

Mange er kalt

Impressum

Mange er kalt – Kan en kristen miste sin frelse og gå bortapt? Vil en av Jesu etterfølgere gå bortapt?

Nivå 1–6, utgave på Norsk bokmål. Oversatt fra det tyskspråklige originalverket. Språkmerknad. Denne utgaven er oversatt fra tysk original med DeepL og manuelt gjennomgått. Ved tvil er den tyske utgaven referanse. Meld gjerne fra om oversettelsesfeil på <https://vielesindberufen.de>.

Forfatter og utgiver: Heino Weidmann, 20.09.2025

Copyright © Heino Weidmann. Verket, inkludert deler av det, er beskyttet av opphavsrett. Alle rettigheter forbeholdt.

Bibeloversettelser brukt i det tyskspråklige originalverket

- *Sl* – Bibeltekst av Franz-Eugen Schlachter (2000), Copyright © Genfer Bibelgesellschaft. Tillatelse til automatisk oversettelse fra tysk til andre språk er gitt.
- *Meng* – *Menge-bibeloversettelse fra 1939 (offentlig eiendom, Public Domain)*
- *F* – *Fri egen oversettelse*

Bibelves-lenkene i e-bokutgaven henviser til <https://www.bibleserver.com> med mange bibeloversettelser på andre språk.

Greske ordforklaringer

Basert på Strong-konkordansen, tilgjengelig på www.csv-bibel.de/strong, utgitt av CSV-Verlag.

Bildetilskrift

- Figurenkrets: © glopphy / Adobe Stock – Bild-ID: 51925552. Lisensiert via Adobe Stock med standardlisens
- Bakgrunnsbilde nettside med kors: Pixabay, fri lisens, Gerd Altmann
- Foto av løper: Steven Lelham / Unsplash, fri lisens

Omslagsdesign: © Copyright Heino Weidmann

Boken er tilgjengelig som gratis PDF-nedlasting på

<https://vielesindberufen.de/downloads-links/> på følgende språk:

engelsk, spansk, portugisisk, forenklet kinesisk, tradisjonell kinesisk, arabisk (ar), kinesisk (tradisjonell) (zh-Hant), kinesisk (forenklet) (zh-Hans), dansk (da), engelsk (en), fransk (fr), indonesisk (id), italiensk (it), japansk (ja), koreansk (ko), nederlandsk (nl), norsk (nb), portugisisk (pt), rumensk (ro), russisk (ru), svensk (sv), spansk (es), tyrkisk (tr), ukrainsk (uk).

Merknad om AI-støttet innhold

Noe av innholdet på dette nettstedet – spesielt sammendrag (nivå 2 og 4), kapittel 1.1, redaksjonelle revisjoner og formuleringstips – er opprettet eller revidert i den tyskspråklige originalutgaven ved hjelp av kunstig intelligens (AI), spesielt ChatGPT fra OpenAI. Den endelige ansvaret for innholdet ligger hos forfatteren. Alt AI-støttet innhold ble manuelt gjennomgått og tilpasset før publisering.

Heino Weidmann, Götzenbergstr. 25, 74889 Sinsheim, Tyskland

<https://vielesindberufen.de>

*Nåde være med dere og fred fra ham
som er, og som var, og som kommer, og
fra de syv ånder som er foran hans trone,
og fra Jesus Kristus, den trofaste vitne,
den førstefødte av de døde og
fyrsten over jordens konger.
Han som elsket oss og
vasket oss rene fra våre synder med sitt blod,
og gjort oss til konger og prester
for sin Gud og Far —
Ham være ære og makt
fra evighet til evighet! Amen.*

Åp 1, 4-6 Slå

Start

Mange er kalt — Kan en kristen miste sin frelse og gå fortapt? Vil en av Jesu etterfølgere gå fortapt?

Disse spørsmålene treffer kjernen i den kristne tro – og berører alle som ønsker å følge Jesus av hele sitt hjerte.

Denne boken er unik: Den tar deg med på en grundig reise gjennom **alle frelsesrelevante bibelsteder i Det nye testamente** – rundt 545 vitnesbyrd, klart ordnet, grundig gjennomtenkt og forståelig forklart. Dann deg ditt eget bilde – kom og se hva Det nye testamente egentlig sier.

Den bibelske diskusjonen om hvorvidt en gjenfødt kristen kan miste sin frelse og til slutt gå tapt, er ikke et lett tema – verken teologisk eller følelsesmessig. Tross alt leser man heller om bryllup enn om mulige skilsmisser. Og likevel: Den som tar Den hellige skrift på alvor, kan ikke unngå dette spørsmålet.

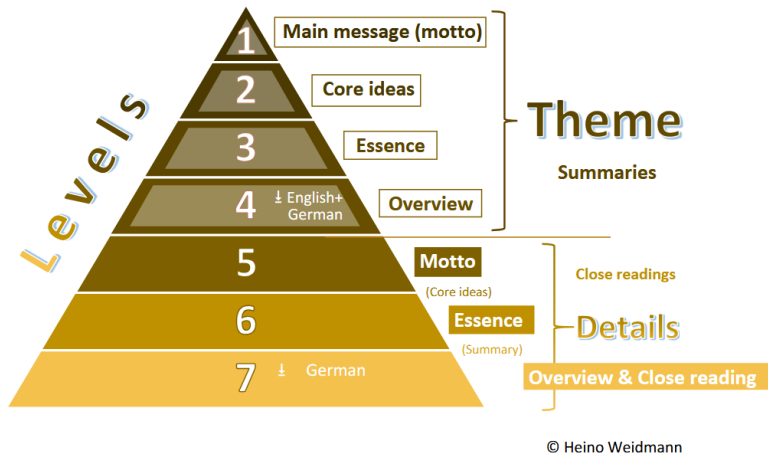
Hvis du er sikker på Guds kjærlighet og kjenner din frelse i Kristus, kan du nærme deg dette temaet med tillit. Jesus elsker deg – og han inviterer deg til å grave dypere. Snakk om det du leser – med en moden troende eller i en gruppe av Jesu etterfølgere. I samtalen blir sannheten ofte enda tydeligere og mer oppmuntrende.

En klar struktur hjelper deg med dette:

Begynn med hovedbudskapet. Derfra kan du gå så langt og dypt inn i temaet som du ønsker og kan. Den 7-nivåers pyramiden på nettsiden <https://vielesindberufen.de> viser deg den strukturerte veien:

Figure 1: Sjulags struktur for «Mange er kalt» (nivå 1–7).

From: [Many are called](#) – Can a Christian lose their salvation and be lost? Will a follower of Jesus be lost?

Pyramideskjema med sju nivåer som viser prosjektets struktur: Nivå 1–4 = sammendrag («Hovedbudskap», «Kjerneideer», «Essens», «Oversikt»); Nivå 5–7 = fordypningsstudier («Motto», «Essens (sammendrag)», «Oversikt og nærlæsning»).

De fire første nivåene gir deg en oversiktlig oversikt med økende dybde. Fra nivå 5 blir det intensiv bibelsk forskning – helt til detaljert versanalyse på nivå 7. Denne boken inneholder sammendragsnivåene 1, 2 og 4 samt undersøkelsesnivå 6.

Grunnlaget for dette verket er ekstraordinært: **Alle bibelsteder i Det nye testamente som omhandler menneskets frelse – totalt 545, eller omtrent 35 % av NT – er registrert, ordnet og nøye evaluert.** Dermed hviler hovedbudskapet på nivå 1 på et solid fundament. For Guds ord motsier ikke seg selv – de enkelte vitnesbyrdene i Det nye testamente danner til sammen et stort, bærende helhetsbudskap.

Du finner mer informasjon om grunnlaget for dette verket og metodikken som er brukt i introduksjonen på neste side.

Introduksjon

Motivasjonen bak dette verket

Denne boken er et resultat av en lang, personlig prosess. For over 35 år siden holdt jeg min første preken om Romerbrevet 11, 22 om Guds godhet og strenghet. Etterpå sa en søster til meg at hun ikke trodde at en kristen kunne miste sin frelse. Denne uttalelsen ble utløseren for min livslange interesse for temaet.

I lang tid kunne jeg ikke bestemme meg for hvilken oppfatning som var nærmest sannheten – begge sider hadde sterke argumenter. Men de vanlige debattene var for det meste basert på et begrenset utvalg av bibelvers (5-15 vers), supplert med teologiske prinsipper. Det virket utilstrekkelig på meg. Med et lite utvalg av skriftsteder kan man forsvare nesten hvilken som helst oppfatning.

Derfor vokste det frem et ønske i meg om å undersøke *alle* relevante bibelvers i Det nye testamente – uten utelatelser, uten forhåndsbestemte meninger. I dag, i mars 2025, etter tre års intensivt arbeid, har denne drømmen blitt virkelighet: **ALLE 545 bibelvers som er relevante for frelsen, og dermed omtrent 35 % av hele Det nye testamentet, er nøye analysert.** Hovedbudskapet i denne boken støttes på alle nivåer og gjennom hver fordypning, og er tydelig utarbeidet.

Til syvende og sist handler det om Guds ære. Om et folk som elsker ham, som gleder ham med sitt liv – og om at så mange mennesker som mulig skal bli frelst og ført til erkjennelse av sannheten og evig frelse.

Bli med meg på en oppdagelsesreise – gjennom Guds nåde, trofasthet, kjærlighet og visdom. Han har forberedt alt slik at vi – og mange med oss – sikkert kan nå det timelige og evige frelse.

Spørsmålet

Det nye testamente forkynner: Jesus Kristus frelser oss fra våre synder, slik at vi nå kan leve forsonet med Gud. Derav vokser vissheten og håpet om at vi etter døden skal gå inn i evig herlighet.

Det greske ordet *sōtēria* («frelse», «salighet») beskriver både den nåværende og den fremtidige dimensjonen av frelsen. Det omfatter tilgivelse, frigjøring, bevaring og evig liv i fellesskap med Gud. Vi har allerede frelsen – og venter samtidig på dens fullendelse.

Det betyr at vår frelse begynner med omvendelse til Gud, men er ennå ikke fullført. Vi er frelst, vi er forsonet med Gud, vi er hans elskede barn – og samtidig på vei til å bli endelig frelst. Guds Ånd ble gitt oss som pant, men veien til evig herlighet er ennå ikke fullført.

Dette reiser det avgjørende spørsmålet i denne boken: Får vi automatisk den andre, endelige frelsen etter omvendelsen – eller er den knyttet til betingelser? Er det faktorer som fremmer eller hindrer den?

Det nye testamente viser at Kristus har fullført et fullkomment frelsesverk. Mange er kalt til å ta del i det gjennom troen. Men det samme skriftstedet stiller oss overfor det alvorlige spørsmålet: Kan en kristen som tror på Jesus likevel gå fortapt?

Å avklare denne spenningen er temaet og hensikten med denne boken.

Fremgangsmåten ved utarbeidelsen av temaet

I det første året av mine undersøkelser identifiserte jeg rundt 545 frelsesrelevante bibelsteder i Det nye testamente. Fokuset var på sentrale temaer som frelse fra fortapelse, evig frelse, mulig tap på veien til etterfølgelse og lønn i himmelen. Hvert bibelsted ble tilordnet en årsak (f.eks. nåde, Guds trofasthet, begynnende eller vedvarende tro) og tilordnet den respektive NT-boken.

For hver bok har jeg ordnet de frelsesrelevante versene tematisk, kommentert dem teologisk og vurdert dem i sin sammenheng. Dette resulterte i en egen «teologi om frelse» for hver bok av den respektive forfatteren. I gjennomsnitt ble ca. 35 % av bibelteksten per bok inkludert i denne undersøkelsen (detaljer om dette i kapittelet «*Frelse i tall*»). Hvert vers ble tolket, oppsummert og omformulert til en kortfattet kjernesetning.

På denne basis har jeg laget fem systematiske sammendragsnivåer for hver NT-bok:

- **Oversikt:** Tematisk ordnet, fullstendig, med nyanser – egnet for dypere teologiske diskusjoner.
- **Sammendrag:** Reduserer redundanser, forblir fullstendig, lettere å lese.
- **Essens:** Konsentrerer seg om de sentrale temaene – kompakt, oversiktlig, nyansert.
- **Kjerneideer:** Fokuserer på bokens hovedbudskap – klar retning, bevisst forenklet.
- **Motto:** Ett sentralt budskap per bok – som en konsentrert innledning eller sammenligning av bokens perspektiver.

En sammenligning av disse nivåene i alle 27 NT-skriftene viser tydelig den teologiske enheten i de ulike forfatternes frelseslære og dannet grunnlaget for kapittelstrukturen i kapittel 2.

I det andre undersøkelsesåret ble resultatene evaluert på tvers av temaer i hele NT. Uttalelser om samme temaer ble samlet, strukturert i overordnede temaer, og kapittelstrukturen i kapittel 3 ble utviklet ut fra dette – ikke forhåndsbestemt, men hentet fra tekstene selv. Også her brukes de tre oppsummeringsnivåene *oversikt*, *essens* og *motto* – på samme måte som i kapittel 4 (lønn i himmelen), kapittel 5 (bevaring i frelsen) og andre kapitler.

Denne metodiske, systematiske arbeidsmåten preget hele prosjektet.

I det tredje året ble boken satt sammen og ferdigstilt, samt revidert, og nettsiden ble utviklet.

Grunnleggende overbevisninger

Følgende grunnleggende overbevisninger ligger til grunn for denne boken. (Bare) de som er enige i dem, kan og vil ha nytte av å lese denne boken og er i stand til å uttale seg konstruktivt om den.

Det avgjørende grunnlaget for denne boken er tilliten til den guddommelige inspirasjonen og ufeilbarligheten til hele Den hellige skrift. De 66 kanoniske bøkene – og særlig Det nye testamente som den fullkomne åpenbaring av Gud i Jesus Kristus – regnes som den høyeste autoritet for lære og liv. Av dette følger: *Guds ord er sant og motsier ikke seg selv.*

Skriften tolker seg selv – ikke gjennom teologiske systemer eller dogmatiske modeller, men gjennom sin egen kontekst og gjennom samspillet mellom alle relevante utsagn. Derfor blir bibelstedene i denne utarbeidelsen ikke betraktet isolert, men

- i direkte sammenheng med hvert enkelt bibelbok (kapittel 2)
- i lys av hele den nytestamentlige åpenbaringen (kapittel 3)

Her har klare skriftsteder forrang fremfor avledede utsagn. Ingen enkelt vers kan settes over andre som «ledervers». Sannheten kommer ikke til syne i enkeltfragmenter, men i et harmonisk hele – og dette hele inneholder både løfter om nåde og inngående advarsler.

Hvordan lese denne boken

Tips for lesing av denne boken og nettsiden vielesindberufen.de

Denne boken – og også den tilhørende nettsiden vielesindberufen.de – følger en spesiell struktur: Den ligner en pyramide, hvor det viktigste kommer først. I motsetning til mange teologiske bøker, begynner den med hovedbudskapet (nivå 1) og går trinnvis dypere inn i begrunnelsene og undersøkelsene. Den som ønsker det, kan begynne med en gang og arbeide seg gjennom nivåene 1 til 7 – eller, avhengig av interesse, begynne direkte på et passende nivå.

Oversiktsblokken: nivå 1–4

De fire første nivåene utgjør oversiktsdelen. De oppsummerer undersøkelsesresultatene – med økende dybde og detaljrikdom:

- **Nivå 1:** Hovedbudskapet i boken
- **Nivå 2:** De viktigste grunnleggende resultatene og nøkkelbegrepene
- **Nivå 3:** En oversikt over alle undersøkte områder – bevisst kortfattet, men systematisk
- **Nivå 4:** Detaljert, argumenterende nivå – egnet for samtaler og diskusjoner

Detaljblokken: Nivå 5-7

I den andre delen følger de tre fordypende undersøkelsesnivåene:

- **Nivå 5 (motto):** Svært kompakt, temaspesifikk orientering om hver bok eller hvert underemne
- **Nivå 6 (essens):** Første dypere evaluering med høy detaljgrad og forståelig argumentasjon – **nivået i denne boken**
- **Nivå 7 (oversikt):** Dypeste nivå med fullstendig teologisk undersøkelse – inkludert tolkning av *alle* frelsesrelevante bibelsteder (kapittel 2) og *alle* frelsesrelevante temaer i Det nye testamente (kapittel 3). På grunn av omfanget er dette nivået kun tilgjengelig på den tilhørende nettsiden <https://vieleindberufen.de>.

Bokens oppbygning

Denne boken inneholder nivå 1 og 2 som en rask oversikt over temaet og nivå 4 som en systematisk, omfattende oppsummering som omfatter alle områder. Deretter følger en gjennomgående fremstilling av undersøkelsesresultatene på detaljnivå 6.

I e-bokversjonen av denne boken er alle overskrifter lenket til nettsiden <https://vielesindberufen.de> med NIV-bibeloversettelsen, slik at også undersøkelsesnivå 7 er raskt tilgjengelig ved behov. I tillegg er praktisk talt alle bibelversene oppført med klikkbare lenker til bibleserver.com (takktil ERF Medien for denne utmerkede plattformen). Selv ved rene henvisninger uten utskrevet tekst kan hvert bibelsted dermed raskt finnes og forstås.

Ytterligere selvlagde materialer som kan lastes ned, er også lenket gjennom hele e-boken. Papirboklesere finner dem på <https://vielesindberufen.de/downloads/>

INNHOLDSFORTEGNELSE

Start

Intro

Nivå 1 – Hovedbudskap (motto) – Tema

Nivå 2 – Kjerneideer – Tema

Nivå 3 – Essens – Tema

Nivå 4 – Oversikt – Tema

- 1 *Mange er kalt: Er du fortapt, en kristen eller en etterfølger av Jesus Kristus på vei mot evigheten?*
 - 2 *Evaluering av ALLE 27 bøker og 545 frelsesrelaterte bibelsteder i Det nye testamente*
 - 2.1 *Kjerneideer i alle bøkene i Det nye testamente*
 - 2.2 *Frelse i tall: Evaluering av ALLE 545 frelsesrelaterte bibelvers i Det nye testamente*
 - 2.3 *NÅ elsket og frelst – EVIG bevart: Guds kjærlighet og frykt i alle bøkene i Det nye testamente*
 - 3 *Frelse og mulig tap av frelse: Tverrboklige læresetninger i Det nye testamente*
 - 4 *Lønn og rang i himmelen*
 - 5 *Min bevaring på veien til evig frelse*
 - 6 *Grensene for frelsen*
 - 7 *Sammendrag, konklusjoner, utsikter*
 - 7.1-5 *Sammendrag*
 - 7.6 *Konklusjoner*
 - 7.7 *Utsikter: Den smale veien og målet – uunnværlige skritt for en trofast og vedvarende etterfølgelse – personlig og som menighet*
- Vedlegg: Motargumenter og svar fra Guds ord*

Nivå 5 – Mottoer for detaljene/undersøkelsene

Nivå 6 – Essensen av detaljene / undersøkelsene

1 Mange er kalt: Er du fortapt, en kristen eller en etterfølger og disippel av Jesus?

- 1.1 *Begrepsforklaring: Kristne, etterfølgere av Jesus Kristus og (evig) frelse*
- 1.2 *Fortapt: Naturligvis utenfor Guds kjærlighet*
- 1.3 *Kalt: Det eneste sanne evangeliet om Guds kjærlighet i Jesus Kristus er nøkkelen til din frelse*
- 1.4 *Nådd av Guds kjærlighet: Du er elsket!*
- 1.5 *Utvalgt: Nå frelst – alene av Guds nåde, gjennom tro og en dyptgående omvendelse*
 - 1.5.1 *Utvalgt og frelst*
 - 1.5.2 *Frelse alene gjennom Jesu blod*
 - 1.5.3 *Tilgivelse av synder – nøkkelen til frelse*
 - 1.5.4 *Å erkjenne Jesus som Herre og frelser – den eneste frelsen*
 - 1.5.5 *Rettferdiggjort alene gjennom tro*
 - 1.5.6 *Frelsen skjer nå – gjennom ekte tro*
 - 1.5.7 *Gjenfødelse – det nye livet i Kristus*
 - 1.5.8 *Renselse gjennom Ånden – den sanne frelsen*
 - 1.5.9 *Den Hellige Ånd som segl på vår frelse*
 - 1.5.10 *Frelst gjennom indre fornyelse av hjertet*
 - 1.5.11 *Troens lydighet fører til frelse*
 - 1.5.12 *Frelse er mer enn ord – den viser seg i omvendelse og liv*
 - 1.5.13 *Jesus er viktigere enn alt annet – det sanne beviset på frelse*
 - 1.5.14 *Den som bekjenner seg til Jesus, blir frelst*
 - 1.5.15 *Den som går inn i Guds rike, blir frelst*
 - 1.5.16 *Din nye identitet i Kristus viser hvor stor din frelse er*
 - 1.5.17 *Sammendrag: Utvalgt: Nå frelst – alene av nåde, gjennom levende tro og ekte omvendelse*
- 1.6 *Mer skinn enn substans: Navnekristne og skinn-disciple uten ekte omvendelse, gjenfødelse og etterfølgelse av Kristus*
- 1.7 *Døde gjerninger: De frelser verken NÅ eller EVIGT*
- 1.8 *Utvalgt fra evighet – bevart og evig frelst gjennom Guds trofasthet*

- 1.8.1 Den evige frelse: Hvordan ser den ut?
- 1.8.2 Avgrensning: Evig fordømmelse, skjærsilden og allforsoning
- 1.8.3 Jesus Kristus: Han er døren til Faderen og veien til himmelen
- 1.8.4 Vi er allerede frelst NÅ – men målet for vår frelse ligger fortsatt foran oss.
- 1.8.5 Guds trofasthet bevarer oss til enden
- 1.8.6 Vår kallelse og utvelgelse
- 1.8.7 På vei mot evigheten: Mange er kalt til 1) å følge Jesus NÅ og 2) å komme til evigheten
- 1.8.8 På vei mot evigheten: Hva det vil si å være en sann disippel
- 1. Grunnlaget for disippelskap**
- 2. Å følge Jesus koster alt**
- 3. Karakteren til en disippel**
- 3. En disippels kamp**
- 4. Målet med disippelskap**
- 5. Kraften til disippelskapet**
- 6. Disippelens vei til evigheten**
- 1.8.9 På veien til evigheten: ANPASSET ansvar
- 1.8.10 Gud er en Gud av NÅ
- 1.8.11 Jesu etterfølgere er og blir frelst
- 1.8.12 Ankomst i evigheten: Mange kan bli evig frelst, men få vil bli det
- 1.8.13 Følg din kallelse: På veien til evigheten er det to veier for hvert menneske og to veier for hver etterfølger av Kristus

2 Vurdering av ALLE 27 bøker og 545 frelsesrelaterte bibelsteder i Det nye testamente

- 2.1 *Fokus i bøkene i Det nye testamente og tolkning av bibelversene om frelse*
 - 2.1.1 Matteus
 - 2.1.2 Markus
 - 2.1.3 Lukas
 - 2.1.4 Johannes
 - 2.1.5 Apostlenes gjerninger
 - 2.1.6 Romerne
 - 2.1.7 1. Korinter
 - 2.1.8 2. Korinter
 - 2.1.9 Galater
 - 2.1.10 Efeserne

- 2.1.11 Filipperne
- 2.1.12 Kolosserne
- 2.1.13 1. Tessaloniker
- 2.1.14 2. Tessaloniker
- 2.1.15 1. Timoteus
- 2.1.16 2. Timoteus
- 2.1.17 Titus
- 2.1.18 Filemon
- 2.1.19 Hebreerne
- 2.1.20 Jakob
- 2.1.21 1. Peters
- 2.1.22 2. Peters
- 2.1.23 1. Johannes
- 2.1.24 2. Johannes
- 2.1.25 3. Johannes
- 2.1.26 Judas
- 2.1.27 Åpenbaringen
- 2.1.31 Konklusjoner

2.2 Frelse i tall: Evaluering av ALLE 545 frelsesrelaterte bibelvers i Det nye testamente

2.3 Nå elsket og frelst – EVIG bevaret: Guds kjærlighet og frykt i alle bøkene i Det nye testamente

- 2.3.1 Matteus
- 2.3.2 Mark
- 2.3.3 Lukas
- 2.3.4 Johannes
- 2.3.5 Apostlenes gjerninger
- 2.3.6 Romerne
- 2.3.7 1. Korinter
- 2.3.8 2. Korinter
- 2.3.9 Galater
- 2.3.10 Efeserne
- 2.3.11 Filipperne
- 2.3.12 Kolosserne
- 2.3.13 1. Tessaloniker
- 2.3.14 2. Tessaloniker
- 2.3.15 1. Timoteus
- 2.3.16 2. Timoteus
- 2.3.17 Titus

- 2.3.18 Filemon
- 2.3.19 Hebreerne
- 2.3.20 Jakob
- 2.3.21 1. Peters
- 2.3.22 2. Peters
- 2.3.23 1. Johannes
- 2.3.24 2. Johannes
- 2.3.25 3. Johannes
- 2.3.26 Judas
- 2.3.27 Åpenbaringen
- 2.3.28 Sammendrag: ELSKET og frelst NÅ – BEVART for EVIG: Guds kjærlighet og frykt i alle bøkene i Det nye testamente

3 Frelse og mulig tap av frelse: Læresetninger som går igjen i hele Det nye testamente

3.1 Åndens vei og etterfølgelse av Kristus til evig frelse

- 3.1.1 Ufrelste mennesker finner frelse gjennom frelste: Misjon og evangelisering er nøkkelen til at mennesker blir frelst
- 3.1.2 Vi blir frelst alene gjennom det ene sanne Guds ord og gjennom intet annet enn Guds ord
- 3.1.3 Den riktige læren om evangeliet er en ufravikelig og sann forkynner er en gunstig forutsetning for å oppnå frelse
- 3.1.4 Den som tror, blir frelst: Troen på det sanne evangeliet er den viktigste forutsetningen for å oppnå frelse
- 3.1.5 Ekte omvendelse fra ditt gamle liv i en ekte bekjennelse er en forutsetning for å oppnå frelse
- 3.1.6 Bare frelsen gjennom Jesu Kristi blod bringer frelse
- 3.1.7 Den som ønsker å bli frelst, må akseptere Jesus som konge og Messias og fra nå av være ham trofast og lydig.
- 3.1.8 De som (gjen)elsker Jesus, vil bli frelst. Å elske Jesus betyr å tro på ham og adlyde ham.
- 3.1.9 Livets frukt fra mottatt nåde er et tegn på ekte og varig frelse
- 3.1.10 Bare den som tjener Jesus av hele sitt hjerte og ikke bare ønsker å behage mennesker, vil til slutt bli frelst
- 3.1.11 Betingelsene for å følge Jesus er i virkeligheten betingelsene for tidsbegrenset og evig frelse.
- 3.1.12 ALT for Jesus er det eneste frelsende livsmottoet – og det betyr full overgivelse til vår Herre etter egne evner.

- 3.1.13 (Bare) den som går på to ben, vil komme til himmelen:
Hengivelse for nåde, å følge budene for evig frelse
- 3.1.14 Frykten for Gud er frelsen, og ikke (bare) ren ærbødighet
- 3.1.15 Din adskillelse fra denne verden er betingelsen for din frelse.
Den som elsker (Faderen i) himmelen mer enn denne verden, blir frelst
- 3.1.16 Rettferdighet frelser fra døden: Frelsende rettferdighet er ikke
bare noe som tilregnes, men også en livsstil som står i riktig forhold til
Gud og gjør hans vilje
- 3.1.17 (Bare) den som følger invitasjonen til det himmelske
bryllupsmåltidet, blir frelst – og bare hvis han og hun er kledd i frelsens og
rettferdighetens klær
- 3.1.18 (Bare) den som hører Guds ord og handler etter det, blir frelst
- 3.1.19 De som adlyder Gud og gjør hans vilje, vil bli frelst
- 3.1.20 De som har saltkraft og motstår synden, vil til slutt bli frelst
- 3.1.21 De som elsker Gud gjennom Jesus mer enn seg selv og elsker
sin neste like mye som seg selv, vil bli frelst
- 3.1.22 (Bare) de som er tilgitt og som selv tilgir, vil se Guds frelse
- 3.1.23 De som elsker sine trosbrødre, vil komme til evigheten
- 3.1.24 De som bevarer et uskyldig samvittighet for Gud overfor seg
selv og andre, vil bli frelst
- 3.1.25 De som lever seksuelt rent i Guds øyne, vil komme til
himmelen
- 3.1.26 Riktig omgang med penger er en viktig forutsetning på veien til
himmelen
- 3.1.27 Den som tjener som leder på en eksemplarisk måte, vil bli
frelst
- 3.1.28 De flittige vil arve frelsen
- 3.1.29 De som gjør godt til det siste, vil arve Guds frelse
- 3.1.30 Helliggjørelse og renselse på veien er veien til himmelen
- 3.1.31 Passende avholdenhet og kamp mot ditt gamle vesen, lyster og
begjær redder
- 3.1.32 «I Kristus» er frelsen – og så lenge jeg er «i Kristus», er jeg i og
har frelsen
- 3.1.33 Frelse gjennom riktig holdning: Ydmykhet og nåde redder fra
døden
- 3.1.34 De som lever på en måte som gjør dem verdige til den
fremtidige verden, blir frelst
- 3.1.35 Den som blir, blir frelst
- 3.1.36 Den som holder fast, kommer til himmelen
- 3.1.37 De tålmodige blir salige

- 3.1.38 De som bevarer troen og holder ut, arver frelsen
- 3.1.39 Bevis kommer gjennom bevaring. Og de som har bevist seg, bevarer Gud
- 3.1.40 Å holde ut og være lydig i største nød redder
- 3.1.41 Å våke og be er nøkkelen til vår evige frelse
- 3.1.42 De som IKKE lar seg forføre av falske kristuser eller et falskt evangelium, blir frelst
- 3.1.43 Den som holder fast ved Jesus til slutten, forblir frelst
- 3.1.44 Den som forblir trofast mot Jesus til døden, selv om det er martyrdøden, forblir frelst
- 3.1.45 De som seirer over dyret og dets bilde og tallet på dets navn, kommer uskadd til himmelen
- 3.1.46 Den som er uforført, våken og hengir sitt liv til sin Herre og venter på ham til han kommer, vil bli frelst
- 3.1.47 Den som i øyeblikket av Kristi gjenkomst setter Kristus høyere enn alt annet, vil være hos sin Herre i all evighet
- 3.1.48 Den som kjemper den gode kamp etter kampens regler og løper troens løp til himmelen, vinner seierskransen der oppe
- 3.1.49 Sammendrag: Åndens vei og etterfølgelsen av Kristus til evig frelse

3.2 *Veien til «kjødet» bort fra frelse til dom og undergang*

- 3.2.1 Den som mottar Guds nåde forgjeves, dør
- 3.2.2 Fortsatt synd uten omvendelse dreper
- 3.2.3 De lunkne spytter Jesus ut
- 3.2.4 Dødsyndelistene i Det nye testamente viser oss grensene for Kristi nåde
- 3.2.5 Din uforsonlighet frarøver deg med dødelig sikkerhet din frelse
- 3.2.6 Den som lever i seksuelle synder uten omvendelse, vil ikke ha noen plass i Guds og Kristi rike
- 3.2.7 Den som forlater nådens rom i Guds kjærlighet, blir nådeløst forlatt av Gud
- 3.2.8 Et falskt evangelium dreper
- 3.2.9 Å stille spørsmål ved og forvride det Gud sier i sitt ord fører til fortapelse
- 3.2.10 Vranglærere og lærere av uviktige ting ødelegger det åndelige livet
- 3.2.11 [Fristelse til] kjødelighet er dødelig
- 3.2.12 Forførelse bort fra Kristus gjennom menneskelig lære frarøver deg livet

- 3.2.13 Tolerert surdeig og manglende menighetsdisiplin fører til døden
- 3.2.14 Å følge sine egne lyster dreper
- 3.2.15 Den som forneker Jesus eller gjennom sine handlinger forneker troen på ham, vil Jesus ikke kjenne igjen ved himmelens port
- 3.2.16 Den som lukker seg for Guds ord, lukker seg for Guds nåde og dørene til evigheten
- 3.2.17 Utro, ekteskapsbrytere, tvetydige, venner av verden er Guds fiender og vil brenne i det evige ild
- 3.2.18 Den som blir ubarmhjertig, mister Gud
- 3.2.19 Elsk denne verden og dø!
- 3.2.20 Den som sovner (igjen) åndelig og ikke våker, vil våkne utenfor himmelen når det er for sent.
- 3.2.21 Åndelig latskap er en bror til fortapelse og fører uunngåelig til døden
- 3.2.22 Veien til tap av frelse går snikende: Forstadier og sluttstadium ved hjelp av eksemplet med ordsynder
- 3.2.23 Tvil: Kampen om din sjel er i gang
- 3.2.24 Den som besudler seg uten å rense seg igjen, vil bli utslettet fra Guds folk
- 3.2.25 Å falle fra troen betyr å frivillig kaste bort frelsen
- 3.2.26 Synden mot Den Hellige Ånd og synden til døden – den som frykter den, har ikke begått den
- 3.2.27 Hvis andre mister sin frelse gjennom meg, risikerer jeg selv å miste min frelse
- 3.2.28 Forbannet være den som ikke elsker Herren!
- 3.2.29 Sammendrag: På hvilke måter kan vi falle fra Gud, komme bort fra ham og miste vår frelse?
- 3.2.30 Sammendrag: «Kjøttets» vei bort fra frelsen til dom og fortapelse
- 3.3 Den sikre veien for Kristi etterfølgere til liv og krone

4 Lønn og rang i himmelen

5 Min bevaring på frelsens vei til evig frelse

5.1 Bevaring gjennom Gud

- 5.1.1 Gud bevarer oss – vi er i hans hånd
- 5.1.2 Guds nåde bærer oss – ikke vår egen kraft
- 5.1.3 Vår yppersteprest Jesus går i forbønn for oss!
- 5.1.4 Gud bevarer sine utvalgte gjennom sin trofasthet

- 5.1.5 Guds oppdragelse tjener vår bevaring
- 5.1.6 Gud gjør oss standhaftige og fører oss til målet

5.2 *Vår bevaring gjennom Guds ord*

- 5.2.1 Den som holder fast ved Guds ord, blir bevart
- 5.2.2 Den som lytter til den gode hyrdens stemme, er trygg
- 5.2.3 beskyttet av Guds ords helbredende korreksjon – La dere ikke lure!
- 5.2.4 Forberedt på alt – håp som bærer!
- 5.2.5 Jesus advarer oss – slik at vi kan forbli standhaftige

5.3 *Bevaring gjennom din fullstendige overgivelse til Kristus NÅ*

- 5.3.1 Gud beskytter dem som tilhører ham og tjener ham
- 5.3.2 Gud bevarer spesielt dem som hittil har fulgt ham trofast
- 5.3.3 Din hengivenhet I DAG opplever Guds trofasthet I MORGEN
- 5.3.4 Vi blir bevart fordi vi holder og gjør Guds ord
- 5.3.5 Bevaring gjennom frykt for Gud
- 5.3.6 Beskyttelse gjennom proaktiv kjærlighet
- 5.3.7 Bevaring gjennom flid
- 5.3.8 Bevaring gjennom «teamarbeid» med Gud
- 5.3.9 Bønn er vår forbindelse til Gud. Den som søker ham i dag, vil kunne stå imot prøvelser i morgen

5.4 *Bevaring gjennom bruk av åndelige nådemidler*

- 5.4.1 Forbli ren – rens deg – forny deg daglig
- 5.4.2 Gud bevarer gjennom et liv i bønn
- 5.4.3 Tro – nøkkelen til bevaring
- 5.4.4 Å holde ut og vente på Jesus – kunsten å holde fast
- 5.4.5 Den åndelige kamp – bevaring gjennom motstand mot det onde
- 5.4.6 Prøvelser og prøving – bli styrket gjennom prøvelser

5.5 *Bevaring gjennom omvendelse og rettidig omvendelse*

5.6 *Bevaring gjennom Kristi menighet*

- 5.6.1 Bevaring gjennom oppmuntring og formaning
- 5.6.2 Bevaring gjennom trøst og oppmuntring i vanskelige tider
- 5.6.3 Din trofasthet er frelse for andre
- 5.6.4 Bevaring gjennom menighetsdisiplin – beskyttelse mot avvik
- 5.6.5 Bevaring gjennom gjensidig årvåkenhet
- 5.6.6 Underordning under en åndelig ledelse
- 5.6.7 Bevaring gjennom sunn lære og lærere etter Guds ord
- 5.6.8 Bevaring gjennom gode forbilder

5.7 Bevaring av Kristi menighet

5.8 Seier over prøvelser – å forbli standhaftig på den smale vei

5.8.1 Guds kjærlighet er vårt skjold

5.8.2 Gleden i Herren er vår styrke

5.8.3 Ikke vær redd: Vi klarer det ikke av egen kraft, men gjennom ham!

5.8.4 Bevaring mot falsk stolthet og fordømmelse

5.8.5 Seier over motstanderen – stå imot fienden

5.9 Sammendrag: Min beskyttelse på veien til evig frelse

6 Grensene for frelsen

6.1 Det finnes ikke «billig» nåde, ekte nåde koster livet

6.2 Guds kjærlighet og uendelig vidstrakt nåde

6.3 Et liv som bedrøver Den Hellige Ånd eller fører til tap av frelse

6.4 Hva «rekker» til evig frelse, hvis tro (og gjerninger) er nødvendig for det?

6.5 Frelsens sikkerhet – frelsens visshet

6.6 Å miste frelsen og vinne den tilbake: Den gjenfunne sønnen – den gjenfunne datteren

6.7 Kjennetegn på sanne frelste

6.8 Synden mot Den Hellige Ånd

6.9 Sammendrag: Grensene for frelsen

7 Sammendrag, utsikter

7.1 Fortapt, tilsynelatende eller virkelig frelst?

7.2 Frelse skjer NÅ gjennom tro uten gjerninger, og evig frelse skjer gjennom tro som blir synlig gjennom gjerninger

7.3 Også evig frelse skjer bare gjennom nåde og trofasthet og Guds barmhjertighet

7.4 Lønnen for å følge Kristus

7.5 Dette er harde ord, hvem kan høre dem? Om Guds pedagogikk og balansen i vår nåværende forkynnelse

7.6 Konklusjoner

7.7 (Haster) anbefalte praktiske skritt for en trofast etterfølgelse som forblir i vår frelse – for enkeltpersoner og Kristi legeme

Vedlegg Motargumenter og svar fra Guds ord

- 1 Motargument: «Frelse skjer bare gjennom tro, ikke gjennom gjerninger»
- 2 Motargument: «Vi er beseglet med Den Hellige Ånd, og ingen kan bryte seglet unntatt Jesus, og han vil ikke gjøre det.»
- 3 Motargument: «Frelsen i Det gamle testamente var ufullkommen, mens den i Det nye testamente er så fullkommen at vi ikke kan gå bortapt.»
- 4 Motargument: «Kristi verk er fullkomment – trenger eller må vi gjøre noe i tillegg?»
- 5 Motargument: «Guds tempel er her, Guds tempel er her!»
- 6 Motargument: «De frelste er helliget en gang for alle.»
- 7 Motargument: Brente gjerninger og likevel frelst
- 8 Motargument: «Fare for stolthet over gjerninger, fare for sammenligning, fare for å dømmes, fare for fortvilelse, fare for motløshet.»
- 9 Svar: «Vår frelse er alltid og bare «i Kristus». Er du «i Kristus», er du trygg.»
- 10 Sammendrag: Motargumenter og svar fra Guds ord

Nivå 1 – Hovedbudskap (motto) – Tema

En kristen

kan gå tapt.

En etterfølger av Jesus

vil ikke gå tapt.

Er du en Jesu etterfølger?

Er du en Jesu etterfølger?

Langdistanseløpet

Det nye livet med Jesus er som startskuddet i et maraton. Da begynner løpet – og seieren tilhører alle som løper til målet. Bare de vil motta seiersprisen.

En riktig start er livsviktig – men det er ankomsten som er avgjørende.

Ikke-kristne står bare på sidelinjen – de løper ikke med. Navnekristne våger seg noen få meter ut på banen uten å være ordentlig påmeldt. Skinnkristne bærer et stjålet startnummer og velger bare de behagelige delene. Men ingen av dem vil motta den uforgjengelige seierskransen.

Figure 2: 1 Kor 9,24–25 — Løp slik at dere vinner.

Paulus' metafor om det kristne løpet (1 Kor 9,24–25): løpe for å vinne, disiplin nå og den uforgjengelige seierskransen.

Vet dere ikke at alle som løper på løpebanen, løper, men bare én vinner prisen? Løp slik at dere vinner den! Men alle som deltar i konkurransen, er avholdende i alt – de for å motta en forgjengelig seierskrans, men vi en uforgjengelig. 1 Kor 9, 24-25 SlT

Nivå 2 – Kjerneideer – Tema

Naturlig fortapt

Alle mennesker synder og lever ikke i samsvar med Guds standarder i hans ord i Bibelen. Ingen vil bli fordømt generelt, men hver og en vil gå fortapt for Gud på grunn av sin konkrete skyld. Ikke-kristne som ikke anerkjenner Jesus som frelser, er ufrelste.

Navnekristne deltar i religiøse ritualer. Deres tro forblir ytre, uten indre fornyelse. Å overholde former redder dem ikke. Det de gjør for Gud (tror de) er døde gjerninger uten kraft. Også de går fortapt uten dyp omvendelse til Gud og fornyelse av livet gjennom gjenfødselen.

Skinnkristne anser seg for å være Jesu etterfølgere, men har aldri virkelig kjent ham. De har kanskje virket i hans navn, men uten ekte hengivenhet og lydighet. De har ikke dødd for seg selv for å leve for Gud. De har realisert seg selv med sitt liv og ikke tjent Gud. Jesus vil ikke kjenne dem i den endelige dommen.

Frelst – av nåde, gjennom tro

Den som *virkelig* er *kristen*, ble ikke frelst gjennom egne anstrengelser eller religiøs innsats, men alene gjennom Guds nåde. Ekte kristne har erkjent at de er skyldige overfor Gud – og at de ikke kan frelse seg selv. De har bekjent sine synder i lyset av hans sannhet og tatt imot Jesus Kristus som den eneste frelseren. Hans kjærlighet har rørt deres hjerter, hans nåde har forvandlet deres indre.

I ekte omvendelse har de vendt seg til Gud – med knust hjerte, men fullt av tillit. Gud har født dem på ny gjennom sin Ånd, inn i et nytt liv fullt av håp. Fra nå av er de ikke lenger fiender, men Guds barn – elsket, akseptert, tilgitt. Ikke fordi de fortjener det, men fordi Guds Sønn ga sitt liv for dem. Deres frelse er sikker, fordi den er grunnlagt på Kristus. Og ut fra denne vissheten vokser ønsket om å følge ham – av kjærlighet, ikke av plikt.

Elsket – og derfor beveget

Sanne kristne følger ikke Kristus for å fortjene Guds kjærlighet – de gjør det fordi de allerede er uendelig elsket. Hans nåde og kjærlighet preger deres liv fra grunnen av. *Vi elsker fordi han først elsket oss.* Denne kjærligheten inspirerer, fyller, bærer og beveger. Den tenner i hjertene til ekte etterfølgere en dyp lengsel etter fellesskap med Gud – allerede her, og i fullkommen klarhet i den kommende verden.

Denne kjærligheten gir støtte i nød, mot i prøvelser og trøst i lidelse. Gud står sine barn bi, våker over dem, går i brechen for dem. Ingenting kan rive dem ut av hans hånd. Selv når de faller, er hans nåde ny hver morgen. De kan komme til ham når som helst – med glede og takknemlighet, men også med frykt, bekymringer og svakhet. Han bevarer, bærer, beskytter – og tillater bare det som til slutt er til deres beste.

Ekte etterfølgelse – frukten av hans kjærlighet

Denne guddommelige kjærligheten forblir ikke uten konsekvenser. Den forandrer. Den beveger ekte kristne til å følge ham. De lever ikke lenger for seg selv, men for sin Herre. De bekjenner hans navn ikke bare med ord, men i et liv fullt av hengivenhet, omvendelse og helliggjørelse. Selv om de snubler, reiser de seg igjen ved hans kraft. De holder fast ved hans kjærlighet – i gode og i vanskelige tider.

Deres tro er levende, bærer frukt, tjener Gud og mennesker. Deres frelse viser seg ikke i et forbi øyeblikk, men i en vedvarende forandring: i kjærligheten til Jesus, i å unngå synd, i å holde ut til enden. Det er ikke deres egne anstrengelser som er kilden til deres standhaftighet, men Guds kjærlighet som er utøst i deres hjerter. Hans kjærlighet virker deres trofasthet. Og hans trofasthet er deres støtte.

To veier som Kristi etterfølgere

Frelsen er en gave – men den er ikke en selvfølge. Ikke alle som en gang har begynt å følge Jesus Kristus, vil også nå målet. Skriften gjør det helt klart: Den som forlater veien som en etterfølger, gir seg hen til synd, elsker verden mer enn Gud eller følger et falskt evangelium, setter sin frelse i alvorlig fare. Uten omvendelse kan det evige liv gå tapt.

Sanne etterfølgere forblir ikke trofaste av egen kraft, men gjennom Guds bevarende nåde. Likevel er de kalt til å være våkne, kjempe og holde ut. Den smale veien fører til livet, den brede veien til fortapelse. Veien til frelse er en vei av tro, bekjennelse til Jesus, kjærlighet og hengivenhet – langt mer enn bare tomme ord. Den som vedvarende ignorerer sin samvittighet, fornekker eller gir opp troen i ord eller handling, eller tjener seg selv mer enn sin Herre og sine medmennesker, vender seg bort fra Jesus og mister frelsen med ham.

Gud forventer frukt – ikke av tvang, men som et naturlig uttrykk for ekte kjærlighet. En tro uten gjerninger, uten forandring, uten helliggjørelse er død. Den som forakter den nåde han har mottatt, beholder den for seg selv eller lar den være ubrukt, risikerer ikke bare å miste lønnen, men også å gå glipp av det evige målet.

Guds kjærlige bevaring

De frelstes menighet vil bestå evig – men på veien dit blir alle troende involvert i en ekte åndelig kamp. Det er en kamp om trofasthet, sannhet og standhaftighet i etterfølgelsen av Kristus – ikke overfladisk, men med evig betydning. Jesus selv er den gode hyrden som leder, beskytter og bevarer – hans sauer er trygge i hans hånd. Ingen ytre fiende, ingen mørkets makt kan rive dem fra ham. Hans kjærlighet gir styrke, hans nåde gjør oss standhaftige, hans Ånd virker i oss.

Jesus trer frem som yppersteprest for oss. Han gir kraft til å holde ut, gir beskyttelse i fristelsen og forkorter vanskelige tider for de utvalgte skyld. Det er han som kaller oss – og som gir oss rom for omvendelse når vi kommer bort fra veien. Han vil ikke at noen skal gå tapt. Alle kan komme tilbake, alle kan begynne på nytt. Hans ledelse, hans trøst, hans kjærlighet gjør ham til en hyrde man kan følge med tillit.

Forbli ansvarlig – vokse i kjærlighet

Gud bevarer – men han gjør det ikke uten oss. Han kaller oss til medvirkning: til årvåkenhet, til omvendelse, til trofasthet i lære, bønn og livsstil. Den som holder seg nær ham, som elsker og lever etter hans ord, forblir i hans kjærlighets beskyttende rom. Nærheten til Kristus er

ikke et teoretisk begrep, men praktisk etterfølgelse: daglig hengivenhet, kamp mot sitt eget kjød, utholdenhet i troen.

Vår frelse er ikke basert på prestasjoner, men på Jesu kjærlighet og frelse. Men bare den som forblir i denne kjærligheten, vil nå målet. Faderen måler oss ikke etter andres prestasjoner, men etter hva vi gjør med det vi selv har mottatt fra ham. Åpenhet, trofasthet og et liv i hellig ærefrykt fører oss sikkert til målet – uaktsomhet og likegyldighet derimot bringer oss i fare for å falle fra.

Den som glemmer Guds renselse og er selvtilstrekkelig, lever farlig. Men den som elsker Jesus, respekterer hans ord og bærer frukt – den blir bevart.

Dom og lønn

De ufrelste går ikke bare tapt, men pådrar seg Guds vrede for evigheten gjennom sine konkrete synder. Intensiteten av deres feiloppførsel bestemmer omfanget av deres dom.

Lønn i himmelen er det bare for dem som er frelst av ren nåde. De har evig liv NÅ. Og likevel er evig liv også lønnen for å følge Kristus for troende som lever med og for Kristus ().

Jo mer trofast vi tjener Gud og følger Jesus her, desto mer strålende blir vår lønn i det evige livet. Avgjørende er vår kjærlighet til Gud og gjerninger som springer ut av denne kjærligheten. Alt som gjøres av egeninteresse, selv om det virker godt, gir ingen lønn i himmelen.

Den som trofast bruker sine talenter for Gud, lider for Kristi skyld og praktiserer fiendekjærlighet, vil bli rikelig belønnet i himmelen.

Den som tjener andre med selvoppofrelse og selv gjør det han lærer, vil bli høyt aktet i himmelen.

Den som elsker Jesus og forblir trofast til enden, vil motta livets krone av ham.

Konklusjon: Forkynn et balansert evangelium om etterfølgelse

Det nye testamentets budskap til gjenfødte etterfølgere av Jesus forener trøst og krav. En ensidig vektlegging – enten det bare er på Guds kjærlighet eller bare på hans dom – forvrenger Guds vesen og fører på villspor.

Også troende som er gjenfødt i Kristus, står stadig overfor valget: Skal de følge den smale veien med hengivenhet, trofasthet og kjærlighet – eller la seg forføre av den brede veien med egenvilje, selvrealisering og late kompromisser? Den ene fører til evig herlighet, den andre ender uten rettidig omvendelse i tap av livet og i dom – sammen med dem som aldri virkelig har kjent Kristus.

Vår evige frelse avhenger av at vi blir i Kristus. Dette innebærer å erkjenne ham både som en kjærlig frelser og en rettferdig dommer – og å følge ham i hellig ærefrykt til enden. Vi kan være sikre på at Gud er trofast. Han bevarer, styrker, leder og bærer alle som stoler på hans nåde og ikke forlater ham – og i sin barmhjertighet fører han dem til målet.

Den som ikke lar seg frarøve vissheten om sin Frelses kjærlighet til seg, blir bevart. Den som omvender seg når han faller, forblir frelst. Den som følger Jesus med hellig ærefrykt på den smale veien til evigheten og bærer frukt til det siste, vil sikkert nå det EVIGE målet.

Både personlig og fellesskapsbasert disippelskap er avgjørende for et trofast etterfølgelse. Enten det er i par, små grupper eller hele menigheten – gjennom dyp fellesskap, gjensidig oppmuntring og også formaning forblir vi på troens vei. Selv kjærlig menighetsdisiplin kan bidra til å bevare oss fra å komme på avveie og forbli fast i Kristus.

Men til syvende og sist er det vår vedvarende tillit til Guds uforanderlige kjærlighet og trofasthet som bærer oss gjennom alle utfordringer – og bevarer oss til vi når målet for evigheten.

**En kristen kan riktignok gå tapt.
Men en etterfølger av Jesus vil ikke gå tapt i evigheten.**

Nivå 3 – Essens-tema

<https://vieleindberufen.de/ebene-3-essenz/>

Nivå 4 – Oversikt – Tema

1 Mange er kalt: Er du fortapt, en kristen eller en etterfølger av Jesus Kristus på vei mot evigheten?

Fortapt

Alle mennesker er av natur åndelig døde og skilt fra Gud. *Alle mennesker* synder og lever ikke i samsvar med Guds standarder i hans ord, Bibelen. Synden hersker i deres hjerter, og uten et levende forhold til Gud forblir de på veien bort fra Gud og mot evig fortapelse. Ingen vil bli fordømt generelt, men alle vil gå fortapt for Gud på grunn av sin konkrete skyld. Ingen mennesker kan redde seg selv – ingen moralsk oppførsel, ingen gode gjerninger og ingen religiøse ritualer kan oppheve deres syndige tilstand. Ikke-kristne som ikke anerkjenner Jesus som frelser, er ufrelste.

Håp

Men Gud har ikke tillatt at vi forblir håpløst fortapt. Hans kjærlighet er større enn våre feil: Han ønsker at alle mennesker skal bli frelst og kjenne sannheten. Derfor har han ikke bare skapt oss av kjærlighet, men allerede før verdens grunnvoll ble lagt, har han forberedt en vei til frelse – en eneste vei som bare går gjennom Jesus Kristus. Evangeliet, det gode budskapet, består i at Jesus Kristus, Guds Sønn og sann Gud, led og døde på korset for våre synder, sto opp fra de døde på den tredje dagen og nå lever. Han kan frelse alle som kommer til Gud gjennom ham – nå og i evigheten.

To veier for hvert menneske

Den som tar imot Jesus Kristus som Herre og frelser, finner det sanne liv; den som avviser ham, forblir i mørket. Hvert menneske står foran denne avgjørelsen: Den ene veien fører til evig liv, den andre til fortapelse.

Joh 3, 36 Slt

Den som tror på Sønnen, har evig liv; den som ikke adlyder Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham.

Frelse

En **ekte kristen** er en person som er blitt frelst gjennom Guds uendelige kjærlighet og nåde. Denne frelsen skjer ikke gjennom egne gjerninger, men alene gjennom troen på Jesus Kristus. En slik tro innebærer en dyptgående omvendelse, hvor man erkjenner sine synder, angrep og bevisst velger å ta imot Jesus som Herre og frelser. Denne beslutningen fører til en gjenfødelse, hvor Den Hellige Ånd virker i den troende og fører ham til et nytt liv.

Sanne kristne elsker Gud mer enn seg selv og lar seg lede av hans Ånd. Deres tro viser seg i kjærlighet, lydighet og et forandret liv.

Nær korset, men likevel fortapt

Ikke alle som kaller seg kristne, lever virkelig i et forhold til Jesus. Noen lever bare i en ytre fromhet, men deres hjerte tilhører ikke Kristus.

Skinnekristne kan representere kristne verdier og utøve religiøse praksiser, men deres liv er ikke virkelig underordnet Gud. De ønsker å realisere seg selv i stedet for å overgi seg til Gud i lydighet.

Navnekristne på sin side stoler på kirkemedlemskap, dåp eller tradisjoner uten å ha et levende forhold til Jesus. Men å være kristen betyr mer enn en betegnelse – det betyr å kjenne Jesus og følge ham.

Frelst og forblir frelst

Ekte kristne følger Jesus fordi Guds kjærlighet har nådd dem, fornyet dem og beveget dem. Håpet om evig herlighet tiltrekker dem, hans Hellige Ånd leder dem. Gud er trofast og holder sine løfter – han bevarer sine barn på veien til evigheten. Han oppdrar, leder og styrker oss, lar oss ikke prøve oss utover våre evner og åpner sin frelsesvei for oss. Av kjærlighet gir han oss rom og tid til omvendelse når vi faller på

veien, for han vil ikke at en eneste skal gå tapt. Hans trofasthet gir oss visshet, beskyttelse, kraft og glede til å gå urokkelig videre – og han vil føre oss trygt til målet.

Båret av Guds kjærlighet – bevart gjennom hans trofasthet

Veien til å følge Jesus er ikke lett, men den er ikke ensom. Jesus er den gode hyrden som kjenner sine sauer, leder dem og bevarer dem. Han går i bresjen for oss, bærer vår svakhet og gir oss styrke når vi når våre grenser. Guds kjærlighet er ikke bare en første impuls til frelse – den forblir den bærende kraften for hver dag.

Den som er sikker på hans kjærlighet, henter ny mot fra den – også i prøvelser, fristelser eller feil. Guds trofasthet er større enn vår svakhet. Han slipper oss ikke, så lenge vi vil være hos ham. Den som stadig vender seg til ham, opplever at hans nåde er ny hver morgen. Hans kjærlighet motiverer ikke til likegyldighet, men vekker dyp takknemlighet og lengsel etter å leve trofast.

Trygghet tross kamp – kraften i ekte håp

De kristnes håp er ikke usikkert, men fast forankret i Guds løfter. Den som elsker Jesus, vil ikke nå målet av egen kraft – men fordi Jesus er trofast. Han fullfører det han har begynt. Selv i tider med spørsmål, kamper eller tilbakeslag kan vi vite: Vår sikkerhet ligger ikke i oss selv, men i ham.

Det gir ro, men ikke lettsindighet. Det kaller til trofasthet – men ikke av frykt, men av kjærlighet. For den som har erkjent hvor høyt han er elsket, vil ikke flykte fra Herren, men følge ham av hele sitt hjerte.

To veier også for Kristi etterfølgere

– en klar beslutning er nødvendig

Men Guds ord gjør også klart: Bare den som holder fast i troen til slutten, vil nå det lovede målet. Et liv som kristen betyr å ikke gi opp, men å forbli trofast. Det finnes den smale veien til Ånden, som fører til livet, og den brede veien til kjødet, som fører til fortapelse.

Også Jesu etterfølgere står overfor denne beslutningen i sitt trosliv: Skal de følge Ånden eller la seg styre av kjødet? Bare den som forblir trofast mot Jesus, vil til slutt arve evig liv.

Rom 8, 13 Sl

For hvis dere lever etter kjødet, må dere dø; men hvis dere ved Ånden dreper kroppens gjerninger, skal dere leve.

Ankomme i evigheten:

Mange kan bli frelst, men bare få forblir trofaste

Mange er kalt, men få er utvalgt. Ikke alle som har en god start, forblir trofaste til slutten. Jesus selv advarer om at noen som tror de er frelst, en dag vil oppdage at de har forlatt den smale veien.

Mt 7, 21 Sl

Ikke alle som sier til meg: Herre, Herre!, skal komme inn i himmelriket, men den som gjør min Fars vilje i himmelen.

Men Gud frelser mange – **hans nåde er mye større enn vi tror!**

Åp 7, 9-10 F

En stor skare som ingen kunne telle, sto foran tronen og priste Gud.

2 Evaluering av ALLE 27 bøker og 545 frelsesrelaterte bibelstedene i Det nye testamente

2.1 Kjerneideer i alle bøkene i Det nye testamente

Matteus

I løpet av din omvendelse til Gud må du frigjøre deg fra dine synder og rense deg for frelse. Den som nå og for alltid forblir trofast mot det sanne evangeliet og Jesus, som elsker ham så høyt, og som tjener Gud og bærer frukt til det siste, vil bli frelst for evig.

Mark

Den som omvender seg til Jesus, blir frelst. Men bare den som setter Jesus høyere enn alt annet, som hører på og respekterer Guds ord, handler etter det og bærer frukt, vil til slutt bli frelst for evig. Alle Guds utvalgte kan stole på Guds trofasthet, som vil og skal føre dem til himmelen.

Lukas

Den som vender seg til Gud for å få tilgivelse for sine synder gjennom Jesus, blir frelst her og nå. Den som følger Jesus, bekjenner ham i ord og gjerninger uten å la seg forføre, og lytter til ham i alt han sier som god og vis konge og herre, ja, den som elsker Jesus mer enn alt annet i denne verden og sin neste som seg selv til det siste, han og hun vil bli frelst for evig.

Johannes

De utvalgte sauene til den gode hyrden Jesus har evig liv nå. Som sanne disipler av Jesus blir de kjent på kjærligheten til hverandre og på at de blir hos Jesus og gjør hans vilje. Og Jesus fører dem til evig frelse, for ingen kan rive dem ut av hans og den kjærlige Fars hånd.

Apostlenes gjerninger

Å ta imot evangeliet, motta nåde og frelse fra Gud, og deretter følge Herren Jesus av hele sitt hjerte og forbli trofast, er veien til evig liv.

Romerne

Evangeliet om Jesus Kristus kaller mennesker ut av Guds vrede – til troens lydighet mot Gud. Den som tror, blir frelst av nåde, rettferdiggjort for Gud og akseptert som hans elskede barn. Og den som som frelst med utholdenhet fornekter det gamle mennesket, følger Guds Ånd og streber etter herlighet, ære og uforgjengelighet i gode gjerninger, vil Gud gi evig liv.

1. Korinter

Ordet om korset frelser nå – men bare den som holder fast ved evangeliet og ikke vender tilbake til synden, vil motta evig liv. Den som ikke holder ut, har trodd forgjeves. Men Gud er trofast: Han lar oss ikke prøves utover vår evne og skaper i sin kjærlighet utveier som fører til frelse.

2. Korinter

Kristus sier ja til oss i evangeliet og gir oss ved vår omvendelse sin Ånd som forskudd og sikkerhet for evig liv. Men vår evige frelse avhenger av vår vedvarende enkle hengivenhet og trosforhold til Kristus.

Galater

Den som etter en god start avviser Guds nåde i evangeliet ved å forsøke å bestå for Gud av egen kraft, og den som følger begjærene til sitt gamle menneske i seg selv i stedet for Guds Ånd i seg selv, for dem er Kristus død forgjeves, og de går fortapt.

Efeserne

I Kristus er vi utvalgt fra evighet. Gjennom troen på evangeliet om Guds kjærlighet og nåde blir vi frelst fra synden gjennom hans blod og tatt imot som Guds barn. Som frelste har vi tilgivelse og er beseglet med Den Hellige Ånd – forskuddet på vår evige arv. Vår oppgave er å legge av det gamle mennesket, bli fornyet i tankene og kle oss i det nye mennesket med ren holdning og tale. Den som lever slik for Kristus på jorden, vil bli belønnet av Herren i evigheten.

Filipperne

Vi vinner (først) seiersprisen, det evige liv i himmelen, når vi følger Guds regler til slutten av vårt liv.

Kolosserne

For å kunne stå foran Jesus i himmelen og motta seiersprisen, evig liv, fra ham, trengs det tre ting: Å forbli fast forankret i troen nå, å tjene

Herren Kristus av hele vårt hjerte og å ikke la oss avlede fra det sanne evangeliet og evangeliet håp – å leve evig med Jesus.

1. Tessaloniker

Et hellig og av Gud bevart liv er nøkkelen til himmelen og til å en gang stå feilfritt foran Jesus. Men ikke alt som er eller kan være kritikkverdig ved oss når vi står foran Jesus, frarøver oss vår evige frelse.

2. Tessaloniker

Hver kristen kan på sin vei til himmelen regne med Guds trofasthet og Guds beskyttelse mot det onde. Den som på denne måten bevares og trofast følger sin kallelse til evig liv til sin død, vil bli verdig til å tilbringe evigheten med sin Herre som en av de utvalgte.

1. Timoteus

Bare den som kjemper den gode kamp for troen og gjør gode gjerninger i troen, vil til slutt også få evig liv. Og det er: Å leve og forbli i skriftlig tro på vår Herre Jesus Kristus som nr. 1 i vårt liv og i kjærligheten, og å leve et helligt liv med et samvittighet som er godt skjerpet og ubesmittet av Guds ord, med selvbeherskelse.

2. Timoteus

(Bare) den som holder fast ved det sanne evangelium, renser seg kontinuerlig og kjemper den troens kamp som er pålagt ham i henhold til Guds regler, villig til å lide til det siste, vil få tildelt seierskransen av evig liv. Vår trofaste Guds bevaring og hjelp er lovet oss på vår vei.

Titus

Evangeliet om Guds nåde frelser mennesker som gjennom det begynner å leve i ærefrykt for Gud i samsvar med sin kunnskap om Gud, og som på sin vei i tro og ærefrykt har håp om evig liv. Hver Kristi etterfølger må, oppmuntret og formanet av sunn forkynnelse, på veien mot evigheten legge av seg mange dårlige vaner og innøve og utøve nye gode vaner.

Filemon

Den som nå følger Jesus og nå elsker sine trosbrødre og -søstre, er nå frelst.

Hebreerne

Vår frelse er en frelse under visse betingelser: Vi må i vår tro på vår Herre Jesus Kristus i høyeste grad ta hensyn til det vi har hørt (for å gjøre det), for å bli frelst for evig. Ellers vil vi drive forbi målet – det evige liv – som et skip i nød ved den redningsøya.

Jakob

For Jakobus er gjerninger i troen et uttrykk for og et speilbilde av ekte frelsende tro.

Æreskransen og dermed evig liv vil bli vunnet av dem som holder ut i prøvelsene som Gud tillater i deres liv, eller som i tide vender om fra de dødelige veiene de har gått på, fordi de elsker Gud. Og til slutt er det de som elsker Gud ved å gjøre hans vilje, som blir evig frelst.

1. Peters

Vår tro på og kjærlighet til Jesus blir prøvd og styrket i prøvelser. Bevist tro er sann tro og mer verdifull enn gull. Den kjenner ubeskrivelig glede fylt av herlighet. Den vil arve evigheten. Gjennom vår tro bevarer Herren oss. Hans nåde alene frelser selv gullprøvd tro til evigheten.

2. Peters

Flykte fra verdens urenheter og begjær gjennom kunnskapen om vår Herre og frelser Jesus Kristus, vokse i kjærlighet gjennom flittig arbeid i et ubesmittet og plettfritt liv, og dermed befeste hans kall og utvelgelse, bevare oss fra falske profeter, omvende oss raskt når det er nødvendig, stole på Herrens langmodighet til vår frelse: så vil vi – rikelig – få adgang til det evige rike til vår Herre og frelser Jesus Kristus.

1. Johannes

Evig liv har nå den som tror på Guds menneskeblivne Sønn, lever i lyset og sannheten, elsker sine trosbrødre og holder Guds bud. Den som på

denne veien til himmelen stadig renser seg fra sitt gamle vesen og sine synder, skal en gang se Jesus slik han er.

2. Johannes

Den som tror på Kristi menneskeskikkelse, elsker sine trosfeller og lever etter Guds bud, blir frelst og forblir frelst.

3. Johannes

Å være trofast mot sannheten betyr å leve i sannhet. Den som gjør det gode, er Guds barn. Den som gjør det onde, har aldri kjent Gud.

Judas

Evig frelst blir den som tar imot det gode budskap og holder fast ved det i tro, urokkelig, ubesmittet og uforført til enden, ved å leve et gudfryktig liv preget av å holde Guds bud, den som blir bevart av Guds kjærlighet og trofasthet og bevarer seg selv ved å bli, be og vente på Kristi gjenkomst.

Åpenbaringen

Lammets blod frelser de troende nå og for evig, det gjør oss klare for himmelen og til Guds barn. Gud elsker oss og bevarer i sin trofasthet og nåde dem som følger ham trofast. Den som holder fast ved kjærligheten til Gud og hans ord uten avkall og tillegg og ved å holde hans bud, og forblir trofast mot Jesus som vitne til døden, blir frelst for evig.

Sammendrag

av enkeltbokvurderingene i Det nye testamente

Fortapthet

Siden syndefallet har alle mennesker vært atskilt fra Gud og fremmedgjort fra hans liv på grunn av sin syndige natur. De følger sin egen falne natur, noe som fører til ulydighet og synd. Gudløse handlinger som avgudsdyrkelse, løgn, umoral, grådighet eller vantro fører til at de går fortapt og står under Guds vrede. Bare ved å omvende

seg til Gud og være lydig mot hans vilje kan denne adskillelsen overvinnes.

Tegn på åndelig fortapelse

Den som ikke anerkjenner Gud som Skaper, bryter mot sin samvittighet eller forvrenger hans sannhet, lever i synd. Guds lov i de ti bud er et speil på vår fortapelse. Den som er skyldig for Gud på bare ett område, er en overtreder og skyldig i hele loven og går mot fordømmelse. Menneskelige (selv)redningsforsøk hjelper ikke ut av vår fortapte tilstand. Spesielt farlige er falske lærere som forkynner frelse gjennom egne gjerninger eller ytre former. Et evangelium som ignorerer Guds dom og menneskets ansvar, fører ikke til liv, men til død.

Frelse: nå og for evigheten

Frelse skjer alene gjennom Jesus Kristus, som døde på korset for menneskehetens synder og sto opp fra de døde. Troen på den levende frelser, Herre og frelser Jesus Kristus og hans kjærlighet bringer tilgivelse, nytt liv og mottakelse av Den Hellige Ånd. Men sann omvendelse betyr også å legge av det gamle livet og fornye seg i lydighet og overgivelse til Guds vilje. Frelse er en nådegave som tas imot gjennom tro, ikke gjennom egne gjerninger.

Krav til etterfølgere på veien til herlighet

Den som følger Jesus, skal konsekvent fjerne synd fra sitt liv, ikke være til anstøt for andre og bære frukt. Ekte etterfølgelse viser seg i kjærlighet til Gud, som har elsket og elsker oss så høyt. Den viser seg i å holde fast ved hans ord og i tjeneste for vår neste. Det er avgjørende å elske Jesus mer enn alt annet og å stå fast i prøvelser.

Evangeliet og dets betingelser

Evangeliet er det gode budskap om en kjærlig Gud som redder fortapte syndere. Denne redningen kostet ham som far og hans sønn Jesus Kristus alt. Og i sin kjærlighet ønsker Gud å lede, veilede og føre hvert

av sine frelste og elskede barn inn i evigheten. Det har han garantert. På veien til evighetens herlighet vil bare (ekte) etterfølgere av Jesus Kristus nå målet. Det er betingelsen for vår frelse NÅ og I EVIGHETEN. Det er uunnværlig å følge vår Herre i den store livslinjen, være våken og holde fast ved det gode budskapet om Guds kjærlighet. Den som forlater troen eller bevisst lever i strid med Guds vilje, risikerer sin frelse. Tro uten gjerninger som vitner om Guds vilje, er død. Å følge Jesus krever utholdenhet, selvdisiplin og vilje til å motstå fristelser og lidelser.

Trofasthet til det siste

Sanne troende forblir trofaste i sin hengivenhet til Kristus. De lar seg lede av Den hellige ånd og lever et rent liv. Standhaftighet, trofasthet og overholdelse av Guds bud er viktige kjennetegn på et liv som fører til evig frelse.

Advarsel mot falske veier

Falske lærere som forkynner et velstandsevangelium eller villedende læresetninger, setter den evige frelsen i fare. På samme måte fører et liv i umoral, grådighet eller bevisst avvisning av Gud til at man blir skilt fra ham. Kristne er kalt til å være årvåkne og holde seg unna slike påvirkninger.

Håp om evig liv

Vissheten om frelse ligger i Guds nåde og trofasthet. Den som forblir i troen, blir bevart av Jesus og får livets seierskrans. Lønningen i himmelen avhenger av trofasthet og innsats i det jordiske livet. Til syvende og sist er Guds mål for sine etterfølgere et liv i hans nærhet og til ære for hans navn.

2.2 Frelse i tall: Evaluering av ALLE 545 frelsesrelaterte bibelsteder

I Det nye testamente ble alle 545 bibelvers, og dermed omtrent 35 % av hele teksten, søkt etter og undersøkt, som har en referanse til vår

- tidsbegrensede og
- evige frelse
- inkl. lønn i himmelen og til
- fortapelse og fordømmelse.

Og de ble satt i sammenheng med de viktigste grunnene og årsakene til dette:

- Utvelgelse og kallelse
- Guds nåde og trofasthet
- innledende / første tro og
- fortsatt tro, som kommer til uttrykk i troens gjerninger.

Den første og viktigste tabellen over fordelingen av alle frelsesrelevante bibelsteder i Det nye testamente viser ganske enkelt fordelingen og forekomsten av de søkte temaene i Det nye testamente med deres underliggende årsaker. Dette gjør det klart hvor mye og hva Gud har å si om det respektive temaet. Denne tabellen er den mest informative av alle når det gjelder hvor Gud legger særlig vekt i sitt ord.

Fordeling av frelsesemner i Det nye testamente med deres underliggende årsaker innenfor ALLE 545 frelsesrelevante bibelsteder

		rundt	nøyaktig	antall
Tema Årsaker	Tapt og fortapt	33	34	186
	Frelse nå	50	53	291
	Frelse evig	50	48	259
	ved valg (E) / kall (K)	10 %	11 %	60
	gjennom Guds nåde (G) / Guds trofasthet (T)	40	41	221
	gjennom innledende tro	33	35	189
	gjennom fortsatt (e) / Troens gjerninger	67 %	68 %	369
	Miste frelsen	25	23	128
	Lønn/rang i himmelen	10	9	48

I en bibelpassasje kan flere temaer bli berørt og årsaker nevnt samtidig, derfor blir summen mer enn 100 % og 545 bibelsteder.

Frelsesstadier

Omtrent **en tredjedel** av alle bibelpassasjer i NT som handler om evigheten og frelsen, har som tema **menneskers grunnleggende fortapelse og evige fordømmelse** gjennom Guds dom.

Nesten nøyaktig **halvparten av alle passasjer handler om vår mulige frelse NÅ** som falne mennesker fra vår naturlige fiendskap mot Gud, vår fjernhet fra Gud og våre synder, til et helbredet forhold til Gud gjennom omvendelse og gjenfødelse.

Omtrent den andre **halvparten av bibelpassasjene handler om den evige frelsen** som Gud **har lovet** Jesu etterfølgere, når de troende går fra tro til å se og går inn i den evige herlighet.

Omtrent **en fjerdedel av alle bibelvers** handler om et **mulig tap av forholdet til Gud og frelsen på veien fra sanne troende til himmelen**, hvor de ikke vil komme etter at deres liv er blitt åpenbart i Guds dom.

Omtrent **10 %** av alle bibelversene handler om **de troendes lønn** i himmelen **eller om den rangen** de vil ha i himmelen.

Årsaker til frelsesstatus

Fordelingen av årsakene til at man blir eller ikke blir akseptert av Gud i evigheten – uten å være knyttet til et bestemt tema – er som følger:

Omtrent **10 %** av bibelpassasjene i NT som handler om evigheten og vår nåværende eller evige frelse, har en **referanse til Guds utvelgelse** (57 %) **og kallelse** (43 %).

Omtrent **40 %** av bibelpassasjene nevner **Guds nåde** (2/3) og **trofasthet** (1/3) som årsak til den respektive hendelsen.

Omtrent **en tredjedel** av alle bibelpassasjer handler om **frelsende begynnelses tro** for å komme inn i et helbredende forhold til Gud.

Omtrent **to tredjedeler** av alle bibelpassasjer handler om **fortsatt tro** etter den første troen, **som kommer til uttrykk i troens gjerninger** på veien mot evigheten.

Det blir tydelig:

Fortapelse og fordømmelse er et **stort tema** i Det nye testamente (33 %), men **enda større er frelsen som Gud** nå i dette livet **vil gi** en fortapt verden (53 %). Men praktisk talt **like mye oppmerksomhet** (47 %) **vier Gud til å oppnå evig frelse for de som nå er frelst.**

Ja, hvordan vi som mennesker i det hele tatt kan komme inn i et helbredet forhold til Gud, er like viktig for Gud, sett på hyppigheten av omtaler, som det viktige frelsesområdet, hvordan vi som nå er frelst til slutt også kan komme til himmelen.

Gud er den som handler i alle former for frelse – dette **kommer tydelig frem i halvparten av alle bibelversene** (40 % Guds nåde og trofasthet + 10 % Guds utvelgelse og kall).

Men Guds frelseshandling overfor oss mennesker inkluderer **troen** som **et så vesentlig element** (33 % begynnende tro +67 % vedvarende tro

som kommer til uttrykk i gjerninger) at **frelse av enhver art er uatskillelig forbundet med tro fra vår side**. Det er uavklart om denne troen alene er gitt av Gud, virket av Gud eller også noe som Gud krever av oss som en forutsetning for frelse.

Et skremmende stort antall bibelvers (om lag **25 %**) handler om **mulig tap av frelse for dem som gjennom sin første tro har kommet inn i et rett forhold til Gud**. Disse passasjene handler uttrykkelig ikke om de som i virkeligheten ikke er omvendte, men som anser seg selv for å være omvendte, men om de som en gang har hatt en god start med Jesus. De andre, som i virkeligheten aldri har kommet inn i et godt forhold til Gud, finnes i bibelpassasjene om «fortapte og fordømte».

Det er bemerkelsesverdig at **Gud vier omtrent dobbelt så mye oppmerksomhet til vår fortsatte tro etter vår omvendelse som til vår første tro, som nå har ført til vår omvendelse og frelse**. Gud legger stor vekt på vår vedvarende tro på ham!

Jesus har gjentatte ganger understreket at vi ikke skal være så opptatt av vår rang i himmelen, men at vi skal tjene oss selv og andre her på jorden. Derfor begrenser **bibelversene om vår senere lønn og rang i himmelen** seg, ut fra Guds egen vekting, til viktige, men tilbakeholdne **rundt 10 %**.

Sammendrag av sammenhengene

Fortapelse og fordømmelse er et **stort tema** i Det nye testamente (33 %). Den som ikke kjenner Gud og ikke tror på evangeliet om vår tidslige og evige frelse, som på mange måter er tilbudt i Guds kjærlighet, vil gå fortapt og bli fordømt. **Frelsen som Gud nå ønsker å gi** en fortapt verden i dette livet, forekommer i 53 % av alle frelsesbibelversene.

Det er **nesten en 1:1 sammenheng mellom evig frelse og vedvarende tro, som kommer til uttrykk i troens gjerninger**.

Den nest største verdien, men nesten bare halvparten så stor med 46 %, tilfaller «Guds nåde/trofasthet» og tydeliggjør hvor **kilden til disse fortsatte troens gjerninger finnes**: Hos **Gud selv**, som muliggjør, bærer, beskytter og fremmer denne troen.

Det er en annen høy, **nesten 1:1 sammenheng** mellom «å miste **frelsen**» sett for seg selv i sammenheng med «**fortsatt tro / fortsatte troens gjerninger**». Gud viser oss overtydelig i sitt ord at fortsatte «troens gjerninger», eller fortsatt praktisk tro, er uunnværlig for å oppnå vår evige frelse.

Hvis vi ser på vår **lønn og rang i himmelen** for seg, er den høyeste **sammenheng**, som forventet, med våre **fortsatte troens gjerninger** med 79 %. Vi vil høste i himmelen det vi sår i dette livet med vårt liv i å følge og gjøre Guds vilje.

Hvis vi ser på bibelversene om Guds **utvelgelse og kallelse** for seg, er det en høy og omtrent like stor sammenheng med **frelsen nå** som med den **evige frelsen** (begge 66-67 %). Dette gjør det klart at både vår første omvendelse og vår senere frelse er avhengig av Guds kallende og utvelgende handling, og at vi til slutt ikke kan tilskrive vår frelse nå og i evigheten til oss selv, men til Gud, uten hvem ingen mennesker i verden kan ta noe som Gud ikke har kalt og utvalgt dem til.

Og likevel binder Gud oss med vårt vesen, vår natur og vår vilje inn i sin frelseshandling. For allerede den neste, nesten like store sammenheng mellom «**utvelgelse og kallelse**» består igjen med «**fortsatt tro / fortsatte troens gjerninger**» (65 %). Guds kallelse og utvelgelse har alltid helt bestemte oppgaver og virkninger. Og det er først vår omvendelse og deretter fortsatte troens gjerninger.

Man kunne tro at fortsatte gjerninger i troen er helt uten betydning for de utvalgte. Det er nettopp det motsatte som er tilfelle. **Den største sammenheng er mellom Guds utvelgelse og fortsatte gjerninger i troen (70 %)**. Den som er utvalgt av Gud, skal følge Gud og leve et liv som er preget av fortsatte gjerninger i troen, for Guds utvelgelse vil aldri være uten konsekvenser.

Vi er kalt til å gjøre vår tro praktisk på veien til himmelen for virkelig å arve evig liv – og til slutt kan vi bare gjøre det gjennom Guds nåde og trofasthet.

«**Begynnende tro**» er naturligvis nesten 1:1 knyttet til «**frelse nå**» med 86 %. Vi kan bare og alene bli frelst **gjennom Guds nåde og av tro**.

Hvis vi bare ser **på Guds nåde alene**, er den først og fremst rettet mot vår frelse nå (83 %) gjennom begynnelsens tro (70 %). Ja, ved nåde alene blir vi frelst ved vår omvendelse, og det gjennom tro, som er en gave fra Gud.

Og ekte begynnende tro har konsekvenser. **Gud følger i sin nåde og trofasthet** (64 %) dem som gjennom troen er blitt **hans barn** på deres vei til himmelen, igjen med **fortsatt tro og fortsatt troens gjerninger som følge** (59 %).

Hvis vi fokuserer hovedsakelig på **Guds trofasthet**, er det først og fremst **fortsatt tro på hans gjerninger** som står i **forgrunnen (78 %)**. Guds trofasthet gjør det mulig for oss som frelste å leve slik han ønsker – og resultatet vil være evig frelse (69 %).

Når det gjelder mulig tap av frelse, er det påfallende at det er en absolutt 1:1-sammenheng med fortsatt tro, eller med fortsatt troens gjerninger. Hvis det er et tap av frelse, er det her man først og fremst må lete etter og finne det. Den som ikke lenger følger Jesus aktivt i troen, mister sin frelse – og de bibelske vitnenes blikk er ofte (71 %), men ikke alltid, rettet mot den senere evigheten, som automatisk blir berørt av dette.

Evig frelse er 100 % knyttet til utvelgelse/kalling.

Den som blir evig frelst, var tidligere kalt og utvalgt av Gud, det er det minste man kan si. Men fra Jesus vet vi at ikke alle de utvalgte kommer til himmelen. Hva kan årsaken være? Det er sikkert ikke en mangel på Guds nåde og trofasthet med 63 % tilknytning. I like grad (63 %) er vedvarende troens gjerninger knyttet til evig frelse og kallelse. Dette viser to ting. **De som kommer til himmelen, var på den ene siden kalt og utvalgt (100 %).** På den andre siden spiller Guds nåde og trofasthet en like stor rolle for å komme til himmelen som vedvarende troens gjerninger – ja, det første synes å gjøre det andre mulig i det hele tatt. **For Guds nåde og trofasthet står faktisk også i et imponerende 1:1-forhold på 100 % til evig frelse.**

Det er forbløffende at **vår frelse NÅ er 100 % knyttet til fortsatte gjerninger i troen.** Men det er målet for vår frelse nå: At vi – muliggjort

gjennom vår tro og kjærlighetsforhold til ham – fremover ærer Gud med våre liv.

Frelse NÅ knyttet til **utvelgelse/kallelse** er omtrent like intensivt knyttet til alle andre viktige områder:

- Begynnende tro
- fortsatte troens gjerninger:
- Guds nåde og trofasthet
- evig frelse

Alt er nødvendig på veien til himmelen.

2.3 NÅ elsket og frelst – EVIG bevart: Guds kjærlighet og frykt i alle bøkene i Det nye testamente

En undersøkelse av de 27 bøkene i Det nye testamente viser en bemerkelsesverdig enhetlighet i utsagnene om Guds kjærlighet, frelse her og nå, betydningen av gudsfrykt og betingelsene for evig frelse. 26 av 27 bøker behandler alle tre aspekter: Guds kjærlighet, frelse gjennom tro, nødvendigheten av en sunn gudsfrykt og veien til evig frelse. Denne samstemmigheten vitner på en imponerende måte om Skriftens guddommelige inspirasjon og understreker det sentrale budskapet i Det nye testamente.

Evangeliene

De fire evangeliene (Matteus, Markus, Lukas, Johannes) understreker gjennomgående Guds kjærlighet, slik den kommer til uttrykk i Jesus Kristus. De viser at nåværende frelse skjer gjennom omvendelse, tro og mottakelse av Guds nåde. Samtidig advarer de mot et liv uten gudsfrykt og oppmuntrer til en livsstil preget av hellighet og lydighet. Alle evangeliene understreker at evig frelse avhenger av trofasthet mot Kristus og krever konsekvent etterfølgelse.

Brevene

Apostlenes brev, særlig Paulus' brev, tar opp temaene i evangeliene og utdyper dem. De gjør det klart at Guds kjærlighet er grunnlaget for frelsen, men også at frelsen må bevares i troen. Guds frykt beskrives som essensielt for et liv i etterfølgelse av Kristus. Brevene understreker at evig liv ikke bare er en gave, men også et mål som oppnås gjennom utholdenhet, lydighet og trofasthet. Det er forskjeller i hovedfokus: Mens for eksempel brevene til korinterne advarer mot faren ved å overvurdere seg selv, konsentrerer brevet til romerne seg om rettferdiggjørelse alene gjennom tro, men gjerninger som frukten av et sant fornyet liv.

Åpenbaringen

Det siste boken i Bibelen, Åpenbaringen, oppsummerer de sentrale temaene i Det nye testamente i en eskatologisk ramme. Den maner inntrengende til guds frykt og viser konsekvensene av et liv i synd, helt til tap av frelsen. Samtidig blir Guds kjærlighet synlig gjennom den endelige frelsen av de troende som seirer og forblir trofaste. Åpenbaringen understreker at evig frelse krever et aktivt, seirende liv i troen.

3 Frelse og mulig tap av frelse:

Læresetninger som går igjen i hele Det nye testamente

3.1 Åndens vei og etterfølgelse av Kristus til evig frelse

Undersøkelsen av de bokoverskridende læresetningene i Det nye testamente bekrefter de tidligere resultatene:

Troen på Jesus Kristus er en lang og utfordrende vei som fører oss til seierskransen av evig liv. Denne veien krever ikke bare en god start, men også utholdenhet og tålmodighet. Gjennom Guds overnaturlige hjelp, som Den Hellige Ånd gir oss, blir vi i stand til å mestre troens utfordringer og nå målet. De viktigste temaene er:

Guds overveldende kjærlighet som motivasjon

Guds kjærlighet, som vi møter i omvendelsen, er grunnlaget for vår tro. Den gir oss tilgivelse for våre synder og motiverer oss til å fortsette på troens vei. Selv om vi snubler og faller, vet vi at vi når som helst kan komme til Gud for å bli renset. Guds uendelige kjærlighet og nåde er vår drivkraft til å løpe løpet trofast til mål.

Den Hellige Ånd, som vi mottok ved gjenfødselen, er vår daglige kilde til kraft. Gjennom ham er vi i stand til å forbli trofaste på troens vei.

Flid, utholdenhet og tålmodighet: Veien til målet

Et liv i tro krever tålmodighet, utholdenhet og disiplin. Vi er kalt til å holde ut og holde fast i vanskelige tider. Den som tålmodig bærer prøvelser og består dem, vil til slutt bli belønnet med evig liv, slik Gud har lovet dem som elsker ham. Denne utholdenheten hjelper oss å fullføre løpet til målet og motta seierskransen.

Jesu stedfortredende soningsdød og hans oppstandelse

Jesu død på korset og hans oppstandelse etter tre dager er grunnlaget for den kristne tro. Gjennom denne stedfortredende soningsdød er vi forsonet med Gud og får tilgivelse for våre synder. Troen på Jesus, som døde og oppstod for oss, er grunnlaget vi bygger vårt liv på.

Frukt for Gud: En målestokk for ekte frelse

Ekte frelse viser seg i frukten vi bærer for Gud. Jesus sa i : Den som lever i nær forbindelse med Kristus, vil leve et fruktbart liv fordi han henter kraft fra denne forbindelsen. Denne frukten er den naturlige følge av et frelst liv og viser seg i gode gjerninger og tjeneste for andre.

Kjærlighet til søsken og tilgivelse: Grunnlaget for livet i fellesskapet

Et annet kjennetegn på et trofast kristent liv er kjærligheten til brødrene og søstrene i troen. Jesus oppfordrer oss til å elske hverandre, slik han elsker oss. Den gjensidige kjærligheten mellom de troende er et

sentralt kjennetegn på disippelskapet – den skal være like sterk som Kristus selv elsker. Denne kjærligheten viser seg i villigheten til å tilgi og oppmuntre hverandre.

Ydmykhet og kjærlighet til Gud: en forutsetning for å være disippel

Å følge Jesus krever ydmykhet. Jesus lærte at de største i Guds rike er de ydmyke. Ekte storhet viser seg ikke i herredømme over andre, men i tjeneste og villighet til å stå opp for andre. Denne ydmykheten viser seg i villigheten til å tjene Gud og andre i kjærlighet.

Kjærligheten til Gud må være den største kjærligheten i vårt liv. Den er grunnlaget for vår etterfølgelse og vårt liv i lydighet mot hans bud.

Håndtering av penger og seksuell renhet

Håndtering av penger krever at vi elsker Gud mer enn pengene. Jesus legger på vårt hjerte: Et menneske kan ikke følge to motstridende mål – det vil alltid være mer vendt mot det ene enn det andre. Vi er kalt til å håndtere penger på en ansvarlig måte og bruke dem som et verktøy som Gud har betrodd oss for å bygge sitt rike.

Seksuell renhet er også en sentral del av det kristne livet. Gud sier oss at kroppen vår er et tempel for Den Hellige Ånd, og at vi skal unngå seksuell synd for å bevare vår renhet.

Bevare et uskadet samvittighet

Det er avgjørende at vi bevarer et uskadet samvittighet, siden samvittigheten vår er en indre målestokk for vår atferd. I står det: En fast tro og et rent samvittighet er uatskillelig forbundet med hverandre, for de hjelper oss å leve i samsvar med sannheten. Et rent samvittighet hjelper oss å leve i sannheten og stå i lydighet for Gud.

Viktigheten av misjon og evangelisering

En frelst person har oppgaven å forkynne evangeliet. I gir Jesus oss misjonsoppdraget: Oppgaven med å videreformidle troen gjelder alle

Kristi etterfølgere – de skal lede andre inn i fellesskap med Gud. Hver troende er kalt til å spre evangeliet og hjelpe andre til også å komme til tro på Jesus.

Kontinuerlig renselse gjennom Guds nåde

Selv om vi forblir trofaste i troen, vil vi stadig snuble. Men i alt dette kan vi vite at Guds kjærlighet og nåde alltid er tilgjengelig for oss. Gud forblir trofast og rettferdig – den som kommer til ham og bekjenner sine synder og feil, opplever tilgivelse og renselse. Vi kan stadig komme til Gud og la oss renses – ikke fordi vi fortjener det, men fordi Gud tilgir oss.

Rom 2, 6-7 Slt

[Gud] 6 som vil gjengjelde hver og en etter hans gjerninger: 7 nemlig dem som med utholdenhet streber etter det gode, herlighet, ære og uforgjengelighet, evig liv.

1 Tim 2, 14-15 F

[men de skal bli frelst hvis de] forblir i troen og kjærligheten og lever et hellig liv med klokskap/sømmelighet.

Jak 1, 12 Slt

12 Salig er den mann som tåler prøvelser, for når han har bestått prøven, skal han motta livets krone, som Herren har lovet dem som elsker ham.

1 Joh 1, 9 Slt

Men hvis vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss fra all urettferdighet.

1 Pet 5, 2-4 Slt

[Advarsel til de eldste] 2 Vokt Guds hjord hos dere, ikke av tvang, men frivillig, ikke for å vinne skammelig vinning, men av hengivenhet, 3 ikke som herskere over dem som er dere betrodd, men som forbilder for hjorden! 4 Da skal dere også, når den øverste hyrden åpenbares, motta den uvisnelige æreskransen.

Åp 3, 11 Slt

11 Se, jeg kommer snart; hold fast det du har, så ingen tar din krone!

Åp 2, 10 Sl

10 Frykt ikke for det du skal lide! Se, djevelen skal kaste noen av dere i fengsel for at dere skal bli prøvet, og dere skal ha trengsel i ti dager. Vær trofast til døden, så vil jeg gi deg livets krone!

3.2 «Kjøttets» vei bort fra frelse til dom og undergang

Det store overblikket over veien til «kjødet» bort fra frelse til dom og fortapelse viser:

Guds nåde – en gave som ikke må foraktes

Gud har i sin uendelige kjærlighet kalt oss og frelst oss av ren nåde gjennom Jesus Kristus. Men denne nåden er ikke en fribillett til å fortsette å leve et liv i kjødet. Den som gir seg hen til synden, elsker verden eller utvanner evangeliet, forakter ikke bare Guds kjærlighet, men misbruker den og setter sin egen frelse på spill. Sanne disipler av Jesus forblir i hans nåde, holder fast ved ham og lar seg forvandle av hans Ånd.

Den dødelige faren ved å glemme Guds nåde

Vår tro og vår tjeneste for Kristus er ikke forgjeves – så lenge vi holder fast ved dem. Men den som vender seg bort fra det sanne evangeliet eller lever et liv uten omvendelse, mottar Guds nåde forgjeves. Skriften advarer inntrengende mot å glemme Guds kjærlighet og nåde og falle tilbake til kjødet. En tro uten kontinuerlig renselse og helliggjørelse er død.

Den som bevisst gir seg hen til synden og ikke omvender seg, viser at han ikke verdsetter Guds nåde. Jesus har frelst oss, men han forventer at vi blir i ham og ved ham. Den som ikke lar seg lede av Guds Ånd, men velger kjødet, avviser til slutt den kjærligheten som en gang frelste ham.

Den alvorlige advarselen: Lunkhet og bevisst synd skiller oss fra Gud

Det er mulig å begynne med Jesus, men ikke nå målet. Den som blir lunken og ikke omvender seg, blir spyttet ut av Jesus. Å følge Jesus krever årvåkenhet og standhaftighet, spesielt i prøvelsens stunder. Den som vender seg mot verden, følger etter den og ignorerer Guds bud, forakter den kjærligheten som frelste ham og risikerer sin frelse.

Spesielt dødelig er bevisst, vedvarende synd. Den som ikke er villig til å bryte med sitt gamle liv, den som skyver Gud og hans bud i bakgrunnen, vil en dag oppdage at han har fjernet seg fra Guds nåde. Kjærligheten som en gang frelste ham, ble foraktet og til slutt misbrukt. Jesus har ingen fellesskap med dem som lever i bevisst opprør mot ham.

Den sanne lønnen: Et liv for Gud og ikke for seg selv

Gud belønner dem som lever av kjærlighet til ham og forblir i hans vilje. Den som bruker sine talenter for Herren, forblir standhaftig i lidelse og tjener uselvisk, vil motta stor lønn i himmelen. Men den som bare handler for sin egen anerkjennelse eller ikke bruker sine gudgitte muligheter, vil ikke bare gå glipp av lønnen, men også miste sitt evige liv.

Sanne disipler av Jesus forstår at deres liv ikke tilhører dem selv, men Gud. Den som igjen blir viklet inn i verdens begjær, handler ikke bare imot Guds bud, men viser også at han ikke lenger ærer Guds kjærlighet. Et liv for seg selv er et liv imot Gud.

Ødeleggelsen gjennom det kjødelige livet

Gud har fornyet oss i Kristus, men kjødet forblir en fiende som vil trekke oss tilbake. Den som gir etter for kjødet, som setter sine begjær over Gud, vil dø åndelig. Bibelen gjør det klart at de som lever etter kjødet, ikke skal arve Guds rike. Den som bevisst velger å gå imot Guds Ånd, avviser ikke bare hans ledelse, men håner også den nåde som en gang frelste ham.

Jesus forventer at vi daglig tar vårt kors på oss, fornekte oss selv og følger ham. Den som i stedet velger et liv i kjødet, glemmer den uendelige kjærligheten som en gang frelste ham, og misbruker den til slutt ved å bruke den til egne formål.

Faren ved forførelse og det falske evangeliet

Et falskt evangelium dreper. Bare det rene, uforfalskede evangeliet om Jesus Kristus fører til liv. Den som lar seg forføre av vranglære eller verdslige filosofier, vil falle fra Gud. Det er spesielt farlig å utvanne evangeliet og ignorere Guds hellighet. Et evangelium uten omvendelse, uten helliggjørelse og uten lydighet mot Kristus er ikke et evangelium. Den som holder fast ved noe annet, forakter sannheten og går fortapt.

Kjærligheten til verden fører til undergang

«Ingen kan tjene to herrer.» Den som elsker verden, mister det evige liv. Skriften advarer inntrengende mot å la seg fange av denne verdens begjær. Pengegrådighet, berømmelsestrang, komfort og selvrealisering er villedende feller som avleder blikket fra Gud. Den som setter disse tingene høyere enn Jesus, forakter den kjærligheten som en gang reddet ham, og vil gå under med verden.

Mange begynner med Kristus, men bekymringene i denne verden kveler deres tro. Livets fristelser, jakten på eiendeler og ønsket om anerkjennelse får mange til å miste den sanne skatten av syne. Men til slutt er det bare én ting som teller: Den som forblir trofast til slutten, vil bli frelst.

Nåde og gjenopprettelse – Guds hjerte for sine barn

Vår vei som etterfølgere handler ikke om syndfri perfektjon, men om vår store livline. Hver dag gir oss muligheten til å la oss rense av Gud – fra de tingene som gjør ham trist, men som ikke påvirker vår frelse i Kristus. Men selv om vi avviker så langt fra Gud at vi, som den fortapte sønn eller det fortapte fåret, forlater det trygge tilfluktsstedet hos Faderen eller den gode hyrden, forblir hans kjærlighet uforandret. Han

venter med stor glede på å ta oss imot igjen og gjenopprette oss fullstendig. Hans nåde er ikke en fribillett til synd, men den er uuttømmelig for alle som vender tilbake med anger.

Konklusjon: Vær våken og ær Guds kjærlighet

Vårt liv er en gave fra Gud, kjøpt med Jesu blod. Vi må ikke forakte hans kjærlighet ved å gi oss hen til synden eller velge kjødet. Den som vender seg mot Gud, misbruker den nåden som en gang frelste ham, og setter sin evige fremtid på spill.

Men Guds nåde er større enn våre feil. Den som har kommet på villspor, kan når som helst vende tilbake til ham. Slik faren tok imot den fortapte sønnen, tar Gud med glede imot alle som vender seg til ham med anger.

Derfor gjelder det å være våken, holde fast ved Kristus og elske Gud mer enn alt annet. Bare den som holder fast i troen til slutten, vil motta livets krone. For Guds kjærlighet er trofast – men den krever at vi er trofaste mot den.

4 Lønn og rang i himmelen

Lønn i himmelen er forbeholdt dem som er frelst av nåde gjennom Jesus Kristus. De har evig liv fra begynnelsen av.

De ufrelste går ikke bare tapt, men pådrar seg også evig vrede gjennom sine synder. Intensiteten av deres feiloppførsel bestemmer størrelsen på deres negative lønn i evigheten.

For de som er frelst av nåde og lever med og for Kristus, gjelder følgende:

Evig liv er lønnen for dem som elsker Gud og viser denne kjærligheten gjennom sitt liv og sin tjeneste for ham. Det avgjørende er våre indre motiver. Alt vi gjør av kjærlighet og til Guds ære, vil bli belønnet av ham.

Det er stor lønn i evig liv for troende som bruker sine talenter sjenerøst og trofast for Gud, for lidelser for Kristi skyld eller for rettferdighetens skyld og for utøvd fiendekjærlighet. Handlinger som først og fremst

gjøres for egen anerkjennelse og ikke for Herren, gir imidlertid ingen lønn.

Ja, vi kan ønske å være store i himmelriket, men veien dit er å TJENE, å gjøre selv det vi sier og lærer, og å lide for Kristi skyld. Likevel kan vi være helt avslappede og trenger ikke å involvere oss i noen tilsynelatende maktkamp på . Rangeringen i himmelen vil til slutt være slik som Faderen i himmelen har forutsett.

Den som ikke gjør noe med sine gudgitte muligheter for Herren, vil ikke bare gå glipp av lønn, men også miste evig liv og lide samme skjebne som de vantro. Også den som – selv om han står i Guds tjeneste – tjener seg selv mer enn Gud, er eller blir ikke frelst.

Rom 2, 6-8 Sl

[Gud] 6 som vil gjengjelde hver og en etter hans gjerninger: 7 nemlig dem som med utholdenhet streber etter det gode, herlighet, ære og uforgjengelighet, evig liv; 8 men dem som er egoistiske og ulydige mot sannheten, men lydige mot urettferdighet, vrede og harme!

2 Kor 9, 6 Meng

6 Den som sår sparsomt, skal også høste sparsomt, og den som sår rikelig, skal også høste rikelig.

Mt 6, 1 Meng

1 Pass på at dere ikke utøver deres rettferdighet foran mennesker for å bli sett av dem, ellers har dere ingen lønn (å forvente) hos deres Far i himmelen!

Kol 3, 23-25 Sl

23 Og alt dere gjør, gjør det av hjertet, som for Herren og ikke for mennesker, 24 for dere vet at dere skal motta arven som lønn fra Herren, for dere tjener Kristus, Herren! 25 Men den som gjør urett, skal få igjen det han har gjort urett, og det er ingen forskjell på personer.

Lk 6, 22-23 + 35 Meng

Elsk deres fiender, gjør godt og lån ut uten å forvente noe tilbake! Da vil deres lønn bli stor.

Rom 2, 4-7; Luk 19, 16-19; Matt 25, 25-30; 2 Kor 9, 6; Matt 6, 1; Matt 20, 20-28; 1 Kor 4, 5; Åp 22, 11-12; Luk 6, 22-23 + 35; Kol 3, 23-25; 1 Kor 3, 11-15; Matt 7, 21-23; Matt 5, 19

5 Min bevaring på veien til evig frelse

Gud sørger i sin nåde og trofasthet for vår bevaring på vår frelsesvei til evig frelse. Og den som følger Jesus og tar imot hans nåde(midler), kommer sikkert til evig frelse.

Bevaring gjennom Gud

Vår bevaring på veien til evig frelse

Hvilken fantastisk Gud! Vår frelse er ikke vårt eget verk – den ligger i hans hender. Han holder oss fast, leder oss og bevarer oss til målet.

Fil 1, 6 Sl

Jeg er like overbevist om at den som har begynt et godt verk i dere, også vil fullføre det til Jesu Kristi dag.

Gud er vår bevarer

Gud selv sørger for at vi forblir på veien til frelse. Ingen kan skille oss fra ham: Joh 10, 29. Hans hånd holder oss trygt!

Nåden bærer oss

Vår frelse er nåde – den begynte med Guds kjærlighet og varer til evig tid: Ef 2, 8.

Jesus går i bresjen for oss

Vi er ikke alene – vår yppersteprest lever for å gå i forbønn for oss: Heb 7, 25. Han kjemper for oss!

Guds trofasthet holder oss fast

Han forblir trofast, selv når vi vakler: 2 Tess 3, 3; 2 Tim 2, 13.

Gud bruker utfordringer til å styrke oss

Vanskelige tider er ikke en straff, men et tegn på hans kjærlighet: Hebr 12, 6.

Han fører oss trygt til målet!

Rom 8, 38-39 Sl

For jeg er viss på at verken død eller liv, verken engler eller makter, verken nåtid eller fremtid, 39 verken høyt eller dypt eller noe annet skapning kan skille oss fra Guds kjærlighet, som er i Kristus Jesus, vår Herre.

Han har utstyrt oss med alt vi trenger for å forbli trofaste. Den som holder fast ved ham, vil sikkert nå målet.

2 Pet 1, 3 Sl

For hans guddommelige vesen har gitt oss alt som tjener til liv og gudsfrykt, gjennom kunnskapen om ham som har kalt oss gjennom sin herlighet og dyd.

Bevaring gjennom Kristi menighet

Gud har ikke kalt oss til å være ensomme krigere, men til å være lemmer på ett legeme, Kristi menighet. Gjennom oppmuntring, formaning, åndelig veiledning og felles årvåkenhet hjelper menigheten oss å holde oss på frelsens vei. Den som trekker seg bort fra menigheten, utsettes for fare for å bli åndelig kald og falle fra troen. Gud bevarer oss ved at vi forankrer oss i de helliges fellesskap.

Hebr 10, 25 Sl

La oss ikke forsømme å samles, som noen har for vane å gjøre, men la oss oppmuntre hverandre, og det desto mer når dere ser at dagen nærmer seg!

Bevaring gjennom oppmuntring og formaning

Ingen kan gå troens vei alene – vi trenger søsken som oppmuntrer oss, men også formaner oss når vi snubler . En sunn menighet er et sted for gjensidig korreksjon og styrking. Uten kjærlig irettesettelse og oppbyggelse blir den enkelte blind for sine egne feil og setter sin vandring i fare. Gud bruker søsken for å holde oss trofaste.

1 Tess 5, 11 Sl

Derfor forman hverandre og oppbygg hverandre, slik dere også gjør!

Bevaring gjennom trøst og oppmuntring i vanskelige tider

Når prøvelser og tester kommer, trenger vi brødre og søstre som trøster oss og styrker oss i sannheten. Menigheten er stedet hvor vi blir oppmuntret til å holde fast og ikke miste motet. Gjennom fellesskap og bønn blir vi styrket på nytt til å stå fast: 2 Kor 1, 3-4

Troens lydighet som frelse for andre

Vår tro påvirker ikke bare oss selv, men også andre. Hvis en forblir trofast, kan det bli frelse for en annen. Som et lys i mørket hjelper en enkelt persons tro andre å finne den rette veien: Fil 1, 14

Bevaring gjennom menighetsdisiplin – beskyttelse mot avveininger

En rettferdig og kjærlig omgang med synd i menigheten beskytter de troende mot forførelse. Den som lever i bevisst synd, setter ikke bare seg selv i fare, men også andre. Menighetsdisiplin tjener til å bevare troens renhet og korrigere villfarelser: 1 Kor 5, 12-13

Bevaring gjennom gjensidig årvåkenhet

Kristne er kalt til å passe på hverandre. Når vi sovner åndelig, trenger vi brødre og søstre som vekker oss. Gjensidig formaning hjelper oss å forbli trofaste og ikke avvike fra sannheten: Heb 3, 13

Underordning under en åndelig ledelse

Gud setter inn hyrder og ledere som har ansvar for menigheten. Den som underordner seg et åndelig lederskap, opplever beskyttelse, veiledning og åndelig vekst. En leder skal ikke herske, men tjene i Kristi ånd: Heb 13, 17

Bevaring gjennom sunn lære og lærere etter Guds ord

Feil lære ødelegger troen. En menighet forblir bevart når den holder seg til sunn, skriftmessig lære. Gud gir sin menighet lærere som trofast tolker hans ord og bevarer den fra forførelse: 2 Tim 4, 3-4

Bevaring gjennom gode forbilder

Vi lærer mest gjennom det vi ser. Gode forbilder i menigheten hjelper oss å forbli trofaste i troen. Den som er åndelig moden, skal være et eksempel for andre, slik at de kan vokse i troen: 1 Kor 11, 1

Konklusjon: Menigheten er Guds redskap for bevaring

Den som forankrer seg i Kristi menighet, forblir ikke bare styrket, men også åndelig bevart. Oppmuntring, irettesettelse, åndelig veiledning og sunn lære hjelper oss å holde oss på frelsens vei.

Ef 4, 16 Slt

Fra ham utfører hele legemet, sammenføyd og forbundet ved hvert ledd som gir det som trengs, gjennom virkningen i hvert enkelt lem, legemets vekst til oppbyggelse av seg selv i kjærlighet.

Bevaringen av Kristi menighet på veien til evig frelse

Kirkens kall og fullendelse som Kristi brud

Kristi menighet er den av Gud kallede brud til Jesus Kristus, som han har forberedt for seg selv, ren og ulastelig.

Ef 5, 25-27 Sl

Kristus elsket menigheten og ga seg selv for henne for å hellige henne, ved å rense henne med vannbadet i ordet, for å fremstille henne for seg selv som en menighet som var herlig, uten flekker eller rynker eller noe lignende, men hellig og uten lyte.

Menigheten som helhet, som Kristi legeme på jorden, vil ALDRI gå til grunne, men til slutt komme til Kristus i himmelen, arve riket med ham og regjere i evighet.

Mt 16, 18 Sl

Men også jeg sier deg: Du er Peter, og på denne klippen vil jeg bygge min menighet, og dødsrikets porter skal ikke overvinne den.

Åp 19, 7-8 Sl

La oss være glade og juble og gi ham æren, for Lammets bryllup er kommet, og hans brud har gjort seg klar. Og hun fikk lov til å kle seg i fint lin, rent og strålende, for det fine lin er de helliges rettferdighet.

Jesu menighet på stedet – etterfølgelse ved et veiskille

Men hvordan ser det ut med hver enkelt lokal menighet? Deres evige eksistens og åndelige liv er på ingen måte garantert.

Jesus krever helliggjørelse og menighetsdisiplin på menighetsnivå, det vil si at man skal skille seg fra alle som forblir i synd uten å omvende seg (Mt 18,17; Lk 9,60), fordi synden ellers vil gjennomsyre hele menigheten (1 Kor 5,6-7). Videre gjør Jesus det helt klart hvilke konsekvenser det får når en lokal menighet forlater sin første kjærlighet, ikke bevarer den rene lære og avstår fra menighetsdisiplin: Den åndelige død truer, lysestaken blir fjernet, og menigheten blir til slutt spyttet ut av hans munn (Åp 2, 4-5; Åp 3, 16).

Åp 3, 1-2 Sl

1 Og skriv til engelen for menigheten i Sardes: Dette sier han som har de syv Guds ånder og de syv stjerner: Jeg kjenner dine gjerninger: Du har navnet at du lever, men du er død. 2 Våk opp og styrk det som er i ferd med å dø, for jeg har ikke funnet dine gjerninger fullkomne for Gud.

Åp 2, 4-5 Slt

Men jeg har mot deg at du har forlatt din første kjærlighet. Husk nå hvor du har falt fra, og omvend deg og gjør dine første gjerninger! Ellers kommer jeg snart over deg og flytter din lysestake fra sin plass, hvis du ikke omvender deg.

Åp 3, 16 Slt

Siden du er lunken og verken kald eller varm, vil jeg spy deg ut av min munn.

Bevaringen av den lokale menigheten på frelsesveien

a) Bevaring mot forførelse gjennom et falskt evangelium

Allerede de første menighetene måtte kjempe mot forførelser. Paulus advarer mot at et falskt evangelium, som ikke forkynner den sanne frelse gjennom Jesus Kristus, kan ødelegge menigheten.

Gal 1, 6-9 Meng

6 Jeg må undre meg over at dere så raskt vender dere bort fra ham som har kalt dere ved Kristi nåde, og vender dere til et annet frelsesbudskap, 7 mens det jo ikke finnes noe annet (frelsesbudskap); bare at det er visse mennesker som forvirrer dere og ønsker å forvrengte Kristi frelsesbudskap. 8 Men selv om vi selv eller en engel fra himmelen forkynte dere et annet frelsesbudskap enn det vi har forkynt dere, så være han forbannet! 9 Som vi allerede har sagt tidligere, gjentar jeg det nå igjen: «Hvis noen forkynner dere et annet frelsesbudskap enn det dere har mottatt (fra meg), så være han forbannet!»

Bevaring: De eldste og lederne må vokte over den frelsende læren, undervise den uforfalsket og leve den ut på en eksemplarisk måte. (Tit 1, 9)

b) Bevaring mot åndelig søvn og lunkenhet

Åndelig lunkenhet er en alvorlig fare.

Åp 3, 16 Slt S

o, fordi du er lunken og verken kald eller varm, vil jeg spy deg ut av min munn.

Bevaring: Menigheten må være våken og bevare sin første kjærlighet (Åp 2, 4-5).

c) Bevaring fra synd og manglende menighetsdisiplin

Synd i enkeltpersoners liv kan forurenske hele menigheten og skille den fra Gud.

1 Kor 5, 6-7 Sl

Deres ros er ikke god! Vet dere ikke at litt surdeig gjærer hele deigen? Rens derfor ut den gamle surdeigen, så dere kan bli en ny deig, siden dere er usyret. For også vår påske, Kristus, er slaktet for oss.

Bevaring: Levd hellighet og menighetsdisiplin er nødvendig (2 Tim 4, 2).

d) Bevaring gjennom åndelig ledelse

Svakt lederskap er ofte begynnelsen på frafall.

Apg 20, 28 Sl

Så vær nå på vakt over dere selv og over hele flokken, som Den hellige ånd har satt dere til å være tilsynsmenn for, for å vokte Guds menighet, som han har kjøpt med sitt eget blod!

Bevaring: Ledere må elske Ordet og leve på en eksemplarisk måte. (1 Tim 3, 1-7; 1 Tim 4, 16)

Konklusjon

Menigheten som helhet, de som har seiret og forblitt trofaste mot Kristus, vil bestå i evigheten. Men hver lokalmenighet står i en åndelig kamp på liv og død. Åpenhet, sunn lære, menighetsdisiplin og åndelig ledelse er nøkkelen for lokalmenigheten til å forbli på frelsesveien inn i evigheten.

Feil lære: Allerede de første menighetene var truet av falske evangelier. Paulus forbanner ethvert annet budskap enn det om nåden i Kristus, da det betyr åndelig død (Gal 1, 6-9). Derfor må eldste og ledere våke over den frelsende lære og leve den på en eksemplarisk måte (Tit 1, 9).

Åndelig lunkenhet er like farlig. En lunken menighet vil Jesus spytte ut av sin munn. Derfor må menigheten være våken og holde sitt åndelige liv levende hos Jesus (Åp 2, 4-5).

Enkeltpersoners synd forurensrer hele menigheten. Bare hvis menigheten renser seg for dette, forblir den på livets vei. Vedvarende tolerering av synd er allerede døden i menighetens gryte. Derfor er hellighet og menighetsdisiplin nødvendig (2 Tim 4, 2).

Svakt eller uåndelig lederskap er ofte begynnelsen på frafall, som ender med åndelig undergang for hele menigheten. Lederne må elske Ordet og være et forbilde (1 Kor 5, 6-7; Apg 20, 28).

Menigheten vil bestå, men hver lokalmenighet står i en åndelig kamp. Åpenhet, undervisning, menighetsdisiplin og åndelig ledelse er nøkkelen til å forbli på frelsens vei som Kristi menighet.

Seier over prøvelser – forbli standhaftig på den smale vei

Troens vei er ingen lett spasertur – prøvelser, fristelser og motstand hører med. Men Gud gir oss alt vi trenger for å holde ut. Gjennom hans kjærlighet, hans glede, hans beskyttelse og hans kraft kan vi være seirende.

1 Kor 10, 13 Sl

Hittil har dere bare blitt utsatt for menneskelige fristelser, men Gud er trofast og vil ikke la dere bli fristet utover det dere kan tåle, men han vil også gi dere en utvei, slik at dere kan holde ut.

Guds kjærlighet er vårt skjold

Guds kjærlighet er mer enn et følelse – den er vår sterkeste beskyttelse. Den som forblir i den, kan ikke rystes, fordi han vet at ingenting kan rive ham ut av Guds hånd. Hans kjærlighet bærer oss gjennom alle utfordringer.

Rom 8, 39 Sl

Verken høyt eller dypt eller noe annet skapning kan skille oss fra Guds kjærlighet, som er i Kristus Jesus, vår Herre!

Gleden over Herren er vår styrke

Det er mange bekymringer i verden, men ekte styrke kommer fra glede i Herren. Den som forblir i hans nærhet, opplever overnaturlig kraft og standhaftighet. Vår glede er ikke avhengig av omstendigheter, men av ham.

Neh 8, 10 Sl

Vær ikke bekymret, for gleden i Herren er deres styrke!

Ikke vær redd: Vi klarer det ikke av egen kraft, men gjennom ham!

Frykten for å mislykkes hindrer mange i å leve modig for Gud. Men Gud forventer ikke at vi skal klare oss på egen hånd – han selv gir oss det vi trenger. Den som stoler på ham, vil klare seg!

Fil 4, 13 Sl

Jeg kan alt gjennom ham som gir meg styrke, Kristus!

Beskyttelse mot falsk stolthet og fordømmelse

Selvrettferdighet og hovmodige dommer over andre kan føre oss bort fra den smale veien. Gud beskytter oss når vi forblir ydmyke og retter blikket mot ham i stedet for å dømme andre. Han ser hjertet – og han alene dømmer rettferdig.

Jak 4, 6 Sl

Gud motstår de hovmodige, men de ydmyke gir han nåde.

Seier over motstanderen – stå imot fienden

Djevelen vil felle oss gjennom løgner, frykt og tvil. Men den som underordner seg Gud og stoler på ham, kan motstå. Vi kjemper ikke alene – Kristus har allerede seiret!

Jak 4, 7 Sl

Underordner dere nå Gud! Motstå djevelen, så flykter han fra dere!

Sammendrag:

Min bevaring på veien til evig frelse

Menigheten som helhet, de som har seiret og forblitt trofaste mot Kristus, vil bestå i evigheten. Men hver lokalmenighet står i en åndelig kamp på liv og død. Vedvarende kjærlighet til Jesus, årvåkenhet, sunn lære, menighetsdisiplin og åndelig ledelse er nøkkelen for lokalmenigheten til å forbli på veien til evig frelse.

Gud bevarer oss som Kristi lemmer på vår vei til evigheten gjennom sin urokkelige trofasthet og nåde. Vår frelse er ikke basert på våre egne prestasjoner, men på Jesu kjærlighet og offer. Han forventer ikke perfeksjon, men et hjerte som forblir lydig mot ham og lever i hans nærhet. Hans nåde gir oss muligheten til omvendelse og styrker oss til å forbli standhaftige også i vanskelige tider.

Gud bruker sitt ord, bønn, sin oppdragelse og åndelige ledere for å holde oss på rett vei. Den som tar hans ord på alvor og handler etter det, beskytter seg selv mot det onde. Men bevaring skjer ikke automatisk – den krever vår aktive hengivenhet. Åndelig årvåkenhet, god lære og formaning er avgjørende. Trøghet og uaktsomhet setter vår frelse i fare, mens et liv i hellig ærefrykt fører oss trygt til målet.

Den største faren ligger i stolthet og vedvarende synd. Den som stoler på egne prestasjoner, fjerner seg fra Gud. Men ekte kjærlighet til Jesus viser seg i et liv som stoler på ham og handler etter hans vilje. Synd må motstås med beslutsomhet, for den ødelegger vår åndelige integritet. Den som gir seg hen til synd, setter sitt forhold til Gud i fare.

Vi er kalt til å ta vare på hverandre, elske hverandre og styrke hverandre, slik at vi sammen kan nå den evige herligheten. Avgjørende for bevaringen av menigheten er utdannelsen av åndelige ledere som elsker Guds ord, bevarer det og underviser i det. De eldste og lederne har den ansvarsfulle oppgaven å vokte over den frelsende læren i det ene sanne evangeliet, å undervise i det og leve det på en eksemplarisk

måte. En menighet som fjerner seg fra kjernen i det ene, sanne evangeliet og vender seg til et falskt evangelium i ord og praksis, faller fra Guds nåde – som nesten galaterne gjorde – og mister sin frelse. Det vil derfor være menigheter som utad fremdeles ser ut som Jesu menighet, men som i virkeligheten er døde og vil bli spyttet ut av Jesu munn.

Den menighetsdisiplinen som Jesus pålegger oss, tjener til vår helbredelse og advarsel. En menighet som nøye og trofast følger den, beskytter seg mot sin Herres dom og hjelper de som blir rettet, til å forbli på veien til evigheten. Men den avgjørende beskyttelsen mot slike utviklinger eller gjenoppbyggelsen etter et allerede skjedd frafall ligger i omvendelse og tilbakevending til det sanne evangeliet om Guds nåde i Jesus Kristus. Dette inkluderer en holdning av gudsfrykt som unngår synd, hovmod og streben etter egne høye mål. I stedet gjelder det å gjenoppdage den første kjærligheten til Jesus og å innrette sitt eget liv i hengivenhet til ham. Syndende ledere og trosbrødre må ledes til omvendelse i kjærlighet, gjennom formaning og klar tale, slik at menigheten som Kristi legeme bevares i sannhet, renhet og trofasthet.

Guds trofasthet er vår sikkerhet. Han lar oss ikke bli prøvet utover vår styrke og gir oss muligheten til omvendelse. Samtidig oppfordrer han oss til å være våkne, be og aktivt vente på hans gjenkomst. Den som holder seg nær ham, opplever hans bevarende nåde på en spesiell måte.

Den åndelige kampen er reell. Fienden prøver å undergrave vår tro og dermed føre oss til åndelig død. Men gjennom Guds ord, bønn og ydmykhet kan vi motstå hans angrep. Guds rustning beskytter oss, mens bønnen holder oss nær Kristus.

Til syvende og sist går Guds beskyttelse og vår hengivenhet hånd i hånd. Vår frelse er basert på hans kjærlighet og trofasthet, men det er opp til oss å forbli i ham, la oss rense og bevare hans ord. Den som forblir i Jesus, følger ham og lytter til hans stemme, vil sikkert nå målet – evighetens herlighet.

6 Grensene for frelsen

1. Frelsens grenser og Guds uforanderlige kjærlighet

Frelsen er en gave fra Gud som er grunnlagt i hans kjærlighet. Han ønsker ikke at noen skal gå fortaapt (2. Pet. 3,9), men at alle skal omvende seg og finne evig liv. Likevel er det hver enkelt persons ansvar å holde seg på livets smale vei.

- **Ordforbrytelser og deres konsekvenser:** Selv om lettsindige ord kan bedrøve Den hellige ånd, forblir Gud i sin trofasthet villig til å tilgi (1 Joh 1, 9).
- **Tap av frelse gjennom bevisst frafall:** Den som forblir hardhjertet, risikerer sin frelse – men Guds hånd forblir utstrakt så lenge noen er villig til å omvende seg.
- **Han forblir trofast:** Selv om vi er utro, forblir han trofast (2 Tim 2, 13). Hans nåde er større enn våre svakheter, og han kjemper for oss, slik at vi ikke skal gå tapt.

2. Guds nåderom og dets vide grenser

Gud gir sine barn rom for omvendelse og tålmodighet på troens vei. Han kjenner våre kamper og lar oss ikke falle, så lenge vi ikke bevisst vender oss bort fra ham.

- **Eskaleringsstadiene i nedgangen:** Selv om troende snubler, holder Guds nåde dem fast. Han reiser dem opp så lenge de er villige til å omvende seg.
- **Eksempler fra Bibelen:**
 - Galaterne vaklet i troen, men Paulus kjempet for dem fordi Gud ikke ville gi opp dem.
 - Korinterne levde i uorden, men Gud arbeidet gjennom Paulus for å gjenopprette dem.

- **Forbli i Kristus:** Gud styrker oss, slik at vi kan forbli i Kristus. Men den som bevisst og endelig skiller seg fra ham, trer ut av hans frelsende nåde – men til siste åndedrag forblir hans kall til å vende tilbake.

3. Frelsens visshet og ansvar – Guds interesse for vår frelse

Guds største ønske er vår frelse. Den som stoler på ham, kan være sikker på at han ikke bare frelser én gang, men også bevarer (Joh 10, 28-29).

- **Å gjøre Guds vilje:** Ikke som en byrde, men av kjærlighet til ham (Mt 7, 21).
- **Frukt som er nødvendige for frelsen:** Kjærlighet til troens brødre og søstre, ydmykhet, tilgivelse og trofasthet.
- **Det som bærer oss:** Ikke våre prestasjoner, men Guds trofasthet. Selv når vi faller, løfter han oss opp – så lenge vi ikke bevisst avviser hans frelsende virke.

4. Den fortapte sønnen – den fortapte datteren: Guds åpne armer for dem som vender tilbake

Selv når noen vender seg bort fra Gud, forblir hans faderlige hjerte fullt av kjærlighet.

- **Gud gir ikke opp noen for tidlig!** Den som fjerner seg, er åndelig død – men Gud søker ham.
- **Den himmelske glede over hver og en som vender tilbake:** «Gled dere med meg, for jeg har funnet min sau som var tapt!» (Luk 15, 6-7).
- **Uendelig nåde:** Ingen avgrunn er for dyp for Guds barmhjertighet.

5. Frelsens visshet – Guds uoppløselige trofasthet

Vår frelse er ikke skjør. Den som lever med Gud, kan vite at han blir holdt fast.

- Gud bevarer sine barn: Ingen kan rive dem ut av hans hånd Joh 10, 28.
- Den Hellige Ånds segl: Vår frelse er sikret i Kristus Ef 1, 13.
- Gud selv virker i oss: Han gir oss kraften til å holde oss på livets vei Fil 2, 13.

6. Kjennetegn på de som virkelig er frelst – kjærlighet som grunnlag

Det sanne kjennetegnet på de frelste er ikke fullkommenhet, men kjærlighet.

Guds kraft overvinner verden: Vår tro er nøkkelen til å forbli i hans nåde.

Kjærlighet til Gud uttrykkes i lydighet: Den som elsker Gud, holder hans bud.

Kjærlighet til brødre og søstre er uunnværlig: Den som elsker Gud, elsker også brødrene og søstrene i troen.

7 Sammen drag, konklusjoner, utsikter

7.1-5 Sammen drag

Frelse skjer NÅ gjennom tro uten gjerninger, og evig frelse skjer gjennom tro som blir synlig gjennom gjerninger

I Det nye testamente brukes de greske nøkkelordene for frelse (G4991 – σωτηρία – soteria) og frelst (G4982 – σώζω – sozo) og deres avledninger like ofte både for den frelse som allerede er skjedd gjennom Kristus ved vår omvendelse, og for den fremtidige frelse. Denne fremtidige frelsen

vil inntreffe når Jesus kommer tilbake og vi går fra dette jordiske, fristelsesfulle livet inn i det fullkomne oppstandelsesfellesskapet med ham, hvor vi verken vil synde eller dø. Denne fremtidige frelsen blir i denne boken omtalt som «evig frelse».

Etter vår første frelse befinner vi oss i mellomtiden på vei mot denne andre, evige frelsen. Kristus har frelst oss – og han vil frelse oss. Han har frelst oss – og han vil frelse oss. Som forskudd på denne endelige frelsen ga han oss sin Ånd ved vår første frelse, som et pant på vår fremtidige, fullkomne frelse.

En undersøkelse av alle 545 frelsesrelaterte bibelvers i kapittel 2 viser: De rundt 250 versene som omhandler den første frelsen, er alltid knyttet til nåde, aksept og utvelgelse. De rundt 250 bibelversene som omhandler den andre, evige frelsen, er derimot alltid knyttet til vår vedvarende tro, synlig i troens gjerninger og i våre handlinger.

Nåde – ja, ja og igjen ja! Men likevel menneskelig ansvar for å forme et liv til Guds ære ut fra denne nåden – likevel ja, ja og igjen ja!

Evangeliet er ikke bare det gode budskapet om Guds kjærlighet som frelser oss. Det er samtidig Guds kall til å adlyde ham fra nå av, fordi Jesus er Herren. Den som tar imot Guds kjærlighet og i tro lar Jesus komme inn i sitt liv som Herre, elsker Jesus. Og den som elsker Jesus, gjør noe for ham. For Guds kjærlighets språk er handling.

Den som opplever Guds kjærlighet og forblir kald og likegyldig – eller senere blir avstumpet – begir seg ut på veien til misbruk av nåden. Men Gud lar ikke sin nåde bli misbrukt.

Ved dommedag, som avgjør om man får evig liv, handler det alltid om gjerninger – men på grunnlag av ufortjent nåde.

Betyr dette at evangeliet er opphevet? Tross alt beviser Paulus i Romerbrevet, særlig i kapittel 1-3, at alle mennesker er syndere og at ingen blir frelst gjennom egne gjerninger. Ja, det er håpløst å forsøke å fortjene frelsen gjennom egne prestasjoner. Dette gjelder vår første frelse, inngåelsen av det forsonte forholdet til Gud.

Men når det gjelder den endelige, evige frelsen, sier Paulus også i Romerbrevet:

Rom 2, 6-8 Slt

6 [Gud] som vil gjengjelde hver og en etter hans gjerninger: 7 nemlig dem som med utholdenhet streber etter det gode, herlighet, ære og uforgjengelighet, evig liv; 8 men dem som er egoistiske og ulydige mot sannheten, men lydige mot urettferdighet, vrede og harme!

Hvordan henger dette sammen? Blir vi til slutt frelst gjennom gjerninger? Blir ikke evig liv bare gitt til dem som tror på Jesus Kristus?

Ja, det passer sammen: De som tror på Jesus Kristus, er de som er lydige i troen (Rom 1, 5). Deres liv er preget av en avgjørende egenskap: De gjør utholdende det gode og streber etter Guds herlighet, ære og uforgjengelighet.

Dette er beskrivelsen av dem som har hørt Guds kall i evangeliet, blitt rettferdiggjort og frelst ved hans nåde og forblir på veien til evigheten. Gud vil gi dem evig liv etter deres gjerninger. Men disse gjerningene er ikke årsaken til deres frelse. Deres frelse er alene grunnlagt på Jesus Kristus og deres tro på evangeliet. Men de har forandret sin holdning, omvendt seg og følger Gud i troens lydighet. Deres troens gjerninger er en følge av deres frelsende tro og samtidig en forutsetning for at de skal nå målet. Det er ikke den gode begynnelsen alene som frelser, men den trofaste vandringen til slutten.

Jesus selv gjør dette klart: Bred er porten og bred er veien som fører til fortapelse, og mange er de som går den. Smal er porten og trang er veien som fører til livet. Porten alene er ikke nok – veien hører alltid med.

Jakob bekrefter dette: Tro uten gjerninger er død. En slik tro kan ikke frelse. Ekte tro blir først levende og fullendt gjennom gjerninger.

Troens gjerninger redder oss ikke i seg selv. Men virkelig frelsende tro viser seg i troens gjerninger – som på sin side bekrefter vår frelse.

Guds nåde i Jesus Kristus har ifølge disse to avsnittene fire virkninger og hensikter for oss troende – og alle er en del av Guds plan om å gi oss

evig liv. Denne veien begynner med vår omvendelse, og **Guds nåde lærer oss**

- til å tjene den levende og sanne Gud,
- å fornekte ugudelighet og verdslige begjær,
- å leve fornuftig, rettferdig og gudfryktig i denne verden
- å vente på det salige håp og den herlige åpenbaring av vår store Gud og frelser Jesus Kristus.

Er denne ventetiden på Herren virkelig nødvendig for frelsen? Ja, det er en del av vår frelse som er forordnet av Gud.

Den som hører og tror på Kristi ord, mottar umiddelbart evig liv. Han eller hun trenger ikke å vise til noen gjerninger for å bli akseptert. Mennesket står umiddelbart i det rette forholdet til Gud og er hos Gud når det dør.

Men den som ikke vil høre Guds Sønns røst, vil ha levd sitt liv i ondskap og til slutt høre dommen om fortapelse.

Her blir det klart: Å høre i bibelsk forstand er ikke bare å lytte, men alltid å høre for å adlyde. Den som tror, adlyder – og den som ikke adlyder, tror ikke. Derfor snakker Det nye testamente ofte om «troens lydighet».

Ekte tro på Jesus omfatter hele personligheten og har klare konsekvenser: Den viser seg ved at vi hører på Gud og gjør gode gjerninger. Å gjøre godt – av kjærlighet til Gud og mennesker – er den guddommelige målestokken for frelsende tro. Den som lever i denne holdningen, beviser den e e ktheten av sin tro og vil, fordi han virkelig tror, bli frelst. Men den som gjør det onde, tror ikke på Jesus – og går fortapt. Disse menneskene har aldri hørt Jesu kall eller vendt seg bort fra det.

Joh 5, 24 Sl

*[Jesus Kristus sier] 24 Sannelig, sannelig, jeg sier dere: **Den som hører mitt ord og tror på ham som har sendt meg, har evig liv og kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet.***

Joh 5, 28-29 Meng

28 Ikke undre dere over dette! For den time kommer da alle som hviler i gravene, skal høre hans røst, 29 og de skal komme fram: de som har gjort det gode, til oppstandelse til liv, men de som har gjort det onde, til oppstandelse til dom.

Jes 50, 4-5 Slt

4 Herren Gud har gitt meg en disippels tunge, for at jeg skal kunne styrke de trette med et ord. Han vekker meg hver morgen, ja, han vekker mitt øre, så jeg kan høre som en disippel [hører]. 5 Herren Gud har åpnet mitt øre, og jeg har ikke motstått og ikke trukket meg tilbake.

Mk 12, 28-31 F

Hør, Israel – Herren er vår Gud, Herren alene. Og du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel og av all din kraft – og din neste som deg selv.

3 Joh 1, 11 Meng

*Kjære, ta **ikke** det onde til etterfølgelse, men det gode: den som **gjør** det gode, er av **Gud**; den som **gjør det onde**, har **ikke** sett **Gud**.*

Jak 2, 17 Slt

17 Slik er det også med troen: Hvis den ikke har gjerninger, er den i seg selv død.

Heb 9, 28 Meng

*28 **På samme måte vil også Kristus**, etter at han én gang er blitt ofret for å ta bort manges synder, **for andre gang, uten (forbindelse til) synd, komme til dem som venter på ham, for å frelse dem.***

Rom 3, 28 Slt

28 Så kommer vi nå til den konklusjon at mennesket blir rettferdiggjort ved troen, uten gjerninger etter loven.

Rom 2, 6-8 Slt

6 Han vil gjengjelde hver og en etter hans gjerninger: 7 De som med utholdenhet gjør det gode, skal få herlighet, ære og uforgjengelighet, evig liv; 8 men de som er egoistiske og ulydige mot sannheten, men lydige mot urettferdighet, skal få vrede og harme!

Rom 8, 13 Sl

13 For hvis dere lever etter kjødet, skal dere dø; men hvis dere ved Ånden dreper kroppens gjerninger, skal dere leve.

Rom 2, 6-11; Rom 3, 28; Rom 5, 1; Rom 8, 13; Rom 6, 20-23; Apg 5, 32; Rom 1, 5; Hebr 5, 9; 1 Petr 4, 17; Mk 16, 16; Rom 2, 8; Gal 5, 7; 2 Tess 1, 8; 1 Petr 4, 17; Mt 7, 14; Jak 2, 14-26; Jes 50, 4-5; Mk 12, 28-31; Joh 5, 24; Hebr 5, 9; Hebr 11, 8; Hebr 13, 17; Rom 1, 5; Apg 6, 7; Jak 2, 17; 3 Joh 1, 11

Også evig frelse skjer bare av nåde og trofasthet og Guds barmhjertighet

Det er Guds nåde og trofasthet og den tro (og de gjerninger) som de har frembrakt i meg etter min frelse, som bevarer meg i frelsen, men som en gang ble gitt meg helt av nåde og vil bli gitt meg fullt ut.

Hvorfor skulle vi ellers håpe på Kristi nåde på den dagen (evigheten), når vi kan være sikre på den (1 Pet 1, 13)? Og hvorfor må en Onesiforus, som Paulus virkelig anser som gjenfødt (Filem 1, 10), og som tjener Kristus upåklagelig etter beste evne og samvittighet, først finne «barmhjertighet» hos Herren på «den dagen»? Svaret er: *Til slutt er det bare Kristi nåde og barmhjertighet som redder selv en velprøvd tro ved overgangen til evigheten.* Ingen kommer til slutt til himmelen gjennom egne prestasjoner, det er fortsatt ufortjent nåde som grunnlag. Men Gud har vevd vår del – tro (troens gjerninger) – så tett sammen med sin del – Guds bevarende kraft og nåde – at det blir et uoppløselig hele som bare er effektivt i sin helhet og når målet.

Den evige frelse er for dem som ikke misbruker den nåde som er gitt dem gratis, men viser seg verdige og gjør noe av denne nåden til Guds ære. Og det er vår barmhjertige, men også hellige Herre som avgjør dette.

1 Petr 1, 13 Sl

13 Derfor, omgjord dere med deres sinn, vær nøkterne og sett hele deres håp til den nåde som skal bli dere til del ved Jesu Kristi åpenbaring.

2 Tim 1, 16-18 Slt

16 Herren vise barmhjertighet mot Onesiforus' hus, for han har ofte gitt meg forfriskning og ikke skammet seg over mine lenker; 17 men da han var i Roma, søkte han meg desto ivrigere og fant meg også. 18 Herren gi ham at han må få barmhjertighet fra Herren på den dagen! Og hvor mye han har tjent meg i Efesos, vet du best.

Rom 5, 21 Slt

21 For slik synden har hersket i døden, slik skal også nåden herske gjennom rettferdighet til evig liv gjennom Jesus Kristus, vår Herre.

1 Pet 1, 13; 2 Tim 1, 16-18; Rom 5, 21; Filem 1, 10

Lønnen for å følge Jesus

Bibelen lærer at evig liv både er en ufortjent gave av Guds nåde og en lønn for et trofast, lydig liv i Jesu etterfølgelse. Disse to aspektene hører uatskillelig sammen: nåde og ansvar.

Den som virkelig tror, elsker Kristus og tjener ham. Disse gjerningene bekrefter troen og viser at den er ekte. Frelsende tro viser seg alltid i handling.

Evig liv er dermed en gave til alle som oppriktig stoler på Jesus, og samtidig er det forbundet med løftet om en lønn. Den troendes trofasthet og hengivenhet på jorden avgjør størrelsen på belønningen i himmelen. Noen blir rikelig belønnet fordi de har tjent Gud trofast i kjærlighet og lydighet. Andre blir frelst, men uten spesiell lønn, fordi deres gjerninger ikke hadde varig verdi. Men det finnes også en alvorlig advarsel om at den som lar de mulighetene Gud har betrodd ham, være ubrukt og forblir åndelig trøtt, til slutt kan bli forkastet og gå tapt.

Jesus viser dette blant annet i lignelsen om talentene. Den som forøker det han er betrodd, blir belønnet og får større ansvar i evigheten. Den som imidlertid ikke gjør noe med det han har mottatt, blir kastet ut i den ytterste mørke til de vantro.

Paulus snakker om at en kristens gjerninger til slutt vil bli prøvet i ilden. Den som trofast bygger på Kristus, vil hans gjerninger bestå, og han vil

motta lønn. Den som imidlertid lever med falske motiver eller likegyldighet, vil hans gjerninger brenne opp. Han kan bli frelst, men bare som gjennom ild – uten spesiell lønn.

Ikke alle gjerninger for Gud blir automatisk belønnet. Det avgjørende er hjertets holdning, lærer Jesus oss i Bergprekenen. Den som tjener av kjærlighet til Kristus og ikke for å behage mennesker, vil bli rikelig belønnet av Gud. Den som imidlertid søker menneskers bifall, har allerede mottatt sin lønn her og vil gå tomhendt ut i evigheten.

Sann storhet i Guds rike ligger i å tjene. Den som ydmyker seg selv og tjener andre i kjærlighet, vil bli opphøyet i evigheten og rikelig belønnet.

Ja, vi kan ønske å være store i himmelriket, men veien dit er å TJENE, å gjøre selv det vi sier og lærer, og å lide for Kristi skyld. Og likevel kan vi være helt avslappede og trenger ikke å involvere oss i noen tilsynelatende maktkamp. Rangeringen i himmelen vil til slutt være slik som Faderen i himmelen har forutsett.

Oppsummert gjør Det nye testamente det klart: Evig liv er en nådegave til alle som stoler på Jesus i tro. Men denne frelsende troen viser seg alltid i et liv preget av kjærlighet, tjeneste og trofasthet. Den som lever slik, vil ikke bare arve evig liv, men også motta rik belønning i evigheten. Men den som misbruker den mottatte nåden på en likegyldig eller egoistisk måte, risikerer å ende opp med tomme hender i evigheten eller til og med miste sin frelse.

Det er harde ord, hvem kan høre dem? Om Guds pedagogikk og balansen i vår nåværende forkynnelse

Er du ikke enig eller helt uenig i konklusjonen og budskapet i denne boken? Det ble Jesus også beskyldt for av mange av dem som fulgte ham, i Johannes-evangeliet, med hensyn til hans tale. Spørsmålet er snarere om den «harde talen» er riktig eller feil.

Jeg har en oppgave til deg før du leser videre. Den krever litt tid, innsats og omhu, men det er bare meningsfullt å lese videre her hvis du gjør den:

1. Noter eller merk alle løfter fra Gud og Jesus og alle oppmuntrende vers bare fra Matteusevangeliet.

Hvor mange prekener har du hørt om dette?

2. I neste trinn noterer eller markerer du alle åpne advarsler eller trusler fra Jesus i Matteusevangeliet.

Sammenlign deretter: Hvor mange prekener, andakter eller bibelstudier har du allerede hørt om dette?

Gir det du hører fra Guds ord gjennom andre et balansert bilde av det Jesus sa? Hvis ikke, har du fått presentert en ensidig Jesus, og du har et forvrengt bilde av hvordan Jesus er.

Oppmuntring og krav – et balansert evangelium?

Jeg har selv undersøkt Matteusevangeliet nærmere. For dette har jeg delt alle tekstpassasjer inn i fire områder og markert dem med farger, og til slutt evaluert dem (for mer detaljer, se nivået «Oversikt»). Resultatet er som følger:

I Matteusevangeliet ser vi en bemerkelsesverdig balanse mellom Guds trøst og krav.

Omtrent 15 % av teksten inneholder oppfordringer om hva vi som troende skal gjøre, mens 13 % understreker trøst, løfter og Guds kjærlighet. Den største delen, omtrent 32 %, er imidlertid viet til Jesu harde tale, som kunngjør advarsler, konsekvenser og dom. Omtrent 40 % av teksten er nøytral.

Denne vektingen utfordrer oss: Oppfatter vi Jesus i hele hans sannhet, eller tar vi bare opp de behagelige aspektene av hans budskap?

I dagens prekenlandskap – også i det evangelikale miljøet – blir nesten utelukkende Guds godhet og barmhjertighet vektlagt. Hans hellighet og det alvorlige kravet som også rettes mot troende, blir ofte neglisjert. Resultatet? Et forvrengt evangelium som gir et ensidig bilde av Gud og skaper etterfølgere som ikke virkelig kjenner ham i sin helhet og følger

ham med full alvor. Men Bibelen viser tydelig: Guds hellighet er like sentral som hans kjærlighet.

Dette gjelder ikke bare Matteusevangeliet, men også de øvrige skriftene i Det nye testamente. Men Gud, som en god lærer, som vet at vi fremfor alt trenger mye oppmuntring som Jesu etterfølgere, fremstiller ofte svært alvorlige forhold på en pedagogisk følsom måte, og dermed på en måte som er mer akseptabel for oss.

Eksempler fra brevene – oppmuntring og klare grenser

Apostlene og Jesus selv understreker ofte vanskelige, men nødvendige sannheter i sitt budskap, innlemmet i trøst og oppmuntring.

1. Renhet og hellighet – «Flykt fra utukt!» (1 Kor 6, 15-20)

Paulus oppfordrer korinterne til å bli bevisste på at de tilhører Kristus og til å ære Gud gjennom renhet. Her tar han utgangspunkt i det positive, uten å komme med trusler. Likevel blir det klart i andre passasjer: Fortsatt utukt fører til utestenging fra Guds rike. Positiv oppmuntring og klare advarsler er begge nødvendige.

2. Hengivenhet til den sanne Kristus – «Ingen annen Jesus!» (2 Kor 11, 2-4)

Paulus formaner menigheten kjærlig om ikke å la seg forføre. Han sammenligner dette med Evas fristelse, som endte i åndelig død. Selv om den advarende konsekvensen bare antydes, er budskapet klart: Vår evige frelse avhenger av vår vedvarende hengivenhet til den sanne Kristus og det sanne evangeliet.

3. Livsførsel – «Ingen arv i Guds rike!» (Ef 5, 3-11)

Paulus understreker at Jesu etterfølgere skal leve annerledes. Positiv oppmuntring og klare konsekvenser – som utestenging fra frelsen ved vedvarende synd – går hånd i hånd. Oppfordringen om å ære Gud suppleres med alvorlige advarsler mot et ugudelig liv.

4. Åndelig styrke – «Ta på dere Guds rustning!» (Ef 6, 10-13)

Paulus oppmuntret til å ta på seg Guds rustning for å vinne den åndelige kampen. Han sier ikke hva som skjer hvis vi ikke gjør det – antagelig for å rette fokuset mot veien til seier. Likevel er det klart: Denne veien er uten alternativ, og nederlag krever omvendelse og gjenopprettelse gjennom Kristus.

Konklusjon

Forkynn et balansert evangelium

Bibelens budskap viser et spenningsfelt mellom trøst og krav. I vår forkynnelseskultur er det avgjørende å holde begge deler i balanse for å forkynne Guds helhet. Ensidig vektlegging – enten det er bare på kjærlighet eller bare på dom – fører til et forvrengt bilde av Gud og en feilaktig etterfølgelse.

Vår frelse avhenger av et vedvarende trosforhold til Kristus. Dette innebærer at vi erkjenner hele Kristus: den kjærlige frelseren og den rettferdige dommeren. Bare slik kan vi forbli trofaste mot ham, møte ham med ærefrykt og gå livets vei til målet.

7.6 Konklusjoner

Undersøkelsen av de mange bibelstedene om frelse og tro i Det nye testamente viser tydelig at veien til evig frelse ikke kan reduseres til en engangsbekjennelse. Bibelen fremstiller snarere frelsen som en vei som begynner med omvendelse, men fullendes gjennom et liv i troens lydighet til det siste.

1. **Den frelsende troen er en lydig, aktiv tro:** Analysen viser at ekte frelsende tro alltid griper hele personligheten. Den viser seg i lydighet mot Guds ord og i gode gjerninger. Å høre ordet i bibelsk forstand betyr ikke passiv lytting, men aktiv gjennomføring. Den som tror, følger. Den som tror, gjør godt. Den som tror, forblir på den smale veien.

Jesus selv beskriver evig liv som målet for dem som gjør Guds vilje og gjør godt, mens de som gjør ondt, går til dommen (Mt 7, 15-28; Joh 5,

28-29). Paulus oppsummerer livet til dem som blir evig frelst som et vedvarende liv og streben etter Guds herlighet gjennom gode gjerninger og avstand fra det onde (Rom 2, 7; Rom 8, 13). Jakob gjør det klart (Jak 2, 17-26) at tro uten gjerninger er død. Troen på Jesus er begynnelsen, men vedvarende lydighet og trofasthet i hverdagen viser at denne troen er ekte.

2. **Frelse er nåde – og likevel kreves det trofasthet til det siste:** Skriften understreker Guds nåde som grunnlaget for all frelse. Ingen blir rettfærdiggjort gjennom gjerninger. Likevel forblir mennesket ansvarlig for å la denne nåden virke i livet. Det nye testamente viser at den endelige frelsen er knyttet til gjerninger. Disse gjerningene er ikke årsaken til frelsen, men beviset på at troen er ekte.

Paulus sier i Romerbrevet 2, 6-8 at Gud til slutt vil belønne hver og en etter hans gjerninger: Den som utholder å gjøre det gode, skal få evig liv. Denne teksten står ikke i motsetning til nåden, men beskriver konsekvensen av et liv som er preget av Guds nåde.

3. **Veien er like nødvendig for frelsen som begynnelsen:** Jesus beskriver veien til frelse som smal og vanskelig. Inngangen gjennom den trange døren er begynnelsen. Men veien selv fører først til den endelige frelsen. Den som gir opp i begynnelsen, vil ikke nå målet. Den frelsende troen viser seg ved at den varer ved. Nåden gjør oss i stand til å adlyde, men denne adlydigheten forblir nødvendig.
4. **Håp og helliggjørelse er en del av frelsen:** Bibelen gjør det klart at å vente på Kristus og streve etter helliggjørelse er vesentlige elementer i troens vei. I Heb 9,28 står det at Kristus vil komme til frelse for dem som venter på ham. Denne holdningen om å vente er ikke passivitet, men kommer til uttrykk i et liv i hengivenhet og helliggjørelse.

Skriften viser (Tit 2, 11-13) at Guds nåde ikke bare frelser oss, men også oppdrar oss til et gudfryktig liv. Forventningen om Kristi gjenkomst styrker oss i helliggjørelsen. Den endelige frelsen er dermed nært knyttet til et liv som leves i håp om Kristus og i avstand fra synden.

5. **Den endelige dommen vil vurdere livets frukt:** Dommen ved tidens ende vil åpenbare gjerningene. Jesus og apostlene understreker at det ikke handler om et nytt grunnlag for frelsen, men om at troens virkelighet blir synlig. Gjerningene viser om troen var ekte. Den som har forlatt troen, misbrukt nåden og forblir i synd, vil gå fortaapt.
6. **Forsikring om nåde:** Gjennom Guds nåde blir vi frelst. Gjennom Guds nåde forblir vi frelst, selv om vi faller på veien. Gud tar oss alltid imot, uansett hvor ofte vi faller på den smale veien, når vi vender tilbake til ham.
7. **Advarsel mot misbruk av nåden:** Et sentralt resultat av undersøkelsen er advarselen mot en feil forståelse av nåden. Nåden er ikke en fribillett til synd. Den som misbruker nåden, devaluerer den. Skriften advarer mot å forvrengte nåden til utskeielser. Nåden fører til helliggjørelse. Den som forlater helliggjørelsen, forlater nådens vei.
8. **Nåde og ansvar utgjør en enhet:** Bibelen opprettholder spenningen mellom nåde og ansvar. Mennesket blir frelst alene av nåde. Men denne nåden virker i livet. Den som forblir i nåden, blir frelst. Men den som forlater nåden, enten det er gjennom vantro, synd eller lunkenhet, mister frelsen. Menneskets ansvar er å forbli i nåden.

Konklusjon

Resultatene av undersøkelsen fører til en klar og samtidig utfordrende konklusjon: Frelsen er en nådegave som mottas gjennom troen. Men denne troen er en lydig, aktiv tro som varer til slutten. Den som slutter å tro, slutter å adlyde og ikke innretter sitt liv etter Guds vilje, mister frelsens gave.

Ekte nåde er ikke billig, men krever hele vårt liv. Men den gir oss også kraften til å gå denne veien – til målet, til evig herlighet med Kristus.

7.7 Utsikt: Den smale veien og målet – uunnværlige skritt for en trofast og vedvarende etterfølgelse – personlig og som menighet

Jeg anbefaler på det sterkeste følgende praktiske skritt for å fremme og sikre at vi som enkeltpersoner og som menighet kan følge Jesus trofast og frelsende. Listen er ikke uttømmende.

1. Individuell styrking i troen

- **Styrke håpet:** Guds ord minner oss om Jesu gjenkomst og den evige herligheten.
- **Eksemplariske biografier:** Les livshistorier om troende kristne som trodde til det siste.
- **Teologi om lidelse:** Gjenoppdagelse og undervisning om lidelse og forfølgelse i henhold til Jesu og apostlenes løfter.
- **Fremme av utholdenhet og forpliktelse:** Allerede i oppdragelsen gjennom sport, forpliktende engasjement og forbilder.
- **Oppmuntring og formaning:** Nøkkelen til personlig vekst og forankring i troen.
- **Daglig bibelstudium:** Selvstendig bibellesning beskytter mot overfladisk undervisning og fordyper troen.

2. Tiltak på menighetsnivå

- **Preken og undervisning:** Fremme hengivenhet til Jesus og løsrivelse fra verdslige ting gjennom klare, bibelske prekener.
- **Andaktsmateriale:** Utvikling av dypere bøker og andaktsbøker som formidler bibelske sannheter om frelse og etterfølgelse.
- **Kunst og medier:** Bruk av moderne kristen kunst (f.eks. bilder, teater, filmer) som tydeliggjør veien til evig liv, spesielt en moderne nyversjon av bildet «Den brede og den smale vei».

- **Kulturell sensitivitet:** Undervisning om forskjellen mellom form og innhold i gudstjenesten og livet.
- **Menighetsdisiplin:** Gjenoppgivelse og implementering av bibelsk menighetsdisiplin som svar på økende individualisme.
- **Prekeninnhold:** Skape balanse mellom Guds kjærlighet og hellighet for å fremme ærefrykt for Gud og ekte omvendelse.

3. Viktige læresetninger

- **Rettferdige frukter av omvendelse:** Nødvendige tegn på ekte etterfølgelse og forutsetning for frelse.
- **Frelse gjennom nåde og trofasthet:** Frelsen blir gitt gjennom nåde, men bevares gjennom vedvarende tro og hengivenhet.
- **Tid og ansvar:** Større kunnskap og ressurser innebærer større ansvar overfor Gud. Samtidig blir selv den minste trofasthet sett og æret av Gud.
- **Oppdragelse i gudsfrykt:** Opplæring i å skille mellom kulturelle påvirkninger og bibelsk sannhet.
- **Teamarbeid med Gud:** Samarbeid mellom guddommelig nåde og menneskelig ansvar på veien til frelse
- **Oppmuntring gjennom forbilder:** Fremme av etterfølgelse gjennom åndelige forbilder, inkludert Jesus som det ultimate forbilde.

Konklusjon

En balansert lære, personlig hengivenhet og fellesskapsengasjement er avgjørende for å bevare troen og forbli Jesu menighet på veien mot evigheten. Både individuelle og fellesskapelige tiltak er nødvendige for å fremme en dyp og effektiv etterfølgelse.

Vedlegg: Motargumenter og svar fra Guds ord

Frelsen skjer alene av nåde og ikke gjennom gjerninger (Ef 2, 8-9), men ekte tro fører nødvendigvis til gode gjerninger (Jak 2, 17. 26). Troende er beseglet med Den Hellige Ånd (Ef 1,13), men dette seglet gjelder bare for dem som blir i Kristus (Joh 10,27). Kristi verk er fullkomment (Joh 19,30), men vi må bli i det for å forbli frelst (Mt 7,24).

Fremstilling av motargumentene mot frelse ved tro alene og tilbakevisning av disse

Motargument 1: Frelse skjer bare gjennom tro, ikke gjennom gjerninger

Argumentasjon: Frelsen skjer av nåde og ikke gjennom egne gjerninger (Ef 2, 8-9). Gjerninger før omvendelsen er «døde gjerninger» og kan ikke behage Gud (Heb 6, 1). Den frelsende troen er en engangshandling og ikke en prosess.

Motargument: Guds ord skiller helt klart mellom vår frelse NÅ gjennom tro uten gjerninger, og vår fremtidige EVIGE frelse gjennom tro (og gjerninger). Ekte tro fører nødvendigvis til gjerninger (Jak 2, 17. 26). Jesus lærer at sanne disipler må gjøre Guds vilje (Matt 7, 21-23). Gode gjerninger er et tegn på sann tro og ekte frelse (Ef 2, 10).

Motargument 2: Vi er beseglet med Den Hellige Ånd, og ingen kan bryte seglet

Argumentasjon: Troende er beseglet med Den Hellige Ånd (Ef 1, 13). Ingen kan rive dem ut av Jesu hånd (Joh 10, 27-29).

Motargument: Skriften viser eksempler på at Gud opphever sitt segl på grunn av ulydighet (Jer 22, 24; Hes 28, 12ff). Jesus uttaler sikkerhet bare for dem som følger ham (Joh 10, 27).

Motargument 3: Frelsen i Det gamle testamente var ufullkommen, i Det nye testamente er den fullkommen

Argumentasjon: Frelsen i den nye pakt er endelig, siden den er basert på Jesu fullkomne offer (Heb 7, 25).

Motargument: Prinsippet om nødvendig trofasthet mot Gud fra hans barns side gjelder i begge pakter (Jud 1, 5; Heb 3, 1-4). Den som ikke blir i Kristus, mister frelsen (Joh 15, 6).

Motargument 4: Kristi verk er fullkomment – vi kan ikke gjøre noe for å bidra til det

Argumentasjon: Jesus fullbrakte frelsen (Joh 19, 30), og den som tviler på dette, forringer hans offer.

Motargument: Bibelen skiller mellom grunnlaget for frelsen og nødvendigheten av å forbli i den (Mt 7, 24-27).

Motargument 5: Guds tempel er her, Guds tempel er her!

Argumentasjon: Troende er Den hellige ånds tempel (1 Kor 3, 16), som Gud ikke ødelegger.

Gjendrivelse: Guds tempel kan ødelegges, ødes og forlates på grunn av synd (Esek 8, 6-7; 1 Kor 3, 17).

Motargument 6: De frelste er helliget en gang for alle

Argumentasjon: Den som en gang er helliget, forblir hellig (Heb 10, 14).

Motargument: Helliggjørelse er både en engangshandling ved vår omvendelse og en livslang prosess, ikke en avsluttet tilstand (Heb 10, 19-22). Den som forlater helliggjørelsens vei, forlater og mister sin opprinnelige helliggjørelse.

Motargument 7: Brente gjerninger og likevel frelst

Argumentasjon: I 1 Kor 3, 15 står det: «Hvis noens verk brenner opp, skal han lide skade, men selv skal han bli frelst, men som gjennom ild.» Av dette konkluderes det at selv ved manglende eller dårlige gjerninger går ikke frelsen tapt.

Motargument: Denne passasjen viser at det faste grunnlaget som fortsatt må bygges på, er det fundamentet som Jesus definerte i Bergprekenen. Og det er å gjøre Guds vilje. Den som har gjort Guds vilje, men av feil motiver, mister sin lønn, men ikke frelsen. Mange andre skriftsteder advarer derfor mot en falsk følelse av trygghet (Hebr 10, 26-27). Den som ikke gjør Guds vilje, har ikke bygget på grunnlaget Jesus Kristus og vil ikke bli frelst (Mt 7, 21).

Motargument 8: Fare for stolthet over gjerninger, fare for sammenligning, fare for å dømme, fare for motløshet

Argumentasjon: Hvis gode gjerninger anses som nødvendige for frelsen, kan det oppstå stolthet over egne prestasjoner. På samme måte kan vektlegging av gjerninger føre til at man sammenligner seg med andre eller dømmer andre. Den som føler seg ute av stand til å gjøre nok gjerninger, kan bli motløs.

Motargument: Skriften understreker at Gud selv har forberedt våre gode gjerninger, og at vi uten ham ikke kan gjøre noe av verdi (Joh 15, 5; Ef 2,10). Siden våre gjerninger for Gud er et resultat av tro og kjærlighet til Gud, er de ikke noen grunn til stolthet (Ef 2,8-10; 1 Joh 5,3). Alle har forskjellige gaver, og derfor er sammenligninger upassende (Rom 12, 4-6). Gud vil bare dømme oss etter våre egne muligheter (Mt 25, 15). Jesus lærer oss å ikke dømme andre (Mt 7, 1-2). Vår frelse og vår lønn avhenger ikke av mengden av gjerninger, men av holdningen i hjertet bak dem. Til slutt vil vi alle bli frelst gjennom Guds nåde og vår Herres langmodighet (Fil 1, 6; 2 Pet 3, 9).

Svar og KONKLUSJON

Vår frelse er alltid og bare i Kristus – er du i Kristus, er du trygg

Vår frelse ligger ikke i oss selv, men alene i Kristus. Han bærer oss med sin uforanderlige kjærlighet (Joh 10, 28-29). Den som lever og blir i Jesus, er evig trygg. Jesus er vår gode hyrde (Joh 10, 11). Selv når vi vakler, forblir han trofast (2 Tim 2, 13). Han gir oss alt vi trenger for å forbli i ham: sitt ord, sin Ånd og sin nåde. Når vi svikter, forblir døren til tilgivelse åpen (1 Joh 1, 9). Den som følger Jesus NÅ, blir i Kristus. Og den som er i Kristus, kan leve i dyp glede og trygghet – i dag, i morgen og i all evighet. Men Guds tempel kan ødelegges og forlates av Gud på grunn av vedvarende uforsonet synd (Esek 8, 6-7). Helliggjørelse er en kontinuerlig prosess (Hebr 10, 19-22). Den som ikke blir i Kristus, blir kastet i ilden som en visnet vintreet (Joh 15, 6). Likevel ønsker Gud at alle skal omvende seg i tide og bli frelst (2 Pet 3, 9), og han tar alltid imot den fortapte sønnen og datteren med glede (Luk 15, 20-24). Den gode hyrden følger i sin kjærlighet etter hvert bortkommet sau til han har funnet den og holder den trygt i sine armer. Den som som frelst følger Jesus vedvarende, blir i Kristus. Han og hun får leve i dyp glede og trygghet – i dag, i morgen og i all evighet.

Nivå 5 – Mottoer for detaljene / undersøkelser

<https://vieleindberufen.de/ebenen-5-6-7-details-untersuchungen/>

Nivå 6 – Essensen av detaljene / undersøkelser

1 Mange er kalt: Er du fortapt, en kristen eller en etterfølger og disippel av Jesus?

De følgende kapitlene inviterer deg til å stille grunnleggende spørsmål om din tro og ditt personlige forhold til Gud. Det handler om mer enn religiøse merkelapper – det handler om sannheten i ditt hjerte og ditt liv. De kommende underkapitlene belyser de avgjørende forskjellene mellom tilstanden av fortapelse, et formelt kristent liv og ekte etterfølgelse av Jesus Kristus.

Du vil lære hvordan Bibelen beskriver frelsen, hva det betyr å leve i Guds kjærlighet, og hvordan et liv som Jesu disippel ser ut – preget av hengivenhet, lydighet og ekte fellesskap med Gud. Disse innsiktene oppmuntrer deg til å stille spørsmål ved din egen trosvei og om nødvendig omstille deg. La deg utfordre og inspirere av denne reisen til å oppdage og leve den sanne essensen av troen.

1.1 Begrepsforklaring: Kristne, etterfølgere av Jesus Kristus og (evig) frelse

Velkommen til denne siden, som forklarer sentrale begreper som «kristen», «Jesu Kristi etterfølger» og «evig frelse» nærmere. Definisjonene og forklaringene som presenteres her, er nøye undersøkt og gjenspeiler gjeldende teologiske og språklige synspunkter i 2025.

Målet med dette innholdet er å skape en bedre forståelse av begrepene som brukes på denne nettsiden og i den tilhørende boken. De gir et solid grunnlag for å klassifisere den teologiske betydningen av nøkkelordene som behandles og de tilhørende begrepene . Informasjonen som presenteres er ikke utgiverens åndsverk, men tjener som bakgrunnskunnskap for å forstå språkbruk og sentrale temaer på nettstedet på en klarere måte.

Frelse og frelse i Det nye testamente

I Det nye testamente møter vi begrepet frelse som et mangesidig og omfattende tema. De greske nøkkelordene σωτηρία (soteria – frelse, frelse) og σώζω (sozo – redde, frelse) brukes både for den nåværende, første frelsen av et menneske ved omvendelsen, og for den fremtidige, endelige frelsen i evig liv. Denne språklige ensartetheten fører noen ganger til misforståelser som kan forvirre synet på den bibelske læren om frelse.

Den første frelsen beskriver begynnelsen på livet med Gud: Når et menneske tar imot evangeliet om Jesus Kristus, stoler på ham og tar imot syndenes forlatelse, blir det i det øyeblikket frelst ved Guds nåde. Det blir et Guds barn og kan være trygg på den himmelske Fars kjærlighet og aksept.

Men Bibelen snakker også om en andre, fremtidig frelse. Denne skjer når Jesus Kristus kommer tilbake og henter sine troende til seg. Det er frelsen til evig herlighet, målet for troens vei, frelsen fra jordisk lidelse og syndens makt til fullkommen fellesskap med Gud, hvor det ikke lenger finnes død og fristelser.

De greske begrepene σωτηρία og σώζω brukes ofte i Det nye testamente for begge aspekter av frelsen. Dette gjør det klart at Skriften betrakter frelsen som en omfattende prosess: Den begynner i tiden og fullendes i evigheten.

En forståelse av denne doble karakteren av frelsen hjelper oss å forstå mange utsagn i Bibelen riktig. Noen vers står i sammenheng med den første frelsen, aksept gjennom nåde, mens andre vers har den andre, endelige frelsen for øye, som omfatter hele troens vei.

Den som leser begrepene «frelse» og «bli frelst» i Det nye testamente, bør derfor alltid være klar over at Bibelen beskriver frelsen både som et allerede fullført nådeverk og som et fremtidig mål. Begge aspektene hører uatskillelig sammen og utgjør den fullstendige frelsen som Gud gir oss i Jesus Kristus.

Navnekristne og skinnkristne vs. gjenfødte kristne

Formelle navnekristne

En navnekristen er en person som kaller seg kristen på grunn av kulturelle, sosiale eller tradisjonelle påvirkninger. Ofte mangler det en bevisst beslutning for Kristus og et personlig forhold til Gud. Denne formen for kristendom har historiske røtter, for eksempel i Konstantins omvendelse (4. århundre), da kristendommen ble statsreligion. Navnekristendom er også utbredt i moderne folkekirker, hvor det å være kristen forstås mer som en kulturell identitet enn som en levd tro.

Kjennetegn:

Ytre religiøsitet: Deltakelse i kirkelige ritualer uten dypere tilknytning.

Manglende forvandling: Ingen synlig forandring i livet gjennom møtet med Kristus.

Passivitet i troen: Ingen streben etter helliggjørelse eller etterfølgelse (jf. 2 Tim 3, 5 F: «... ytre skinn av gudsfrykt, men fornekte dens kraft...»).

Ingen erfaring av ekte frelse, og dermed ingen forvandling og ingen sikker håp og tillit til fremtidig frelse i evigheten.

Skinnkristne

Skinnkristne lever i troens ytre rammer, men uten ekte hengivenhet til Gud. De representerer kristne verdier, snakker religiøst og virker engasjerte, men deres hjerte er ikke virkelig underordnet Kristus og . Deres tro forblir ytre – uten omvendelse, lydighet og levende forhold til Jesus. I stedet for å tjene Gud, forfølger de egne mål og søker selvrealisering. Ekte tro viser seg imidlertid i et liv som underordner seg Guds vilje og bærer frukt. Når prøvelser kommer, viser det seg om deres tro er ekte eller bare en fasade. Jesus beskriver denne virkeligheten i lignelsen om ugresset i åkeren (Mt 13, 24-30). Ved siden av det ekte hveten vokser det også ugress som ser likt ut, men som til slutt blir samlet og brent. Lignelsen viser at ikke alle som «tilhører», virkelig er fra Gud – den sanne dommen faller til slutt. **Ekte tro lever i hengivenhet og lydighet. Alt annet vil vise seg å være bedragersk.**

Gjenfødte kristne

En gjenfødt kristen har gjennom Guds nåde opplevd en åndelig gjenfødelse (Joh 3, 3). Denne forvandlingen viser seg i en endret livsstil som er preget av kjærlighet til Gud og til neste.

Kjennetegn:

- **Gjenfødelse:** «Er noen i Kristus, er han en ny skapning ...» (2 Kor 5,17).
- **Frelsesopplevelse:** Vissheten om å ha syndenes forlatelse og frelse gjennom Jesus Kristus NÅ, og en viss håp og tillit til fremtidig frelse i evigheten.
- **Personlig forhold til Jesus:** Daglig kontakt gjennom bønn, bibelstudium og lydighet.
- **Åndens frukter:** Livet til en gjenfødt kristen er synlig gjennom kjærlighet, glede og fred (Gal 5, 22).
- **Etterfølgelse og disippelskap:** Å følge Jesus betyr selvfornektelse og hengivenhet (Luk 9, 23).

Nødvendigheten av gjenfødelse

Gjenfødelse er et sentralt aspekt ved å være kristen. Jesus selv understreker at ingen kan se Guds rike uten å bli født på ny (Joh 3, 3). Denne åndelige forvandlingen er en forutsetning for å bli en etterfølger av Jesus Kristus.

Bibelsk grunnlag

- **Joh 3, 3 Slt:** 3 Jesus svarte og sa til ham: Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Hvis noen ikke blir født på ny, kan han ikke se Guds rike!
- **Tit 3, 5 Slt:** Han har frelst oss ... gjennom gjenfødelsens bad og den hellige ånds fornyelse.

Tegn på gjenfødelse

- **Troens gjerninger:** En ekte tro viser seg i gjerninger av kjærlighet og rettferdighet (Jak 2, 17).
- **Livsforandring:** Gjenfødelsen fører til et liv som ærer Gud.

Jesu Kristi etterfølger

En etterfølger av Jesus er en person som bevisst har valgt å rette sitt liv mot Jesus, å stole på ham og å leve etter hans verdier. Denne etterfølgelsen går utover bare tomme ord og viser seg i en dyp hengivenhet og et forandret liv.

Kjennetegn på etterfølgelse

1. **Kall:** Jesus kaller til etterfølgelse: «Kom, følg meg ...» (Mt 4, 19).
2. **Hengivenhet:** Å være en etterfølger betyr å ta sitt eget kors på seg og følge Jesus (Luk 9, 23).
3. **Bære frukt:** En etterfølger lever på en måte som gjenspeiler Guds kjærlighet (Mt 7,16).

Utfordringer ved å være disippel

Etterfølgelse krever offer og hengivenhet. Jesus påpeker at det er forbundet med forfølgelse og selvoppgivelse (Mt 16,24; 2 Tim 3,12).

Relevans for kirken og samfunnet

Navnekristendom utgjør en utfordring for kirken. Det fører til en utvanning av troen og gir et feilaktig bilde av kristendommen. Kirken er pålagt å fremme autentisk kristendom og kalle mennesker til å følge Jesus.

Oppfordring til ekte etterfølgelse

- Forkynnelse av evangeliet: Fokuset bør ligge på budskapet om frelse og gjenfødelse.
- Fremme av disippelskap: Kristne må oppmuntres til å dype sitt forhold til Gud og vokse i helliggjørelse.

Konklusjon

En ekte etterfølger av Jesus er en ny skapning gjennom gjenfødselen. Hans etterfølgelse er preget av et levende forhold til Gud, lydig handling og et liv som bærer frukt. I motsetning til dette forblir navnekristendom og skinnkristendom overfladisk og uten varig forandring. Kirken er utfordret til å tydeliggjøre denne forskjellen og lede mennesker til ekte etterfølgelse av Jesus Kristus.

**Navnekristendom, skinnkristendom
og ekte etterfølgelse i sammenligning**

Aspekt	Navnekristen	Skinnkristendommen	Gjenfødt kristen
Troens grunnlag	Tradisjon, kultur, oppdragelse	Egen religiøs aktivitet uten ekte hengivenhet	Personlig beslutning og Guds nåde
Livsstil	Uendret	Delvis tilpasset, men uten ekte indre fornyelse	Forvandling gjennom Den Hellige Ånd
Forhold til Gud	Overfladisk, formell	Selvbedrag: tror man kjenner Gud, men lever autonomt	Dyp, levende og personlig
Troens frukter	Mangler	Ustabil, uekte, ofte opptatt av ytre inntrykk	Synlig gjennom kjærlighetsgjerninger og ekte lydighet
Målrettet	Denneverdenlig, religiøs Sikkerhet	Blanding av selvbetjening og gudstjeneste	Lever til Guds ære, fokusert på det evige målet
Åndelig årvåkenhet	Liten, rutinert	Treg, men overbevist om å være «på rett vei»	Våken, prøver seg selv i lyset av Guds ord
Frelsesperspektiv	Villedet Sikkerhet uten reelt grunnlag	Skrinn sikkerhet — Fare for avvisning av Kristus på slutten	Grunnlagt på nåde, synlig gjennom varig frukt

1.2 Fortapt: Naturligvis utenfor rekkevidden av Guds kjærlighet

Det finnes et liv før evangeliet. Det er preget av synd, et liv i mørket og uten fellesskap med Gud Fader og hans Sønn Jesus Kristus. I Guds øyne er og lever ingen mennesker rettferdige, ikke en eneste. Ingen har innsikt og spør etter Gud. Alle mennesker siden Adam har forlatt den rette vei og blitt ubrukelige. Det er ingen som gjør godt, ikke en eneste. Og det gjelder også alle humanister, Friday for Futures, skapelsesbevarere, som verken gjør mennesker, dyr eller skapelsen noe vondt (etter min mening). For de oppfyller ikke det viktigste budet fra sin Skaper: å elske den eneste Gud i himmelen og på jorden av hele sin sjel og av hele sitt hjerte og med all sin kraft, slik han har åpenbart seg i sitt ord i Bibelen og i den menneskeblivne Sønn og Guds Ord Jesus Kristus. Men fortapelse og synd er hos Gud aldri ensbetydende med evig fordømmelse. Det er alltid våre konkrete synder som avslører vår syndighet for Gud og bringer oss under Guds vrede og til slutt under Guds dom og til slutt til fordømmelse.

Rom 1-3 Meng

1, 18 For Guds vrede åpenbares fra himmelen over all ugudelighet og urettferdighet hos mennesker som undertrykker sannheten i urettferdighet.

Romerne 3, 9-12 Slt

9 Hvordan da? Har vi noe fortrinn? Absolutt ikke! For vi har jo tidligere anklaget både jøder og grekere for at de alle er under synd, 10 som det står skrevet: «Det er ingen som er rettferdig, ikke en eneste; 11 det er ingen som er forstandig, som spør etter Gud. 12 De har alle avviket, de er alle sammen uduelige; det er ingen som gjør godt, det er ikke en eneste!

2 Tess 2, 12 Meng

Alle skal dømmes som ikke har trodd på sannheten, men har funnet behag i urettferdigheten.

Rom 1-3; 1 Joh 1, 5-7; 2 Tess 2, 12; 1 Joh 1, 5-7

1.3 Kalt: Det eneste sanne evangeliet om Guds kjærlighet i Jesus Kristus er nøkkelen til din frelse

Evangeliet er DEN nøkkelen til vår evige frelse som er åpenbart av Gud. Det finnes ingen annen nøkkel

Et falskt evangelium dreper åndelig de som tror på det og holder fast ved det.

Det eneste sanne evangeliet er budskapet om Guds kjærlighet, som ønsker at alle mennesker skal bli frelst gjennom troen på Jesus Kristus og ikke gå fortapt. I sin kjerne sier evangeliet:

- Alle mennesker er syndere, fortapt og på vei mot fordømmelse. Ingen kan komme til Gud og bli forsonet med ham av egen kraft og egen fortjeneste. Jesus Kristus, Guds Sønn, døde på korset av kjærlighet for våre synder og ble (for vår rettferdiggjørelse) oppreist fra de døde. Gjennom vår tro på Jesus Kristus, Guds sønn, som er gitt oss av Gud, frelser og rettferdiggjør han oss uten egne fortjenester og gir oss fellesskapet med Gud tilbake. I troen på ham er vi forsonet med Gud og elsket av Gud. For alle som fra nå av adlyder Jesus, er han opphavet til deres evige frelse.

Dette er det frelsende budskapet, evangeliet. Enhver avvik fra dette frelsende budskapet utelukker frelsen. Dette evangeliet, som frelser oss for evig, må vi holde fast ved uforfalsket gjennom hele livet. Vi må ikke avvike fra det på noen måte før vi dør.

En obligatorisk del av evangeliet om Jesus er også læren

- om rettferdighet
- av avholdenhet
- den kommende dommen.

Et evangelium som ikke inneholder dette, er et falskt evangelium. Et evangelium hvor syndere ikke også får frykt for Gud på grunn av sine synder, er ikke et evangelium.

Der hvor Guds nåde i evangeliet om Jesus Kristus og troen møtes, der er frelse. Og selv frelsende tro er en gave fra Gud.

For vår frelse er det uunnværlig

- å tro på den rette Jesus
- å tro på det rette evangeliet
- og som en konsekvens av begge deler å motta Guds eneste frelsende Ånd

(Bare) den som holder fast ved det frelsende evangeliet om Jesus Kristus til det siste, blir frelst for evig.

1 Kor 15, 1-2 Sl

Men jeg minner dere, brødre, om det evangelium som jeg har forkynt for dere, som dere også har tatt imot, og som dere også står fast i, 2 og ved hvilket dere også blir frelst, hvis dere holder fast ved det ordet som jeg har forkynt for dere – med mindre dere har trodd forgjeves.

Joh 3, 16 Sl

For så elsket Gud verden at han ga sin enbårne Sønn, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.

Heb 5, 9-10 Sl

9 Og etter at han var fullkommet, ble han for alle som adlyder ham, opphavet til evig frelse, 10 og ble av Gud kalt yppersteprest etter Melkisedeks orden.

Gal 1, 6-9 Sl

6 Det undrer meg at dere så raskt lar dere avlede fra ham som har kalt dere ved Kristi nåde, til et annet evangelium, 7 når det jo ikke finnes noe annet; det er bare noen som vil forvirre dere og forvreng Kristi evangelium. 8 Men selv om vi eller en engel fra himmelen skulle forkynne dere et annet evangelium enn det vi har forkynt dere, så være han forbannet! 9 Som vi tidligere har sagt, så sier jeg også nå igjen: Hvis noen forkynner dere et annet evangelium enn det dere har mottatt, så være han forbannet!

1 Kor 15, 1-58; Gal 1, 6-9; Hebr 5, 9; Joh 3, 16; Mt 25, 41; Rom 9, 2; Ef 2, 10; Joh 3, 36; Apg 24, 24-25; Rom 1-3 ; 1 Tess 1, 10; Mt 9, 11-13; Mk 14, 22-2; Mt 4, 17; Mt 5; Mt 6; Mt 7; Rom 6; Rom 8, 13; Åp 4, 8-10

1.4 Berørt av Guds kjærlighet: Du er elsket!

Her finner du helt personlige løfter fra Gud:

Du er elsket!

Du er elsket av Gud ubetinget og ubegrenset. Gjennom Kristus er alle dine synder tilgitt, og du er frigjort fra synden. Du er et nytt menneske, gjenfødt og helliget av Guds Ånd. Hans kjærlighet viser seg i at du nå er en del av hans hellige folk, et levende tempel, fylt av hans Ånd. Du har en ny identitet i Kristus – du er Guds elskede barn, som han har akseptert fullt og helt. Denne kjærligheten frigjør deg fra verdens prinsipper og gir deg et liv i guddommelig nåde. Gud har ikke bare frelst deg, men også lovet deg evig liv, slik at du kan leve i hans nærhet. Han er alltid med deg og gir deg kraft til å leve etter hans vilje. Gjennom Kristus er du rikelig velsignet med visdom, rettferdighet og frelse. Hans kjærlighet forblir konstant og bærer deg, uansett hva som kommer.

Du er elsket!

Gud elsker deg fullstendig!

For så høyt elsket Gud verden at han ga sin enbårne Sønn, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. *Joh 3,16*

Gud har alltid elsket deg – med evig kjærlighet

Med evig kjærlighet har jeg elsket deg; derfor har jeg trukket deg til meg av ren godhet. *Jer 31,3*

Gud kjenner deg personlig

Før jeg formet deg i mors liv, valgte jeg deg; før du kom ut av livmoren, utvalgte jeg deg. *Jer 1,5*

Du er et elsket barn av Gud

Se hvilken kjærlighet Faderen har vist oss, at vi skal kalles Guds barn! Og det er vi faktisk. *1 Joh 3,1*

Ingenting kan skille deg fra Guds kjærlighet

For jeg er viss på at verken død eller liv, verken engler eller djevler, verken nåtid eller fremtid, verken krefter, verken høyder eller dybder, verken noe annet skapning kan skille oss fra Guds kjærlighet, som er i Kristus Jesus, vår Herre.

Rom 8,38-39

Gud bærer dine byrder

Kast alle dine bekymringer på ham, for han bryr seg om deg. *1 Pet 5,7*

Jesus selv går stadig i brechen for deg

Far, jeg ber deg om å bevare dem fra det onde.

Joh 17,15

Jeg har bedt for deg, at din tro ikke skal opphøre.

Lk 22,32

Jesus forstår deg fullstendig og kan og vil hjelpe deg når som helst

For vi har ikke en yppersteprest som ikke kan ha medfølelse med våre svakheter, men en som i alt er blitt prøvet som oss, men uten å synde. La oss derfor frimodig trå fram for nådens trone, for at vi kan få barmhjertighet og finne nåde til rettidig hjelp! *Heb 4,14-16*

Gud gir deg ALLTID en ny start

Når vi bekjenner våre synder, viser Gud seg trofast og rettferdig: Han tilgir oss vår skyld og renser oss fra alt urett vi har begått. *Joh 1,9*

Gud kan, vil og skal bevare deg!

Den som har makt til å bevare dere fra enhver feiltrinn og som kan la dere tre frem for sin herlighet uten lyte og fulle av glede, denne enestående og eneste Gud, som gjennom vår Herre Jesus Kristus er vår frelser, tilhører ham herlighet, majestet, makt og kraft – før all tid, nå og i all evighet!

Amen. Jud 24-25

Gud gir deg fred

Jesus sier til disiplene: Fred være med dere! *Luk 24,36*

1.5 Utvalgt: Nå frelst – alene av Guds nåde, gjennom tro og en dyptgående omvendelse

Budskapet om Guds kjærlighet i Jesus Kristus åpner for oss muligheten til å oppleve frelse allerede nå. Bibelen viser at frelse ikke bare er et håp for fremtiden, men en gave som kan mottas her og nå. De følgende kapitlene belyser ulike aspekter av denne sannheten.

1.5.1 Utvalgt og frelst

Gjennom evangeliet kaller Gud alle mennesker til omvendelse, men ingen kan komme til ham av egen kraft – bare hans utvelgelse gjør det mulig. Jesus selv sier: «Det er ikke dere som har valgt meg, men jeg som har valgt dere» (Joh 15,16). Den som er utvalgt av Gud, blir effektivt kalt av Den hellige ånd, mottar troen på Kristus og blir hans barn.

De utvalgte kjennes igjen på at de elsker Gud og følger sin Herre av hele sitt hjerte, for «dem han på forhånd har kjent, har han også på forhånd bestemt til å bli lik hans Sønnns bilde» (Rom 8,29). De mottar ikke bare tilgivelse og nåde, men også et forandret liv i Den hellige ånds kraft.

Frelsen er alene Guds gave, ikke resultatet av menneskelige prestasjoner: «For av nåde er dere frelst ved tro, og det ikke av dere selv – det er Guds gave; ikke av gjerninger, for at ingen skal rose seg. For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har forberedt, for at vi skal vandre i dem» (Ef 2,8-10).

I Tessalonikerbrevet vises det hvordan ekte utvelgelse blir synlig: «Vårt evangelium kom til dere ikke bare i ord, men også i kraft og i Den hellige ånd og i stor visshet» (1 Tess 1,5). Den som er utvalgt av Gud, opplever evangeliets kraft, elsker Gud av hele sitt hjerte og følger Jesus.

For «mange er kalt, men få er utvalgt» (Mt 22,14; Mk 16,15-16; 1 Kor 1,23-28).

Joh 15, 16 Sl

Det er ikke dere som har valgt meg, men jeg har valgt dere og bestemt at dere skal gå ut og bære frukt og at frukten skal bli.

Ef 2, 8 Slit

For av nåde er dere frelst gjennom troen, og det er ikke av dere selv – det er Guds gave.

2 Tess 2, 13 Slit

Men vi er skyldige Gud å alltid takke for dere, kjære brødre, som Herren elsker, fordi Gud fra begynnelsen har utvalgt dere til frelse i helliggjørelse ved Ånden og tro på sannheten.

Joh 15, 16; Ef 2, 8-10; 2 Tess 2, 13; 1 Tess 1, 5; Rom 8, 29

1.5.2 Frelse alene gjennom Jesu blod

Vår frelse kommer alene gjennom Jesu Kristi nåde – nå og for all evighet – og ikke gjennom å følge regler, ritualer eller religiøse forskrifter, heller ikke fra Bibelen. Bare gjennom Jesu ofrede legeme og utgytte blod kan vi inngå nådeforbundet med Gud, som gir oss syndenes forlatelse og frelser oss for alltid.

Ef 1, 7 Slit

I ham [Jesus Kristus] har vi frelsen gjennom hans blod, tilgivelse for overtreddene etter rikdommen av hans nåde.

Kol 2, 8 Slit

8 Se til at ingen berøver dere gjennom filosofi og tomt bedrag, i henhold til menneskers overleveringer, i henhold til verdens prinsipper og ikke i henhold til Kristus!

Apg 15, 11 Slit

11 Vi tror snarere at vi blir frelst ved Herrens Jesu Kristi nåde, på samme måte som dem.

Ef 1, 7; Kol 2, 8; Apg 15, 11; Mt 26, 26-28; MK 14, 24; Lk 22, 20; Joh 6, 53; Joh 19, 34-37; Apg 20, 28; 1 Kor 10, 16; Ef 1, 7; Kol 1, 20; Heb 9, 12-14; Heb 10, 19; Heb 13, 12; 1 Pet 1, 2; Åp 1, 5; Åp 5, 9; Åp 12, 11

1.5.3 Syndenes tilgivelse – nøkkelen til frelse

Bare gjennom tilgivelse av våre synder kan vi nå bli frelst og oppleve et helbredet forhold til Gud som vår Far. Bare mennesker som har fått sine synder tilgitt, vil kunne prise Gud i evigheten. Uten tilgivelse forblir himmelen lukket for oss.

Denne tilgivelsen mottar vi utelukkende gjennom:

- en bevisst omvendelse til et liv med Gud og å gi slipp på det gamle livet i synd
- troen på Jesus Kristus, som gjennom sin død på korset betalte for vår skyld og nå står som vår forsvarer for Gud.

Begge punktene er avgjørende – mangler ett av dem, finner vi ingen frelse.

På veien som Kristi etterfølgere er vi ennå ikke fullkomne og kan og vil synde, og i verste fall til og med synde alvorlig. Men Gud er alltid villig til å tilgi oss og rense oss. Hans kjærlighet og tålmodighet har ingen grenser, så lenge vi stadig vender tilbake til ham. Den som tross alle tilbakeslag og synder holder fast ved Jesus, tar imot hans tilgivelse og fortsetter å følge ham, forblir i beskyttelsen av hans kjærlighet og i tilgivelsen som er avgjørende for vår frelse.

Bibelen gjør det klart at vi kan miste tilgivelsen og dermed frelsen hvis vi ikke tilgir andre, spesielt våre trosbrødre og -søstre. Guds tilgivelse avhenger av at vi selv er villige til å tilgi andre.

Også den som forblir i sin skyld og nekter å omvende seg, risikerer å miste frelsen. Spesielt når andre troende eller menigheten gjør oss oppmerksomme på våre feil, og vi ikke reagerer på det. Tilgivelse er for dem som oppriktig følger Jesus og ikke lettsindig gir seg hen til synd. Den er for dem som ikke misforstår Guds tilgivelse som en fribillett til å synde, men som verdsetter den gjennom et ekte liv i omvendelse og etterfølgelse.

Kol 2, 13-15 Meng

13 Også dere, som var døde på grunn av deres overtredelser og deres

uomskårne kjød, har Gud gjort levende sammen med ham, ved at han av nåde har tilgitt oss alle overtredder 14 ved å utslette og fjerne gjeldsbrevet som var mot oss, som var et hinder for vår frelse, ved å feste det til korset. 15 Etter å ha fullstendig avvæpnet maktene og myndighetene, stilte han dem offentlig til skue og triumferte over dem i ham.

Apg 26, 18 Slt

18 for å åpne deres øyne, så de kan vende seg fra mørket til lyset og fra Satans herredømme til Gud, for at de kan få syndenes forlatelse og en arv blant dem som er helliget ved troen på meg!

Hebr 7, 25 Meng

Derfor kan han [Jesus] også gi fullkommen frelse til dem som kommer til Gud gjennom ham, for han lever alltid for å gå i forbønn for dem (foran Gud).

1.5.4 Å erkjenne Jesus som Herre og Frelser – den eneste frelsen

Alt avhenger av å kjenne Jesus Kristus på riktig måte. Bare den sanne kunnskapen om Faderen og hans Sønn, som er gitt oss av Gud, bringer frelse – ikke våre egne gjerninger. En vedvarende tro bevarer det evige liv som allerede er gitt oss. Det var disiplene som erkjente Jesus som den sanne Messias og bekjente dette, som fulgte ham etter denne erkjennelsen. Senere bekreftet Jesus dem som sanne troende og brukte dem kraftfullt til å bygge opp sitt rike.

Mt 16, 16-17 Meng

16 Simon Peter svarte ham [Jesus]: «Du er Kristus, den levende Guds Sønn!» 17 Da svarte Jesus ham: «Salig er du (prisverdig), Simon, Jonas sønn!

Joh 17, 2-3 Meng

[Jesus Kristus taler] 2 Du har gitt ham makt over alt kjøtt, for at han skal gi evig liv til alle dem du har gitt ham. 3 Men evig liv består i at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og den du har sendt, Jesus Kristus.

Joh 8, 24 Meng

24 Derfor har jeg sagt dere at dere skal dø i deres synder; for hvis dere ikke tror at jeg er den jeg er, skal dere dø i deres synder.

Mt 16, 16; Joh 8, 24; Joh 17, 3; Joh 11, 27; Apg 2, 1-4

1.5.5 Rettferdiggjort alene ved troen

Den som på grunn av sine antatt gode gjerninger anser seg selv som rettferdig for Gud, blir ikke rettferdiggjort av Gud og går fortapt. Bare den som erkjenner og bekjenner at han er en synder for Gud, blir akseptert av ham. Vi er rettferdige for Gud alene ved Guds nåde og uten egne fortjenester – ved troen og frelsen som ligger i Jesus Kristus.

Luk 18, 11-14 Sl

14 Jeg sier dere: Denne gikk rettferdiggjort hjem, i motsetning til den andre. For alle som opphøyer seg selv, skal bli ydmyket, men den som ydmyker seg selv, skal bli opphøyet.

Rom 3, 23 Sl

23 For alle har syndet og kommer til kort i forhold til den herlighet de skulle ha for Gud, 24 slik at de uten fortjeneste blir rettferdiggjort ved hans nåde på grunn av frelsen som er i Kristus Jesus.

Rom 4, 22-25 Sl

22 Derfor ble [hans tro] også regnet ham til rettferdighet. 23 Men det er ikke bare for hans skyld det er skrevet at [hans tro] ble regnet ham til rettferdighet, 24 men også for vår skyld, som det skal regnes til rettferdighet når vi tror på ham som oppreiste vår Herre Jesus fra de døde, 25 han som ble overgitt for våre overtreddelsers skyld og oppreist for vår rettferdiggjørelses skyld.

1 Joh 1, 8-9 Sl

8 Hvis vi sier at vi ikke har synd, bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss. 9 Men hvis vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss fra all urettferdighet.

Luk 18, 11-14; Rom 3, 23; Rom 4, 22-25; 1 Joh 1, 8-9; Romerne 3

1.5.6 Frelsen skjer nå – gjennom ekte tro

Den som tror på Jesus Kristus, Guds Sønn, har evig liv – og kan være sikker på at han har det NÅ. Det er så forfriskende å vite at vi ikke må gjøre oss fortjent til evig liv, men at det er gitt oss som en gratis gave gjennom vår tro på Jesus og vår forbindelse med ham. Alle som følger Jesus, er frelst i dette øyeblikk og lever i Guds nåde og frelse.

1 Pet 5, 12 Slt

12 Gjennom Silvanus, som jeg er overbevist om er en trofast bror for dere, har jeg skrevet kort til dere for å minne dere om og vitne om at dette er den sanne nåde fra Gud som dere står i.

1 Joh 5, 13 Slt

13 Dette har jeg skrevet til dere som tror på Guds Sønns navn, for at dere skal vite at dere har evig liv, og for at dere [fortsett] skal tro på Guds Sønns navn.

Fil 4, 3 Slt

3 Og jeg ber også deg, min trofaste medtjener, ta vare på dem som har kjempet sammen med meg for evangeliet, sammen med Clemens og mine øvrige medarbeidere, hvis navn står i livets bok.

1.5.7 Gjenfødelse – det nye livet i Kristus

Å tro på Jesus, stole på ham og ta imot ham – det er veien til å bli et Guds barn NÅ. Det er veien til frelse. Ingen kan bli «født på ny» av egen kraft eller egen vilje; det er bare Gud som kan gjøre det. Mellom vår beslutning om å ta imot Kristus og den guddommelige gjenfødelsen til frelse ligger et hellig mysterium.

Joh 3, 3 Meng

Sannelig, sannelig sier jeg deg: Hvis noen ikke blir født ovenfra, kan han ikke se Guds rike.

Joh 1, 12-13 Slt

12 Men alle som tok imot ham, ga han rett til å bli Guds barn, dem som tror på hans navn; 13 de er ikke født av blod, ikke av kjødet, ikke av mannens vilje, men av Gud.

1 Pet 1, 23 Meng

Dere er jo ikke født av forgjengelig, men av uforgjengelig sæd, nemlig gjennom Guds levende og evigvarende ord.

Joh 1, 1-13; Joh 3, 3; 1 Petr 1, 3; Tit 3, 5

1.5.8 Renselse gjennom Ånden – den sanne frelse

I begynnelsen av deres trosliv frelser og renser gjenfødselen og fornyelsen gjennom Den Hellige Ånd alle som følger Jesus. Denne renselsen er nært knyttet til vårt hjertes hengivenhet og kjærlighet til Jesus, slik det var tilfellet med Peter. Den som ikke binder sitt hjerte til Jesus og ikke overgir seg helt til ham, blir ikke rensset – selv om han utad ser ut til å være forbundet med Jesus – og går fortaapt. Men den som er frelst og rensset, blir bevart på sin vei som Jesu etterfølger gjennom stadig renselse av Jesu nåde i fellesskap med ham.

Joh 13, 8-11 Sl

Jesus svarte ham [Petrus]: Hvis jeg ikke vasker deg, har du ikke fellesskap med meg.

Tit 3, 5 Sl

[Gud] har ... frelst oss – ikke på grunn av rettferdige gjerninger vi har gjort, men på grunn av sin barmhjertighet – gjennom gjenfødselsens bad og fornyelsen av Den hellige ånd.

1 Joh 1, 9 Sl

9 Men hvis vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss fra all urettferdighet.

Joh 13, 8-11; Tit 3, 5; 1 Joh 1, 9; Apg 15, 9; Ef 5, 26; Tit 3,5; 1 Petr 1, 22; Hebr 1, 3; Hebr 9, 14; Joh 15, 2; 2 Kor 7, 1; 2 Kor 12, 21; 2 Tim 2, 21; 1 Joh 1, 7; 1 Joh 3, 3

1.5.9 Den Hellige Ånd som segl på vår frelse

Når vi omvender oss, gir Gud oss sin Hellige Ånd, som bor i oss. Vi blir til et tempel for Den Hellige Ånd, og Jesus bor i oss gjennom sin Ånd. Den Hellige Ånd er Guds segl for alle som følger Jesus – han er løftet om vår

fremtidige frelse og vår arv i himmelen. Den Hellige Ånd i oss garanterer vår fulle frelse og vil vekke oss til nytt liv. Det gir oss stor trygghet og trøst.

Ef 1, 13-14 Slt

I ham [Kristus] er også dere, etter at dere har hørt sannhetens ord, evangeliet om deres frelse – i ham er også dere, da dere ble troende, blitt beseglet med den hellige ånd som er løftet, 14 som er pantet på vår arv inntil eiendommens forløsning, til pris for hans herlighet.

Rom 8, 9-11 Slt

Men dere er ikke i kjødet, men i Ånden, hvis Guds Ånd virkelig bor i dere; men den som ikke har Kristi Ånd, er ikke hans. ... 11 Men hvis Ånden til ham som oppreiste Jesus fra de døde, bor i dere, så vil den samme som oppreiste Kristus fra de døde, også gjøre deres dødelige legemer levende ved sin Ånd som bor i dere.

Ef 4, 30 Slt

Og gjør ikke Guds hellige Ånd trist, som dere er beseglet med til frelsens dag!

Mk 1, 8; Apg 5, 32; Rom 8, 9-11; 1 Kor 12, 13; 1 Kor 3, 16; 1 Kor 6, 19; 2 Kor 1, 22; Ef 1, 13; Ef 4, 30

1.5.10 Frelst gjennom en indre fornyelse av hjertet

Ekte frelse skjer ikke ytre, men dypt i hjertet – en fornyelse som Gud selv virker. Den som lar ham forandre sitt hjerte, elsker ham mer enn seg selv og lever gjennom hans Ånd. Denne indre forvandling gjør oss i stand til å holde Guds bud av kjærlighet, ikke av egen kraft eller for å rettferdiggjøre oss selv.

Den sanne åndelige omskjæringen betyr å lytte til Gud og ta hans ord på alvor. Den som motstår Guds Ånd og ikke følger hans lov, er uomskåret for Gud, selv om han utad virker religiøs. Men den som er rettferdiggjort ved troen, tjener Gud gjennom hans Ånd og følger ham i kjærlighet. Dette viser seg i en holdning i hjertet som er innrettet mot å gjøre Guds vilje og elske sin neste.

Det handler ikke om å være perfekt eller syndfri, men om å ha et hjerte og et liv som er rettet mot Gud. Den som lever av nåde, følger Guds Ånd – ikke av tvang, men av kjærlighet.

Kol 2, 11-13 Meng

1 I ham har dere også fått omskjæringen, ikke en som er utført med hender, men en som består i å avlegge det kjødelige legeme: Kristi omskjæring, 12 siden dere er blitt begravet sammen med ham i dåpen. I ham er dere også blitt oppreist ved troen på Guds kraft, som oppreiste ham fra de døde. 13 Også dere, som var døde på grunn av deres overtredelser og deres uklippte kjød, har Gud gjort levende sammen med ham, ved at han av nåde har tilgitt oss alle overtredelser.

1 Kor 7, 19 Slt

19 Å være omskåret er ingenting, og å være uomskåret er heller ikke noe, men å holde Guds bud er noe.

Fil 3, 3 Slt

For vi er omskjæringen, som tjener Gud i Ånden og roser oss i Kristus Jesus og ikke stoler på kjødet.

Kol 2, 11-13; 1 Kor 7, 10; Fil 3,3; Gal 6, 15; Rom 2, 25-29; Rom 7; Rom 8, 13; Gal 5, 13-14; 1 Kor 7, 19; Gal 5, 6; 1 Kor 7, 19; Apg 7, 51; Rom 2, 25-29; Jer 4, 4; Hes 44, 7

1.5.11 Troens lydighet fører til frelse

Vår frelse ligger i lydighet mot Gud. Denne lydigheten begynner med troen på evangeliet og fører oss på den smale vei, hvor vi følger Jesus i lydighet til enden. Slik fullendes vår troens lydighet, til vi en dag får se vår Herre i evigheten.

Rom 1, 5

5 Gjennom ham [Jesus Kristus] har vi fått nåde og apostelembete for hans navns skyld, til troens lydighet blant alle folkeslag, 6 blant hvilke også dere er, de utvalgte av Jesus Kristus.

Apg 6, 7 Slt

7 Og Guds ord spredte seg, og antallet disipler økte sterkt i Jerusalem; også et stort antall prester ble lydige mot troen.

Heb 5, 9 Sl

9 Og etter at han var fullendt, ble han for alle som adlyder ham, opphavet til evig frelse.

Rom 1, 5; Apg 6, 7; Hebr 5 ,9; Hebr 5,9; Hebr 3, 18; Mt 7,26-27; Rom 6, 16; Apg 7, 51-53; Apg 6, 7; Rom 1, 5

1.5.12 Frelse er mer enn ord – den viser seg i omvendelse og liv

Jesus selv, Johannes Døperen og apostlene understreker gjentatte ganger at ekte omvendelse er en forutsetning for frelse. Ekte omvendelse viser seg gjennom et liv som bærer frukt for Gud. Tilgivelsen, som er mulig gjennom Jesu offerdød, er grunnlaget for vårt forhold til Gud. Denne tilgivelsen blir bare gitt til den som vender seg bort fra sitt gamle liv uten Gud og gjør Guds vilje – noe som kan sees på handlinger som viser ekte omvendelse. Uten beslutningen om å vende seg bort fra et gudløst liv og leve et liv som ærer Gud, er det ingen frelse, ingen tilgivelse og ingen frelse.

Mt 3, 2-10 Sl

[Johannes Døperen] 2 Omvend dere, for himmelriket er kommet nær... 8 Bær nå frukt som er verdig omvendelsen! 9 Og tro ikke at dere kan si til dere selv: «Vi har Abraham til far». For jeg sier dere: Gud kan vekke barn til Abraham fra disse steinene! 10 Men øksen er allerede lagt til roten av trærne. Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hugget ned og kastet på ilden!

Lk 13, 3 Sl

[Jesus] 3 Nei, sier jeg dere, men hvis dere ikke omvender dere, skal dere alle omkomme på samme måte!

Apg 26, 20 Sl

[Paulus] 20 Men jeg forkynte først for dem i Damaskus og i Jerusalem, og deretter i hele Judea og også for hedningene, at de skulle omvende seg og vende seg til Gud ved å gjøre gjerninger som er verdige omvendelsen.

Mt 3, 2-10; Lk 13, 3; Apg 26, 20; Mt 4, 17; Lk 24, 44-49

1.5.13 Jesus er viktigere enn alt annet – det sanne beviset på frelse

Den som blir frelst, er den som er klar over hva det betyr å følge Jesus og himmelriket, og som er villig til å gi slipp på alt for det. Men den som avviser evangeliets invitasjon fordi tingene i denne verden er viktigere for ham, går fortapt. Det trenger ikke være alvorlige synder som skiller oss fra Gud – ofte er det nok med normale, gode ting i livet som relasjoner, arbeid eller penger. Når vi setter dem over Guds kall, risikerer vi vår evige frelse.

Lk 14, 26-27 Slt

26 Hvis noen kommer til meg og ikke hater sin far og mor, sin kone og sine barn, sine brødre og søstre, ja, sitt eget liv, kan han ikke være min disippel. 27 Og den som ikke bærer sitt kors og følger meg, kan ikke være min disippel.

Lk 14, 23-24 Slt

23 Og Herren sa til tjeneren: Gå ut på landeveiene og ved gjerdene og tving dem til å komme inn, så mitt hus blir fullt! 24 For jeg sier dere at ingen av de mennene som var invitert, skal smake på mitt måltid!

Lk 14, 33 Slt

33 Så kan ingen av dere være min disippel uten å gi avkall på alt han har.

Lk 14, 26-27; Lk 14, 23-24; Lk 14, 33; Lk 14, 15-24

1.5.14 Den som bekjenner seg til Jesus, blir frelst

Bibelen viser oss mange steder at bare de som bekjenner seg til Jesus Kristus, blir frelst. Denne bekjennelsen omfatter både det vi sier med våre ord, og måten vi lever våre liv på og adlyder Gud. Vårt liv er i seg selv den sanne trosbekjennelsen. Det er menneskene som er frelst gjennom Lammets blod, som lever etter Guds bud og er trofaste mot Jesu budskap – selv til døden – som både er frelst nå og vil bli frelst i evigheten.

Romerne 10, 8-10 Meng

9 For hvis du «med din munn» bekjenner Jesus som Herre og «med ditt hjerte» tror at Gud har oppreist ham fra de døde, så skal du bli frelst.

Luk 12, 8 Meng

Men jeg sier dere: Den som bekjenner meg for mennesker, ham vil også Menneskesønnen bekjenne for Guds engler.

Mt 10, 33 Meng

Men den som fornekter meg for mennesker, ham vil jeg også fornekte for min Far i himmelen.

1 Tim 5, 8 Slt

8 Men hvis noen ikke tar vare på sine egne, særlig sine husfolk, har han fornekta troen og er verre enn en vantro.

Åp 12, 10-11 Slt

*10 Og jeg hørte en høy røst i himmelen si: Nå er frelsen og makten og riket til vår Gud og Kristi herredømme kommet! For vår brødres anklager, som anklaget dem for vår Gud dag og natt, er blitt kastet ned.
11 Og de har overvunnet ham på grunn av Lammets blod og på grunn av sitt vitnesbyrd, og de har ikke elsket sitt liv til døden!*

Luk 12, 8; Matt 10, 33; 1 Tim 5, 8; Åp 12, 10-11; Rom 10, 8-10; 1 Joh 2, 23; 1 Joh 4, 15; Hebr 10, 23; 1 Tim 6,12; Mt 7, 21; Åp 12, 17

1.5.15 Den som går inn i Guds rike, blir frelst

Den som går inn i Guds rike, blir frelst.

Det er to grunnpilarer for å komme inn i Guds rike: Omvendelse fra sitt gamle liv i selvherredømme og synd og til å bli underdanig den herlige kongen Jesus i himmelriket – og deretter å lytte til Jesus i alt, å lytte til Jesus i alt han sier som god og vis konge og herre.

Den som omvender seg og gjør Jesus til sin Herre og Konge nå, og som tjener ham trofast til enden, vil bli frelst for evig.

Den som bare sier «Herre, Herre» og ikke gjør det Jesus sier, vil ikke oppleve Guds rikes glede.

Mt 21, 31 Sl

31 Hvem av disse to har gjort Faderens vilje? De sa til ham : Den første. Da sa Jesus til dem: Sannelig, jeg sier dere: Tollerne og skjøtene kommer før dere inn i Guds rike!

Lk 19, 17 Sl

Bra, du gode tjener! Fordi du har vært trofast i det minste, skal du ha myndighet over ti byer!

Mk 9, 47 Meng

Og hvis ditt øye forarger deg, så riv det ut! Det er bedre for deg å gå inn i Guds rike med ett øye enn å ha begge øynene og bli kastet i helvete.

Lk 19, 11-27; Lk 13, 22-30; Lk 18,17; Mt 21, 28-32

1.5.16 Din nye identitet i Kristus viser hvor stor din frelse er

Gjennom vår omvendelse og gjenfødelse har vi fått en ny identitet i Kristus. Vi lever ikke lenger i vår gamle, menneskelige natur; Gud har helliget og rensert oss som en ny skapning. Vi er nå hellige, rene og gode i vår natur – ikke lenger «syndere», men hellige. Guds ønske er at vi skal leve i samsvar med dette.

Vår oppgave som nyopprettede mennesker i Kristus er ikke bare å tillate «kjødet»s gjerninger, men å overvinne dem gjennom Den Hellige Ånd og «legge dem av». Selv om vi er «det nye mennesket» i Kristus, må vi først akseptere det fullt ut i vårt bevissthet og i vårt daglige liv. Dette er en prosess hvor vi tar på oss den «nye mennesket» og endelig legger det «gamle mennesket» bak oss. I sentrum for denne prosessen står den nye identiteten som G t har gitt oss i Kristus – den er grunnlaget og seglet for vår frelse.

2 Kor 5, 17 Sl

17 Derfor: Er noen i Kristus, er han en ny skapning; det gamle er forbi, se, alt er blitt nytt!

Åp 1, 5-6

5 [Jesus Kristus] ... som har elsket oss og vasket oss rene fra våre synder med sitt blod, 6 og gjort oss til konger og prester for sin Gud og Far.

Rom 8, 5 Sl

5 For de som er etter [kjødet], søker det som er etter kjødet, men de som er etter [Ånden], søker det som er etter Ånden.

2 Kor 1, 1; Rom 8, 5; Åp 1, 4-6; Kol 3, 9; Ef 4, 22; Ef 4, 24; 2 Kor 5, 17

1.5.17 Sammendrag: Utvalgt: Nå frelst – alene av nåde, gjennom levende tro og ekte omvendelse

Vår frelse er en gave fra Gud – ikke vår fortjeneste, men hans verk. Gjennom Jesus Kristus har han skapt den eneste veien vi kan komme til ham på. Den som tror på ham og tar imot ham som Herre, får nytt liv – her og i evigheten.

Ef 2, 8-9 Sl

For av nåde er dere frelst gjennom tro, og det er ikke av dere selv – det er Guds gave; ikke av gjerninger, for at ingen skal rose seg.

Frelse alene gjennom Jesu blod

Ingenting vi gjør kan rense oss – bare Jesu blod tilgir våre synder. Hans død på korset var den høyeste pris for at vi skulle kunne bli fri.

1 Joh 1, 7 Sl

Men hvis vi vandrer i lyset, slik han er i lyset, har vi fellesskap med hverandre, og Jesu Kristi, hans Sønns, blod renser oss fra all synd.

Tilgivelse av synder – nøkkelen til frelse

Gud åpner veien til tilgivelse – han kaller oss til omvendelse. Den som bekjenner sine synder, blir frigjort fra skyld og inngår et nytt forhold til Gud.

Apg 3, 19 Sl

Omvend dere derfor og gjør omvendelse, så deres synder blir utslettet.

Rettfærdiggjort alene ved troen

Det er ikke gjerninger som gjør oss rettfærdige, men troen på Kristus alene. Han erklærer oss rettfærdige når vi stoler på ham – ikke av egen kraft.

Rom 3, 28 Sl

Så kommer vi nå til den konklusjon at mennesket blir rettferdiggjort ved tro, uten gjerninger etter loven.

Gjenfødelse – det nye livet i Kristus

Frelse er mer enn tilgivelse – det er en fullstendig ny skapelse. Den som tror på Jesus, får et nytt hjerte og et nytt liv.

Joh 3, 3 Sl

Hvis noen ikke blir født på ny, kan han ikke se Guds rike!

Frelst gjennom indre fornyelse av hjertet

Sann omskjæring skjer i hjertet – Gud forandrer vårt indre, slik at vi kan tjene ham av hele vårt hjerte.

Fil 3, 3 Sl

For vi er omskjæringen, som tjener Gud i Ånden og roser oss i Kristus Jesus og ikke stoler på kjødet.

Frelse viser seg i omvendelse og lydighet

Den som følger Jesus, forblir ikke uforandret. Ekte tro viser seg i et nytt liv som ærer Gud.

Mt 7, 21 Sl

Ikke alle som sier til meg: Herre, Herre! skal komme inn i himmelriket, men den som gjør min Fars vilje i himmelen.

Jesus er viktigere enn alt annet – det sanne beviset på frelse

Den som virkelig er frelst, setter Jesus over alt. Han er verdifullere enn eiendeler, anseelse eller eget liv.

Lk 14, 26 Sl

Hvis noen kommer til meg og ikke hater sin far, sin mor, sin kone, sine barn, sine brødre, sine søstre, ja, sitt eget liv, kan han ikke være min disippel.

Den som bekjenner seg til Jesus, blir frelst

Troen forblir ikke skjult – den som bekjenner seg til Jesus, blir kjent av ham.

Rom 10, 9 Sl

Hvis du med din munn bekjenner Jesus som Herre og i ditt hjerte tror at Gud har oppreist ham fra de døde, skal du bli frelst.

Din nye identitet i Kristus viser hvor stor din frelse er

Hvis du tilhører Kristus, er du en ny skapning. Gud har ført deg ut av mørket – ditt gamle liv er forbi.

2 Kor 5, 17 Sl

Derfor: Er noen i Kristus, er han en ny skapning; det gamle er forbi, se, alt er blitt nytt!

1.6 Mer skinn enn substans: Navnekristne og skinn-disciple uten ekte omvendelse, gjenfødelse og etterfølgelse av Kristus

Det nye testamente advarer gjentatte ganger mot en tro som bare er ytre og ikke fører til en ekte forandring i hjertet. Jesus sa: *«Ikke alle som stadig sier 'Herre' til meg, skal komme inn i himmelriket, men bare den som gjør min Fars vilje i himmelen»* (Mt 7, 21). Navnekristne eller falske disipler bekjenner seg kanskje formelt til Kristus eller lever i religiøse tradisjoner, uten å ha opplevd en ekte omvendelse og gjenfødelse gjennom Den Hellige Ånd. De ligner fariseerne, som virket fromme utad, men var tomme innvendig (Mt 23,27).

Jesus snakker tydelig om at det finnes mennesker som tilsynelatende følger ham og utad er kjent som hans disipler, men som ikke har et ekte forhold til ham og verken er gjenfødt eller frelst. Årsaken er at de aldri virkelig har akseptert Jesus som Herre i sitt liv og fortsetter å følge sin egen vilje i stedet for Guds vilje. Deres liv er fortsatt preget av egenvilje, verdslig tenkning og egoistisk natur. De har aldri underordnet seg Guds vilje av hele sitt hjerte og har til slutt forblitt sine egne herrer.

Ekte etterfølgelse krever derimot et intimt forhold til Jesus, som kommer til uttrykk i tro, kjærlighet og lydighet. *«Hvis dere blir i mitt ord, er dere virkelig mine disipler»* (Joh 8,31 f.). Etterfølgelse betyr mer enn bare en bekjennelse – den viser seg i et liv som er forvandlet av Guds

nåde. Den som virkelig er omvendt og frelst, overgir seg helt til Gud og retter seg etter hans vilje. Et virkelig gjenfødt Guds barn mottar hans Ånd, lar seg lede av ham og lever etter Guds ord – til tross for mulige tilbakeslag. Det stoler på Jesus, bærer frukt for Gud og vender seg bort fra urettferdighet. «*For Herren kjenner sine egne*» (2 Tim 2,19 Meng).

Sanne etterfølgere er frelst og vil være frelst i evighet. Navnekristne og falske disipler uten virkelig omvendelse og etterfølgelse av Kristus er ikke frelst nå og vil gå tapt i evighet.

Mt 7, 20-21 Sl

20 Derfor skal dere kjenne dem på deres frukt. 21 Ikke alle som sier til meg: Herre, Herre! skal komme inn i himmelriket, men den som gjør min Fars vilje i himmelen.

Tit 1, 16 Sl

16 De gir seg ut for å kjenne Gud, men med sine gjerninger fornekter de ham, fordi de er avskyelige og ulydige og udyktige til å gjøre noe godt.

Lk 17, 34 Sl

34 Jeg sier dere: I løpet av denne natten vil to ligge i samme seng; den ene vil bli tatt, og den andre vil bli etterlatt.

Gal 5, 4-6; Fil 3, 17-19; Mt 13, 27-30; Joh 1, 11-12; Luk 17, 34-36; Tit 1, 15-16; 3 Joh 1, 11; 1 Joh 2,9; 2 Petr 2, 1-3; Jud 1, 18-19; Matt 23, 27; Joh 8, 31

1.7 Døde gjerninger: De frelser verken NÅ eller EVIGT

Døde gjerninger er menneskets forgjeves forsøk på å finne en relasjon til Gud av egen kraft

[<https://youtu.be/j6MWVxE7AEw?feature=shared>]. En ekte relasjon til Gud oppstår bare av nåde og alene gjennom Jesu Kristi blod, som han utgjøt for oss på korset – hvis vi tror på det. Vi må vende oss bort fra døde gjerninger – det forgjeves forsøket på å behage Gud av egen kraft og egen innsats – omvende oss og tro på Gud, som rettferdiggjør de fortapte. Bare gjennom Jesu blod, som ble utgytt for våre synder, blir vår samvittighet rensset fra disse døde gjerningene, slik at vi blir rensset og i det hele tatt i stand til å tjene den levende Gud.

Her ligger den avgjørende vendingen fra død til liv – både for oss selv og for våre gjerninger. Når vi er døde og oppstått med Kristus, blir tjenesten for Gud vårt nye vesen og vår nye oppgave. Fra nå av er alt vi gjør for Gud, akseptabelt gjennom Jesu tilgivelse og renselse. Gud ønsker at vi skal gjøre slike gode gjerninger i overflod for ham, for de bærer frukt og ærer ham.

Troens gjerninger for Gud viser at vår tro er levende. De gjenspeiler vår takknemlighet og vår kjærlighet til Jesus og viser at han virkelig er Herre i våre liv. Gjennom dem lever vi i ærefrykt for Gud og hans ord. Disse troens gjerninger er frukten av evangeliet i våre liv og er behagelige for Gud gjennom Jesus. Den som er elsket av Gud og selv viser sin kjærlighet til Gud gjennom (troens) gjerninger, vil finne evig liv.

Mk 7, 6-7 Meng

6 Dette folket ærer meg (bare) med leppene, men deres hjerter er langt fra meg. 7 Men forgjeves tilber de meg, fordi de gjør menneskers bud til sine læresetninger.

Heb 6, 1 SlT

1 La oss derfor forlate det grunnleggende i Kristi ord og gå videre til full modenhet, uten å legge grunnlaget på nytt med omvendelse fra døde gjerninger og tro på Gud.

Gal 5, 6 Meng

For i Kristus Jesus har verken omskjæring eller uomskjæring noen betydning, men bare troen som virker gjennom kjærligheten.

Jak 1, 12 SlT

12 Salig er den mann som tåler prøvelser, for når han har bestått prøven, skal han motta livets krone, som Herren har lovet dem som elsker ham.

Mt 7, 24-29; Mk 7, 6-7; Hebr 6, 1; Rom 3, 28; Gal 5, 6; Joh 15; 8; Åp 3, 1-13; Hebr 6, 1; Rom 3, 28; 2 Kor 3, 5; Joh 15; 8; Mt 7, 24-29; Åp 3, 1-13; Luk 19, 11-27; 1 Petr 1, 17; Åp 22, 12

1.8 Utvalgt fra evighetens begynnelse – bevart gjennom Guds trofasthet og evig frelst

Evangeliet lover ikke bare frelse i nåtiden, men også evig frelse – et liv i fellesskap med Gud som aldri tar slutt. Denne evige frelsen er målet for vår tro og fullendes i foreningen med Gud i hans herlighet.

De følgende underkapitlene belyser de ulike aspektene ved denne evige frelsen og skiller den fra andre veier.

1.8.1 *Den evige frelse: Hvordan ser den ut?*

De evig frelste i himmelen vil

- stå foran Guds trone og Lammet, i hvite klær og med palmer i hendene, og rope høyt: «Frelsen tilhører vår Gud og Lammet!»
- Tjene Gud og Lammet som prester
- Se Guds ansikt og leve i hans lys
- Regjere som konger for alltid
- få mat av Jesus fra livets tre i Guds paradis
- være trygge for den andre døden
- spise av det skjulte manna og få en hvit stein med et hemmelig nytt navn
- ha makt over nasjonene og lede dem med jernstav; dessuten vil Jesus gi dem morgenstjernen
- bli kledd i hvite klær og ikke bli slettet fra livets bok, for Jesus vil bekjenne deres navn for Faderen og hans engler
- stå som søyler i Guds tempel og aldri mer gå bort; Jesus vil skrive Guds navn og det nye Jerusalems navn og sitt nye navn på dem
- sitte sammen med Jesus på hans trone
- tjene Gud i tempelet dag og natt, og Gud vil bo hos dem. De vil ikke ha sult eller tørst, og verken sol eller hete vil plage dem. Lammet i midten av tronen vil lede dem og føre dem til livets kilder. Gud vil tørke hver tåre fra deres øyne
- være i nær fellesskap med Gud, som bor blant dem, og de vil være hans folk

Jes 35, 10 Sl

10 Og Herrens frelste skal vende tilbake og komme til Sion med jubel. Evig glede skal være over deres hode; de skal få glede og fryd, men sorg og sukk skal flykte!

Åp 7, 15-17 Sl

15 Derfor er de foran Guds trone og tjener ham dag og natt i hans tempel, og han som sitter på tronen, skal slå sitt telt opp over dem. 16 Og de skal ikke lenger sulte og ikke lenger tørste, og solen skal ikke ramme dem, og ingen hete skal ramme dem. 17 For Lammet som står midt på tronen, skal beite dem og lede dem til livets vannkilder, og Gud skal tørke bort alle tårer fra deres øyne.

Åp 21, 3 Meng

Og han [Gud] skal bo hos dem, og de skal være hans folk, ja, Gud selv skal være blant dem.

Jes 35, 10; Åp 7, 14-17; Åp 2-3; Åp 21; Åp 22, 3-5

1.8.2 Avgrensning: Evig fordømmelse, skjærsilden og allforsoning

Fra evighet til evighet – en klar advarsel mot falsk håp

Når Bibelen ønsker å understreke det ekte «evige», bruker den uttrykket «*fra evighet til evighet*» – som også kan oversettes med «*fra tidsalder til tidsalder*» (). Dette uttrykket beskriver Guds eget uoppløselige liv: Bare Gud og Jesus har liv som aldri tar slutt.

Alle klare bibelsteder snakker om evig fordømmelse av de vantro. De gjør det klart at denne «evigheten» varer like lenge som Guds eget liv: *fra evighet til evighet*. Derfor er det nesten utelukket at noen som kommer i en tilstand av fortapelse, på et tidspunkt likevel vil oppleve en forandring.

Noen mindre entydige bibelsteder gir teologisk rom for spekulasjoner. Noen utleder av dette at Gud til slutt vil være «alt i alt» og at døden vil bli avskaffet. Å konstruere en allforsoning ut fra dette er imidlertid verken bibelsk eller ansvarlig. For Bibelen sier det ikke klart – og det den ikke sier, bør vi heller ikke lære.

Den mulige avskaffelsen av den andre døden kan like gjerne bety at de som er fortapt, blir fullstendig brent og utslettet etter dommen – ikke at de blir frelst. Den første døden ble også utslettet, noe som noen tolker som et tegn på at den andre døden senere vil bli opphevet. Men ingen steder i Skriften står det uttrykkelig at også den andre døden vil bli overvunnet eller opphevet. Et slikt håp forblir spekulativt og må aldri gjøres til grunnlag for en bindende lære.

Guds ord taler enkelt, klart og med alvorlig hensikt: Fortapelsen varer *fra evighet til evighet*. Den som forkynner læren om allforsoning, vekker falske håp. Dette håpet fører til at mennesker ikke lenger frykter Gud og hans hellighet. De blir sløve, gir opp og gjør ikke lenger alt for å redde seg selv og andre.

Forestillingen om at noen lider «fra evighet til evighet» i pine, bare for så *kanskje* å bli frelst eller utslettet, er verken bibelsk eller logisk. Den strider både mot sunn fornuft og mot Skriftens vitnesbyrd.

Enhver lære eller bare antydning om allforsoning er åndelig farlig. Den tilslører menneskets ansvar for å måtte ta en beslutning *nå*. Den svekker nødvendigheten av omvendelse og bagatelliserer dommen.

Det eneste de «usikre» bibelstedene kan lære oss, er dette: Vi kan ikke binde Gud til vår teologi. Han forblir suveren. Han har gitt oss innsikt i den evige dommen – ikke utover det. Hva som skjer etter den siste dommen, forblir Guds hemmelighet. Og det er bra.

Vår oppgave er å stå opp for sannheten her og nå og forberede oss selv og andre på dommen. Den som går utover dette og legger til ting som Gud ikke har sagt, risikerer ikke bare sin egen frelse, men også mange andres.

Åp 15, 7 Sl

7 Og et av de fire levende vesener ga de syv englene syv gullskåler fulle av Guds vrede, som lever fra evighet til evighet.

Åp 14, 11 Sl

11 Og røyken fra deres pine stiger opp fra evighet til evighet, og de som tilber dyret og dets bilde, har ingen ro dag og natt, og de som tar imot merket med dets navn.

Åp 11, 15 Slt

15 Og den syvende engelen blåste i basunen, og da hørtes høye røster i himmelen som sa: Verdens riker er blitt gitt vår Herre og hans Kristus, og han skal regjere fra evighet til evighet!

Åp 15, 7; Åp 11, 15; Åp 14, 11; Ef 1, 9-10; 1 Tim 4, 10; 1 Kor 15, 24-28; 1 Tim 6, 16; Åp 1, 18; Åp 4, 9-10; Åp 10, 6; 1 Kor 15, 53-54; Heb 8, 7; Joh 17,2; Heb 7, 16; Joh 14,19; Åp 1, 6; Ef 1, 9-10; 1 Tim 4, 10; 1 Kor 15, 24-28; Hes 28, 18; Mt 3, 12; Joh 15, 6; 1 Kor 3, 15

1.8.3 Jesus Kristus: Han er døren til Faderen og veien til himmelen

Hvis vi reduserer Jesus til døren til evig liv, gjør vi ham ikke rettferdighet. Jesus er både døren og veien til evig liv. BARE den som går gjennom døren Jesus inn i et helbredende forhold til Gud, blir frelst. Og bare den som går veien Jesus til evigheten, vil også komme dit.

Mt 7, 12-14 Meng

[Jesus Kristus taler] 12 Alt det dere forventer av mennesker, skal dere også gjøre mot dem, for i det består (oppfyllelsen av) loven og profetene. – 13 Gå inn (i Guds rike) gjennom den trange porten, for bred er porten og bred er veien som fører til fortapelse, og mange er det som går inn på den. 14 Trang er derimot porten og smal er veien som fører til livet, og få er det som finner den [veien].»

Joh 10, 9 F

«Jeg er døren» [sier Jesus]. Hvis noen [gjennom døren Jesus] går inn i et helbredende forhold til Gud, så skal han og hun bli frelst og gå inn og ut og finne beite.

Joh 14, 6 F

«Jeg er veien» [sier Jesus]. Ingen kan komme til Faderen uten å gå denne veien.

Mt 7, 12-14; Joh 10, 9; Joh 14, 6

1.8.4 *Vi er allerede frelst NÅ – men målet for vår frelse ligger fortsatt foran oss.*

Ved vår gjenfødelse har Gud gjort mye, ja, alt nytt. Noe av dette opplever vi bevisst, annet er allerede åndelig sant og skjedd, men vi må først ta det imot i tro, forstå det og bevare det til enden. Det er en del av vår frelsesvei. Vi lever i denne spenningen: Vi har allerede evig liv, og likevel håper vi fortsatt på det. Det får oss til å lengte etter det og vente tålmodig på det.

Her er en oversikt som tydeliggjør disse motsetningene og spenningen i dem:

Joh 3, 36 Meng

Den som tror på Sønnen, har evig liv; men den som ikke tror på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham.

Rom 2,7 Meng

Nemlig evig liv til dem som utholdende holder fast ved gode gjerninger og søker herlighet, ære og uforgjengelighet; 8 derimot (hans) vrede og harme til dem som er hardnakkede og ikke adlyder sannheten, men tjener urettferdigheten.

Joh 5, 24 Meng

Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som hører mitt ord og tror på ham som har sendt meg, har evig liv og kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet.

Rom 6, 22 Meng

Men nå, da dere er blitt fri fra synden og er blitt Guds tjenere, har dere helliggjørelse som frukt og evig liv som sluttresultat.

Joh 6, 40 Meng

For dette er min Fars vilje, at hver den som ser Sønnen og tror på ham, skal ha evig liv, og jeg skal oppreise ham på den siste dag.

Gal 6, 8 Meng

For den som sår i sitt kjød, skal høste fordervelse av kjødet, men den som sår i Ånden, skal høste evig liv av Ånden.

Joh 6, 47 Meng

Sannelig, sannelig sier jeg dere : Den som tror, har evig liv!

Joh 12, 25 Den som elsker sitt liv, skal miste det, men den som hater sitt liv i denne verden, skal bevare det til evig liv.

Joh 6, 54 Meng

Den som spiser mitt kjød og drikker mitt blod, har evig liv, og jeg skal oppreise ham på den siste dag.

Joh 10, 27-28 Meng

27 Mine sauer hører min røst, og jeg kjenner dem, og de følger meg; 28 og jeg gir dem evig liv, og de skal ikke gå til grunne i all evighet, og ingen skal rive dem ut av min hånd.

Joh 17, 3 Meng

Men det evige liv består i at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og den du har sendt, Jesus Kristus.

1Tim 6, 12 Kjemp den gode kamp for troen, grip det evige liv som du er kalt til og som du har bekjent foran mange vitner.

1 Joh 5, 13 Dette har jeg skrevet til dere som tror på Guds Sønnns navn, for at dere skal vite at dere har evig liv.

1 Joh 3, 15 Alle som hater sin bror, er en menneskemorder, og dere vet at ingen menneskemorder har evig liv som varig eiendom i seg.

1 Joh 5, 20 Meng

Vi er i den sanne, (ved å være) i hans Sønn Jesus Kristus. Han er den sanne Gud og evig liv.

Jud 1, 21 Meng

og bevar dere selv i Guds kjærlighet, i full tillit til vår herre Jesus Kristus, som (vil føre dere) til evig liv!

1 Joh 5, 11-121 Meng

Og hva betyr det for oss? Det betyr at Gud har gitt oss evig liv, det livet som er i hans Sønn.

1 Joh 5, 12 Den som er forbundet med Guds Sønn, har livet; den som ikke er det, har det ikke.

Flere eksempler:

	Åndelig sant	Handlingsoppdrag	
Kol 3, 3+20	Vi er allerede døde	Vi vil enten dø fysisk eller bli forvandlet	1 Kor 15
Ef 2, 1+6; Kol 2, 12	Vi er allerede oppreist	Gud vil først oppreise oss (fysisk)	1 Kor 6, 14; 1 Kor 15
Ef 2, 6; Kol 1, 13; Heb 12, 22	Vi er allerede overført til himmelen	Vi skal løpe vårt løp til himmelen urokkelig og feilfritt i troen til vi kommer dit	1 Kor 9, 24; Fil 3, 14; Hebr 12, 1
Kol 3, 9; Ef 4, 22	Vi har allerede lagt av den gamle menneskenaturen	Vi skal legge av den gamle menneskenaturen med alle dens gjerninger	Ef 4, 25; Kol 3, 8; Jak 1, 21; 1 Petr 2, 1
Kol 3, 10; Gal 3, 27	Vi har allerede kledd oss i det nye mennesket	Vi skal kle oss i det nye mennesket med alle dets egenskaper – Kristus	Rom 13, 14; Kol 3, 12+ 14
Rom 6, 6; Gal 5, 24	Gud har allerede korsfestet vårt gamle menneske sammen med Jesus	Vi skal korsfeste og drepe vårt gamle menneske	Mt 10, 38; Rom 8, 13; Kol 3, 5
Rom 6, 7+22; Rom 7, 6; Gal 5, 1	Gjennom Kristus er vi frigjort fra loven og synden	Vi må først oppleve frigjøringen, og vi må leve den ut	Rom 7; Rom 8, 1; 1 Kor 8, 9; Gal 5, 1+13; 1 Petr 2, 16

Rom 3, 23-25; 2	Vår frelse (nå) er en	Vår frelse (evig)	Joh 15, 6;
Tim 1, 9;	gave som vi bare kan ta	avhenger av vår	Kol 1, 23;
1 Joh 5, 10-13	imot i tro uten egne	fortsatte tro og troens	1 Joh 4,
	gjerninger	gjerninger her på jorden	16; 2 Joh
			1, 9; Jud
			1, 5
Joh 6, 40; 1 Joh 5, 13	Vi har allerede evig liv	Vi skal først gripe det	Fil 2, 12; 1
		evige liv (ved å	Tim 6, 12;
		overvinne)	Åp 2+3

Joh 5, 24 Meng

Den som hører mitt ord og tror på ham som har sendt meg, har evig liv og kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet.

Rom 8, 24-25 Meng

24 For vi er blitt frelst, men (så langt) bare på grunnlag av håp. ... 25 Men når vi håper på det vi ennå ikke ser (realisert), venter vi på det med tålmodighet.

Joh 5,24; Rom 8, 23-25

1.8.5 Guds trofasthet bevarer oss til enden

Guds trofasthet er grunnlaget for vår frelse. Han har begynt det gode verk i oss og vil fullføre det (Fil 1,6). Selv når vi blir svake, forblir han trofast (2 Tim 2,13). Hans ønske er at ingen skal gå fortapt, men at alle skal få rom for omvendelse (2 Pet 3,9).

På vår vei blir vi prøvet, men Gud sørger for at ingen fristelse er for tung (1 Kor 10,13). Han bevarer oss fra å falle og vil stille oss skyldfrie for seg (Jud 1,24). Hans hånd holder oss fast, ingen kan rive oss ut av den (Joh 10,27-29).

Vårt håp hviler ikke på oss selv, men på Gud. Ingenting kan skille oss fra hans kjærlighet (Rom 8, 38-39). Jesus går i forbønn for oss og kan frelse oss fullstendig (Hebr 7, 25). Vi er beseglet med Den Hellige Ånd, som er et pant på vår evige arv (Ef 1, 13-14).

Derfor skal vi holde fast ved håpet uten å vakle, for Gud er trofast (Heb 10,23). Han vil styrke oss til målet, og han skal ha æren i evighet (Rom 16,25-27). Den som stoler på ham, kan være sikker: Han vil føre oss gjennom!

Heb 7, 25 Sl

Derfor kan han også frelse fullstendig dem som kommer til Gud gjennom ham, fordi han alltid lever for å gå i forbønn for dem.

Fil 1, 6 Sl

6 Jeg er full av tillit til at han som har begynt et godt verk i dere, også vil fullføre det til Jesu Kristi dag.

2 Tim 2, 13 Sl

Er vi utro, så forblir han likevel trofast, for han kan ikke fornekte seg selv.

2 Pet 3, 9 Sl

Herren forsinker ikke løftet, slik noen mener, men han er langmodig mot oss og vil ikke at noen skal gå fortapt, men at alle skal ha rom for omvendelse.

Heb 7, 25; 2 Tim 2, 13; 2 Petr 3, 9; Fil 1, 6; 1 Kor 10, 13; Jud 1, 24; Joh 10, 27-29; Rom 8, 38-39; Ef 1, 13-14; Hebr 10, 23; Rom 16, 25-27

1.8.6 Vår kallelse og utvelgelse

Det kunne skrives mye om kall og utvelgelse. Bare min samling av dokumentasjon om dette fyller nesten en hel bok. Konklusjonen av alle undersøkelsene er følgende:

1. I Guds ord er det en avgjørende forskjell mellom om det er Gud Fader og Jesus, Guds Sønn, som snakker om de «utvalgte» i Det nye testamente, eller om det er apostlene.
2. Den treenige Gud snakker alltid om utvelgelse fra et evighetsperspektiv. Han ser dem som virkelig kommer til himmelen og betegner dem som utvalgte.

3. Guds utvalgte blir ikke frelst automatisk eller gjennom en uomvendelig gjenfødelse, men gjennom Gud, som i sin nåde leder dem, går i brechen for dem, beskytter og bevarer dem, ikke lar dem bli fristet utover deres evne til å synde, og fører sine utvalgte til mål.
4. Apostlene bruker et helt annet språk om de «utvalgte». I hvert av versene om de utvalgte blir det klart at apostlene ikke har noen forhåndskunnskap om utvelgelsen. De fører snarere en indisiebevis: De som lever i samsvar med evangeliet og viser de tilhørende fruktene av tro og liv, antar de at er (troens) utvalgte. Og de som som troende, som synlig bevis, fortsatt holder fast ved troen på Jesus med glede tross motstand og forfølgelse, kan man være sikker på at de er utvalgte, for de bærer fruktene av de sanne utvalgte.
5. Dels betegner apostlene de som tror på Kristus i ett og samme vers eller avsnitt som utvalgte – de som NÅ virkelig tror – dels som kallede – til det FREMTIDIGE himmelske arven. Dermed blir det tydelig at det er to trinn: troen nå (de utvalgte i troen) og det ennå ikke oppnådde evighetshåpet (de evig kallede).
6. Derfor må alle som NÅ er utvalgte (til troen) først nå bekrefte sin utvelgelse (å leve med Gud nå) og kallelse (til evig herlighet) og oppnå sin frelse i tillit til Guds kjærlighet, bevarelse og godhet, men også med frykt og bæven.
7. Fra et menneskelig perspektiv uten Guds (forhånds)viten kan man ALDRI med absolutt sikkerhet snakke om EVIG utvelgelse og oppfylt kallelse til slutten, før noen virkelig har vært trofast mot Kristus til døden.

Derfor kan Kristus si: Mange er kalt, men få er utvalgt.

Mange er kalt til å følge Lammets kall til å følge ham og ta på seg korset. Alle kunne følge dette kallet til å følge Kristus fra et menneskelig perspektiv. Men få følger dette kallet.

Men alle som har begynt å følge Jesus, er kalt til å vandre til den himmelske byen og også komme dit. Langt fra alle følger sin himmelske kallelse trofast til slutten.

Frelsesikkerhet finnes på denne pilegrimsreisen bare og utelukkende i å gjøre Guds vilje.

Det finnes ingen frelsesikkerhet i hele Bibelen gjennom en magisk opplevelse i begynnelsen som gjør det unødvendig å leve i tro og lydighet (tro på Gud er per definisjon lydighet mot Gud) resten av livet.

Det gamle og det nye testamente er helt enige om dette.

Har mennesker fri vilje når det gjelder frelse?

Fra Guds synspunkt, nei: Alle utvalgte som kommer til himmelen, har hele sin frelse å takke Gud for

- for å få høre evangeliet i det hele tatt
- å virkelig kunne tro
- å kunne følge Kristus til slutt

er alt sammen gaver fra Gud og ikke noe man har fortjent selv.

På den annen side er mennesket fra et menneskelig synspunkt på alle fronter pålagt å yte sitt bidrag, uten hvilket dets frelse ikke vil nå sitt mål.

Fra et guddommelig synspunkt har vi ikke fri vilje, men Gud har utvalgt og bestemt oss til evig frelse.

Fra et menneskelig synspunkt er det imidlertid helt forbudt for oss å bruke denne sannheten som det minste argument for ikke-tro fra vår side, ulydighet fra vår side eller utroskap fra vår side.

Som mennesker kan og må vi bare leve og handle **som om vi selv og alle andre mennesker har fri vilje.**

Kall og utvelgelse

Først bekrefter Paulus i første kapittel av sitt brev til tessalonikerne *utvelgelsen* av tessalonikerne på grunn av Den hellige ånds åpenbare virke i deres liv. Deretter minner han dem i andre kapittel om at de er *kalt*. Kalt til senere å få del i Guds herredømme og herlighet. Når vi bruker ordet «utvalgte», antar vi instinktivt at frelsen allerede er sikker og uantastelig. Ordet «kalt» bærer imidlertid med seg en viss usikkerhet om de kalte virkelig vil følge sitt kall. Det blir dermed klart at den *nåværende* frelsen til tessalonikerne er sikker for Paulus. Den fremtidige frelsen er derimot ikke sikker ennå.

Er det riktig?

Fra et *menneskelig* synspunkt er kallelse og utvelgelse det samme. Så lenge de utvalgte adlyder og åpenbart følger sitt kall, kan de også tildeles statusen «utvalgte», slik det skjedde med tessalonikerne da de adlød sitt kall til troen. De ble kalt til troen på Gud, fulgte dette kallet, ble frelst og ble utvalgte med hensyn til deres nåværende status som frelste.

Så alle de kallede kan potensielt være utvalgte hvis de følger og adlyder Gud.

Når det gjelder deres evige, det vil si endelige frelse, betegner Paulus imidlertid ikke tessalonikerne som utvalgte på grunn av sitt ufullkomne menneskelige syn, men som kallede. De har ennå ikke nådd den evige frelsen, de venter fortsatt på den og lengter etter den. Fordi de ennå ikke har den evige frelsen i sine hender, er de fortsatt kallede til evig frelse. Men når de en gang har nådd evigheten, tilhører de Guds utvalgte etter den logikken Paulus bruker her i Thessalonikerbrevet, for da har deres kallelse blitt oppfylt, og tessalonikerne har oppfylt sin kallelse til det himmelske arven.

Mt 22, 12-14 Meng

Mange er kalt, men få er utvalgt

sier Jesus til bryllupsgjesten som ikke har bryllupsklær, og kaster ham ut av himmelen.

Dette gjør ordet «kalt» enda tydeligere: Det betyr å få et oppdrag som må oppfylles: å ta på seg bryllupsklærne.

«Kalt» betyr den menneskelige siden og ansvaret. Og der kan mennesker fullstendig nekte å følge Guds kall. Og Kristi etterfølgere kan følge Guds kall delvis eller fullstendig i sin etterfølgelse av Kristus. Kall omfatter alltid spørsmålet om den som er kalt, også gjør det han er kalt til.

Utvelgelse er da på den andre siden alltid det guddommelig tiltenkte sluttresultatet som oppnås gjennom Guds virke.

Den som er lydig mot kallet til tro på Jesus, blir gjenfødt av Den hellige ånd og blir en utvalgt på jorden.

Nå gjelder kallet for den (troende) utvalgte å holde fast ved evangeliet og leve etter det. Gjør han det til slutt, er han en (himmel) utvalgt og endelig frelst i himmelen.

Og når en slik utvalgt har gjennomført alt det Gud har pålagt ham i løpet av sitt liv, er han også en utvalgt i forhold til sin tjeneste.

På hvert trinn er det bare gjennom Guds virke og kallelse mulig å bli og være en utvalgt. Dette gjør Skriften også klart på mange steder. Uten Guds virke gjennom Jesus Kristus ved hjelp av Den Hellige Ånd kan ingen bli en utvalgt på alle tre trinnene.

Dette tjener til å ære Gud, som gjør alt dette og som fortjener all ære for det. Og det tjener til vår beskyttelse som Kristi etterfølgere, at vi ikke kan rose oss av noe foran Gud – selv om Gud inkluderer oss i sine planer.

Å være utvalgt betyr altså, fra et menneskelig synspunkt, å fullt ut svare til den guddommelige kallet. Utvelgelse forutsetter et kall fra Gud.

Oppsummert betyr dette:

Ikke alle, men mange blir kalt av Gud til å følge hans Sønn Jesus Kristus. Hvis vi følger Guds kallelse, er vi (troens) utvalgte så lenge vi følger vår kallelse.

Vår andre kallelse som (troende) utvalgte er å komme til himmelen. Dette innebærer å følge evangeliet og Guds ord og be for hverandre, slik at vi blir oppmuntret og styrket i gode gjerninger og ord. Hvis vi følger vår himmelske kallelse som utvalgte () til tross til slutten, tilhører vi til slutt de (himmelske) utvalgte som Gud allerede på forhånd kjenner.

Og vår tredje kallelse som (troende) utvalgte er å fullføre den tjenesten som Gud gir hver enkelt av oss. Graden av oppfyllelse av vår kallelse til tjeneste for Jesus vil en gang bestemme vår lønn i himmelen.

Kall og utvelgelse blir ALDRI formidlet til de troende i Det nye testamente

- ALDRI formidlet som et sikkerhetskonsept eller en fribillett som lar oss legge armene i fanget og være passive
- men som et takknemlighets- og oppmuntringskonsept som beskytter oss mot stolthet og samtidig gir oss visshet om at Gud elsker oss og er trofast mot oss

Læren om utvelgelse – riktig anvendt – betyr:

- å stole fullt og helt på Guds nåde og forbli trofast mot Gud, som om alt avhang av meg alene
- og samtidig vite at hver millimeter suksess i min etterfølgelse alene skyldes Guds utvelgende nåde og at jeg ikke kan tilskrive meg selv noe som helst

Eller kort sagt

* tro, som om all utvelgelse ikke hjalp, og

* å stole på Guds utvelgelse, som om all egen tro ikke hjalp

Kan noen som i begynnelsen stolte på Jesus og fulgte ham og var lydig, forlate sin kallelse igjen? Ordet og prinsippet «kalt» og «kalt» innebærer imidlertid ifølge Jesus alltid muligheten for å ikke (lenger) følge kallet (Mt 13, 20-22).

Ordet og prinsippet «utvalgt» og «den utvalgte» brukes imidlertid alltid i Det nye testamente ut fra Guds forhåndsviten. Gud vet hvem som en gang i evigheten vil komme til ham, og som for eksempel også vil overleve den forferdelige fasen i endetiden og forbli trofast mot ham til slutten. Og det er de utvalgte fra Guds synspunkt. Gud har bestemt at de skal tilbringe evigheten med ham. Fra et menneskelig synspunkt har vi ikke denne kunnskapen som Gud har. Vi kan bare se på fruktene i et menneskes liv om noen nå sannsynligvis tilhører de utvalgte. Alle som for tiden har tillit til Jesus og følger ham i lydighet, kan ifølge dette avsnittet i Korinterbrevet med tillit regne seg selv blant de utvalgte. Alle tegn og alle frukter taler for det. Og det viktigste er: vår tillit til evangeliets livreddende kraft og at vi følger Guds kall i evangeliet.

Her snur Paulus rekkefølgen: Først bekrefter Paulus i forrige avsnitt utvelgelsen av tessalonikerne på grunn av Den hellige ånds åpenbare virke i deres liv. De skal NÅ tiltales som utvalgte – for de avviker ikke på noen måte fra hvordan Gud forestiller seg de utvalgte: De følger Jesus gjennom Den hellige ånd og bærer frukt for Gud.

Deretter minner Paulus tessalonikerne om at de er kalt. Kalt til en gang å ta del i Guds rike og herlighet. På denne måten nedprioriterer Paulus sikkerheten som ligger i ordet utvelgelse (Mt 24,22) til fordel for usikkerheten som er forbundet med ordet kall (Mt 20,16). Hvordan kommer det seg?

Fordi fra et menneskelig synspunkt er kallelse og utvelgelse det samme – så lenge de er sammenfallende. Så lenge de utvalgte følger sin kallelse lydig og åpenbart, kan de også bli tildelt statusen «utvalgte». Den som åpenbart og aktivt følger sin kallelse, vil sannsynligvis nå målet for sin kallelse. Og den som har nådd målet og kommet til himmelen, tilhører de utvalgte som har vært trofaste mot sin kallelse. Det er sikkert at tessalonikerne er frelst NÅ. Men det er ennå ikke sikkert at de vil bli frelst i fremtiden. Himmelenes kallelse til å oppnå evig frelse henger fortsatt over deres liv og er ennå ikke oppfylt. Men den kan bli oppfylt og vil bli oppfylt hvis tessalonikerne følger apostelens formaninger og oppmuntringer. Og hvis de fortsetter å holde fast ved apostlenes ord som Guds ord. For Guds ord er virksomt i deres liv, og i det blir Guds trofasthet – mot sitt ord og dermed mot tessalonikerne – tydelig.

Alt dette gir oss stor håp: Alle de som er kalt, kan potensielt være utvalgte, allerede nå i dette livet – og enda mer når de har nådd det evige liv hos Gud.

Det er ikke Guds skyld at det er færre utvalgte enn kallede (Mt 20,16). Gud er trofast i livet til hvert menneske han kaller. Og så lenge vi følger Kristus trofast, kan vi vite at vi er utvalgte og kalle oss utvalgte fra vårt menneskelige synspunkt.

Alle som Gud har kalt, kan som frelste motta den evige arv

Heb 9, 15 Sl

Og av denne grunn er han også mellommann for en ny pakt, for at de som er kalt, skal motta det lovede gode, det evige arven, på grunn av en død som skjedde for å tilgi overtreddene begått under den første pakten.

Alle som er kalt av Gud – ikke bare de utvalgte – kan potensielt motta det evige arven som frelste.

Her blir det igjen klart at alle som er kalt av Gud, kan motta det evige arven som frelste. Det er ikke bare de utvalgte. Potensielt kan alle som er kalt av Gud også bli evig frelst. Skjer det? Hvis ikke, så er det i alle fall ikke Guds skyld. For Kristus er mellommann for en ny pakt, slik at ALLE som Gud har kalt, som frelste kan motta det evige arv som han har lovet dem. Gud våker trofast over de utvalgte, han vil at de utvalgte skal motta den evige arven. Fra et menneskelig synspunkt ser vi bare de utvalgte, ikke de som til slutt blir utvalgt. Men alle utvalgte kan bli fullstendig og endelig frelst. Det er en ekstremt god nyhet.

Utvalgte trofaste og standhaftige

Åp 13, 8-10 Sl

8 Og alle som bor på jorden, skal tilbe det, hvis navn ikke er skrevet i livets bok til Lammet som er slaktet fra verdens grunnleggelse. 9 Hvis noen har ører, så hør! 10 Hvis noen fører i fangenskap, så går han i fangenskap; hvis noen dreper med sverd, så skal han drepes med sverd. Her er de helliges utholdenhet og tro!

Guds utvalgte skal leve evig. Gud har skrevet dem inn i livets bok siden verdens grunnleggelse. De er trofaste mot Kristus og standhaftige til døden og tilber ikke dyrets bilde

Her står vi overfor en stor kontrast. Det er de som siden verdens grunnleggelse står i livets bok til det ofrede lam. De vil bli frelst og leve evig. Er de passive, kommer frelsen til dem uten at de gjør noe for det? Nei, de er svært aktive. De tilber ikke dyret, noe som ville bety deres sikre evige undergang (Åp 14, 9-13). Og for denne beslutningen og deres standhaftighet betaler de med fangenskap og martyrdød. Hemmeligheten bak den guddommelige utvelgelsen og menneskets ansvar smelter her sammen til en enhet. Og det blir tydelig gjennom alt at den som gjør det mulig å seire, i bunn og grunn er Lammet selv, som gjennom sitt nådeverk med utvelgelsen av sine utvalgte gjør det mulig for dem å seire i det hele tatt.

Læren om utvelgelsen – riktig anvendt – betyr:

Å tro og med full tillit på Guds nåde og med all kraft og utholdenhet holde fast ved Gud, som om alt bare avhang av meg

Og samtidig vite at hver millimeter suksess i mine handlinger har Guds utvelgende nåde som eneste årsak og resultat, og at jeg ikke kan tilskrive meg selv noe som helst.

Joh 15, 16 Slt

*Det er ikke dere som har **valgt** meg, men jeg som har valgt dere. Jeg har bestemt at dere skal gå ut og bære frukt – frukt som varer.*

Mk 13, 20 Slt

20 Og hvis Herren ikke hadde forkortet dagene, ville ingen mennesker blitt frelst; men for de utvalgtes skyld, som han har utvalgt, har han forkortet dagene.

Mt 22, 14 Slt

14 For mange er kalt, men få er utvalgt!

1 Tess 2, 11-12 Slt

11 Dere vet jo hvordan vi har formanet og oppmuntret hver enkelt av dere som en far sine barn, 12 og vitnet alvorlig for dere at dere skal

vandre på en måte som er verdig Gud, som har kalt dere til sitt rike og sin herlighet.

2 Pet 1, 10 Sl

10 Derfor, brødre, strev enda mer for å gjøre deres kall og utvelgelse fast, for når dere gjør dette, vil dere aldri snuble.

2 Pet 1, 10; 1 Tess 2, 11-12; Joh 15, 16; Mk 13, 20; Mt 22, 14; Mt 20, 16; Hebr 9, 15; Åp 13, 8-10; Åp 14, 9-13; Mt 24, 22; Mt 20, 16; Mt 13, 20-22

1.8.7 På vei mot evigheten: Mange er kalt til 1) å følge Jesus Nå og 2) å komme til evigheten

Guds kjærlighet og frelsesbudskap gjelder hele verden. Jesus, vår frelser, sier selv: Mange er kalt. Guds blikk er rettet mot hele verden, slik at alle skal bli frelst – ingen skal utelukkes fra frelsen, helt til den evige herligheten.

1 Tim 2, 3-4 Sl

3 For dette er godt og behagelig for Gud, vår frelser, 4 som vil at alle mennesker skal bli frelst og komme til erkjennelse av sannheten.

Joh 3, 16 Sl

*For så elsket Gud verden at han ga sin enbårne Sønn, **for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt**, men ha evig liv.*

Heb 2, 10 Sl

10 For det var passende for ham, for hvem alt er og gjennom hvem alt er, da han førte mange sønner til herlighet, å fullføre deres frelses opphavsmann gjennom lidelse.

1 Tim 2, 3-4; Joh 3, 16; Hebr 2, 10; Mt 20, 16; Mt 22, 14; Mt 24, 14; Åp 7, 9

1.8.8 På vei mot evigheten: Hva det vil si å være en sann disippel

Sanne og dermed frelste disipler av Jesus

[<https://viesindberufen.de/wp-content/uploads/2025/04/Viele-sind-berufen-Jesus-heilsgewiss-nachfolgen.pdf>]

- elsker Jesus mer enn alt annet
- har saltkraft mot synden
- elsker hverandre
- er og forblir vinstokker på vintreet
- blir styrt av Guds Ånd

Mt 10, 37 Meng

37 Den som elsker far eller mor mer enn meg, er ikke verdig meg, og den som elsker sønn eller datter mer enn meg, er ikke verdig meg.

Joh 13, 34-35 Slt

34 Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre, slik jeg har elsket dere, så skal også dere elske hverandre. 35 Ved dette skal alle kjenne at dere er mine disipler, hvis dere har kjærlighet til hverandre.

Mt 5, 13 Meng

13 «Dere er jordens salt! Men når saltet har mistet sin smak, hva skal det da saltes med? Det er ikke lenger godt for noe annet enn å kastes ut av huset og trækkes under føttene av folk.

Rom 8, 13-15 Meng

13 For hvis dere lever etter kjødet, er døden sikker for dere; men hvis dere ved Ånden dreper kroppens gjerninger, skal dere leve. 14 For alle som ledes av Guds Ånd, er Guds sønner. 15 Ånden dere har mottatt, er jo ikke en ånd av trelldom, så dere igjen må frykte, men dere har mottatt en ånd av sønneskap, i hvilken vi roper: «Abba, (kjære) Far!»

Mt 10, 37; Mk 9, 47-50; Joh 13, 34-35; Mt 5, 13; Joh 15, 5-6

Følg Jesus med visshet om frelse

Gled dere over at deres navn er skrevet i himmelen Lk 10,20

1. Grunnlaget for disippelskapet

Bibelvers: «Den som vil følge meg, må fornekte seg selv, ta sitt kors på seg og følge meg.» Mt 16,24

- Selvfornektelse: Du underordner dine egne ønsker og interesser under Jesu herredømme.
- Overgivelse: Ditt liv for Jesus og evangeliet.

2. Å følge Jesus koster alt

Bibelvers: «Så kan ingen av dere være min disippel hvis han ikke gir avkall på alt han har.» Lk 14,33

- Fullstendig lydighet: Ingen del av livet ditt er unntatt.
- Villighet til å gi avkall på eiendeler, komfort og relasjoner, om nødvendig.

3. En disippels karakter

Bibelvers: «Et nytt bud gir jeg dere: Elsk hverandre! Slik jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre.» Joh 13,34

- Den vedvarende kjærligheten til Jesus, som elsket oss så høyt.
- Kjærlighet: Uselvisk hengivenhet til andre.
- Barmhjertighet og tilgivelse i hverdagen.

3. En disippels kamp

Bibelvers: «Hvis dere lever etter deres menneskelige natur, fører det til døden, men hvis dere gjennom Ånden dreper kroppens gjerninger, skal dere leve. Rom 8,13

- Ikke inngå kompromisser med synden!
- Den som vinner kampen, vil bli kledd i festlig hvitt. Jesus vil ikke slette hans navn fra livets bok, men krone ham og bekjenne seg til ham i dommen. Åp 3,5

4. Målet med disippelskapet

Bibelvers: «Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, og døb dem i Faderens, Sønnens og Den hellige ånds navn.» Mt 28,19

- Evangelisering: Videreformidle evangeliet.
- Discipelskap: 2-er-grupper, smågrupper og menighet: (La deg) undervise og veilede.

5. Kraften til disippelskap

Bibelvers: «Dere skal få kraft fra den hellige ånd som kommer over dere, og dere skal være mine vitner.» Apg 1,8

- Den Hellige Ånd: Din kilde til visdom, mot og kraft.
- Bønn og avhengighet av Gud.
- Finn tilgivelse, renselse og en ny start hos Jesus når som helst. 1 Joh 1,8

6. Veien til disippelskap til evigheten

Bibelvers: «Vær gjernere av ordet, ikke bare hørere, som bedrar dere selv.» Jak 1,22

- Les Bibelen mye, be intenst og engasjer deg i en menighet.
- Falle + reise seg: Vær årvåken i din etterfølgelse og i din relasjon til Jesus.
- Gjør godt mot troende og alle mennesker gjennom Guds kjærlighet, og ikke gi opp.

Den som følger Jesus som disippel og lever slik, vil aldri gå tapt, men leve evig

1.8.9 På vei mot evigheten: ANPASSET ansvar

Det finnes ulike nivåer av tro, erfaring og kunnskap i etterfølgelsen av Kristus. Men uansett hvor lenge noen har trodd på Kristus og hvor dyp deres kunnskap om Gud er, er de alltid en del av Guds familie.

Vi befinner oss altså alle på forskjellige utviklingsstadier i etterfølgelsen av Kristus. Og Skriften gjør det klart at Gud er fullt klar over dette og tar hensyn til det. Gud gir oss alltid først sin ubetingede kjærlighet, som i fortellingen om den fortapte sønnen. Ingen må eller trenger å gi Gud

noe først. Alle kan og må først la seg elske, gi gaver og rense av Gud, slik Jesus vasket føttene til disiplene og Peter ved nattverden (Joh 13, 1-17). Kjærlighet krever bare gjengjeldelse i den grad det er mulig for den andre.

Gud krever ikke noe som folket ikke kan vite, og heller ikke noe som ikke tidligere er blitt opplevd som en positiv erfaring av frelse, Guds godhet og erfaring. Gud dømmer hver og en etter det mål som er gitt ham.

Men én ting kan vi være helt sikre på, nemlig at Gud ikke handler etter et fast mønster, men i sin dom og rettferdighet alltid etter det et menneske kunne vite og gi.

Men Guds ord sier oss tydelig at vi raskt risikerer å vite mer om Gud enn vi praktiserer. Enten er vi trege til å lytte, eller så glemmer vi for fort det vi kunne vite. Paulus roper stadig til korinterne: «*Vet dere ikke?*». Forfatteren av Hebreerbrevet formaner, ja, bønnfaller sine lesere om å tenke tilbake på det de allerede visste, og å (igjen) sette det ut i praksis, og i Åpenbaringens brev legger Jesus fingeren på såret hos fem av de syv menighetene () ved å påpeke at de ikke (lenger) lever slik de kunne, hvis de tok til seg alt det de vet eller en gang visste. Og i tillegg til ren og skjær kritikk og en uventet lav rangering i oppstandelsen, kan sterk fortrenkning og glemsel av det vi vet ha konsekvenser med evig virkning.

Den som har fått mye åpenbaring fra Gud gjennom Guds ord, forventes det mye av – den som i utgangspunktet kjenner Guds vilje og så får den bekreftet enda tydeligere gjennom Guds spesielle virke, har et spesielt ansvar for å gjennomføre det han har fått.

Alt dette gjør det klart at Jesus – at Gud dømmer oss etter vårt helt personlige mål, som tilsvarende våre egne muligheter og vårt eget ansvar.

Luk 12, 48 Meng

48 Men den som har fått mye, av ham vil det også bli krevd mye, og den som har fått mye betrodd, av ham vil det også bli krevd desto mer.

Luk 13, 30 Meng

30 Og vit dette: Det er de siste som skal bli de første, og det er de første som skal bli de siste.

Mt 11, 20-24 Meng

20 Da begynte han [Jesus] å tale trusselord mot byene hvor han hadde gjort de fleste av sine under, fordi de ikke hadde omvendt seg: 21 Ve deg, Korazin! Ve deg, Betsaida! For hvis de underverkene som er skjedd i dere, hadde skjedd i Tyrus og Sidon, ville de for lengst ha gjort omvendelse i sekk og aske. 22 Men jeg sier dere: Tyrus og Sidon vil få det lettere enn dere på dommens dag!

Mt 25, 24-30; Lk 12, 48; Mt 11, 20-24; LK 8, 18; Hebr 2, 1-3; Åp 3, 2-3; LK 11, 31-32; Rom 1, 20-21; Rom 2, 1-3; Rom 2, 17-24

1.8.10 Gud er en Gud av NÅ

Vår tro er alltid en tilstand og en livsstil. Ekte tro er bare mulig gjennom Guds Ånd i oss. Ekte tro venter på Guds endelige frelse. Ekte tro elsker og handler gjennom kjærligheten. Og ekte tro NÅ vil til slutt også arve den evige frelse.

Apostlene er **ikke** opptatt av spørsmålet: Er noen virkelig blitt gjenfødt, og kan jeg da gi ham evig sikkerhet en gang for alle? Nei, de sier at det er sikkerhet for frelse hvis du NÅ er i Guds vilje – derfor må du NÅ gjøre alt for å gjøre Guds vilje NÅ og vokse og utvikle deg i den. Det gis rom for synder som plutselig overmannet oss. Men ingen steder blir vanemessig, bevisst synding fremstilt som forenlig med frelsesvisdommen i Kristus. Bare den som omvender seg fra sin synd så snart han kan, og ikke forblir i sin synd, er sikker. Og alt kulminerer i Kristi plutselige, for alle uventede gjenkomst. Hvem vil da synde (vanemessig) i dette øyeblikket? Vi blir frelst gjennom tro og gjennom en tro som er lydig, som er lydig NÅ.

Gud er en Gud av NÅ. Guds hellige navn JHWH betyr «Jeg er den jeg er».

Vi kan ikke hvile på tidligere suksesser.

Vi trenger ikke la oss trekke ned av tidligere feil.

Vi skal og kan legge alt det som ligger bak oss bak oss og strekke oss etter det som ligger foran oss...

Vi er NÅ avhengige av Guds nåde for å bli frelst for evig, og vi har NÅ en frelser som hjelper og redder oss.

2 Mos 3, 14 Meng

14 Da sa Gud til Moses: «Jeg er den jeg er.

Joh 14, 6 Sl

6 Jesus sa til ham: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten gjennom meg.

3 Mos 6, 6 Meng

6 Det skal alltid være en ild på alteret; den må aldri slukke!

2 Mos 3, 14; 3 Mos 6, 6; Joh 14, 6; Hebr 4, 14-16; Joh 5, 24-29; Mt 5, 21-26; Mk 9, 47; Lk 15, 11-32

1.8.11 Jesu etterfølgere er og blir frelst

Jesus kalte sine disipler, og de forlot alt og fulgte ham. Til tross for alle sine feil var deres navn fra begynnelsen av skrevet i himmelen, og de ble frelst fordi de hadde fulgt Jesus og fortsatt å følge ham.

Jesus aksepterer imidlertid ikke etterfølgere med betingelser og forbehold. Jesus må være viktigere for deg enn alt annet i verden hvis du vil være en av Jesu disipler. Og bare den som holder seg til Jesus også i vanskelige tider, er eller forblir virkelig en (frelst) disippel av Jesus.

Og selv de som følger Jesus og er disipler og dermed frelst, må fortsatt fortsette å bli disipler av Jesus.

Luk 10, 20 Meng

*[Jesus sa til de 70 disiplene som tjente ham] Gled dere heller over at navnene deres **er skrevet** i himmelen!*

Mt 19, 28 Meng

*Jesus svarte dem: «Sannelig sier jeg dere: Dere som **har fulgt** meg, skal*

ved gjenfødelsen, når Menneskesønnen sitter på sin herlighets trone, også sitte på tolv troner og dømme Israels tolv stammer.

Mt 19, 27-29; Mk 10, 28; Lk 18, 28; Lk 10, 20; Joh 14, 3; Lk 9, 57-62; Mt 10, 37-39; Lk 14, 26-33; Joh 8, 31; Joh 15, 8

1.8.12 Ankomme i evigheten: Mange kan bli evig frelst, men få vil bli det

Få vil bli frelst, men alle som gjør alt de kan for å omvende seg fra sitt tidligere liv i strid med Guds vilje til et liv i samsvar med hans vilje.

Den som ikke vender om fra sitt gamle liv i strid med Guds vilje og gjør alt for å gå gjennom den trange himmelporten, vil ikke gå gjennom den himmelske porten til evig liv. Og det er de siste som skal bli de første, og de første som skal bli de siste. Dette viser oss at vårt sanne forhold til Gud bare er kjent for Gud, og at vi kan ta veldig feil.

«Døren til himmelriket og til frelsen er trang», sier Jesus. Og: *«Gjør alt for å komme inn!»* Her vender fokuset seg helt bort fra Guds utvelgelse og over på lytternes ansvar. De er selv ansvarlige for å gå gjennom den trange porten. Mange vil prøve og ikke klare det. Hvorfor ikke? Den nye evangeliske oversettelsen sier (v. 27): *«Dere har aldri hørt på meg!»* Andre oversettelser snakker om lytternes urett, om å unnlate å gjøre det rette, om ugjerningsmenn som Jesus ikke kjenner. Her knytter Jesus frelsen veldig sterkt til å gjøre det rette, til Guds vilje og til å lytte til Jesus. Det nytter ikke å bare være nær Jesus og høre om ham og vite alt om ham. Den som ikke gjør det Jesus sier, og som ikke blir omvendt fra å være en ugjerningsmann til å bli en gudfryktig disippel av Jesus som følger Guds ord, vil ikke bli frelst. Vi må lytte til det Jesus sier hvis vi vil gå gjennom den trange porten inn i Guds rike. Men hvis vi lytter til Jesus, vil vi også være sammen med Jesus, Abraham, Isak og Jakob og alle profetene i Guds rike.

Og dessuten vil også rekkefølgen eller rangeringen være helt annerledes enn vi ville forvente etter jordiske målestokker. Bare Jesus vet virkelig hva, hvordan og hvor mye hver og en av oss gjør for ham ut fra de

mulighetene Gud har gitt oss, og han vil plassere ham og henne på den plassen som tilkommer ham og henne fra Gud.

I denne lignelsen fra Jesus kan vi lett tenke på uomvendte som ikke tar imot evangeliet. Men stemmer det? Jesus snakker også her, som i Bergprekenen, om en trang dør – og sammenhengen gjør det klart at det er himmelens dør. Og så gjør Jesus det klart at det ikke er de uomvendte som ikke kommer inn i himmelen, men de som utøver urettferdighet, som ikke GJØR Guds vilje. Det er ikke omvendelsen (alene) som er avgjørende, men livet etter omvendelsen. Jesus sier slike ord til de fromme som hadde Guds ord – og likevel ikke fulgte Guds ord og Jesus. Hele Jesu tale tyder på at bare få av de (tilsynelatende) fromme blir frelst. Blir dette noen gang forkynt fra våre prekestoler? Nei, det har jeg aldri hørt. Fra våre prekestoler kommer det alltid bare oppmuntring. Oppmuntring er bra. Men hvis vi utelater Jesu klare advarsler, gjør vi oss skyldige overfor Gud og mennesker, og overfor det faktum at noen eller til og med mange av dem en dag vil stå foran en lukket himmelport. Den som ikke lever et liv i fullstendig overgivelse til Gud og hans vilje på grunnlag av Jesu lære, den som ikke gjør alt for å komme til himmelen, vil **ikke** komme til himmelen.

Men når det gjelder Gud: Gud selv ønsker å føre mange mennesker inn i herligheten som sine barn. Derfor er også mange kalt. Gud ønsker å redde mange og føre dem til målet. La oss ikke begrense ham. Og han fører alle sine barn mot herligheten. La oss følge ham.

Og selv om det gjelder

Mt 7, 14 Meng

Trang er derimot porten og smal veien som fører til livet, og bare få er det som finner den

redder Gud likevel mange mennesker gjennom tidene, språkene og kulturene. Ja, få blir frelst, men alle som gjør alt de kan for å vende om fra sitt tidligere liv i strid med Guds vilje til et liv i samsvar med hans vilje, blir frelst.

Mt 7,13-14 Meng

13 Gå inn (i Guds rike) gjennom den trange porten, for bred er porten og

bred er veien som fører til fortapelse, og mange er det som går inn på den. 14 Men trang er porten og smal er veien som fører til livet, og få er det som finner den.

Lk 13, 22-29 Meng 22 Så vandret han [Jesus] fra by til by og fra landsby til landsby, mens han underviste og fullførte sin vandring til Jerusalem. 23 Da spurte noen ham: «Herre, er det bare få som blir frelst?» Han svarte dem: 24 «Kjemp for å komme inn gjennom den trange porten! For mange, sier jeg dere, vil søke å komme inn og ikke kunne. 25 Når dere først står utenfor og banker på døren etter at husherren har reist seg og låst døren, og roper til ham: «Herre, lukk opp for oss!», vil han svare dere: «Jeg vet ikke hvor dere kommer fra.» 26 Da vil dere begynne å forsikre: «Vi har jo spist og drukket for dine øyne (sammen med deg), og du har undervist hos oss på gatene.» 27 Men han vil svare: «Jeg sier dere: Jeg vet ikke hvor dere er fra. Vekk fra meg, alle dere som gjør urett!» 28 Da skal det bli høy gråt og tenners gnissel, når dere ser Abraham, Isak, Jakob og alle profetene i Guds rike, mens dere selv er kastet ut. 29 Og de skal komme fra øst og vest, fra nord og sør, og sette seg til bords i Guds rike. 30 Og vit dette: Det er de siste som skal bli de første, og det er de første som skal bli de siste.»

Joh 6, 66-70 Meng

66 Fra da av trakk mange av hans disipler seg tilbake fra ham og fulgte ham ikke lenger på hans vandringer. 67 Da sa Jesus til de tolv: «Vil ikke også dere gå bort?» 68 Simon Peter svarte ham: «Herre, hvem skal vi gå til? Du har ord om evig liv, 69 og vi har fått tro og erkjennelse om at du er Guds hellige.» 70 Jesus svarte dem: «Har ikke jeg selv valgt dere tolv? Og en av dere er en djevel.»

2 Tim 1, 15 Meng

Du vet (allerede) at alle i provinsen Asia har vendt meg ryggen, blant dem Phygelus og Hermogenes.

Hebr 2, 10 SlT

10 For det var passende for ham, for hvem alt er og gjennom hvem alt er, da han førte mange sønner til herlighet, å fullføre deres frelses opphavsmann gjennom lidelse.

Joh 14, 1-2 SlT

1 La ikke deres hjerter skremmes! Tro på Gud og tro på meg! 2 I min

Fars hus er det mange boliger; ellers ville jeg ha fortalt dere det. Jeg går for å berede dere plass.

Åp 7, 9 Sl

9 Etter dette så jeg, og se, en stor skare som ingen kunne telle, fra alle nasjoner og stammer og folk og tungemål; de sto foran tronen og for Lammet, kledd i hvite klær, og palmegrener var i deres hender.

Luk 13, 22-29; Joh 6, 66-70; 2 Tim 1, 15; Hebr 2, 10; Joh 14, 2; Åp 7,9

1.8.13 Følg din kallelse: På veien til evigheten er det to veier for hvert menneske og to veier for hver Kristi etterfølger

Vi kan

- gå gjennom den brede porten og den brede veien til fortapelse
 - gjennom den trange porten og den smale veien til himmelen
- eller*
- ta den rette veien til himmelen og deretter forlate den igjen

1 Pet 2, 6-10; Mt 7, 13; Mt 7, 14; 2 Pet 2, 10-22; Mk 4, 16-17; Mt 13, 30; Åp 21, 1-8; 2 Joh 1, 9; 3 Joh 1, 9-12; 1 Joh 2, 3-11

Mt 7, 13-14 Sl

13 Gå inn gjennom den trange porten! For porten er vid og veien er bred som fører til fortapelse, og mange er de som går inn der. 14 For porten er trang og veien er smal som fører til livet, og få er de som finner den.

Mk 4, 16-17 Sl

16 Og på samme måte er de som ble sådd på steinete jord, de som hører ordet og straks tar imot det med glede; 17 men de har ingen rot i seg, men er ustadige. Senere, når trengsel eller forfølgelse oppstår på grunn av ordet, blir de straks forargede.

2 Pet 2, 21 Sl

21 For det ville være bedre for dem om de aldri hadde kjent rettferdighetens vei, enn at de, etter å ha kjent den, vender seg bort fra det hellige bud som er overlevert dem.

2 Evaluering av ALLE 27 bøker og 545 frelsesrelaterte bibelsteder i Det nye testamente

Bøkene i Det nye testamente vitner om Guds plan for menneskeheten og Kristi menighet. De åpenbarer hvordan vi gjennom Guds kjærlighet i evangeliet om Jesus blir frelst fra vår gudløse natur og gjort til Guds barn. I tillegg viser de oss som frelste og Jesu etterfølgere veien til et liv med Gud – i håp om det evige livets herlighet.

Men hvordan svarer de på et sentralt spørsmål: Kan en kristen miste sin frelse? Vil en etterfølger av Jesus gå tapt?

For å besvare dette spørsmålet ble **ALLE 27 bøkene** og **ALLE de 545 frelsesrelaterte bibelstedene** i Det nye testamente grundig undersøkt.

Kjernebudskapet i hvert bibelsk bok er kort oppsummert i **detaljnivå 5**. En mer detaljert fremstilling finnes i **detaljnivå 6** – dette tilsvarer omfanget av denne bokutgaven.

Alle kapitteloverskriftene i denne boken er lenket til hovednettsiden viesindberufen.de. Der finner du, i tillegg til nivå 5 og 6, også den **mest omfattende analysen på nivå 7**. På dette nivået blir de frelsesrelevante bibeltekstene grundig undersøkt.

Resultatene av undersøkelsene **på nivå 7** er **delt** inn i tre oversiktlige områder, som du kan nå direkte via innholdsfortegnelsen på nettsiden.

Oversikt	Den tematiske og mest detaljerte oppsummeringen av frelsesutsagnene i en bibelbok
Bibelvers	Oversikt over de frelsesrelaterte bibelversene i boken med lenker til kommentarer og bibelvers
Kommentar	Hvert frelsesvers blir først kommentert utførlig og deretter sammendratt i sin uttalelse

Tabellen med ALLE 545 frelsesrelevante bibelvers i Det nye testamente er grunnlaget for alle undersøkelser og utleggelser. Derfor er den oppført her for egen forskning og oversikt. Alternativt kan den lastes ned fra nettsiden «Viele sind berufen» (Mange er kalt).

Tabell over ALLE 545 frelsesrelaterte bibelvers i Det nye testamente

Kolonneoverskrifter brukt i NT-analysen av frelse (fra venstre mot høyre): Bibelhenvisninger · Fortapte / Fordømte · Nåværende frelse · Evig frelse · Ved utvelgelse (E) · Ved Guds nåde (G) · Ved Guds kall (C) · Ved Guds trofasthet (F) · Ved begynnende tro · Gjennom utholdende tro som kommer til uttrykk i gjerninger · Tap av frelsen · Lønn / Rang i himmelen · Emne / Kommentar

Figure 3: Kolonneoverskrifter i NT-analysen av frelse (fra venstre mot høyre).

Kolonneoverskrifter brukt i NT-analysen av frelse (fra venstre mot høyre): Bibelhenvisninger · Fortapte / Fordømte · Nåværende frelse · Evig frelse · Ved utvelgelse (E) · Ved Guds nåde (G) · Ved Guds kall (C) · Ved Guds trofasthet (F) · Ved begynnende tro · Gjennom utholdende tro som kommer til uttrykk i gjerninger · Tap av frelsen · Lønn / Rang i himmelen · Emne / Kommentar

Bible reference(s)
 lost / condemned
 Present salvation
 Eternal salvation
 By election (E) / calling (C)
 By God's grace (G) / faithfulness (F)
 Through initial faith
 Loss of persevering faith expressed in works
 Reward / Rank in heaven
 Subject / Comment

Mt 1, 21+23		x	x		G				vår frelser
Mt 3, 1-12		x	x			x	x		ny retning i livet
Mt 4, 17+23		x	x	B	G				høre og adlyde
Mt 5, 1-12			x				x	x	De virkelig lykkelige
Mt 5, 13							x		kraftfull eller kjedelig
Mt 5, 14-16							x		du virker smittende god
Mt 5, 17-20	x	x	x		G		x	x	autentisk nyopprettelse
Mt 5, 21-26			x				x	x	den første dødssynden
Mt 5, 27-30			x				x	x	Den andre dødssynden
Mt 5, 43-48							x	x	Kvaliteten på frelsen
Mt 6, 5-6; Mt 6, 17-18							x	x	god+dårlig influencer
Mt 6, 7-15			x				x	x	Dødssynd nr. 1 reloaded
Mt 7, 1-2; Mt 7, 12-14	x		x				x		Som du mot meg, så Gud mot deg
Mt 7, 15-23	x		x				x		Frelse for handlingens mennesker, ikke for talernes

Mt 7, 24-29	x		x				x		9/11 overleve helbredet
Mt 8, 5-12		x	x			x			(U)tro på verdensbasis
Mt 9, 1-2		x			G	x			Tro, tilgivelse, helbredelse
Mt 9, 11-13		x			G	x			Ingen er for syk av synd
Mt 10, 6-15		x	x			x			Hør ansvar
Mt 10, 28-33			x		T	x	x	x	god frykt/fryktløshet
Mt 10, 37-39	x	x	x				x		den største kjærligheten
Mt 10, 40-42								x	Ikke uten lønn
Mt 11, 3-6			x				x	x	vende seg bort eller bli
Mt 11, 20-24	x								høyt ansvar
Mt 11, 25-30		x		E		x	x		Den innbydende åpenbaringen
Mt 12, 30-37	x	x	x				x		livsfarlig tale
Mt 12, 41-42	x		x				x		Reddede dommere
Mt 12, 47-50		x					x		Jesu sanne familie
Mt 13, 10-16	x	x		E/B		x	x		Åpne sanser gjør lykkelig
Mt 13, 18-23	x		x	B			x	x	reddede fruktbarere
Mt 13, 36-43	x		x	E/B			x		Lovløshet+synd dreper
Mt 13, 44-46		x				x	x		Denne regnestykket går helt opp
Mt 13, 47-50	x		x				x		Evig virkning av nåden
Mt 15, 7-20	x								Lippene nær, hjertet fjernt
Mt 16, 15-19		x		E/B		x	x		Å kjenne Jesus redder
Mt 16, 21-28	x	x	x				x	x	Lidelse for livet
Mt 18, 1-17	x	x	x		G	x	x	x	Frelse og evig død
Mt 18, 20-34			x				x	x	77 ganger tilgitt for livet
Mt 19, 13-14		x			G	x			Himmelen for barn (samme)
Mt 19, 16-26			x			x	x	x	Jesus først, ellers ingenting

Mt 19, 27-30			x				x		x	Frelst og rikelig belønnet
Mt 20, 20-28							x		x	Unyttig å krangle eller tjene
Mt 21, 18-19	x							x		den (for)bannende Jesus
Mt 21, 28-32	x		x			x	x			Gjerninger frelser, bekjennelse ikke
Mt 21, 38-44	x		x				x	x		De fruktløse mister alt
Mt 22, 1-14	x		x		G	x	x	x		Avslag, 2. valg + klær
Mt 22, 36-40							x			Det viktigste av alle bud
Mt 23, 13	x									dødelig lære
Mt 23, 26-32	x									urene og fortapte innvendig
Mt 24, 3-27	x		x		T		x	x		Forførelse, nød + redning
Mt 24, 37-51	x		x				x	x		onde slaver i stykker
Mt 25, 1-13	x		x			x	x	x		Klokskap og olje redder
Mt 25, 14-30	x		x				x	x	x	Handle, ikke gjem deg
Mt 25, 31-46	x		x				x			Dommedagen for alle folkeslag
Mt 26, 26-28		x			G					gjennom Jesu legeme og blod
Mt 28, 16-20		x	x			x	x			Misjonsbefalingen
Mk 1, 4		x			G	x				Omvendelse redder
Mk 1, 14-15		x			G	x				endre og tro redde
Mk 2, 5		x			G	x				tro og bli tilgitt
Mk 2, 17		x			G					Håp for syndere
Mk 3, 33-35		x					x			Gjennom handling til Jesu familie
Mk 4, 10-20		x	x		G		x	x		bevare ordets frø
Mk 4, 24-25	x		x				x	x	x	som jeg til deg, så Gud til meg
Mk 6, 7-13	x	x	x		G	x				Frelse eller dom

Mk 7, 5-13	x								Menneskelig eller guddommelig
Mk 7, 14-23	x								uren fra innsiden
Mk 8, 27-29		x	x			x			Frelsende messiaserkjennelse
Mk 8, 34-38	x		x			x	x	x	Redningsbetingelser
Mk 9, 1		x							Guds rike kommer
Mk 9, 33-41								x	Motivasjonsending
Mk 9, 38-40								x	Annerledes for Jesus, men lønn
Mk 9, 42-50	x		x				x	x	har saltkraft mot synd
Mk 10, 13-16	x	x			G	x			bli som barn reddet
Mk 10, 17-27	x		x				x		x Jesus på førsteplass
Mk 10, 35-45							x		x jesu nah d. tjene & lide
Mk 11, 12-14	x							x	forbannet fruktløshet
Mk 11, 24-25		x					x		tilgi for tilgivelse
Mk 12, 1-11	x								Opprørske embetsmenn
Mk 12, 28-34							x		De viktigste budene
Mk 12, 38-40	x								En svært streng dom
Mk 13, 4-23			x	E	T		x	x	Ikke la deg villedes
Mk 13, 33-37			x				x	x	Våken trofasthet redder evig
Mk 14, 22-24		x	x		G/T	x			ny pakt, Jesu legeme og blod
Mk 14, 38							x		Å våke og be beskytter
Mk 16, 14-20	x	x	x			x			Troen avgjør
Lk 1, 16-17						x	x		Hvem er en rettferdig?
Lk 1, 50-55	x	x	x		G	x	x		Dom og barmhjertighet
Lk 1, 68-79		x	x		G/T	x	x		frelst til fred

Lk 2, 11-14		x	x		G				Frelser+Messias+Herre
Lk 2, 30-35	x	x			G	x			Veiskillet
Lk 3, 2-6		x			G	x			Omvendelse + dåp for tilgivelse
Lk 3, 7-14	x	x	x			x	x		Slangene eller fruktbarerne
Lk 3, 15-17	x		x				x		Agner eller hvete?
Lk 4, 33-34		x	x						Gledebudskap
Lk 5, 20		x			G	x			Tro og tilgivelse
Lk 5, 31-32		x			G	x			Syke og friske
Lk 5, 34		x	x		G	x	x		Bryllupsgjester
Lk 6, 20-49	x	x	x			x	x	x	tomt «Herre», «Herre»
Lk 7, 18-23		x	x				x		Ikke bli villedet av Jesus
Lk 7, 24-30	x	x				x			Guds frelsesplan
Lk 7, 36-49		x			G	x			Tilgivelse, kjærlighet, tro
Lk 8, 1		x			G	x			Det glade budskap
Lk 8, 9-15	x	x	x		G	x	x	x	Ordets virkning
Lk 8, 16-18	x		x				x	x	være oppmerksom, lytte, handle
Lk 8, 19-21		x					x		Hva forbinder oss med Jesus?
Lk 9, 1-6	x	x	x			x			Ren ansvarlighet
Lk 9, 18-20	x	x	x			x	x	x	Å kjenne Jesus og følge ham
Luk 9, 35		x	x			x	x		Far og sønn
Lk 9, 46-48								x	store små
Lk 9, 49-50		x					x		annerledes, men likevel god
Lk 9, 57-62		x	x			x	x		Ingen forbehold!
Lk 10, 5-16	x	x	x			x			Lys og ansvar
Lk 10, 17-20		x					x		navnene som er skrevet ned

Lk 10, 21-22		x		E					det guddommelige mysterium
Lk 10, 25-37			x				x		Frelse gjennom gode gjerninger?
Lk 11, 14-23	x								farlig tilordning
Lk 11, 27+28		x					x		å høre og adlyde redder
Lk 11, 31-32			x			x	x		Troens gjerninger redder
Lk 11, 33		x				x	x		Det avgjørende øyet
Lk 11, 37-54	x								Tre ganger «Ve!»
Lk 12, 1-10	x		x		G/T		x	x	Hyklari + frykt? Bekjenn!
Lk 12, 33-34			x				x		x Skatten og hjertet i himmelen
Lk 12, 35-48			x				x	x	x Brennende lamper redder
Lk 12, 58-59	x				G	x			Hykler i fengselet
Lk 13, 1-8	x		x		G	x	x		Fruktbar omvendelse til livet
Lk 13, 22-29	x		x			x	x		x Den trange døren åpen over hele verden
Lk 14, 11							x		x heve seg eller ydmyke seg
Lk 14, 12-14							x		x gi uten forventninger
Lk 14, 15-24	x		x		G	x	x		dødelige unnskyldninger
Lk 14, 25-35	x					x	x	x	hvor slår mitt hjerte
Lk 15, 7+9-10, 31-32	x	x			G	x	x	x	himmelsk glede
Lk 16, 9-13	x		x				x		Den sanne gudstjenesten
Lk 16, 16-17		x			G		x		Moses, loven, gledens ord
Lk 16, 30-31	x		x			x	x		Moses og profetene
Luk 17, 1-4	x		x				x	x	k. Gi støt og tilgi
Lk 17, 10							x		Den riktige holdningen
Lk 17, 20-21		x							Det vesentlige er usynlig

Lk 17, 22-36	x		x				x	x		med Jesus du.den ildprøven
Lk 18, 11-14	x	x			G	x				Hvem er rettferdig for Gud?
Lk 18, 15-17	x	x			G	x				kan ta imot reddet
Lk 18, 18-30	x	x	x			x	x		x	bare min totale hengivelse er nok
Lk 19, 5-10		x				x				å gi alt redder
Lk 19, 12-27	x		x				x	x	x	bruke gaver trofast
Lk 19, 41-44	x									Dødelig sjanse gå glipp av
Lk 20, 9-16	x									Guds fiender
Lk 20, 45-47	x							x		Vokt dere for fromme syn
Lk 21, 8-19			x		T		x			stå fast og vinne livet
Lk 21, 25-28							x			løft hodet
Lk 21, 29-36	x		x				x	x		Unnslippe fellen
Lk 22, 14-30	x	x	x		G	x	x			Den nye pakt i Jesu offer
Luk 22, 31-34		x			T		x	x		Å reise seg igjen redder
Lk 22, 39-46		x					x			Bevarende bønn
Lk 23, 28-32	x									gråte over seg selv
Lk 23, 39-43	x	x	x		G	x				Gå gjennom den trange porten
Lk 24, 44-49		x			G	x	x			Omvendelse til Gud + tilgivelse
Joh 1, 1-13		x			G	x				2-faktor-redning
Joh 1, 29+41		x			G		x			Menneskehetens frelse
Joh 3, 1-20	x	x	x		G	x				Den frelsende gjenfødelse
Joh 3, 31-36	x	x	x		G	x				Guds vrede eller evig liv
Joh 4, 7-15		x	x		G	x				Livets vann
Joh 4, 34							x			Mat til liv
Joh 4, 42						x				Tro betyr kunnskap

Joh 4, 53						x			å tro uten tegn
Joh 5, 14	x		x				x		Å fortsette å synde har konsekvenser
Joh 5, 23-29	x	x	x		G	x	x		Tro versus å gjøre gode gjerninger
Joh 5, 37-47	x	x			G	x			(Ikke-)troens grunner
Joh 6, 26-29		x	x	E	G	x			Livets næring
Joh 6, 35-40		x	x	E	T	x			Visshet om å være utvalgt
Joh 6, 43-58		x	x	E	G/T	x	x		sann mat+sann drikke
Joh 6, 63-71	x	x		E		x	x		Tro er en gave
Joh 7, 7	x								Hat mot Jesus dreper
Joh 7, 17		x				x	x		Klar til å gjøre Guds vilje
Joh 7, 37-39		x				x	x		Tørst og livets vann
Joh 8, 7-11	x	x				x	x		alle er syndere
Joh 8, 12			x				x		følg lyset til livet
Joh 8, 21	x								dø i sin synd
Joh 8, 31-47	x	x		E			x		Guds eller djevelens barn?
Joh 8, 54-55	x	x					x		ekte kunnskap = lydighet
Joh 9, 35-41	x	x			G	x			tro på Menneskesønnen
Joh 10, 1-26	x	x		E/B		x	x		Kjennetegn på de frelste
Joh 10, 26-30		x	x	E/B	T		x		flere kjennetegn
Joh 11, 23-27			x		G		x		frelsende tro
Joh 11, 52		x	x	E					Guds forutseenhet
Joh 12, 24-26	x	x	x			x	x	x	dø, følge, ære
Joh 12, 35-36	x					x	x	x	bruk lyset i tro
Joh 12, 37-50	x	x	x	E/B		x			tro med hjerte og øyne
Joh 13, 8-11	x	x			G/T	x	x		den/de frelsende vaskingen/vaskingene

Joh 13, 18-19	x			E	T		x		Utvelgelse og bevaring
Joh 13, 34-35		x					x		Det nye budet
Joh 14, 1-6			x		G/T		x		Veien, sannheten og livet
Joh 14, 15-24			x				x		Å elske Jesus betyr å følge ham
Joh 14, 29		x			T		x		Å holde fast ved forhåndsviten
Joh 15, 1-17		x	x	E/B			x	x	Vingårdsarbeider Vinstokk Vintreet
Joh 15, 18-25				E			x		utvalgt fra verden
Joh 16, 1-4					T		x	x	Vær forberedt!
Joh 16, 27		x				x	x		Faderen elsker deg
Joh 17, 2-3		x	x	E					Kunnskapen om Kristus frelser
Joh 17, 6-8		x		E	G/T	x	x		Jesus åpenbarer Faderen
Joh 17, 9-24	x	x	x		T		x		Kristus bevarer
Joh 18, 37		x				x			den sanne virkeligheten
Joh 20, 21-23					G				Frelst gjennom Ånden
Joh 20, 29		x				x			Lykkelig er den som tror
Joh 20, 30-31		x				x			på Jesus og lever
Apg 2, 21+36-42		x			G	x			rop til Jesus om frelse
Apg 3, 18-19		x			G	x			Vend om til et nytt liv
Apg 3, 22-26	x	x			G	x	x		en profet som Moses
Apg 4, 11-12		x			G	x			bare et navn
Apg 5, 1-10	x							x	dødelig synd
Apg 5, 30-32		x			G	x	x		De lydiges ånd
Apg 6, 7		x				x	x		Troens lydighet
Apg 7, 51-53	x								uforbederlig = uomskåret

Apg 8, 12-24	x	x			G	x				Hyklerisk
Apg 9, 31		x			T	x	x			Guds frykt smitter
Apg 10, 34-44 + Apg 11, 14		x			G	x				Bare evangeliet frelser
Apg 11,22+23					G	x	x			Oppmuntring til å bli
Apg 13, 38-41	x	x			G	x				Foraktet eller frikjent
Apg 13, 46-48	x	x	x	E/B	G	x				De utvalgte tror
Apg 13, 50-52	x									Advarsel til forfølgerne
Apg 14, 3		x			G	x				Bekreftet kjærlighetsbudskap
Apg 14, 21-22		x	x		G	x	x			du. Trengsler til frelse
Apg 15, 1-11	x	x	x		G	x	x	x		Frelse alene av nåde
Apg 15, 28-29 + Apg 16, 4-5							x	x		Kulturell hensynsfullhet og bibelsk seksualetikk
Apg 16, 14-15		x		E	G	x				Herren åpner hjertet
Apg 16, 17 + Apg 16, 30-34		x	x			x	x			Jesus er døren og veien
Apg 17, 2-4		x	x			x	x			Forstå Jesus som Messias
Apg 17, 11-12						x				Skriften fører til Jesus
Apg 18, 5-11	x	x		E/B		x				Evangeliet skiller
Apg 18, 28						x				Jesus er Messias
Apg 19, 1-7		x				x				Tro, Jesus, Den Hellige Ånd
Apg 19, 18-20		x				x	x			Konsekvenser av å være frelst
Apg 20, 2			x				x			Nøkkelfaktor Oppmuntring
Apg 20, 20-32			x		T	x	x	x		forbli i den sanne lære
Apg 24, 24-25	x		x				x			leve rettfærdig og avholdende
Apg 26, 19-20		x				x	x			Livets bevis

Apg 28, 23-28	x				G	x			ikke vil o. åpne ører
Rom 1, 1-7		x	x	B	G	x	x		det er evangeliet
Rom 1, 16-17		x			G	x			Guds kraft frelser troende
Rom 2, 6-11	x		x				x		Gjør godt for evig liv
Rom 2, 25-29	x	x	x		G		x		Omskjæring av Guds Ånd
Rom 3, 19-20	x								Å holde budene frelser ikke
Rom 3, 21-28		x			G	x			Guds gave frelser
Rom 4, 3+5		x			G	x			Tro til rettferdighet
Rom 4, 12		x					x		Følg Abrahams tro
Rom 4, 23-25		x			G	x			Den som tror, skal bli frelst
Rom 5, 1-5		x			G	x			Fred med Gud av nåde
Rom 5, 9-11		x	x		G/T	x			fremtidig frelse du. Jesus
Rom 5, 17-19	x	x			G				Blodsband
Rom 6, 6-8		x	x		G	x	x		død for livet
Rom 6, 15-23		x	x		G	x	x		Slav med himmelsk sjekk
Rom 7, 4+6		x			G	x	x		Frukt gjennom Jesus + Ånden
Rom 8, 1-2		x			G	x			d. Åndens lov frigjør
Rom 8, 4-5		x					x		d. Guds Ånd bestemmer
Rom 8, 6-11	x	x	x		G/T	x			d. Ånden gir+fører til liv
Rom 8, 12-17		x	x		G	x	x	x	to veier
Rom 8, 23-25		x	x		G		x		Tålmodig venting redder
Rom 8, 28-39		x	x	E/B	G/T	x	x		utvalgt, kalt, rettferdig, +
Rom 9, 14-33	x	x	x	E/B	G	x			utvalgt til frelse eller fortapt
Rom 10, 1		x			G		x		Håp for alle
Rom 10, 4		x			G	x			Alle troende blir frelst
Rom 10, 8-13		x			G	x			Rope på Jesus + bekjenne ham

Rom 11, 3-6				E	G/T		x		bevist i krisen
Rom 11, 16-24		x			G/T	x	x	x	Guds strenghet + godhet
Rom 11, 28-32		x		E/B	G	x	x	x	Nådens kunnskap bevarer
Rom 12, 1-2		x			G		x		Barmhjertighet og gudstjeneste
Rom 13, 11-14		x	x			x	x		vår forestående frelse
Rom 14, 9-12			x				x		Ikke døm+forakt
Rom 14, 15-23		x	x				x	x	kjærlighet redder meg + andre
Rom 15, 4			x				x		d. Skriften lærer å håpe z. Mål
Rom 15, 15-16							x		et helliget offer
Rom 16, 17-19			x		G		x	x	Forbli lydig uten å la seg forføre
Rom 16, 25-27					G/T		x		bli styrket+adlyde
1 Kor 1, 1-9			x	B	G/T		x		gjennom Guds trofasthet uten lyte
1 Kor 1, 18	x	x	x		G	x	x		kraftfullt frelsende kryssord
1 Kor 1, 21-31	x	x		E/B		x			kalt og utvalgt
1 Kor 2, 4-5		x				x			kraftfull frelsende preken
1 Kor 2, 9-10		x			G	x			for dem som elsker Gud
1 Kor 2, 12		x			G				Guds Ånd, ikke verdens
1 Kor 3, 6-8					G/T		x		x Vekstskaper+lønnsarbeidere
1 Kor 3, 11-15		x	x		G	x	x		x Ildprøve
1 Kor 3, 16-17	x							x	Guds tempel
1 Kor 4, 5							x		x Våre hemmelige motiver
1 Kor 5, 1-13	x		x				x	x	Menighetsdisiplin til frelse
1 Kor 6, 7-11	x	x	x		G	x	x	x	Korrektur for bevaring
1 Kor 6, 14-20		x					x		Ære Gud med kroppen

1 Kor 7, 19							X		Det å holde budene teller
1 Kor 8, 8-13							X	X	Ikke bli en felle for andre
1 Kor 9, 14-18								X X	Ve meg!
1 Kor 9, 22-27			X				X	X	sann+avholden = krone
1 Kor 10, 1-13					T		X	X	AT+NT Døds synde
1 Kor 10, 31-33		X					X		Gjør alt til Guds ære
1 Kor 11, 27-32			X		T			X	Disciplin til frelse
1 Kor 15, 1-58	X	X	X			X	X	X	Kristi død og oppstandelse
1 Kor 16, 22	X							X	Forbannede kjærlighetsløse
2 Kor 1, 1									De helliges menighet
2 Kor 1, 12					G		X		rettferdig+ oppriktig d.d. nåde
2 Kor 1, 18-21		X			T	X			i Kristus er jaet
2 Kor 2, 15-16	X	X							en duft til liv eller død
2 Kor 3, 4-6		X			G/T		X		gjennom Guds Ånd
2 Kor 4, 1-4	X	X					X		åpen, anbefalt, tilslørt
2 Kor 4, 5		X				X	X		Jesus Kristus er Herren
2 Kor 4, 7-14			X		T		X		Kristi død og liv i oss
2 Kor 5, 1-10		X	X		G	X	X	X	Jesus behaget, og livsverk
2 Kor 5, 11		X				X	X		Frykten for Herren sender
2 Kor 5, 14-17		X			G	X	X		død for livet
2 Kor 6, 1-10		X	X		G		X	X	ingen forgjeves nåde
2 Kor 6, 14-18 + 2 Kor 7, 1	X	X	X				X		Helliggjørelse for tid og evighet
2 Kor 7, 10	X	X	X		G/T		X		Smerte fra Gud til frelse
2 Kor 9, 6							X	X	så rikelig og høst rikelig
2 Kor 9, 13							X		Prøvelser velsigner andre

2 Kor 10, 13-18					G/T		x			Tale+frukt ≥ Tale alene
2 Kor 11, 2-4			x				x	x		Jesus, Ånden og evangeliet
2 Kor 11, 11-15	x									falske apostler
2 Kor 12, 19-21							x			Avverge (dødelige) synder
2 Kor 13, 1-13							x			Sann tro viser seg i praksis
Gal 1, 1-4		x			G					Jesus frelser fra syndene og verden
Gal 1, 6-12	x	x				x	x	x		intet annet evangelium
Gal 2, 15-16	x	x			G	x				d. Troen består for Gud
Gal 2, 19-21		x			G	x	x			Evangeliet, nåde, Kristus
Gal 3, 1-5		x			G	x	x	x		Virkelig forgjeves?
Gal 3, 6-14	x	x			G	x	x			leve av tro
Gal 3, 24-29		x				x				Gjennom troen barn og arvinger
Gal 4, 5-11		x			G	x	x	x		reddet forgjeves?
Gal 4, 19								x		Fødselsveer
Gal 4, 28		x								Nådens rom
Gal 5, 1-5		x				x	x	x		v. Skilt fra Kristus + fortapt
Gal 5, 5-6		x	x				x			Tro+kjærlighet teller
Gal 5, 7-10	x	x		B			x	x		(bare) følge sannheten
Gal 5, 24-26		x			G	x	x			Ha og leve Guds liv
Gal 6, 1-2							x			Fall og gjenopprettelse
Gal 6, 7-10	x						x	x	x	Eget liv eller åndelig liv
Gal 6, 15-16		x			G	x	x			en ny skapning
Ef 1, 1							x			forbundet gjennom trofasthet
Ef 1, 2-14		x	x	E	G	x				beseglet ved tro

Ef 2, 1-7	x	x	x		G				Nåde nå og for alltid
Ef 2, 10		x			G	x	x		begavet til Guds ære
Ef 2, 12-13	x	x			G				Gud nær gjennom hans blod
Ef 2, 18-22		x							i Ånden adgang til Faderen
Ef 3, 11-13		x					x		tilgang til Gud d. troen
Ef 4, 1-6		x		B			x		Kalt til håp og kjærlighet
Ef 4, 17-22	x	x					x		Ikke lenger leve som før
Ef 4, 20-32		x			T		x		Ordforbrytelser bedrøver Gud
Ef 5, 3-11	x	x					x	x	verken nevne eller gjøre
Ef 6, 8								x	Å tjene Jesus blir belønnet
Ef 6, 10-13							x		Kjemp rettferdig
Fil 1, 5-6			x		T		x		Oppleve trofasthet Guds trofasthet
Fil 1, 19-20			x		T		x		Forbønn og Jesus redder
Fil 1, 21			x				x		Livet = Kristus? Døden = gevinst!
Fil 1, 28	x	x					x		De som holder ut, blir frelst
Fil 2, 12-13			x		G/T		x		med frykt og beven
Fil 2, 14-16			x				x		holde fast ved livets ord
Fil 3, 2-9	x								Falske misjonærer
Fil 3, 10-15			x	B			x	x	med all kraft mot målet
Fil 3, 17-21	x	x	x					x	Kristi kors' fiender
Fil 4, 1-4		x				x	x		kjemp nå godt redder nå
Kol 1, 21-23	x	x	x		G	x	x	x	hold fast ved evangeliet
Kol 2 N+E+F	x		x				x	x	Bevare kampens pris
Kol 3, 5-8	x						x		Guds vrede Synder
Kol 3, 11-14 N+S		x		E	G	x	x		Kristus lever i oss

Kol 3, 23-25	x		x				x	x	x	Arv ovenfra? Lov Gud i livet!
1 Tess 1, 2-10	x	x	x	E	G/T	x	x			Frukt bekrefter utvelgelsen
1 Tess 2, 11-13			x	B	B		x			kalt til himmelen
1 Tess 2, 15-16	x									som misliker Gud
1 Tess 2, 19-20									x	vår himmelske æreskrans
1 Tess 3, 2-6		x					x	x		prøvd og brakt til fall?
1 Tess 4, 3-8			x				x	x		Herren hevner umoral
1 Tess 4, 16-18			x				x			Å stå fast i troen redder
1 Tess 5, 2-11	x		x	B			x			ikke bestemt til vrede
1 Tess 5, 23-24			x		T		x			bevaret uten lyte
2 Tess 1, 3-12	x	x	x		T	x	x			vise seg verdig til frelse
2 Tess 2, 13-17		x	x	E/B	G/T	x	x			utvalgt d. kallelse til å følge
2 Tess 3, 3		x			T					Gud er trofast
2 Tess 3, 6;13-15							x			Menighetsdisiplin for bevaring
1 Tim 1, 3-11	x						x			Hovedmål Kjærlighet
1 Tim 1, 12-16		x	x		G/T	x	x			Kristi langmodighet frelser
1 Tim 1, 18-20							x	x		Kjemp godt, bevar ditt samvittighet
1 Tim 2, 14-15			x				x			tro+elske+hellig+være sømmelig
1 Tim 4, 1-7	x							x		Frafall ved å lytte til bedrag
1 Tim 4, 8		x	x				x			Livets øvelser
1 Tim 4, 16			x				x			pass på livet ditt og forkynnelsen din
1 Tim 5, 6								x		d. egentlig å forfølge nytelse dreper
1 Tim 5, 8								x		verre enn en vantro
1 Tim 5, 11-15								x		Forebygge latskap
1 Tim 5, 24-25	x		x				x	x		Synder eller gode gjerninger?

1 Tim 6, 3-14			x				x	x	Guds frykt vs. dødelige villfarelser
1 Tim 6, 17-21			x				x	x	Gud i stedet for penger på den rette vei
2 Tim 1, 1			x	B		x			Frelsen er I Jesus Kristus
2 Tim 1, 5							x		Oppriktig tro
2 Tim 1, 9-14		x	x	B	G/T	x	x		Nåde kaller, trofasthet bevarer
2 Tim 1, 15-18			x		G		x		Finne nåde på den store dagen
2 Tim 2, 10			x	E	G/T		x		hjelpe de utvalgte til frelse
2 Tim 2, 11-14			x		G/T		x		stå fast i å følge Jesus+bekjenne
2 Tim 2, 16-21	x	x					x	x	Tilhøre Jesus + unngå urett
2 Tim 2, 24-26		x					x		Åndelig modne predikanter
2 Tim 3, 1-8	x								ikke bestå testen
2 Tim 3, 11-13		x			T		x		Frelse og bevaring
2 Tim 3, 14-17			x		G/T		x		Forbilder + Skriften frelser
2 Tim 4, 2-4		x					x		forkyne med tålmodighet
2 Tim 4, 6-8			x				x		kjempe godt, bevare troen
2 Tim 4, 9-10								x	Elske verden i stedet for Kristus
2 Tim 4, 14	x								Ondskap for ondskap
Tit 1, 1-3			x	E			x		Mer guds frykt, mer håp
Tit 1, 4		x							Titus, en sann troende
Tit 1, 5-16 Titus 3, 9-11	x	x					x	x	d. Fornekte sin tro gjennom sine handlinger + dømme seg selv
Tit 2, 10-15 + Titus 3, 1-15	x	x	x		G/T	x	x	x	Den som virkelig tror, lar seg oppdra av
Fil 1, 1-25		x					x		Frelse gjennom Gud+mennesker
Hebr 1, 3		x	x		G				Det opphøyde offerlammet
Hebr 1, 14			x		T				Guds trofasthet

Hebr 2, 1-3			x				x	x	Ta vare på livet ditt!
Hebr 2, 10		x	x	B	G/T				Jesus vil frelse mange for evig tid
Hebr 2, 14-15		x			G				Jesus fratar den onde makten
Hebr 2, 17-18		x			G/T				Jesus, ypperstepresten, hjelper
Hebr 3, 1-6			x	B	T		x		hold fast med tillit I
Hebr 3, 7-14		x	x		G/T		x	x	hold fast med tillit II
Hebr 4, 1- 11			x				x	x	Ikke bli igjen
Hebr 4, 12-13			x		T				Guds levende ord
Hebr 4, 14-16		x			G/T		x		Nåde til rettidig hjelp
Hebr 5, 7-9			x		G		x		Å adlyde Jesus for frelse
Hebr 6, 4-12		x	x		G/T		x	x	reddende meritter+iver til slutten
Hebr 6, 11-14			x				x		Tålmodig venting på oppfyllelse
Hebr 6, 18-20			x				x		gjøre alt for
Hebr 7, 24		x	x		G/T		x		Jesus kan alltid redde alle
Hebr 8, 10-12		x			G/T				tilgi+Guds lov i hjertet
Hebr 9, 15			x	B	T				alle de utvalgte kan leve evig
Hebr 9, 27-28		x	x		G/T	x	x		reddes+venter på frelse
Hebr 10, 14-18		x	x		G/T	x			fullendt for alltid
Hebr 10, 19-22		x			G	x	x		blodsprutet til liv
Hebr 10, 23-39		x	x		G/T	x	x	x	vedvarende tro+vinne
Hebr 11, 5			x		G	x	x		Vedvarende tro redder
Hebr 11, 7	x		x				x		adlyde + stole på
Hebr 11, 13-16			x				x		Stol på Gud til døden
Hebr 11, 24-26			x				x		Se på belønningen
Hebr 11, 27-40			x				x		Stol på Gud til det siste

Hebr 12, 1-3			X				X		Løpe fritt til slutten
Hebr 12, 12-14			X				X	X	løp styrket og helliget
Hebr 12, 15-17			X				X	X	Pass på hverandre på veien
Hebr 12, 25+28			X				X	X	Vokt dere for å avvise Gud
Hebr 13, 4			X				X	X	Gud dømmer falsk sex
Hebr 13, 7							X		etterligne andre troende
Hebr 13, 9							X		d. Nåde + riktig lære sterk
Hebr 13, 12-14			X				X		bære skam med Jesus z. frelse
Hebr 13, 17							X	X	Hør på deres åndelige ledere
Jak 1, 1-12			X				X		Bli prøvet som glede
Jak 1, 13-16		X	X					X	Ikke la deg lure! Fristelse→ Begjær→ Synd→ Død
Jak 1, 17-18		X	X	E/B	G				en ny skapelse
Jak 1, 21-22		X	X		G/T		X		d. Ordet + gjøre det reddet
Jak 2, 5			X	E			X		De som elsker Gud, skal arve riket
Jak 2, 12-13	X						X	X	Ubarmhertig / dommen
Jak 2, 14-26	X	X					X	X	Død tro frelser ikke
Jak 3, 1-2								X	Ikke press deg selv til å undervise
Jak 4, 1-4	X	X						X	Venn av verden = fiende av Gud
Jak 4, 5-10	X	X			G	X	X	X	Hovmod eller ydmykhet
Jak 5, 1-6	X								Råtten rikdom
Jak 5, 7-8			X				X		Vær tålmodige
Jak 5, 9								X	Klag ikke over hverandre
Jak 5, 10-11			X		G/T		X		Se på de standhaftige profetene
Jak 5, 12			X				X	X	Ikke sverg
Jak 5, 19-20		X			G		X	X	omvende synderen

1 Pet 1, 1-5		x	x	E	G	x	x		håpefull+troende bevart
1 Pet 1, 6-9			x				x		prøvd tro elsker+arver
1 Pet 1, 13			x		G/T		x		håper bevisst på nåden
1 Pet 1, 14-25	x	x	x		G/T	x	x		d. Tro rensset til kjærlighet
1 Pet 2, 1			x				x		Ordets vekst til frelse
1 Pet 2, 6-10	x	x		E/B		x			Frelse og fall ved hjørnesteinen
1 Pet 2, 24-25		x			G	x	x		død for synden leve for Gud
1 Pet 3, 10-12	x	x					x	x	Bare rettferdig handling redder
1 Pet 3, 20-21		x			G/T	x			deg. Jesus et godt samvittighet
1 Pet 4, 3	x								Ikke kjenne Gud i gjerninger
1 Pet 4, 12-14							x		Gledelig gjennom ild som lønn
1 Pet 4, 17-19	x		x		T		x		Ikke lett å bli frelst
1 Pet 5, 3-5	x		x				x	x	Ikke herske, være et forbilde
1 Pet 5, 8-9		x					x	x	Vakende motstå løven
1 Pet 5, 10			x	B	G/T				Gud, som er full av nåde, er trofast.
1 Pet 5, 12		x			G	x	x		vi står i sann nåde
2 Pet 1, 1-5		x	x	E/B	G	x	x		Bekreft kallelse og utvelgelse
2 Pet 2, 1-10	x	x	x		T		x	x	Frelst i fristelsen
2 Pet 2, 10-22	x	x						x	forlate den rette vei
2 Pet 3, 7-14	x		x		G/T	x	x	x	Herrens tålmodighet
2 Pet 3, 17+18							x	x	Ikke miste fotfestet
1 Joh 1, 1-10 1 Joh 2, 1-2	x	x			G/T	x	x		Gud er lys
1 Joh 2, 3-11	x	x					x		Å kjenne Gud = å leve som Kristus

1 Joh 2, 12-14		x				x	x			Tro + erfaringsnivåer
1 Joh 2, 15-17		x					x	x		Den som gjør Guds vilje, blir og lever i evigheten.
1 Joh 2, 18-23	x	x					x			Å bekjenne Sønnen er frelse
1 Joh 2, 24-28		x				x	x		x	lev forent med Kristus
1 Joh 3, 1-10	x	x					x			v. stamme fra Gud eller djevelen
1 Joh 3, 13-18	x	x				x	x	x		Varig kjærlighet redder
1 Joh 3, 19-20		x			G/T					Guds nåde og trofasthet
1 Joh 3, 24-28		x					x			Å følge Guds bud = liv
1 Joh 4, 1-6	x	x			G/T	x	x			ingen bekjennelse til Jesus, ingen frelse
1 Joh 4, 7-8	x	x					x			Den som er født av Gud, elsker
1 Joh 4, 13	x				G/T					Ånd eller ikke ånd
1 Joh 4, 15		x					x			Varig bekjennelse
1 Joh 4, 16-17			x				x			Å elske gir trygghet
1 Joh 4, 20-21 1 Joh 5, 1-5	x	x			G		x			gjennom tro og ny fødsel til kjærlighet+lydighet
1 Joh 5, 10-13	x	x			G/T	x	x			Den som har Jesus, har livet
1 Joh 5, 16-18		x					x	x		Synd dreper
1 Joh 5, 18-20	x	x			G	x	x			Ikke synd uten å tenke deg om
2 Joh 1, 1-6		x	x	E			x	x		Sannhet+kjærlighet+Guds bud
2 Joh 1, 7-11	x		x				x	x	x	Våk over lønnen for ikke å miste frelsen
3 Joh 1, 9-12	x	x					x			Våre handlinger viser hvem vi er
Jud 1, 1-2		x	x	B	G/T					som utvalgte, elskede og bevarte
Jud 1, 3-4	x	x	x				x	x		Jesus du. fornekte sitt liv
Jud 1, 5-6		x	x		G			x		Først frelst, så ødelagt

Jud 1, 17-19	x								driftstyrte mennesker uten ånd
Jud 1, 20-21		x	x		G/T	x	x		forblir og bygger og stoler på
Jud 1, 22-23	x	x	x				x	x	Tvil, flammer + barmhjertighet
Jud 1, 24		x	x		G/T		x		Gud kan føre oss gjennom
Åp 1, 4-6		x			G/T				Rensede og elskede
Åp 1, 9		x					x		Tålmodige og lidende konger
Åp 1, 17-20	x	x	x						Jesus har nøklene
Åp 2, 1-7		x	x				x	x	Bort med lysestaken!
Åp 2, 8-11			x				x		trofast til døden og livet
Åp 2, 12-17			x				x	x	Vær+tolerant/t overfor ingen villedende lærere!
Åp 2, 18-29			x				x	x	Omvendelse og standhaftighet
Åp 3, 1-6		x	x				x	x	Ikke slipp tyven inn
Åp 3, 7-13		x	x		G/T		x	x	holde fast ved det vi har
Åp 3, 14-22		x	x		G/T		x	x	Jesus spytter ut de lunkne
Åp 4, 8-10		x	x		G				løskjøpt for vår Gud
Åp 6, 9-11			x		G		x		Gjennom døden til livet
Åp 7, 3		x			T		x		Guds beskyttede tjenere
Åp 7, 9-17			x		G/T		x		Nåde, trengsel og trofasthet
Åp 11, 17-18	x		x		G		x	x	ødelagt eller belønnet
Åp 12, 10-12			x		G/T		x		to grunnpilarer for frelsen
Åp 12, 17		x					x		Holde budene + bekjennelse
Åp 13, 8-10		x	x	E			x		utvalgte trofaste
Åp 14, 1-5			x		G/T		x		Frigjorte etterfølgere overalt
Åp 14, 9-13	x		x				x	x	d. Herren forbundet til døden

Åp 15, 2-4			x				x		De som seirer over dyret
Åp 17, 5-6			x		G		x		Helliggjorte blodvitner
Åp 17, 8		x		E					Konsekvenser av livets bok
Åp 18, 4-5		x	x				x	x	Forlat byen, mitt folk!
Åp 19, 4-5		x	x		G		x		De frelste tjener Gud
Åp 19, 6-9			x		G/T		x		De helliges rettferdige gjerninger
Åp 20, 4-6			x				x		Martyrene hersker
Åp 20, 11-15			x	E			x		Livets bok
Åp 21, 1-8	x		x		G		x	x	Overvinne eller dø evig
Åp 21, 27			x	E			x		(U)rene og (ingen) løgnere
Åp 22, 3-5			x						Livet i evigheten
Åp 22, 6		x	x				x		Guds ords gjørere er salige
Åp 22, 10-14	x		x		G		x		ond skitten o. rettferdig hellig
Åp 22, 18-21	x		x		G		x	x	Ikke endre Guds ord

2.1 Fokus i bøkene i Det nye testamente og tolkning av bibelversene om frelse

Disse underkapitlene viser hvordan bøkene i Det nye testamente svarer på spørsmålet om en kristen kan miste sin frelse. Evangeliene legger vekt på etterfølgelse og lydighet, brevene fremhever tro og gjerninger, Apostlenes gjerninger understreker betydningen av trossamfunnet, og Åpenbaringen oppfordrer til årvåkenhet og seier. Til tross for ulike fokusområder, er det sentrale budskapet det samme: Kjærligheten til Jesus og hans ord – synliggjort gjennom trofast tro på ham – er nøkkelen til evig liv.

2.1.1 *Matteus*

Matteus er boken om lydighet mot Gud.

Bare den som på grunn av Jesu åpenbarte kjærlighet på korset for ham og gjennom å motta syndenes forlatelse endrer sitt liv og begynner å være lydig mot Gud, kan nå bli frelst.

I løpet av din omvendelse til Gud må du løsrive deg fra dine synder og rense deg for frelse. Du må, under og etter din omvendelse til Jesus, så raskt og grundig som mulig skille deg fra hver eneste erkjente synd og rense deg for den, som om den var et sykt lem som forgifter blodet ditt og vil drepe deg uten amputasjon.

Og bare den som i en livsstil preget av lydighet og årvåkenhet nå og for alltid forblir hos Jesus, som elsker ham så høyt og tjener Gud uten å la seg forføre, og som bærer frukt til det siste, vil bli frelst for evig.

2.1.2 *Markus*

Alle som anerkjenner Jesus som Messias, vender om fra sitt gamle liv til Gud, tror på det gode budskapet om nåde fra Jesus, sin frelser, og følger Jesus, kan bli frelst. Men denne omvendelsen og etterfølgelsen koster (eget) liv. Bare de som setter Jesus høyere enn alt annet, som lytter til og respekterer Guds ord, handler etter det og bærer frukt, vil til slutt bli frelst for evig. Og dette innebærer å konsekvent amputere synden fra sitt eget liv, ikke å være til anstøt for de ringeaktede, å tilgi andre, å følge Jesus våken, trofast og uforledelig til enden. Den som trofast tjener sine trosbrødre og villig lider for Jesus, kan forvente lønn i himmelen. Alle Guds utvalgte kan stole på Guds trofasthet, som vil og skal føre dem til himmelen.

2.1.3 *Lukas*

Ifølge Lukas er det to grunnpilarer for å komme inn i Guds evige rike:

1. Omvendelse til Gud for å oppnå tilgivelse for mine synder på denne jorden gjennom Jesus, og deretter
2. å lytte til Jesus og bekjenne ham i ord og gjerninger uten å la seg forføre, å lytte til Jesus i alt han sier som god og vis konge og herre, å elske Jesus mer enn alt annet og min neste som meg selv, til vi en dag står foran ham.

Den som setter seg selv høyere enn Gud og andre, som med ord og/eller handlinger vender seg bort fra Gud og ikke i tide i dette livet endrer holdning og omvender seg, vil gå fortapt og/eller miste sin frelse, er død i Guds øyne og går fortapt.

2.1.4 *Johannes*

Den som ved Guds nåde erkjenner Jesus som Guds sønn og tror på Jesus, har NÅ evig liv. Han og hun følger Jesus lydig som utvalgte sauer og gjør hans vilje, bærer frukt og blir i ham. Jesus bevarer dem, ber for dem til Faderen og forbereder dem gjennom sine ord på de tider da de uten hans ord ville støte seg på Jesus og falle fra ham. Den som bare tilsynelatende følger Jesus eller i løpet av sitt disippelskap støter seg på Jesus og forlater ham, har ikke (lenger) Guds ord og kjærlighet i seg. Men Jesus fører sine utvalgte sauer til evig frelse, og ingen kan rive dem ut av hans og Faderens hånd. Jesu sanne disipler kjennes på at de elsker hverandre, blir hos Jesus og gjør hans vilje.

2.1.5 *Apostlenes gjerninger*

Jesus er Messias. Denne erkjennelsen er avgjørende for frelsen for jødene og for alle mennesker. Den som får evangeliet og Jesus som Messias troverdige vitnesbyrd og ikke tar imot det, men avviser det, særlig som en from gudstroende, vil bli rammet av Guds dom. Den som bare tilsynelatende har omvendt seg eller bevisst synder, også som Jesu

etterfølger, vet ikke om og hvor mye nådetid han har igjen til å omvende seg til evig frelse. Å forkynne frelse gjennom gjerninger, forvride Guds sannhet, ønske å gjøre forretninger med Guds ord, seksuell umoral, gi slipp på troen og leve et utsvevende liv i stedet for å leve i avholdenhet, dreper forkynnere og tilhørere. Et godt budskap om Guds nåde og kjærlighet, der syndere ikke først blir redde for Gud på grunn av deres evige ansvar i den fremtidige dommen, er ikke et evangelium, og enda verre, det er et falskt evangelium.

Omvende seg fra det gamle syndige livet, påkalle Herrens Jesu Kristi navn og dermed motta syndenes forlatelse, følge Den Hellige Ånd som tegn og pant på vår frelse, og deretter lytte til Kristus Herren og hans ord – slik blir man frelst her og nå og umiddelbart. Ja, troen på evangeliet frelser, gode gjerninger gjør ikke det. Men de som er frelst av nåde, gjør gode gjerninger og bevarer seg dermed i frelsen. Å motta nåde fra Gud og Herren Jesus og forbli trofast av hele sitt hjerte er veien til frelse. De som er frelst for alltid, lever et liv som beviser deres forandrede holdning og omvendelse til Gud. Jesu disipler forbli standhaftige i troen, også i trengsler. Forberedelse på vanskelige tider, oppmuntring, sunn lære, årvåkenhet, formaning og kulturell hensynsfullhet bevarer oss og andre i Guds frelse.

2.1.6 Romerne

Alle mennesker er i sin naturlige tilstand, siden Adams syndefall, fremmedgjort fra livet i Gud og syndige. De er fortapt og lever et liv under Guds vrede. Evangeliet om Jesus Kristus kaller mennesker til troens lydighet mot Gud. Lydighet og tro henger uatskillelig sammen. Tro gjør lydig, og lydighet kommer gjennom tro. Guds kraft i evangeliet frelser alle som tror:

Hvis du påkaller Jesu navn og bekjenner med din munn at Jesus er Herre, og tror i ditt hjerte at Gud har oppreist ham fra de døde, skal du bli frelst.

Den som tror, blir frelst: Gud gir ham og henne sin rettferdighet av tro. Den som tror, blir frelst: Jesus Kristus ble gitt for våre overtredelser og

oppreist for vår frikjennelse. I evangeliet erkjenner vi Gud som vår kjærlige Far og Jesus Kristus som vår barmhjertige Herre. Vi blir erklært rettferdige gjennom troen på Jesus Kristus, vårt sonoffer, og ikke gjennom egne gjerninger (loven). Det gjør det umulig å være stolt av egne prestasjoner.

Den som er i Kristus og forbundet med ham, er kommet fra synd og død til liv. En virkelig omvendt har fått Guds Ånd og lar seg lede av Guds Ånd. Guds Ånd i oss er garantien for evig liv. Vår endelige frelse er en nådegave og som en sjekk som er knyttet til betingelsen om å følge rettferdighetens vei som Guds slave til evigheten for å kunne innløses endelig.

Frukt for Gud er kjennetegnet på de virkelig frelste, hvis liv Gud har gitt en ny grunnlag gjennom Jesus Kristus. Den som elsker Gud og sin neste, oppfyller det Gud vil og bevarer seg i Guds frelse, på samme måte som alle som ikke lar seg forføre bort fra det sanne evangelium eller følger sin gamle menneskes natur. Viten om Guds utvelgelse beskytter oss mot å være innbilske om vår egen klokskap. Utvelgelsen viser seg i at vi holder fast ved Gud, selv om hele omgivelsene vender seg bort fra Gud.

2.1.7 1. Korinter

Ordet om korset kan redde alle mennesker:

Jesus Kristus døde for våre synder og ble oppreist fra de døde (for vår rettferdiggjørelse). Gjennom troen på dette gode budskapet blir våre synder tilgitt i løpet av vår omvendelse. Dette evangeliet, som frelser oss nå og i evigheten, må vi holde fast ved uforfalsket gjennom hele livet, hvis vi en gang ønsker å gå inn i evigheten.

Den som omvender seg, blir et tempel for Den Hellige Ånd, som fra da av bor i ham. (Bare) gjennom Den Hellige Ånd kan vi kalle Jesus Herre og kjenne Gud og Guds gaver og leve etter Guds vilje. Den som har Guds Ånd, elsker og følger Jesus og ikke lever i (dødelige) synder, kan nå være sikker på sin frelse. Og når vi synder: En rettidig og øyeblikkelig korleksjon for å omvende oss fra vår synd og/eller fra en handling mot vår egen samvittighet, bevarer oss i Guds nåderom, enten det er

gjennom egen innsikt, korreksjon fra troende brødre og søstre eller gjennom menighetsdisiplin.

Dødssynder som fører til tap av frelse ved vedvarende uomvendelighet er: seksuell umoral, utenomekteskapelig sex, ekteskapsbrudd, praktisert homoseksualitet, avgudsdyrkelse, grådighet. Dødssyndere er også tyver, røvere, baktalere, drikkfeldige, spottere, søskenutnytttere og lignende. Også de vil ikke se himmelen. Å la seg styre av begjær etter det onde, å utfordre Gud og å murre er også dødssynder ved vedvarende uomvendelighet. Ingen er i seg selv sikker mot slike fristelser og synder. Frelse finnes bare i ydmyk tilbedelse av Gud, som ikke lar oss fristes utover vår evne og kan hjelpe oss å motstå fristelsen eller reise oss igjen etter et fall.

Guds tilgivelse og den nødvendige, også guddommelige konsekvensen av synd i en lokal menighet er to forskjellige ting. Gud elsker sin menighet og tukter menigheten som helhet, slik at vi ikke blir dømt sammen med verden. Men Gud uttaler evig ve over den som ikke utfører sitt gudgitte embete trofast – han og hun vil ikke se himmelen, og det samme gjelder de som ikke elsker Herren. Andre menneskers frelse avhenger av vårt troverdige liv og våre ord som Kristi etterfølgere. Vår egen lønn i himmelen avhenger av hva vi bygger på grunnlaget Jesus Kristus i dette livet. I sin trofasthet vil Gud gi oss fasthet til enden, slik at vi på vår Herre Jesu Kristi dag kan stå uten noen anklage. Denne vissheten kan vi ha.

2.1.8 2. Korinter

Vår evige frelse avhenger av vår vedvarende enkle hengivenhet og trosforhold til Kristus: Vi må tro på den rette Kristus, det rette evangeliet og motta den rette Hellige Ånd og forbli i den, hvis vi ønsker å bli evig frelst.

Å ikke ha mottatt Guds nåde forgeses betyr å leve NÅ og i dag i samsvar med mottatt bønnesvar og nåde til Guds ære og på ingen måte gi andre noen anledning til å tro på Kristus. Dette inkluderer også standhaftighet i nød og forfølgelse.

Herren er så fryktinggytende at andres frelse og vår egen trofaste etterfølgelse av Kristus blir vårt aller største ønske som frelste.

Vår trofasthet i troen har positive virkninger på andre og deres forhold til Gud.

Jo mer vi lærer å elske og gi Kristus her, desto større blir vår lønn og lykke i himmelen. Vår lengsel etter himmelen, etter å være hos Herren og se ham, gjør det til en ære for oss å behage ham med vårt liv.

Falske apostler med et falskt (velstand)evangelium, forkledd som lysets engler, er farlige og dødelige for vårt åndelige og evige liv.

Vi må vokte oss for strid og sjalusi, vrede og krangel, baktalelse og ondsinnet snakk, hovmod og stor uorden i menigheten, og også for urenheter, utukt og et utsvevende liv. At en menighet eller en av Jesu disipler faller i alle slags slike synder, er ikke nødvendigvis like farlig for frelsen – men fortsatt synd i disse områdene uten omvendelse er det. Rettidig omvendelse sparer en for strenge (av Gud pålagte) disiplinærtiltak i menigheten.

At noen virkelig har den rette troen på Jesus Kristus og at Jesus virkelig bor i et menneske, viser seg imidlertid i hans trofasthet i troen.

2.1.9 Galater

Å søke Guds anerkjennelse gjennom egne gjerninger og egen kraft har ingenting å gjøre med frelse gjennom evangeliet om Kristi nåde. Den som virkelig kaller Kristus sin Herre gjennom troen, den som virkelig er kommet inn i nådens rom for frelse fra sine synder gjennom Kristi evangelium, er en ny skapning og frelst. Fristelser, tvil og fall i enkelte synder endrer ikke på dette. Så lenge Kristi etterfølger er villig til å omvende seg og urokkelig holder fast ved Kristi nåde og dermed ved det sanne evang., og følger Guds Ånd til det gode for andre og til egen selvfornektelse, vil han også bli frelst for evig, det lærer vi av Galaterbrevet.

Opprinnelig omvendte som senere avviser Guds nåde i evangeliet ved å prøve å bestå for Gud av egen kraft og følge Guds lov, for dem døde

Kristus forgjeves, og de går fortapt. Å leve frelst for og gjennom Kristus er bare mulig gjennom nåde, bare gjennom det sanne evangeliet og bare gjennom Kristus og hans Ånd. Vår tro er alltid en tilstand og en livsstil.

Sann tro elsker og er aktiv gjennom kjærligheten. Sann tro venter på Guds endelige frelse. Også en etterfølger av Jesus kan i prinsippet gå to veier, og galaterne skal ikke bedra seg selv om dette. Å følge sitt eget liv og sine egne begjær fører til undergang. Den som som en kontinuerlig livsstil følger Ånden og gjør godt mot andre mennesker og trosbrødrene, går inn i evig liv. Og hans lønn der vil svare til hans liv her.

2.1.10 Efeserne

Alle naturlige mennesker i verden følger sin egen falne natur, er ulydige mot Gud og fortapt under Guds vrede.

Kristi etterfølgere er utvalgt og frelst av Guds kjærlighet og nåde til å være hans barn gjennom Jesu Kristi utgytte blod til tilgivelse for deres synder. Som arvinger og som Guds nye skapning er de bestemt til å prise Guds herlighet. Alt dette skjer ved å høre evangeliet og tro på dets frelsesbudskap, en gave fra Guds nåde. Som en direkte følge blir vi beseglet med Den Hellige Ånd som et forskudd på vår arv og som garanti for vår fullstendige frelse, at vi nå tilhører ham.

Der nåde og tro møtes, der er frelse. Og selv frelsende tro er en gave fra Gud. Og det har et mål: å gjøre gode gjerninger som ærer Guds navn.

Vår kallelse som Kristi etterfølgere er å leve ydmykt og i kjærlighet som en del av Jesu ene legeme og Guds tempel, og å bevare den gudgitte enheten i legemet. Ordforbrytelser bedrøver Den Hellige Ånd. Å legge av det gamle mennesket med dets oppførsel, bli fornyet i sinnet og kle seg i det nye mennesket, er de beste motmidlene. For Kristi etterfølgere er det viktig å bli sterke ved å ta på seg den åndelige rustningen i Herren, for å kunne motstå det ondes angrep. Vi som er frelst, må ikke selv i tanker og ord ta del i ting som vekker Guds vrede. Å ta del i disse tingene er ikke ufarlig, men handler om liv og død. Men den som lever for Kristus på jorden, vil bli belønnet av Herren i evigheten.

2.1.11 Filipperne

Menneskene uten Kristus i denne verden er «forvrent og fordervet». Falske misjonærer, og dermed selv fortapte, er de som forkynner frelse gjennom ytre ting og gjerninger av egen kraft. Jordisk sinnede vil ende i fortapelse. Evig liv er seiersprisen for et trofast liv med all kraft i etterfølgelsen av Kristus.

Hva oppmuntrer og styrker oss til å «holde fast ved livets ord» til slutten? Guds trofasthet og hjelp, vår enhet som troende, vår bønn og vårt forsvar for hverandre, Skriften, vår gudsfrykt, sterkt inspirerende positive eksempler på et sunt liv i Kristi etterfølgelse, å vokte seg for jordiske og dermed gudfiendtlige mennesker, uansett hvor fromt de måtte være, og vissheten om at alle som NÅ kjemper for å spre det gode budskap og NÅ lever i samsvar med det gode budskap, NÅ står i livets bok.

Den som ikke «holder fast ved livets ord» som han en gang virkelig har tatt imot, vil gå fortapt. For ham har de som brakte ham evangeliet, arbeidet forgyves og bokstavelig talt «slitt seg ut i tomhet».

2.1.12 Kolosserne

Det naturlige mennesket er dødt i sine overtredelser og i sin uomskårne syndige natur.

Når vi vender oss til Gud i tro, legger vi av oss det som ikke behager Gud, som seksuell umoral, skamløshet, lidenskap, onde begjær og grådighet, avgudsdyrkelse. Vi blir frelste etterfølgere av Jesus, utvalgte, hellige og elskede av Gud. Det er vår status som frelste NÅ hos Gud.

På vår vei må vi fortsatt kjempe med vårt gamle vesen, vi er ennå ikke fullkomne. For å kunne stå foran Jesus i himmelen og motta ham evige livets seierspris, trengs det tre ting: Å forbli fast forankret i troen, å tjene Herren Kristus av hele vårt hjerte og å ikke la oss avlede fra det sanne evangeliet og evangeliet håp – å leve evig med Jesus.

2.1.13 1. Tessaloniker

De som tjener avguder, forfølger Guds budbringere og hindrer spredningen av det gode budskap, misbehager Gud og står under Guds vrede.

Den som følger Guds kall i evangeliet, er utvalgt, enten det er kallet til omvendelse og tro for frelse her og nå, eller Guds kall til evig herlighet gjennom lydighet mot evangeliet (), å bære frukt i troen – også gjennom motgang og lidelse – og gjennom årvåkenhet i troen til det siste. Våken er den som ikke sover, er edru, kler seg med troens og kjærlighetens brynje og med frelsens håp som hjelm.

Forhåndskunnskapen om nødvendig forfølgelse og sorg er viktig for troende for å forbli faste i troen, og likevel trøst og oppmuntring for deres bevaring. Gud har bare det beste for oss i tankene i alt. Han og vårt trofaste liv med og holdfasthet til Jesus til evigheten redder oss. Et hellig og av Gud bevart liv er nøkkelen til himmelen og til å en gang stå feilfritt foran Jesus. For dette kan vi be for oss selv og andre.

Vår æreskrans når vår Herre Jesus kommer tilbake, er de som kom til Gud gjennom oss.

Ytre omstendigheter kan føre til at Kristi etterfølgere faller fra troen slik at de går tapt. På vår vei til himmelen er Guds kall til vår helliggjørelse avgjørende for vår frelse: seksuell renhet, seier over naturlige begjær og beskyttelse mot svindel fra brødre og søstre er nødvendig for at vi en gang skal møte vår Herre, ikke som hevner, men som frelser. Og likevel gjelder også: Ikke alt som er eller kan være kritikkverdig ved oss når vi står foran Jesus, frarøver oss vår evige frelse.

2.1.14 2. Tessaloniker

Den som tror på sannheten om kjærligheten til sin frelse gjennom Kristi nåde i evangeliet, er en utvalgt av Guds nåde i dette livet. Og han er en som er kalt av Gud til evig liv. Den som følger sin kallelse til evig liv trofast til sin død, blir verdig til å tilbringe evigheten med sin Herre som en utvalgt. Han og hun er allerede kjent av Gud på forhånd.

Forbønn og oppmuntring fra brødrene og søstrene og vår åndelige vekst hjelper oss å gå denne veien, og særlig Guds trofasthet og beskyttelse mot det onde. Men hvis vi likevel faller og forblir i synd, er menighetens tuktt Guds hjelp til å bringe oss tilbake på den rette veien til himmelen. Men ikke enhver dårlig holdning fører umiddelbart til tap av frelsen.

2.1.15 1. Timoteus

Ingen kan gjennom sine gode gjerninger komme inn i et frelsende forhold til Jesus på jorden. Før det kristne livet begynner, må man omvende seg, gjøre bot og få syndene tilgitt, og Jesus Kristus må bli herre over livet ditt.

Hovedmålet for all kristen lære er kjærlighet:

Kjærlighet fra et rent hjerte, god samvittighet og uforfalsket tro.

Enhver lære og enhver lærer som ikke har dette som hovedmål, sprer en dødelig falsk lære og i beste fall bare unyttige læresetninger, som imidlertid farlig distraherer fra det vesentlige.

Bare den som kjemper den gode kamp for troen og gjør gode gjerninger i troen, vil til slutt også få evig liv.

Kristi langmodighet og trøst og formaning gjennom Skriften og troens brødre og søstre på denne veien er vår beste styrke og tillit.

Vi kjemper godt når

- vi bevarer troen på vår Herre Jesus Kristus som nr. 1 i vårt liv og et godt samvittighet
- vi forblir i troen og kjærligheten og lever et helliget liv med flid for Gud, selvbeherskelse og nøysomhet
- vi er våkne og alltid passer godt på oss selv og på det vi lærer

Helseødeleggerne er derimot

- når vi vedvarende synder mot vår samvittighet

- Vranglære i from forkledning, som rent menneskelige bud og forskrifter om formell oppfyllelse som forutsetning for frelse
- Når vi fornekte vår tro gjennom onde gjerninger som taler høyere enn våre ord.
- Kjærlighet til penger, latskap, gjerrighet, egoisme, uansvarlighet og ubarmhjertighet

2.1.16 2. Timoteus

De som er ulydige mot Gud og falske etterfølgere av Kristus, vil gå tapt for evig.

Det lovede (evige) livet er (bare) I Jesus Kristus. Oppriktig tro på Jesus frelser NÅ og her og gir oss oppdraget å leve et liv i Kristi etterfølgelse.

(Bare) den som i henhold til Guds regler kjemper den kampen som er pålagt ham til ende, vil få tildelt seierskransen for evig liv av Herren. Lidelsesvillig, standhaftig trofasthet til Kristus, vår bekjennelse til Kristus i ord og gjerninger, vår fastholdelse av det sanne evangelium, kontinuerlig renset av urettferdighet i vårt liv hører med til dette.

De beste hjelpemidlene på vår vei er å holde fast ved undervisningen i Skriften, å følge gode forbilder og å holde seg unna skinnhellige mennesker. Den som gleder seg over Jesu synlige gjenkomst, det vil si den som elsker Jesus mer enn noe annet i verden, vil i alle fall bli frelst.

Bevarelse gjennom vår trofaste Gud og gjennom hjelp fra hans Ånd er lovet oss på vår vei, som vil føre oss til målet, selv om vi innimellom er utro i noen ting og stadig faller.

Den evige frelsen til deres tilhørere og menigheten avhenger av sanne forkynnere av evangeliet, som forkynner det sanne, skriftmessige evangeliet. En etterfølger av Kristus er [dessverre] fri til å forlate etterfølgelsen av Kristus til evig liv.

2.1.17 Titus

De fortapte er fanget i dårlige tanker og handlinger og lever ikke slik Gud ønsker. Gjennom evangeliet om Guds nåde blir mennesker frelst. Følgen er at de begynner å leve i ærefrykt for Gud i samsvar med sin kunnskap om Gud, og på sin vei i tro og ærefrykt har de håp om evig liv.

Hver Kristi etterfølger må på veien avlegge mange dårlige vaner og innøve nye gode vaner. Gud gir oss troende tid, sitt ord og forkynnere til dette. Etter hans vilje skal disse ikke gi anledning til anstøt verken internt i menigheten eller eksternt med sitt eget liv og det til deres

familie. De må være åndelig modne og uten lyte. (Bare) sunne lærere og lære og, der det er nødvendig, skarp formaning, bevarer oss og alle Guds barn over hele verden på veien til himmelen.

Det finnes falske troende i Jesu Kristi menighet. Og det finnes falske lærere som legger for mye vekt på sideaspekter av troen og dermed distraherer og avleder de troende fra det som virkelig er viktig for deres evige frelse. De er bare ute etter personlig vinning, underordner seg ikke og må en eller to ganger irettesettes strengt. Hvis de ikke hører etter, dømmer de seg selv og må utelukkes fra menigheten for å beskytte den.

2.1.18 Filemon

Vårt praktiske liv beviser ektheten av vår tro på Jesus Kristus. La oss ære våre menneskelige frelsere som har brakt oss evangeliet.

2.1.19 Hebreerne

Vår frelse er en frelse på visse betingelser: Vi må i høyeste grad ta hensyn til det vi har hørt (for å gjøre det) for å bli frelst for evig. Hvis vi stoler på, følger og adlyder Jesus Kristus, hvis vi stadig helliger oss, hvis vi med full tillit og stolthet holder fast ved håpet om evig liv med all den beslutsomhet vi hadde i begynnelsen, til vi når målet, vil vi også bli frelst for evig. Hvis vi derimot forakter vår nåværende frelse, forlater vår gudsfrykt og ikke lenger gjør Guds vilje med all beslutsomhet, vil vi drive forbi målet – det evige liv – som et skip i nød ved den redningsøya.

2.1.20 Jakob

Død og fortapt er den hvis (skinnende) tro ikke gjør noe for Gud og hans neste.

Tålmodighet i arbeidet for og i ventetiden på Herren og standhaftighet i lidelsen redder evig. De barmhjertige vil bestå i Guds dom. De troende som holder ut i de prøvelser som Gud tillater i deres liv, vil vinne

æreskransen og dermed evig liv. For de elsker Gud. Og til slutt er det de som elsker Gud ved å gjøre hans vilje, som blir evig frelst.

Den som som Jesu etterfølger IKKE overvinner sine fristelser, men lar seg rive med og oppsluke av dem i sitt store liv, vil til slutt høste døden og ikke evig liv. Troens brødre og søstre skal ikke bedra seg selv om dette.

Men den gode nyheten er at alle til enhver tid kan bli beveget til omvendelse fra sitt gudløse liv og bli frelst fra sine synder og fra døden.

2.1.21 1. Peters

Ingen blir frelst gjennom formaliteter. Bare den som følger Guds nådefulle kall til omvendelse i evangeliet, blir frelst. Ulydighet, vantro og fortapelse er ett og det samme. Guds Ånd og Kristi blod gir hans utvalgte – de som tror på ham og følger ham – gjensidig kjærlighet og gjør dem i stand til å elske og følge Jesus.

Og slik går veien til den endelige oppfyllelsen av de utvalgte evige og uforgjengelige håp i evigheten: Vi elsker og stoler på Gud, og på grunn av vår tillit bevarer, styrker og gir Gud oss kraft på veien. Når vi som troende gjør det rette, vokter vår tunge, vender oss bort fra det onde, gjør godt og streber etter fred, vil vi oppnå evig liv og se gode dager.

Vår tro på og kjærlighet til Jesus må befestes og prøves i prøvelser, lidelser og forfølgelser. Tro som overvinner slike utfordringer er sann tro, som vil oppleve evigheten. Men den som gjør ondt, hvem han enn er, har Gud imot seg og vil få føle hans vrede.

2.1.22 2. Peters

Den som følger falske profeter og lærere med ødeleggende spesielle læresetninger og med sitt liv fornekte Herren som har kjøpt ham, går fortapt.

Vi blir bare frelst for evig på den betingelse at vi benytter vår mulighet til omvendelse og tilbakekomst til Gud gjennom Jesu Kristi nåde, og at vi

stadig lar oss føre inn på veien til et hellig liv i ærefrykt for Gud – og samtidig stoler fullt og helt på vår Herre Jesu Kristi nåde og tålmodighet.

En nøkkelegenskap hos sanne troende er at de kjemper mot begjærene som strider i verden og i dem selv, og at de ikke lever et utsvevende liv, men er avholdende i sin livsstil.

Ifølge Peter er det faktisk vår ansvarlige omgang med våre muligheter i troen som avgjør om vår tro i morgen vil være tilstrekkelig til å holde ut til himmelen og en gang kunne bestå for Kristus – som Guds kallede og utvalgte her på jorden. Og dette skjer først og fremst ved at vi tenker tilbake på den tidligere renselsen fra våre synder og vår flittige, selvkontrollerte og eksemplariske innsats med hele vårt vesen for Guds sak.

2.1.23 1. Johannes

Den som åpenbart har erkjent Jesus som sannheten og elsker og følger ham, kan betegnes som utvalgt av Gud. Og for ham gjelder: Sannheten blir i ham og vil være med ham i all evighet.

- leve i sannheten
- Elske hverandre som trosbrødre
- leve etter Guds bud

Dette er de første budene og de varige budene og tegnene på ekthet for sanne etterfølgere av Kristus, som skal arve evig liv. Den Hellige Ånd i oss hjelper oss med dette.

Troen på Kristus er en vei. Det er viktig å forbli på denne veien NÅ. Men selv om vi synder på veien og samvittigheten vår anklager oss: Gud er større enn vår samvittighet. Når vi bekjenner våre synder for ham, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss våre synder og renser oss fra all urettferdighet.

Den som stadig renser seg på denne måten og som NÅ lever slik Gud vil og elsker, kan være trygg NÅ. Han kan se frem til dommedagen med

tillit, for han lever i denne verden med samme grunnleggende holdning som Jesus.

Den som holder fast ved en villfarelse om Jesu person og dermed også om Kristi verk, den som elsker verden og den som ellers gjør ondt, går fortapt uten omvendelse.

2.1.24 2. Johannes

Den som tror på Kristi menneskeblivelse, elsker sine trosbrødre og søstre og lever etter Guds bud, blir frelst og forblir frelst. Den som ikke forblir hos Kristus og i dette livet, mister sin lønn i himmelen eller til og med sin frelse.

2.1.25 3. Johannes

Man kan kjenne sanne kristne på fruktene av deres livsstil: Den som gjør godt, er Guds barn. Den som gjør ondt, har aldri kjent Gud.

2.1.26 Judas

Den som

- tar imot det gode budskapet om Guds kjærlighet og Kristi barmhjertighet og holder fast ved det til siste slutt
- har ærefrykt for Gud og lever et liv preget av å holde Guds bud
- blir bevart av Gud i hans kjærlighet og trofasthet og bevarer seg selv ved å bli, be og vente på Kristi gjenkomst
- bevarer seg for villedere og for å følge sine egne drifter
- bevarer seg fra tvilende eller besudlende villfarelser i det evige ildstedet eller lar seg bringe tilbake derfra i tide.

Mennesker som mangler gudsfrykt, som misbruker Guds nåde for å leve et utsvevende liv og som fornekte Jesus Kristus gjennom et slikt liv, går fortapt.

2.1.27 Åpenbaring

Vår evige frelse under Guds herredømme har tre grunnpilarer: Lamets utgytte blod gjør oss først klare for himmelen og gjør oss til medlemmer av Guds familie. Videre bevarer Gud i sin trofasthet og nåde dem som følger ham trofast. Og for det tredje: Den som forblir trofast mot Jesus til døden, fordi han holder fast ved Guds ord uten avkortinger og tilføyelser og holder hans bud og forblir trofast mot Jesus som vitne, blir frelst for evig.

Det tredje er ikke mulig uten de to første, og uten det tredje er de to første ubrukelige. Guds nåde, trofasthet og bevaring og det oppfattede ansvaret til Kristi etterfølgere på jorden smelter sammen i vidunderlig harmoni og fører til Guds herredømme og lovprisning i evigheten, dit Kristus, som elsker oss, har gått foran oss som troens begynner og fullender.

2.1.31 Konklusjoner

Frelse ved nåde

Frelse er bare mulig gjennom troen på evangeliet om Jesus Kristus, som døde på korset for menneskenes synder og kjøpte Guds nåde gjennom sitt blod. Uten egne gjerninger blir mennesker akseptert av Gud, men bare gjennom troens gjerninger og trofasthet til det siste kommer de til himmelen. En tro uten gjerninger er død, og et liv i synd, selvopptatthet eller et falskt evangelium fører til evig adskillelse fra Gud.

Kjærlighet til Gud og lydighet

Ikke alle som Gud elsker, blir frelst, men bare de som elsker Gud og tjener ham. Guds utvalgte viser sin frelse gjennom fruktene av sitt liv.

Det avgjørende er ikke sammenligningen med andre, men en personlig, oppriktig tro som kommer til uttrykk i lydighet og gode gjerninger.

Betingelser for frelse

Jesus tar bare imot syndere hvis de forlater sitt gamle liv i synd og følger ham. Frelse begynner med omvendelse, men forutsetter et liv i trofasthet. Den som vender seg bort fra nåden eller bevisst forblir i synd, risikerer sin frelse. Veien til frelse krever selvfornektelse, å bære sitt eget kors og overgivelse til Guds vilje.

Balansen mellom nåde og ansvar

Frelse er en nådegave, men Jesu etterfølgere er kalt til å forbli i troen, gjøre gode gjerninger og fjerne synden fra sitt liv. Jesus er ikke bare frelser, men også konge, som de troende må adlyde. Den som ikke følger ham i kjærlighet og lydighet, vil miste sin frelse.

Veien til himmelriket

Man kommer til himmelriket gjennom omvendelse og nåde. Den som en gang er frelst, må forbli i Jesu etterfølgelse og gjøre ham til sitt livs høyeste skatt. Gud bevarer sine utvalgte, men bare hvis de forblir i troen, holder kjærlighetens lov og holder seg borte fra (alvorlig) synd.

Essensen av sann tro

Sann tro viser seg i et liv som elsker Gud og sin neste. Selv falne etterfølgere kan (alltid) vende tilbake til Guds nåde gjennom omvendelse og omvendelse. En levende tro fører til et liv som bærer frukt og oppfyller Guds vilje.

Konklusjon

Frelse er et verk av Guds nåde som tas imot gjennom tro. Men bare den som forblir trofast mot Jesus, elsker ham og følger hans vilje, vil til slutt komme inn i det evige liv. Den som begynner i nåde, men ender i synd eller utroskap, vil ikke tilbringe evigheten hos Gud.

2.2 Frelse i tall: Evaluering av ALLE 545 frelsesrelaterte bibelvers i Det nye testamente

I Det nye testamente ble alle 545 bibelvers, og dermed omtrent 35 % av hele teksten, søkt etter og undersøkt som har en forbindelse til vår tidsbegrensede og evige frelse, inkludert lønn i himmelen og fortapelse og fordømmelse.

Og de ble satt i sammenheng med de viktigste årsakene og grunnene til dette:

Utvelgelse og kallelse, Guds nåde og trofasthet, innledende/første tro og vedvarende tro, som kommer til uttrykk i troens gjerninger.

Resultatene er oppsummert nedenfor.

Til tross for en svært høy grad av klarhet i de aller fleste bibelpassasjer, er det klart at noen tilordninger til de enkelte temaene kan være subjektivt variable.

Det er viktig å merke seg at dette ikke er vitenskapelige matematiske sammenhenger. Men gjennom hyppigheten og sammensetningen av de enkelte temaene gjør Gud selv klart hva som er viktig for ham. Og det blir til en viss grad tydelig gjennom disse undersøkelsene. En hyppighetsbasert undersøkelse av frelsesemner kan imidlertid bare gi støttende uttalelser. Til syvende og sist er det de direkte uttalelsene i de enkelte bibelske tekstene som har normativ kraft.

Den første og viktigste tabellen over fordelingen av alle frelsesrelevante bibelsteder i Det nye testamente viser ganske enkelt fordelingen og forekomsten av de aktuelle temaene i Det nye testamente med deres underliggende årsaker. Dette gjør det klart hvor mye og hva Gud har å si om det aktuelle temaet. Denne tabellen er den mest informative av alle når det gjelder hvor Gud legger særlig vekt i sitt ord.

Figure 4: Fordeling av NT-temaer om frelse og deres årsaker (545 tekster).

**Distribution of Salvation Topics in the New Testament
with their underlying causes
across ALL 545 salvation-relevant Bible passages**

		approx.	exact	Number
Theme Causes	Lost / condemned	33 %	34 %	186
	Present salvation	50 %	53 %	291
	Eternal salvation	50 %	48 %	259
	By election (E) / calling (C)	10 %	11 %	60
	By God's grace (G) / faithfulness (F)	40 %	41 %	221
	By initial faith	33 %	35 %	189
	Through persevering faith expressed in works	67 %	68 %	369
	Loss of salvation	25 %	23 %	128
	Reward / Rank in heaven	10 %	9 %	48

In a single Bible passage, several topics and causes can appear at the same time. Therefore, the totals add up to more than 100% across a total of 545 Bible passages.

Fordeling i 545 relevante NT-tekster (omtrent/nøyaktig/antall):

Fortapte/Fordømte 33 %/34 %/186; Nåværende frelse 50 %/53 %/291; Evig frelse 50 %/48 %/259;

Ved utvelgelse 10 %/11 %/60; Ved Guds nåde/Guds trofasthet 40 %/41 %/221; Ved begynnende tro 33 %/35 %/189;

Gjennom utholdende tro som kommer til uttrykk i gjerninger 67 %/68 %/369; Tap av frelsen 25 %/23 %/128;

Lønn / Rang i himmelen 10 %/9 %/48.

Merknad: summene kan overstige 100 %, fordi flere temaer og årsaker kan sammenfalle i samme tekst.

Frelsesstadier

Omtrent **en tredjedel** av alle bibelvers i NT som handler om evigheten og frelsen, har som tema **menneskers grunnleggende fortapelse og evige fordømmelse** gjennom Guds dom.

Omtrent **halvparten av alle passasjer** handler om vår mulige frelse **NÅ** som falne mennesker fra vår naturlige fiendskap mot Gud, vår fjernhet fra Gud og våre synder, til et helbredet forhold til Gud gjennom omvendelse og gjenfødelse.

Omtrent den andre **halvparten av bibelpassasjene** handler om den **evige frelsen** som Gud **har lovet** Jesu etterfølgere, når de troende går fra tro til å se og går inn i den evige herlighet.

Omtrent en **fjerdedel av alle bibelversene** handler om et **mulig tap av forholdet til Gud og frelsen på veien fra sanne troende til himmelen**, hvor de ikke vil komme etter at deres liv er blitt åpenbart i Guds dom.

Omtrent **10 %** av alle bibelversene handler om **de troendes lønn** i himmelen **eller om den rangen** de vil ha i himmelen.

Årsaker til frelsesstatus

Fordelingen av årsakene til at man blir eller ikke blir akseptert av Gud i evigheten – uten å være knyttet til et bestemt tema – er som følger:

Omtrent **10 %** av bibelpassasjene i NT som handler om evigheten og vår nåværende eller evige frelse, har en **referanse til Guds utvelgelse** (57 %) **og kallelse** (43 %).

Omtrent **40 %** av bibelpassasjene nevner **Guds nåde** (2/3) og **trofasthet** (1/3) som årsak til den respektive hendelsen.

Omtrent **en tredjedel** av alle bibelpassasjer handler om **frelsende begynnelsestro** for å komme inn i et helbredende forhold til Gud.

Omtrent **to tredjedeler** av alle bibelpassasjer handler om **fortsatt tro** etter den første troen, **som kommer til uttrykk i troens gjerninger** på veien mot evigheten.

Det blir tydelig:

Fortapelse og fordømmelse er et **stort tema** i Det nye testamente (33 %), men **enda større er frelsen som Gud** nå i dette livet **vil gi** en fortapt verden (53 %). Men nesten **like mye oppmerksomhet** (47 %) **vier Gud til å oppnå evig frelse for de som nå er frelst.**

Ja, hvordan vi som mennesker i det hele tatt kan komme inn i et helbredet forhold til Gud, er like viktig for Gud, sett på hyppigheten av omtaler, som det viktige frelsesområdet, hvordan vi som nå er frelst til slutt også kan komme til himmelen.

Gud er den som handler i alle former for frelse – dette **kommer tydelig frem i halvparten av alle bibelversene** (40 % Guds nåde og trofasthet + 10 % Guds utvelgelse og kall).

Men Guds frelseshandling overfor oss mennesker inkluderer **troen** som **et så vesentlig element** (33 % begynnende tro +67 % vedvarende tro som kommer til uttrykk i gjerninger) at **frelse av enhver art er uatskillelig forbundet med tro fra vår side.** Det er uavklart om denne troen alene er gitt av Gud, virket av Gud eller også noe som Gud krever av oss som en forutsetning for frelse.

Et skremmende stort antall bibelvers (om lag **25 %**) omhandler en **mulig tap av frelse for dem som gjennom en begynnende tro har kommet inn i et frelst forhold til Gud.** Disse passasjene handler uttrykkelig ikke om de som i virkeligheten ikke er omvendte, men som anser seg selv for å være omvendte, men om de som en gang har hatt en god start med Jesus. De andre, som i virkeligheten aldri har kommet inn i et helbredende forhold til Gud, finnes i bibelpassasjene om «fortapte og fordømte».

Det er bemerkelsesverdig at **Gud vier omtrent dobbelt så mye oppmerksomhet til vår fortsatte tro etter vår omvendelse som til vår første tro, som nå har ført til vår omvendelse og frelse.** Gud legger stor vekt på vår vedvarende tro på ham!

Jesus har gjentatte ganger understreket at vi ikke skal være så opptatt av vår rang i himmelen, men at vi skal tjene oss selv og andre her på jorden. Derfor utgjør **bibelversene om vår senere lønn og rang i**

himmelen, sett fra Guds eget perspektiv, bare **rundt 10 % av det totale** innholdet, noe som er viktig, men likevel beskjedent.

2.3 ELSKET og frelst NÅ – bevart for EVIG: Guds kjærlighet og frykt i alle bøkene i Det nye testamente

Det nye testamente er en samling av 27 bøker som gir ulike perspektiver på Guds virke gjennom Jesus Kristus og hans forhold til menneskene. Hver av disse bøkene utdyper på sin egen måte sentrale temaer i den kristne tro, som Guds kjærlighet, frelsen og betydningen av en sunn frykt for Gud. Denne undersøkelsen er viet til spørsmålet om hva de enkelte bøkene i Det nye testamente sier om tre sentrale temaer:

1. **Guds kjærlighet og frelse i her og nå:** Hvilken rolle spiller opplevelsen av Guds kjærlighet og tilgivelse for en troendes nåværende tilstand?
2. **Guds frykt:** Hvordan beskrives ærefrykt og frykt for Gud, og hvilken betydning tilskrives den i forhold til troslivet og frelsen?
3. **Evig frelse:** Hvilke forutsetninger og betingelser nevnes i de bibelske bøkene for endelig frelse?

Målet med denne undersøkelsen er å finne ut om opplevelsen av Guds kjærlighet og frelse i nåtiden er tilstrekkelig for å tilbringe evigheten i himmelen, eller om frykten for Gud spiller en supplerende eller til og med uunnværlig rolle. Samtidig skal det belyses hvilke krav de forskjellige bøkene i Det nye testamente stiller til frelse i nåtiden og til evig frelse.

Et viktig aspekt av undersøkelsen er å se på hver bok for seg for å oppdage mulige forskjeller eller likheter i de bibelske forfatternes perspektiver. Dette gir muligheten til å oppdage enten en mangfoldighet av innsikter eller en bemerkelsesverdig enhetlighet i fremstillingen av Guds sannhet. En samstemmig uttalelse fra alle forfatterne ville understreke Skriftens sentrale budskap og gjøre Guds sannhet tydeligere og mer inngående gjennom en rekke vitner.

Gjennom denne undersøkelsen søkes ikke bare en systematisk betraktning av de nevnte temaene, men også en dypere forståelse av

veien til Gud og betingelsene for evig liv i himmelen, slik de vitnes om i Det nye testamente.

2.3.1 Matteus

Jesus er kommet for syndere og tilgir synder, uansett hvor stor skyld de har (Mt 18, 20-34). Han viser at han ikke kaller de rettferdige, men syndere til omvendelse, og setter barmhjertighet høyere enn lovfestede offer (Mt 9, 11-13).

Jesus understreker at ikke bare handlinger, men også tanker og ord kan føre til fordømmelse hvis de er styrt av hat eller begjær (Mt 5, 21-26; Mt 5, 27-30). Han oppfordrer til ærefrykt for Gud, som også bestemmer over hans disciples evige skjebne, og lærer at sann etterfølgelse betyr å sette alt annet til side (Mt 10, 28-39) og også tilgi andre for selv å forbli i Guds tilgivelse (Mt 18, 20-34).

Jesus bekrefter Johannes Døperen som frelsens budbringer og viser til evangeliets frelsende kraft (Mt 11, 3-6). I lignelsen om såmannen viser han at bare en dypt forankret og frukt bærende tro varer ved (Mt 13, 18-23). Lignelsen om ugresset illustrerer dommedagen, hvor de rettferdige som har båret frukt, skal skinne i Guds rike, mens de urettferdige, hvis liv lignet ugress, skal oppleve hans dom (Mt 13, 36-43).

2.3.2 Mark

Johannes Døperen kalte folket til omvendelse og dåp for å motta syndenes forlatelse (Mk 1, 4). Jesus gjorde det klart at Guds rike tilhører dem som tar imot det ydmykt som et barn (Mk 10, 13-16). Ved det siste måltidet åpenbarte han at hans utgytte blod er den nye pakt som vil frelse mange (Mk 14, 22-24).

Jesus advarte om at rikdom kan være et stort hinder for å komme inn i Guds rike, fordi det ofte er vanskelig å stole fullt og helt på ham (Mk 10, 17-27). Ekte fellesskap med Kristus er ikke basert på menneskelige

forutsetninger, men på å gjøre Guds vilje (Mk 3, 33-35). Det er også avgjørende å tilgi andre for å selv motta Guds tilgivelse (Mk 11, 24-25).

Jesus advarte mot hykleri og utnyttelse av andre under religiøs dekke, noe som vil føre til streng dom (Mk 9, 38-40). Den som fører andre bort fra troen, bærer et stort ansvar og vil bli hardt straffet. Det er bedre å unngå alt som fører til synd, enn å miste evig liv på grunn av det (Mk 9, 42-50). Til syvende og sist vil bare den som forblir standhaftig i sin bekjennelse til Jesus og i renheten i sin livsstil til det siste, bli frelst (Mk 13, 13).

2.3.3 Lukas

Jesus bringer frelse og oppfyller Guds løfte til Israel (Luk 1, 68-79). Han åpenbarer at sann glede ikke ligger i makt over ånder, men i å være oppført i himmelen (Luk 10, 17-20). Jesus ber for sine egne, slik at deres tro ikke skal opphøre, og oppfordrer dem til å styrke andre i troen (Luk 22, 31-34).

Johannes Døperen advarer om at sann omvendelse må bære frukt, ellers truer Guds dom (Luk 3, 7-14). Jesus gjør det klart at bare den som bygger sitt liv på grunnlaget av hans ord, vil stå fast (Luk 6, 20-49). Han advarer om at alt som er skjult, vil komme for dagen, og at det derfor er nødvendig å være årvåken (Luk 8, 16-18).

Jesus lærer at veien til Guds rike er smal, og at ikke alle vil klare det (Luk 13, 22-29). Den som mister sitt liv for Jesu skyld, skal bevare det (Luk 17, 22-36). Den endelige dommen kommer uunngåelig, og bare de våkne vil kunne bestå for Menneskesønnen (Luk 21, 29-36).

2.3.4 Johannes

Gud åpenbarte sin kjærlighet ved å sende sin Sønn, slik at alle som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv (Joh 3, 1-20). Jesus understreker at hans sauer hører hans røst og følger ham, og dermed får evig liv (Joh 10, 26-30). Han ber om enhet blant sine etterfølgere, slik at de kan oppleve hans herlighet (Joh 17, 9-24).

Jesus oppfordrer til å gi slipp på sitt eget liv for hans skyld, for å vinne det for evigheten (Joh 12, 24-26). Han formaner til ikke å fortsette å leve i synd, for at ikke noe verre skal skje (Joh 5, 14). Sann etterfølgelse viser seg ved å bli i Jesu ord (Joh 8, 31-47).

Jesus lærer at de som for hans skyld anser sitt liv som lite, vil bevare det for evigheten (Joh 12, 24-26). Den som ikke forblir forbundet med ham, blir kastet bort som en ubrukelig vintreet (Joh 15, 1-17). Ved dommedag vil alle mennesker stå opp, men bare de som er frelst av Jesus og som har gjort det gode, vil komme til livet (Joh 5, 23-29).

2.3.5 Apostlenes gjerninger

Jesus er det eneste navnet gjennom hvilket mennesker kan bli frelst (Apg 4, 11-12). Peter forkynner at alle som tror på Kristus, får syndenes forlatelse, og at Den hellige ånd kommer over alle som tar imot evangeliet (Apg 10, 34-44). Også apostelrådet vitner om at frelse skjer alene av nåde (Apg 15, 1-11).

Den som lyver for Den Hellige Ånd, utsettes for dom, som eksemplet med Ananias viser (Apg 5, 1-10). Apostlene formaner til å forbli standhaftige i troen, da Guds rike nås gjennom trengsler (Apg 14, 22). Paulus advarer menigheten mot falske lærere som etter hans avskjed vil trenge inn i menigheten for å ødelegge den, og maner til årvåkenhet (Apg 20, 20-32).

Paulus vitner om evangeliet mot motstand og vender seg til hedningene etter at jødene avviser hans budskap (Apg 18, 5-11). Simon prøver å kjøpe Guds gave med penger, men blir formanet til å omvende seg, da han er fanget i synd (Apg 8, 12-24). Paulus oppfordrer de eldste til å stå fast i troen, da nådens ord har kraften til å føre de hellige til evig arv (Apg 20, 20-32).

2.3.6 Romerne

Guds kjærlighet og frelse blir åpenbart i evangeliet om Kristus og tilbudt alle mennesker i verden. Evangeliet er Guds kraft til frelse for alle som

tror, og åpenbarer hans rettferdighet (Rom 1, 16-17). Alle mennesker har syndet, men gjennom Jesu forsoningsverk blir de rettferdiggjort av nåde (Rom 3, 21-28). Den som tror i sitt hjerte og bekjenner med sin munn at Jesus er Herre, skal bli frelst (Rom 10,4). Ingenting og ingen kan skille de troende fra Guds kjærlighet som er i Jesus Kristus (Rom 8,28-39).

Men Guds kjærlighet går også hånd i hånd med frykten for ham. Den som lever etter kjødet, skal dø, men den som lever etter Ånden, skal bli frelst (Rom 8, 12-17). Gud er god, men også streng mot dem som vender seg bort fra ham (Rom 11, 16-24). Paulus advarer mot splittelser og falske læresetninger som setter troen og dermed det åndelige livet i fare (Rom 16,17-19).

Evig frelse avhenger av trofasthet til det siste. Gud vil belønne hver og en etter hans gjerninger, gi de rettferdige evig liv og dømme de ugudelige (Rom 2, 6-11). Den som lar seg lede av Guds Ånd, har del i oppstandelsen og det evige liv (Rom 8, 6-11). Guds barn skal ikke leve etter kjødet, men følge Guds Ånd, bli forvandlet av Ånden og få evig liv (Rom 8, 12-17).

2.3.7 1. Korinter

Gud elsker alle mennesker, og den som tror på evangeliet, får oppleve hans utrolig store kjærlighet. Kristus, den korsfestede, er Guds kraft og visdom for alle som tror på ham (1 Kor 1, 21-31). Gud velger det ubetydelige for å åpenbare sin herlighet, og gjennom Kristus mottar vi visdom, rettferdighet og frelse (1 Kor 1, 21-31). Den som vil rose seg, skal rose seg av Herren (1 Kor 1, 21-31).

Den som forkynner evangeliet, gjør det ikke for sin egen ære, men av plikt, for ve den som ikke gjør det (1 Kor 9, 14-18), ve den som lar seg forføre til synd på sin vei som Kristi etterfølger. Israels folk tjener som et advarende eksempel på at ulydighet fører til dom (1 Kor 10, 1-13), også for dem som tror på Kristus. For de urettferdige skal ikke arve Guds rike, men gjennom Kristus er det renselse og helliggjørelse (1 Kor 6, 7-11).

Den som bygger på Kristi fundament, blir prøvet, og bare det som er bygget for Gud, vil bestå (1 Kor 3, 11-15). For oss troende er det nødvendig å kjempe for den uforgjengelige seierskransen og ikke la oss avlede fra målet (1 Kor 9, 22-27). Oppstandelsen er håpet for alle troende som holder fast ved Kristus og hans evangelium, for for dem som følger ham og holder fast ved evangeliet til enden, har Kristus seiret over døden (1 Kor 15, 1-58).

2.3.8 2. Korinter

Gud elsker oss så høyt: Gjennom Kristus har Gud forsonet oss med seg selv og pålagt oss å fortelle andre om denne forsoningen (2 Kor 1, 18-21). I ham oppfylles Guds ja til alle løfter (2 Kor 1, 18-21). Vi er den levende Guds tempel, der han vil bo (2 Kor 6, 14-18).

Guds nåde skal ikke mottas lettsindig, men føre til standhaftighet, selv i trengsel og nød (2 Kor 6, 1-10). Den som forbinder seg med vantro, utsettes for mørkets innflytelse (2 Kor 6, 14-18). Hver synd blir åpenbar, og Kristus vil handle med rettfærdig dom (2 Kor 13, 1-13).

Forkynnelsen av evangeliet bringer liv for de frelste, men undergang for de fortapte (2 Kor 2, 15-16). Alle skal stå foran Kristi domstol og avlegge regnskap for sitt liv (2 Kor 5, 1-10). Falske lærere forvrenger evangeliet, men deres ende vil være i samsvar med deres gjerninger (2 Kor 11, 11-15).

2.3.9 Galater

Dermed kjenner vi Guds kjærlighet til oss: Kristus ofret seg for våre synder for å befri oss fra den nåværende onde verden (Gal 1, 1-4). Loven førte til Kristus, men nå er vi rettfærdiggjort ved troen og blitt Guds arvinger (Gal 3, 24-29).

Men la oss også frykte Gud: Et annet evangelium enn det sanne bringer forbannelse, og den som forfalsker det, står under Guds dom (Gal 1, 6-12). Den som påberoper seg loven, er forpliktet til å holde den

fullstendig. Sann og frelsende rettferdighet kommer alene av troen (Gal 5, 1-5).

Evig frelse avhenger av trofasthet til enden. Gud lar seg ikke spotte: Hver troende skal høste det han sår (Gal 6, 7-10). Den som sår i Ånden, skal høste evig liv, mens den som følger kjødet, kan vente seg undergang.

2.3.10 Efeserne

Gud har i Kristus gitt oss alle åndelige velsignelser og kalt oss til hellighet før verdens grunnvoll ble lagt (Ef 1, 2-14). Gjennom ham har vi adgang til Faderen og er innlemmet som byggesteiner i hans åndelige hus (Ef 2, 18-22).

Men Guds kjærlighet går også hånd i hånd med frykten for ham. Vrede og uforsonlighet må ikke få plass i de troendes liv, for ikke å gi djevelen adgang (Ef 4, 20-32). Umoral, grådighet og skamløshet fører til utestenging fra Guds rike, derfor skal de troende ta avstand fra dette (Ef 5, 3-11).

Alle vil få sin gjengjeldelse fra Gud for sine gjerninger (Ef 6,8). Den som er frelst gjennom Kristus, lever ikke lenger under syndens makt, men kan følge Kristus i frihet og oppleve Guds uendelige nåde nå og i evigheten (Ef 2,1-7).

2.3.11 Filipperne

Sann rettferdighet kommer ikke gjennom egne gjerninger, men alene gjennom troen på Kristus (Fil 3, 2-9). Gud selv vil fullføre sitt verk i de troende, inntil Kristus kommer igjen (Fil 1, 5-6).

Men med Guds kjærlighet følger også frykten for ham. De troende skal arbeide for sin frelse med frykt og beven, siden Gud selv virker i dem både viljen og fullbyrdelsen (Fil 2, 12-13). Kristus er den sanne gevinsten, og alt annet er verdiløst i forhold til ham (Fil 3, 2-9).

Den evige frelse avhenger av trofasthet til enden. De troendes liv skal ære Kristus, enten gjennom deres liv eller deres død (Fil 1, 28). De skal leve uten å klage og skinne som lys i verden (Fil 2, 14-16). Håpet ligger i seiersprisen for den himmelske kallelse (Fil 3, 10-15).

2.3.12 Kolosserne

Gud har gjort oss levende med Kristus, tilgitt våre synder og erklært gjeldsbrevet ugyldig ved å spikre det fast på korset (Kol 2, 13-15). Den som tror på Kristus, blir fornyet og stadig mer lik hans bilde (Kol 3, 11-14).

Den som vender seg bort fra Kristus og følger falske læresetninger, mister målet og frelsen (Kol 2, 18-20). Troende skal legge av seg sitt jordiske vesen for ikke å oppleve Guds vrede (Kol 3, 5-8).

Den som tjener Kristus, vil motta sin himmelske arv, mens de urettferdige vil bli holdt ansvarlige for sine gjerninger (Kol 3, 23-25).

2.3.13 1. Tessaloniker

Gud har utvalgt de troende i Kristus og bekreftet dem gjennom Den hellige ånd (1 Tess 1, 2-10). Han selv vil fullføre sitt verk i dem og bevare dem til Kristi gjenkomst (1 Tess 5, 23-24).

De troende skal leve i ærefrykt for Gud og bevare sin tro trofast, til tross for prøvelser og utfordringer (1 Tess 2, 9-13). Et rent liv er nødvendig for å få Guds anerkjennelse og ikke falle under hans dom (1 Tess 4, 3-8).

De troende skal vokse i kjærlighet og oppmuntre hverandre, slik at de kan stå uten skyld for Gud ved Kristi gjenkomst (1 Tess 3, 12-13). Kristus vil komme tilbake for å hente sine egne, de som virkelig tilhører ham, og de vil være hos ham for alltid (1 Tess 4, 16-18).

2.3.14 2. Tessaloniker

De troende er utvalgt av Gud og helliget av Ånden for å få del i Kristi herlighet (2 Tess 2, 13-17). Hans trøst og nåde gir dem kraft til alle gode gjerninger.

De troende skal ikke slutte å gjøre det gode, men holde seg unna dem som ikke adlyder den apostoliske lære (2 Tess 3, 6; 13-15). Dette skjer ikke av fiendskap, men for å få brødrene til å omvende seg.

Kristus vil komme i herlighet for å gi sine troende fred og dømme dem som har forkastet evangeliet (2 Tess 1, 3-12). Disse vil bli straffet med evig fortapelse og utestengt fra Guds herlighet.

2.3.15 1. Timoteus

Kristus kom til verden for å frelse syndere, og hans tålmodighet er et forbilde for alle som tror på ham (1 Tim 1, 12-16).

Troende skal kjempe den gode kamp og forbli standhaftige i troen, da noen har gått til grunne på grunn av utroskap (1 Tim 1, 18-20). Den som lar seg forføre av falske læresetninger eller forblir i synd, utsettes for Guds dom (1 Tim 4, 1-7).

Den som forblir trofast i sannheten, vil redde seg selv og andre (1 Tim 4, 16). Alles gjerninger vil bli åpenbart, og Gud vil dømme over dem (1 Tim 5, 24-25). Den som kjemper den gode kamp i troen, vil få evig liv (1 Tim 6, 3-14).

2.3.16 2. Timoteus

Kristus har gjennom evangeliet åpenbart evig liv og gir sine troende trygghet i ham (2 Tim 1, 9-14). Den som dør med Kristus, skal leve med ham, og hans trofasthet består, selv når vi er svake (2 Tim 2, 11-14). Herren redder sine tjenere fra alle farer og vil føre dem trygt inn i sitt rike (2 Tim 4, 17-18).

Troen krever engasjement og disiplin, som en soldat eller en konkurrent som må følge reglene (2 Tim 2, 3-5). Den som fornektet Kristus, vil selv bli fornektet av Kristus (2 Tim 2, 12). Troende skal forkynne Guds ord, selv om det møter motstand, for Kristus skal dømme de levende og de døde (2 Tim 4, 1-4).

Evig frelse avhenger av trofasthet til enden. Herren vil vise barmhjertighet mot dem som forblir trofaste mot ham (2 Tim 1, 15-18). Paulus har kjempet den gode kamp og bevart troen, og derfor har han rett til seierskransen for rettferdighet (2 Tim 4, 6-8).

2.3.17 Titus

Guds nåde er kommet for å frelse alle mennesker og oppdra dem til et liv i rettferdighet og gudsfrykt (Tit 2, 10-15). Kristus har gitt seg selv for å skape et rent folk som ivrig gjør det gode.

Troen må forbli sunn, og falske lærere skal irettesettes, slik at deres tro ikke blir ytterligere skadet (Tit 1, 5-16).

Den som forårsaker splittelse, viser gjennom sin oppførsel at han forkaster sannheten, og skal etter to advarsler avvises og vil ikke bli frelst (Tit 3, 1-15).

2.3.18 Filemon

-/-

2.3.19 Hebreerne

Jesus er vår barmhjertige yppersteprest, som har sonet menneskenes synder og kan hjelpe i fristelser (Hebr 2, 17-18). Gjennom ham kan troende med tillit tre frem for Guds trone og motta nåde (Heb 4, 14-16). Hans prestedømme er evig, og han frelser fullkomment alle som kommer til Gud gjennom ham (Heb 7, 24-25).

Men med Guds kjærlighet følger også frykten for ham. De troende skal ivrig streve etter Guds hvile for ikke å falle som de ulydige (Hebr 4, 1-11). Den som holder ut i troen, skal få Guds løfter (Heb 6, 18-20). Den som imidlertid synder med vilje, utsettes for undergang i Guds dom, for uten tro er det umulig å behage ham (Heb 10, 23-39).

Evig frelse avhenger av trofasthet til enden. Jesus er mellommannen for den nye pakt, gjennom hvilken troende mottar den evige arv (Hebr 9, 15). Den som forakter Guds Sønn, vil bli dømt desto strengere (Hebr 10, 23-39). Men de som holder ut i troen, kan se frem til et himmelsk hjem som Gud har beredt for dem (Hebr 11, 13-16).

2.3.20 Jakob

Alle gode gaver kommer fra Gud, som av fri vilje gir oss nytt liv gjennom sannhetens ord (Jak 1, 17-18). Den som ydmyker seg og nærmer seg Gud, vil oppleve hans nåde og nærhet (Jak 4, 5-10).

Men en død tro på Gud uten gjerninger er nytteløs, for selv demonene tror og skjelver (Jak 2, 14-26). Vennskap med verden betyr fiendskap med Gud (Jak 4, 1-4).

Evig frelse avhenger av trofasthet til det siste. Fristelse fører til synd, som til slutt bringer døden (Jak 1, 13-16). Men den som holder ut i prøvelser, blir belønnet med livets æreskrans (Jak 1, 12). Den som holder ut som profetene og Job, vil oppleve Guds barmhjertighet og belønning (Jak 5, 7-8).

2.3.21 1. Peters

Gjennom Jesu oppstandelse har Gud gitt et levende håp og bevarer de troende for den endelige åpenbaringen av frelsen (1 Pet 1, 1-5). Gud selv styrker og befester sine barn etter alle lidelser, slik at de kan stå i hans herlighet (1 Pet 5, 10-11).

Den som ønsker å gå inn i evigheten, skal holde tungen i tømme, vende seg bort fra det onde og søke fred (1 Pet 3, 10-12). Fienden søker etter

hvem han kan fortære, men de troende skal stå fast i troen og motstå ham (1 Pet 4, 17-19).

Lidelse for Kristi skyld er ikke grunn til fortvilelse, men til glede, da det betyr delaktighet i hans herlighet (1 Pet 4,12-14). Dommen begynner med de troende, og bare de trofaste blir bevart, mens de ugudeliges ende vil bli forferdelig (1 Pet 4,17-19).

2.3.22 2. Peters

Gud har gjennom sin guddommelige kraft gitt oss alt vi trenger for et hellig liv. Gjennom hans løfter får vi del i hans guddommelige natur og unnslipper verdens undergang (2. Pet 1, 1-11). Herren vet hvordan han kan redde de gudfryktige fra fristelser (2. Pet 2, 9).

De troende skal ivrig supplere sin tro med kunnskap, selvbeherskelse og kjærlighet, for ikke å falle i åndelig blindhet (2. Pet 1, 4-9). De skal vokte seg for falske lærere, så de ikke mister sin faste stilling, men vokser i nåden (2. Pet 3, 17-18).

Den som befester sin kallelse og utvelgelse, vil sikkert komme inn i Jesu evige rike (2. Pet. 1,10-11). Herren utsetter ikke sin løfte, men har tålmodighet, slik at alle troende kan omvende seg før den endelige dommen kommer og ikke gå til evig fortapelse sammen med de vantro (2. Pet. 3,9-14).

2.3.23 1. Johannes

Vi er Guds barn og får oppleve hans kjærlighet fordi vi tror på hans Sønn (1 Joh 3, 1-10). Det evige liv er i Kristus, og den som er forbundet med ham, har det sikkert (1 Joh 5, 10-13).

Men den som vender seg mot verden, fjerner seg fra Gud, for verden forgår med sine begjær, bare den som gjør Guds vilje, blir evig (1 Joh 2, 15-17). Hat mot trosbrødrene fører til åndelig død, for ekte åndelig liv fra Gud viser seg i kjærligheten til brødrene (1 Joh 3, 1-10).

Den som blir i Kristus, trenger ikke å skamme seg når han kommer igjen (1 Joh 2, 24-28). Det finnes synd som ikke fører til døden og som blir tilgitt gjennom bønn, men noen synder fører til endelig adskillelse fra Gud (1 Joh 5, 16-18).

2.3.24 2. Johannes

Guds sannhet forblir for alltid i de troende, og i Kristus mottar de nåde, barmhjertighet og fred (2 Joh 1, 1-6).

Mange forførrere fornekte den sanne lære om Kristus, og de troende skal passe på at de ikke mister sin åndelige lønn (2 Joh 1, 7-8).

Den som går utover Kristi lære, har ikke (lenger) fellesskap med Gud, men den som blir i sannheten, forblir også forbundet med Faderen og Sønnen (2 Joh 1, 9-11).

2.3.25 3. Johannes

Ingenting gir større glede enn når troende lever i sannheten og støtter hverandre i kjærlighet (3 Joh 1, 3-8).

Men Guds kjærlighet går også hånd i hånd med frykten for ham. Den som gjør godt, tilhører Gud, men den som gjør ondt, har ikke kjent ham (3 Joh 1, 9-11).

De som forblir i sannheten, blir anerkjent av Gud og de troende (3 Joh 1, 12).

2.3.26 Judas

De utvalgte er elsket av Gud og bevart gjennom Jesus Kristus (Jud 1, 1-2). Gud har makt til å bevare sine troende fra feiltrinn og la dem med glede tre frem for hans herlighet (Jud 1, 24).

De som ikke tror på Gud, blir dømt, slik det skjedde med Israel etter utvandringen fra Egypt i ørkenvandringen (Jud 1, 5-6). Troende skal vise

barmhjertighet, men beskytte seg mot syndens innflytelse (Jud 1, 22-23).

De som forblir på troens grunnvoll, blir bevart i Guds kjærlighets beskyttelse og venter på evig liv i Jesu barmhjertighet (Jud 1, 20-21). Gud selv holder sine utvalgte feilfrie i sin herlighet i all evighet (Jud 1, 24).

2.3.27 Åpenbaringen

Kristus elsker oss og har rensset oss ved sitt blod for å gjøre oss til et hellig folk (Åp 1, 4-6). Han står foran døren og banker på – den som slipper ham inn, skal ha fellesskap med ham og regjere sammen med ham (Åp 3, 14-22).

Den som ikke holder seg våken, vil bli dømt uventet, men den som forblir trofast, vil beholde sitt navn i livets bok (Åp 3, 1-6). Trofasthet til døden belønnes med livets seierskrans, og den som seirer, blir spart for den andre døden (Åp 2, 8-11).

De som overvinner den store trengsel, vil stå foran Guds trone, ikke lenger ha noen mangel og være evig forsørget (Åp 7, 14-17). Fienden er beseiret, og de troende har seiret gjennom Lammets blod og sin trofaste bekjennelse (Åp 12, 10-12).

2.3.28 Sammendrag: ELSKET og frelst NÅ – BEVART for EVIG: *Kjærligheten og frykten for Gud i alle bøkene i Det nye testamente*

En undersøkelse av de 27 bøkene i Det nye testamente viser en bemerkelsesverdig enhetlighet i utsagnene om Guds kjærlighet, frelsen her og nå, betydningen av gudsfrykt og betingelsene for evig frelse. 26 av 27 bøker behandler alle tre aspekter: Guds kjærlighet, frelse gjennom tro, nødvendigheten av en sunn gudsfrykt og veien til evig frelse. Denne samstemmigheten vitner på en imponerende måte om Skriftens guddommelige inspirasjon og understreker det sentrale budskapet i Det nye testamente.

Evangeliene

De fire evangeliene (Matteus, Markus, Lukas, Johannes) understreker gjennomgående Guds kjærlighet, slik den kommer til uttrykk i Jesus Kristus. De viser at nåværende frelse skjer gjennom omvendelse, tro og mottakelse av Guds nåde. Samtidig advarer de mot et liv uten gudsfrykt og oppmuntrer til en livsstil preget av hellighet og lydighet. Alle evangeliene understreker at evig frelse avhenger av trofasthet mot Kristus og krever konsekvent etterfølgelse.

Brevene

Apostlenes brev, særlig Paulus' brev, tar opp temaene i evangeliene og utdyper dem. De gjør det klart at Guds kjærlighet er grunnlaget for frelsen, men også at frelsen må bevares i troen. Gudsfrykt beskrives som essensielt for et liv i etterfølgelse av Kristus. Brevene understreker at evig liv ikke bare er en gave, men også et mål som oppnås gjennom utholdenhet, lydighet og trofasthet. Det er forskjeller i hovedfokus: Mens for eksempel brevene til korinterne advarer mot faren ved å overvurdere seg selv, konsentrerer brevet til romerne seg om rettferdiggjørelse alene gjennom tro, men gjerninger som frukten av et sant fornyet liv.

Åpenbaringen

Det siste boken i Bibelen, Åpenbaringen, oppsummerer de sentrale temaene i Det nye testamente i en eskatologisk ramme. Den maner inntrengende til gudsfrykt og viser konsekvensene av et liv i synd, helt til tap av frelsen. Samtidig blir Guds kjærlighet synlig gjennom den endelige frelsen av de troende som seirer og forblir trofaste. Åpenbaringen understreker at evig frelse krever et aktivt, seirende liv i tro, som er mulig gjennom Lammets blod .

3 Frelse og mulig tap av frelse: Læresetninger i hele Det nye testamente

De 545 frelsesrelaterte bibelstedene i Det nye testamente ble allerede undersøkt i kapittel 2.1 etter bibelbøker . Dette kapittelet ser nå på dem tematisk og overordnet temaet: Mange er kalt – Kan en kristen miste sin frelse? Vil en etterfølger av Jesus gå tapt?

Den tematiske analysen bekrefter utsagnene i de enkelte bibelbøkene, men tegner et mer nyansert bilde med over 80 underkapitler. Hvert kapittel har en ultrakort samleuttalelse som tittel, mens

detaljnivå 5 gir hovedbudskapet med et eksempelvers og flere vershenvisninger.

I **detaljnivå 6** – grunnlaget for denne bokutgaven – gis en mer utførlig fremstilling med flere eksempler på vers.

På nettsiden <https://vielesindberufen.de> er nivåene 5, 6 og i tillegg det mest detaljerte **detaljnivået 7** tilgjengelig, hvor alle underliggende bibelvers blir analysert.

I sammendraget gjør Det nye testamente det klart at selv etter en ekte omvendelse er det to veier for gjenfødte kristne, som gjenspeiles i inndelingen av kapittel 3:

Kapittel 3.1 Åndens vei og etterfølgelsen av Kristus til evig frelse på den smale veien til himmelen.

Kapittel 3.2 Veien til «kjødet» bort fra frelse til dom og undergang.

Den som som troende ikke motstår fristelsene, men lar seg rive med av dem, vil til slutt høste døden og ikke evig liv. Troende bør ikke ha noen illusjoner om dette. Det blir klart at Jesus og apostlene her mener livets store linje – den grunnleggende retningen som en etterfølger av Jesus går i – og ikke hvert enkelt feiltrinn som vi raskt og gjentatte ganger (kan) omvende oss fra. Det handler om retningen på veien: på den ene siden å overvinne fristelsene, som fører til evig liv, og på den andre

siden å gi etter for sitt eget liv og sine begjær, som fører til evig død. Jesus og apostlene er helt enige om dette i Det nye testamentet.

En detaljert tabell med de viktigste bibelstedene om temaet **«To veier for gjenfødte kristne»** finnes på nettsiden til kapittel 3 i nivå 7. Her er bare noen bibelske bevis:

Mt 25, 14-30 Meng

14 «Det vil være som med en mann som før han reiste til utlandet, kalte sine tjenere og overlot dem sin formue (til forvaltning); 15 til den ene ga han fem talenter, til den andre to, til den tredje ett, ... 18 Men den (tjeneren) som hadde fått det ene talentet, gikk bort, gravde et hull i jorden og gjemte sin herres penger der. ... 24 Da kom også den som hadde fått det ene talentet, ... har gjemt talentet ditt i jorden: her har du pengene dine igjen!« 26 Da svarte hans herre ham: »Du onde og late tjener! ... 28 Ta derfor talentet fra ham og gi det til ham som har de ti talentene. 29 For den som har, skal få enda mer, så han får overflod, men den som ikke har, skal også det han har bli tatt fra ham. 30 Den ubrukelige tjeneren skal dere kaste ut i mørket utenfor! Der skal det være høy gråt og tenners gnissel.»

Rom 8, 12-13 Meng

12 Således, kjære brødre, har vi ikke plikt overfor kjødet til å leve etter kjødet; 13 for hvis dere lever etter kjødet, er døden sikker for dere; men hvis dere ved Ånden dreper kroppens gjerninger, skal dere leve.

Gal 6, 7-10 Meng

7 Ikke ta feil: Gud lar seg ikke spotte, for det mennesket sår, skal det også høste. 8 For den som sår på sitt kjød, skal høste fordervelse fra kjødet av, men den som sår på Ånden, skal høste evig liv fra Ånden. 9 La oss ikke bli trette i å gjøre det gode, for når tiden er inne, skal vi høste, hvis vi ikke gir opp. 10 La oss derfor gjøre godt mot alle mennesker, men særlig mot våre trossfeller, når vi har anledning til det!

Jak 1, 12-16 Meng

12 Salig er den mann som utholder fristelsen! For når han har bestått prøven, skal han motta livets seierskrans, som er lovet dem som elsker ham. 13 Ingen skal si, når han blir fristet (til det onde): «Jeg blir fristet av Gud», for Gud kan ikke fristes av det onde, og han fristet heller ingen.

14 Nei, hver og en blir fristet (til det onde) ved å bli provosert og lokket av sin egen lyst. 15 Når lysten har fått fotfeste, føder den synd, og synden føder, når den er fullbyrdet, døden. – 16 La dere ikke villedes, mine kjære brødre.

Mt 25, 23-30; Rom 8, 12-13; Gal 6, 7-10; Jak 1, 12-16; Mt 18, 7-9; Heb 10, 26; Jak 1, 1-12, 2 Petr 2, 19-22, 1 Joh 3, 15; 1 Joh 5, 16; Åp 2-3; Jud 1, 4-5

3.1 Åndens vei og etterfølgelsen av Kristus til evig frelse

Veien til evig frelse er ikke bred, behagelig eller full av kompromisser – den er en vei av ånd, hengivenhet og ekte etterfølgelse av Jesus Kristus. På denne veien blir løftet om evig liv virkelighet, men den krever bevisste valg og et hjerte som er villig til å følge Kristi kall. Det handler ikke om å opptre religiøst utad eller bare følge regler, men om å la seg lede av Guds Ånd og leve livet i hans lys og et liv i kjærlighet, lydighet og trofasthet mot Gud. Underkapitlene viser at ekte etterfølgelse betyr å elske Jesus, leve av mottatt nåde og bære frukt i livet. Det handler om å tjene Gud av hele sitt hjerte og ikke om å behage mennesker – en livsvei som munner ut i evig fellesskap med Gud.

3.1.1 Ufrelste mennesker finner frelse gjennom frelste: Misjon og evangelisering er nøkkelen til at mennesker blir frelst

Mennesket vet nok til å gå fortapt, men ikke nok til å bli frelst. Alle mennesker i verden trenger en omvendelse til Gud og til den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus for å motta syndenes forlatelse og nytt liv. Ingen blir rettferdig for Gud ved å holde regler og bud – loven viser oss bare vår synd. Derfor må Guds ord forkynnes, slik at mennesker kan erkjenne sin syndighet og vite at de trenger omvendelse for å bli frelst gjennom evangeliet om Jesus Kristus.

Jesus har gitt oss i oppdrag å forkynne dette glade budskapet over hele verden. Den som tror og lar seg døpe, blir frelst; den som ikke tror, forblir fortapt. Jesus selv ble sendt av Faderen for å bringe Guds ord og

som verdens lys skille lys fra mørke. På samme måte sender Jesus oss som sine disipler ut i verden. Hans mål er å gi alle som tror tilbake Guds herlighet, som har vært tapt siden paradiset.

Bare gjennom forkynnelsen av evangeliet kan mennesker bli frelst. Uten evangeliet er de evig forlapt. Derfor er det presserende nødvendig å forkynne evangeliet til alle mennesker, slik at de får muligheten til å bli frelst og finne fred med Gud.

Mk 16, 15-16 Sl

15 Og han sa til dem: Gå ut i hele verden og forkynn evangeliet for hele skapningen! 16 Den som tror og blir døpt, skal bli frelst, men den som ikke tror, skal bli fordømt.

Apg 4, 10-12 Meng

10 Så skal det være kjent for dere alle og for Israels folk: I kraften av navnet Jesus Kristus fra Nasaret, som dere korsfestet, men som Gud oppreiste fra de døde – ja, ved hans navn står denne mannen frisk foran dere! 11 Han (Jesus) er den stein som dere byggere forkastet, men som er blitt hjørnesteinen. 12 Og i ingen annen er det mulig å bli frelst, for det er ikke gitt mennesker noe annet navn under himmelen som vi kan bli frelst ved.

Rom 10, 13-14 Meng

13 For «alle som påkaller Herrens navn, skal bli frelst». 14 Men hvordan skal de påkalle ham som de ikke har lært å tro på? Og hvordan skal de tro på ham som de ikke har hørt om? Og hvordan skal de høre om ham uten en forkynner?

Mt 28, 18-20; Mk 16, 15-17; Lk 24, 46-47; Apg 4, 10-12; Rom 10, 13-17; Joh 3,16; Joh 17, 18-23; Rom 3, 20; Rom 1-4; Rom 10, 8-11

3.1.2 Vi blir frelst alene gjennom Guds ene sanne ord og gjennom intet annet enn Guds ord

Bibelen vitner om seg selv at den er Guds ord. I den finner vi livet og veien til evig liv. Den vitner om Guds vilje, visdom og bud og Jesus Kristus både i Det gamle og Det nye testamente. Den eneste nøkkelen

til Gud og evig liv er evangeliet om Jesus Kristus, som Guds ord i Det gamle testamente skygger for og i Det nye testamente presenterer i sin fulle form. Uten Guds ord ville vi ikke kjenne evangeliet og ville ikke ha noen bindende guddommelig retningslinje for vårt liv. Guds ord vitner om at det bare finnes én frelser for verden, Jesus Kristus, og bare ett sant evangelium, som vi må følge for å ha et rett forhold til Gud og oppnå evig frelse. Vranglære som strider mot Guds ord er åndelig dødelig. Vi må verken legge noe til Guds ord i hans ord hvis vi vil forbli frelst, eller ta noe bort fra hans ord hvis vi selv vil bli evig frelst.

Guds ord ER Guds ord, det inneholder ikke bare Guds ord. Guds ord ER både menneskers ord og Guds ord, helt ned til hver enkelt bokstav.

Vi kan bare lære Guds vilje fra hans ord og må ikke legge til noe eget og menneskelig. Ellers blir vi hyklere som ærer vår egen forestilling om Gud mer enn det Gud selv presenterer for oss. Og en hykler, det gjør Jesus klart, er langt fra Gud – og dermed ikke frelst. For å bli frelst må vårt hjerte henge ved Gud og hans ord, og ikke (bare) vår munn ved Gud og vårt hjerte ved tradisjoner, uansett om de er jødiske eller kristne og kirkelige.

Vi trenger Gud, Jesus og Den Hellige Ånd for å forstå Skriften. Guds ord kan og må bare tolkes av dem som ikke ønsker annet enn å følge Guds ord og leve etter det i sitt liv. Enhver annen bruk av Guds ord blir til dom for den som ikke følger det, og fører uunngåelig til vranglære om Guds ord og troen.

2 Pet 1, 20-21 Meng

20 Men først og fremst må dere være klar over at ingen profeti i Skriften tillater en egenmäkelig tolkning; 21 for aldri har en profeti kommet av menneskelig vilje, men drevet av Den Hellige Ånd har mennesker talt fra Gud.

Joh 1, 14 Meng

14 Og Ordet ble kjød [menneske].

Joh 7, 16-17 Slt

Min lære er ikke min egen, men den som har sendt meg. 17 Hvis noen vil

gjøre hans vilje, skal han kjenne om denne lære er fra Gud, eller om jeg taler av meg selv.

2 Tim 3, 14-17 Meng

14 Men du skal holde fast ved det du har lært og er blitt fullstendig overbevist om, for du vet hvilke lærere du har lært det av, 15 og du kjenner fra barndommen av de hellige skrifter, som kan gjøre deg vis til frelse gjennom troen på Kristus Jesus . 16 Hver skrift som er inspirert av Guds Ånd, er også nyttig til undervisning og overbevisning, til forbedring og oppdragelse i rettferdighet, 17 for at Guds menneske skal være fullkomment, fullt utrustet til ethvert godt verk.

Mt 5,18 For sannelig sier jeg [Jesus] dere: Før himmelen og jorden forgår, skal ikke en eneste bokstav eller en eneste strek av loven forgå, før alt er oppfylt.

Gal 3, 16 SlT

16 Men nå er løftene gitt til Abraham og hans avkom. Det står ikke: «og avkommet», som om det var mange, men som om det var ett: «og ditt avkom», og dette er Kristus.

Lk 24, 25-27 Meng

25 Da sa han til dem: «O, dere tankeløse, hvor er deres hjerter så trege til å tro på alt det profetene har forkynt! 26 Måtte ikke Kristus lide dette og så gå inn i sin herlighet?» 27 Deretter begynte han med Moses og alle profetene og forklarte dem alle skriftstedene som gjaldt ham.

Esra 7, 10 SlT

[Esra] kom til Jerusalem, fordi hans Guds gode hånd var over ham. 10 For Esra hadde satt sitt hjerte på å undersøke og gjøre Herrens lov og å undervise i lov og rett i Israel.

Åp 22, 18-21 Meng

18 Jeg (Johannes) vitner for alle som hører ordene i denne boks profetier: Hvis noen legger noe til dem, skal Gud legge på ham de plager som er skrevet om i denne boken; 19 og hvis noen tar bort noe av ordene i denne profetiboken, skal Gud ta bort hans del av livets tre og den hellige by, som er skrevet om i denne boken. 20 Det sier han som

vitner om dette: «Ja, jeg kommer snart!» «Amen, kom, Herre Jesus!» 21 Herren Jesu nåde være med alle.

Mt 23, 23; Lk 24, 25-27; Joh 5, 39; Lk 10, 26; Gal 1, 8-9; 2 Tim 3, 15; Apg 4, 12; Joh 17, 17; 2 Petr 1, 19; 1 Kor 15, 2; 2 Joh 1, 8-11; Mt 5, 8; Åp 22, 18-20; 2 Petr 1, 19-21; Mt 5, 17-18; Gal 3, 16; Sal 119, 18; Joh 14, 26; Lk 24, 44-49; Esra 7, 10; Salme 119, 172-176; Joh 5, 39; Joh 6, 38; Joh 7, 17; Joh 9, 31; 1 Pet 2, 1-10; Rom 2, 12; 2 Pet 3, 16; Mk 7, 6

3.1.3 Den riktige læren om evangeliet er en ufravikelig og sann forkynner er en gunstig forutsetning for å oppnå frelse

Vår og alles frelse avhenger av

- **forkynnelsen** av evangeliet og
- forkynnelsen av det **riktige evangeliet**

. Hørernes mottakelse av evangeliet avhenger i stor grad, men ikke utelukkende, av

- om det forkynnes av troverdige og trofaste disipler av Jesus.

Til syvende og sist er evangeliet selv den sanne nøkkelen til vår frelse.

Det eneste sanne og frelsende evangeliet har vi allerede lagt frem og diskutert i et annet kapittel. Vi trenger lærere som selv lever etter Guds ord og som underviser riktig om evangeliet og Guds ord. Gud bygger sin menighet i hovedsak gjennom sitt ord og gjennom ulike tjenester av sitt ord. God og riktig lære er avgjørende for frelsen til Guds folk og bygger opp Guds folk og styrker det i troen og tilliten til den evige frelse. Derimot dreper vranglære og vranglærere troen og dermed Guds folk, med tap av frelsen som følge.

Det dårlige eksemplet fra hyklere – som snakker om Guds ord, men ikke handler etter det – har så stor innvirkning at det til slutt holder mennesker borte fra troen og til og med fører til at Guds navn blir spottet, og at mennesker til slutt holdes borte fra frelsen.

I summen forkynner vi ikke bare med våre ord, men også med våre liv – og har dermed et stort ansvar for å ære Guds navn med våre liv og gjøre evangeliet troverdig og bekrefte det.

Og likevel ligger frelsen til slutt i (troen på) Guds åpenbarte evangelium. Selv et sant evangelium som forkynnes av uredelige motiver, frelser dem som tar imot det og tror på det.

2 Tim 4, 2 SlT

2 Forkynn ordet, stå opp for det, enten det er beleilig eller ubeleilig.

1 Tim 4, 16 SlT

16 Vakt deg selv og læren, hold fast ved den! For når du gjør dette, vil du både frelse deg selv og dem som hører på deg.

1 Kor 15, 1-2 SlT

*1 Men jeg minner dere, brødre, om **det evangelium** som jeg har forkynt for dere, som dere også har tatt imot, og som dere også står fast i, **2 og ved hvilket dere også blir frelst, hvis dere holder fast ved det ordet** som jeg har forkynt for dere – med mindre dere har trodd forgjeves.*

Gal 1, 9 Meng

9 Som vi allerede har sagt, gjentar jeg det nå igjen: «Hvis noen forkynner dere et annet frelsesbudskap enn det dere har mottatt (fra meg), så være han forbannet!»

2 Tim 4, 2-4; 1 Tim 4, 16; 1 Kor 15, 1-2; Gal 1, 9-12; Fil 1, 14-18

3.1.4 Den som tror, skal bli frelst: Troen på det sanne evangeliet er den viktigste forutsetningen for å oppnå frelse

Tro på det rette evangeliet er DEN viktigste forutsetningen for å oppnå frelse. Og å holde fast ved troen er DEN viktigste forutsetningen for å komme inn i evigheten og arve alt det Gud har lovet. Det finnes ingen annen vei enn å tro på det rette evangeliet, leve i samsvar med evangeliet og holde fast ved evangeliet til det siste, hvis vi ønsker å bli frelst.

Mk 16, 15-16 Meng

15 Da sa han til dem: «Gå ut i hele verden og forkynn evangeliet til hele skapningen! 16 Den som tror og lar seg døpe, skal bli frelst, men den som ikke tror, skal bli fordømt.

1 Kor 15, 1-2 Meng

1 Men jeg minner dere, kjære brødre, om det frelsesbudskap som jeg (den gang) trofast forkynte dere, og som dere også tok imot, og som dere også står fast ved 2 og gjennom hvilket dere også får frelse, hvis dere holder fast ved det slik jeg trofast forkynte det for dere; ellers ville det være slik at dere hadde kommet til troen forgjeves.

Rom 5, 1-2 Meng

1 Da vi nå er blitt rettfærdiggjort ved troen, har vi fred med Gud gjennom vår Herre Jesus Kristus, 2 gjennom hvem vi også i troen har fått adgang til vår nåværende nådestilling, og vi roser oss også av håpet om Guds herlighet.

Heb 10, 39 Sl

39 Men vi hører ikke til dem som feigt trekker seg tilbake til fortapelse, men til dem som tror til frelse for sjelen.

Hebr 11, 6; Joh 8, 24; Mk 16, 15-16; Rom 5, 1-2; 2 Petr 1, 5-8; 1 Kor 15, 2; Hebr 6, 11-12; Hebr 10, 39

3.1.5 En virkelig omvendelse fra ditt gamle liv i en ekte bekjennelse er en forutsetning for å oppnå frelse

Ekte tro går alltid hånd i hånd med omvendelse til Gud. Vi legger vårt gamle liv i strid med Guds vilje bak oss og begynner et nytt liv som er rettet mot Gud og hans vilje. Dette nye livet viser seg i klare handlinger som vitner om at vår omvendelse til Gud er ekte.

Uten en slik dyptgående omvendelse finnes det ingen frelsende tro; virkelig frelsende tro går alltid hånd i hånd med en radikal forandring av livet.

Luk 3, 7-8 Meng

7 Johannes sa til folkemengden som kom ut til ham for å bli døpt av

ham: «Dere slangens avkom! Hvem har lært dere å ønske å unnslippe den truende dommen? 8 Bær derfor frukt som er verdig omvendelsen, og la det ikke falle dere inn å si: «Vi har jo Abraham til far!», for jeg sier dere: Gud kan vekke barn til Abraham fra disse steinene.

Lk 13, 3 Meng

Jeg [Jesus] sier dere: Hvis dere ikke omvender dere, vil dere alle gå til grunne på samme måte.

Apg 26, 20 Meng

[Paulus] [Jeg] forkynte først for innbyggerne i Damaskus og Jerusalem, deretter for hele det jødiske land og videre for hedningene, at de skulle omvende seg, vende seg til Gud og gjøre gjerninger som er verdige omvendelsen.

Lk 3, 7-17; Lk 13, 3; Mk 1,15; Lk 15, 10; Apg 17, 30; Apg 26, 20; Apg 11, 18

3.1.6 Bare frelsen gjennom Jesu Kristi blod bringer frelse

Ingen mennesker kan komme til Gud uten tilgivelse for sine synder og frelse gjennom Jesu Kristi offer. Hans blod, som han utgjøt for oss på korset, renser og helliger oss, slik at vi blir akseptert i Guds øyne. Gjennom hans blod opplever vi frelse, rettferdighet og frelse. Bare gjennom ham er vi i stand til å leve et liv som behager Gud. Og bare gjennom hans blod vil vi en dag være i stand til å stå foran Gud, uavhengig av de utfordringene vi må overvinne. Det finnes ingen frelse, verken nå eller i evigheten, utenom gjennom det utgytte blodet til Jesus Kristus, det fullkomne og ubesmittede Guds lam, som sletter vår skyld for Gud.

Mt 26, 28 Slt

[Jesus sier:] 28 For dette er mitt blod, den nye paktens blod, som utgytes for mange til syndenes forlatelse.

Joh 6, 54 Meng

[Jesus sier:] Den som spiser mitt kjød og drikker mitt blod, har evig liv, og jeg skal oppreise ham på den siste dag.

Apg 20, 28 Meng

Så pass på dere selv og hele flokken, som Den hellige ånd har satt dere til å være tilsynsmenn for, for å vokte Herrens menighet, som han har kjøpt med sitt eget blod.

Rom 5,9 Meng

9 Så nå, etter at vi er blitt rettferdiggjort ved hans blod, skal vi enda mer sikkert bli frelst fra (Guds) vrede ved ham.

Heb 9,14 Meng

Hvor mye mer vil da Kristi blod, som ved den evige Ånds kraft har ofret seg selv som et feilfritt offer til Gud, rense vårt samvittighet fra døde gjerninger, så vi kan tjene den levende Gud!

1 Pet 1, 18-19 Meng

Dere vet jo at dere ikke er blitt løskjøpt fra deres forgjengelige levemåte, som dere har arvet fra fedrene, med forgjengelige ting, med sølv eller gull, 19 men med Kristi dyrebare blod som et feilfritt og ubesmittet lam.

Åp 7, 9-14 Meng

9 Deretter hadde jeg et syn: Jeg så en stor skare, som ingen kunne telle, fra alle folkeslag og stammer, folk og språk; de sto foran tronen og foran Lammets, kledd i hvite klær og med palmegrener i hendene. 10 De ropte med høy røst: «Frelsen kommer fra vår Gud som sitter på tronen, og fra Lammets!» ... 14 ... Da sa han til meg: «Dette er de som kommer fra den store trengsel og har vasket sine klær og gjort dem hvite i Lammets blod.

Åp 12, 11 Meng

De har overvunnet ham på grunn av Lammets blod og på grunn av sitt vitnesbyrd, og de har ikke elsket sitt liv så høyt at de fryktet døden.

Mt 26,28; Joh 6, 54; Apg 20, 28; Rom 5,9; Hebr 9,14; 1 Petr 1, 18-19: Åp 7, 9-14; Åp 12, 11

3.1.7 Den som vil bli frelst, må ta imot Jesus som konge og Messias og fra nå av være ham trofast lydig

Johannes gjør det klart for oss at den som ønsker å ha Jesus som offerlam i sitt liv, også må akseptere ham som konge over sitt liv. Og som undersått må man adlyde en konge. En konge er konge over sitt folk på grunn av sin fødsel, sin avstamning og sin eksistens. En konge blir aldri valgt demokratisk. Den som ønsker å leve i kongens land, må anerkjenne kongen og tjene ham. Og ingen har frihet til å nekte å adlyde kongen på noe punkt. Kongen har kommandoen og ubegrenset myndighet. Og hvor lett skulle det være å være underdanig denne kongen: Jesus, den e e konge over alle konger, har bare gjort godt mot sitt folk og ønsker bare godt for sitt folk, han som ga sitt eget liv for sitt folk. Kong Jesus, vær høyt opphøyet!

Luk 1,33 Meng

Og han [Jesus] skal regjere som konge over Jakobs hus i all evighet, og hans kongedømme skal ikke ha noen ende.

Åp 1,5-6 Meng

Jesus Kristus, den trofaste vitne, den førstefødte av de døde og herskeren over jordens konger! Ham som elsker oss og har frelst oss fra våre synder ved sitt blod 6 og gjort oss til et kongerike, til prester for sin Gud og Far: hans er herligheten og makten i all evighet!

Åp 17, 14 Meng

14 Disse skal kjempe mot Lammet, men Lammet skal seire over dem – for det er Herrenes Herre og Kongenes Konge – sammen med sine medkrigere, de utvalgte og trofaste.

Mt 18, 23-27 Meng

23 Derfor kan himmelriket sammenlignes med en konge som ville gjøre opp regnskapet med sine tjenere.

Jak 2, 8 Meng

Dere gjør virkelig godt når dere adlyder vår Herres kongelige bud, som det står skrevet: «Elsk din neste som deg selv.»

Mt 2,2; Lk 1,33; Mt 22, 2-7; Jak 2, 8-10; Mt 18, 23-27; Åp 1,5-6; 1 Tim 1, 17; Åp 17, 14

3.1.8 De som elsker Jesus (tilbake), skal bli frelst. Å elske Jesus betyr å tro på ham og adlyde ham

Vi kan bare elske fordi Gud først elsket oss. Jesus ga seg selv for oss, helt til døden på korset, og tilga oss all vår skyld. Derav kommer vårt naturlige svar: å gjengjelde Guds kjærlighet med kjærlighet. Den som elsker Jesus, følger hans bud. Å elske ham betyr å orientere seg etter hans ord og gjøre hans vilje.

De som elsker Jesus, får æreskransen av evig liv. Å elske Gud viser seg i lydighet mot ham. De som holder stand i de prøvelser som Gud tillater, vinner prisen av evig liv. Den som trofast mestrer disse utfordringene, viser at han eller hun elsker Gud av hele sitt hjerte. Det er de som elsker Gud, som blir frelst for evig.

Joh 15, 9 Slt

9 Slik som Faderen elsker meg, så elsker jeg dere; bli i min kjærlighet!

1 Joh 4, 19 Meng

Vi ... elsker [Gud] fordi han først elsket oss.

Joh 14, 21 Slt

21 Den som holder mine bud og følger dem, han er det som elsker meg; men den som elsker meg, skal bli elsket av min Far, og jeg skal elske ham og åpenbare meg for ham.

Jak 1, 12 Slt

12 Salig er den mann som holder ut i prøvelser, for når han har bestått prøven, skal han få livets krone, som Herren har lovet dem som elsker ham.

Luk 7, 42; Joh 14, 15-21; Jak 1, 1-12; 1 Joh 4, 19; Joh 15, 9-11; Luk 7, 42; Joh 13, 34

3.1.9 Livets frukt fra mottatt nåde er et tegn på ekte og varig frelse

Guds frelsende nåde har et bestemt mål: De frelste skal ikke lenger leve for seg selv, men for Gud og til hans ære. De skal bære frukt som ærer ham i guds frykt og gode gjerninger. Den som lever slik til siste slutt ved nådens kraft, skal få evig liv. Men der Guds nåde ikke bærer frukt, er frelsen i fare. Også den som ikke bevarer frukten til det siste, vil gå fortapt.

Ved å vende oss til Gud har vi mottatt nytt liv fra ham, og evnen til å bære frukt er gitt oss. Alt vi trenger for dette, er lagt inn i oss. Hvis vi forblir tett forbundet med Jesus, vår vintreet, vil vi på naturlig vis gjennom hans nåde og kraft bære frukt som ærer Faderen. Det er meningen og målet med nåden: at de frelste skal bære frukt og ære Gud.

Den som ikke bærer frukt til tross for Guds godhet og kjærlighet, setter sin frelse i fare. Gud viser stor tålmodighet og ønsker at troende skal vende seg bort fra et fruktløst liv og omvende seg (). Han gir oss tid til omvendelse, men et vedvarende fruktløst liv innebærer faren for at den mottatte nåden har vært forgjeves – det vil si uten at den har ført til noen forandring.

Johannes Døperen og Jesus advarer inntrengende mot en fruktløs tro som uten ekte hjerteforbindelse til Gud bare fungerer etter ytre regler. De henvender seg dermed også til den religiøse eliten. Apostlene tar opp disse advarslene og gjør dem til en sentral del av sin forkynnelse.

Fruktløshet fører – selv under ugunstige omstendigheter – til en varig adskillelse fra Gud og den evige dom. Frukten består i å vende seg bort fra verdslige begjær og synder og leve et liv i rettferdighet, kjærlighet og gode gjerninger for Gud – med utholdenhet til det siste.

I lignelsen om de fire jordåkrene forklarer Jesus at bare de som bærer frukt, virkelig blir frelst. Man skal kjenne Jesu sanne etterfølgere på fruktene; et godt tre bærer god frukt. Den som ikke bærer god frukt, blir hugget ned og kastet i ilden. Ekte frukt viser seg i et liv i omvendelse, i

godhet, sannhet, kjærlighet, rettferdige gjerninger, helliggjørelse og bekjennelse til Jesus.

De som holder fast ved denne frukten til slutten, vil bli frelst.

Luk 13, 6-9 Meng

«Se, jeg har kommet hit i tre år og søkt frukt på dette fikentreet, men finner ingen. Hugg det ned! Hvorfor skal det ta opp plass?» 8 Da svarte han ham: «Herre, la det stå igjen i år! Jeg vil grave rundt den og gjødsle den en gang til. 9 Kanskje den vil bære frukt i fremtiden. Hvis ikke, så hugg den ned!»

2 Pet 3, 9 Sl

9 Herren forsinker ikke løftet, slik noen mener, men han er langmodig mot oss, fordi han ikke vil at noen skal gå fortapt, men at alle skal ha rom for omvendelse.

2 Kor 6, 1 Sl

1 Men som medarbeidere formaner vi dere også til ikke å motta Guds nåde forgjeves.

Hebr 6, 7-8 Meng

7 For når en åker har sugd til seg regnet som ofte faller på den, og gir nyttig avling til dem den er dyrket for, så gjør den seg Guds velsignelse til sin egen; 8 men hvis den derimot gir torner og tistler, så er den ubrukelig og går mot forbannelsen, hvis ende fører til ild.

Tit 2, 11-13; Mt 3, 10; 2 Kor 6, 1; 1 Kor 15, 10; Hebr 6, 7-10; Lk 13, 6-9; 2 Petr 3, 9; 2 Petr 1, 3-9; Joh 15, 1-8

3.1.10 Bare den som tjener Jesus av hele sitt hjerte og ikke bare ønsker å behage mennesker, vil til slutt bli frelst

Det høyeste budet for alle mennesker er å elske Gud av hele vårt hjerte, av hele vår sjel og av all vår kraft, og å tjene ham – og å elske vår neste som oss selv. Gud kommer alltid i første rekke. Enhver tjeneste som ikke først og fremst har Guds ære som mål, blir til slutt avgudsdyrkelse, uavhengig av gode intensjoner eller motiver.

Adam falt i synd fordi han elsket Eva mer og tjente hennes vilje mer enn Gud. Denne beslutningen førte ham og Eva ut av paradiset. Det eneste middelet er å elske Gud over alt og tjene ham alene. Jesus selv understreker dette som det høyeste bud og knytter det til betingelsene for å følge ham: Bare den som tjener ham mer enn alt annet i verden, vil bli frelst.

Å tjene Gud er veien til evig liv. Men vi kan bare virkelig tjene Gud når vi er frelst fra vårt egenrådige liv uten ham. Bare gjennom Jesus, vår frelser, kan vi bli Guds tjenere. Som vår Herre forventer Jesus av oss en våken, vedvarende tjeneste som ikke avtar, men forblir trofast til slutten. Denne tjenesten ligner et løp der det gjelder å leve med hengivenhet og kjærlighet for Herren. Ikke alt som utad ser ut som en tjeneste for Herren, er det også i virkeligheten. Ekte tjeneste for Jesus kommer fra et hjerte som er fylt av hans nåde, og er preget av vedvarende hengivenhet.

Vår tjeneste har en stor løfte: evig liv. Men denne tjenesten er basert på Jesu tjeneste for oss: Han har frelst oss gjennom sin død og gjort oss til Guds barn. Det er hans tjeneste som bringer oss i rett forhold til Gud, bevarer oss i ham og fører oss til evig liv gjennom hans nåde. Samtidig kan vi undre oss over at vår egen trofaste tjeneste for Kristus, muliggjort av hans nåde, er en del av Guds plan for vår frelse.

Kampens pris, evig liv, blir tildelt dem som ikke gjør sin egen vilje, men Herrens vilje. Hvor motiverende er det ikke å vite at Kristus selv har vist oss veien!

I sin største nød gjorde han ikke sin egen vilje, men Faderens, og ble for det kronet med ære og herlighet. På samme måte vil han, når vi tjener ham av hele vårt hjerte, bringe oss ære og ta oss opp i sin herlighet.

Mt 4, 10 Meng

10 Da svarte Jesus ham: «Vik bort, Satan! For det står skrevet: ›Du skal tilbe Herren, din Gud, og ham alene tjene!‹»

Heb 9,14 Meng

14 Hvor mye mer vil da Kristi blod, som ved den evige Ånds kraft har ofret seg selv som et feilfritt offer til Gud, rense vår samvittighet fra døde gjerninger, så vi kan tjene den levende Gud!

Luk 12, 37 Meng

37 Salige er de tjenere som Herren finner våkne [dvs. tjenende] når han kommer tilbake! Sannelig sier jeg dere: Han vil binde opp skjørtet, la dem sette seg til bords og komme fram for å tjene dem.

Joh 12, 26 Meng

26 Hvis noen vil tjene meg, så følg meg, og der jeg er, der skal også min tjener være; hvis noen tjener meg, skal Faderen ære ham.

Mt 4, 10; Mt 6, 24; Hebr 9,14; Ef 6,7; Lk 12, 37; Apg 20,24; Rom 12, 11; Rom 16, 18; Kol 3, 22+24; Kol 2, 18; Joh 12, 26; Mt 20,26; Mt 20,28; Mt 22,37; Apg 20, 24; 2 Tim 4, 7-8; Kol 2, 18; Lk 22, 42; Fil 2, 5-11

3.1.11 Betingelsene for å være en disippel er i virkeligheten betingelsene for tidsbegrenset og evig frelse

Frelsen har to grunnleggende byggesteiner, som Jesus gjør klart i betingelsene for å være en disippel:

3. **Riktig erkjennelse:** Å erkjenne og akseptere Jesus som Herre og Messias.
4. **Den praktiske oppfølgingen:** Denne erkjennelsen fører til et liv som viser seg i ekte hengivenhet. Det betyr:
 - Å sette egne behov og ønsker bak Jesu vilje
 - Være villig til å ta på seg lidelse for Jesu skyld
 - Å gi sitt liv for Jesus når det er nødvendig
 - Og å stå ved Jesus og hans budskap – uansett hvilke utfordringer det medfører

Bare den som har denne holdningen og denne livsstilen som etterfølger, vil bestå når Jesus kommer i herlighet og vi står foran ham.

Den som derimot vil miste sitt liv, følger denne falske veien:

- Han vil redde sitt eget liv i stedet for å overgi det til Jesus.
- Han elsker verden eller til og med sin egen familie mer enn Jesus.
- Han står ikke ved Jesus og hans budskap.

En slik person vil ikke bli anerkjent av Jesus når han kommer tilbake i sin herlighet og i sin Fars og de hellige englers herlighet.

Mk 8, 34-38 Meng

34 Da kalte han folkemengden og disiplene til seg og sa til dem: «Hvis noen vil følge meg, må han fornekte seg selv og ta sitt kors på seg, og så skal han bli min etterfølger. 35 For den som vil redde sitt liv, skal miste det, men den som mister sitt liv for min skyld og for evangeliets skyld, skal redde det. 36 For hva gagnar det et menneske om det vinner hele verden, men mister sitt liv? 37 For hva kan et menneske gi i bytte for sitt liv? 38 For den som skammer seg over meg og mine ord blant dette utro og syndige slekt, ham skal også Menneskesønnen skamme seg over når han kommer i sin Fars herlighet med de hellige engler.». ...

Mt 10, 37 Meng

Den som elsker far eller mor mer enn meg, er ikke verdig meg, og den som elsker sønn eller datter mer enn meg, er ikke verdig meg.

Lk 9, 18-23; Joh 16, 27; Mt 10, 37-39

3.1.12 ALT for Jesus er det eneste frelsende livsmottoet – og det betyr full overgivelse til vår Herre etter egne evner

Guds ord er fullt av positiv oppmuntring, inntrykkende formaninger og skjebnesvangre advarsler om å gi ALT for Jesus nå. For fra vårt menneskelige synspunkt er vår kallelse og vår utvelgelse ikke så fast at den ikke kan rukke ved. Begge deler kan påvirkes av oss gjennom våre handlinger. Guds forventninger og målestokk for oss er helt individuelle, ikke absolutte. Vårt personlige ALT er VÅRT alt i henhold til våre muligheter. Ingen trenger å gi mer enn det de har. Men ingen kan tillate seg å gi mindre enn de kan, for ikke å komme på en vaklende, usikker vei inn i evigheten.

Å ikke gi ALT for Jesus nå og i fremtiden gir ingen frelsesløfte.

Men den som gir ALT for Jesus NÅ, skaper selv det beste grunnlaget for sin **nåværende** og **fremtidige** nærhet til Gud og frelse.

Hver og en har sitt helt personlige ALT og trenger ikke mer og kan ikke tillate seg å gi mindre, for ikke å snuble.

2 Pet 1, 5-11 Meng

5 Derfor må dere også med all iver i troen legge til dyd, i dyden kunnskap, 6 i kunnskapen selvbeherskelse, i selvbeherskelsen utholdenhet, i utholdenheten gudsfrykt, 7 i gudsfrykten broderlig kjærlighet, i broderlig kjærlighet allmenn kjærlighet. 8 For hvis disse (egenskapene) er til stede hos dere og stadig vokser, vil de ikke la dere være inaktive og fruktløse når det gjelder kunnskapen om vår Herre Jesus Kristus. 9 Den som derimot mangler disse (egenskapene), er blind i sin kortsynthet og har glemt renselsen fra sine tidligere synder. 10 Derfor, kjære brødre, vær så ivrige etter å gjøre deres kall og utvelgelse fast, for når dere gjør det, vil dere aldri snuble. 11 På den måten vil dere få adgang til det evige rike til vår Herre og frelser Jesus Kristus.

2 Pet 3, 14 Slt

14 Derfor, mine kjære, siden dere venter på dette, så vær ivrige etter å bli funnet rene og feilfrie for ham i fred!

1 Kor 9, 25 Slt

25 Men alle som deltar i konkurransen, er avholdende i alt – de for å motta en forgjengelig seierskrans, men vi for å motta en uforgjengelig.

Lk 13,24; Mt 13,44; 2 Petr 3, 14; 1 Kor 9, 25; Hebr 6, 18; 2 Petr 1, 1-10; Lk 12, 48

*3.1.13 (Bare) den som går på to ben, kommer til himmelen:
Hengivenhet for nåde, følge budene for evig frelse*

Slik går vi på to bein på veien til himmelen:

1. 100 % hengivenhet til Gud gjennom Jesus Kristus: for frelse og nåde = å følge det 1. til 3. bud
2. Elske sin neste som seg selv: for å oppnå nåde og frelse = følge det fjerde til tiende bud

Å holde det 2. uten først å gjøre det 1. redder definitivt ikke. Ingen ren humanist vil noensinne bli frelst.

Å oppfylle det første budet og elske Gud mer enn alt annet er grunnlaget for all frelse og adgangsbilletten til Guds rike.

Uten Jesus først er alt ingenting.

Men den som oppfyller 1., kan ikke gi avkall på 2. hvis han vil komme inn i himmelriket. Vi skal elske vår neste som oss selv, akkurat som vi er pålagt å elske Gud – og det er til og med beviset på at vi elsker Gud.

Vi kan bare gå på to ben inn i himmelen! Hva betyr det å gå på to ben: Jeg kan ikke gå alene på ett ben inn i himmelen.

Først når jeg erkjenner at Gud er viktigere enn alt annet, og når jeg er villig til å gi opp alt jeg har for Jesus og følge Jesus, blir jeg en etterfølger som er sin Herre verdig og vil bli frelst. Og det er bare mulig med guddommelig hjelp. Det er bare mulig gjennom Guds nåde.

Og også etter min omvendelse forblir det grunnleggende å holde de ti budene en betingelse for å komme inn i himmelen. Slik lærer Jesus i Bergprekenen og i hele evangeliene.

Den gode nyheten er at hvis vår grunnleggende holdning er riktig, vil Jesus stadig tilgi og akseptere oss, slik han også gjorde med disiplene sine, som i motsetning til den rike unge mannen forlot alt og fulgte Jesus.

Luk 10, 27 Meng

Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel, av all din kraft og av hele ditt sinn» og «din neste som deg selv».

Mt 19, 16-26 Meng

17 Hvis du vil ... komme inn i livet, så hold budene.» 18 «Hvilke?» svarte han. Jesus svarte: «Disse: »Du skal ikke drepe, ikke bryte ekteskapet, ikke stjele, ikke avlegge falsk vitnesbyrd, 19 ære din far og din mor« og »du skal elske din neste som deg selv.« 20 Den unge mannen svarte ham: «Alt dette har jeg holdt. Hva mangler jeg ennå?» 21 Jesus svarte ham:

«Hvis du vil være fullkommen, gå og selg alt du eier, og gi pengene til de fattige, så vil du ha en skatt i himmelen. Så kom og følg meg!»

22 Da den unge mannen hørte dette, gikk han trist bort, for han hadde store rikdommer. 23 Men Jesus sa til disiplene: «Sannelig sier jeg dere: Det vil være vanskelig for en rik å komme inn i himmelriket. 24 Igjen sier jeg dere: Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye enn for en rik å komme inn i Guds rike.» 25 Da disiplene hørte dette, ble de helt forferdet og sa: «Ja, hvem kan da bli frelst?» 26 Men Jesus så på dem og sa til dem: «For mennesker er dette umulig, men for Gud er alt mulig.

1 Joh 4, 19-21 Meng

19 Vi elsker fordi han først elsket oss. 20 Hvis noen sier: «Jeg elsker Gud», men hater sin bror, er han en løgner. For den som ikke elsker sin bror, som han ser, kan umulig elske Gud, som han ikke ser. 21 Og dette budet har vi fra ham: Den som elsker Gud, skal også elske sin bror.

Lk 10, 27; Mt 18,22; Mt 19, 16-26; 1 Joh 1, 9; Mt 5-7; 1 Joh 4, 19-21

3.1.14 I frykten for Gud ligger frelsen, og ikke (bare) i ren ærbødighet

Den som frykter Gud, trenger ikke å frykte (for Gud).

Den som ikke frykter Gud, må frykte (for Gud).

Den som frykter Gud, holder i prinsippet hans bud.

Den som ikke frykter Gud, setter sitt eget ord over Guds ord.

Den som frykter Gud, vil få tilgivelse når han synder.

Den som ikke frykter Gud, får ingen tilgivelse i evigheten.

Vi elsker Guds hellige herlighet i tilbedelsen.

Vi glemmer frykten for Guds hellighet når vi synder.

Vi reduserer frykten for Guds hellighet til bare å gjelde de ufrelste. Jesus og apostlene lærer også oss som Kristi etterfølgere frykten for Guds

hellighet. Når vi mister frykten for Guds hellighet, som også kan ødelegge hans etterfølgere i helvete, risikerer vi å synde slik at vi mister vår frelse.

Og selv overfor de ufrelste ser vi stadig mindre nødvendigheten av å bevare dem fra frykten for Guds hellighet.

I summen lider vi av et økende tap av bevissthet om Guds (forferdelige) hellighet, som ikke lar seg leke med og konsekvent vil fordømme alle ufrelste og også dømme alle frelste for evig.

Lk 12, 4 Sl

*4 Men jeg sier dere, mine venner: ... **Frykt ham som**, etter at han har drept, også **har makt til å kaste i helvete!** Ja, jeg sier dere, frykt ham!*

Lk 12, 6-7 Sl

*6 Ikke en eneste [spurv] er glemt av Gud. 7 Men også hårene på hodet deres er alle talt. **Derfor skal dere ikke frykte!** Dere er mer verdt enn mange spurver.*

Rom 11, 20-21 Sl

20 Helt riktig! På grunn av deres vantro er de blitt brutt ut, men du står fast i troen. Vær ikke hovmodig, men frykt! 21 For hvis Gud ikke har spart de naturlige grenene, kan det hende at han heller ikke sparer deg.

Joh 6, 20 Sl

*Men han sa til dem: Det er meg, **vær ikke redde!***

Mt 28, 3-4; Lk 12, 4-12; Rom 11, 20-22; Hebr 10, 30-31; 2 Kor 5, 11; Åp 1,17; Mt 10, 1-5; Apg 5, 1-11

3.1.15 Din adskillelse fra denne verden er betingelsen for din frelse. Den som elsker (Faderen i) himmelen mer enn denne verden, blir frelst

Kristi etterfølgere lever i verden, men de tilhører ikke den. Jesus forventer at hans disipler bevisst skiller seg fra verdens verdier og veier og lever et annet, gudssentrert liv. Denne annerledesheten er det umiskjennelige kjennetegnet på sanne disipler.

De som derimot tilpasser seg verden og overtar dens standarder, lever ikke i Jesu etterfølgelse og kan derfor ikke bli frelst. Gud oppfordrer sine barn til aktivt å vende seg bort fra denne verdens ugudelige mørke, løsrive seg fra dens urenheter og leve et liv i hellighet. Bare slik kan vi oppleve den fulle løften som Gud har gitt oss som sine barn i evigheten.

Hvordan overvinnes kjærligheten til verden, og hvordan kan vi elske Gud mer enn verden? Det er kjærligheten til vår frelser, Jesus Kristus, som først elsket oss, og det levende håpet om den herlighet som venter oss i evigheten – enten det er etter vår død eller etter oppstandelsen.

En sann, gjenfødt troende som overvinner verden gjennom Jesus Kristus, vil arve evig liv. Men den som til tross for Guds store kjærlighet knytter sitt hjerte til verden i stedet for å elske Gud, risikerer å miste frelsen.

Gal 1, 4-5 Slt

[Jesus Kristus] 4 som ga seg selv for våre synder, for å frelse oss fra denne onde tidsalder, etter vår Gud og Fars vilje, 5 som er verdig ære fra evighet til evighet. Amen.

Fil 3, 18-21 Meng

8 For mange vandrer – jeg har ofte sagt det til dere og gjentar det nå med tårer – som fiender av Kristi kors: 19 deres ende er fortapelse, deres gud er magen, og deres ære er i deres skam, deres tanker er bare rettet mot det jordiske. 20 Vår borgerskap er derimot i himmelen, hvorfra vi også venter Herren Jesus Kristus som frelser, 21 som skal forvandle vårt ringe legeme til å bli lik hans herlighets legeme, ved den kraft som han også har til å underlegge seg alle ting.

1 Joh 5, 4-5 Meng

4 For alt som er født av Gud, overvinner verden; og dette er seierskraften som har overvunnet verden: vår tro. 5 Men hvem er det ellers som overvinner verden, enn den som tror at Jesus er Guds Sønn?

2 Kor 6, 16-18 + 2 Kor 7, 1 Meng

16 Hvordan kan Guds tempel forenes med avgudene? Vi er jo den levende Guds tempel, som Gud har sagt: «Jeg vil bo blant dem og vandre blant dem; jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk.» 17

Derfor sier Herren: «Gå ut fra dem og skille dere fra dem, og rør ikke noe urent, så vil jeg ta imot dere.» 18 «Jeg vil være deres far, og dere, skal være mine sønner og døtre», sier Herren, den Allmektige. 7, 1 Når vi nå har slike løfter, kjære, la oss rense oss fra all urenhet i kjød og ånd og skape fullkommen hellighet hos oss i guds frykt!

Gal 1, 4-5; Fil 3, 18-20; Gal 1, 4-5; 1 Joh 4, 10; 1 Joh 5, 4-5; 2 Kor 6, 16-18 + 2 Kor 7, 1

3.1.16 Retttferdighet redder fra døden: Frelsende retttferdighet er ikke bare tilregnet, men også en livsstil som står i rett forhold til Gud og gjør hans vilje.

Retttferdig for Gud er nå den som Kristus tilskriver sin retttferdighet av nåde.

Men bare de som lever retttferdig til slutt, i samsvar med denne gitte retttferdigheten, vil motta retttferdighetens æreskrans – evig liv i himmelen. Det vil si: å gjøre retttferdige gjerninger, kjempe den gode kamp, nå målet, bevare troen uberørt og glede seg over Jesu synlige gjenkomst.

Sann retttferdighet for Gud, som frelser og kvalifiserer til himmelen, er ikke bare tilregnet, men også en livsstil som står i rett forhold til Gud og gjør hans vilje.

Rom 5, 1 Meng

*Da vi nå er blitt retttferdiggjort **av tro**, har vi **fred** med Gud gjennom vår Herre Jesus Kristus.*

Åp 22, 11 Slt

Den retttferdige skal fortsette å gjøre retttferdighet!

2 Tim 2, 22 Meng

*Flykt fra ungdommens begjær, men strev etter retttferdighet og **tro**, kjærlighet og **fred** sammen med dem som påkaller Herren **av** et rent hjerte!*

Åp 19, 6-9 Slå

6 Og jeg hørte noe som en stor folkemengdes røst og som lyden av mange vann og som lyden av kraftig torden, som sa: Halleluja! For Herren, Gud, den Allmektige, har tatt kongedømmet! 7 La oss være glade og juble og gi ham æren! For Lammets bryllup er kommet, og hans brud har gjort seg klar. 8 **Og hun fikk lov til å kle seg i fint lin, rent og strålende, for det fine lin er de helliges rettferdighet [bokstavelig: «de rettferdige gjerninger»].** 9 Og han sa til meg: Skriv: Salige er de som er kalt til Lammets bryllup! Og han sa til meg: Dette er Guds sanne ord!

Mal 3, 18; Åp 22, 11; Rom 5, 1; 2 Tim 2, 22; 2 Tim 4, 7-8; Åp 19, 6-9

3.1.17 (Bare) den som følger invitasjonen til det himmelske bryllupsmåltidet, blir frelst – og bare hvis han og hun er kledd i frelses- og rettferdighetsklær

Ja, vi får de frelsende festklærne til det himmelske bryllupet gratis – ved å vaske klærne våre i Lammets blod og gjøre dem lyse, det vil si ved å omvende oss på riktig måte. Men etter vår omvendelse bevarer vi våre klær ved å ikke la dem bli besudlet og stjålet av synd eller avvik fra den smale vei. (Bare) den som seirer på denne måten, vil bli kledd i lyse klær og vandre med Jesus i evigheten.

De hvite klærne og vår rettferdighet består også av det vi gjør for Gud etter vaskingen, av våre gjerninger og rettferdige handlinger for Gud.

Her smelter gave og egne handlinger sammen. Vår rettferdighet er hovedsakelig en gave, men den er ikke bare en gave. Den bærer også frukt i vårt liv, som Gud ser på som en del av vår rettferdighet.

Vi trenger altså begge deler: Guds frie gave av vår rettferdighet – slik gjør han oss i det hele tatt verdige til å delta i bryllupsmåltidet til Guds Sønn – men også frukten, troens gjerninger, som vokser frem i vårt liv fra denne gudgitte rettferdigheten.

Lammets brud er de hellige som har fått frelsesklærne som en gave og som gjør gjerninger som kan bestå for Gud og som Gud en gang vil veve inn i det rene hvite lerretet som han vil gi sin brud i himmelen.

Åp 22, 14 Meng

14 Salige er de som vasker sine klær, for at de skal få rett til livets tre og gå inn gjennom portene til byen!

Åp 19, 6-9 SlT

Lammets brud fikk lov til å kle seg i fint lin, skinnende og rent, for det fine lin er de helliges rettferdige gjerninger.

Mt 22, 11 Meng

*11 Men da kongen gikk inn for å se på gjestene, la han merke til en mann som ikke hadde på seg bryllupsklær. 12 Da sa han til ham: «Min venn, **hvordan har du kommet hit uten bryllupsklær?**» Mannen ble stum. 13 Da befalte kongen sine tjenere: «Ta ham på hender og føtter og **kast ham ut i mørket utenfor!** Der skal det være høy gråt og tenners gnissel.» 14 For mange er kalt, men få er utvalgt.*

Åp 3, 4-6 SlT

*4 Men du har også noen få navn i Sardes **som ikke har befettet sine klær, og de skal vandre med meg i hvite klær, for de er verdige.** 5 Den som **seirer, skal bli kledd i hvite klær, og jeg skal ikke slette hans navn ut av livets bok,** og jeg skal bekjenne hans navn for min Far og for hans engler. 6 Den som har ører, han hør hva Ånden sier til menighetene!*

Åp 19, 6-9; Åp 3, 5; Åp 22, 14; Mt 22, 11; Åp 7, 14; Åp 16, 15; Jes 61, 10; Rom 1, 17; Rom 3, 22; Rom 4, 3; 1 Kor 1, 30; Fil 3, 9; Job 29, 14; Matt 5, 20; Matt 6, 1; Luk 1, 75; Rom 6, 13+16+18; 2 Kor 3, 9; 2 Kor 9, 10; Ef 5, 9; Fil 1, 11; 2 Tim 2, 22; Tit 3,5; Ef 2, 10; Heb 6, 1; Jak 2, 18-26; Åp 7, 14; Åp 12, 11

3.1.18 (Bare) den som hører Guds ord og handler etter det, blir frelst

Hver gang vi hører Guds ord, påtar vi oss et ansvar. Vi må ta dette ansvaret på alvor og handle etter det i våre liv for å bli frelst. Den som

glemmer og ikke lever etter Guds ord, setter sin frelse i fare. Den som bevarer Guds bud i sitt hjerte og lever etter dem med kjærlighet og hengivenhet til det siste, blir frelst.

Luk 12, 48 Sl

*Den som **har fått mye**, vil bli krevd **mye** av;
og **den som er betrodd mye**, av ham vil man kreve desto mer.*

Åp 3, 1-3 Meng

*Jeg kjenner dine gjerninger: **du** har rykte på deg for å leve, **men du er død**. 2 Våk opp og styrk de gjenværende (menighetsmedlemmene) som var nær ved å dø! For jeg har ikke funnet dine gjerninger fullkomne for min Gud. 3 **Husk derfor hvordan du har mottatt og hørt (frelsesbudskapet, eller: frelsen), hold fast ved det og gå inn i deg selv!** Men hvis du ikke vil være våken, vil jeg komme som en tyv, og du skal sikkert ikke vite på hvilken time jeg kommer over deg.*

Jak 1, 22-25 Meng

*22 **Men vær gjernere av ordet og ikke bare hørere, ellers bedrar dere dere selv**. 23 For den som bare er hører av ordet, men ikke gjerningsmann, ligner en mann som ser sitt ansikt i speilet; 24 for etter at han har sett seg selv og gått bort, glemmer han straks hvordan han så ut. 25 **Men den som** har sett inn i den fullkomne frihetens lov og holder seg til den, **ikke som en glemsom hører, men som en gjør, han skal være salig i sin gjerning**.*

Apg 20, 31-32 Meng

***31 Vær derfor våkne og husk at jeg i tre år, dag og natt, ikke har sluttet å formane hver og en av dere med tårer**. 32 Og nå overgir jeg dere til Gud og til hans nådes ord, som har kraft til å bygge opp og gi arv blant alle dem som har latt seg hellige.*

Hebr 2, 1-3 Meng

*1 Derfor **må vi holde fast ved det vi har hørt, for ikke å gå tapt**. 2 For hvis det ord som ble forkynt gjennom engler var urokkelig, og hver overtredelse og ulydighet fikk sin rettfærdige straff, 3 hvordan skal vi da unnslippe (straffen) hvis vi forsømmer en så stor frelse?*

Lk 12, 48; Apg 20, 31-32; Hebr 2, 1-3; Jak 1, 22-25; 2 Petr 1, 3-9; Offb 2, 4-5

3.1.19 De som adlyder Gud og gjør hans vilje, skal bli frelst

Den som kjenner Guds vilje og ikke gjør den, vil gå fortapt. Det er ikke nok å bare bekjenne Guds vilje; det avgjørende er at vårt liv bekrefter dette gjennom gode frukter og våre handlinger. Evangeliet forkynner: Vi blir frelst alene ved Guds nåde, uten egne prestasjoner. Men for å forbli frelst må vi gi opp vår egen vilje og vårt eget liv for å gjøre Guds vilje. Den som lærer noe annet, er en falsk profet, en villedende lærer og en ulv i fåreklær.

Hvor mye lydighet er nødvendig for å bli frelst? Det er den grunnleggende lydigheten til en Jesu etterfølger som teller – et liv som til tross for feiltrinn, som hos Peter, stadig vender tilbake til Jesus i omvendelse. Den som holder fast ved Jesus og vender tilbake til lydighet etter hvert fall, blir frelst.

Det er viktig at Jesus ikke utsetter vår omvendelse og omvendelse, men anser dem som presserende. Forsinket lydighet er farlig. Og hvem kunne nøle med en så vidunderlig frelser? La oss raskt vende oss til Kristus og forbli fast i ham.

Mt 7, 24-29 Meng

24 Derfor vil *alle som hører disse mine ord og handler etter dem, være som en klok mann* som bygde sitt hus på klippegrunn.

Mt 7, 21 Meng

«Ikke alle som sier til meg: Herre, Herre, skal *komme inn i himmelriket, men bare den som gjør min himmelske Fars vilje.*

Heb 5, 8-9 Meng

8 Og [*Jesus*] lærte lydighet gjennom sine lidelser, til tross for at han var Guds Sønn. 9 Etter at han var blitt fullkommen, ble han for alle *som er lydige mot ham, opphavet til evig frelse.*

Mt 7, 24-29; Mt 7, 21; Hebr 5, 8-9; Mt 5, 25; Lk 12, 58; Ef 4, 26; Apg 5, 32; Hebr 4, 11; Joh 21, 15-17

3.1.20 Den som har saltkraft og motstår synden, vil til slutt bli frelst

For Jesus er et liv i synd – bevisst og vedvarende overtredelse av de ti bud – uforenlig med en varig frelse i evigheten. Som hans disipler er vi kalt til å bevare «saltets kraft» i oss: å erkjenne våre synder, forlate dem og holde fred med hverandre ved å ta vare på våre trosfeller. På den måten forblir vi i frelsesstanden.

Men den som bevisst og uten anger tolererer synd i sitt liv – den som mister saltets kraft – går uunngåelig tapt for evig, selv om han utad ser ut til å være en etterfølger av Kristus.

Men den gode nyheten er: Vi trenger ikke å være fullkomne og feilfrie for å forbli frelst. Den gode hyrden søker etter det tapte sauget til han finner det og bringer det trygt hjem. Faderen venter lengselsfullt på den tapte sønnens hjemkomst. Og slik vi skal tilgi våre brødre og søstre 70 ganger syv ganger, så vil også vår Far i himmelen tilgi oss gang på gang når vi vender om til ham.

Mt 5, 13 Slt

13 Dere er jordens salt. Men når saltet blir smakløst, hva skal det da gjøres salt med? Det er ikke godt for noe annet enn å kastes ut og trækkes under føttene av folk.

Mk 9, 42-50 Meng

42 Og den som forarger en av disse små som tror (på meg), for ham ville det være best om han fikk en møllestein hengt om halsen og ble kastet i havet. 43 Og hvis din hånd forarger deg [«vil forføre deg til det onde»], så hugg den av! Det er bedre for deg å gå inn i livet lemlestet enn å ha begge hender og komme til helvete, til det uutslettelige ildstedet. 44 45 Og hvis din fot forfører deg [«vil friste deg til det onde»], så hugg den av! Det er bedre for deg å gå inn i livet som lam enn å ha begge føttene og bli kastet i helvete. 46 47 Og hvis øyet ditt forfører deg [«vil friste deg til det onde»], så riv det ut! Det er bedre for deg å gå inn i Guds rike med ett øye enn å ha begge øynene og bli kastet i helvete, 48 hvor ormen ikke dør og ilden ikke slukkes. 49 For alle skal saltes med ild [slik hvert offerdyr krydres med salt]. 50 Salt er noe godt, men når saltet er

blitt smakløst, hvordan vil dere da gi det smaken tilbake? Ha salt i dere og hold fred med hverandre.»

Jak 1, 12 Slt

12 Salig er den som holder ut i prøvelser, for når han har bestått prøven, skal han få livets krone, som Herren har lovet dem som elsker ham.

Mk 9, 42-50; Mt 5, 13; Jak 1, 12; Lk 15,7; Mt 18,22; Lk 15, 20-24

3.1.21 De som elsker Gud gjennom Jesus mer enn seg selv og elsker sin neste like mye som seg selv, skal bli frelst.

Vår frelse er knyttet til personen Jesus. Han må være viktigere for oss enn alt annet. Det er den viktigste betingelsen for vår frelse.

Og den andre betingelsen for frelse til evig liv er å ikke dømme andre og å behandle dem minst like godt som seg selv.

Den som derimot elsker seg selv mer enn andre, har gått gjennom den brede porten og befinner seg på den lange veien til fortapelse.

Mk 12, 28-31

*«Hvilket bud er det første av alle?» 29 Jesus svarte: «Det første er: ›Hør, Israel: Herren, vår Gud, er den eneste Herren, 30 og du skal elske Herren, din Gud, av hele ditt hjerte, av hele din sjel, av hele ditt sinn og av all din kraft!« Det andre er dette: Du skal **elske** din **neste som deg selv**.» Det er ikke noe bud større enn dette.*

Lk 14, 33 Slt

33 Så kan ingen av dere være min disippel uten å gi avkall på alt han har.

Mt 7, 12-14 Meng

12 Alt det dere forventer av mennesker, skal dere også gjøre mot dem, for i det består (oppfyllelsen av) loven og profetene. – 13 Gå inn (i Guds rike) gjennom den trange porten, for bred er porten og bred er veien som fører til fortapelse, og mange er de som går inn på den. 14 Trang er derimot porten og smal er veien som fører til livet, og få er de som finner den.»

Mt 7, 1-2 Meng

1 Døm ikke, så dere ikke blir dømt! 2 For med den dommen dere dømmer, skal dere selv bli dømt, og med det mål dere måler med, skal dere selv bli målt.

Mk 12, 31; Mt 7, 12-14; Mt 7, 1; Jak 2, 8-13; Jak 4, 10-12; Mt 25, 31-46; Mt 18, 21-35; Mt 6,12; Joh 13,34; Lukas 6, 27-35

3.1.22 (Bare) Den som er tilgitt og som selv tilgir, skal se Guds frelse

I begynnelsen av ethvert forhold til Gud står tilgivelsen. Den som ikke er tilgitt sin skyld for Gud, er ikke og vil ikke bli frelst.

De som tilgir sine trosbrødre og alle mennesker uten begrensninger og av hele sitt hjerte, er frelst og forblir frelst. De som IKKE TILGIR sine trosbrødre og andre mennesker UTEN BEGRENSENINGER og AV HELE SITT HJERTE, og ikke omvender seg fra dette, kommer under Guds vrede og ikke-tilgivelse for sine egne synder og i (evig) fengsel for å sone sine egne synder.

Gud lar tidsrammen for vår egen tilgivelse overfor andre være åpen nok til å gi oss muligheten til å bearbeide det som har skjedd. Og han setter den så trangt og dermed presserende nok til at vi vet at vårt (evige) liv avhenger av vår umiddelbare tilgivelse. Jesus og apostlene tilga selv umiddelbart og satte dermed et eksempel og en standard for oss.

Mt 6, 12 Meng

12 Og tilgi oss vår skyld, som også vi har tilgitt våre skyldnere!

Mt 18, 20-34 Meng

*»Du onde tjener! Jeg har ettergitt deg hele gjelden fordi du ba meg om det; 33 burde du ikke også ha vist barmhjertighet mot din medtjener, slik jeg har vist barmhjertighet mot deg?« 34 Og **full av vrede** overga hans herre ham til **torturistene**, til han hadde betalt hele gjelden. 35 På samme måte vil også min himmelske Far gjøre med dere, **hvis dere ikke hver og en tilgir deres bror av hele deres hjerte.**»*

1 Kor 4, 12+13 Meng

12 Når vi blir spottet, velsigner vi; når vi blir forfulgt, holder vi tålmodig ut; 13 når vi blir skjelt ut, svarer vi med gode ord.

Mt 6, 12; Mt 6, 12; Mt 18, 20-34; Mt 6, 14-15; LK 23, 34; 1 Kor 4, 12+13; Ef 4, 20-32; Mt 5, 25+26; 1 Joh 3, 15

3.1.23 Den som elsker sine trosbrødre, vil komme til evig liv

Kjærligheten til våre trosbrødre og -søstre er blitt fremhevet av Jesus som det viktigste nye budet. Den som hater sine brødre og søstre, viser dermed at han enten aldri virkelig var omvendt, eller, hvis han en gang var omvendt, at han mister det evige liv fra Gud. Ekte etterfølgelse viser seg i kjærligheten vi viser hverandre.

Mord begynner allerede i våre tanker. Sinne mot en bror eller søster og en foraktelig holdning bringer oss allerede i Guds øyne til dom. Alvorlige fornærmelser, som tilsvarer et mentalt mord, gjør oss skyldige i helvetes ild foran Gud.

Gud gir oss bare en kort periode til å rydde opp i forholdet til våre brødre og søstre. Han gjør det klart hvor presserende dette er, for vi vet ikke hvor mye tid vi har igjen til å omvende oss fra denne livsfarlige synden.

Joh 13,34 Meng

34 Et nytt bud gir jeg dere, at dere skal elske hverandre; slik jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre.

1 Joh 3, 14 Meng

14 Vi vet at vi er gått over fra døden til livet, fordi vi elsker brødrene. Den som ikke elsker (sin bror), forblir i døden.

Mt 5, 22 Slt

22 Men jeg sier dere: Alle som blir sinte på sin bror uten grunn, skal dømmes. Den som sier til sin bror: «Raka!», skal dømmes av det øverste råd. Den som sier: «Din tosk!», skal dømmes av helvetes ild.

Mt 5, 23-26 Meng

23 Når du bringer ditt offer til alteret og der husker at din bror har noe imot deg, 24 så la ditt offer ligge der foran alteret og gå først og forsones med din bror; deretter kan du gå og ofre ditt offer! 25 Vær villig til å komme til forlik med din motstander uten å nøle, så lenge du er på vei (til dommeren) med ham, så din motstander ikke overgir deg til dommeren, og dommeren overgir deg til rettstjeneren, og du blir satt i fengsel. 26 Sannelig sier jeg deg: Du kommer ikke ut derfra før du har betalt den siste penningen.

Joh 13,34; 1 Petr 1, 22; Mt 5, 22; 1 Petr 1, 22; Ef 4, 26; Lk 12,58; Mt 5, 23-26

3.1.24 Den som bevarer et uskyldig samvittighet for Gud, både overfor seg selv og andre, skal bli frelst

Å handle i strid med sitt eget samvittighet er åndelig sett dødelig – både for den som følger Kristus og gjør dette, og for den som gjennom sin oppførsel forfører andre til å gjøre det samme. Et ubesmittet samvittighet for Gud bevarer oss i frelsen og er derfor avgjørende. Vår samvittighet trenger kontinuerlig trening og klar veiledning gjennom Guds ord for å bli formet etter hans vilje.

Hver Kristi etterfølger har et individuelt samvittighetsnivå som utvikler seg i løpet av troens liv. Derfor bør vi ikke dømme hverandre på grunnlag av ytre forhold eller formaliteter. Kristi kjærlighet krever snarere at vi ikke bringer våre medbrødre og søstre i samvittighetskonflikter gjennom kjærlighetsløs oppførsel eller manglende hensyn. Den som forleder andre til å handle mot deres samvittighet, kan ødelegge dem åndelig – et forferdelig og alvorlig svik.

Den normale holdningen til en Kristi etterfølger er å leve kontinuerlig med et rent, uberørt samvittighet for Gud. Enhver varig avvik som krenker samvittigheten, setter forholdet til Gud og dermed også frelsen i fare.

Kristi kjærlighet driver oss til å beskytte våre trosbrødre og -søstre og bevare oss selv på frelsens vei. Et rent samvittighet fører til liv, mens et

såret samvittighet fører til åndelig død. Derfor er det nødvendig for frelsen å forme vårt samvittighet og styrke det gjennom Guds ord for å leve etter hans vilje. Slik forblir vi og våre brødre og søstre i Guds beskyttelse og nærhet.

1 Tim 1, 5 Meng

5 Men det endelige målet med frelsesforkynnelsen er kjærlighet som kommer fra et rent hjerte, et godt samvittighet og en uforfalsket tro.

1 Tim 1, 19 Slt

[Kjemp den gode kamp] 19 ved å bevare troen og et godt samvittighet. Noen har forkastet dette og derfor lidd forlis i troen.

Rom 14, 15+20 Slt

15 Men hvis din bror blir bedrøvet på grunn av maten, så vandrer du ikke lenger i kjærlighet. Ødelegg ikke med din mat den som Kristus døde for! ...

20 Ødelegg ikke Guds verk på grunn av mat!

Rom 14, 15-23; 1 Kor 8, 13; Mt 18, 6; Mk 9, 42; Apg 24, 16; 1 Tim 1, 5; 1 Tim 1, 19; Heb 13, 18; 1 Pet 3, 16; 1 Joh 3, 20+21; 1 Tim 4, 1-3; 1 Kor 3, 17; 2 Tim 3, 16; 1 Joh 1, 8-9; 1 Joh 3, 21; 1 Kor 4, 4

3.1.25 Den som lever seksuelt rent i Guds øyne, vil komme til himmelen

Den som lever i seksuell renhet etter Guds målestokk, vil komme til himmelriket. Guds ord gjør det helt klart at utuktige, ekteskapsbrytere og andre som fortsetter å leve i seksuelle synder, ikke vil arve Guds rike. De troende skal ikke bedra seg selv om dette.

Guds nåde er uendelig og gjelder alle som omvender seg fra sine synder og ikke lenger lever i dem. Vi kan alltid omvende oss fra enkelte synder, og Jesus tilgir oss, som han selv lærer, 70 ganger 7 ganger og mer. Denne store og trofaste nåden er vårt faste holdepunkt.

Men denne nåden må ikke misforstås: Jesus tolererer ikke bevisst, vedvarende omgang med synd i våre liv, og det gjelder spesielt seksuelle synder. Den som bevisst tolererer synd uten å bekjempe den,

stiller seg utenfor Guds nåde. Jesu kall er klart: omvendelse, renhet og et liv som ærer Gud.

Mt 5, 27-30 Sl

*[Jesus sier] 27 Dere har hørt at det ble sagt til de gamle: «Du skal ikke bryte ekteskapet!» 28 Men jeg sier dere: **Den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede begått ekteskapsbrudd med henne i sitt hjerte. 29 Men hvis ditt høyre øye blir en anstøt [til synd], så riv det ut og kast det fra deg! For det er bedre for deg at ett av dine lemmer går tapt, enn at hele kroppen din kastes i helvete. 30 Og hvis din høyre hånd blir en anledning [til synd] for deg, så hugg den av og kast den fra deg! For det er bedre for deg at ett av dine lemmer går tapt, enn at hele kroppen din kastes i helvete.***

Mt 19, 4 Sl

4 Men han svarte og sa til dem: Har dere ikke lest at Skaperen i begynnelsen skapte dem som mann og kvinne?

1 Kor 6, 9-10 Sl

9 Vet dere ikke at urettferdige ikke skal arve Guds rike? Ta ikke feil: Verken utuktige eller avgudsdyrkere, verken ekteskapsbrytere eller sveklinger, verken barnemishandlere, 10 verken tyver eller grådige, verken drukkenbolter eller spottende, verken røvere skal arve Guds rike.

Åp 22, 14-15 Meng

7 Den som seirer, skal arve dette (det nye Jerusalem i himmelen), og jeg vil være hans Gud, og han skal være min sønn. 8 Men ... de urene ... de utuktige ... skal få sin del i sjøen som brenner med ild og svovel: dette er den andre død.

Mt 5, 27-30; 1 Kor 6, 9-10; Gal 5, 19-22; Åp 21, 7-8; Åp 22, 14-15; 2 Petr 2, 20; Mt 18, 22; Mt 19, 4

3.1.26 Riktig omgang med penger er en viktig forutsetning på veien til himmelen

Jesus sier klart at vi ikke kan tjene både Gud og pengene («mammon») samtidig. Bare den som tjener Gud alene og har en gudfryktig holdning

til sine eiendeler, vil bli frelst. Den som klamrer seg til sin rikdom, kan imidlertid ikke oppnå himmelriket.

Også den som starter godt med Kristus, men deretter gir etter for rikdommens fristelser, mister sin åndelige frukt og setter sin frelse i fare. Et liv som er preget av streben etter eiendeler, fører bort fra Gud og til evig adskillelse. Veien til evig frelse krever at vi alltid setter Gud over alt – også over våre eiendeler.

To ting beskytter meg mot farene ved rikdom:

- Å sette min lit til Gud, ikke til penger
- Å dele min rikdom og gi generøst

Den som forvalter sine eiendeler på denne måten, lever etter Guds vilje og vil vinne evig liv.

Mt 6, 24 Sl

Dere kan ikke tjene både Gud og mammon!

Mk 10, 23+25 Sl

23 Hvor vanskelig er det ikke for de rike å komme inn i Guds rike! ... 5

Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye enn for en rik å komme inn i Guds rike.

Mk 4, 18-19 Sl

18 Og de som ble sådd blant tornene, er de som hører ordet, 19 men denne verdens bekymringer og rikdommens bedrag og begjæret etter andre ting trenger seg inn og kveler ordet, så det blir ufruktbart.

Mt 6, 24; Mk 10, 23-25; Mk 4, 18-19; Mt 3, 10; 1 Tim 6, 17-19; Jak 5, 3; Mt 4, 10; 1 Joh 3, 17; Fil 4, 11-13

3.1.27 Den som tjener som forbilde som leder, skal bli frelst

Kristne ledere skal ikke utøve herredømme, men tjene som forbilder for flokken. Deres endelige frelse – å vinne den uforgjengelige seierskransen av herlighet – avhenger av at de utfører sitt embete trofast, ydmykt og samvittighetsfullt.

Bare den som lever sin tjeneste i hengivenhet til troens brødre og søstre, vil oppnå evig liv og bli rikelig belønnet av Gud.

Mk 10, 44 Slt

44 Og den av dere som vil være den første, skal være alles tjener.

1 Pet 5, 2-4 Meng

2 Vokt Guds hjord som er betrodd dere, og hold øye med den, ikke av tvang, men med glede, etter Guds vilje, ikke av grådighet, men av hengivenhet, 3 ikke som herskere over dem som er betrodd dere, men som forbilder for hjorden. 4 da skal dere også, når den øverste hyrden kommer, få den uvisnelige krone av herlighet.

Mt 24, 45-51 Meng

45 Hvem er da den trofaste og kloke tjener som hans herre har satt over sine tjenere for å gi dem mat til rett tid? 46 Salig er en slik tjener (å prise) som hans herre finner i en slik gjerning når han kommer tilbake. 47 Sannelig sier jeg dere: Han vil sette ham over alle sine eiendeler. 48 Men hvis en slik tjener er ond og tenker i sitt hjerte: «Min herre kommer ikke på lenge!», 49 og begynner å slå sine medtjenere og spiser og drikker med de drukne, 50 så vil herren til en slik tjener komme på en dag han ikke venter det, og i en time han ikke kjenner, 51 og han vil la ham hugge i stykker og gi ham hans plass blant hyklerne: der skal det være høy gråt og tenners gnissel.»

Mk 10, 44; Mt 24, 45-51; 1 Petr 5, 1-5; 3 Joh 1, 9-11; Lk 12, 42-45; Mt 24, 45-51

3.1.28 De flittige skal arve frelsen

Latsomhet fører til åndelig død, mens flid fører til fylde og liv. Fyll tomheten i deg med Guds kjærlighet og tjeneste for ham, i stedet for å kaste den bort med latskap. Slik vil du bevare ditt åndelige liv og vinne evig liv.

Å bruke fritid og krefter til Kristi ære og til beste for andre betyr å følge Kristus.

Selv som Jesu etterfølger og tjener er det mulig å gå fortapt ved å unnlate å handle, selv om det ikke foreligger noen åpenbare synder. Det er nok å ikke gjøre noe ut av livet sitt og ikke bruke de gavene Gud har betrodd en til for ham. Den som begraver sine talenter og ikke bruker dem til Guds rike, vil gå fortapt.

Fritt rom i livet som ikke fylles med Kristus og for Kristus, blir lett tatt av djevelen. Den som bruker sine gaver, tid og krefter til å leve lat og selvpoptatt, viser at han ikke følger Kristus, men djevelen. Å være en sann etterfølger betyr å aktivt stille livet i Guds tjeneste.

Mt 25, 23.26 Slt

23 Hans herre sa til ham: «Bra, du gode og trofaste tjener! Du har vært trofast i det lille, jeg vil sette deg over mye; gå inn til din herres glede! ...

*26 «Du onde og late mann!» sa hans herre. ... 28 Ta talentet fra ham og ... kast denne **ubrukkelige slave** ut i mørket. Da begynner **det store gråt og tenners gnissel**.*

Jer 48,10 Meng

Forbannet være den som utfører Herrens verk **på en slurvete måte**.

Spr 12, 24 Slt

24 Den flittiges hånd skal herske, men den late må utføre tvangsarbeid.

Mt 25, 23-30; Jer 48,10; Spr 12,24; 1 Tim 5, 13-15; Heb 6, 4-12; 2 Tess 3, 10-12; Apg 9, 36ff; Hes 16, 49-50; 5 Mos 8, 10-20

3.1.29 De som gjør godt til siste slutt, skal arve Guds frelse

For Gud teller vår nåværende tilstand – hvordan vi er på vei med ham i dødsøyeblikket. Denne tilstanden avgjør om Gud anser oss som rettferdige () eller ikke. Gud legger mer vekt på vår grunnleggende tilstand enn på enkeltstående handlinger.

Livet til de som virkelig er frelst, er preget av en uopphørlig streben etter å gjøre det gode. Ingenting annet samsvarer med livet til en ekte etterfølger av Jesus. Troende må lære å gjøre det gode, vokse i det og gjøre det til en vane. Men de må også være årvåkne og utrettelig gjøre

det gode til det siste. Bare de som ikke slutter å gjøre det gode, bærer frukt for Gud – og bare de som bærer frukt, blir frelst.

Gud er trofast og glemmer ikke våre tidligere gode gjerninger, selv om vi opplever perioder med svakhet eller tilbakeslag. Men bare de som forblir trofaste til det siste i et liv fylt av gode gjerninger, blir arvinger til løftet om evig liv.

Uansett hvor langt noen var fra Gud før omvendelsen eller på sin vei – en plettfri ny start er mulig når som helst, helt til vårt siste åndedrag. Denne omvendelsen gir nytt liv og åpner veien til evig frelse.

Rom 2, 6-8 Meng

6 Han vil gjengjelde hver og en etter hans gjerninger, 7 nemlig evig liv til dem som utholdende holder fast ved gode gjerninger og søker herlighet, ære og uforgjengelighet; 8 men vrede og harme til dem som er stivnakkede og ikke adlyder sannheten, men tjener urettferdigheten.

Mt 24, 45-51 Meng

45 Hvem er da den trofaste og kloke tjener som hans herre har satt over sine tjenere for å gi dem mat i rett tid? 46 Salig er en slik tjener som hans herre finner i en slik gjerning når han kommer tilbake. 47 Sannelig sier jeg dere: Han vil sette ham over alle sine eiendeler.

*48 Men hvis en slik **tjener** er ond og tenker i sitt hjerte: « , min herre kommer ikke på lenge!», 49 og **begynner å slå sine medtjenere** og spiser og drikker med drukkenboltene, 50 så vil herren til en slik tjener komme på en dag han ikke venter det, og i en time han ikke kjenner, 51 og han **vil la ham hugge i stykker og gi ham plass blant hyklerne, der det skal være høy gråt og tenners gnissel.**»*

Lk 15, 32 Meng

32 Vi måtte jo være glade og glede oss! For denne din bror var død og er blitt levende igjen, han var fortaapt og er blitt funnet igjen.

Rom 2, 6 -8; Mt 24, 45-51; Lk 15, 32; Hes 18, 22-24; Hes 33, 13; Lk 15, 32; Lk 8, 14; Mt 7, 19; Hebr 6, 10-12; Åp 22, 11; 1 Tim 6, 17-20; Jos 24, 20; Luk 6, 27-38; Gal 6, 9; 3 Joh 1, 11; 1 Petr 2, 12; Hebr 10, 24; Åp 2, 23-27

3.1.30 Helliggjørelse og renselse på veien er veien til himmelen

Bare den som oppriktig streber etter et helliget liv og renser sitt hjerte og holder det rent, vil en dag få se Gud. Hellighet og renhet i hjertet er uunnværlig for fellesskapet med ham i evigheten.

En aktiv avvendelse og avskjæring fra den mørke, gudløse verden samt et liv i renhet er påbudt Guds barn for at de også skal oppleve den endelige opptakelsen hos Gud i evigheten i sin fulle løfte.

Den som ikke gjør fremskritt i renselsen og avskjæringen fra verden, vil ikke se oppfyllelsen av Guds største løfter.

Bare den som renser sitt hjerte og holder det rent, vil se Gud i evigheten. Helliggjørelse og renhet er nøkkelen til full fellesskap med Herren.

1 Tess 4,3 Meng

For dette er Guds vilje, deres helliggjørelse.

Hebr 12, 14 SlT

14 Strebe etter fred med alle og helliggjørelse, uten hvilken ingen skal se Herren!

1 Joh 1, 8 Meng

9 Men hvis vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss fra all urettferdighet.

4 Mos 19, 20 SlT

Men hvis noen er uren og ikke vil rense seg, skal han utryddes fra menigheten, for han har urenhetet Herrens helligdom; renselsesvannet er ikke sprengt på ham, derfor er han uren.

1 Joh 3, 2-3 Meng

2 Vi skal se ham som han er. 3 Og hver den som setter sitt håp til ham, renser seg, slik han (også) er ren.

Mt 5, 8 SlT

8 Salige er de som er rene i hjertet, for de skal se Gud!

Mt 5, 8; 2 Kor 6, 14-18 + 2 Kor 7, 1; 1 Tess 4, 3; Hebr 12, 14; 1 Joh 1, 8; 4 Mo 19, 20; 1 Joh 3, 2-3

3.1.31 Passende avholdenhet og kamp mot ditt gamle vesen, lyster og begjær redder

En viktig egenskap hos sanne troende er deres kamp mot begjærene som strider i verden og i dem selv. De lever ikke et utsvevende liv, men lever i beslutsomhet og avholdenhet.

Gud lar oss ikke være alene i dette: Frykten for Gud, kampen gjennom Ånden mot den gamle naturen, å gjøre det gode og å vente forventningsfullt på Jesus er den beste og mest tilfredsstillende erstatningen for det vi legger bak oss. Slik blir vi styrket til å leve et liv som ærer Gud.

Vår kamp mot vår gamle jordiske natur («kjødet») er en normal del av vår vei til himmelen. Vi lever ikke lenger i de syndige mønstrene som misbehager Gud: seksuell umoral, skamløshet, onde lidenskaper, grådighet – som er avgudsdyrkelse – og andre urene ting som springer ut av vår kjødelige natur. Disse tingene påkaller Guds vrede.

Da vi ble omvendt, forlot vi denne livsstilen fullstendig. Men kampen mot disse gamle begjærene fortsetter, og vi er kalt til å «drepe» dem og forlate dem fullstendig. Dette målet er en kontinuerlig prosess. Vi er ennå ikke fullkomne på denne veien, og det er ikke et tegn på manglende frelse at vi kjemper med disse kampene og også opplever nederlag – de hører til det daglige korset for hver frelst etterfølger av Jesus Kristus.

Bare gjennom sunn formaning og bibelsk undervisning kan vi forbli i en sunn tro. Denne troen fører oss til å legge av det gamle ugudelige livet og frembringe gode gjerninger som frukt til Guds ære, til beste for andre og som vitnesbyrd for verden. En ekte tro på Jesus hindrer oss stadig i å følge det gamle menneskets ønsker og gjør oss i stand til å overvinne disse fristelsene.

Det kan riktignok skje at vi feiler på veien, men Jesus er trofast og tilgir oss når vi bekjenner våre synder og vender om til ham (1 Joh 1, 8-9). Det avgjørende er at vår store livsløp er preget av en bevisst fornektelse av denne verdens begjær og lyster. Bare hvis vi holder oss på denne veien, vil vi til slutt bli endelig og evig frelst.

Rom 8, 13 Sl

13 For hvis dere lever etter kjødet, skal dere dø; men hvis dere ved Ånden dreper kroppens gjerninger, skal dere leve.

Jak 1, 12-16 Meng

12 Salig er den mann som utholder fristelsen! For når han har bestått prøven, skal han motta livet som en seierskrans, som han har lovet dem som elsker ham. 13 Ingen skal si, når han blir fristet (til det onde) (): «Jeg blir fristet av Gud», for Gud kan ikke fristes av det onde, og han fristet heller ingen. 14 Nei, hver og en blir fristet (til det onde) ved å bli provosert og lokket av sin egen lyst. 15 Når lysten har fått fotfeste, føder den synd, og synden føder, når den er fullbyrdet, døden.

1 Joh 5, 4-5 Meng

4 For alt som er født av Gud, overvinner verden; og dette er den seierskraft som har overvunnet verden: vår tro.

5 Hvem andre er det som overvinner verden, enn den som tror at Jesus er Guds Sønn?

Rom 8, 13; Jak 1, 12-16; 1 Joh 6, 4-5; 1 Joh 6, 4-5; Ef 2, 3; Gal 5, 24; 2 Pet 1, 3-5; Mt 5, 29; Rom 8, 13; Gal 6, 7; 1 Joh 4, 4; 2 Pet 2, 9; Hebr 2, 17-18; 1 Joh 1, 8-9

3.1.32 «I Kristus» er frelsen – og så lenge jeg er «i Kristus», er jeg i og har frelsen

Frelsen nå er alene i Kristus. Vår oppgave som troende er å forbli i Kristus til vår død.

Utenfor Kristus er det ikke noe liv, verken nå i denne verden eller i den kommende. All nåværende og fremtidig frelse og herlighet er bare i Kristus.

Det er to stadier av å ikke forbli i Kristus:

1. Fasevis: Da vil vi bli skammet ved Kristi gjenkomst, men likevel bli frelst.
2. Fundamentalt: Hvis vi permanent forlater vår stilling i **Kristus**, hvor frelsen alene er, vil vi gå tapt.

Vi blir skammet fordi vi ikke har holdt oss i Kristus *i faser*, fordi vi ikke har utnyttet alle mulighetene Gud har lagt i våre liv, vi har ikke utnyttet det fulle potensialet i et liv for Gud. Men med vår store livslange linje har vi fortsatt holdt oss i Kristus, og vi vil bli frelst.

Hvis vi ikke forblir «i Kristus» med hele vår livsstil. Da skiller vi oss bevisst fra vintreet, alt det vintreet har og utgjør, og alt det vi har fått gjennom forbindelsen med vintreet, er ikke lenger vårt, fordi vi har skilt oss fra Kristus, og han har da, i henhold til sitt ord, ikke lenger blitt i oss. Hvis vi er slike vinstokker som er skilt fra Jesus, vinstokken, blir vi kastet bort og visner. Da blir vi kastet i ilden og brenner opp.

Alt, ja alt i dette livet, avhenger av at vi forblir «i Kristus».

Og hvor går grensen mellom en «lett» ikke-forblivelse i Kristus, som ikke koster oss vår frelse, og en «alvorlig» ikke-forblivelse i Kristus, som frarøver oss vår frelse?

Det vet bare vår Herre selv. For OSS er det imidlertid best å alltid og til enhver tid strebe etter å være i Kristus, å forbli i ham og bli faste i ham, og la Gud bevare oss i ham. Da er vi på den sikre siden når det gjelder vår frelse, OG vi vil heller ikke bli skammet ved Kristi gjenkomst.

2 Kor 5, 17 Meng

17 Så hvis noen er i Kristus, er han en ny skapning. Det gamle er forbi, se, det nye er kommet!

1 Joh 2, 28 Sl

28 Og nå, barn, bli i ham, så vi kan være frimodige når han kommer, og ikke må skamme oss for ham ved hans gjenkomst.

Joh 15, 4-6 Meng

4 Bli i meg, så blir jeg i dere. Slik vintreet ikke kan bære frukt av seg selv

*hvis det ikke blir på vinstokken, så kan heller ikke dere, hvis dere ikke blir i meg. 5 Jeg er vintreet, dere er grenene. Den som **blir i meg, og jeg i ham, bærer mye frukt**. Uten meg kan dere ikke gjøre noe. 6 Den som **ikke blir i meg**, blir kastet bort som en gren og tørker inn. Så samler man dem og kaster dem på ilden, og de brenner opp.*

2 Kor 5, 17; 1 Joh 2, 28; Joh 15, 4-6; Apg 4, 12; Joh 1, 4; Joh 14, 6; Ef 1, 10; Ef 2,7

3.1.33 Frelse gjennom riktig holdning: Ydmykhet og nåde redder fra døden

Selv den mest hengivne kristne gjør til slutt bare det han eller hun skylder Gud. Og å erkjenne dette er frelse for sjelen. Det handler ikke bare om å unngå gjerningsrettferdighet i vår frelse.

Det handler også om å avvise en kravmentalitet som Guds disipler på grunn av vår tilsynelatende «etterfølgelsesprestasjon». **Gud skylder oss ingenting, ikke engang de mest hengivne kristne.** Men Gud gir gjerne sin nåde og kjærlighet og oppfyller sine løfter til dem som kommer til ham i ydmykhet.

Mt 18, 23-28 Meng

26 «Ha tålmodighet med meg, jeg skal betale deg alt.» 27 Da hadde Herren medlidenhet med denne tjeneren, han løslot ham og ettergav ham også gjelden.

Lk 17, 10 Meng

Når dere har gjort alt som er pålagt dere, så si: ›Vi er små [fattige] tjenere; vi har bare gjort vår plikt.

1 Kor 4, 7 Slt

7 For hvem gir deg fortrinn? Og hva eier du som du ikke har fått? Men hvis du har fått det, hvorfor roser du deg som om du ikke hadde fått det?

1 Kor 15, 10 Meng

10 Men ved Guds nåde er jeg det jeg er, og hans nåde mot meg har

*ikke vært forgjeves, men jeg har gjort langt mer enn alle de andre, **ikke jeg, men Guds nåde som er med meg.***

Lk 17, 10; 1 Kor 4, 7; 1 Kor 15, 10; Mt 18, 23-28; 1 Kor 4, 7; Rom 11, 5-6; 1 Kor 4, 2; 1 Kor 15, 10; Mt 18, 23-28

3.1.34 De som lever på en måte som gjør dem verdige til den kommende verden, vil bli frelst

Evangeliet er et kall som man først må vise seg verdig gjennom hengivenhet til Jesus, trofasthet og gode gjerninger i Gud til det siste, for å bli endelig frelst.

De som bevarer sin tro og sine gode gjerninger til det siste, vil bli anerkjent i den kommende verden og til slutt bli frelst for evig.

Våre egne bønner og andres bønner for oss er en sterk støtte for at vi skal holde oss på veien som gjør oss verdige til å oppnå Guds rike og evig frelse.

Mt 10, 38 Slt

38 Og den som ikke tar sitt kors på seg og følger meg, er ikke verdig meg.

Lk 21, 36 Slt

Våk derfor alltid og be om at dere må bli verdige til å unnslippe alt dette som skal skje, og til å stå foran Menneskesønnen!

Åp 3, 4+5 Slt

4 Men du har noen få navn i Sardes som ikke har befettet sine klær, og de skal vandre med meg i hvite klær, for de er verdige. 5 Den som seirer, skal bli kledd i hvite klær, og jeg vil ikke slette hans navn ut av livets bok, og jeg vil bekjenne hans navn for min Far og for hans engler.

Mt 10, 38; Lk 21, 36; Åp 3, 4+5; Lk 3, 8; Mt 22, 8; 1 Tess 2, 4; 2 Tess 1, 5; 2 Tess 1, 11

3.1.35 Den som blir, blir frelst

Kristus frelser oss i sin barmhjertighet – det er årsaken til vår frelse. Vår oppgave er å bli hos ham og leve vårt liv slik det behager ham. Veien til himmelen består i å forbli i tro og kjærlighet og leve et hellig liv med klokskap og hengivenhet.

Øvelsen i å elske og ære Gud bærer i seg løftet om det nåværende og det fremtidige liv. Det er en vedvarende holdning til å bli, en livsstil som ærer Jesus og er i samsvar med evangeliet. Den som holder fast ved Jesus og denne livsstilen til slutten, enten det er til sin død eller til Jesu gjenkomst, vil bli frelst for evig.

Gjennom troen på Kristi barmhjertighet ble vi frelst. Ved å holde fast ved denne troen vil vi bli frelst. Guds ord kaller oss til å bevare oss i Guds kjærlighet – gjennom praktisert tro, bønn i Den Hellige Ånd og stadig forventning om Guds barmhjertighet ved Kristi gjenkomst.

Joh 8, 31 Meng

31 Da sa Jesus til jødene som hadde trodd på ham: «Hvis dere blir i mitt ord, er dere virkelig mine disipler.

1 Tim 2, 14-15 Meng

Hun [kvinnen som kjønn] 15 skal imidlertid bli frelst ved å føde barn, forutsatt at hun [kvinner som enkeltpersoner] forblir i troen, i kjærligheten og i en fornuftig helliggjørelse.

1 Tim 4, 8 Slt

8 For kroppslig trening er til liten nytte, men gudsfrykt er nyttig til alt, siden den har løftet om dette og det kommende liv.

Joh 8, 31; 1 Tim 2, 14-15; 1 Tim 4, 8; Joh 15, 5-6; 1 Joh 3, 14-15; 1 Tim 4, 8; Gal 6, 8-9; 1 Kor 15, 2; Joh 8, 31; Mt 10, 22; Hebr 10, 39; Jud 1, 20-21

3.1.36 Den som holder fast, kommer til himmelen

Hold fast ved evangeliet, hold fast ved livets ord, hold fast ved Jesus, hold fast ved en etterfølgelse som kan bestå i Jesu øyne – og du vil vinne evig liv.

Heb 3, 14 Slt

14 For vi har fått del i Kristus, hvis vi holder fast ved den første tilliten til enden.

1 Joh 2, 24 Slt

24 Det dere har hørt fra begynnelsen, skal bli i dere! Hvis det dere har hørt fra begynnelsen, blir i dere, så vil også dere bli i Sønnen og i Faderen.

Fil 2, 16 Meng

16 Hold fast ved livets ord, til min ære på Kristi dag, for da har jeg ikke løpt forgjeves og ikke arbeidet forgjeves.

Åp 2, 25 Meng

25 Bare hold fast ved det dere har, til jeg kommer! 26 Og den som seirer og holder fast ved mine gjerninger til enden, ham vil jeg gi makt over hedningene, 27 og han skal gjete dem med jernstav, som man knuser leirfat, 28 slik også jeg har fått (slik makt) av min Far, og jeg vil gi ham morgenstjernen.

Hebr 3, 7-14; 1 Joh 2, 24; Fil 2, 16; Fil 2, 16; Åp 2, 25; Hebr 6, 11-12; 1 Kor 15, 1-2

3.1.37 De tålmodige blir salige

Tålmodighet i ventetiden på Herren, kombinert med en livsstil som er helt rettet mot ham, er nøkkelen til den endelige og salige foreningen med ham ved hans gjenkomst.

Standhaftighet i lidelse, utholdenhet til det siste, tålmodighet og å holde fast ved Gud – det var veien til frelse i den gamle pakt, og det er det også i dag i den nye pakt.

Det er Kristi medfølelse og nåde som bærer oss. Han lar oss ikke bli fristet utover vår evne, slik han var barmhjertig mot Job. Hvis vi klamrer oss helt til ham, vil han føre oss gjennom alt og til evig frelse.

Jak 5, 7-11 Meng

7 Så hold ut, kjære brødre, til Herrens komme! ... 11 Se, vi priser de

salige som har holdt ut i tålmodighet. Dere har hørt om Jobs utholdenhet og om den utgangen Herren ga ham; erkjenn av dette at Herren er rik på medfølelse og full av barmhjertighet.

Heb 6, 11-15 Meng

11 Men vi ønsker inderlig at hver og en av dere må vise den samme iver for å holde fast ved håpet med full visshet til enden, 12 så dere ikke blir sløve, men følger eksemplet til dem som gjennom tro og utholdenhet arver de lovede frelsesgoder. ...15 **Og på denne måten holdt han [Abraham] ut i tålmodighet og oppnådde det lovede.**

Hebr 10, 35-39 Meng

35 Kast ikke bort deres glede og tillit, for den gir stor lønn! 36 **For dere trenger utholdenhet [tålmodighet] for å oppnå det lovede gode etter at dere har fullført Guds vilje.** 37 For det varer «bare en liten, helt kort tid, så kommer den som skal komme, og han lar ikke vente på seg.

Jak 5, 7-11; Hebr 6, 11-15; Hebr 10, 35-39

3.1.38 Den som bevarer troen og holder ut, skal arve frelsen

Hypomeno [gresk]: holde ut, tåle og bli

Dette er nøkkelbegrepet og nøkkelkonseptet i den nye pakt for å bli frelst for evig.

Å utholde tålmodig på oppfyllelsen av Guds løfter er en grunnleggende forutsetning for å oppnå dem. Og i dette tilfellet er løftet evig liv.

Den som forblir trofast og standhaftig i troen og holder ut til enden, vil bli evig frelst.

Mt 24, 13 Slt

13 Men den som holder ut til enden, han skal bli frelst.

2 Tim 2, 12 Slt

12 Hvis vi holder ut, skal vi også regjere med ham; hvis vi fornekter ham, vil han også fornekte oss.

Lk 21, 19 Sl

19 Vinn deres sjeler ved å holde ut!

Lk 8, 15 Sl

15 Men de som er i den gode jord, er de som beholder det ordet de har hørt i et fint og godt hjerte og bærer frukt i utholdenhet.

Mt 24, 13; 2 Tim 2, 12; Lk 21, 19; Lk 8, 15; Mt 10, 22; Mk 13, 13; Rom 12, 12; Jak 5, 11; Rom 2, 7; Hebr 10, 36; Åp 3, 10; Åp 13, 10; Åp 14,12

3.1.39 Bevis kommer gjennom bevaring. Og de som har bevist seg, bevarer Gud

Målet for vår tro er vår evige frelse. Vi er allerede frelst, men vi er ennå ikke endelig frelst. Veien til vår endelige frelse er en vei av tro. Det er veien til en tro som viser seg i prøvelser. Tro som overvinner prøvelser er ekte tro. (Bare) overvunne prøvelser viser at vår tro er ekte. Ekte tro er i Guds øyne mer verdifull enn gull. Veien til vår endelige frelse er også en vei av tro, preget av kjærlighet til Jesus, selv om vi ennå ikke ser ham, og av ubeskrivelig glede fylt av herlighet over Jesus og håpet han har for oss. Tro og kjærlighet til Jesus går hånd i hånd, de er ett. Og ekte tro kjenner ubeskrivelig glede fylt av herlighet.

Før man kan bevise noe, må man bevare det.

Bevaring og prøve er ett.

Gud bevarer de som har bevist seg.

Selvsikker venting bevarer.

Å bevare Guds ord bevarer.

Den som bevarer Guds ord i sitt liv, blir bevart av Gud.

Bevist tro arver evigheten.

Joh 8, 51 Meng

Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som bevarer mitt ord, skal ikke se døden i evighet.

Rom 5, 3-5 Meng

3 Ja, mer enn det: vi roser oss av det selv i trengsler, fordi vi vet at trengselen virker utholdenhet, 4 og utholdenheten prøvelse, og prøvelsen håp; 5 men håpet fører ikke til skuffelse, fordi Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved den hellige ånd som er gitt oss.

Jak 1, 12 Slt

12 Salig er den mann som tåler prøvelser, for når han har bestått prøven, skal han motta livets krone, som Herren har lovet dem som elsker ham.

Åp 3, 10 Meng

Fordi du har bevart ordet om å vente utholdende på meg, vil også jeg bevare deg fra den prøvelsens time som skal komme over hele verden for å prøve jordens innbyggere.

Joh 8, 51; Rom 5, 3-5; Jak 1, 12; Åp 3, 10; Luk 11, 28; Joh 8, 51; 1 Tim 3, 9; Joh 17, 15; 2 Tess 3, 3; Rom 5, 3-5; 2 Kor 13, 5; 1 Tim 6, 14; 1 Tim 6, 20; 2 Tim 1, 12; 2 Tim 1, 14; 2 Tim 4, 7; Jak 1, 3; Jak 1, 12; 1 Petr 1, 5; Jud 1, 21; Jud 1, 24; Åp 1, 3; Åp 3, 10; Åp 14, 12; Åp 16, 15; Åp 22, 7; Åp 22, 9; 1 Petr 1, 6-9; Jak 1, 12

3.1.40 Å være våken og utholdende og være lydig i største nød redder

Å være våken i troen er en nøkkelegenskap hos dem som til slutt blir frelst. Uten årvåkenhet ville ikke Jesus selv ha kunnet fullføre sin seiersgang.

Å være våken, å skille seg fra alt som ikke passer inn i livet med Gud og å internalisere Kristi liv, står på programmet for alle som virkelig tror på Kristus. Paulus beskriver hele denne prosessen med «å våkne opp fra søvnen». Det er en oppvåkning fra den søvnen som en fortapt og gudløs verden sover i når Kristus kommer tilbake.

Å være våken er forbundet med et liv i lyset, med å legge av seg mørkets gjerninger, med å ta på seg lysets våpen, med å ta på seg Jesus og med å bevare seg fra begjær.

Å være våken er forbundet med stadig bønn, i prinsippet for seg selv og for andre, og innholdsmessig med å motstå fristelser og forbli trofast mot Gud, med trofast oppmerksomhet på å ta vare på og gjennomføre det jeg har lært av Gud, med samvittighetsfull oppmerksomhet på den varige, riktige læren med tro, med trosmod og med en begynnende og varig tilknytning til himmelen og Kristus, med nøkternhet [= frihet fra denne verdens gudløse rus og fastholdelse av de virkelige himmelske sannheter], med troens og kjærlighetens rustning og med håpets hjelm, med ydmykhet og underordning overfor Gud og troens brødre og søstre, med IKKE-bekymring gjennom tillit til Gud for våre behov og med oppmerksomhet overfor djevelens angrepsforsøk, med å holde fast ved det vi har mottatt og det vi har hørt, og leve med fullkomne gjerninger overfor Gud.

Det motsatte av å våke er å sove. Og å sove er (i siste instans) dødelig. Hva betyr det å sove? Det betyr å være uten bønn, å være naken og ikke lenger bære den frelsende kappe som gjør det mulig å komme inn i himmelen. Den frelsende kappe er de helliges rettfærdige gjerninger (Åp 19,8; Åp 3,5; Åp 3,18). Å sove betyr å misforstå Guds virkelighet og ikke rette seg etter den. Å sove betyr å gjøre mørkets gjerninger som fester og drikkegilder, utukt og utsvevelser, strid og sjalusi. Den som ikke kan bestå i Guds øyne, er åndelig sett død. Og å sove og være død er hos Jesus stort sett det samme.

Mt 25, 10-12 Meng

*10 Mens de gikk for å kjøpe olje, kom brudgommen, og **de jomfruene som var klare, gikk med ham inn til bryllupsmåltidet, og døren ble lukket.** 11 Senere kom også de andre jomfruene og ropte: «Herre, herre, lukk opp for oss!» 12 Men han svarte dem: «**Sannelig sier jeg dere: Jeg kjenner dere ikke!**» 13 **Vær derfor våkne, for dagen og timen er ukjent for dere.***

Rom 13, 11-14 Meng

11 Og det skal dere gjøre i riktig erkjennelse av den (nåværende) tid, nemlig at tiden nå er inne for oss å våkne opp fra søvnen, for nå er frelsen nærmere oss enn da vi kom til troen: 12 Natten er kommet til sin slutt, og dagen er nær. La oss derfor legge bort mørkets gjerninger og ta på oss lysets våpen! 13 La oss vandre sømmelig, som det sømmer

seg om dagen: ikke i utsvevelser og drikkegilder, ikke i utukt og utskeielser, ikke i strid og misunnelse; 14 nei, kle dere i Herren Jesus Kristus, og tjen ikke kjødet, så det vekker onde begjær!

1 Tim 4, 16 Slt

6 Vokt deg selv og læren, hold fast ved den! For når du gjør dette, vil du både redde deg selv og dem som hører på deg.

Mt 25, 10-13; Rom 13, 11-14; 1 Tim 4, 16; Mt 24, 37-51; Åp 16, 15; Åp 19, 8; 1 Tess 5, 6; Mt 26, 41; Luk 21, 36; Ef 6, 18; Apg 20, 31; Ef 5, 14; 1 Tess 5, 10; Åp 3, 2; Joh 11, 13

3.1.41 Å våke og be er nøkkelen til vår evige frelse

Å være våken i bønn er avgjørende for frelsen. Vår beste forebygging mot å gå til grunne som verden er vår årvåkenhet i bønn.

- **Vedvarende bønn**
- **takknemlig bønn**
- **Bønn om beskyttelse mot det onde**
- **Bønn om frimodighet til å forkynne evangeliet for å frelse andre**

redd meg, redd oss og redd andre.

Mk 14, 38 Meng

38 Våk og be, så dere ikke faller i fristelse! Ånden er villig, men kjødet er svakt.

Lk 21, 36 Meng

36 Vær derfor alltid våkne og be om at dere må få kraft til å unnsnippe alt dette som skal komme, og til å stå fram for Menneskesønnen!

Kol 4, 2-4 Meng

2 Hold fast ved bønnen og vær våkne i den med takksigelse. 3 Be også for oss, at Gud må gi oss mulighet til å forkynne ordet.

Mk 14, 38; Lk 21, 36; Kol 4, 2-4; Mt 6, 13; Ef 6, 17-19; Kol 4, 2-4

3.1.42 Den som IKKE lar seg forføre av falske kristuser eller et falskt evangelium, vil bli frelst

Å følge Jesus trofast, uten å la seg forføre av falske jordiske Jesus-figurer og uten å la seg forderve av et falskt evangelium, fører til endelig frelse og kroning med livets æreskrans.

Kristus døde for våre synder og ble oppreist fra de døde (for vår rettferdiggjørelse). Og han vil komme tilbake synlig for alle mennesker på en gang. Dette er det frelsende budskapet, evangeliet. Enhver avvik fra dette frelsende budskapet utelukker frelse. Dette evangeliet, som frelser oss, må vi holde fast ved uforfalsket gjennom hele livet. Vi må ikke avvike fra det på noen måte før vi dør.

Fristelse bort fra det sanne evangeliet og bort fra den sanne Jesus, som ved sin gjenkomst vil lyse opp hele himmelen som et lyn, er blant de største fiender nr. 1 på topplisten over tyvene av evig liv.

Salig er den som ikke lar seg lure av splittende villedere med imponerende taler og smiger til sin evige skade.

Falske apostler og ulver i fåreklær med et falskt evangelium, forkledd som lysets engler, har det samme mål som Satan, nemlig å ødelegge menigheten gjennom forførelse, slik de gjorde med Eva. Og de gjør det ved å vende dem bort fra enkelheten overfor Kristus og kreve for seg selv den lojaliteten som egentlig tilkommer Kristus.

Det er imidlertid ikke de formelle troende som til slutt vil eie den evige arven, men bare de som overvinner fristelsene som hele menneskeheten vil bli utsatt for gjennom forførelsens krefter.

Vranglærere og dermed forførere kan potensielt ødelegge troen til dem som lytter til dem. Og med en ødelagt tro kan ingen bli frelst og forbli frelst. Men vi blir og forblir frelst ved å tro – sunt og riktig – på vår Herre Jesus gjennom det rette evangeliet og til enden.

1 Kor 15, 1-2 Sl

1 Men jeg minner dere, brødre, om det evangelium som jeg har forkynt for dere, som dere også har tatt imot, og som dere også står fast i, 2 og

ved hvilket dere også **blir** frelst, hvis dere holder fast ved det ordet som jeg har forkynt for dere – med mindre dere har trodd forgjeves.

Gal 1, 9 Sl

9 Som vi tidligere har sagt, sier jeg også nå igjen: Hvis noen forkynner dere et annet evangelium enn det dere har mottatt, skal han være forbannet!

Mk 13, 5-20 Meng

5 Da begynte Jesus å si til dem: «Pass på at ingen forfører dere! 6 Mange vil komme i mitt navn og si: «Det er meg», og de vil forføre mange. [πλανάω – planao]. ... 20 Og hvis Herren ikke hadde forkortet disse dager, ville intet menneske blitt frelst; men for de utvalgte skyld, som han har utvalgt, har han forkortet disse dager.

1 Kor 15, 1-4; Gal 1,9; Mk 13, 5-20; Mt 7, 15; Apg 20, 29; 2 Kor 11, 13-15; 2 Tim 4, 14; Rom 16, 17-19; Rom 16, 18; 2 Kor 11, 3-15; Mt 7, 15; Apg 20, 29; Mk 13, 5-20; Mt 18, 11-14; Åp 3, 7-13; Hebr 10, 39; Hebr 11, 6

3.1.43 Den som holder fast ved Jesus til enden, blir frelst

Forutsetningene og betingelsene for vår frelse er: å holde fast ved håpet om evig herlighet med full tillit og stolthet, til vi når målet.

Hos Jesus er den endelige frelsen i hans himmelske rike aldri gitt automatisk. Vi må alltid holde fast ved ham og evangeliet hvis vi ønsker å bli frelst for evig.

I den nye pakt er det også en viktig forutsetning for å være Kristi etterfølger at det usynlige åndelige hjemmet er viktigere for oss enn det jordiske hjemmet (Mt 6, 19-34). Og den som lever slik, holder også fast ved sitt håp til det siste og vil bli frelst for evig.

Å tåle nød, trøbbel, mangler, smerter, lidelser og død for troen på Jesus gir bare mening hvis det kommer noe etter dette livet (jf. Rom 8, 35-39; 1 Kor 15, 12-34), som gjør det verdt å følge Gud (på denne måten). Og en slik tro hadde og utøvde troens helter i den gamle pakt til det siste. De forlot ikke Gud før de døde, og de er stadig forbilder for vår trosvei

med Gud (Hebr 11). Og forent med dem vil vi dele den herlige evigheten med Gud (v. 40).

Hebr 3, 6 Meng

6 Kristus derimot (er trofast) som «Sønn» over «sitt eget hus», og hans hus er vi, **forutsatt at vi holder fast ved den gldefulle tillit og håp som vi roser oss av, til det siste.**

Mk 13, 13 Meng

13 Og dere vil bli hatet av alle på grunn av mitt navn. **Men den som holder ut til enden, skal bli frelst.**

Jak 5, 11 Slt

11 Se, vi roser de salige som holder ut! Dere har hørt om Jobs utholdenhet, og dere har sett det ende som Herren har forberedt [for ham], for Herren er full av medfølelse og barmhjertighet.

Heb 3, 6; Mk 13, 13; Jak 5, 11; Mk 13, 13; Jak 5, 11; 1 Kor 15, 1-58; Heb 11, 7; Heb 11, 13-16; Heb 11, 27-40

3.1.44 Den som forblir trofast mot Jesus til døden, selv om det innebærer martyrdøden, blir frelst

Den som dør som martyr fordi han holder fast ved Guds ord og forblir trofast mot Jesus som vitne, blir frelst for evig.

Men den som fornekter Jesus for mennesker for å redde sitt liv, vil Jesus også fornekte for sin Far i evigheten, og han og hun vil gå fortapt.

Åp 12, 11 Meng

11 De har seiret over ham ved Lammets blod og ved sitt vitnesbyrd, og de har ikke elsket sitt liv så høyt at de fryktet døden.

Apg 7, 55-56 Meng

55 Men han, full av Den Hellige Ånd, så opp mot himmelen og så Guds herlighet og Jesus stående ved Guds høyre hånd. 56 Og han ropte: «Jeg ser himmelen åpen og Menneskesønnen stående ved Guds høyre hånd!»

Mt 10, 33 Meng

33 Men den som fornekter meg for mennesker, ham vil også jeg fornekte for min himmelske Far.

Åp 2, 10-11 Meng

10 Vær trofast til døden, så vil jeg gi deg livets seierskrans! 11 Den som har ører, han hør hva Ånden sier til menighetene: Den som seirer, skal den andre døden ikke skade.

Åp 12, 11; Apg 7, 55-56; Mt 10, 33; Åp 2, 10-11; Åp 6, 9-11; Åp 20, 4-6; Mt 10, 28-33; Mt 16,25

3.1.45 De som seirer over dyret og dets bilde og tallet på dets navn, kommer uskadd til himmelen

Frelsen gjennom Jesus gjør oss i stand til å handle riktig – og krever det også – enhver feil handling ville være ødeleggende for vår egen frelse.

For:

9 Hvis noen ... *tilber dyret og dets bilde ... 10 så skal også han drikke av Guds glødende vin. ... og han skal pines med ild og svovel foran de hellige engler og foran Lammet. 11 Og røyken fra deres pine stiger opp fra evighet til evighet, og de som tilber dyret og dets bilde, har ingen ro dag og natt, og de som tar imot merket med dets navn. (Åp 14, 9-11 SlT).*

Hvis noen. Det er ingen unntak fra denne advarselen. Ikke engang for Jesu etterfølgere.

Det kan ikke bli tydeligere at man etter sin omvendelse og gjenfødelse IKKE automatisk er frelst for alltid. Vår frelse avhenger av at vi fortsetter å følge Jesus til enden.

Den gode nyheten er: Gud har ikke bestemt oss som Kristi etterfølgere til fortapelse, men til å oppnå frelse gjennom Jesus Kristus og leve evig (1 Tess 5, 9). Det kan vi være helt sikre på, og la oss styrke av Guds løfte og Guds Ånd til å forbli trofaste mot ham.

Ja, ingen kan på forhånd garantere at de vil forbli trofaste mot Jesus til det siste. Hvis vi stoler på vår egen styrke, kan det gå oss som Peter,

som fornekte sin Herre. Men vårt håp ligger ikke i vår tro på oss selv, men i vår tro og tillit til Jesus, vår Herre. Vi trenger og kan allerede nå øve oss i og utvikle en tro som dag for dag og sekund for sekund ser på Jesus og forventer alt av ham og ingenting av oss selv. Jesus og Faderen er for oss, Den Hellige Ånd kjemper i oss, NÅ. Hvem skulle da være imot oss, NÅ? Æren tilhører ham, han kan og vil gi meg NÅ det jeg trenger NÅ, og han vil føre oss gjennom NÅ og gjøre oss i stand til å forbli trofaste mot ham. Gud er god og mener det godt, og han er i stand til å bevare det gode som er betrodd oss – troen – til det siste. Det kan vi vite, og det kan vi stole på. Og når vi seirer ved Guds nåde, vil vi også oppleve det til slutt.

De som seirer over dyret, har tre kjennetegn:

- De tilhører Gud.
De er kjøpt bare ved Kristi blod og tilhører Gud, og de er innskrevet i livets bok siden verdens grunnleggelse.
- De følger hans bud.
De som virkelig er frelst, holder seg til det Gud sier.
- De stoler på Jesus.
Bare gjennom (sin tro på) Jesus kan de leve slik de lever og seire.

Åp 14, 9-13 Meng

9 En tredje engel fulgte etter dem og ropte med høy røst: «Hvis noen tilber dyret og dets bilde og tar imot merket på sin panne eller hånd, 10 skal han også drikke av Guds vrede, som er ufortynnet i hans vrede kopp, og han skal pines med ild og svovel foran de hellige englers og Lammets øyne. 11 og røyken fra deres pine stiger opp i all evighet, og de har ingen ro dag og natt, de som tilber dyret og dets bilde, og alle som bærer merket av dets navn!» 12 Her må de helliges standhaftige utholdenhet vise seg, de som forblir trofaste mot Guds bud og troen på Jesus. 13 Da hørte jeg en røst fra himmelen som ropte til meg: «Skriv: Salige er de døde som dør i Herren fra nå av! Ja, sier Ånden, de skal hvile fra sine møyer, for deres gjerninger følger etter dem.»

Åp 13, 8 Meng

8 Så skal alle jordens innbyggere tilbe ham, alle som ikke er skrevet i livets bok til det slaktede Lam siden verdens grunnvoll ble lagt.

Åp 15, 2-4 Meng

2 Og jeg så noe som lignet et krystallhav, blandet med ild, og jeg så dem som hadde seiret over dyret og dets bilde og over dets navnes tall, stå ved det krystallhavet med harper (til lovprisning) av Gud i hendene. 3 De sang sangen til Moses, Guds tjener, og sangen til Lammet.

Åp 14, 9-13; Åp 13, 8; Åp 15, 2-4; 1 Tess 5, 9; Mt 26, 35; Joh 21,15-17; 2 Tim 1, 12+14

3.1.46 Den som er uforført, våken og hengiven og venter på sin Herre til han kommer, skal bli frelst

Bare de utvalgte vil bli frelst når Jesus kommer tilbake.

Hvem tilhører de utvalgte som kan bestå når Jesus kommer tilbake?

- De som ikke lar seg forføre av en falsk Kristus
- De som er årvåkne og holder ut til enden
- De som setter Kristus høyere enn jordiske ting
- De som er villige til å miste livet for å beholde det

Mt 24, 4-44 Meng

4 Jesus svarte dem: «**Pass på at ingen forfører dere! ... 13 Men den som holder ut til enden, han skal bli frelst. ... Hvis ikke de dagene ble forkortet, ville intet menneske bli frelst; men for de utvalgtes skyld skal de dagene bli forkortet.**» ... 17 Den som da er på taket, skal ikke gå ned (i huset) for å hente sine eiendeler ut av huset; 18 og den som er på marken, skal ikke gå tilbake for å hente kappen sin ... 42 «Vær derfor våkne, for dere vet ikke på hvilken dag Herren kommer.

Lk 17,33 Meng

Den som søker å **bevare** sitt liv, skal **miste** det, og den som mister det, skal **bevare** det.

2 Tess 2, 1-4 Meng

*1 Men når det gjelder vår Herre Jesu Kristi komme og vår forening med ham, ber vi dere, kjære brødre: 2 La dere ikke lett forstyrre fra rolig overveielse og la dere ikke skremme av noe ... 3 **La dere ikke på noen måte forføre av noen.***

Mt 24, 4-44; Lk 17,33; 2 Tess 2, 1-4; Hebr 9, 28; 2 Petr 1, 16; Hebr 9, 28; 2 Petr 1, 16; 1 Tim 6, 14

3.1.47 Den som i øyeblikket av Kristi gjenkomst setter Kristus høyere enn alt annet, vil være hos sin Herre i all evighet

Bare den som i prinsippet setter Jesus høyere enn å spise, drikke, gifte seg, kjøpe og selge, plante og bygge, vil ikke bli overrasket og bortrykt av Guds dom. Dette gjelder alle mennesker og tilsynelatende etterfølgere av Jesus i like stor grad.

Den som er villig til å miste sitt liv – for Jesu skyld – vil vinne det til evig liv på dagen for Jesu gjenkomst. Hvor vårt, ditt og mitt hjerte virkelig henger, vil på dagen for Jesu gjenkomst bli åpenbart i et øyeblikk og refleksivt.

Den som har øvd seg og blitt fast i å allerede i dette livet ha full tilfredshet i Jesus alene og ikke ønske noe annet enn Jesus alene, vil i det avgjørende øyeblikket reagere riktig, refleksivt og uten anstrengelse. Han eller hun er allerede blitt fri fra alle verdslige ting – ingenting kan lenger distrahere ham eller henne fra Jesus og fra det himmelske hjem og den himmelske glede. Og øyeblikket – det mest kritiske øyeblikket i verdenshistorien – vil avsløre hvilket frø vi som Jesu etterfølgere har sådd i våre hjerter gjennom vårt livslange etterfølgerliv.

Luk 17, 22-36 Meng

26 Og slik det var i Noas dager, slik skal det også være i Menneskesønnens dager: 27 De spiste og drakk, de giftet seg og ble giftet bort, helt til den dagen da Noa gikk inn i arken og flommen kom og brakte alle til undergang. 28 Slik det var i Lots dager: De spiste og drakk, de kjøpte og solgte, de plantet og bygde; 29 men den dagen Lot gikk ut av Sodoma, regnet det ild og svovel fra himmelen og ødela alle –
278

30 slik skal det også være den dagen Menneskesønnen åpenbarer seg.
31 Den som er på taket den dagen, mens redskapene hans er i huset, skal ikke gå ned for å hente dem, og den som er på marken, skal ikke vende tilbake! **32 Tenk på Lots kone! 33 Den som søker å bevare sitt liv, skal miste det, og den som mister det, skal bevare det.**

Jak 5, 7-8 Meng

7 Så hold ut, kjære brødre, til Herrens komme! Tenk på at bonden venter på jordens dyrebare frukt og holder ut for den sin skyld, til den får vår- og høstregnet. 8 Hold også dere ut og styrk deres hjerter, for Herrens komme er nær.

2 Pet 3, 3-15 Meng

9 Herren er ikke sen med å oppfylle sitt løfte, slik noen mennesker ser det som en forsinkelse, men han er langmodig mot dere, fordi han ikke vil at noen skal gå fortapt, men at alle skal komme til omvendelse. 10 Men Herrens dag skal komme som en tyv; da skal himlene med et brak forgå, elementene skal oppløses i flammer, og jorden og alle menneskers gjerninger på den skal brenne opp. 11 Når alt dette skal gå til grunne, hvordan bør da ikke deres hellige liv og gudsfrykt være, 12 mens dere venter på og forbereder dere på Guds dag, da himlene skal gå til grunne i ild og elementene smelte i flammer? 13 Men vi venter, i henhold til hans løfte, på nye himler og en ny jord, hvor rettferdighet bor. 14 Derfor, mine kjære, vær ivrige etter å bli funnet plettfriske og uten skyld foran ham i fred, mens dere venter på disse tingene.

Luk 17, 22-36; Jak 5, 7-8; 2 Pet 3, 3-15; 1 Joh 3, 2-3; 1 Pet 1, 13; Hebr 10, 23-25

3.1.48 *Seierskransen ovenfor vinner den som her kjemper den gode kamp etter kampens regler og løper troens løp til himmelen*

Alle Kristi etterfølgere er lovet seierskransen og kronen av evig liv. Seierskransen står for den endelige oppnåelsen av evig liv i herlighet. Den blir tildelt dem som elsker Herren. Seierskransen ligger allerede klar for oss, mens vi trofast følger Gud. Den som følger Jesus trofast NÅ,

HAR NÅ kronen av evig liv sikret. Hvis han døde nå, ville han komme til Gud og få kronen tildelt.

Men seierskransen for evig liv blir også kun tildelt på grunnlag av et regelrett liv **til slutt**, ikke bare på grunnlag av en god start. Ja, den ene av de to tyvene på korset ved siden av Jesus opplevde en rask start-mål-seier og ble frelst. Men alle som har en lengre vei å gå, må også **holde seg på seiersveien gjennom hele løpet**. Og hva betyr det?

Det betyr

- å løpe slik at jeg får seiersprisen
- løpe mot målet
- å gi avkall på mange ting for å få prisen
- å holde fast på det jeg allerede har til slutten
- å løpe i henhold til reglene
- ikke forkynne for andre og vise seg uegnet
- å lykkes i å motstå fristelser
- å ikke herske, men tjene i ansvar
- ikke la seg frarøve seierskransen gjennom egen inkonsekvent handling eller andres, f.eks. gjennom et falskt evangelium
- kjempe den gode kamp, det vil si å gjøre Guds vilje, også mot motstand
- bevare troen på Jesus OG det sanne evangeliet uberørt
- å glede seg over Jesu synlige gjenkomst, det vil si å elske Jesus mer enn alt annet i verden

Det gjelder å legge av alt som tynger oss og holde ut løpet til slutten. **Jesus har vist oss hvordan det skal gjøres.** Også Jesus overvant i stor grad sin utholdenhet, smertene ved korset og skammen, **fordi han så på belønningen i himmelen.** Når vi ser på Jesus, vårt kronede forbilde i himmelen, blir vi ikke trette og mister ikke motet i vårt løp mot himmelen for å endelig motta seierskransen av evig liv.

1 Kor 9, 24-27 Meng

24 Vet dere ikke at de som løper på løpebanen, alle løper, men at bare én får seiersprisen? Løp så på en måte at dere oppnår den! 25 Men alle som vil delta i konkurransen, pålegger seg avholdenhet i alle forhold, de for å motta en forgjengelig krans, men vi en uforgjengelig. 26 Så løper

jeg ikke uten mål og bokser ikke som en som slår i luften. 27 Nei, jeg tukter min kropp og tvinger den til lydighet, for at jeg ikke, etter å ha oppfordret andre til kamp, selv skal vise meg uegnet.

Hebr 12, 1-3 Meng

1 La oss også, siden vi er omgitt av en slik sky av vitner, legge av oss alt som tynger oss, og (spesielt) den synden som så lett omslutter oss, og løpe med utholdenhet i den kampen som ligger foran oss, 2 mens vi ser på Jesus, troens opphavsmann og fullender, som for gleden som ventet ham (som seiersbelønning) utholdt korsdøden og regnet skammen for intet, men satte seg ved Guds trones høyre hånd. 3 Ja, tenk på ham som tålmodig har utholdt en slik motstand[1] fra syndere mot seg, så dere ikke blir trette (i løpet) og mister motet!

Jak 1, 12 Slt

12 Salig er den mann som tåler prøvelser, for når han har bestått prøven, skal han motta livets krone, som Herren har lovet dem som elsker ham.

1 Kor 9, 24-27; Hebr 12, 1-3; Jak 1, 12; 1 Petr 5, 2-4; Åp 3, 11; Åp 2, 10

3.1.49 Sammendrag: Åndens vei og etterfølgelse av Kristus til evig frelse

Troen på Jesus Kristus er en lang og utfordrende vei som fører oss til seierskransen av evig liv. Denne veien krever ikke bare en god start, men også utholdenhet og tålmodighet. Gjennom Guds overnaturlige hjelp, som Den Hellige Ånd gir oss, blir vi i stand til å mestre troens utfordringer og nå målet.

Guds overveldende kjærlighet som motivasjon

Guds kjærlighet, som vi møter i omvendelsen, er grunnlaget for vår tro. Den gir oss tilgivelse for våre synder og motiverer oss til å fortsette på troens vei. Selv om vi snubler og faller, vet vi at vi når som helst kan komme til Gud for å bli renset. Guds uendelige kjærlighet og nåde er vår drivkraft til å løpe løpet trofast til mål.

Den Hellige Ånd, som vi mottok ved gjenfødselen, er vår daglige kilde til kraft. Gjennom ham er vi i stand til å forbli trofaste på troens vei.

Flid, utholdenhet og tålmodighet: Veien til målet

Et liv i tro krever tålmodighet, utholdenhet og disiplin. Vi er kalt til å holde ut og holde fast i vanskelige tider, *Jak 1, 12 Slt: Salig er den mann som tåler fristelsen, for når han har bestått prøven, skal han motta livets krone, som Herren har lovet dem som elsker ham.* Denne utholdenheten hjelper oss å fullføre løpet til målet og motta seierskransen.

Jesu stedfortredende soningsdød og hans oppstandelse

Jesu død på korset og hans oppstandelse etter tre dager er grunnlaget for den kristne tro. Gjennom denne stedfortredende soningsdød er vi forsonet med Gud og får tilgivelse for våre synder. Troen på Jesus, som døde og oppstod for oss, er grunnlaget vi bygger vårt liv på.

Frukt for Gud: En målestokk for ekte frelse

Ekte frelse viser seg i frukten vi bærer for Gud. Jesus sa i *Joh 15,5: «Jeg er vintreet, dere er grenene. Den som blir i meg, og jeg i ham, bærer mye frukt, for uten meg kan dere ikke gjøre noe.»* Denne frukten er den naturlige følge av et frelst liv og viser seg i gode gjerninger og tjeneste for andre.

Kjærlighet til søsken og tilgivelse: Grunnlaget for livet i fellesskapet

Et annet kjennetegn på et trofast kristent liv er kjærligheten til brødrene og søstrene i troen. Jesus oppfordrer oss til å elske hverandre slik han elsker oss. I *Joh 13, 34–35 Slt* sier Jesus: *«Et nytt bud gir jeg dere: Elsk hverandre, slik jeg har elsket dere.* Og i *Mt 20, 26–28 Slt: «Den av dere som vil bli stor, skal være deres tjener.* Denne kjærligheten viser seg i villigheten til å tilgi og oppmuntre hverandre.

Ydmykhet og kjærlighet til Gud: en forutsetning for å følge Jesus

Å følge Jesus krever ydmykhet. Jesus lærte at de største i Guds rike er de ydmyke. I *Lk 22, 26–27 Slt* sier han

Den største blant dere skal være som den yngste, og lederen som den

som tjener. Denne ydmykheten viser seg i villigheten til å tjene Gud og andre i kjærlighet.

Kjærligheten til Gud må være den største kjærligheten i vårt liv. Den er grunnlaget for vår etterfølgelse og vårt liv i lydighet mot hans bud.

Omgang med penger og seksuell renhet

Håndtering av penger krever at vi elsker Gud mer enn pengene. I *Mt 6, 24* sier Jesus *Ingen kan tjene to herrer ... Dere kan ikke tjene Gud og mammon!* Vi er kalt til å håndtere penger på en ansvarlig måte og bruke dem som et verktøy som Gud har betrodd oss for å bygge sitt rike.

Seksuell renhet er også en sentral del av det kristne livet. I *1 Kor 6, 18-20* blir vi fortalt at kroppen vår er et tempel for Den Hellige Ånd, og at vi skal unngå seksuell synd for å bevare vår renhet.

Bevare et uskyldig samvittighet

Det er avgjørende at vi bevarer et uskadet samvittighet, da samvittigheten vår er en indre målestokk for vår oppførsel. I *1 Tim 1, 19* *Slt* står det: *Ved å bevare troen og et godt samvittighet; noen har forkastet dette og dermed lidd skade i troen.* Et rent samvittighet hjelper oss å leve i sannheten og stå i lydighet for Gud.

Viktigheten av misjon og evangelisering

En frelst person har i oppdrag å forkynne evangeliet. I *Matt 28, 19-20* gir Jesus oss misjonsoppdraget: *Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler.* Alle troende er kalt til å spre evangeliet og hjelpe andre til å komme til tro på Jesus.

Kontinuerlig renselse gjennom Guds nåde

Selv om vi forblir trofaste i troen, vil vi stadig snuble. Men i alt dette kan vi vite at Guds kjærlighet og nåde alltid er tilgjengelig for oss. Som det står i *1 Joh 1, 9*

Hvis vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss våre synder og renser oss fra all urettferdighet. Vi kan alltid komme til Gud og la oss rense – ikke fordi vi fortjener det, men fordi Gud tilgir oss.

3.2 Veien til «kjødet» bort fra frelse til dom og undergang

Kjødet fører bort fra Gud og mot fortapelse og dom. Denne veien er preget av egoistiske handlinger, utemmet lidenskap og en bevisst eller ubevisst avvisning av Guds nåde. Bibelen advarer om at denne veien ikke bare setter evig frelse i fare, men også medfører smertefulle konsekvenser her og nå.

Underkapitlene viser hvordan fortsatt synd uten anger, åndelig latskap og fastholdelse av verdslige gleder fører til et liv som avviser Guds sannhet. Spesielt farlig er uforsonlighet og falske læresetninger som forherder hjertet og ødelegger forbindelsen til Gud.

Denne veien ender i guddommelig dom og evig adskillelse fra Gud. Men advarselen gir samtidig håp: Den som omvender seg og åpner seg for Guds nåde, kan unnslippe undergangen og finne veien til evig frelse på nytt.

3.2.1 *Den som mottar Guds nåde forgjeves, dør*

Vår tro på og vår tjeneste for vår Herre er ikke forgjeves.

Å holde fast ved evangeliet uten forfalskninger betyr ikke at man har kommet til troen forgjeves.

Hvis vi ikke holder fast ved vår tro på og vår tjeneste for vår Herre Jesus, har vi kommet til troen forgjeves.

Hvis vi mottar Guds nåde forgjeves, slik at den ikke bærer frukt for Gud, har den mottatte Guds nåde vært forgjeves for vår frelse i Guds øyne.

Å ikke tjene Gud med et rent hjerte betyr ikke å stå fast i troen og betyr ikke å være og bli frelst.

Å la seg forføre bort fra det sanne evangeliet eller la seg forføre av synden, henger skiltet «forgjeves» over Guds nåde i vårt liv – i tid og evighet.

2 Kor 6, 1 Slt

1 Men som medarbeidere formaner vi dere også til ikke å motta Guds nåde forgyeves.

1 Kor 15, 1-2 Slt

1 Men jeg minner dere, brødre, om det evangelium som jeg har forkynt for dere, som dere også har tatt imot, og som dere også står fast i, 2 og ved hvilket dere også blir frelst, hvis dere holder fast ved det ordet som jeg har forkynt for dere – med mindre dere har trodd forgyeves.

Fil 2, 14-16 Meng

4 Gjør alt uten murring og tvil, 15 så dere kan vise dere å være ubesmittede og rene, som Guds barn uten skyld i en forvrengt og forvridt menneskehet, blant hvilken dere skinner som klare stjerner i verden. 16 Hold fast ved livets ord, til min ære på Kristi dag, for da har jeg ikke løpt forgyeves og ikke arbeidet forgyeves.

1 Tess 3, 5 Slt

5 Derfor sendte jeg, da jeg ikke lenger kunne holde ut, (en budbringer) til dere for å få vite hvordan det stod til med deres tro, om ikke fristeren hadde ført dere i fristelse og vårt arbeid dermed skulle bli forgyeves.

2 Kor 6, 1-10; Fil 2, 14-16; Gal 4, 5-11; 1 Kor 15, 1-2; Jud 1, 3-5; 1 Tess 3, 2-6

3.2.2 Fortsatt synd uten omvendelse dreper

Den som bevisst og prinsipielt ikke vender seg bort fra sin synd, kan ikke forvente tilgivelse fra Jesus. Han eller hun vil snarere møte dommen.

Jesus bryr seg om at vi synder. Vi kan heller ikke unnskyld oss med at vi ikke kan annet enn å synde. Jesus tillater det ikke. Og han stoler på at vi slutter å synde. Vi har tross alt møtt Jesus og blitt helbredet. Det finnes ikke bedre forutsetninger for å ikke lenger bevisst holde fast ved sine synder. Jesus er vår syndenes tilgiver og vår dommer over våre synder. Og han tillater ikke vedvarende og uomvendelig synd. Den som ikke omvender seg fra sine synder og lar dem være, må regne med de verste konsekvensene, i tid og evighet. Det liker vi ikke å høre, det er vi ikke

vant til fra Jesus. Men det er en del av hans budskap og hans evangelium. Den som omvender seg fra sine synder og forlater dem, blir frelst. Den som faller og synder på grunn av svakhet, feil eller nød eller hva det nå måtte være, kan alltid komme til Jesus og få tilgivelse. Det lærer vi mange andre steder i Guds ord. Men den som bevisst og grunnleggende ikke forlater sin synd, kan ikke forvente tilgivelse fra Jesus. Han eller hun vil snarere møte Guds dom.

Mt 5, 29 Meng

Hvis ditt høyre øye forarger deg, så riv det ut og kast det bort fra deg, for det er bedre for deg at ett av dine lemmer går tapt enn at hele kroppen din kastes i helvete.

Joh 5, 14 Meng

14 Senere møtte Jesus ham igjen i tempelet og sa til ham: «Du er nå blitt frisk; synd ikke mer, så det ikke skal gå deg enda verre!»

Åp 3, 3 Slt

Så husk nå hvordan du har mottatt og hørt, og bevar det og omvend deg! Hvis du ikke våker, vil jeg komme over deg som en tyv, og du vil ikke vite på hvilken time jeg kommer over deg.

Mt 11, 20 Meng

Da begynte han å rette trusler mot byene hvor de fleste av hans underverk hadde skjedd, fordi de ikke hadde omvendt seg.

Mt 5, 29; Joh 5, 14; Åp 3, 3; Mt 11, 20; Tit 3, 10-11; Jak 1, 13-16; Åp 3, 3; Spr 28, 13; 1 Joh 3, 6; Mt 6, 12; Lk 5, 8-9; Lk 7, 48; 1 Joh 2, 1-2; Jak 5, 16; Apg 2, 47-41; 1 Joh 1, 9; 1 Joh 2 2, 1-2

3.2.3 Jesus spytt ut de lunkne

I Jesu ord og brev i Åpenbaringen blir det klart: Bare de som overvinner, som kjenner Jesus, følger ham, er fast forbundet med ham og elsker ham, blir frelst for evig.

Det er mulig å bli lunkne i etterfølgelsen og dermed miste sin frelse. Men den som omvender seg fra sin lunkenhets mens det ennå er

nådetid, vil ikke bli spyttet ut av Jesu munn og vil gjenvinne Jesus som sin Herre og dermed sin frelse.

Åp 3, 14-22 Meng

16 Men fordi du er lunken og verken varm eller kald, vil jeg spy deg ut av min munn.

1 Kor 16, 22 Slt

22 Hvis noen ikke elsker Herren Jesus Kristus, skal han være forbannet! Maranatha.

Mt 25, 8-10 Meng

8 Men de uforstandige [jomfruene] sa til de kloke: «Gi oss av deres olje, for våre lamper er i ferd med å slukke!» 9 Da svarte de kloke: «Nei, det vil ikke være nok til oss og dere; gå heller til kjøpmennene og kjøp dere noe!» 10 Mens de gikk for å kjøpe olje, kom brudgommen, og jomfruene som var i beredskap, gikk med ham inn til bryllupsmåltidet, og døren ble låst.

Åp 3, 14-22; 1 Kor 16, 22; Mt 25, 8-10

3.2.4 Dødssyndelistene i Det nye testamente viser oss grensene for Kristi nåde

Det skjedde da vi hørte evangeliet om Jesus Kristus:

Vi ble elsket og kalt av Jesus Kristus, lot oss kalle, mottok Guds nåde og ble hans barn. Vi ble helliget, det vil si utskilt for Gud og renset. Vi følger vår kallelse og befinner oss på en vei av renselse, helliggjørelse og styrking i troen og venter på Gud.

I løpet av vår omvendelse har vi vendt oss bort fra vårt gamle liv og vendt oss til Gud. Vi har vendt oss bort fra å være utuktige, avgudsdyrkere, ekteskapsbrytere, sveklinger, barnemishandlere, tyver, grådige, drukkenbolter, spottere, røvere og lignende. Vi ble renset og helliget og fornyet gjennom Kristus.

Jesus elsker oss og oppmuntrer oss til å vokse i renselse og helliggjørelse og bli mer lik ham. Han advarer oss mot å la synden komme inn i livet vårt igjen som en grunnleggende og særlig varig livsstil.

Jesus har klart definert hva som avgjør om Jesus vil avvise oss i himmelen i stedet for å ta imot oss: Det er våre dødssynder som hindrer oss i å tilbringe evigheten med Jesus. Det er ikke en enkelt synd som vi kan omvende oss fra, vende om og oppleve tilgivelse for. Alle kan, skal og må vende om til Gud igjen og igjen, så lenge det er i dag. Men dødssynder som vi ikke skiller oss fra, skiller oss fra Gud. Det betyr at den som lever permanent i disse syndene og ikke omvender seg i tide, vil møte sin Herre ikke som frelser, men som dommer.

Tomme «Herre», «Herre»-snakkere uten vilje til å gjøre Guds vilje, vil gå fortapt.

For Jesus selv og apostlene blir ikke trette av å minne om at verken utuktige, ekteskapsbrytere og barnemishandlere, homoseksuelle, urettferdige, sveklinger, feiginger, vantro, de som er befengt med avskyeligheter, mordere, trollmenn, avgudsdyrkere, tyver, grådige, drikkfeldige, spottere, røvere, lovløse, opprørske, syndere, fortapte, uhellige, menneskehandlere, menedere, løgnere eller andre som stadig

synder, bli frelst. De vil få sin del i sjøen som brenner av ild og svovel, den andre død.

Alle som lever slik uten omvendelse, før eller etter sin omvendelse, har ingen frelse eller mister den.

Men det finnes flere dødssynder:

Fruktløshet – resultatet av våre valg og prioriteringer

Den som hører Guds ord og ikke bærer frukt etter en tid som er rimelig i Guds øyne, vil gå fortapt. Og den som hører Guds ord og begynner å bære frukt, men slutter å bære frukt igjen, vil også gå fortapt.

Fruktdrepere og dermed **livsdrepere** er også

- Overfladiskhet i troen
- Hverdagsbekymringer
- rigdommens fristelser og
- andre begjær

Uforsonlighet er en **dødssynd**.

Å synde kontinuerlig mot det doble budet om å elske Gud og vår neste og mot de ti bud i tanker, ord og handlinger dreper oss åndelig.

Å fornekte Jesus i ord og gjerninger er min åndelige død.

Jeg kommer også til døden når jeg

- lar meg styre av begjæret etter det onde
- tilber avguder, dvs. at noe er viktigere for meg enn Gud – dette inkluderer også kjærlighet til penger
- har sex utenfor ekteskapet mellom mann og kvinne
- utfordrer Gud og prøver
- murre

Alt dette er dødssynder hvis man ikke omvender seg. Ingen er i seg selv sikker mot slike fristelser og synder. Frelse finnes bare i ydmyk tilbedelse av Gud, som ikke lar oss prøves utover vår evne og som kan hjelpe oss å motstå fristelsen og gjenopprette oss etter vårt fall når vi omvender oss.

Bare offisielt i Guds tjeneste, men innvendig rebell

Ve den som i all evighet ikke utfører sitt gudgitte embete trofast – og lønn til den som går et skritt videre i kjærlighet, hengivenhet og selvoppofrelse.

Den som som Guds tjener ikke hører på Guds ord, forsømmer sitt gudgitte ansvar og misbruker sine privilegier, vil bli drept av Gud – for evig. Og det uavhengig av om han en gang begynte godt med Gud eller ikke.

Andre dødssynder er

- Strid og sjalusi
- Sinne og krancling
- bakvaskelser og baktalelse
- Urenhet
- et utsvevende liv

For dem som ikke kjenner Kristus, gjelder følgende: De er allerede fortapt på grunn av nettopp disse tingene, og vil bli fordømt hvis de ikke omvender seg.

Jesu etterfølgere er imidlertid i prinsippet vendt seg bort fra et slikt liv og blitt rensset av Gud. Ingen som fortsetter å leve i disse tingene, har i det hele tatt tatt det riktige skrittet mot frelse.

Men alle Kristi etterfølgere er gjennom hele livet i fare for å falle tilbake i disse tingene.

Den som lever et liv i henhold til listen over dødssynder, vil gå fortapt og bli fordømt.

Den som ikke omvender seg fra sine dødssynder i Kristi begrensede tidsrom av nåde, har Kristus som fiende, som vil kaste ham i ildsjøen, den andre døden, og ikke slippe ham inn i det himmelske Jerusalem.

De som tror på Kristus og følger Jesus, blir stadig formanet av alle apostlene om ikke å begå slike synder, om å rense seg for dem, eller om å «drepe» slike atferd. Bare den som kontinuerlig og aktivt bekjemper disse fortsatt eksisterende uttrykkene for det gamle mennesket i seg

selv, er en ekte etterfølger av Kristus. Den som lar seg styre av slike ting og ikke bekjemper dem ved hjelp av Ånden, vil ikke bli frelst.

Den som gjør opprør mot Gud og hans bud, er et barn av døden – og det finnes et for sent for vår omvendelse. La oss derfor søke Gud og lytte til hans ord, så lenge det ennå er tid!

Mk 10, 21 Sl

21 Jesus så på ham, ble glad i ham og sa til ham: «En ting mangler du ennå: Gå, selg alt du eier, og gi (inntekten) til de fattige, så vil du ha en skatt i himmelen; så kom og følg meg!»

1 Joh 4, 19 Sl

19 Vi elsker ham fordi han først elsket oss.

1 Joh 5, 3 Sl

3 For dette er kjærligheten til Gud, at vi holder hans bud, og hans bud er ikke tunge.

1 Joh 3, 14 Sl

14 Vi vet at vi er gått over fra døden til livet, fordi vi elsker brødrene. Den som ikke elsker sin bror, forblir i døden.

Mt 19, 17 Meng

Men hvis du vil komme inn i livet, så hold budene.

Mt 7, 19 Meng

[Jesus sier] Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hugget ned og kastet på ilden.

Luk 6, 46-49 Meng

Hvorfor kaller dere meg «Herre, Herre», men gjør ikke det jeg sier?

Åp 22, 11-15 Meng

11 Den som gjør urett, skal fortsette å gjøre urett, og den som er besmittet, skal fortsette å besmitte seg; men den rettferdige skal fortsette å gjøre rettferdighet, og den hellige skal fortsette å hellige seg! 12 Se, jeg kommer snart, og min lønn er med meg, for å gjengjelde hver og en etter hans gjerninger. 13 Jeg er Alfa og Omega, den første og den siste, begynnelsen og enden. 14 Salige er de som vasker sine klær, for at de skal få rett til livets tre og gå inn gjennom portene til byen! 15

Utenfor er hundene og trollmennene, de utuktige og morderne, avgudsdyrkere og alle som elsker og utøver løgn.»

Mk 10,21; 1 Joh 3, 14; 1 Joh 1, 9; Mt 7, 19; Mt 18, 34-35; Mk 11, 25-26; Åp 21, 8; 1 Kor 5, 9-13; 1 Kor 6, 9-10; 1 Tim 1, 9-10; Apg 15, 28-29; Apg 16, 4-5; 1 Kor 10, 1-13; Mk 12, 1-11; Lk 6, 46-49; Luk 16, 9-13; 1 Kor 9, 14-18; Matt 23, 13-14; Matt 11,21; Åp 8, 13; Åp 9, 12; Åp 11, 14; Åp 12, 12; Åp 18, 10-19; Gal 1, 8+9; 2 Petr 2; Jud 1, 11; Hes 3, 16-19; Hebr 11, 6; Rom 8, 8-13; 1 Kor 10, 1-13; Rom 8, 11; 1 Mos 3, 6; 1 Tim 2, 14; Rom 5, 14; Mt 10, 37-38; 1 Mos 1, 27-28; 1 Mos 2, 24; 1 Kor 10, 8; 1 Kor 10, 10; 1 Kor 6, 9-10; Mt 5, 21-26; Gal 5, 19-21; Hebr 12, 14; Jak 3, 14-16; Jak 4, 1-12; 1 Kor 6, 9-10; Gal 5, 19-21; 1 Tim 1, 9-11; Åp 22, 15;

3.2.5 Din manglende tilgivelse frarøver deg med dødelig sikkerhet din frelse

En respektfull omgang med trosbrødre og -søstre og en rettidig forsoning mens du ennå lever, beskytter deg mot Guds dom og fordømmelse.

Den som ikke tilgir andre, og særlig trosbrødrene, deres skyld, utelukker seg selv fra Guds tilgivelse og dermed fra evig frelse. Bønn til Gud om bevaring er en viktig nøkkel til ikke å falle i synd.

Lk 11, 4 Sl

Og tilgi oss våre synder, for også vi tilgir alle som skylder oss noe! Og led oss ikke inn i fristelse, men frels oss fra det onde!

Mt 6, 15 Sl

15 Men hvis dere ikke tilgir menneskene deres overtreddelser, vil heller ikke deres Far tilgi deres overtreddelser.

Mt 18, 32-35 Meng

32 Da kalte hans herre ham til seg og sa til ham: «Du onde tjener! Jeg ettergav deg hele gjelden fordi du ba meg om det. 33 Burde du ikke også ha vist barmhjertighet mot din medtjener, slik jeg viste barmhjertighet mot deg?» 34 Og full av vrede overga hans herre ham til torturbødlene, til han hadde betalt hele gjelden. 35 Slik vil også min

himmelske Far gjøre med dere, hvis dere ikke hver og en av hjertet tilgir deres brødre.

Lk 11, 4; Mt 6, 7-15; Mt 18, 21-35; Mt 5, 21-26; Mk 11, 26; Lk 6, 37

3.2.6 Den som lever i seksuelle synder uten omvendelse, vil ikke ha noen plass i Guds og Kristi rike

Mennesker og troende brødre og søstre som lever i seksuell umoral, homoseksualitet og vedvarende utroskap, vil ikke ha noen plass i Guds rike og i det himmelske Jerusalem.

Gang på gang nevnes seksuell synd i Skriften som grunn til å falle under Guds dom. En tidsbegrenset dom gjennom menighetsdisiplin for seksuelle og andre synder, som i Korinterbrevene og i Åpenbaringen, gir fortsatt mulighet for frelse, særlig ved omvendelse i dette livet. Men den som vedvarende synder på det seksuelle området og ikke omvender seg og gjør bot, vil også bli dømt av Gud i den evige dommen.

1 Kor 6, 9-10 Meng

9 Vet dere ikke at ingen som gjør urett, skal arve Guds rike? Ta ikke feil! Verken utuktige eller avgudsdyrkere, verken ekteskapsbrytere eller lystige eller guttepike, 10 verken tyver eller svindlere, verken drukkenbolter eller baktalere eller røvere skal arve Guds rike.

Åp 21, 7-8 Meng

7 Den som seirer, skal arve dette, og jeg vil være hans Gud, og han skal være min sønn. 8 Men de feige og vantro, de urene og mordere, de utuktige og trollmenn, avgudsdyrkere og alle løgnere skal få sin del i sjøen som brenner med ild og svovel: dette er den andre død.

Mt 5, 27-30 Meng

27 Dere har hørt at det ble befalt (de gamle): «Du skal ikke bryte ekteskapet!» 28 Men jeg sier dere: Den som ser på en kvinne med begjær, har allerede brutt ekteskapet med henne i sitt hjerte. 29 Hvis derfor ditt høyre øye forarger deg, så riv det ut og kast det fra deg, for det er bedre for deg at ett av dine lemmer går tapt, enn at hele kroppen din kastes i helvete.

1 Kor 6, 9-10; Åp 21, 7-8; 1 Kor 5, 13; 2 Kor 12, 21; Åp 2, 21; Åp 22, 15; Gal 5, 19-21; Åp 2, 18-29; Hebr 13, 4; Mt 5, 27-30

3.2.7 Den som forlater Guds nådesrom, blir nådeløst forlatt av Gud

Gud sparte ikke sin egen Sønn, men ga ham for oss alle, for at han sammen med ham kunne gi oss alt. Jesus forlot herligheten og var lydig mot Faderen, ja, lydig til døden, for at vi skulle få liv.

På den annen side skåner Gud heller ikke noe skapt vesen som forlater sin av Gud tildelte plass – og heller ingen kristen som forlater Guds store og vidstrakte nåderom. Men Jesus ønsker i sin kjærlighet at vi skal finne omvendelse og bli frelst. Så lenge vi fortsatt lever og Jesus ikke kommer tilbake, gir han oss kjærlighet og nåde til å leve og forbli på livets vei eller til å vende tilbake etter et fall.

Ef 1, 10-11 Meng

*[Gud] ville i **Kristus** som hode samle alt som er i himmelen og på jorden. 11 I ham har vi nå også fått del i den (lovede) frelsesarven.*

Joh 15, 6 Meng

*6 Den som **ikke blir i meg**, blir kastet bort som en gren og visner; man samler dem sammen og kaster dem på ilden, og de brenner opp.*

2 Pet 3, 9-15 Meng

*9 Herren er ikke sen med å oppfylle sitt løfte, slik noen mennesker ser det som en forsinkelse, men han er langmodig mot dere, **fordi han ikke vil at noen skal gå fortapt, men at alle skal komme til omvendelse. ... 14 Derfor, mine kjære, vær ivrige etter å oppfylle disse tingene, så dere kan bli funnet plettfriske og uten skyld for ham i fred, 15 og betrakt vår Herres langmodighet som frelse!***

Ef 1, 10-11; Joh 15, 6; 2 Petr 3, 9-15; 1 Joh 2, 28; Mos 3; Hes 28, 11-19; 2 Krøn 36, 11-21; Lk 19, 21-44; Jud 1, 6; Jud 1, 7; 1 Petr 3, 20; Jud 1, 5; Lk 12, 45-46; 1 Kor 9, 16; Mt 25, 25; Mt 18, 33-35; Rom 1, 29-32; 1 Kor 6, 9; Gal 5, 19-21; Ef 5, 5; Åp 21, 8; Åp 22, 15; Luk 15, 11-32

3.2.8 *Et falskt evangelium dreper*

Evangeliet er DEN nøkkelen til vår evige frelse som er åpenbart av Gud. Det finnes ingen annen nøkkel.

Et falskt evangelium dreper åndelig de som tror på det og holder fast ved det.

Det eneste sanne evangeliet er budskapet om Guds kjærlighet, som ønsker at alle mennesker skal bli frelst gjennom troen på Jesus Kristus og ikke gå fortapt. I sin kjerne sier evangeliet:

- Alle mennesker er syndere, fortapte og på vei mot fordømmelse. Ingen kan komme til Gud og bli forsonet med ham av egen kraft og egen fortjeneste. Jesus Kristus, Guds Sønn, døde på korset av kjærlighet for våre synder og ble (for vår rettferdiggjørelse) oppreist fra de døde. Gjennom vår tro på Jesus Kristus, Guds sønn, som er gitt oss av G , frelser og rettferdiggjør han oss uten egne fortjenester og gir oss fellesskapet med Gud tilbake. I troen på ham er vi forsonet med Gud og elsket av Gud. For alle som fra nå av adlyder Jesus, er han opphavet til deres evige frelse.

Dette er det frelsende budskapet, evangeliet. Enhver avvik fra dette frelsende budskapet utelukker frelsen. Dette evangeliet, som frelser oss for evig, må vi holde fast ved uforfalsket gjennom hele livet. Vi må ikke avvike fra det på noen måte før vi dør.

En obligatorisk del av evangeliet om Jesus er også læren

- om rettferdighet
- av avholdenhet
- den kommende dommen.

Et evangelium som ikke inneholder dette, er et falskt evangelium. Et evangelium hvor syndere ikke også får frykt for Gud på grunn av sine synder, er ikke et evangelium.

Der hvor Guds nåde i evangeliet om Jesus Kristus og troen møtes, der er frelse. Og selv frelsende tro er en gave fra Gud.

For vår frelse er det uunnværlig

- å tro på den rette Jesus
- å tro på det rette evangeliet
- og som en konsekvens av begge deler å motta Guds eneste frelsende Ånd

(Bare) den som holder fast ved det frelsende evangeliet om Jesus Kristus til det siste, blir frelst for evig.

1 Kor 15, 1-2 Slt

*Men jeg minner dere, brødre, om det **evangelium** som jeg har forkynt for dere, som dere også har tatt imot, og som dere også står fast i, **2 og ved hvilket dere også blir frelst, hvis dere holder fast ved det ordet som jeg har forkynt for dere – med mindre dere har trodd forgjeves.***

Joh 3, 16 Slt

*For så elsket Gud verden at han ga sin enbårne Sønn, for at **hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.***

Hebr 5, 9 Slt

9 Og etter at han var fullendt, ble han for alle som adlyder ham, opphavet til evig frelse.

Gal 1, 6-9 Slt

6 Det forundrer meg at dere så raskt lar dere avlede fra ham som har kalt dere ved Kristi nåde, til et annet evangelium, 7 når det jo ikke finnes noe annet; det er bare noen som vil forvirre dere og forvrengte Kristi evangelium. 8 Men selv om vi eller en engel fra himmelen skulle forkynne dere et annet evangelium enn det vi har forkynt dere, så være han forbannet! 9 Som vi tidligere har sagt, sier jeg også nå igjen: Hvis noen forkynner dere et annet evangelium enn det dere har mottatt, så være han forbannet!

1 Kor 15, 1-58; Gal 1, 6-9; Hebr 5, 9; Joh 3, 16; Mt 25, 41; Rom 9, 2; Ef 2, 10; Joh 3, 36; Apg 24, 24-25; Rom 1-3 ; 1 Tess 1, 10; Mt 9, 11-13; Mk 14, 22-2; Mt 4, 17; Mt 5; Mt 6; Mt 7; Rom 6; Rom 8, 13; Åp 4, 8-10

3.2.9 *Å stille spørsmål ved og forvride det Gud sier i sitt ord, fører til fortapelse*

Den som ikke gjør Guds ord, går fortapt. Den som forvrenger Guds ord på forhånd – som slangen i paradiset – gjør ikke Guds ord.

Vi tror ikke på Guds ord og følger det ikke (må følge det) ved å

- setter spørsmålstegn ved Guds inspirasjon
- overlate ordet til vilkårlighet: «*Bibelen er ikke, men den inneholder bare Guds ord*»
- begrenser Guds ord til en tidligere kulturperiode og bare tar til oss det som tilsynelatende passer inn i dagens gudløse kultur
- feiltolker Bibelen fordi vi ikke VIL følge den
- tolker Bibelen så bokstavelig at vi går glipp av det som virkelig menes
- ikke gjøre noe fra Bibelen, fordi vi tilsynelatende bare kan gjøre lite
- avvise vårt eget ansvar på grunn av flere tolkningsmuligheter
- Ikke gjøre Guds ord, selv om vi vet hva vi egentlig skal gjøre
- utvikler andre argumenter for å slippe å tro på og adlyde Guds ord

Mt 7, 24-27 Meng

24 Derfor vil alle som hører disse mine ord og handler etter dem, være som en klok mann som bygde sitt hus på klippegrunn.

25 Da kom regnet, og vannet strømmet, og vindene blåste og slo mot det huset, men det falt ikke, for det var grunnlagt på klippen. 26 Men den som hører mine ord og ikke gjør etter dem, ligner en uforstandig mann som bygde sitt hus på sand. 27 Da kom regnet, og strømmen kom, og vindene blåste og slo mot det huset, og det falt, og dets fall var stort.

Mk 7, 6-7 Meng

6 Dette folket ærer meg (bare) med leppene, men deres hjerter er langt fra meg. 7 Men forgjeves ærer de meg, fordi de gjør menneskers bud til sine læresetninger.

Mt 25, 14-30 Meng

Bra, du gode og trofaste tjener! Du har vært trofast i det lille, jeg vil sette deg over mye: gå inn til din herres gledessfest! ... Du onde og late tjener! ... 28 Ta nå talentet fra ham og gi det til den som har de ti talentene. ... 30 Men kast den ubrukelige tjener ut i mørket utenfor! Der skal det være høy gråt og tenners gnissel.

2 Pet 1, 20-21 Meng

20 Men først og fremst må dere være klar over at ingen profeti i Skriften kan tolkes på egen hånd; 21 for ingen profeti er noensinne kommet av menneskelig vilje, men drevet av Den hellige ånd har mennesker talt fra Gud.

Joh 1, 14 Meng

14 Og Ordet ble kjød [menneske].

Joh 7, 16-17 Slt

Min lære er ikke min egen, men den som har sendt meg. 17 Hvis noen vil gjøre hans vilje, skal han kjenne om denne lære er fra Gud, eller om jeg taler av meg selv.

2 Tim 3, 14-17 Meng

14 Men du skal holde fast ved det du har lært og er blitt fullstendig overbevist om, for du vet hvilke lærere du har lært det av, 15 og du kjenner fra barndommen av de hellige skrifter, som kan gjøre deg vis til frelse gjennom troen på Kristus Jesus. 16 Hver skrift som er inspirert av Guds Ånd, er også nyttig til undervisning og overbevisning, til forbedring og oppdragelse i rettferdighet, 17 for at Guds menneske skal være fullkomment[7], fullt utrustet til ethvert godt verk.

Gal 3, 16 Slt

16 Men nå er løftene gitt til Abraham og hans avkom. Det står ikke: «og avkommet», som om det var mange, men som om det var ett: «og ditt avkom», og dette er Kristus.

Mt 5, 18 Slt

For sannelig, jeg sier dere: Før himmelen og jorden forgår, skal ikke en eneste bokstav eller en eneste strek i loven forgå, før alt er skjedd.

Lk 24, 25 Slt

25 Og han sa til dem: «O, dere uforstandige, hvor trege er ikke deres hjerter til å tro på alt det profetene har sagt!

Esra 7, 10 Slt

10 For Esra hadde satt sitt hjerte på å undersøke og gjøre Herrens lov og å undervise i lov og rett i Israel.

Joh 17, 17 Slt

17 Hellig dem i din sannhet! Ditt ord er sannhet.

1 Mos 3, 1 Meng

1 Men slangen var listigere enn alle dyrene på marken som Herren Gud hadde skapt, og den sa til kvinnen: «Har Gud virkelig sagt...

1 Sam 15, 23 Meng

For opprør er en synd (som) spådom, og motstand er som avgudsdyrkelse og avgudsdyrkelse. Fordi du har forkastet Herrens ord, har han også forkastet deg.

Jer 8, 7-8 Slt

Men mitt folk kjenner ikke Herrens rettsorden! 8 Hvordan kan dere da si: «Vi er vise, og Herrens lov er hos oss»? Sannelig, ja, den er gjort til løgn av de skriftlærdes løgnaktige penn!

Sal 33, 4 Meng

4 For Herrens ord er sant, og han er trofast i alt han gjør.

Sal 119, 57 Meng

Herren er min del! Jeg har lovet å holde dine ord.

5 Mos 12, 28 Slt

28 Hold og følg alle disse ordene som jeg pålegger deg, så det går deg og dine barn etter deg godt for alltid, fordi du gjør det som er rett og behagelig i Herrens, din Guds, øyne.

1 Kr 16, 15 Meng

Han husker sin pakt for alltid, det ord han har befalt for tusen generasjoner.

Mt 24, 35 Slt

Himmelen og jorden skal forgå, men mine ord skal ikke forgå.

Jer 23, 29-31 Meng

29 «Er ikke mitt ord som ild?» – sier Herren – «og som en hammer som knuser stein? 30 Derfor skal dere vite ... jeg vil straffe profetene» – sier Herren – «som misbruker sin tunge til å forkynne Guds ord!

Mal 2, 7 Slt

7 For prestens lepper skal bevare kunnskapen, og fra hans munn skal man spørre om loven, for han er en budbringer fra Herren, hærskares Gud.

Mt 23, 23 Slt

Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere, som gir tiende av mynte, anis og spisskummen, men forsømmer det viktigste i loven, nemlig rettferdighet, barmhjertighet og tro! Dette skal man gjøre, og det skal man ikke la være.

Joh 5, 39 Slt

39 Dere gransker Skriftene, fordi dere tror at dere har evig liv i dem, og det er de som vitner om meg.

Sal 119,18 Meng

Åpne mine øyne, så jeg kan se de vidunderlige tingene i din lov.

Sal 119, 130 Slt

130 Åpenbaringen av dine ord opplyser og gir de uforstående innsikt.

Åp 22, 6-7 Slt

6 Og han sa til meg: Disse ordene er sikre og sanne, og Herren, de hellige profeters Gud, har sendt sin engel for å vise sine tjenere hva som snart skal skje. 7 Se, jeg kommer snart! Salig er den som holder fast ved ordene i denne boks profetier!

Åp 22, 18-21 Meng

8 Jeg (Johannes) vitner for alle som hører profetiens ord i denne boken: Hvis noen legger noe til dem, skal Gud legge på ham de plager som er skrevet om i denne boken; 19 og hvis noen tar bort noe av ordene i denne profetiboken, skal Gud ta bort hans del av livets tre og den hellige

by som er skrevet om i denne boken. 20 Det sier han som vitner om dette: «Ja, jeg kommer snart!» «Amen, kom, Herre Jesus!» 21 Herren Jesu nåde være med alle.

Joh 7, 17; Mt 7, 24-27; Mk 7, 6-7; Mt 25, 14-30; 1 Petr 1, 20-21; Joh 1, 14; Joh 7, 16-17; 2 Tim 3, 14-17; Gal 3, 16; Mt 5, 18; Lk 24, 25; Esra 7, 10; Joh 17, 17; 1 Mos 3, 1; 1 Sam 15, 23; Jer 8, 7-8; Sal 33, 4; Sal 119, 57; 5 Mos 12, 28; 1 Kr 16, 15; Mt 24,35; Jer 23, 29-31; Mal 2, 7; Mt 23, 23; Joh 5, 39; Sal 119,18; Sal 119, 130; Åp 22, 6; Åp 22, 18-21

3.2.10 Vranglærere og lærere av uviktige ting ødelegger det åndelige livet

Vår frelse er både et verk av Gud og knyttet til vår tro. Det er ikke bare troen i begynnelsen av vårt trosliv som frelser, men en vedvarende, ren tro som bærer oss til slutten og fører oss til Gud. Dette krever at vi følger Jesus trofast og tror på det riktige bibelske evangeliet – på den sanne Jesus og ikke på falske læresetninger eller forvrengte forestillinger.

Ekte tro viser seg i kjærligheten til Gud og til mennesker, som kommer fra et rent hjerte, et godt samvittighet og en uforfalsket tro. Men den som lar seg lede bort av falske evangelier, falske profeter eller spektakulære, men villedende tegn og under, vil gå fortapt. Det samme gjelder villedende lærere, lærere av uviktige ting, menighets splittende og forførrere som leder andre bort fra sannheten. Å forbli standhaftig i troen og i kjærligheten er avgjørende for vår endelige frelse.

Joh 3, 36 Sl

Den som tror på Sønnen, har evig liv.

1 Kor 15, 1-2 Sl

Men jeg minner dere, brødre, om det evangelium som jeg har forkynt for dere, som dere også har tatt imot, og som dere også står fast i, 2 og ved hvilket dere også blir frelst, hvis dere holder fast ved det ordet som jeg har forkynt for dere – med mindre dere har trodd forgjeves.

1 Tim 1, 5 Slt

5 Men budets endelige mål er kjærlighet fra et rent hjerte, et godt samvittighet og en uforfalsket tro.

Mt 24, 4-27 Meng

4 Jesus svarte dem: «Pass på at ingen forfører dere! 5 For mange vil komme i mitt navn og si: »Jeg er den (gjenkommende) Kristus«, og de vil forføre mange. », 11 Også falske profeter vil oppstå i stort antall og forføre mange; 12 og fordi lovløsheten tar overhånd, vil kjærligheten i de fleste bli kald; 13 men den som holder ut til enden, han skal bli frelst.

2 Joh 1, 5-13 Meng

5 Og nå vender jeg meg til deg: at vi skal elske hverandre. 6 Og dette er kjærligheten (til Gud), at vi vandrer etter hans bud. Dette er det budet som dere har hørt fra begynnelsen, at dere skal vandre i det. 7 For mange villedere er gått ut i verden, som ikke bekjenner Jesus Kristus som den som er kommet i kjødet (Messias): i det viser villederen og antikristen seg. 8 Vokt dere selv, så dere ikke mister det dere allerede har oppnådd gjennom deres arbeid, men får full lønn. 9 Alle som går utover dette og ikke holder seg til Kristi lære, har ikke Gud; den som (derimot) holder seg til læren, har både Faderen og Sønnen.

Tit 3, 9-11 Meng

9 Men med tåpelige undersøkelser og slektsregister, samt med stridigheter og krangler om loven, skal du ikke ha noe å gjøre, for det er unyttige og ufruktbare ting. 10 En person som skaper splittelse, skal du avvise etter én eller to advarsler. 11 Du vet jo at en slik person har kommet på villspor og etter sitt eget skjønn er en synd.

Joh 3, 36; Luk 10, 25-27; 1 Kor 15, 1-2; 1 Tim 1, 3-11; Mt 24, 3-27; 2 Joh 1, 5-13; Tit 1, 5-16; Tit 3, 9-11; Mt 22, 36-40; Mt 7, 12-13

3.2.11 [Fristelse til] kjødelighet er dødelig

Gud har gjort oss til nye, elskede skapninger, som er gjenskap i Guds sanne bilde. Men vårt «kjøtt», den delen av vårt gamle menneske som fortsatt lever, er fortsatt fullt av begjær som strider mot Guds lov. Det

motsetter seg Guds vilje, arbeider mot hans lov og står under hans fordømmelsesdom.

Gjennom Kristus ble vi imidlertid frigjort fra kjødet. Vi trenger ikke lenger å følge kjødet, men kan seire over dets begjær gjennom Guds Ånd. Den som imidlertid lar seg styre av sine tidligere begjær, bærer ikke frukt for Gud og går til slutt fortapt.

1 Pet 4, 1-2 Sl

1 Siden Kristus har lidd for oss i kjødet, så rust dere også med den samme holdning; for den som har lidd i kjødet, har gjort opp med synden, 2 for ikke lenger å leve etter menneskers begjær i den gjenværende tid i kjødet, men etter Guds vilje.

Mk 4, 19 Sl

19 Men denne verdens bekymringer og rikdommens bedrag og begjæret etter andre ting trenger seg inn og kveler ordet, så det blir ufruktbart.

Gal 5, 19-21 Meng

19 Men kjødet gjerninger er åpenbare, nemlig utukt, umoral, utsvevelser, 20 avgudsdyrkelse, trolldom, fiendskap, strid, sjalusi, splittelser, ondskapsfull egoisme, uenighet, partier, 21 misunnelse, drukkenskap, fråtseri og så videre. Om disse (synder) har jeg allerede fortalt dere tidligere, og jeg gjentar det nå: Den som begår slike ting, skal ikke arve Guds rike.

Rom 8, 12-13 Meng

12 Derfor, kjære brødre, har vi ikke plikt overfor kjødet til å leve etter kjødet. 13 For hvis dere lever etter kjødet, er døden sikker for dere; men hvis dere ved Ånden dreper kroppens gjerninger, skal dere leve.

1 Pet 4, 1-2; Mk 4,19; Gal 5, 19-21; Rom 8, 5-13; Gal 5, 19-21; Gal 6, 7-8; Jak 1, 13-16; Mk 4, 10-20; Rom 8, 12-17; Fil 3, 17-21; Jud 1, 3-4

3.2.12 Fristelse bort fra Kristus gjennom menneskelig lære frarøver deg livet

Bare evangeliet som er åpenbart av Gud fra himmelen gjennom Jesus, fører til liv. Menneskelige læresetninger og bud om vårt forhold til Gud fører ikke til liv, men til død.

For ikke å miste kampens pris for den himmelske kallet, det evige liv, må ingen Kristi etterfølger på veien til evigheten • la seg lure • la seg fange av filosofi og tomt bedrag etter menneskers overleveringer, etter verdens elementer eller gjennom overnaturlige visjoner som ikke samsvarer med Kristus og evangeliet, • dømt av andre på grunn av ytre ting, former og menneskelige forskrifter for formell oppfyllelse, som bare tilsynelatende er visdom. Disse tingene er menneskelig egenvilje og vantro på det sanne evangeliet og fører ikke til liv, men til død.

Mt 15, 7-9 Meng

7 Dere hyklere! Jesaja profeterte treffende om dere med ordene: 8 ›Dette folket ærer meg bare med leppene, men deres hjerter er langt fra meg; 9 men forgjeves tilber de meg, fordi de forkynner menneskelige bud som læresetninger.‹ ...

Gal 1, 8 SlT

8 Men selv om vi eller en engel fra himmelen skulle forkynne dere et annet evangelium enn det vi har forkynt dere, så være han forbannet!

Kol 2, 4-23 Meng

4 Men jeg sier dette for at ingen skal forføre dere med overtalelseskunst. ... 6 Slik dere nå har tatt imot Herren Kristus Jesus[1], så vandre også i ham: 7 forbli fast forankret i ham og bygg dere opp i ham, og bli sterke i troen, slik dere er blitt undervist, og la det ikke mangle på rikelig takksigelse. 8 Pass godt på at ingen fanger dere med filosofi og tomt bedrag, som er basert på menneskelige tradisjoner, på verdens elementer, og som ikke har noe med Kristus å gjøre. ... 18 Ingen skal dømme dere ved å behage seg selv med ydmykhet og ærbødighet for englene, ved å skryte av syner, ved å være oppblåst uten grunn av sin kjødelige sinn 19 og ved ikke å holde seg til hodet, som hele legemet støttes og holdes sammen av gjennom ledd og bånd, og slik utfører en

gudgitt vekst. ... 23 som riktignok har rykte på seg for å være særlig vise på grunn av en selvvalgt fromhet og ydmykhet og ubarmhjertig hardhet mot kroppen, men som er uten virkelig verdi, fordi de bare tjener til å tilfredsstille kjødet.

Mt 15, 7-20; Gal 1, 6-12; Kol 2, 4-23; 1 Tim 4, 1-7

3.2.13 Tolerert surdeig og manglende menighetsdisiplin fører til døden

En menighet som tolererer villedende lærere som forfører medlemmene til å synde (f.eks. gjennom utukt eller spising av avgudsdyrket kjøtt), står under Guds dom. Jesus gir menigheten en nådesfrist til å omvende seg, men uten omvendelse vil han handle raskt. Det er aldri bra å ha Jesus mot seg i stedet for med seg. Mot disse villedere vil han kjempe med sverdet fra sin munn – det samme bildet som også brukes om hans kamp mot Antikrist og hans tilhengere.

Men den som beskytter seg mot villedere gjennom Guds ord eller gjennom omvendelse og menighetsdisiplin gjør et klart brudd med dem, vil bli belønnet av Jesus med evig manna, et nytt navn og makt over folkeslagene. Disse løftene er et tegn på den normale frelsen for alle troende i evigheten og er ikke noen spesiell utmerkelse.

Derfor var Paulus, i likhet med de andre apostlene, en sterk forkjemper for menighetsdisiplin og renselse, både blant korinterne og i alle sine menigheter.

1 Kor 5, 6-13 Meng

*Vet dere ikke at litt surdeig gjærer hele deigen? 7 Kast ut den gamle surdeigen, så dere kan bli en ny deig; dere er jo (som kristne) fri for all surdeig! ... 13 ... **Kast ut den onde mannen fra deres midte!***

Åp 2, 14-16 Meng

14 Men jeg har noen få ting å utsette på deg, for du har folk blant deg som holder seg til Bileams lære. ... 16 Gå derfor inn i deg selv, ellers kommer jeg snart over deg og vil bekjempe dem med sverdet fra min munn.

Åp 2, 18-29 Meng

20 Men jeg har noe å utsette på deg, at du lar kvinnen Isebel, som utgir seg for å være profetinne og virker som lærer, forføre mine tjenere til å drive hor og spise avgudsdyrket kjøtt. ... 23 og hennes barn vil jeg la dø av pest, så skal alle menighetene kjenne at det er jeg som gransker nyrer og hjerter, og jeg skal gjengjelde hver og en av dere etter deres gjerninger. 24 Men til dere andre i Thyatira, alle dere som ikke holder fast ved denne lære, fordi dere ikke har kjent til «Satanens dyp», som de påstår – til dere sier jeg: Jeg legger ingen ytterligere byrde på dere; 25 bare hold fast på det dere har, til jeg kommer! 26 Og den som seirer og holder fast ved mine gjerninger til enden, ham vil jeg gi makt over hedningene.

1 Kor 5, 1-13; Åp 2, 12-17; Åp 2, 18-29; Tit 3, 9-11; 3 Joh 1, 9-11

3.2.14 Å følge sine egne lyster dreper

Det finnes en tro som er gitt oss en gang for alle og som frelser alle som holder fast ved den. I sentrum for denne troen står Jesus Kristus, vår eneste hersker og herre. Denne frelsende troen er imidlertid uforenlig med et utsvevende liv som er rettet mot egen nytelse, misbruker Guds nåde, lever uten ærbødighet for ham og til slutt fører til Guds fordømmende dom.

Å leve for sin egen nytelse står i direkte motsetning til å leve for Gud. Den som lever for Gud, viser selvbeherskelse og kjærlighet til Gud og andre. En tidligere troende som begynner å leve et overdådig og selvopptatt liv, er i Guds øyne åndelig død – på samme måte som den fortapte sønnen var for sin far før han omvendte seg, eller som en menighet som ikke bærer frukt for Gud og ikke lenger lever i Kristi gjerninger.

Bare den som våkner i tide og omvender seg fra denne åndelige dødssøvnen, vil finne nytt liv i armene til sin far som løper ham i møte. Hvis han forblir i denne omvendelsen, vil ingen ulykke kunne overraske eller overvelde ham.

Apg 24, 25 Meng

Men da Paulus snakket om rettferdighet, avholdenhet og den kommende dommen (), ble Felix urolig og sa: «For denne gang kan du gå! Når jeg (senere) har tid, vil jeg kalle på deg igjen.»

Jud 1, 4 Sl

4 For det har sneket seg inn noen mennesker som for lengst er skrevet opp til denne dommen, ugudelige mennesker som misbruker vår Guds nåde til utskielser og fornekter Gud, den eneste hersker, og vår Herre Jesus Kristus.

1 Tim 5, 5-6 Meng

5 En ekte og ensom enke har satt sitt håp til Gud og holder fast ved bønn og påkallelse dag og natt; 6 men en som er glad i nytelser, er levende død.

Apg 24, 25; 1 Tim 5, 6; Jud 1, 3-4; 2 Petr 1, 3-11; Luk 10, 27; Luk 15, 32; Mark 4, 19; Åp 3, 1-3; Luk 5, 23-24; Ef 2, 5; Luk 15, 20; 1 Tess 5, 4-5

3.2.15 Den som fornekter Jesus eller gjennom sine handlinger fornekter troen på ham, vil Jesus ikke kjenne igjen ved himmelens port

Jesus gir sine disipler en alvorlig advarsel om å frykte den som kan overgi både sjel og kropp til fortapelse i helvete. Disse ordene gjelder uttrykkelig Jesu etterfølgere. Den som bekjenner seg til Jesus som disippel med ord og gjerninger – selv til døden – vil bli frelst for evig. Men den som fornekter Jesus for mennesker med ord eller gjerninger, vil gå fortapt.

Mt 10, 28-33 Meng

28 Frykt ikke for dem som dreper kroppen, men ikke kan drepe sjelen. Frykt heller den som har makt til å ødelegge både sjel og kropp i helvete! ... 32 Alle som bekjenner seg til meg for mennesker, dem vil også jeg bekjenne meg til for min himmelske Far; 33 men den som fornekter meg for mennesker, ham vil også jeg fornekte for min himmelske Far.

2 Tim 2, 12 Slt

12 Hvis vi holder ut, skal vi også regjere med ham; hvis vi fornekter ham, skal også han fornekte oss.

1 Tim 5, 8 Slt

8 Men den som ikke tar vare på sine egne, særlig sine husfolk, har fornekta troen og er verre enn en vantro.

Mt 10, 28-33; 2 Tim 2, 12; 1 Tim 5, 8; 1 Joh 4, 2-3; 1 Joh 4, 15;

Åp 12, 11

3.2.16 Den som lukker seg for Guds ord, lukker seg for Guds nåde og dørene til evigheten

Dette er veien til å vende seg bort fra Gud og miste den evige frelse: **å lukke seg for Guds ord**, gjøre opprør mot Gud, gi rom for vantro, utfordre Gud, synde og vekke Guds vrede, sette Guds tålmodighet på prøve selv om man stadig ser hans underverk, la seg villedes av sin egen vilje, ikke forstå hvilke veier Gud vil lede oss på, vende seg bort fra den levende Gud, nekte å adlyde Gud, falle for syndens bedrag og bli hard. Vi skal vokte oss for denne veien og sammen passe på at vi ikke går den veien, gir rom for vantro gjennom indre opprør og vender oss bort fra den levende Gud. Vi gjør dette ved å formane hverandre hver dag, så lenge det fortsatt er «i dag» i dette livet og ikke «evig» i himmelen. For vi tilhører virkelig Messias og har del i alt som tilhører ham – forutsatt at vi med all besluttsomhet holder fast ved den tilliten vi hadde i begynnelsen, helt til himmelen.

Hebr 3, 7-14 Meng

7 Derfor gjelder det hellige ånds ord for oss: «I dag, når dere hører hans røst, 8 forherd ikke deres hjerter, som (det en gang skjedde) med bitterheten på prøvelsens dag i ørkenen, 9 hvor deres fedre prøvde meg med en prøvelse, og likevel hadde de sett mine gjerninger i førti år. 10 Derfor ble jeg vred på denne slekten og sa: ›De vandrer alltid vill med sitt hjerte!‹ Men de kjente ikke mine veier, 11 så jeg sverget i min vrede: ›De skal aldri komme inn i min hvile!‹» 12 Pass på, kjære brødre, at ingen av dere viser et ondt hjerte av vantro ved å vende seg bort fra

den levende Gud! 13 Men forman hverandre hver dag, så lenge «i dag» fortsatt gjelder, så ingen av dere blir forherdet av syndens bedrag.

Lk 13, 27 Sl

27 Og han vil svare: Jeg sier dere: Jeg vet ikke hvor dere kommer fra; vik alle fra meg, dere ugjerningsmenn!

1 Sam 15, 23 Sl

23 For ulydighet er [som] synden ved spådom, og opprør er [som] avgudsdyrkelse og avgudsdyrkelse. Fordi du har forkastet Herrens ord, har han forkastet deg.

Hebr 3, 7-14; Luk 13, 27; 1 Sam 15, 23; Apg 7, 51; Joh 5, 39-40

3.2.17 Utro, ekteskapsbrytere, tvetydige, venner av verden er Guds fiender og vil brenne i evig ild

Utro, åndelige ekteskapsbrytere mot Gud, venner av verden og dermed **Guds fiender** kan både være blant tilhørerne av et brev i menigheten, og også berøre menigheten selv, hvis den utvikler seg i denne retningen. Den som lever så uomvendelig, kan ikke lenger bli tiltalt som bror eller søster, men blir karakterisert ved sin synd. Dette avslører slike personers **fortapelse** hvis de ikke **omvender seg**.

Utro, åndelige ekteskapsbrytere, venner av verden og tvetydige må omvende seg for å kunne komme nær Gud igjen, som de har fjernet seg livsfarlig langt fra. Uansett om noen som allerede kjente Gud, har vendt seg bort fra ham, eller om han aldri har angret på ekte vis – veien til livet forblir den samme:

- **Ydmykt erkjenne sin egen tilstand**, sørge og gråte, og bekjenne den for Gud.
- **Underordne seg Gud.**
- **Motstå djevelen.**
- **Komme nær Gud.**
- **Rense seg som synder (vaske hendene).**
- **Rense hjertet for splittelse.**

Den som går denne veien, vil oppleve hvordan Gud nærmer seg ham og løfter ham opp.

Jak 4, 1-4 Meng

1 Hvor kommer stridighetene og uenighetene blant dere fra? Er det ikke fordi deres begjær kjemper i deres lemmer? 2 Dere begjærer – og får likevel ikke det dere ønsker; dere dreper og er misunnelige, uten å få oppfylt deres ønsker; dere lever i strid og uenighet og får likevel ikke det dere ønsker, fordi dere ikke ber; 3 Dere ber vel, men får ikke noe, fordi dere ber med onde hensikter, nemlig for å gjennomføre (det dere ber om) i deres begjær. 4 Dere gudløse sjeler! Vet dere ikke at vennskap med verden er fiendskap mot Gud? Den som vil være venn med verden, viser seg å være Guds fiende.

Jak 4, 5-10 Meng

5 Eller tror dere at Skriften taler tomt når den sier: «Den Ånd som bor i oss, har et misunnelig ønske»? 6 Men desto rikere er den nåde han gir. Derfor står det: «Gud motstår de hovmodige, men de ydmyke gir han nåde.» 7 Underordner dere derfor Gud og motstå djevelen, så vil han flykte fra dere. 8 Nærmer dere Gud, så vil han nærme seg dere; rens hendene, dere syndere, og hellig hjertene, dere tvetydige! 9 Føl deres elendighet, sørg og gråt! La deres latter bli til sorg og deres glede til bedrøvelse! 10 Ydmyk dere for Herren, så vil han opphøye dere!

1 Joh 2, 15-17 Meng

*15 **Elsk ikke verden, og ikke det som er i verden! Hvis noen elsker verden, er ikke kjærligheten til Faderen i ham.** 16 For alt som er i verden, kjødelig lyst, øyets lyst og livets stolthet, kommer ikke fra Faderen, men fra verden. 17 Og verden forgår med sin lyst, men den som gjør Guds vilje, blir til evig tid.*

2 Tim 4, 10 Slt

10 For Demas har forlatt meg fordi han har fått kjærlighet til denne verden, og er dratt til Tessalonika, Crescens til Galatia og Titus til Dalmatia.

Jak 4, 1-4; Jak 4, 5-10; 1 Joh 2, 17; Rom 5, 10; Luk 19, 27; 1 Joh 2, 15-17; 2 Tim 4, 10; Matt 18, 7; 2 Petr 2, 20

3.2.18 Den som blir ubarmhjertig, mister Gud

Guds ord retter harde ord til Kristus-troende og fromme:

Gud vil dømme de som har fått nåde gjennom evangeliet, men som selv har vært nådeløse mot andre, og dermed dømme dem til evig fortapelse. Men den som viser nåde, slik han selv har fått nåde av Gud, er uangripelig i dommen som gjelder hans frelse.

Jak 2, 12-13 Meng

12 Tal og handle som mennesker som (en gang) skal dømmes etter loven om frihet (). 13 For dommen er nådeløs mot den som ikke har vist barmhjertighet, mens barmhjertighet kan skryte seg mot dommen.

Mt 25, 34-35 Meng

»Kom hit, dere som er velsignet av min Far! Ta imot det riket som er forberedt for dere siden verdens grunnleggelse. 35 For jeg var sulten, og dere ga meg mat;

»Gå bort fra meg, dere forbannede, til det evige ildstedet som er beredt for djevelen og hans engler! 42 For jeg var sulten, men dere ga meg ikke mat ... 46 Og disse skal gå til evig straff, men de rettferdige til evig liv.»

Mt 18, 32-35 Meng

Da kalte hans herre ham til seg og sa til ham: »Du onde tjener! Jeg ettergav deg hele gjelden fordi du ba meg om det; 33 burde du ikke også ha vist barmhjertighet mot din medtjener, slik jeg viste barmhjertighet mot deg?« 34 Og full av vrede overga hans herre ham til torturistene, til han hadde betalt hele gjelden. 35 På samme måte vil også min himmelske Far gjøre med dere, hvis dere ikke hver og en av hjertet tilgir deres brødre.»

Jak 2, 12-13; Mt 25, 34-35; Mt 18, 32-35; Mt 23, 23; Lk 10, 36-37

3.2.19 Elsk denne verden og død!

Den som henger sitt hjerte til denne verden og ikke til Kristus, er ikke frelst, uansett om han var det før eller aldri har vært det.

Jesus forutsetter uttrykkelig at hans disipler skiller seg fra verden og er annerledes enn verden. Det er kjennetegnet på sanne disipler. Den som lever i samsvar med verden, kan ikke være en ekte disippel av Jesus og dermed heller ikke bli frelst.

Guds vilje og kjærligheten til Gud blir av Johannes fremstilt i kontrast til kjærligheten til verden. Og Johannes taler til dem som allerede tror på Kristus. Bare den som elsker Gud og gjør det Gud vil, blir og lever i evigheten. Alt som tilhører verden og er ett med verden, vil forsvinne. Johannes formaner sine lesere kjærlig, men med all konsekvens, om ikke å avvike fra veien som fører til at de blir glad i verden – med den konsekvens at de da ikke vil bli og leve i evigheten.

Videre er det de halvhjertede etterfølgerne av Jesus som lar bekymringene i hverdagen eller fristelsene til et vakkert og behagelig liv i denne verden få overtaket, slik at det til slutt ikke kommer noe positivt ut av livet deres for Gud. De lever på en måte som ikke bærer frukt for Gud, og vil derfor gå tapt – med vekt på «gå».

Joh 15, 18-19 Meng

18 «Hvis verden hater dere, så husk at den hatet meg før den hatet dere! 19 Hvis dere var av verden, ville verden elske dere som sine egne; men fordi dere ikke er av verden, men jeg har utvalgt dere fra verden, derfor hater verden dere.

1 Joh 2, 15-17 Meng

5 Elsk ikke verden, og ikke det som er i verden! Hvis noen elsker verden, er ikke kjærligheten til Faderen i ham. 16 For alt som er av verden, kjødelig lyst, øyets lyst og livets stolthet, kommer ikke fra Faderen, men fra verden. 17 Og verden forgår med sin lyst, men den som gjør Guds vilje, blir til evig tid.

2 Tim 4, 10 Slt

10 For Demas har forlatt meg fordi han har fått kjærlighet til denne verden, og er dratt til Tessalonika, Crescens til Galatia og Titus til Dalmatia.

Mt 13, 18-23; 1 Joh 2, 15-17; 2 Tim 4, 10; 1 Joh 5, 4-5; Mt 13, 22; Joh 17,16

3.2.20 Den som sovner (igjen) åndelig og ikke våker, vil våkne utenfor himmelen når det er for sent

Den som med tiden ikke lenger lever etter evangeliet og ikke lenger følger Jesus med gjerninger som er verdige hans kall og som ærer Jesus, slik han gjorde i begynnelsen av sitt trosliv, men som slakker av i sine gjerninger og lar seg besudle av denne verdens gjerninger og ikke renser seg igjen, den sover i Jesu øyne en farlig dødssøvn, ja, er død i Jesu øyne. Og den som er død, har ikke lenger evig liv. Dette bekrefter Jesus gjennom sin advarsel og gjennom sin oppfordring til omvendelse med løfte. Advarselen om å komme over menigheten som en tyv refererer i Skriften alltid til dem som til slutt går tapt ved Jesu gjenkomst. Og løftet etter omvendelse fra dødssøvnen er at navnene til de omvendte IKKE blir slettet fra livets bok – hvilken nåde. Men den som ikke omvender seg fra sin dødssøvn som – tidligere – etterfølger av Kristus, vil en dag ikke lenger stå i livets bok når han står foran Gud. Men den som gjennom sitt liv viser seg verdig og fortjener evig liv, vil Jesus gi evig liv.

1 Tess 5, 2-11 Meng

2 Dere vet jo selv godt at Herrens dag kommer som en tyv om natten. 3 Når de sier: «Nå er det fred og sikkerhet», da overfaller undergangen dem plutselig som veer en gravid kvinne, og de vil sikkert ikke unnsnippe. 4 Men dere, kjære brødre, lever ikke i mørket, så den dagen (Herrens dag) kan overraske dere som en tyv. 5 For dere er alle lysets barn og dagens barn. Vi har ikke noe med natten og mørket å gjøre. 6 La oss derfor ikke sove som de andre, men være våkne og edruelige! 7 For de som sover, sover om natten, og de som drikker seg fulle, er fulle om natten. 8 Men vi som tilhører dagen, skal være edruelige, ikledd troens og kjærlighetens rustning og med håpets hjelm om frelse. 9 For Gud har ikke bestemt oss til vrede, men til å vinne frelse gjennom vår Herre Jesus Kristus, 10 som døde for oss, for at vi, enten vi våker eller sover, skal leve sammen med ham. 11 Derfor formaner dere hverandre og oppbygger hverandre, slik dere allerede gjør!

Åp 3, 1-6 Meng

1 «Og skriv til engelen for menigheten i Sardes: Slik sier han som har de syv Guds ånder og de syv stjerner: Jeg kjenner dine gjerninger: Du har ry

for å leve, men du er død. 2 Våk opp og styrk de gjenværende (menighetsmedlemmene) som var nær ved å dø! For jeg har ikke funnet dine gjerninger fullkomne for min Gud. 3 Husk derfor hvordan du har mottatt og hørt (frelsesbudskapet, eller: det frelse), hold fast ved det og omvend deg! Men hvis du ikke vil være våken, skal jeg komme som en tyv, og du skal ikke vite på hvilken time jeg kommer over deg. 4 Men du har noen i Sardes som ikke har befettet sine klær; de skal gå med meg i hvite klær, for de er verdige til det. 5 Den som seirer, skal bli kledd i hvite klær, og jeg skal aldri slette hans navn fra livets bok, og jeg skal bekjenne hans navn for min Far og for hans engler. 6 Den som har ører, han hør hva Ånden sier til menighetene.

Mt 24, 37-51 Meng

40 Da skal to (menn) være på marken: den ene blir tatt, den andre blir igjen; 41 to (kvinner) skal male (sammen) ved håndkvern: den ene blir tatt, den andre blir igjen. 42 Vær derfor våkne, for dere vet ikke på hvilken dag Herren kommer. 43 Men dette må dere forstå: Hvis husherren visste på hvilken time av natten tyven kommer, ville han holde seg våken og ikke la noen bryte seg inn i huset sitt. 44 Derfor må også dere være klare, for Menneskesønnen kommer på en time dere ikke venter.»

1 Tess 5, 2-11; Åp 3, 1-6; Mt 24, 37-51; Ef 5, 11; Mt 24, 37-51; Mt 24, 43-51; Lk 21, 29-36; Ef 5, 11; 1 Petr 5, 8

3.2.21 Åndelig latskap er en bror til fortapelse og fører uunngåelig til døden

Latskap er en bror til fortapelse, og den som er lat, regnes i Guds øyne som ond og blir fordømt. Det motsatte av latskap er flid, og all åndelig fremgang avhenger av at man trofast og aktivt bruker de godene Gud har betrodd oss. De flittige på veien til himmelen blir bevart og kommer trygt frem.

Men den som ikke arbeider flittig for Herren, er blind, kortsynt og har glemst renselsen fra sine tidligere synder. Men flid i tjenesten for Herren er ikke en selvfølge. Vi står alle i fare for å bli trette og miste vår

hengivenhet. Den store faren ligger i latskapen som fjerner oss fra en levende tro og tjeneste. Den som blir lat og doven, begir seg ut på en vei som setter et spørsmålstegn ved inngangen til det evige liv.

Mt 25, 14-30 Meng

Bra, du gode og trofaste tjener! Du har vært trofast i det lille, jeg vil sette deg over mye: gå inn til din herres gledessfest! ... Du onde og late tjener! ... 28 Ta nå talentet fra ham og gi det til den som har de ti talentene. ... 30 Men kast den ubrukelige tjener ut i mørket utenfor! Der skal det være høy gråt og tenners gnissel.

2 Pet 1, 10 SlT

10 Derfor, brødre, vær desto mer ivrige etter å gjøre deres kall og utvelgelse fast, for når dere gjør dette, vil dere aldri snuble.

Hebr 4, 11 SlT

11 La oss derfor være ivrige [Strong G4704 – σπουδάζω – spudazo gresk – streve; være flittige] etter å komme inn i den hvilen, så ingen faller som et eksempel på vantro.

Mt 25, 14-30; 2 Petr 1, 5-10; Mt 25, 22-30; Rom 12, 11; 2 Petr 3, 14; Hebr 4, 9-11; Hebr 6, 11-12; Lk 8, 15 Mk 4, 18-19; Mt 3, 10; Mt 7, 19; Åp 3,19

3.2.22 Veien til tap av frelsen går snikende: Forstadier og sluttstadium ved hjelp av eksemplet med ordsynder

Alle ordsynder har sin opprinnelse i hjertet. Ordsynder bedrøver Den Hellige Ånd – og vi er kalt til å våke over at det ikke oppstår en holdning i oss som er i strid med evangeliet og vår stilling i Kristus og som på lang sikt frarøver oss frelsen.

Å elske søsknene er Jesu nye og høyeste bud, sammen med å elske Jesus. Og det er ikke forenlig med nedsettende tanker eller respektløse bemerkninger om søsknene.

Allerede det å klage over brødre og søstre bringer Guds dom over oss i dette livet. Ved å klage over brødre og søstre mister vi kanskje ikke

frelsen med en gang – men vi begir oss ut på den første farlige forstadiet til denne dødelige veien.

Jesus kjenner til tre grader av falsk og arrogant verbal dom over troende brødre og søstre. Bare den siste graden er evig dødelig – men de tidligere stadiene fører dit og hører hjemme foran en åndelig jordisk domstol. Hos Jakob lærer vi at Jesus selv snart vil utøve denne jordiske dommen hvis vi ikke slutter med vår dårlige oppførsel overfor våre brødre og søstre og omvender oss. La oss derfor ikke sukke over våre brødre og søstre, men velsigne dem. Måtte vi være så kloke, ellers vil vår Herre dømme oss allerede i dette livet, og i evigheten vil vi miste den lønn som var ment for oss for vår kjærlighet til våre brødre og søstre.

Ef 4, 20-32 Meng

29 La ikke noe ondt ord komme ut av deres munn, men bare det som er nødvendig for oppbygging, så det kan være til velsignelse for dem som hører det. **30 Og gjør ikke Guds hellige Ånd trist, som dere er beseglet med til frelsens dag.** 31 All bitterhet, all vrede og harme, all skriking og spott skal fjernes fra deres midte, ja, alt ondt. 32 Vær heller vennlige og hjertelige mot hverandre, og tilgi hverandre, slik også Gud har tilgitt dere i Kristus!

Mt 5, 22 Slt

22 Men jeg sier dere: Alle som uten grunn blir sinte på sin bror, skal dømmes. Den som sier til sin bror: «Raka!», skal dømmes av det øverste råd. Den som sier: «Din tosk!», skal dømmes av helvetes ild.

Jak 5, 9 Slt

9 Ikke klag på hverandre, brødre, så dere ikke blir dømt. Se, dommeren står for døren!

Ef 4, 20-32; Mt 5, 22-25; 1 Joh 3, 15; Jak 5, 9-12; Mt 12, 34; Joh 13, 34; 1 Petr 1, 22; Jakob 3, 1-12; Jak 4, 11-12

3.2.23 *Tvil: Kampen om din sjel er i gang*

Det evige ild griper allerede grådig etter dem **som tviler i troen**. Og ikke etter dem som bare tviler på en underordnet trosannhet, men etter dem som tviler på den grunnleggende sannheten om deres frelse gjennom Guds kjærlighet og Jesu Kristi offer for deres frelse. De fortjener vår fulle medfølelse og barmhjertighet. Vi er og forblir selv frelst bare av nåde og ikke gjennom egne gjerninger. Også vi kunne ha gått samme vei som dem. Derfor skal, må og får vi også møte alle som gjennom tvil er i fare for å miste sin frelse, med kjærlighet og barmhjertig omsorg – for å redde dem fra ilden så langt det er mulig, uten selv å falle.

Motgiften mot tvil er tro til det siste, slik vårt store forbilde Jesus, vår far Abraham, troens forbilder fra Heb 11 og Paulus, Guds forbilde i troen for alle mennesker, gjorde.

Ifølge Skriften er lidelse den største prøvelsen for (vår) tro. Å tro at en kjærlig og nådig Gud kan tillate lidelse. At Gud kan tillate lidelse for Jesus selv, for meg og for andre. Det er en stor utfordring for oss som følger Jesus, når vi mister av syne at Gud som skaper ikke bare tillater lidelse, men som frelser og redningsmann alltid vil tillate lidelse i sine barns liv utelukkende av kjærlighet og bruke den til deres beste – og at de rettfærdige må lide mye, mens mange ugudelige har det så godt.

Bare den som er villig til å lide og i stand til å lide, er i stand til å tro og overvinne sine tvil. Og bare den som – gjennom vissheten om at Gud elsker ham til det siste – tror, vil se Gud i evigheten. Derfor stiller Jesus så høye krav til sine etterfølgere når det gjelder evnen til å lide: Bare den som daglig tar sitt kors på seg og ikke elsker sitt (eget) liv til døden, er verdig til å være Jesu disippel, og bare de har løftet om evig liv.

På veien kan og vil vi sannsynligvis alle snuble. Den største mennesket født av kvinner og den største profeten Johannes Døperen kjente tvil da han led. I lidelsen kan vi miste troen på Jesus. Men nettopp midt i vår lidelse vil Jesus søke og finne oss og gi oss en møte med ham og ord om livet. Faktisk er et møte med Gud selv og/eller Guds ord – også gjennom oppmuntring fra våre trosbrødre og -søstre – det eneste og beste middelet som kan helbrede vår tvil og hindre oss i å vende oss bort fra

Gud.

For (bare) den som overvinner sin tvil og ikke mister troen på Jesus og hans handlinger overfor oss på lang sikt, vil bli salig.

Slik oppmuntrer Jesus sin største tjener, Johannes Døperen, i fengselet. Og han stoler på at han selv, på grunnlag av det han vet om Jesus og hører og finner bekreftet i Guds ord, vil finne (tilbake) til en tro som er og vil bli salig.

Jesus selv kjente, om ikke bokstavelig talt tvil, så i hvert fall det pinefulle spørsmålet «*Hvorfor, Far?*», da han var i sin dypeste lidelse.

Og Faderen påla ham dette – og førte Jesus gjennom den mørke dalen til lyset.

Lidelserfaringer og tvil er store muligheter for oss til å vokse i troen. Lidelse er til og med lovet oss av Gud. Men Guds mål bak dette er alltid at vi gjennom lidelsesfulle erfaringer skal modnes og bli sterke i troen – gjennom alle troskamper og tvil.

Til slutt sterkere, strålende og vakrere, når han er prøvet i tro, lidelse og tvil.

Mt 11, 2-11 Meng

2 Men da Johannes i fengselet hørte om Kristi gjerninger, sendte han bud til ham gjennom sine disipler 3 og spurte: «Er det du som skal komme, eller skal vi vente på en annen?»

4 Jesus svarte dem: «Gå og fortell Johannes det dere hører og ser: 6 og salig er den som ikke tar anstøt av meg!»

11 Sannelig sier jeg dere: Blant dem som er født av kvinner, er det ingen som er større enn Johannes Døperen.

Jud 1, 22-23 Meng

22 Og ha medlidenhet med dem som er i tvil: 23 ryk dem ut av ilden og red dem!

1 Petr 1, 7 Slt

7 så at prøvelsen av deres tro (som er mye mer verdifull enn det forgjengelige gullet, som likevel blir prøvet i ild) kan føre til ros, ære og herlighet ved Jesu Kristi åpenbaring.

Mt 11, 2-11; Mt 28, 17; Jud 1, 22-23; Rom 4, 20-25; Lk 24, 36-49; Salme 73; Lk 9, 23-24; Rom 8, 28; Rom 8, 31-39; Heb 10, 38-39; Joh 15, 20-27; Joh 16, 1; 1 Petr 1 7; 2 Tim 4, 7-8; Joh 20, 27; Hiob 34, 7-12; Job 42, 1-6; Hebr 11; 1 Tim 1, 16; Mt 8, 10-12; Ef 2, 8; Mk 16, 16

3.2.24 Den som besudler seg uten å rense seg, vil bli utslettet fra Guds folk

Å være uren for Gud betyr å være død.

Å bli renset av Gud betyr å komme til liv.

Å besudle seg igjen i denne verden og IKKE rense seg betyr å være enda mer død enn før omvendelsen.

En etterfølger av Kristus som ikke går på en stadig vei av renselse, går på feil vei og vil ikke komme til himmelen uten omvendelse og renselse.

Åp 3, 1-6 Meng

*Du har ry for å leve, men du er død. ... 4 **Men du har noen i Sardes som ikke har besudlet sine klær; de skal gå med meg i hvite klær, for de er verdige til det.** 5 **Den som seirer, skal bli kledd i hvite klær, og jeg skal aldri slette hans navn fra livets bok, og jeg skal bekjenne hans navn for min Far og for hans engler.***

1 Joh 1, 9 Meng

*9 Men hvis vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, s t han tilgir oss våre synder og **renser oss fra all urettferdighet.***

1 Joh 3, 2-3 Meng

2 For vi skal se ham som han er. 3 Og hver den som setter sitt håp til ham, renser seg, slik han (også) er ren.

4 Mos 19, 20 Meng

*Men hvis noen blir uren og **ikke** renser seg, skal en slik person utryddes fra menigheten, for han har **urenhetet** Herrens helligdom og er **ikke** blitt sprengt med renselsesvannet: han er uren.*

2. Petersbrev 2:20-22 Meng

*20 For når de har unnsloppet **verdens urenheter** ved å kjenne Herren og frelseren Jesus Kristus, og likevel igjen blir viklet inn i dem og overvunnet av dem, da er deres siste tilstand blitt verre enn den første.*

Åp 3, 1-6; 1 Joh 1, 9; Jud 1, 22-23; 1 Joh 3, 3; Apg 15, 9; Ef 5, 26; Ef 5, 26; Joh 13, 10; Heb 9, 22; 1 Joh 3, 3; 2 Kor 7, 1; Heb 12, 14; Åp 3, 1-6; 4 Mos 19, 20; 2 Pet 2,20-22; Åp 22, 10-15; 4 Mos 19, 20

3.2.25 Å falle fra troen betyr å frivillig kaste bort frelsen

Å falle fra Gud eller **å falle fra troen** er ikke noe gledelig begrep: Det samme ordet brukes gjennomgående i Skriften om mennesker som var hos Gud, men som vendte seg bort fra ham, slik at det til slutt bare var død og fordømmelse – evig fordømmelse – som ventet dem.

Jes 66, 23-24 Meng

23 Og det skal skje at hver måned ved nymåne og hver uke ved sabbat skal alt kjøtt samles for å tilbe for mitt åsyn, sier Herren. 24 Da skal de også gå ut (fra byen) og se på likene av menneskene som har vendt seg bort fra meg, for deres orm skal ikke dø, og deres ild skal ikke slukke, og de skal være en avsky for alt kjøtt.

Hebr 3, 12-19 Meng

*12 Pass på, kjære **brødre**, at ingen av dere viser et ondt hjerte av **vantrø ved å falle fra den levende Gud!** 13 Men forman hverandre hver dag, så lenge det er «i dag», så ingen av dere blir forherdet av syndens bedrag. 14 For **vi er blitt Kristi medarbeidere, hvis vi bare holder fast ved den første troens visshet til enden.***

Gal 1, 6-9 Meng

*Jeg må undre meg over at **dere så raskt vender dere bort fra ham som har kalt dere ved Kristi nåde, og vender dere til et annet frelsesbudskap.** ... 8 Men selv om vi selv eller en engel fra himmelen forkynte dere et annet frelsesbudskap enn det vi har forkynt dere, så **være han forbannet!** 9 Som vi allerede har sagt tidligere, gjentar jeg det nå igjen: «Hvis noen forkynner dere et annet frelsesbudskap enn det dere har mottatt (fra meg), så **være han forbannet!**»*

2 Tess 2, 3 Meng

3 La ingen på noen måte forføre dere, for først må frafallet komme og lovløshetens menneske, fortapelsens sønn, åpenbares.

Jes 66, 24; Gal 1, 6-9; 2 Tess 2, 3; Hebr 3, 12-19; 2 Krøn 29, 3-11; Jes 1, 28; Jes 31, 6; Jer 2, 29; Jer 5, 23; Hes 2, 3; Hes 6, 9; Hes 20, 38; Hos 1, 2; Hos 6, 7; Hos 7, 13; Hos 9, 1; Zef 1, 1-6

3.2.26 Synden mot Den Hellige Ånd og synden til døden – den som frykter den, har ikke begått den

Ja, troende etterfølgere av Jesus kan synde på en måte som fører til åndelig og dermed evig død.

Men fra Guds side står døren alltid åpen for omvendelse for alle som har kommet på avveie. Det viser den gode hyrden oss helt tydelig.

Nei, det «*umulige*» ved å vende tilbake fra troen i Heb 6, 6 er ikke begrunnet i Gud. Den som **ønsker å** vende tilbake til Gud, kan alltid gjøre det, og han eller hun vil finne åpne dører hos Gud og utløse en gledsfest i himmelen.

Det «*umulige*» refererer til andre mennesker. Deres indre er slik utformet at de ikke lenger lar seg berøre, forandre og føre på den rette vei av åndelig nåde og kraft. De forblir kalde og uforstående overfor Guds ord og himmelens krefter.

Den gode nyheten er: Hvis vi har bare en gnist av frykt for å tilhøre disse menneskene, er vår omvendelse til frelsens vei ikke «*umulig*». Den som bryr seg om sitt gode forhold til Gud, viser at han er mottakelig for Guds ord. Og den gode hyrden vil redde alle som vender seg til ham med oppriktighet, svakhet og hjelpeløshet, igjen og igjen. Den som kommer til Jesus, vil han ikke avvise.

Etter at Jakobus allerede har oppmuntret oss til å føre troende brødre og søstre som har kommet bort fra troen tilbake til Herren for å redde deres sjeler fra døden, og etter at Judas nærmest har besverget oss til å redde troende brødre og søstre som tviler på troen med barmhjertig kjærlighet, oppmuntrer Johannes oss her til å gjøre den samme

tjenesten gjennom våre bønner. Og han vil gi liv til de brødre og søstre som ikke synder til døden. Og de som synder til døden, dem vil vi (må) kjenne igjen på at de er døve for all bønn, bønnfallelse og formaning og kjærlig oppfølging. La oss tro på at Gud vil lede oss godt etter sitt ord – for vi vet ikke (ennå) hvem som synder til døden. Og la oss be for hver avvikende og villfarne bror og hver avvikende søster, til Gud virkelig viser at det her foreligger en synd til døden. Hele Skriftens vitnesbyrd forteller oss at vi alltid kan og skal ha håp for hvert menneske, inntil Gud gjennom nærmere omstendigheter eller gjennom åpenbar forherdelse viser oss noe annet når det gjelder den Hellige Ånds virke i de aktuelle personene.

Luk 15, 7+10 Meng

Gled dere med meg! For jeg har funnet igjen min sau som var gått tapt. 7 Jeg sier dere: På samme måte vil det være i himmelen over én eneste synder som omvender seg,

Jak 5, 19-20 Meng

19 Mine brødre, hvis noen av dere har kommet bort fra sannheten, og en annen fører ham tilbake, 20 så skal han vite at den som fører en synder tilbake fra hans villfarelse, skal redde hans sjel fra døden og dekke over en mengde synder.

1 Joh 5, 16-18 Meng

16 Hvis noen ser sin bror begå en synd som ikke fører til døden, skal han be (for ham) og dermed hjelpe ham til liv, nemlig dem som ikke synder til døden. Det finnes (nemlig) også en synd som fører til døden; om denne sier jeg ikke at man skal be (for en slik).

Luk 12, 10 Meng

10 Og den som taler et ord mot Menneskesønnen, skal finne tilgivelse; men den som begår blasfemi mot Den hellige ånd, skal ikke finne tilgivelse.

Heb 6, 6 Sl

[For det er umulig ...] og som [likevel] har falt fra, å fornye dem til omvendelse, da de på nytt korsfester Guds Sønn og gjør ham til latter!

Luk 12, 10; Hebr 6, 4-6; 1 Joh 5, 16-18; Luk 15, 11-32; Luk 15, 7+10; Joh 6, 37; Jak 5, 19-20; Jud 1, 22-23; Hebr 6, 4-12

3.2.27 Hvis andre mister sin frelse på grunn av meg, risikerer jeg selv å miste min frelse

For at mennesker skal bli åpne for troen, ta imot Jesus som sin frelser og forbli hos Jesus og bli endelig frelst, er også mitt livsvitnesbyrd avgjørende. Et liv som gir Gud ære og ikke forfører noen til synd, bidrar til å styrke andre i troen.

Jesus gjør det imidlertid helt klart at også vi troende kan bli så skyldige overfor andre, særlig overfor troende brødre og søstre, at vi selv faller under Guds fordømmelsesdom. Dette er særlig tilfelle når vi forfører andre til å handle mot deres samvittighet, til synd eller til frafall fra troen. Vår livsstil gir oss derfor et stort ansvar overfor Gud og overfor andre.

Mt 18, 6 Slt

6 Men den som forfører en av disse små som tror på meg, for ham ville det være bedre at en stor kvernstein ble hengt om halsen hans og han ble kastet i havets dyp.

1 Kor 3, 17 Slt

Gud vil ødelegge alle som ødelegger Guds tempel, for Guds tempel er hellig – og det er dere!

1 Kor 10, 31-33 Meng

31 Nå vel: om dere spiser eller drikker eller gjør noe annet, så gjør alt til Guds ære! 32 Gi ikke jødene, grekerne eller Guds menighet anledning til anstøt, 33 slik også jeg lever for å behage alle på alle måter, ikke ved å søke min egen fordel, men de manges, for at de skal bli frelst.

Joh 13, 35 Slt

35 Ved dette skal alle kjenne at dere er mine disipler, hvis dere har kjærlighet til hverandre.

1 Kor 10, 31-33; Mt 18, 1-17; Joh 13, 35

3.2.28 Forbannet være den som ikke elsker Herren!

Den som prinsipielt og/eller etter sin egen frelse ikke elsker Herren, står eller kommer under forbannelsen av fortapelse.

For å elske Herren betyr å følge hans bud. Den som følger Jesu ord, elsker Jesus. Den som ikke følger Jesu ord, elsker ikke Herren.

Men er ikke kjærlighet noe man ikke kan tvinge frem eller kjøpe, og er vi ikke frie til å elske hvem vi vil?

Ikke når det gjelder Gud. Gjennom Guds nåde og Den Hellige Ånd kan alle mennesker som virkelig er gjenfødte, elske Gud. Og de har all grunn til det: Frelst fra sin skyld og sine synder gjennom Jesus, som ga sitt liv for dem, får de kjenne og oppleve Faderens kjærlighet, lære å kjenne Gud som Skaper, giver av alle gode gaver og giver av et levende håp, som lar ALLE ting i vårt liv tjene til det beste og som gjennom Jesus har gitt oss alt han kunne gi og de største og mest dyrebare løfter. Bør vi ikke elske denne vidunderlige Herren og Gud av hele vårt hjerte? Den som ikke elsker denne herlige Gud av kjærlighet, misbruker hans kjærlighet og nåde, og – vil gå til grunne.

Ja, det er ikke vanskelig å elske Herren:

For Gud er

- din Skaper – uten ham ville du ikke eksistere
- giveren av alle gode gaver, enten du fortjener dem eller ikke
- den som elsker deg
- Herren som elsker deg så høyt at han tok den verste død for deg
- den som leder alt i livet ditt til det beste, slik at du får en fantastisk evighet

Å ikke elske Herren ville være det samme som å forakte og forakte min redningsmann, som reddet meg fra det brennende Twin Tower den 11. september og selv omkom i prosessen. Det ville være det samme som å spytte i ansiktet på blodgiveren som gjorde det mulig for meg å leve videre, og gi ham en ørefik.

Derfor: Den som ikke elsker Herren, som elsket ham SÅ høyt, skal være forbannet, sier Skriften.

1 Kor 16, 22 Meng

22 Den som ikke elsker Herren, skal være forbannet! Maranatha!

Jak 1, 12 Meng

12 Salig er den mann som utholder fristelsen! For etter at han har bestått prøven, skal han motta livet som en seierskrans, som han har lovet dem som elsker ham.

Joh 14, 23-24 Meng

«Den som elsker meg, vil holde mine ord, og min Far vil elske ham, og vi vil komme til ham og ta bolig hos ham. 24 Den som ikke elsker meg, holder ikke mine ord.

1 Joh 3, 14 Meng

Den som ikke elsker, forblir i døden.

Åp 2, 4-7 Meng

4 Men jeg har dette å utsette på deg: Du har forlatt din første kjærlighet. 5 Husk derfor hvor høyt du har falt, og omvend deg og gjør dine første gjerninger igjen! Ellers kommer jeg over deg og flytter din lysestake fra sin plass, hvis du ikke omvender deg. ... 7 Den som seirer, ham vil jeg gi å spise av livets tre, som står i Guds paradis.

1 Kor 16, 22; Joh 14, 23-24; 1 Joh 3, 14; Åp 2, 4-7; Jak 1, 12; Joh 14, 23-24

3.2.29 Sammendrag: På hvilke måter kan vi falle fra Gud, komme bort fra ham og miste vår frelse?

Her er en – ikke uttømmende – liste over noen ord/måter vi kan falle fra Gud og dermed miste vår frelse på:

- *falle fra troen 1 Tim 4, 1*
- *miste god samvittighet og gå til grunne i troen 1 Tim 1, 19*
- *lytte til læresetninger fra sviskefulle ånder og demoner 1 Tim 4, 1*
- *trekke seg tilbake til fortapelse Heb 10, 39*

- *Vike fra sannheten Jak 5, 19*
- *synde til døden 1 Joh 5, 16*
- *bli søskenhater og søskendreper 1 Joh 3, 15*
- *synde mot Den Hellige Ånd Mk 3, 29*
- *ikke gjøre det Jesus sier Lk 6, 46-49*
- *å gi en av disse små som tror på Jesus anstøt til synd Mt 18, 6*
- *La seg forføre av sitt øye, sin hånd eller sin fot til å gjøre ondt Mt 18, 7-9*
- *forgjeves kommet til troen 1 Kor 15, 2; Gal 3, 4; Fil 2, 16*
- *bli slettet fra livets bok Åp 3, 5*
- *miste Kristus 1 Kor 15, 18*
- *Falle fra nåden Gal 5, 4*
- *drive forbi målet Heb 2, 1*
- *la seg frata seierskransen Kol 2, 18*
- *Ikke forbli i Jesus Joh 15, 6*
- *Ikke holde fast ved livets ord Fil 2, 16*
- *vende tilbake til svake og elendige elementer [i verden] for å tjene dem Gal 4, 9*
- *la Satan fylle sitt hjerte og lyve for Den Hellige Ånd Apg 5, 3*
- *bli en gudsforakter 1 Tess 4, 8*
- *ikke ha evig liv i seg Joh 5, 38*
- *La seg frata kampens seier. Kol 2, 18*
- *Ta anstøt av Jesus / bli forvirret av Jesus Luk 7, 23*
- *Ikke lenger gå med Jesus, ikke lenger følge Jesus Joh 6, 66*

3.2.30 Sammendrag: «Kjøttets» vei bort fra frelse til dom og undergang

Guds nåde – en gave som ikke må foraktes

Gud har i sin uendelige kjærlighet kalt oss og frelst oss av ren nåde gjennom Jesus Kristus. Men denne nåden er ikke en fribillett til å fortsette å leve i kjødet. Den som gir seg hen til synden, elsker verden eller utvanner evangeliet, forakter ikke bare Guds kjærlighet, men misbruker den og setter sin egen frelse på spill. Sanne disipler av Jesus

forblir i hans nåde, holder fast ved ham og lar seg forvandle av hans Ånd.

Den dødelige faren ved å glemme Guds nåde

Vår tro og vår tjeneste for Kristus er ikke forgjeves – så lenge vi holder fast ved dem. Men den som vender seg bort fra det sanne evangeliet eller lever et liv uten omvendelse, mottar Guds nåde forgjeves. Skriften advarer inntrengende mot å glemme Guds kjærlighet og nåde og falle tilbake til kjødet. En tro uten kontinuerlig renselse og helliggjørelse er død.

Den som bevisst gir seg hen til synden og ikke omvender seg, viser at han ikke verdsetter Guds nåde. Jesus har frelst oss, men han forventer at vi blir i ham. Den som ikke lar seg lede av Guds Ånd, men velger kjødet, avviser til slutt den kjærligheten som en gang frelste ham.

Den alvorlige advarselen: Lunkhet og bevisst synd skiller oss fra Gud

Det er mulig å begynne med Jesus, men ikke nå målet. Den som blir lunken og ikke omvender seg, blir spyttet ut av Jesus. Å følge Jesus krever årvåkenhet og standhaftighet, spesielt i prøvelsens stunder. Den som vender seg mot verden, følger den og ignorerer Guds bud, forakter den kjærligheten som frelste ham og risikerer sin frelse.

Spesielt dødelig er bevisst, vedvarende synd. Den som ikke er villig til å bryte med sitt gamle liv, den som skyver Gud og hans bud i bakgrunnen, vil en dag oppdage at han har fjernet seg fra Guds nåde. Kjærligheten som en gang frelste ham, ble foraktet og til slutt misbrukt. Jesus har ingen fellesskap med dem som lever i bevisst opprør mot ham.

Den sanne lønnen: Et liv for Gud og ikke for seg selv

Gud belønner dem som lever av kjærlighet til ham og forblir i hans vilje. Den som bruker sine talenter for Herren, forblir standhaftig i lidelse og tjener uselvisk, vil motta stor lønn i himmelen. Men den som bare handler for sin egen anerkjennelse eller ikke bruker sine gudgitte muligheter, vil ikke bare gå glipp av lønnen, men også miste sitt evige liv.

Sanne disipler av Jesus forstår at deres liv ikke tilhører dem selv, men Gud. Den som igjen blir viklet inn i verdens begjær, handler ikke bare mot Guds bud, men viser også at han ikke lenger ærer Guds kjærlighet. Et liv for seg selv er et liv mot Gud.

Ødeleggelsen gjennom det kjødelige livet

Gud har fornyet oss i Kristus, men kjødet forblir en fiende som vil trekke oss tilbake. Den som gir etter for kjødet, som setter sine begjær over Gud, vil dø åndelig. Bibelen gjør det klart at de som lever etter kjødet, ikke skal arve Guds rike. Den som bevisst velger å gå imot Guds Ånd, avviser ikke bare hans ledelse, men håner også den nåde som en gang frelste ham.

Jesus forventer at vi daglig tar vårt kors på oss, fornekte oss selv og følger ham. Den som i stedet velger et liv i kjødet, glemmer den uendelige kjærligheten som en gang frelste ham, og misbruker den til slutt ved å bruke den til egne formål.

Faren ved forførelse og det falske evangeliet

Et falskt evangelium dreper. Bare det rene, uforfalskede evangeliet om Jesus Kristus fører til liv. Den som lar seg forføre av vranglære eller verdslige filosofier, vil falle fra Gud. Det er spesielt farlig å utvanne evangeliet og ignorere Guds hellighet. Et evangelium uten omvendelse, uten helliggjørelse og uten lydighet mot Kristus er ikke et evangelium. Den som holder fast ved noe annet, forakter sannheten og går forapt.

Kjærligheten til verden fører til undergang

«Ingen kan tjene to herrer.» Den som elsker verden, mister det evige liv. Skriften advarer inntrengende mot å la seg oppta av denne verdens begjær. Pengegrådighet, berømmelsestrang, komfort og selvrealisering er villedende feller som avleder blikket fra Gud. Den som setter disse tingene høyere enn Jesus, forakter den kjærligheten som en gang reddet ham, og vil gå under med verden.

Mange begynner med Kristus, men bekymringene i denne verden kveler deres tro. Livets fristelser, jakten på eiendeler og ønsket om anerkjennelse får mange til å miste den sanne skatten av syne. Men til

slutt er det bare én ting som teller: Den som forblir trofast til slutten, vil bli frelst.

Konklusjon: Vær våken og ær Guds kjærlighet

Vårt liv er en gave fra Gud, kjøpt med Jesu blod. Vi må ikke forakte hans kjærlighet ved å gi oss hen til synden eller velge kjødet. Den som vender seg mot Gud, misbruker den nåden som en gang frelste ham, og setter sin evige fremtid på spill.

Derfor gjelder følgende: La oss være våkne, holde fast ved Kristus og elske Gud mer enn noe annet. Bare den som forblir trofast til slutten, vil motta livets krone. For Guds kjærlighet er trofast – men den krever at vi forblir trofaste mot den.

3.3 Den sikre løpeturen til Kristi etterfølgere mot liv og krone

Fil 3, 13-14 Slt

Jeg glemmer det som ligger bak meg og strekker meg etter det som ligger foran meg, og jager mot målet, kampens pris for den himmelske kallet fra Gud i Kristus Jesus.

Løp med mål – og med visshet

Å følge Jesus blir i Det nye testamente beskrevet som en løp eller kamp. Men denne veien er ikke preget av frykt, men av visshet: Den som har begynt med Jesus gjennom ekte omvendelse og gjenfødelse, *har* allerede evig liv – så lenge han holder seg på banen og ikke lar seg avlede.

Jesus selv sier: Den som tror, har evig liv og er gått over fra døden til livet (*Joh 5, 24*). Johannes bekrefter: De troende *vet* at de *har* evig liv (*1 Joh 5, 13*).

Løpet er ikke et forsøk på å fortjene frelsen, men et uttrykk for et levende forhold til Kristus. Frukten av helliggjørelse og utholdenhet er tegn på ekte frelse – som Paulus skriver i Romerbrevet: Målet er evig liv (*Rom 6,22*).

En uforgjengelig seierskrans

Følgerne løper ikke for en forgjengelig pris, men for seierskransen av evig liv. De avstår bevisst, kjemper disiplinert og holder kursen – ikke fordi de må, men fordi de elsker.

1 Kor 9, 24-25 Sl

Løp slik at dere oppnår den! ... Men vi [løper] om en uforgjengelig [krans].

Den som løper etter reglene, blir kronet (2 Tim 2, 5), den som forblir trofast til enden, mottar livets krone (Åp 2, 10).

Hvorfor vi løper: av kjærlighet

Etterfølgere løper ikke for å bevise noe for seg selv – de løper for den som først elsket dem. Jesus er begynnelsen og fullendelsen av vår tro, han som selv har løpt hele løpet foran oss (Heb 12, 1-2).

Hans kall til evig herlighet tiltrekker oss, hans kjærlighet driver oss, hans Ånd oppmuntrer og korrigerer oss. Jesus er treneren som sørger for at hver og en av oss *kan løpe* sitt personlige løp. Ingen vei er for vanskelig, ingen prøvelse er for stor – han gir alltid en utvei (1 Kor 10, 13).

Målet kommer uventet – vær klar

Ingen vet når løpet slutter – enten det er ved døden eller ved Jesu gjenkomst. Men den som holder ut, skal bli frelst (Mt 24,13). Og Paulus kunne ved slutten av sitt liv si at rettferdighetens krone venter på ham – som på alle som elsker Jesu gjenkomst (2 Tim 4,7-8).

De seirendes herlighet

Åp 21, 7 Sl

Den som seirer, skal arve alt, og jeg skal være hans Gud, og han skal være min sønn.

Denne herligheten er ikke en belønning for prestasjoner, men en gave for trofasthet. Åpenbaringen nevner mange løfter for seierherrene:

- Tilgang til livets tre (Åp 2, 7)
- Frihet fra den andre døden (Åp 2, 11)
- hvit stein med nytt navn (Åp 2, 17)
- Autoritet med Kristus (Åp 2, 26)

- Navnet ikke slettet fra livets bok (Åp 3, 5)
- fast plass i Guds tempel (Åp 3, 12)
- med Kristus på hans trone (Åp 3, 21)

Konklusjon: Av kjærlighet, med visshet, til kronen

Jesu etterfølgere løper ikke i frykt, men i dyp visshet og med stor lengsel. De har livet nå – og bærer det gjennom trofasthet til målet. De løper fordi de er elsket, fordi de elsker Jesus og fordi hans nærhet er deres største belønning.

1 Kor 9, 24 Sl

Løp – slik at dere får den!

4 Lønn og rang i himmelen

Lønn i himmelen er forbeholdt dem som er frelst av nåde gjennom Jesus Kristus. De ufrelste går ikke bare tapt, men pådrar seg også evig vrede gjennom sine synder. Intensiteten av deres feiloppførsel avgjør størrelsen på deres negative lønn i evigheten.

For de som er frelst av nåde og lever med og for Kristus, gjelder følgende: Evig liv er lønnen for dem som elsker Gud og viser denne kjærligheten gjennom sitt liv og sin tjeneste for ham. Det avgjørende er våre indre motiver. Alt vi gjør av kjærlighet og til Guds ære, vil bli belønnet av ham.

Det er stor lønn i evig liv for troende som bruker sine talenter sjenerøst og trofast for Gud, for lidelser for Kristi skyld eller for rettferdighetens skyld og for utøvd fiendekjærlighet. Handlinger som først og fremst gjøres for egen anerkjennelse og ikke for Herren, gir imidlertid ingen lønn.

Den som ikke utnytter de mulighetene Gud har gitt ham for Herren, vil ikke bare gå glipp av lønnen, men også miste det evige liv og lide samme skjebne som de vantro. Også den som – selv om han står i Guds tjeneste – tjener seg selv mer enn Gud, er eller blir ikke frelst.

Rom 2, 4-8 Meng

4 Eller forakter du rikdommen av hans godhet, tålmodighet og langmodighet, og erkjenner du ikke at Guds godhet vil føre deg til omvendelse? 5 Men med din hardnakkethet og uomvendelige hjerte samler du vrede over deg selv for dagen for vrede og åpenbaring av Guds rettferdige dom, 6 som vil gjengjelde hver og en etter hans gjerninger, 7 nemlig evig liv (vil han gi) til dem som utholdende holder fast ved gode gjerninger og søker herlighet, ære og uforgjengelighet; 8 men (sin) vrede og harme til dem som er harde og ikke adlyder sannheten, men tjener urettferdigheten.

2 Kor 9, 6 Meng

6 Den som sår sparsomt, skal også høste sparsomt, og den som sår rikelig, skal også høste rikelig.

1 Kor 3, 14-15 Meng

14 Hvis noens verk, som han har bygget videre på, holder stand (i ilden), skal han få lønn; 15 men hvis noens verk brenner opp, skal han bære skaden: han selv skal bli frelst, men bare som gjennom ilden.

1 Kor 4, 5 Meng

5 Døm derfor ikke noe før tiden er inne, før Herren kommer, som også vil bringe det som er skjult i mørket, fram i lyset og åpenbare hjertets tanker; og da vil hver og en få den ros han fortjener fra Gud.

Mt 6, 1 Meng

1 Pass på at dere ikke utøver deres rettferdighet foran mennesker for å bli sett av dem, ellers har dere ingen lønn (å forvente) hos deres Far i himmelen!

Kol 3, 23-25 Meng

23 Alt dere gjør, gjør det av hjertet, som om det var for Herren og ikke for mennesker. 24 Dere vet jo at dere skal få den (himmelske) arven som lønn fra Herren, for dere tjener Herren Kristus som tjenere. 25 Den som gjør urett, skal få lønn for det han har gjort urett, uten at det gjøres forskjell på personer.

Lk 6, 22-23 + 35 Meng

Elsk deres fiender, gjør godt og lån ut uten å forvente noe tilbake! Da vil deres lønn bli stor.

Lk 19, 16-19 Meng

16 Da kom den første og sa: «Herre, din pund har gitt ti pund til.» 17 Herren svarte ham: «Bra, du gode tjener! Fordi du har vært trofast i det små, skal du få ansvaret for ti byer.»

Mt 25, 25-30 Meng

25 ... jeg ... har gjemt din talent i jorden: her har du pengene dine tilbake! 26 Da svarte hans herre ham: «Du onde og late tjener! ... 28 Ta nå talenten fra ham og gi den til den som har de ti talentene. ... 30 Men kast den ubrukelige tjener ut i mørket utenfor! Der skal det være høy gråt og tenners gnissel.»

Mt 7, 21-23 Meng

21 Ikke alle som sier til meg: «Herre, Herre», skal komme inn i himmelriket, men bare den som gjør min himmelske Fars vilje. 22 Mange vil på den dagen si til meg: 'Herre, Herre, har vi ikke i ditt navn profetert og i ditt navn drevet ut onde ånder og i ditt navn gjort mange underverker? 23 Men da vil jeg si til dem: 'Jeg har aldri kjent dere; vik fra meg, dere som bryter loven!

Rom 2, 4-7; Luk 19, 16-19; Matt 25, 25-30; 2 Kor 9, 6; Matt 6, 1; Matt 20, 20-28; 1 Kor 4, 5; Åp 22, 11-12; Luk 6, 22-23 + 35; Kol 3, 23-25; 1 Kor 3, 11-15; Matt 7, 21-23

5 Min bevaring på veien til evig frelse

Gjennom troen på Jesus Kristus er vi frelst – alene gjennom tillit til ham. Men veien til frelse er ikke en engangshendelse, men en livslang vei av kjærlighet til Jesus og etterfølgelse av ham, som krever utholdenhet, hengivenhet og årvåkenhet.

Hvordan kan vi sikre at vi forblir på denne veien? De følgende kapitlene introduserer oss for bibelske sannheter som hjelper oss å forstå og leve etter bevaringen på veien til evig frelse.

Oppdag hvordan du kan forbli standhaftig i troen, overvinne utfordringer og la deg styrke av Guds kjærlighet og sannhet – for et liv som fullendes hos ham i evigheten.

5.1 Bevaring gjennom Gud

I de følgende kapitlene blir det tydelig hvor sentral Guds bevarende kraft er på vår vei til frelse. Han er det trofaste ankeret som styrker oss i fristelsens stunder, bærer oss gjennom kriser og holder oss i sin kjærlighet. Men Guds bevaring går hånd i hånd med vår hengivenhet og årvåkenhet. Disse kapitlene inviterer deg til å oppdage dybden av hans trofasthet og forstå hvordan han stadig bevarer oss på veien mot evigheten.

5.1.1 Gud bevarer oss – vi er i hans hånd

Vår Herre har makt til å bevare oss og føre oss trygt til himmelen. Hans interesse for vår frelse er enda større enn vår egen. Han sørger for at vi holder oss på veien og når vårt mål.

Gud holder oss trygt på veien til herligheten og leder oss på den rette veien. Hans beskyttelse er ofte nært knyttet til bønn, for gjennom bønn opplever vi hans nærhet og ledelse. Samtidig gir han oss fortsatt tid til å omvende oss og rette livet vårt mot ham før det er for sent.

Jud 1, 24 Slt

24 Men han som er i stand til å bevare dere fra all snubling og stille dere feilfrie og med jubel foran hans herlighets åsyn.

Sal 16, 1 Meng

Bevar meg, Gud, for hos deg søker jeg tilflukt!

Sal 56, 14 Meng

14 For du har frelst min sjel fra døden, ja, mine føtter fra snubling, for at jeg skal vandre for Guds åsyn i de levendes lys.

2 Pet 3, 9 Slt

9 Herren forsinker ikke løftet, slik noen mener, men han er langmodig mot oss, fordi han ikke vil at noen skal gå fortapt, men at alle skal ha rom for omvendelse.

Jud 1, 24; Sal 16, 1; Sal 56, 14; 2 Pet 3, 9

5.1.2 Guds nåde bærer oss – ikke vår egen kraft

Gud er nådig mot sitt frelste folk og bygger sitt rike på nåde. Vår evne til å leve for ham kommer utelukkende fra hans nåde. Selv bak all lidelse som Gud tillater i våre liv, står den nådige Gud, som innlemmer alt i sin evige plan. Han vil bære oss, sitt folk, hver enkelt som han har frelst, i sin nåde inn i evigheten. At vi er blitt frelst og fortsatt blir frelst, skylder vi alene hans nåde. Gud elsker å være nådig!

Apg 15, 11 Slt

11 Vi tror snarere at vi blir frelst ved Herren Jesu Kristi nåde, på samme måte som dem.

Rom 5, 21 Slt

21 For slik synden har hersket i døden, slik skal også nåden herske gjennom rettferdighet til evig liv gjennom Jesus Kristus, vår Herre.

1Petr 5,10 Meng

10 Men den Gud som er full av nåde, som har kalt oss til sin evige herlighet i Kristus, han skal etter en kort lidelsestid fullkomme, styrke, befeste og grunnfeste dere.

Apg 15, 11; Rom 5, 21; 1 Petr 5, 10; Hebr 13, 9; 2 Petr 3, 9; 2 Tim 1, 16-18

5.1.3 Vår yppersteprest Jesus går i forbønn for oss!

De embeter som Kristus utøver i himmelen, viser oss hans nådes og trofasthets fylde:

- Han soner sitt folks synder.
- Han går i forbønn for oss hos Faderen.
- Han hjelper dem som kommer i fristelse.

Dette er et vidunderlig budskap. Det viser at Gud ikke forventer syndfri fullkommenhet av oss. Når vi synder, selv om vi i utgangspunktet følger og adlyder ham, soner Kristus våre synder og gjenoppretter vårt forhold til Gud. Hans yppersteprestelige tjeneste sikrer vår stilling som Guds frelste.

Samtidig forsikrer Jesus oss om at vi ikke nødvendigvis må gi etter for hver fristelse. Han selv ble fristet i alt, men seiret uten synd. Fordi han seiret, kan han hjelpe oss å stå imot våre egne fristelser og komme uskadet gjennom dem.

Jesus er i stand til å frelse alle som kommer til Gud gjennom ham fullstendig, for han lever evig for å gå i bresjen for dem.

Hebr 7, 25 Meng

25 Derfor kan han [Jesus] også gi fullkommen frelse til dem som kommer til Gud gjennom ham, for han lever for alltid for å gå i forbønn for dem (foran Gud).

Joh 17, 8-26 Meng

9 Jeg ber for dem... 15 Jeg ber deg ikke om å ta dem bort fra verden, men om å bevare dem fra det onde. ... 17 Hellig dem i din sannhet: ditt ord er sannhet. ... 20 Men jeg ber ikke bare for disse, men også for dem som gjennom deres ord kommer til tro på meg.

Hebr 4, 14-18 Meng

14 Siden vi nå har en stor yppersteprest som har gått gjennom

himmelen, Jesus, Guds Sønn, så la oss holde fast ved bekjennelsen (til ham). Vi har jo ikke en yppersteprest som ikke kan ha medfølelse med våre svakheter, men en som i alle ting er blitt prøvet på samme måte (som oss), bare uten synd. 16 La oss derfor med frimodighet nærme oss nådens trone for å få barmhjertighet og finne nåde til rettidig hjelp! ... 18 For nettopp fordi han selv har vært fristet, kan han hjelpe dem som blir fristet.

Hebr 7, 25; Joh 17, 8-26; Hebr 4, 14-18; 1 Joh 2, 1

5.1.4 Gud bevarer sine utvalgte gjennom sin trofasthet

Jesus lærer oss at vår evige frelse er garantert av Guds trofasthet. Selv om vi noen ganger tror at vi blir fristet utover vår evne, forsikrer Gud oss i sin trofasthet om at dette ikke vil skje. Han styrer alle omstendigheter slik at vi kan tåle fristelser – og også er i stand til det.

Selv når vi faller og synder, forblir Gud trofast: Når vi bekjenner våre synder, tilgir han oss og renser oss fra all urettferdighet. Gud har forpliktet seg til å bevare oss på alle nivåer:

- **Personlig:** I vårt individuelle forhold til ham sørger han for at vi blir båret gjennom våre fristelser.
- **Fellesskapelig:** På menighetsnivå arbeider han for å bevare og styrke sitt folk.
- **Verdenshistorisk:** Han griper inn i verdenshistorien for å sikre at hans utvalgte oppnår evig herlighet i Kristus.

Gud er trofast, og i denne trofastheten gjør han alt for å bringe oss trygt til målet – i nåtiden, i våre kamper og til slutt i evigheten.

2 Tess 3, 3 Meng

*Men **Herren er trofast, han** vil styrke dere og bevare dere fra det onde.*

1 Joh 1, 9 Sl

9 Men hvis vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss fra all urettferdighet.

2 Kor 1, 18 Sl

18 Men Gud er trofast, så vårt ord til dere ikke har vært ja og nei!

1 Kor 10, 13 Sl

13 Hittil har dere bare blitt utsatt for menneskelige fristelser. Men Gud er trofast; han vil ikke la dere bli fristet utover det dere kan tåle, men han vil samtidig med fristelsen også gi dere utveien, slik at dere kan tåle den.

2 Tess 3, 3; 1 Joh 1, 9; 2 Kor 1, 18; 1 Kor 10, 13; 1 Petr 5, 10-11; 1 Tim 1, 15-16; Mt 24, 22

5.1.5 Guds oppdragelse tjener til vår bevarelse

Gud virker i livet til dem som kjenner ham – for en oppmuntrende sannhet! Hans oppdragelse kan noen ganger være smertefull, men den kommer fra hans kjærlighet og omsorg. Den fører oss på rett vei og bekrefter at vi er hans barn. Selv når Gud pålegger oss vanskeligheter, skjer det med et godt mål for øyet: Han arbeider med oss til vårt beste og leder oss skritt for skritt mot evig frelse. Guds virke er alltid båret av kjærlighet og nåde.

Romerne 8, 28 Sl

28 Men vi vet at alle ting tjener til det beste for dem som elsker Gud, dem som er kalt etter hans råd.

Hebreerne 12, 7-8 Sl

7 Når dere tåler tukt, behandler Gud dere som sønner, for hvor er det en sønn som faren ikke tukter? 8 Men hvis dere er uten tukt, som alle har fått del i, er dere uekte og ikke sønner!

2 Kor 7, 10 Meng

10 For den sorg som Gud vil ha, virker en omvendelse til frelse, som ingen (senere) trenger å angre på; verdens sorg derimot virker død.

Rom 8, 28; Heb 12, 6-8; 2 Kor 7, 10; Åp 2, 22; 1 Kor 11, 31+32

5.1.6 Gud gjør oss standhaftige og fører oss til målet

Gud ønsker å styrke sine barn i troen, slik at de på sin vei mot evigheten utvikler en slik fasthet at de kommer trygt frem. I sin trofasthet styrker han oss gjennom

- **sin nåde**, som styrker oss ufortjent og bærer oss i alle omstendigheter,
- **sitt ord**, som leder oss, bygger oss opp og tjener som et fast fundament,
- **sin oppdragelse**, som former oss, korrigerer oss og bringer oss nærmere ham.

Guds virke viser at han utrettelig arbeider for å føre oss trygt til målet.

2 Kor 1, 21 Sl

1 Men Gud, som har grunnfestet oss sammen med dere i Kristus og salvet oss.

Apg 20, 32 Meng

32 Og nå overgir jeg dere til Gud og til hans nådes ord, som har kraft til å bygge opp og gi arv blant alle som har latt seg hellige.

Heb 13, 9 Meng

9 ... For det er godt at hjertet blir styrket ved nåde.

Hebr 12, 11; Hebr 13, 9; 1 Kor 1, 7-9; 2 Kor 1, 21; Apg 20, 32

5.2 Vår bevaring gjennom Guds ord

Guds ord er DET nådemiddelet på vår vei til himmelen. Det er levende og virksomt og viser oss vår virkelige motivasjon. Gjennom Guds ord viser Gud oss den rette veien, slik at vi forblir på veien til Guds evige sabbatsro.

Mt 4, 4 Meng

4 Men han svarte ham [Satan]: «Det står skrevet: 'Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som kommer fra Guds munn.

2 Tim 3, 16 Slt

16 Hele Skriften er inspirert av Gud og nyttig til undervisning, til overbevisning, til rettledning, til oppdragelse i rettferdighet, 17 for at Guds menneske skal være fullt utrustet til ethvert godt verk.

Apg 20, 32 Meng

32 Og nå overgir jeg dere til Gud og til hans nådes ord, som har kraft til å bygge opp og gi arv blant alle dem som har latt seg hellige.

Apg 20, 32; Mt 4, 4; Sal 119, 9; Hebr 4, 12-13; 2 Tim 3, 16; Mt 22, 29; Mt 4, 4; 1 Kor 1, 18; Luk 8, 21; Sal 119, 9; Joh 10, 35; Sal 130, 5; Apg 20, 32; Rom 6, 3; Rom 7, 1; 1 Kor 5, 6; 1 Kor 6, 2; 1 Kor 6, 15; 1 Kor 6, 16; 1 Kor 6, 19; 1 Kor 9, 13; Jak 4, 4; 1 Petr 1, 18; 2 Petr 3, 17; Jud 1,5;

5.2.1 Den som holder fast ved Guds ord, blir bevart

Den som tar hensyn til, bevarer og følger Guds ord, bevarer seg fra det onde og er på veien til livet.

Joh 8, 51 Meng

*Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som **holder fast ved mitt ord**, skal ikke se døden i all evighet.*

Salme 119, 11 Slt

11 Jeg bevarer ditt ord i mitt hjerte, for at jeg ikke skal synde mot deg.

1 Tim 4, 16 Meng

16 Vakt deg selv og læren, hold fast ved den, for når du gjør det, vil du redde både deg selv og dine tilhørere.

Salme 19, 8-12 Meng

8 Herrens lov er fullkommen, den gjenoppliver sjelen; Herrens vitnesbyrd er pålitelig, det gjør de uforstandige vise. 9 Herrens bud er rett, de gleder hjertet; Herrens påbud er rent, det opplyser øynene. 10 Herrens frykt er ren, den varer evig. Herrens dommer er sannhet, de er alle rettferdige. 11 De er mer verdifulle enn gull og enn mye fint gull, de er søttere enn honning og honning fra bikuben. 12 Også din tjener lar seg advare av dem, i å følge dem ligger en rik lønn.

2 Tim 3, 15-17 Meng

15 og du kjenner fra barndommen av de hellige skrifter, som kan gjøre deg vis til frelse gjennom troen på Kristus Jesus. 16 Hver skrift som er inspirert av Guds Ånd, er også nyttig til undervisning og overbevisning, til forbedring og oppdragelse i rettferdighet, 17 for at Guds menneske skal være fullkomment, fullt utrustet til ethvert godt verk.

Joh 8, 51 Meng

*Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som **holder mitt ord**, skal ikke se døden i all evighet.*

Joh 8, 51; Salme 119, 11; 1 Tim 4, 16; Salme 19, 8-12; 2 Tim 3, 15-17

5.2.2 Den som hører den gode hyrdens røst, er trygg

Den som som Guds utvalgte hører det gode budskap om Jesus og tror på den som har sendt Jesus, har evig liv og kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet.

Den som elsker Jesus, hører på hans stemme og følger Jesus, vil få evig liv av Jesus. Han og hun vil aldri gå tapt. Ingen kan rive en ekte etterfølger ut av Jesu hender. For Jesu Kristi far, som har gitt dem til ham, er større enn alt som finnes. Ja, ingenting i hele skapelsen kan skille oss som Guds utvalgte og utvalgte fra Guds kjærlighet, som er garantert oss i Kristus Jesus, vår Herre.

Joh 5, 24 Slt

*Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som hører mitt ord og **tror** på ham som **har** sendt meg, **har evig liv** og kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til **livet**.*

Joh 10, 27-29 Meng

27 Mine sauer hører min røst, og jeg kjenner dem, og de følger meg; 28 og jeg gir dem evig liv, og de skal ikke gå til grunne i all evighet, og ingen skal rive dem ut av min hånd. 29 Min Far, som har gitt dem til meg, er større enn alle, og ingen kan rive dem ut av min Fars hånd.

Rom 8, 28.39 Slt

28 Men vi vet at alle ting tjener til det beste for dem som elsker Gud,

*dem som er kalt etter hans råd... [ingenting i hele skapelsen kan] 39 ...
skille oss fra Guds kjærlighet, som er i Kristus Jesus, vår Herre.*

Joh 10, 27-29; Joh 5,24; Rom 8, 28-39; 1 Joh 5,13

5.2.3 Helsende korreksjon gjennom Guds ord bevarer – La dere ikke lure!

Selv som troende etterfølgere av Jesus kan vi ta feil i grunnleggende spørsmål om frelsen. Derfor har Gud i sitt ord innarbeidet helbredende korreksjoner for alle de kallede og utvalgte. Gang på gang møter vi advarsler i Det nye testamente som: «*La dere ikke lure*», «*Ta ikke feil*» eller «*Vet dere ikke*». Det er mulig å tro at man er akseptert av Gud, og likevel leve i en avgjørende villfarelse. Årsaken til dette er alltid et liv som forblir i synd, som setter sin egen vilje over Guds vilje og ikke forblir våken i nærheten av Jesus. Men Gud vil og kan bevare oss fra dette gjennom sitt ord og føre oss tilbake på den rette vei.

1 Kor 6, 9-10 Sl

9 Vet dere ikke at urettferdige ikke skal arve Guds rike? Ta ikke feil: Verken utuktige eller avgudsdyrkere, verken ekteskapsbrytere eller sveklinger, verken barnemishandlere, 10 verken tyver eller grådige, verken drukkenbolter eller spottende, verken røvere skal arve Guds rike.

1 Kor 9, 24 Meng

24 Vet dere ikke at alle som løper på løpebanen, løper, men at bare én får seiersprisen? Løp på en slik måte at dere får den!

Jak 4, 4 Sl

4 Dere ekteskapsbrytere, vet dere ikke at vennskap med verden er fiendskap mot Gud? Den som vil være venn med verden, gjør seg til Guds fiende!

Gal 6, 7-8 Meng

7 Ta ikke feil: Gud lar seg ikke spotte, for det mennesket sår, skal det også høste. 8 For den som sår på sitt kjød, skal høste fordervelse av kjødet, men den som sår på Ånden, skal høste evig liv av Ånden.

1 Kor 6, 9; 1 Kor 9, 24; Jak 4, 4; Mk 12, 24; Gal 6, 7-8; Jak 1, 13-16; Jud 1,5

5.2.4 Forberedt på alt – håp som bærer!

Gud lover oss evig liv med Jesus i evighetens herlighet. Dette løftet motiverer oss til å leve med ham allerede nå, til å forbli på veien som hans etterfølgere og til å håpe og vente tålmodig på at hans løfte skal gå i oppfyllelse. Den som er fylt av håp om evigheten, lever riktig her og nå, holder seg på den rette veien og blir bevart av Gud. Han får den nødvendige kraften til å holde ut og nå målet.

Joh 11, 25 Sl

*Jesus sier til henne: Jeg er oppstandelsen og **livet**. Den som tror på meg, skal **leve, selv om han dør**.*

Luk 21, 28 Sl

28 Men når dette begynner å skje, så reiser dere opp og løft hodet, for da nærmer deres frelse seg.

Kol 1, 27 Sl

*Kristus i dere, **håpet om herlighet**.*

Rom 8, 25 Meng

*Men når vi **håper** på det vi ennå ikke ser (realisert), venter vi på det med **tålmodighet**.*

Åp 3, 12 Sl

*Den som seirer, vil jeg gjøre til en søyle i min Guds tempel, og han skal aldri mer gå ut derfra. Og jeg vil skrive på ham navnet til min Gud og navnet til min Guds **by**, det nye **Jerusalem**, som kommer ned fra **himmelen** fra min Gud, og mitt nye navn.*

Joh 11, 25; Luk 21, 28; Kol 1, 27; Rom 8, 25; Åp 3,12; Åp 2, 10

5.2.5 *Jesus advarer oss – slik at vi kan forbli standhaftige*

Vår tro på Jesus er nøkkelen til vår frelse. I sin trofasthet sørger Jesus for at disiplene hans forblir standhaftige i troen og dermed blir frelst. Han gjør dette ved å fortelle dem på forhånd hva som vil skje med dem. På denne måten kan de forberede seg, bevare sitt faste grep om Jesus og bestå i troen, noe som til slutt sikrer deres frelse.

Joh 14, 29 Sl

29 Og nå har jeg fortalt dere dette før det skjer, for at dere skal tro når det skjer.

Mt 24, 23-24 Meng

23 «Når noen sier til dere: 'Se, her er Kristus!' eller: 'Der er han! ', så tro det ikke! 24 For det skal komme falske kristuser og falske profeter og gjøre store tegn og under for å forføre om mulig også de utvalgte.

2 Pet 3, 17+18 Meng

7 Siden dere nå vet dette på forhånd, mine kjære, vær på vakt, så dere ikke blir revet med av de samvittighetsløse menneskers villfarelser og kastet ut av deres egen faste tro! 18 Voks heller i nåde og kunnskap om vår Herre og frelser Jesus Kristus!

Joh 13, 19; Joh 14, 29; 2 Petr 3, 17+18; Mt 24, 23-27; Joh 16, 1-4

5.3 **Bevaring gjennom din fullstendige overgivelse til Kristus** **NÅ**

Veien til evig fellesskap med Gud er ikke bare et spørsmål om tro, men også om konsekvent hengivenhet til Kristus her og nå. Underkapitlene i dette avsnittet viser hvordan fullstendig hengivenhet preger livet vårt, styrker troen vår og bevarer oss i etterfølgelsen – på veien til himmelen. Denne hengivenheten er ingen byrde, men en kilde til styrke og glede som hjelper oss å motstå fristelser, overvinne tilbakeslag og forbli trofaste på den smale veien.

5.3.1 Gud beskytter dem som tilhører og tjener ham

Gud merker, beskytter, advarer og bevarer på en spesiell måte dem som tilhører ham og tjener ham.

Åp 7, 3 Sl

3 Og han sa: Skad ikke jorden, havet eller trærne før vi har merket vår Guds tjenere på pannen!

Åp 18, 4 Sl

4 Og jeg hørte en annen røst fra himmelen som sa: Gå ut fra henne, mitt folk, så dere ikke blir delaktige i hennes synder og ikke får del i hennes plager!

Jud 1, 24-25 Meng

24 Men han som kan bevare dere fra all snubling og stille dere feilfrie og med jubel foran hans herlighets åsyn, 25 ham, den eneste Gud, som gjennom vår Herre Jesus Kristus er vår frelser – ham tilhører herlighet og majestet, makt og styrke (som) før all tid, (så) også nå og i all evighet! Amen.

Åp 7, 3; Åp 18, 4; Jud 1, 24-25

5.3.2 Gud bevarer spesielt dem som hittil har fulgt ham trofast

Gud bevarer spesielt dem som hittil har fulgt ham trofast.

Åp 3, 10 Sl

10 Fordi du har bevart ordet om utholdenhet i troen på meg, vil også jeg bevare deg fra den time da fristelsen skal komme over hele verden, for å prøve dem som bor på jorden.

Heb 6, 9-10 Meng

*9 Men når det gjelder dere, kjære, er vi, selv om vi taler slik, likevel sikre på noe bedre, nemlig det som har nærmest forhold til frelsen. 10 **For Gud er ikke urettferdig, så han glemmer deres arbeid og den kjærlighet dere har vist til hans navn ved å tjene de hellige og fortsatt tjener dem.***

2 Pet 2, 9 Slå

9 Herren vet å redde de gudfryktige fra fristelsen, men å bevare de urettferdige til straff på dommens dag.

Åp 3, 10; Heb 6, 9-10; 2 Pet 2, 9

5.3.3 Din hengivenhet I DAG opplever Guds trofasthet I MORGEN

Der det NÅ er ekte etterfølgelse, der det NÅ er kjærlighet til Kristus, der det NÅ er frukter av en sann omvendelse, der er også all grunn til å være trygg på at den trofaste Gud NÅ vil bevare og føre sine barn til ende.

En gudfryktig person er en som frykter Gud NÅ og lever i samsvar med sin gudsfrykt. Herren har lovet å redde slike mennesker fra (evig) livstruende fristelser og føre dem til evig liv.

Hvilken trøst: For alle våre feil som Kristi disipler er det tilgivelse fra vår kjærlige Herre Jesus Kristus. MEN:

Gud bryr seg om hvordan vi lever NÅ

Hvordan vi lever med Kristus NÅ, har direkte innvirkning på om Gud også vil være med oss når det blir vanskelig, når fristelsens time kommer. Om vi NÅ forvalter våre talenter og fyller olje i våre lamper, vil være avgjørende for at vi kan bestå i fremtiden og frem til Jesu gjenkomst. Og at vi til enhver tid trofast gir alt for Jesus, vår Herre, og samtidig bevarer vår første kjærlighet, er snarere det normale i Jesu øyne. **Slik uttrykkes det positivt.**

Hele denne sannheten uttrykt negativt betyr: Ingen som er vedvarende uaktsom i sitt forhold til Jesus og flørter med egenkjærlighet og kjærlighet til verden og/eller til og med slipper dem inn, kan forvente at Jesus umiddelbart vil være til stede når store fristelser kommer og han eller hun er avhengig av Kristi hjelp. Tvert imot: Kristus vil til og med bevisst la ham eller henne gå under på grunn av sin synd, hvis han eller hun ikke omvender seg i tide og våkner opp fra sin syndesøvn. Du

trenger bare ikke å være redd for å komme til kort i ditt liv for Gud hvis du NÅ gir Jesus alt du kan gi – mer trenger du ikke!

Den som som Jesu disippel søker Gud NÅ av hele sitt hjerte, før de store krisene kommer, vil komme mye lettere gjennom når krisene kommer. For han er sterkere forbundet med Jesus og kan regne med Guds hjelp. Ikke formelle troende vil eie den evige arven, men bare de som overvinner fristelsene som hele menneskeheten vil bli utsatt for gjennom forførelsens krefter. For dem som sover og forsovner seg i sin tjeneste for Jesus, deres store Herre og Mester, vil Jesus komme tilbake som en tyv – og dermed bringe ulykke og ikke frelse.

Vår evige frelse er basert på to faktorer:

1. Guds trofasthet
2. på vår ekte hengivenhet NÅ og vår vedvarende tjeneste for Gud

og 1. Guds uforanderlige trofasthet er knyttet til 2. vår hengivenhet:

De som er trofaste mot Gud, kan regne med Guds trofasthet.

Luk 12, 34-35 Meng

34 For der hvor din skatt er, der vil også ditt hjerte være. 35 La dine hofter være omgitt og dine lamper brenne.

Fil 1, 20-21 Meng

20 For jeg har den faste forventning og det glade håp at jeg på ingen måte skal bli til skamme, men at Kristus skal bli herliggjort i min kropp, som alltid, så også nå, enten ved at jeg lever videre eller ved at jeg dør (som vitne). 21 For for meg er Kristus livet, og derfor er døden for meg en gevinst.

Joh 6, 67-69 Meng

7 Da sa Jesus til de tolv: «Vil dere også gå bort?» 68 Simon Peter svarte ham: «Herre, hvem skal vi gå til? Du har ord om evig liv, 69 og vi har fått tro og erkjennelse om at du er Guds hellige.»

2 Kr 6, 14 Sl

14 ... Herre, Israels Gud! Det er ingen Gud som er lik deg, verken i

himmelen eller på jorden, som holder pakten og nåden mot dine tjenere som vandrer for ditt åsyn med hele sitt hjerte.

Mt 25, 3-4 Meng

*De uforstandige [jomfruene] tok med seg **lampene** sine, men tok ikke med seg **olje**; de kloke derimot tok med seg **olje** i karene sine i tillegg til **lampene**.*

Fil 1, 20-21; Joh 6, 67-69; 2 Kr 6, 14; Fil 1, 3-6; Åp 3, 10; 2 Pet 2, 9; Heb 6, 7-10; Åp 2, 2-5; Åp 3, 1-3; Mt 13, 44-46; Sal 145,20; Mt 10, 37-39; Lk 12, 34-35; Mt 25, 3-4

5.3.4 Vi blir bevart fordi vi bevarer og gjør Guds ord

Den som som Jesu disippel søker Gud og hans vilje av hele sitt hjerte før de store krisene kommer, vil ha mye større sjanse til å komme uskadd gjennom krisene når de kommer. For han er sterkere forbundet med Jesus og kan regne med Guds hjelp. Det er ikke de formelle troende som vil arve det evige rike, men bare de som overvinner fristelsene som hele menneskeheten vil bli utsatt for gjennom forførelsens krefter. Men for den som allerede nå følger Jesus feilfritt, som menigheten i Filadelfia, ligger seierskransen for evig liv praktisk talt allerede klar.

Den som gir seg så hen til Jesus og for hvem Jesus er så viktig at han holder hans ord – og holder Jesu ord slik at Jesus ikke trenger å irettesette ham – den bevarer Jesus spesielt. Dermed er vår fullstendige hengivenhet til Jesus, hans vilje og hans ord den beste bevaring vi kan forestille oss.

Åp 3, 8.10.11 Slt

*8 ...Du ... har holdt fast ved mitt ord.... **10 Fordi du har holdt fast ved mitt ord om utholdenhet, skal også jeg bevare deg fra den time da fristelsen skal komme over hele verden, for å prøve dem som bor på jorden.** ... 11 ... Hold fast ved det du har, så ingen tar din krone!*

Mt 7, 24-27 Meng

24 Derfor vil alle som hører mine ord og handler etter dem, være som en klok mann som bygde sitt hus på klippegrunn. 25 Da kom regnet,

strømmet vannet, blåste vinden og slo mot huset, men det falt ikke, for det var grunnlagt på klippen.

26 Men den som hører mine ord og ikke handler etter dem, ligner en uforstandig mann som bygde sitt hus på sand. 27 Da kom regnet, strømmet vannet, blåste vinden og stormet mot det huset, og det falt, og dets fall var stort.

Spr 19, 16 Slt

6 Den som holder budet, bevarer sin sjel, men den som ikke følger det, må dø.

Åp 3, 7-13; Mt 7, 24-27; Spr 19, 16; Spr 3, 21-26; Sal 145,20; Spr 4, 5-6

5.3.5 Bevaring gjennom frykt for Gud

Fil 2, 12-13 Meng

12 Derfor, mine kjære, slik dere alltid har vært lydige, så vær opptatt av å ikke bare som da jeg var hos dere, men nå som jeg er borte fra dere, enda mer å arbeide for deres frelse med frykt og beven. 13 For det er Gud som virker både viljen og gjerningen i dere, for at dere skal behage ham.

Filipperne var DE lydige etterfølgerne av Kristus, som Paulus understreker i Filipperbrevet kapittel 2 vers 12. Og det hadde de vært hele tiden siden deres omvendelse. I Filipperbrevet hører vi ikke om noen misforhold med synd, slik vi gjør i Korint, eller om noen fare for å falle for vranglære, slik vi gjør i Galaterbrevet. Filiperne var trofaste mot Bibelen, trofaste mot apostlene og uten skyld, ifølge Paulus' vitnesbyrd ().

Og **likevel** har de ikke sin endelige frelse i boks, de skal arbeide «**med frykt og beven**». Her vakler vårt dominerende bilde av Gud kraftig. Skal vi frykte Gud og være redde for ham? Og selv om vi er hans elskede barn og lydige i alle ting, hva er det da å frykte og beve for?

La oss se nærmere på ordet frykt som brukes her:

φόβος phobos (Strong G5401)

- Frykt
- skrekk
- bekymring
- (Døds-) frykt

Vi skal *arbeide* for *vår frelse med frykt* [φόβος phobos] **og skjelving**, sier Gud i sitt ord.

Ordet skjelving alene er ganske klart. Det passer ikke til ren «ærbødighet», som den nye evangeliske oversettelsen oversetter det til. Den som virkelig er redd, skjelver. Men er det virkelig en slik frykt og angst som menes her?

Det samme ordet som brukes her for frykt, φόβος phobos, brukes for eksempel også i

- *Mt 14, 26 Meng Disiplene ... skrek høyt av frykt* [φόβος phobos], fordi de trodde det var et spøkelse.
- *Mt 28, 4 Meng Av frykt* [φόβος phobos] for ham [engelen] skalv vaktene og ble som døde.
- *Hebr 2, 15 Meng [Jesus] for å frigjøre alle som gjennom hele livet hadde vært holdt i trelldom av frykt* [φόβος phobos] for døden

Den bibelske bruken av φόβος phobos viser oss tydelig: Selv om vi ikke liker å høre det, skal vi – også – ha frykt og ærefrykt for Gud, vi skal ha en **ærbødig alvor** i møte med Guds storhet og hellighet, for å oppnå, skape eller fullføre vår endelige frelse.

Og det er ikke bare i disse bibelstedene. Jesus og apostlene er forbausende enige om dette (se følgende eksempler):

Men vi er ikke alene om denne oppfordringen. Vi kan stole på Guds kjærlighet, omsorg og hjelp, og at han gir oss den nødvendige motivasjonen og kraften vi trenger.

Fil 2, 12-13 Slt

12 Derfor, mine kjære, som dere alltid har vært lydige, ikke bare i min nærvær, men nå enda mer i min fravær, fullfør deres frelse med frykt

[φοβέω, phobeō] og skjelving; 13 for det er Gud som virker både viljen og gjerningen i dere etter sitt velbehag.

Lk 12, 5 Slå

[Jesus sier til sine disipler] Men jeg vil vise dere **hvem dere skal frykte: Frykt** [φοβέω, phobeō] **den som, etter å ha drept, også har makt til å kaste i helvete!** Ja, jeg sier dere, **frykt ham!**

Rom 11, 20-21 Meng

20 Helt riktig! På grunn av deres vantro er de blitt utstøtt, og du står på grunn av din tro (i deres sted). Vær ikke hovmodig, men vær på vakt! 21 For hvis Gud ikke har spart de naturlige grenene, vil han heller ikke spare deg.

Jud 1, 5 Meng

5 Men jeg vil minne dere om – selv om dere allerede vet alt dette – at Herren (først) reddet Israels folk fra Egypt, men andre gang ødela han dem som ikke trodde.

Åp 3, 3-5 Meng

3 Husk derfor hvordan du har mottatt og hørt (frelsesbudskapet, eller: frelsen), hold fast ved det og **gå i deg selv! Men hvis du ikke vil være våken, vil jeg komme som en tyv, og du skal sikkert ikke vite på hvilken time jeg kommer over deg.** 4 Du har imidlertid noen navn i Sardes som ikke har befettet sine klær; disse skal gå med meg i hvite klær, for de er verdige til det. 5 Den som seirer, skal bli kledd i hvite klær, og jeg skal aldri slette hans navn fra livets bok, og jeg skal bekjenne hans navn for min Far og for hans engler. 6 Den som har ører, han hør hva Ånden sier til menighetene.

Fil 2, 12-13; Luk 12, 5; Rom 11, 20-21; Jud 1, 5; Åp 3, 3-5

5.3.6 Bevaring gjennom proaktiv kjærlighet

Guds tilgivelse på den ene siden og den nødvendige guddommelige konsekvensen på grunn av våre synder som Kristi etterfølgere på den andre siden er to helt forskjellige ting. Gud dømmer synd i sitt folk. **Der det oppstår en ubalanse mellom det vi vet om Gud – at vi skal elske**

vår neste som oss selv – og det vi faktisk gjør i våre liv, begynner Guds dom. Dette vitner alle formaningene i Jesu brev til menighetene om.

Herren er hellig. Unnskyldninger som «*det visste jeg ikke eksplisitt*» vil ikke tåle hans hellige blikk. Vi trenger ikke å kjenne alle underpunktene i hans hellige bud i Det nye testamente på forhånd eller utenat. Det er nok at vi kjenner grunnlaget: ***Elsk Gud og din neste som deg selv.*** Hvis vi tar dette til oss og selv bruker det proaktivt i våre liv, er vi på rett vei. Passivitet, å forvente at våre predikanter alene skal presentere Guds vilje for oss på et sølvfat, hvordan vi skal leve, er ikke nok. Jesus søker og ønsker modne etterfølgere.

5.3.7 Bevaring gjennom flid

Latsomhet er en bror til fortapelse. Den som er lat, er ond i Guds øyne – og vil bli fordømt.

Det motsatte av latskap er flid. All åndelig fremgang er basert på flittig bruk av de godene Gud har betrodd oss.

De flittige på veien til himmelen blir bevart og kommer til himmelen.

Den som ikke arbeider flittig for Herren, er blind, kortsynt og har glemt renselsen fra sine tidligere synder.

Å arbeide flittig for Herren er ikke en selvfølge på veien til himmelen. Vi står alle i fare for å bli trette og sluntre unna med flittigheten. Den store faren er å bli SLØV. Den som blir sløv og lat i sin tro og tjeneste for Jesus, begir seg ut på en vei som ender med et spørsmålstegn foran inngangen til det evige liv.

Mt 25, 14-30 Meng

*Bra, du gode og trofaste tjener! Du har vært trofast i det lille, jeg vil sette deg over mye: gå inn til din herres festmåltid! ... **Du onde og late tjener!** ... 28 Ta nå talentet fra ham og gi det til den som har de ti talentene. ... 30 Men kast den ubrukelige tjener ut i mørket utenfor! Der skal det være høy gråt og tenners gnissel.»*

2 Pet 1, 10 Slå

10 Derfor, brødre, **vær desto mer ivrige** [Strong G4704 – σπουδάζω – spudazo gresk – flittige; bruk flid] **etter å gjøre deres kall og utvelgelse fast**, for når dere **gjør dette, vil dere aldri snuble**.

Hebr 4, 9-11 Meng

11 La oss derfor være ivrige [Strong G4704 – σπουδάζω – spudazo gresk – flittig; anvende flid] etter å komme inn i den hvilen, så ingen faller og dermed gir det samme advarende eksempel på ulydighet.

Mt 25, 14-30; 2 Pet 1, 5-10; Mt 25, 22-30; Rom 12, 11; 2 Pet 3, 14; Hebr 4, 9-11; Heb 6, 11-12; Lk 8, 15 Mk 4, 18-19; Mt 3, 10; Mt 7, 19; Åp 3,19

5.3.8 Bevaring gjennom «teamarbeid» med Gud

Vår evige frelse skjer gjennom teamarbeid med vår Herre. Det er et samspill mellom guddommelig nåde og ansvar fra vår side. Den guddommelige siden er sterkere og dominerer – uten Guds nåde gjennom Jesus ville ingen bli frelst. Det er som med et lite barn som «hjelper» mamma eller pappa. Det egentlige gjør Gud som far. Men HAN tar vårt bidrag så alvorlig og viktig at han aksepterer vår «hjelp» som et ekte bevis på kjærlighet og ærer det med det vidunderlige resultatet av vår evige frelse. Ja, Gud har gjort oppnåelsen av evig frelse slik at vi som frelste er så involvert at også vår del er uunnværlig. Slik utfyller guddommelig nåde og menneskelig ansvar hverandre til et vidunderlig hele – akkurat som brudgommens omsorg for bruden sammen med brudens glede og villighet til slutt fører til den lykkelige foreningen av de to i bryllupet.

Veien til oppfyllelsen av de utvalgte evige og uforgjengelige håp er et samarbeid mellom Gud og oss: • Gud gir oss gjenfødelsen • utstyrt på denne måten kan vi stole på Gud • på grunn av vår tro på Gud gir Gud oss kraft • gjennom den kraften Gud har gitt oss, beviser vår tro seg i prøvelser og trengsler • gjennom vår så beviste tro gir Gud oss overflod av glede • gjennom vår glede i Gud blir vårt håp om å til slutt nå evigheten styrket og næret • og jo større vårt håp om evigheten blir, desto mer blir vi styrket, utrustet og motivert til å fortsette på veien

mot evigheten og å forbli på den • alt dette skjer gjensidig inntil vårt håp blir oppfylt, nemlig frelsen av våre sjeler.

1 Pet 1, 3-9 Meng

*3 Lovet **være Gud og vår Herre Jesu Kristi Far**, som etter sin store barmhjertighet **har gjenfødt oss** til et levende håp gjennom Jesu Kristi oppstandelse fra de døde 5 **dere som i Guds kraft gjennom troen blir bevart for frelsen**, ... 6 Derfor kan dere glede dere, selv om dere nå en kort tid, hvis det må være slik, må lide under forskjellige prøvelser. 7 **Gjennom dette skal troens ekthet prøves** og bli funnet mer verdifull enn gull, som er forgjengelig, men som gjennom ild blir prøvet på sin ekthet, og vise seg til pris, ære og herlighet ved Jesu Kristi åpenbaring. 8 Dere elsker ham, selv om dere ikke har sett ham; dere tror på ham[6], selv om dere ikke ser ham nå, og dere jubler over ham med en ubeskrivelig og forherliget glede, 9 **fordi dere har det endelige målet for deres tro, nemlig frelsen for deres sjeler.***

1 Pet 1, 3-9; Åp 7, 13-14; Jak 1, 21-22; 2 Pet 3, 9-15

5.3.9 Bønn er vår forbindelse til Gud. Den som søker ham i dag, vil kunne stå imot prøvelser i morgen

Jesus formaner oss til å be i tide, slik at Gud kan redde oss i nød og prøvelser. Den som gjør dette, vil oppleve sin frelse.

Og Jesus selv gjorde det: Han ba om Guds hjelp FØR fristelsen. Og han fikk INNEN fristelsen den hjelpen han trengte for å kunne seire.

Slik kan Jesus nå redde oss fra nådens trone i sin trofasthet og bevare oss på frelsens vei.

Mt 26, 41 Slt

41 Våk og be, så dere ikke faller i fristelse! Ånden er villig, men kjødet er svakt.

Lk 21, 36 Meng

6 Vær derfor alltid våkne og be om at dere må få kraft til å unnsnippe alt dette som skal komme, og til å stå fram for Menneskesønnen!».

Heb 5, 7 Meng

7 Han [Jesus] brakte i sine dager på jorden bønner og bønner med høyt rop og tårer til ham som kunne frelse ham fra døden, og han ble hørt (og ble) befridd fra sin frykt.

Hebr 4, 11-16 Meng

11 La oss derfor være ivrige etter å komme inn i den hvilen, så ingen faller og dermed gir det samme advarende eksempel på ulydighet. ... 16 La oss da med glad tillit nærme oss nådens trone for å motta barmhjertighet og finne nåde til rettidig hjelp.

Mt 26, 41; Lk 21, 36; Heb 5, 7; Heb 4, 11-16; Lk 22, 43-44; Salme 30, 7-12

5.4 Bevaring gjennom bruk av åndelige nådemidler

På vår vei til frelse har Gud gitt oss åndelige nådemidler – kraftfulle verktøy som styrker, veileder og bevarer oss. Kapitlene under « » i denne delen viser hvordan vi bevisst kan bruke disse hjelpemidlene for å forbli sterke i troen og trofast følge veien til evigheten.

5.4.1 Forbli ren – Rense – Fornye seg daglig

Jesus gir ham og henne de strålende klærne til evig frelse, som kan renses i dette livet, holdes rene og renses på nytt når de blir skitne.

Den som med tiden ikke lenger lever etter evangeliet og ikke lenger følger Jesus med gjerninger som er verdige hans kall og som ærer Jesus, slik han gjorde i begynnelsen av sitt trosliv, men som slakker av i sine gjerninger og blir besudlet av denne verdens gjerninger og ikke renses seg igjen, dennes tro og åndelige liv er dødt i Jesu øyne.

Den som ikke gir Gud alt han kan, gir automatisk det han holder tilbake fra Gud til verden og besudler seg selv. Det motsatte positive eksemplet er de som «ikke besudler seg», altså holder seg rene. De er levende i Jesu øyne og trenger ikke å gjøre bot. De fortsetter å gjøre de første

gjerningene. Jesus går ut fra at de vil bli værende og lover dem hvite klær og evig liv i himmelen. I hans øyne er de verdige til å leve evig.

Men alle som i mellomtiden besudler seg på sin vei med Jesus, kan når som helst rense seg igjen og dermed fornye og opprettholde sitt fellesskap med Jesus. Og den som bevarer håpet om evig liv hos sin Herre levende i sitt hjerte, vil gjøre nettopp det hele tiden.

1 Pet 1, 22 Meng

22 Siden dere har renset deres sjeler i lydighet mot sannheten til uforfalsket broderlig kjærlighet, så elsk hverandre inderlig av hele deres hjerte.

Åp 3, 4 Meng

4 Men du har noen i Sardes som ikke har befettet sine klær; de skal gå med meg i hvite klær, for de er det verdige.

1 Joh 1, 9 Meng

9 Men når vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss våre synder og renser oss fra all urettferdighet.

1 Joh 3, 2- 3 Meng

Vi skal se ham som han er. 3 Og hver den som setter sitt håp til ham, renser seg, slik han (også) er ren.

1 Pet 1, 22; Åp 3, 4; 1 Joh 1, 9; 1 Joh 3, 2- 3; Tit 3,5; 4 Mos 19,13; 3 Mos 7, 19-21; Mt 23,27; Hebr 12, 14; 1 Joh 3, 2- 3; Åp 22, 12-14

5.4.2 Gud bevarer gjennom et liv i bønn

Bønn er den avgjørende nøkkelen til å kunne være og forbli trofast mot Gud i de avgjørende øyeblikkene i livet vårt.

Bønn forbinder oss med Herren, og bønn i og gjennom Guds Ånd i oss holder oss i Kristi nærvær.

Å leve et utsvevende liv og/eller bekymre seg for livet er åndelig sett dødelig – å være våken og be mot det redder deg fra fellen som plutselig smeller igjen, og gir deg frihet til å stå foran Jesus.

I sin egen mest kritiske stund viser Jesus disiplene på en imponerende måte de gudgitte midlene for å overleve åndelig: (å våke og) be for å kunne motstå fristelsen. Jesus gjennomgikk sitt livs kamp ved å be – og det er også vår vei på veien til evig herlighet.

Å be for hverandre om beskyttelse mot det onde er et av nøkkelementene i å lykkes med å oppnå Kristi frelse sammen.

2 Kor 13, 7 Meng

7 Men vi ber til Gud om at dere ikke må gjøre noe ondt.

Mt 6, 13 Meng

13 Og led oss ikke inn i fristelse, men frels oss fra det onde!

Luk 21, 34-36 Meng

36 Våk nå og be til enhver tid, så dere kan unnsnippe alt dette som skal skje, og stå foran Menneskesønnen!

Luk 22, 40-41 Meng

40 Be derfor om at dere ikke skal komme i fristelse! 41 Deretter gikk han bort et stenkast fra dem, knelte ned og ba.

2 Kor 13, 7, Mt 6, 13, LK 21, 34-36, LK 22, 40-41, Jud 1, 20-21

5.4.3 Tro – nøkkelen til bevaring

Gjennom troen på Kristi barmhjertighet ble vi frelst. Gjennom å holde fast ved vår tro på Kristi barmhjertighet vil vi bli frelst. Ja, Guds nåde og beskyttelse eksisterer. Og gjennom Kristus kan jeg leve i troen på dette til evig liv.

1 Pet 1, 5-9 Meng

*5 Dere som **ved troen blir bevart i Guds kraft til frelsen**, som (allerede nå) er klar til å bli åpenbart i de siste tider. ... 6 Over dette kan dere glede dere, selv om dere nå, om nødvendig, må lide en kort tid med **ulike prøvelser**. 7 **Gjennom dette skal troens ekthet bli bevist.***

Jud 1, 20-21 Meng

20 Men dere, mine kjære, bygg dere opp på deres hellige trosgrunnlag, be i den hellige ånd 21 og bevar dere dermed i Guds kjærlighet, i full

tillit til vår Herre Jesu Kristi barmhjertighet, (som vil føre dere) til evig liv!

Hebr 10, 39 Sl

39 Men vi hører ikke til dem som feigt trekker seg tilbake til fortapelse, men til dem som tror til frelse for sjelen.

1 Pet 1, 5-9; Hebr 10, 39; Jud 1, 20-21; Joh 5, 11-13; Joh 3,36

5.4.4 Å holde ut og vente på Jesus – kunsten å holde fast

Jesu taler og Det nye testamente er fulle av at «vår venting på Kristus» er en av de viktigste oppgavene og dyder for en Kristi etterfølger. **Den som – aktivt – venter på sin Herre, bevarer sin fremtidige frelse for Jesus og styrker sine indre krefter på veien mot evigheten.**

Å vente utholdende på Jesus, vår håp, bringer oss i den rette tilstanden som er behagelig for Gud. Og bevisst venting på Jesus åpner døren til nådens trone og nådegaver.

Vår venting på Jesus skal på ingen måte være passiv. Vi skal gjøre ALT for å kunne stå rene, feilfrie og indre i fred foran Jesus når han kommer.

Og selv i all vår venting på Jesus må vi vite at det til slutt er Jesu barmhjertighet som vil åpne dørene til evigheten for oss.

Hebr 9, 28 Meng

28 På samme måte vil også Kristus, etter at han én gang er blitt ofret for å ta bort manges synder, for andre gang, uten (forbindelse til) synd, komme til dem som venter på ham, for å frelse dem.

Lk 12, 35-46 Meng

35 «La hoftene være omgjordet og lamperne brenne! 36 For dere skal være som folk som venter på sin herre når han kommer hjem fra bryllupsmåltidet, for å åpne for ham straks når han kommer og banker på. 37 Salige er de tjenere som herren finner våkne når han kommer tilbake! Sannelig sier jeg dere: Han vil binde opp skjørtet, la dem sette seg til bords og gå fram for å tjene dem. 38 Og om han kommer i den andre eller tredje nattvakt og finner dem slik, salige er de! ... 44

Sannelig sier jeg dere: Han vil sette ham over alle sine eiendeler. 45 Men hvis en slik tjener tenker i sitt hjerte: «Min herre kommer ikke på lenge!» og begynner å slå tjenerne og tjenestepikene, å feste og drikke og bli full, 46 så vil Herren til en slik tjener komme på en dag han ikke venter det, og i en time han ikke kjenner, og han vil la ham hugge i stykker og gi ham hans plass blant de vantro [eller «de vantro»].

Lk 12, 35-48; Hebr 9, 28; Mt 24, 45-51; 1 Tess 1, 9-10; Tit 2, 11-14; 2 Petr 3, 13-15; Jud 1, 21

5.4.5 Den åndelige kamp – bevaring gjennom motstand mot det onde

La oss ta på oss Guds rustning for å kunne bestå i vår åndelige kamp, som vi er satt til å utkjempe inntil vi når herligheten:

- Frelsens visshet: Jeg er frelst, Gud er trofast og vil og skal frelse meg fullstendig, det er frelsens hjelm (Ef 6,7).
- Forsømmelsessikkerhet: Jeg er tilgitt, og Gud er trofast og tilgir meg min skyld når jeg bekjenner den (1 Joh 1, 9).
- Gud har ikke bestemt meg til vrede, men til å oppnå frelse gjennom vår Herre Jesus Kristus (1. Tess 5,9).
- Gud er for meg – hvem kan være imot meg (Rom 8,31)!
- Er vi utro, forblir han likevel trofast, for han kan ikke fornekte seg selv (2 Tim 2, 13).
- Med evig kjærlighet har jeg elsket deg og innprentet deg i mine hender (Jer 31, 3).
- Nærmer dere dere Gud, så nærmer han seg dere. Motstår dere djevelen, så flykter han fra dere (Jak 4, 7).

Og så kjemper vi ved Guds nåde Guds kamp til seiersrik slutt: avholdende og utholdende, og overvinner det onde med det gode.

1 Kor 9, 25 Sl

25 Men alle som deltar i konkurransen, er avholdende i alt – de for å motta en forgjengelig seierskrans, men vi en uforgjengelig.

Efeserne 6, 10-19 Meng

10 Til slutt: Bli sterke i Herren og i den mektige kraft som bor i ham. ...

*13 **Ta derfor** på dere **Guds fulle rustning**, så dere kan stå imot på den onde dagen, gjøre alt godt og holde stand!*

Romerne 12, 21 Meng

21 La deg ikke overvinne av det onde, men overvinn det onde med det gode!

Åp 3, 21 Sl

21 Den som seirer, vil jeg gi å sitte med meg på min trone, slik også jeg har seiret og satt meg med min Far på hans trone.

Ef 6, 7; 1 Joh 1, 9; Ef 6, 16; 1 Tess 5, 9; Rom 8, 31; 2 Tim 2, 13; Jer 31, 3; 1 Kor 9, 25; Efeserne 6, 10-19; Rom 12, 21; Åp 3, 21

5.4.6 Prøvelser og prøvetid – bli styrket gjennom prøvelser

At noen virkelig har den rette troen på Jesus Kristus og at Jesus virkelig bor i et menneske, viser seg i hans prøvelse i troen. Det kan man se utenfra, men også jeg selv som berørt kan konstatere det. Derfor er bønnen om at man ikke må gjøre noe ondt og om fullkommenhet så viktig, for den fremmer vår prøvelse i troen. Sann tro viser seg gjennom prøvelser. Og prøvelser bevarer den som er prøvd.

2 Kor 13, 5 Sl

5 Prøv dere selv om dere er i troen; sett dere selv på prøve! Eller kjenner dere ikke selv at Jesus Kristus er i dere? Med mindre dere er uekte!

Åp 3, 10 Meng

Fordi du har bevart ordet om å vente utholdende på meg, vil også jeg bevare deg fra den prøvelsens time som skal komme over hele verden for å prøve jordens innbyggere.

1 Tim 3, 13 Slt

13 For når de gjør sin tjeneste godt, skaffer de seg selv en god stilling og stor frimodighet i troen på Kristus Jesus.

Fil 1, 27-28 Meng

27 ... Jeg ønsker ... at dere skal stå fast i én ånd, og med én munn kjempe for troen på frelsesbudskapet 28 og ikke la dere skremme av motstanderne på noen måte; det er (da) et tegn på deres undergang, men for dere på deres frelse, og det er (et tegn) fra Gud.

Åp 3, 10; 2 Kor 13, 5-9; Fil 1, 27-28; Luk 8, 15; 1 Pet 1, 7; Tit 1,16; Rom 5,4; Luk 11,28; Joh 8,51; Joh 17, 6; 1 Tim 6, 14; 2 Tim 3, 8; 1 Joh 5, 18; Åp 2, 26; Åp 3, 8; Åp 3, 10; Åp 22, 7

5.5 Bevaring gjennom omvendelse og rettidig omvendelse

I Det nye testamente blir det gjentatte ganger understreket at det er nødvendig å omvende seg i tide for å forbli i Guds frelse. I Mt 5, 23-24 oppfordrer Jesus sine etterfølgere til å søke forsoning med andre før de tilber Gud: *Når du bringer din gave til alteret og der husker at din bror har noe imot deg, så la din gave ligge der foran alteret og gå først og forsones med din bror, og kom så og bring din gave!* Denne oppfordringen til forsoning viser hvor viktig det er å handle raskt og løse konflikter før man trer frem for Gud. Dette er et eksempel på hvor viktig det er å være oppmerksom på omvendelse i det daglige liv og ikke vente, da tiden for forsoning og omvendelse kan være begrenset.

I 2 Pet 3,9 blir også Guds tålmodighet understreket, som ikke vil at noen skal gå fortapt, men gir alle rom for omvendelse: *Herren forsinker ikke sin løfte, slik noen tror. Tvert imot: Han har fortsatt tålmodighet med dere, for han vil ikke at noen skal gå fortapt, men at alle skal omvende seg til ham. Gud gir oss i sin nåde tid til omvendelse, fordi han lengter etter at alle mennesker skal bli frelst.* Denne tiden er imidlertid ikke ubegrenset, og vi bør ikke lettvint overse at Gud gir oss denne muligheten til å omvende oss og forbli i hans nåde.

Men akkurat som Gud gir rom for omvendelse, advarer Det nye testamente mot faren ved å utsette det. I Åp 2-3 taler Jesus til de syv

menighetene og oppfordrer dem gjentatte ganger til omvendelse. I Åp 2,5 står det: *Tenk nå på hvor du har falt fra, og omvend deg og gjør dine første gjerninger! Ellers kommer jeg snart over deg og vil fjerne din lysestake fra sin plass, hvis du ikke omvender deg!* Menighetene som ikke bestemmer seg for å omvende seg, risikerer å miste frelsen, siden tiden for omvendelse er begrenset. Dette viser hvor avgjørende det er å handle i tide for å forbli i fellesskap med Gud.

Et annet advarselsbilde finnes i lignelsen om de ti jomfruene i Matt 25,1-13, som ikke holdt lampene sine tent fordi de ikke var våkne. Bare de fem kloke jomfruene, som forberedte seg og kjøpte olje i tide, gikk med brudgommen. **De andre, som gikk glipp av sjansen til å forberede seg, kunne ikke komme inn da det var for sent.** Jesus sier klart: *Våk derfor! For dere vet verken dagen eller timen.* Historien **illustrerer hvor viktig det er å ikke komme for sent og ikke være lettsindig med tiden til omvendelse.**

I Heb 12, 15 Sl't blir den troende advart *om at ingen må gå glipp av Guds nåde* og at «en bitter rot» og «utukt» ikke må vokse opp, som kan sette troen i fare. Forfatteren viser her til eksemplet med Esau, som forsømte tidspunktet for omvendelse og som følge av dette «*ikke fant anledning til omvendelse, selv om han søkte den med tårer*» (Hebr 12, 17 Sl't). **Esau viste at en forsinket omvendelse eller en uaktsom holdning til omvendelse kan føre til tap av frelsen.**

Det klare budskapet i Det nye testamente er at vi ikke skal stole lett på den nåden som blir oss gitt til omvendelse. Hvis vi ikke benytter oss av muligheten til å omvende oss og ikke holder oss våkne og beredte, risikerer vi å bli skilt fra Gud i all evighet. **Det finnes ikke noe senere tidspunkt for omvendelse hvis vi går glipp av øyeblikket. Det åndelige ansvaret Gud gir oss er stort: Den som lever i troen, vil forbli i nåden, men den som vender seg bort fra omvendelsen, må bære konsekvensene.** Advarslene fra evangeliene og apostlenes brev er klare – vi må i dag, i nåtiden, lytte til kallet til omvendelse, for ingen vet når tiden på denne jorden er omme eller når Kristus kommer tilbake.

Når vi ser tilbake i evigheten, kan det hende at vi ønsker at vi hadde reagert på kallet til omvendelse som vi gikk glipp av. Men da vil det

være for sent, og den tilstanden vi befinner oss i, vil være endelig fastlagt – enten det er evig frelse gjennom vedvarende omvendelse og tro, eller evig adskillelse fra Gud, hvis vi ikke har benyttet oss av muligheten til omvendelse og har forsømt den åndelige årvåkenhet.

Den mest effektive kilden til nåde og samtidig den eneste sikre holdningen som bevarer oss som etterfølgere i frelsen, er en vedvarende vilje til omvendelse og en rettidig omvendelse fra våre overtredder.

Her er de korrigererte bibelstedene med korrekt plasserte, klikkbare lenker og bibeltekst i ønsket format:

Mt 5, 23-24 Slt

Når du bringer din gave til alteret og der husker at din bror har noe imot deg, så la din gave ligge der foran alteret og gå først og forsones med din bror, og kom så og bring din gave!

2 Petr 3, 9 Slt

Herren utsetter ikke sin løfte, slik noen tror. Tvert imot: Han har fortsatt tålmodighet med dere, for han vil ikke at noen skal gå til grunne, men at alle skal omvende seg til ham.

Åp 2, 5 Slt

Tenk nå på hva du har falt fra, og omvend deg og gjør dine første gjerninger! Ellers kommer jeg raskt over deg og vil velte din lysestake fra sin plass, hvis du ikke omvender deg!

Mt 25, 1-13 Slt

Våk derfor! For dere vet verken dagen eller timen.

Heb 12, 15 Slt

Pass på at ingen kommer til kort i Guds nåde, at ingen bitter rot vokser opp og forårsaker ulykke og forurensar mange.

Hebr 12, 17 Slt

For dere vet at han, selv om han ønsket det, ble forkastet, fordi han ikke fant rom for omvendelse, selv om han søkte den med tårer.

5.6 Bevaring gjennom Kristi menighet

Frelsens vei er ikke en ensom sti, men en vei som Gud lar oss gå i fellesskap. Kristi menighet er mer enn et samlingssted – den oppmuntrer, korrigerer og styrker oss i troen. Her deler vi glede og byrder, hører Guds ord og blir båret når vi er svake. Disse kapitlene viser hvordan menigheten som et guddommelig redskap hjelper oss å forbli trofaste mot Gud på vår pilegrimsreise mot evigheten og å bevare og styrke hverandre.

5.6.1 Bevaring gjennom oppmuntring og formaning

Gjennom ytre omstendigheter og indre prøvelser kan Kristi etterfølgere faktisk bli fristet av fristeren og falle, slik at apostlenes arbeid var forgjeves. Og arbeidet var bare forgjeves hvis de troende ikke (lenger) lever i troen og blir frelst. Men det kan forhindres. Oppmuntring fra andre brødre og søstre bidrar i stor grad til dette. Hvor viktig oppmuntring er, lærer vi gjennom apostlenes misjonsreiser, som etter den første menighetsstiftelsen besøkte menighetene en andre eller tredje gang for å oppmuntre og formanne dem til å holde fast ved Herren med fast beslutsomhet, for å styrke dem i deres frelse og tro.

Det er viktig å finne den rette balansen mellom formaning og oppmuntring. Jesus viser oss hvordan det skal gjøres. I det ene øyeblikket formaner han oss – i det neste oppmuntrer han oss, slik at vi også kan tåle formaningen. Når Guds ord både formaner og oppmuntrer oss, hvor mye mer trenger vi da ikke begge disse nådegavene i en balansert fordeling fra våre nåværende lærere i troen. Også vår egen trofasthet overfor Herren oppmuntrer – uten ord – andre troende til å være trofaste i sin tro.

Vår evige frelse avhenger til syvende og sist av om vi formaner og oppmuntrer hverandre (eller lar oss formaner og oppmuntres).

Mt 10, 28 -33 Meng

28 Frykt ikke for dem som dreper kroppen, men ikke kan drepe sjelen; frykt heller den som har makt til å ødelegge både sjelen og kroppen i helvete! – ... 30 Men hos dere er også hårene på hodet alle talt. 31

Frykt derfor ikke! Dere er mer verdt enn mange spurver. – ... 33 Men den som fornekter meg for mennesker, ham vil også jeg fornekte for min himmelske Far.

1 Tess 3, 2-5 Meng

Timoteus ... skulle styrke dere og gi dere trøst i troen, 3 så ingen skulle vakle i de nåværende trengsler; dere vet jo selv at vi er bestemt til dette. ... 5 Derfor har jeg ... (sendt en budbringer) til dere for å få vite hvordan det står til med deres tro, om ikke fristeren har ført dere i fristelse og vårt arbeid dermed skulle bli forqjeves. Timoteus ... skulle styrke dere og gi dere oppmuntring til troen.

Apg 15, 32 Meng

32 Men Judas og Silas, som var profeter, oppmuntret også brødrene med mange taler og styrket dem (i troen).

Mt 10, 28 -33; 1 Tess 3, 2-5; Apg 15, 32; Apg 14, 21-22; 1 Tess 3, 7-8; Apg 23, 11

5.6.2 Bevaring gjennom trøst og oppmuntring i vanskelige tider

Ja, Herren oppdrar oss, og ja, gjennom vanskelige omstendigheter. Men hans motiv er alltid kjærlighet. Og det må vi stadig bli minnet om av våre trosbrødre og -søstre gjennom deres eksempel og deres ord av oppmuntring og formaning, og vi må holde fast ved det for å forbli på veien til himmelen.

Dermed er oppmuntring og formaning fra våre trosbrødre og -søstre en nøkkelfaktor for den endelige frelsen i evigheten.

1. Tess 5,11 Meng

Derfor formaner dere hverandre og oppbygger hverandre, slik dere allerede gjør!

Apg 14, 22 Slt

22 Samtidig styrket de disiplenes sjeler og formante dem til å holde fast ved troen og [sa til dem] at vi må gå gjennom mange trengsler for å komme inn i Guds rike.

2. Kor 1,4 Meng

[Gud] som trøster oss i all vår trengsel, for at vi (på vår side) skal kunne trøste alle som er i trengsel, med den trøst vi selv får av Gud.

Heb 3,13 Meng

Men forman hverandre hver dag, så lenge «i dag» fortsatt gjelder, så ingen av dere blir forherdet av syndens bedrag.

1. Tess 5,11; Apg 15, 32; 2. Kor 1,4; Heb 3, 13; 1 Tess 4, 18; 2 Tess 2, 17; Kol 4 ,8; 2 Kor 1, 6; Apg 20, 2

5.6.3 Din troens lydighet er frelsen for andre

Mitt livsvitnesbyrd spiller en viktig rolle for at mennesker skal bli åpne for troen, ta imot Jesus som frelser og forbli frelst hos ham. Det skal ære Gud, invitere til ham, ikke friste noen til synd og streve for andres frelse.

1 Kor 10, 31-33 Meng

31 Nå, enten dere spiser eller drikker eller gjør noe annet, så gjør alt til Guds ære! 32 Gi ikke jødene, grekerne eller Guds menighet noen anledning til å snuble, 33 slik også jeg lever for å behage alle på alle måter, ikke ved å søke min egen fordel, men de manges, for at de skal bli frelst.

1 Tim 4,16 Meng

*16 **Vakt deg selv og læren, hold fast ved den**, for når du gjør det, vil du frelse både deg selv og dine tilhørere.*

Jud 1, 22-23 Meng

*22 Og **ha medlidenhet med dem som er i tvil**: 23 red dem ut av ilden og frels dem!*

1 Kor 10, 31-33; 1 Tim 4,16, Jud 1, 22-23; Mt 18, 15; 1Kor 4, 16; Jud 1, 22-23; 1 Joh 5, 16; 1 Thes 3, 7

5.6.4 *Bevaring gjennom menighetsdisiplin – beskyttelse mot avvik*

Jesus oppfordrer oss til å skille oss radikalt fra hvert syndig lem for å bevare vår åndelige integritet og være klare for himmelen. Desto mer vil han selv fjerne lemmer som stadig synder fra sitt legeme, siden han selv er fullkommen integritet. Mens han ønsker å helbrede et sykt lem, vil han fjerne det hvis helbredelse ikke er mulig og synden sprer seg som kreft, for å beskytte hele legemet. Akkurat som surdeig må fjernes fullstendig for å bevare renheten, tjener også menighetsdisiplin dette formålet. Jesus tolererer ikke lemmer på sitt legeme som bevisst nekter å la seg helbrede og gjenopprette av den gode hyrden.

Menighetsdisiplin – både vår og Jesu – har ikke bare en helbredende virkning på stedet, men også en advarende funksjon som beskytter andre troende mot lignende feiloppførsel.

Mt 18, 15-18 Meng

15 Hvis din bror har syndet, så gå til ham og påpek det for ham under fire øyne. Hører han på deg, så har du vunnet din bror; 16 men hører han ikke på deg, så ta med deg en eller to (brødre), for at hver sak skal bli fastslått på grunnlag av to eller tre vitners utsagn. 17 Hvis han ikke vil høre på dem, så si det til menigheten; og hvis han ikke vil høre på menigheten, så betrakt ham som en hedning og en toller. – 18 Sannelig sier jeg dere: Alt dere binder på jorden, skal også være bundet i himmelen, og alt dere løser på jorden, skal også være løst i himmelen.

1 Tim 5,20 Meng

20 De som begår noe galt, skal du irettesette i nærvær av alle (eldste), så også de andre (eldste) får frykt.

1 Kor 5, 6-7 Meng

6 Deres berømmelse [«skryte»] er ikke vakker! Vet dere ikke at bare litt surdeig gjærer hele deigen? 7 Kast bort den gamle surdeigen, så dere (gjennomgående) blir en ny deig; dere er jo (som kristne) fri for all surdeig, for vårt påskelam er jo slaktet: Kristus.

Mt 18, 15-18; 1 Tim 5,20; 1 Kor 5, 6-7; 1 Kor 12, 27; 1 Kor 6, 15; Mk 9, 43-47; Mt 18, 15-18; 1 Kor 1, 2; Åp 2, 16; Åp 2, 18-27

5.6.5 Bevaring gjennom gjensidig årvåkenhet

Som troende brødre og søstre er vi kalt til å passe på hverandre, møte hverandre med kjærlighet og styrke hverandre. Denne oppmerksomme omgangen med hverandre bidrar til å forhindre at vi driver av sted i synd og til å holde oss på veien med Jesus. Ved å ta vare på, bry oss om og oppmuntre hverandre, bidrar vi til at ingen blir igjen, men at vi sammen når målet om evigheten.

Joh 13, 34-35 Meng

34 «Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre, slik jeg har elsket dere. 35 Ved dette skal alle kjenne at dere er mine disipler, hvis dere har kjærlighet til hverandre.»

Jud 1, 22-23 Meng

22 Og ha medlidenhet med dem som er i tvil: 23 red dem ut av ilden og red dem på den måten!

Hebr 3, 12-13 Sl

12 Pass på, brødre, at ingen av dere har et ondt, vantro hjerte som er i ferd med å falle fra den levende Gud! 13 Men forman hverandre hver dag, så lenge det heter «i dag», så ingen av dere blir forherdet av syndens bedrag!

Joh 13, 34-35; Jud 1, 22-23; Hebr 3, 12-13; Jud 1, 22-23; Hebr 4, 1; Mt 18, 15

5.6.6 Underordning under en åndelig ledelse

Vi er kalt til ikke bare å være lydige mot Gud, men også mot menneskene som har åndelig ansvar for oss. I Guds endelige dom vil begge deler bli tatt opp og være av betydning.

Den som i livet underordner seg de ledere som Gud har satt til å våke over hans sjel, og lytter til dem, handler klokt og gjør seg selv en tjeneste – ikke bare for her og nå, men for all evighet.

Hvis de som motsetter seg verdslige myndigheter, får sin dom av Gud, gjelder dette i enda større grad for dem som motsetter seg de åndelige ledere som Gud har satt over dem.

Underordningen har sin naturlige grense når åndelige ledere gjør ondt eller ønsker å handle i strid med Guds vilje. I slike tilfeller forblir vi frie til å gjøre Guds vilje, og vi er kalt til å overbevise lederne med støtte fra minst to vitner og å ta opp deres feiloppførsel offentlig.

Hebr 13, 17 Sl

17 Adlyd deres ledere og underordner dere dem, for de våker over deres sjeler som de som en gang skal avlegge regnskap, så de kan gjøre det med glede og ikke med sukk, for det ville ikke være godt for dere!

1 Kor 16, 16 Meng

16 Underordner dere også slike mennesker og alle som arbeider og strever!

1 Pet 5, 5 Meng

5 På samme måte, dere yngre: underordner dere de eldste. Men alle sammen, ikled dere ydmykhetens tjenestedrakt i omgangen med hverandre, for «Gud motstår de hovmodige, men de ydmyke gir han nåde».

1 Tim 5, 19-20 Meng

19 Ta ikke imot noen klage mot en eldste uten at det foreligger vitnesbyrd fra to eller tre vitner. 20 De som gjør seg skyldige i noe, skal du irettesette i nærvær av alle (eldste), så også de andre (eldste) får frykt.

Hebr 13, 17; 1 Kor 16, 16; 1 Petr 5, 5; Hebr 13, 17; 1 Kor 16, 16; 1 Petr 5, 5; Rom 13, 2; 3 Joh 1, 9-11; 1 Tim 5, 19-20

5.6.7 Bevaring gjennom sunn lære og lærere etter Guds ord

Å utdanne åndelig sinnede ledere som elsker Guds ord, forstår det, lever etter det og underviser Guds folk, er et av de viktigste midlene for å bevare og beskytte menigheten på veien mot evigheten.

Et liv i hellig ærefrykt for Gud er ikke en selvfølge etter omvendelsen. Det krever god undervisning og formaning fra åndelige lærere som kjenner og lever etter Guds ord, slik at dette livet kan utvikle seg. Den gode nyheten er at Gud gir oss tid, sitt ord og forkynnere for å lede oss tilbake på den rette vei igjen og igjen.

1 Tim 4, 16 Sl

16 Vakt deg selv og læren, hold fast ved den! For når du gjør dette, vil du både redde deg selv og dem som hører på deg.

Tit 1, 7-9 Sl

7 For en tilsynsmann må være uanstøtelig som en Guds husmann, ikke egenmektig, ikke hissig, ikke gitt til drikking, ikke voldelig, ikke ute etter skammelig vinning, 8 men gjestfri, elskende det gode, besindig, rettferdig, hellig, behersket; 9 en som holder seg til det pålitelige ord, slik det er i samsvar med læren, for at han skal være i stand til både å formane med sunn lære og overbevise motstanderne.

Dan 12, 3 Sl

3 De forstandige skal skinne som himmelens glans, og de som leder mange til rettferdighet, som stjernene for alltid og evig.

Dan 12, 3; 1 Tim 4, 16; Tit 1, 5-16; Mt 5, 19; Rom 16, 17-18

5.6.8 Bevaring gjennom gode forbilder

Alle Kristi etterfølgere trenger forbilder. Salig er den som har gode forbilder i troen! Det vil hjelpe ham/oss å etterligne forbildet og nå målet.

Den som ikke har et godt menneskelig forbilde i sin nærhet, har likevel DET forbilde par excellence: Jesus selv. Vi kan, skal og får identifisere oss med Jesus på vår trosvei. Når vi gjør det, vil vår lengsel etter det himmelske hjem bli så stor i hans nærvær at vi vil løpe godt på veien – på vår konkurransebane – til vårt himmelske hjem og bli der.

Joh 13, 15 Sl

15 For jeg har gitt dere et forbilde, så dere også skal gjøre som jeg har gjort mot dere.

Heb 12, 1 Slt

1 Siden vi nå har en slik sky av vitner rundt oss, la oss legge av oss alt som tynger oss, og synden som så lett omslutter oss, og la oss med utholdenhet løpe i kampen som ligger foran oss.

Hebr 13, 7 Slt

7 Husk deres ledere som har forkynt Guds ord for dere; se på slutten av deres vandring og etterfølg deres tro!

Fil 3, 17-19 Slt

17 Vær mine etterfølgere, brødre, og se på dem som vandrer slik dere har oss som forbilde. 18 For mange vandrer, som jeg ofte har sagt dere og nå også sier med tårer, som fiender av Kristi kors. 19 Deres ende er fortapelse, deres gud er magen, de roser seg av sin skam, de er jordiske.

Joh 13, 15; Hebr 12, 1; Hebr 13, 7; Fil 3, 17; Hebr 12, 1-3; 1 Tess 1, 7; 1 Tim 1, 16

5.7 Bevaringen av Kristi menighet

Kristi menighet – dens bevaring og farene som truer den

1. Kirkens kall og fullendelse som Kristi brud

Kristi menighet er den av Gud kalte bruden til Jesus Kristus, som han har forberedt for seg selv, ren og ulastelig.

Ef 5, 25-27 Meng

25 Slik Kristus elsket menigheten og ga seg selv for den, 26 for å hellige den, etter at han hadde rensset den ved vannbadet i ordet, 27 for å fremstille menigheten for seg selv i herlig skjønnhet, uten flekker og rynker eller noen slik feil, men hellig og uten lyte.

Menigheten som helhet, som Kristi legeme på jorden, vil ALDRI gå til grunne, men til slutt komme til Kristus i himmelen, arve riket med ham og regjere i evighet.

Mt 16, 18 Slt

Men også jeg sier deg: Du er Peter, og på denne klippen vil jeg bygge min menighet, og dødsrikets porter skal ikke overvinne den.

Åp 19,7-8 Meng

7 La oss være glade og juble og gi ham æren! For Lammets bryllup er kommet, og hans brud har gjort seg klar, 8 og hun har fått lov til å kle seg i strålende hvitt lin, for linnet betyr de helliges rettferdige gjerninger.

2. Jesu menighet på stedet – etterfølgelse ved et veiskille

Men hvordan ser det ut med hver enkelt lokal menighet? Deres evige eksistens og åndelige liv er på ingen måte garantert.

Jesus krever helliggjørelse og menighetsdisiplin på menighetsnivå, det vil si at man skal skille seg fra alle som forblir i synd uten å omvende seg (Mt 18,17; Lk 9,60), fordi synden ellers vil gjennomsyre hele menigheten (1 Kor 5,6-7). Videre gjør Jesus det helt klart hvilke konsekvenser det får når en lokal menighet forlater sin første kjærlighet, ikke bevarer den rene lære og avstår fra menighetsdisiplin: Den åndelige død truer, menighetens lysestake blir fjernet, og menigheten blir til slutt spyttet ut av hans munn (Åp 2,4-5; Åp 3,16).

Åp 3, 1-2 Meng

1 «Og skriv til engelen for menigheten i Sardes: Slik sier han som har de syv Guds ånder og de syv stjerner: Jeg kjenner dine gjerninger: Du har ry for å leve, men du er død. 2 Våk opp og styrk de gjenværende (menighetsmedlemmene) som var nær ved å dø! For jeg har ikke funnet dine gjerninger fullkomne for min Gud. .

Åp 2,4-5.7 Meng

4 Men jeg har dette mot deg: Du har forlatt din første kjærlighet. 5 Husk derfor hvor langt du har falt, og omvend deg og gjør dine første gjerninger igjen! Hvis ikke, kommer jeg over deg og flytter din lysestake fra sin plass, hvis du ikke omvender deg. ... 7 Den som har ører, han hør hva Ånden sier til menighetene: Den som seirer, ham vil jeg gi å spise av livets tre, som står i Guds paradis.

Åp 3, 16 Slt

Siden du er lunken og verken kald eller varm, vil jeg spy deg ut av min munn.

3. Bevaringen av den lokale menigheten på frelsesveien

a) Bevaring mot forførelse gjennom et falskt evangelium

Allerede de første menighetene måtte kjempe mot forførelser. Paulus advarer mot at et falskt evangelium, som ikke forkynner den sanne frelse gjennom Jesus Kristus, kan ødelegge menigheten.

Gal 1, 6-9 Meng

6 Jeg må undre meg over at dere så raskt vender dere bort fra ham som har kalt dere ved Kristi nåde, og vender dere til et annet frelsesbudskap, 7 mens det jo ikke finnes noe annet (frelsesbudskap); bare at det er visse mennesker som forvirrer dere og ønsker å forvrengte Kristi frelsesbudskap. 8 Men selv om vi selv eller en engel fra himmelen forkynnte dere et annet frelsesbudskap enn det vi har forkynt dere, så være han forbannet!

Bevaring: De eldste og lederne må våke over den frelsende læren, undervise den uforfalsket og leve den ut på en eksemplarisk måte. (Tit 1, 9)

b) Bevaring mot åndelig søvn og lunkenhet

Åndelig lunkenhet er en alvorlig fare.

Åp 3, 16 Slt

Siden du er lunken og verken kald eller varm, skal jeg spy deg ut av min munn.

Bevaring: Menigheten må være årvåken og bevare sin første kjærlighet. (Åp 2, 4-5)

c) Bevaring fra synd og manglende menighetsdisiplin

Synd i enkeltpersoners liv kan forurenske hele menigheten og skille den fra Gud.

1 Kor 5, 6-7 Slt

Det er ikke godt å rose seg selv! Vet dere ikke at litt surdeig gjærer hele deigen? Rens derfor ut den gamle surdeigen, så dere kan bli en ny deig, siden dere er usyret. For også vår påske, Kristus, er slaktet for oss.

Bevaring: Levd hellighet og menighetsdisiplin er nødvendig (2 Tim 4, 2).

d) Bevaring gjennom åndelig ledelse

Svakt lederskap er ofte begynnelsen på frafall.

Apg 20, 28 Slt

Så vær nå på vakt over dere selv og over hele flokken, som Den hellige ånd har satt dere til å være tilsynsmenn for, for å vokte Guds menighet, som han har kjøpt med sitt eget blod!

Bevaring: Ledere må elske Ordet og leve på en eksemplarisk måte. (1 Tim 3, 1-7; 1 Tim 4, 16)

Konklusjon

Menigheten som helhet, de som har seiret og forblitt trofaste mot Kristus, vil bestå i evigheten. Men hver lokalmenighet står i en åndelig kamp på liv og død. Vedvarende kjærlighet til Jesus, årvåkenhet, sunn lære, menighetsdisiplin og åndelig ledelse er nøkkelen for lokalmenigheten til å forbli på frelsesveien inn i evigheten.

5.8 Seier over prøvelser – forbli standhaftig på den smale vei

På veien til frelse møter vi utfordringer og prøvelser som tester vår trofasthet mot Gud. Men Gud gir oss de nødvendige midlene for å forbli standhaftige. Hans ord, bønn og Den Hellige Ånd er våre våpen for å overvinne fristelser, tvil og motstand.

Disse kapitlene viser hvordan vi gjennom Guds kraft og løfter kan seire over enhver prøve. De oppmuntrer oss til å se prøvelser som muligheter til å vokse i troen og forbli standhaftige på veien mot evigheten.

5.8.1 Guds kjærlighet er vårt skjold

Guds kjærlighet er vår beskyttelse

Guds kjærlighet til oss er den sentrale sannheten i Bibelen, som gir oss trøst, trygghet og beskyttelse. Den er ikke bare en flyktig følelse, men

en fast del av hans vesen, som viser seg i vår frelse og i håpet om fremtiden.

I Åp 1, 4-6 lærer vi at Guds kjærlighet er kilden til vår frelse og har gjort oss til et kongerike og prester. Denne kjærligheten er ikke bare avgjørende for vår frelse, men også for vår identitet som Guds barn.

«Som Faderen har elsket meg, så har også jeg elsket dere. Bli i min kjærlighet!» (Joh 15,9) viser oss hvor høyt Jesus elsker oss og oppfordrer oss til å bli i denne kjærligheten. Hvis vi blir i denne kjærligheten, vil den gi oss beskyttelse og styrke i vanskelige tider.

Også i Ef 2,4-5 beskrives Guds kjærlighet som kilden til vår frelse. Den har gjort oss levende, selv om vi var døde i våre synder, og frigjort oss fra syndens makt.

I 1 Joh 3, 1 ser vi at Guds kjærlighet har gjort oss til hans barn, noe som gir oss en spesiell trygghet og sikkerhet.

Men Guds kjærlighet krever også et svar fra oss. I Åp 3,19 blir vi fortalt at Guds kjærlighet kaller oss til omvendelse og helliggjørelse, noe som beskytter og styrker oss.

Til slutt understreker 2 Tess 3, 5 at Guds kjærlighet retter vårt hjerte og beskytter oss mot fiendens angrep.

Oppsummert: Guds kjærlighet beskytter oss mot synd, mot verdens usikkerhet og mot fiendens angrep. Den er det sikre grunnlaget vi står på, og kraften som driver oss fremover.

Joh 15, 9 Sl

9 Slik som Faderen elsker meg, så elsker jeg dere; bli i min kjærlighet!

2 Tess 3, 5 Sl

5 Men Herren må lede deres hjerter til Guds kjærlighet og til Kristi standhaftige utholdenhet!

Åp 3, 19 Sl

19 Alle dem jeg elsker, dem irettesetter og tukter jeg. Vær derfor nidkjær og omvend deg!

Åp 1, 4-6; Joh 15, 9; Ef 2, 4-5; 1 Joh 3, 1; 2 Tess 3, 5; Åp 3, 19

5.8.2 *Gleden ved Herren er vår styrke*

Gleden i Herren er vår styrke

Gleden i Herren er en av de største åndelige kildene til vår styrke. Når Gud er vår glede, blir vårt liv fast forankret i ham, og vi opplever den beste åndelige beskyttelsen. Denne gleden er ikke avhengig av ytre omstendigheter, men av Guds urokkelige kjærlighet og trofasthet.

I Det gamle testamente leser vi i Neh 8,10 at *«gleden i Herren er deres styrke»*. Disse ordene viser oss at sann glede bare finnes i Gud, og at denne gleden gir oss den nødvendige kraften til å overvinne utfordringer.

I Det nye testamente bekrefter Joh 15,11 denne sannheten ved at Jesus sier: *«Dette har jeg sagt til dere for at min glede skal være i dere og deres glede bli fullkommen.»* Denne gleden fra Jesus selv i oss gjør oss sterke og fullkomne.

Også i Fil 4,4 blir vi oppfordret: *«Gled dere alltid i Herren! Igjen vil jeg si: Gled dere!»* Denne gleden i Herren er en vedvarende tilstand som gir oss styrke til å stå fast i alle livets omstendigheter.

Gleden i Herren er vår beste beskyttelse, fordi den ikke bare holder oss nær Gud, men også gir oss styrke til å forbli standhaftige midt i utfordringer og vanskeligheter. Den beskytter oss mot livets stormer og bevarer oss i alle situasjoner.

Neh 8, 10 Meng

Gleden i Herren er deres styrke.

Fil 4, 4 Sl

4 Gled dere alltid i Herren! Igjen sier jeg: Gled dere!

Joh 15, 11 Sl

11 Dette har jeg sagt til dere for at min glede skal bli i dere og deres glede bli fullkommen.

Neh 8, 10; Joh 15, 11; Fil 4, 4; Rom 14, 17; 1 Tess 5, 16-18; Hebr 12, 2

5.8.3 Ikke vær redd: Vi klarer det ikke av egen kraft, men gjennom ham!

Jesus sier at ingen ville bli frelst hvis den siste forferdelige tiden ikke ble forkortet. Det viser at jeg ikke kan klare det av egen kraft. Jeg er helt avhengig av Guds kjærlighet og beskyttelse – av at han ordner livssituasjonen min slik at jeg kan bli hos ham. Og det er nettopp det Gud har lovet. Han er trofast og vil ikke prøve oss utover vår evne.

Men Guds trofasthet betyr ikke at han lar oss leve i bekvemmelighet. Han oppfordrer oss til å motstå synden til blodet. Hans beskyttelse skjer midt i ildprøven i kampen mot synden og frafallet fra troen. All ære tilkommer ham alene!

Mk 13, 20 Sl

20 Og hvis Herren ikke hadde forkortet dagene, ville ingen mennesker blitt frelst; men for de utvalgte skyld, som han har utvalgt, har han forkortet dagene.

1 Kor 10, 13 Meng

*13 Dere har (hidtil) ikke blitt rammet av noen annen fristelse enn menneskelige fristelser, og **Gud er trofast: Han vil ikke la dere bli fristet utover deres evner**, men vil samtidig med fristelsen også skape en utvei, slik at dere kan bestå den.*

Hebr 12, 3-6 Meng

*... 4 For hittil **har dere ikke kjempet mot synden med blodig motstand***
...

Jud 1, 24-25 Sl

24 Til ham som har makt til å bevare dere fra enhver feiltrinn og som kan la dere tre frem for sin herlighet, feilfrie og fulle av glede, 25 til denne enestående og eneste Gud, som gjennom vår Herre Jesus Kristus er blitt vår frelser, tilhører herlighet, majestet, makt og kraft – før all tid, nå og i all evighet! Amen.

Mk 13, 20; 1 Kor 10, 13; Hebr 12, 3-6; 2 Kor 1, 1-11; Rom 8, 28-39; 1 Tim 1, 16; 2 Petr 3, 9

5.8.4 Beskyttelse mot falsk stolthet og fordømmelse

Stolthet over egne prestasjoner for Gud og mennesker er kjennetegnet på de fortapte. Ingen gjerninger vi gjør kan redde oss eller gi oss et helbredet forhold til Gud – det kan bare nåden til vår Herre Jesus Kristus, som døde og sto opp for oss, gjøre.

Gjerningene til en som er frelst av nåde, springer ut av kjærlighet, fordi vi selv er uendelig elsket og nådige av Gud. Men uten å svare på hans kjærlighet, uten gjensidig kjærlighet til vår frelser, vil vi ikke bli frelst for evig.

Som Guds barn står vi i fare for å bli stolte av våre egne prestasjoner på vår vei, å sammenligne oss med andre, å dømme og å miste Guds nåde av syne. Slik oppførsel må stadig korrigeres, for stolthet skiller oss fra Gud, mens ydmykhet bringer oss nærmere ham.

Målet og den eneste sunne veien er kjærlighet fra et rent hjerte, et godt samvittighet og en uforfalsket tro.

1 Joh 4, 19 Sl

19 Vi elsker ham fordi han først elsket oss.

Jak 4,6 Sl

Gud motstår de hovmodige, men de ydmyke gir han nåde.

1 Kor 4, 7 Meng

For hvem er det som gir deg noen fortrinn? Hva har du som du ikke har fått? Og hvis du har fått det, hvorfor roser du deg da som om du ikke hadde fått det?

Lk 17, 10 Sl

10 Så skal også dere, når dere har gjort alt det dere er pålagt, si: Vi er ubrukelige tjenere; vi har gjort det vi var forpliktet til å gjøre!

1 Joh 4, 19; Jak 4, 6; 1 Kor 4, 7; Lk 17, 10; Lk 18, 14; Rom 1-3; 1 Tim 1, 5

5.8.5 Seier over motstanderen – stå imot fienden

Vår motstander, djevelen, er en reell trussel. Han angriper vår tro åpent eller skjult, med det mål å svekke oss åndelig eller til og med drepe oss, for å avlede oss fra veien til evigheten. Men gjennom guds frykt og ydmykhet, kunnskap om og bevaring av Guds ord, klar tale til det onde i kraft av dette ordet og vår aktive tro, kan vi gjennomskue hans planer og motstå ham seirende.

Mt 4, 3-4 Meng

3 Da kom fristeren til ham ... 4 Men han svarte ham: «Det står skrevet ...

Mt 4, 3-4; 2 Kor 11, 13-14; Jak 4,7; Ef 6, 16; Joh 10, 10; 1 Mos 3, 1-13; 1 Kr 21, 1; 1 Mos 3, 1-13; 1 Kr 21, 1; Job 1, 9-11; Sak 3, 1+2; Mt 4, 1-11; 1 Petr 5, 8+9; 1 Tess 3, 5; Mk 8, 33; 1 Kor 7, 5; 2 Kor 2, 10-11; 1 Tim 5, 14-15; 2 Kor 11, 13-14; Ef 4, 25-27; Jak 4, 7; Luk 10, 17-20; Luk 22, 31; Kol 2, 13-15

5.9 Sammendrag: Min bevaring på veien til evig frelse

Menigheten som helhet, de som har seiret og forblitt trofaste mot Kristus, vil bestå i evigheten. Men hver lokalmenighet står i en åndelig kamp på liv og død. Vedvarende kjærlighet til Jesus, årvåkenhet, sunn lære, menighetsdisiplin og åndelig ledelse er nøkkelen for lokalmenigheten til å forbli på veien til evig frelse.

Gud bevarer oss som Kristi lemmer på vår vei til evigheten gjennom sin urokkelige trofasthet og nåde. Vår frelse er ikke basert på våre egne prestasjoner, men på Jesu kjærlighet og offer. Han forventer ikke perfeksjon, men et hjerte som forblir lydig mot ham og lever i hans nærhet. Hans nåde gir oss muligheten til omvendelse og styrker oss til å forbli standhaftige også i vanskelige tider.

Gud bruker sitt ord, bønn, sin oppdragelse og åndelige ledere for å holde oss på rett vei. Den som tar hans ord på alvor og handler etter det, beskytter seg selv mot det onde. Men bevaring skjer ikke automatisk – det krever vår aktive hengivenhet. Åndelig årvåkenhet, god undervisning og formaning er avgjørende. Trøghet og uaktsomhet

setter vår frelse i fare, mens et liv i hellig ærefrykt fører oss trygt til målet.

En kristens største styrke ligger i ydmykhet og i et hjerte som stadig lar seg fornye av Jesus. Den som stoler på Gud, kan vite: Han bærer oss gjennom, selv når vi snubler. Ekte kjærlighet til Jesus viser seg ved at vi betror ham vårt liv og handler etter hans vilje – ikke av frykt, men av glede over ham. Synd kan være en utfordring, men med Guds hjelp er vi ikke maktesløse. Han gir oss kraft til å motstå den og fører oss til frihet. Den som stoler helt på ham, forblir trygg i hans nåde – i dag og i evigheten.

Vi er kalt til å ta vare på hverandre, elske hverandre og styrke hverandre, slik at vi sammen kan nå den evige herligheten. Avgjørende for bevaringen av menigheten er utdannelsen av åndelige ledere som elsker Guds ord, bevarer det og underviser i det. De eldste og lederne har den ansvarsfulle oppgaven å vokte over den frelsende læren i det ene sanne evangeliet, undervise i det og leve det på en eksemplarisk måte. En menighet som fjerner seg fra kjernen i det ene, sanne evangeliet og vender seg til et falskt evangelium i ord og praksis, faller fra Guds nåde – som nesten galatenerne gjorde – og mister sin frelse. Det vil derfor være menigheter som utad fremdeles ser ut som Jesu menighet, men som i virkeligheten er døde og vil bli spyttet ut av Jesu munn.

Den menighetsdisiplinen som Jesus pålegger oss, tjener til vår helbredelse og advarsel. En menighet som nøye og trofast følger den, beskytter seg mot sin Herres dom og hjelper de som blir rettet, til å forbli på veien til evigheten. Men den avgjørende beskyttelsen mot slike utviklinger eller gjenopprettelsen etter et allerede skjedd frafall ligger i omvendelse og tilbakevending til det sanne evangeliet om Guds nåde i Jesus Kristus. Dette inkluderer en holdning av gudsfrykt som unngår synd, hovmod og streben etter egne høye mål. I stedet gjelder det å gjenoppdage den første kjærligheten til Jesus og å innrette sitt eget liv i hengivenhet til ham. Syndende ledere og trosfeller må ledes til omvendelse i kjærlighet, gjennom formaning og klar tale, slik at menigheten som Kristi legeme bevares i sannhet, renhet og trofasthet.

Guds trofasthet er vår sikkerhet. Han lar oss ikke bli prøvet utover vår styrke og gir oss muligheten til omvendelse. Samtidig oppfordrer han oss til å være våkne, be og aktivt vente på hans gjenkomst. Den som holder seg nær ham, opplever hans bevarende nåde på en spesiell måte.

Den åndelige kampen er reell. Fienden prøver å undergrave vår tro og dermed føre oss til åndelig død. Men gjennom Guds ord, bønn og ydmykhet kan vi motstå hans angrep. Guds rustning beskytter oss, mens bønnen holder oss nær Kristus.

Til syvende og sist går Guds beskyttelse og vår hengivenhet hånd i hånd. Vår frelse er basert på hans kjærlighet og trofasthet, men det er opp til oss å forbli i ham, la oss rense og bevare hans ord. Den som forblir i Jesus, følger ham og lytter til hans stemme, vil sikkert nå målet – evighetens herlighet.

6 Grensene for frelsen

Grensene for frelsesveien reiser vanskelige spørsmål: Hva skjer når mennesker vender seg bort fra troen? Kan frelsen faktisk gå tapt? Hvordan henger Guds barmhjertighet og den enkeltes ansvar sammen?

Underkapitlene belyser bibelske grunnlag for temaer som frafall, gjenopprettelse og frelsens sikkerhet. De hjelper oss å bedre forstå Guds kjærlighet, rettferdighet og trofasthet, også i vanskelige tros spørsmål. Denne introduksjonen inviterer til å finne veiledning i Bibelen og se utfordrende aspekter ved frelsen tydeligere.

6.1 Det finnes ikke «billig» nåde, ekte nåde koster livet

Gud elsker oss og gir oss sin nåde gratis og tar oss imot som sine barn. Den normale reaksjonen er at vi, som er så elsket av Gud, bærer frukt for Gud. Hans nåde bærer frukt i våre liv, noe som kommer til uttrykk ved at vi gjør Guds vilje. Men hos Gud finnes det ingen billig nåde. Med vår frelse får vi frelsen gratis – men til prisen av vår egen vilje og en ny

vilje til å gjøre Guds vilje i alle ting. Den som følger denne veien, blir frelst for evig. Den som ikke bærer frukt i sitt liv ved å følge Guds nåde, faller fra nåden og blir ikke frelst.

Luk 14, 26-27 Meng

26 Hvis noen kommer til meg og ikke hater sin far og mor, sin kone og sine barn, sine brødre og søstre, ja, til og med sitt eget liv, kan han ikke være min disippel. 27 Den som ikke bærer sitt kors og følger meg, kan ikke være min disippel.

Rom 6, 15-16 Meng

15 Hva følger da av dette? Skal vi synde fordi vi ikke er under loven, men under nåden? Aldri! 16 Dere vet jo at når dere gir dere selv som tjenere til noen for å adlyde ham, så er dere også hans tjenere og må adlyde ham, enten (som tjenere) av synden, som fører til døden, eller (som tjenere) av lydigheten (mot Gud), som fører dere til (livgivende) rettferdighet.

2 Kor 6, 1 Slt

1 Men som medarbeidere formaner vi dere også til ikke å motta Guds nåde forgjeves.

Lk 13, 6-9 Meng

6 Han fortalte dem da følgende lignelse: «En mann hadde et fikentre i sin vingård, og han kom og så etter frukt på det, men fant ingen. 7 Da sa han til vingårdsmannen: »Se, jeg har kommet hit i tre år og sett etter frukt på dette fikentreet, men jeg finner ingen. Hugg det ned! Hvorfor skal den ta opp plass? 8 Da svarte vinbonden: «Herre, la den stå i år! Jeg vil grave rundt den og gjødsle den. 9 Kanskje den vil bære frukt i fremtiden. Hvis ikke, så hugg den ned!»

Rom 6, 15-16; Rom 5,17; Luk 7, 41-43; 2 Kor 6, 1; c Jud 1, 4; Hebr 6, 7-8

6.2 Guds kjærlighet og uendelig store nåde

Det finnes et stort nåderom hos Gud der vi er trygge, selv om vi til tider synder og faller. Og likevel har dette nåderommet også grenser, slik Skriften vitner om på mange steder. For eksempel når det gjelder vår

samvittighet, vår tro på nåden, vår urettferdige tenkning og handling og vårt å bli i Jesus. I detalj:

I Skriften finnes det flere stadier av nedstigning for en bror og en søster i troen, stadig lenger mot kanten av nådens rom, helt til en mulig forlatelse av nådens rom.

Her er noen eksempler (grensen til nådens rom er understreket i hvert tilfelle):

Min tale og omgang med trosbrødre i samsvar med Jesus (Mt 5, 22)

- *Den som er sint på sin bror, hører hjemme i retten.*
- *Men den som sier til sin bror «dumskalle», skal stilles for det øverste råd.*
- *Og den som sier til ham: «Din idiot!», hører hjemme i helvetes ild.*

Å skade samvittigheten til troende brødre og søstre gjennom uoverveide handlinger og forlede dem til en handling/etterligning som er dødelig for dem (Mt 18, 6; Rom 14, 21; 1 Kor 3, 17; Rom 14, 15).

Dette er trinnene i nedstigningen:

- bli bedrøvet/bringe i indre nød
- Ta anstøt/bli forarget/falle
- bli ført til synd og dermed stå under Guds dom
- bli ødelagt
- bli ødelagt

Eller det finnes eksemplet med å gjøre urett mot brødre og søstre, som hos korinterne (1 Kor 6, 1-11).

Korinterne har rettstvister seg imellom. I Guds øyne har dette forskjellige eskaleringsnivåer:

1. oppføre seg uverdigg for hellige.
2. Ikke motta fremtidig lønn på grunn av manglende kjærlighet

3. Miste frelsen ved å gjøre aktivt urett

Den som aktivt gjør urett mot andre troende, er en urettferdig person. Og urettferdige vil ikke arve Guds rike, altså ikke bli frelst.

Galaternes farlig vakkende tro (Gal 1-3).

Galaterne er først (igjen) fullt fødte åndelige barn av Jesus Kristus når de tror fullt og helt på hans nåde. Hvis de forlater sin tro på Guds nåde og stoler på at de blir akseptert av Gud ved å overholde loven, har de falt fra nåden, og Kristus er ikke lenger til nytte for dem. Først når de (igjen) blir fast forankret i troen på Guds nåde, har Kristus igjen tatt form i dem, og man kan gjenkjenne Kristus i dem. Mens de fortsatt er splittet mellom å stole på hans nåde eller å fortjene hans nåde, befinner de seg i en farlig mellomtilstand som holder begge muligheter åpne og som er merket med advarselsskiltet «*Vennligst ikke forjevles!*».

Det er to måter å ikke forbli i Jesus på.

Å ikke forbli i Jesus i enkelte tilfeller bevarer oss fortsatt i Guds frelse, selv om vi blir skammet ved Jesu gjenkomst.

Å ikke forbli i Jesus over lengre tid fører oss imidlertid utenfor grensen til Jesu nåderom og ender i åndelig død.

Og det finnes mange flere eksempler, som alle allerede er diskutert i denne boken, på hvordan man etter en god start senere igjen blir glad i verden, slutter å bære frukt for Gud, blir forført bort fra det eneste sanne og frelsende evangeliet, faller i synd og ikke omvender seg, forblir i uforsonlighet og uforgivelighet og mye mer.

Mt 5, 22 Sl

22 Men jeg sier dere: Alle som uten grunn blir sinte på sin bror, skal dømmes. Men den som sier til sin bror: Raka!, skal dømmes av det øverste råd. Men den som sier: Din tosk!, skal dømmes av helvetes ild.

Rom 14, 15-20 Meng

*15 For hvis din bror blir bedrøvet (av deg) på grunn av mat, så vandrer du ikke lenger etter (budet) om kjærlighet. **Ikke ødelegg den som Kristus døde for, ved din mat!** ... 19 La oss derfor være opptatt av det som*

tjener til fred og gjensidig oppbyggelse! 20 **Ødelegg ikke Guds verk** på grunn av mat! Alt er rent, men det er **til skade** for den som nyter det med indre betenkeligheter.

1 Kor 6, 1-11 Meng

1 Er det noen av dere som har en rettssak mot en annen kristen, som tør å gå til urettferdige dommere og ikke til de hellige? ... Er det da ingen vis mann blant dere som kan dømme mellom bror og bror? 6 Men bror går til sak mot bror, og det foran vantro! 7 Det er allerede en feil av dere at dere har rettssaker mot hverandre. Hvorfor lar dere ikke heller gjøre urett mot dere? Hvorfor lar dere ikke heller overutnytte dere? 8 **Men dere gjør selv urett og overutnytter, og det mot brødre!** 9 Eller vet dere ikke at **urettferdige ikke skal arve Guds rike?**

Ta ikke feil! Verken utuktige eller avgudsdyrkere eller ekteskapsbrytere eller sveklinger eller menn som ligger med menn 10 eller tyver eller grådige eller drukkenbolter eller spotters eller røvere skal arve Guds rike.

Gal 4, 19 Meng

19 Mine kjære barn, som jeg nå igjen føder i smerte, til Kristus (endelig) blir til i dere.

1 Joh 2, 28 Meng

Og nå, barn, ***bli i ham***, så vi kan være frimodige når han kommer, og ***ikke trenger å skamme oss for ham*** ved hans gjenkomst.

Joh 15, 6 Meng

6 **Den som ikke blir i meg, blir kastet bort som en vintreet og visner; man samler dem sammen og kaster dem på ilden, og de brenner opp.**

Mt 5, 22; Joh 15, 6; 1 Joh 2, 28; Rom 14, 15-20; 1 Kor 6, 1-11; Gal 4, 19; Joh 15, 6;

6.3 Et liv som bedrøver Den Hellige Ånd eller fører til tap av frelsen

Ifølge Skriften finnes det ulike grader av alvorlighet når det gjelder ordsynder. Innholdet kan være foraktelig til rasende tale om/til troende

brødre og søstre eller løs og respektløs tale om hellige ting som seksualitet og annet. De letteste ordsynder bedrøver Den Hellige Ånd i oss, men vi forblir i Guds frelse. Den alvorligste graden av ordsynder betyr sikker tap av frelse – hvis vi ikke snart omvender oss fra våre ord og enda mer fra holdningen bak våre ord. Alle synder, også ordsynder, kan bli tilgitt. Vår vilje til forsoning med dem som er skadet av våre ordsynder, er en forutsetning for at vi selv skal oppleve tilgivelse fra Gud. Skriften gjør vår omvendelse svært, svært presserende, for ikke å sette vår frelse i fare.

2 Tim 2, 11-13 Meng

11 Dette ordet er pålitelig: «Dersom vi er døde med ham, skal vi også leve med ham; 12 dersom vi holder ut, skal vi også herske med ham; dersom vi fornekte ham, skal også han fornekte oss; 13 dersom vi er utro, forblir han likevel trofast, for han kan ikke fornekte seg selv.»

1 Joh 1, 8 Slt

8 Hvis vi sier at vi ikke har synd, bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss.

Ef 4, 20-32 Meng

*26 Når dere blir vrede, så synd ikke; **la ikke solen gå ned over deres vrede!** 27 Gi heller ikke rom for djevelen! ... 29 La ikke noe ondt ord komme ut av deres munn, men bare det som er godt og oppbyggende, når det er nødvendig, så det kan gi nåde til dem som hører det. **30 Og gjør ikke Guds Hellige Ånd trist, som dere er besejlet med til frelsens dag!***

Mt 5, 21-26 Meng

*21 «Dere har hørt at det ble sagt til våre forfedre: Du skal ikke drepe. Den som dreper, skal stilles for retten. 22 Men jeg sier dere: Den som er sint på sin bror, skal stilles for retten. Den som kaller sin bror «idiot», skal stilles for det øverste råd. **Og den som sier til ham: 'Din idiot!', skal kastes i helvetes ild.** 23 Når du bringer ditt offer til alteret og der kommer i tanke om at din bror har noe imot deg, **24 så la offergaven ligge foran alteret, gå først og forsones med din bror, og kom så tilbake og bring offergaven din.***

Mt 5, 25+26 Meng

25 Vær villig til å forlikes med din motstander uten å nøle, så lenge du fortsatt er på vei (til dommeren) med ham, så din motstander ikke overgir deg til dommeren, og dommeren overgir deg til rettsbetjenten, og du blir satt i fengsel. 26 Sannelig sier jeg deg: Du kommer ikke ut derfra før du har betalt den siste øre.

1 Joh 3, 15 Meng

*15 Alle som hater sin bror, er en morder, og **dere vet at ingen morder har evig liv som varig eiendom i seg.***

Ef 5, 3-11 Meng

*3 Men utukt og all slags umoral eller grådighet må **ikke engang nevnes blant** dere, slik det sømmer seg for hellige, 4 og heller ikke uanstendig oppførsel og tomt snakk eller lettsindige vitser, som ikke passer for dere, **men heller takksigelse.** 5 For dere vet og erkjenner godt at **ingen utuktig og umoralsk, ingen pengegrisk – det er det samme som avgudsdyrkere – har arv i Kristi og Guds rike.** 6 **La ingen lure dere med tomme ord, for, for på grunn av slike ting kommer Guds vrede over de ulydige.** 7 **Bli derfor ikke deres medskyldige.***

Mt 5, 29-30 Meng

*Hvis ditt høyre øye forfører deg, så riv det ut og kast det fra deg, for det er bedre for deg at ett av dine lemmer går tapt enn at hele kroppen din kastes i helvete. 30 Og hvis din høyre hånd forfører deg, så hugg den av og kast den fra deg, **for det er bedre for deg at ett av dine lemmer går tapt enn at hele kroppen din kastes i helvete.***

2 Tim 2, 11-14; 1 Joh 1, 8; Ef 4, 20-32; Mt 5, 21-26; Mt 5, 25+26; 1 Joh 3, 15; Ef 5, 3-11; Mt 5, 29-30

6.4 Hva er «nok» for evig frelse, hvis tro (og gjerninger) er nødvendig for det?

Vår frelse avhenger av det riktige fundamentet i livet vårt. Først må vi bli frelst i dette livet gjennom Jesus Kristus uten egne gjerninger. Og etter vår frelse må vi i prinsippet gjøre Guds vilje for å komme til himmelen. Hvis vi faller på veien, kan vi alltid vende tilbake til Gud, og

han tilgir oss og reiser oss opp igjen. Men bare den som i sitt liv er grunnleggende og våken innstilt på å gjøre Guds vilje, holde fast ved den og stadig la seg gjenopprette, vil til slutt bli frelst. Vår lønn i himmelen avhenger til slutt av hvilken motivasjon vi har hatt for å gjøre Guds vilje: Guds ære eller vår egen opphøyelse.

Den som som uforløst ønsker å bestå for Gud gjennom egne prestasjoner, vil ikke bli frelst i det hele tatt, og vil ikke komme inn i et frelsende forhold til Gud.

Og den som, frelst eller ufrelst, ikke gjør Guds vilje, vil ikke bli frelst.

Den som har bygget sitt liv på et feil fundament, gjør Kristus klart i sin bergpreken, vil ikke bli frelst. Hans fall vil bli stort, og Kristus vil ikke kjenne ham eller henne i den endelige dommen. Hvem er det da som har bygget sitt **liv på det rette fundamentet** etter Kristus? Det er den som GJØR det han sier i bergprekenen. **Bare den som i utgangspunktet GJØR Guds vilje, vil bli frelst. Dette inkluderer**

- Ydmykhet til å erkjenne seg selv som en synder som bare kan bli frelst av nåde og ikke av egne gjerninger
- å ta Guds ord på alvor, også når det gjelder de tilsynelatende små tingene
- å ha saltkraft, det vil si motstandskraft mot synd i tanker, ord og handlinger
- søskenkjærlighet – helt ned til tankene og ordene
- Være villig til å tilgi søsken og andre mennesker
- Å tjene og stole på Gud og ikke la seg styre av pengetanker.
- Elske vår neste slik at vi gjør mot dem det vi ønsker at de skal gjøre mot oss
- Bære god frukt, som består i å gjøre Jesu Kristi Fars vilje.

Spesielt **lønnsomt for himmelen**, altså gull, sølv og edelstener i Guds øyne, er

- Å oppleve og tåle forfølgelse og løgner mot seg selv for Jesu skyld og forbli trofast mot Jesus
- Å nøyte følge og undervise i Guds ord selv og ikke bryte noen av de minste budene

- Å elske våre fiender og be for dem som forfølger oss for Jesu skyld

Å gjøre det rette med feilaktige, selvforherligende **motiver er** som tre, høy og halm i Jesu øyne – og vil brenne **lønnsomt** på den dagen. Dette inkluderer spesielt

- Gi for å bli sett
- Å be for å bli sett
- Faste for å bli sett
- og som konsekvens av dette alle fromme handlinger for å få applaus fra mennesker og ikke bare fra Gud

Men også

- Ikke ta Guds ord på alvor i små ting

I prinsippet vil alt som vi bruker til å opphøye oss selv gjennom vår «fromme gjerning» og/eller ikke gi Gud æren, bli brent.

Den kongelige vei til himmelen er å bli frelst fra sine synder og fra egne forgjeves handlinger gjennom Jesus, og deretter å leve av kjærlighet til Frelseren og gjøre hans vilje med rene motiver, alene til Guds ære, til det siste.

- Å opphøye seg selv foran Gud gjennom egne gjerninger hindrer frelsen.
- Å bli frelst fra å ikke gjøre Guds vilje og deretter gjøre Guds vilje er frelsesbevarende.
- Å ikke (lenger) gjøre Guds vilje ødelegger frelsen.
- Å gjøre Guds vilje, men av feil motiver, ødelegger lønnen.

Mt 5, 20 Sl

20 For jeg sier dere: Hvis ikke deres rettferdighet overgår de skriftlærde og fariseernes, kommer dere slett ikke inn i himmelriket!

Mt 7, 21 Sl

21 Ikke alle som sier til meg: Herre, Herre! skal komme inn i himmelriket, men den som gjør min Fars vilje i himmelen.

Mt 6, 1 Meng

1 Pass på at dere ikke utøver deres rettferdighet [«velgjørenhet»] foran folk for å bli sett av dem, ellers har dere ingen lønn (å forvente) hos deres Far i himmelen!

Kol 3, 23-24 Meng

23 Alt dere gjør, gjør det av hjertet, som om det var for Herren og ikke for mennesker. 24 Dere vet jo at dere skal få den (himmelske) arven som lønn fra Herren, for dere tjener Herren Kristus som tjenere.

Lk 9, 24 Meng

For den som vil redde sitt liv, skal miste det, men den som mister sitt liv for min skyld, skal redde det.

1 Kor 3, 11-15 Meng

11 For ingen kan legge et annet grunnlag enn det som er lagt, og det er Jesus Kristus. 12 Men om noen bygger videre på dette fundamentet med gull, sølv og edelstener, (eller) med tre, høy og halm – 13 så skal hver manns verk bli åpenbart, for dommedagen skal vise det, fordi den åpenbarer seg i ild, og ilden skal prøve hvordan hver manns verk er. 14 Hvis noens arbeid, som han har bygget videre på, holder stand (i ilden), skal han få lønn; 15 men hvis noens arbeid brenner opp, skal han bære tapet; han selv skal bli frelst, men bare som gjennom ilden.

Mt 7, 21; Mt 6, 1-4; 1 Kor 3, 11-15; Mt 5, 20; Kol 3, 23-24; Lk 9, 24

6.5 Frelsens sikkerhet – frelsens visshet

Den som blir gjenfødt, blir beseglet med Den Hellige Ånd som et forskudd på vår arv og som en garanti for vår fullstendige frelse, som nå tilhører ham.

Det vi kan være helt sikre på, er at våre navn er skrevet i himmelen fra det øyeblikket vi omvender oss og så lenge vi følger Jesus. Vi trenger ikke å gjøre oss fortjent til himmelen. Vi kan vite om vi er frelst og på rett vei. Guds Ånd bekrefter det i vårt indre.

Sanne frelste

• hører Jesu stemme • er kjent av Jesus • følger Jesus • får evig liv av Jesus • vil aldri gå tapt • vil ikke bli revet ut av Jesu hender • vil ikke bli revet ut av Faderens hender, for ingen er i stand til å rive dem ut av Faderens hender.

Ja, alle som kjemper for å spre det gode budskapet og lever i samsvar med det, står i livets bok. Deres nåværende liv bekrefter at de er blant de virkelig frelste.

Ef 1, 2-14 Meng

3 Lovet være Gud og vår Herre Jesu Kristi Far, som har velsignet oss med alle åndelige velsignelser (som finnes) i himmelen, i Kristus! 4 For i ham har han allerede før verdens grunnvoll ble lagt, utvalgt oss til å være hellige og ulastelige for hans åsyn, 5 og i kjærlighet har han forutbestemt oss til å være hans sønner gjennom Jesus Kristus.

Joh 10, 26-30 Meng

27 Mine sauer hører min røst, og jeg kjenner dem, og de følger meg. 28 Og jeg gir dem evig liv, og de skal ikke gå fortapt i all evighet, og ingen skal rive dem ut av min hånd. 29 Min Far, som har gitt dem til meg, er større enn alle, og ingen kan rive dem ut av min Fars hånd.

1 Joh 4, 13 Meng

13 Men at vi blir i ham og han i oss, det kjenner vi ved at han har gitt oss (en gave) av sin Ånd.

Ef 1, 2-14; Luk 10, 20; Ef 1, 13; Joh 11, 23-27; Rom 8, 29-39; 1 Joh 4, 13; Fil 4, 1-4; Joh 10, 26-30

6.6 Å miste og gjenvinne frelsen: Den gjenfunne sønnen – den gjenfunne datteren

Den som vender seg bort fra Gud og ikke omvender seg i tide, er i Guds øyne åndelig død og fortapt. Men den gode nyheten er: Gud søker alle! Hvert menneske har muligheten til når som helst å vende tilbake til sin himmelske Far og finne nytt liv. Faderen i himmelen tar imot alle omvendte med åpne armer og stor glede!

Og hvilken glede hersker i himmelen når han eller hun i tide i dette livet endrer holdning, omvender seg og kommer til nytt liv!

Jak 4, 4-10 Meng

4 Dere som har vendt dere bort fra Gud! Vet dere ikke at vennskap med verden er fiendskap mot Gud? Den som vil være venn med verden, viser seg å være Guds fiende. 5 Eller tror dere at Skriften gjør tomme ord når den sier: «Den Ånd som bor i oss, har et misunnelig begjær»? 6 Men desto rikere er den nåde han gir. Derfor står det: «Gud motstår de hovmodige, men de ydmyke gir han nåde.» 7 Underordner dere derfor Gud og motstå djevelen, så vil han flykte fra dere. 8 Nærmer dere Gud, så vil han nærme seg dere; rens hendene, dere syndere, og hellig hjertene, dere tvetydige! 9 Føl deres elendighet, sørg og gråt! La deres latter bli til sorg og deres glede til bedrøvelse! 10 Ydmyk dere for Herren, så vil han opphøye dere!

Lk 15, 6-7 Meng

«Gled dere med meg! For jeg har funnet igjen min sau [sønn og datter] som var tapt.» 7 Jeg sier dere: På samme måte vil det være større glede i himmelen over én eneste synder som omvender seg, enn over nittini rettfærdige som ikke trenger omvendelse.

Jak 5, 19-20 Meng

19 Mine brødre, hvis noen av dere har kommet bort fra sannheten, og en annen fører ham tilbake, 20 så skal han vite at den som fører en synder tilbake fra hans villfarelse, skal redde hans sjel fra døden og dekke over en mengde synder.

Luk 15, 6-7; Luk 15, 6-7; Jak 5, 19-20; Luk 15, 7+9-10, 31-32; 1 Joh 5, 16-18

6.7 Kjennetegn på sanne frelste

Kjennetegnet på virkelig frelste etterfølgere av Jesus er kjærligheten til Gud, uttrykt i å holde hans bud, kjærligheten til trosbrødrene og alle mennesker. Den som ikke har en av disse, er ikke (lenger) en etterfølger av Jesus. Og kjærligheten til Gud kan til og med defineres presist: Den som elsker Gud, holder (i prinsippet) hans bud og elsker sine trosbrødre

og -søstre. Det er kjennetegnet på dem som er gjenfødt. Gjennom troen på Jesus og gjenfødselen får Jesu etterfølger kraft til å overvinne verden og synden.

Joh 15, 9-11 Meng

9 Som Faderen har elsket meg, så har også jeg elsket dere. Bli i min kjærlighet! 10 Hvis dere holder mine bud, blir dere i min kjærlighet, slik jeg har holdt min Faders bud og blir i hans kjærlighet. 11 Dette har jeg sagt til dere for at den glede jeg har, også skal være i dere, og for at deres glede skal bli fullkommen.

1 Joh 4, 20-21 1 Joh 5, 1-5 Meng

4, 20 Hvis noen sier: «Jeg elsker Gud», men hater sin bror, er han en løgner. For den som ikke elsker sin bror, som han ser, kan umulig elske Gud, som han ikke ser. 21 Og dette budet har vi fra ham: Den som elsker Gud, skal også elske sin bror. ... 5, 1 1 Alle som tror at Jesus er Guds salvede, er født av Gud, og alle som elsker sin far, elsker også hans barn. 2 Ved dette kjenner vi at vi elsker Guds barn, når vi elsker Gud og holder hans bud. 3 For det er kjærlighet til Gud at vi holder hans bud, og hans bud er ikke tunge. 4 For alt som er født av Gud, overvinner verden, og dette er seierskraften som har overvunnet verden: vår tro. 5 Men hvem er det ellers som overvinner verden, uten den som tror at Jesus er Guds Sønn?

1 Tim 5, 24-25 Meng

24 Hos noen mennesker er syndene åpenbare og kommer frem for dommen allerede på forhånd; hos andre blir de først kjent etterpå . 25 På samme måte er også de gode gjerninger åpenbare, og de som ikke er det, kan ikke forbli skjult (på lang sikt).

Joh 15, 9-11; 1 Joh 4, 20-21; 1 Joh 5, 1-5; 1 Tim 5, 24-25; 1 Joh 5, 18; Åp 13, 8-10; Åp 19, 4-5; Åp 21, 27

6.8 ndsynd mot Den Hellige Ånd

Bibelen omtaler flere steder det alvorlige temaet synd mot Den Hellige Ånd. Det blir tydelig at det dreier seg om en bestemt holdning i hjertet overfor Guds virke, som fører til endelig frafall og ikke lenger er villig til

omvendelse. Denne synden kan ikke tilgis, verken i denne verden eller i den kommende.

1. Evangeliene

Mt 12, 31-32 Meng

31 Derfor sier jeg dere: Alle synder og blasfemier vil bli tilgitt menneskene, men blasfemi mot Ånden vil ikke bli tilgitt. 32 Selv om noen taler et ord mot Menneskesønnen, vil det bli tilgitt ham, men den som taler mot Den hellige ånd, vil ikke bli tilgitt, verken i denne verden eller i den kommende.

Mk 3, 28-30 Meng

28 Sannelig sier jeg dere: Alle synder vil bli tilgitt menneskene, også blasfemiene, uansett hvor mange de måtte uttale; 29 men den som gjør seg skyldig i blasfemi mot Den hellige ånd, vil ikke få tilgivelse i evigheten, men er skyldig i en evig synd» – 30 (sa Jesus) fordi de hevdet at han var besatt av en uren ånd.

Lk 12, 10 Sl

Og alle som taler et ord mot Menneskesønnen, skal bli tilgitt; men den som spotter Den hellige ånd, skal ikke bli tilgitt.

Jesus advarer inntrengende mot blasfemi mot Den Hellige Ånd. Dette skjer ikke av uvitenhet, men mot bedre vitende:

Fariseerne så Jesu mirakler gjennom Guds Ånd, men tilskrev dem djevelen. Denne holdningen avslører et forherdet hjerte som vedvarende motsetter seg Den hellige ånds virke. Her er det ikke lenger mulig å få tilgivelse, fordi det ikke lenger er vilje til omvendelse. Men den som ydmykt åpner seg for Guds virke og erkjenner sin egen synd, har håp om tilgivelse.

2. Hebreerbrevet

Heb 6, 4-6 Meng

4 For det er umulig å fornye til omvendelse dem som en gang har fått opplysning og smakt den himmelske gave og blitt delaktige i Den hellige ånd 5 og smakt det kostbare Guds ord og krefte i den kommende

verden 6 og likevel har falt fra, for de korsfester på nytt Guds Sønn for seg selv og utsetter ham for spott.

Hebr 10, 26-29 Meng

26 For når vi med vilje synder etter å ha fått kunnskap om sannheten, er det ikke lenger noe offer for syndene våre igjen, 27 men bare en fryktelig ventetid på dommen og ildens begjær, som skal fortære de ulydige.

Hebreerbrevet beskriver mennesker som har hatt ekte erfaringer med Gud – opplyst, delaktige i Den Hellige Ånd, smakt Guds gode ord – og likevel faller fra. I Hebr 6, 6 står det at en fornyelse til omvendelse er «umulig». Ikke fordi Gud ikke ville tilgi, men fordi de berørte selv har blitt uimottakelige for omvendelse. Heb 10 bekrefter dette synet og gjør det klart: Den som med vilje fortsetter å leve i synd etter å ha erkjent sannheten, forakter Kristi offer og «nådeånden». Han trækker på blodet i pakten.

3. 1. Johannesbrev

1 Joh 5, 16 Sl

Hvis noen ser sin bror synde, en synd som ikke fører til døden, skal han be, og han vil gi liv til dem som ikke synder til døden. Det finnes en synd som fører til døden; for den sier jeg ikke at han skal be.

Johannes skiller mellom synd som fører til døden og synd som man skal be for. Når det gjelder synd som fører til døden, fraråder han bønn. Denne skillet antyder at det finnes synder som uttrykker en så dyp forherdelse mot Gud at selv andres bønner ikke lenger har noen virkning.

Konklusjon: Synd mot Den Hellige Ånd er ikke en engangshendelse, men en bevisst, vedvarende avvisning av Guds sannhet til tross for klar erkjennelse. Den som setter seg over Guds verk, forvrenger det eller spotter det, gjør omvendelse umulig – ikke fordi Gud ikke lenger vil tilgi, men fordi vedkommende ikke lenger føler anger. Og en uomvendelig person kan ikke og vil ikke bli tilgitt av Gud. Det er håp for alle som fortsatt frykter å krysse denne grensen – for Guds nåde er alltid virksam der ekte omvendelse finner rom. Det nye testamentet oppfordrer

derfor til stadig årvåkenhet, ydmykhet og tidlig omvendelse, slik at hjertet ikke blir forherdet av synd.

6.9 Sammendrag: Grensene for frelsen

1. Guds uforanderlige kjærlighet og frelsens grenser

Frelsen er en gave fra Gud som er grunnlagt i hans kjærlighet. Han ønsker ikke at noen skal gå fortapt (2 Pet 3,9), men at alle skal omvende seg og finne evig liv. Likevel er det hver enkelt persons ansvar å holde seg på livets smale vei.

- **Ordforbrytelser og deres konsekvenser:** Selv om lettsindige ord kan bedrøve Den hellige ånd, forblir Gud i sin trofasthet villig til å tilgi (1 Joh 1, 9).
- **Tap av frelse gjennom bevisst frafall:** Den som forblir hardhjertet, risikerer sin frelse – men Guds hånd forblir utstrakt så lenge noen er villig til å omvende seg.
- **Han forblir trofast:** Selv om vi er utro, forblir han trofast (2 Tim 2, 13). Hans nåde er større enn våre svakheter, og han kjemper for oss, slik at vi ikke skal gå tapt.

2. Guds nåderom og dets vide grenser

Gud gir sine barn rom for omvendelse og tålmodighet på troens vei. Han kjenner våre kamper og lar oss ikke falle, så lenge vi ikke bevisst vender oss bort fra ham.

- **Eskaleringsstadiene i nedgangen:** Selv når troende snubler, holder Guds nåde dem fast. Han reiser dem opp så lenge de er villige til å omvende seg.
- **Eksempler fra Bibelen:**
 - Galaterne vaklet i troen, men Paulus kjempet for dem fordi Gud ikke ville gi opp dem.

- Korinterne levde i uorden, men Gud arbeidet gjennom Paulus for å gjenopprette dem.
- **Forbli i Kristus:** Gud styrker oss, slik at vi kan forbli i Kristus. Men den som bevisst og endelig skiller seg fra ham, trer ut av hans frelsende nåde – men til siste åndedrag forblir hans kall til å vende tilbake.

3. Frelsens visshet og ansvar – Guds interesse for vår frelse

Guds største ønske er vår frelse. Den som stoler på ham, kan være sikker på at han ikke bare frelser én gang, men også bevarer (Joh 10, 28-29).

- **Å gjøre Guds vilje:** Ikke som en byrde, men av kjærlighet til ham (Mt 7, 21).
- **Frukt som er nødvendige for frelsen:** Kjærlighet til troens brødre og søstre, ydmykhet, tilgivelse og trofasthet.
- **Det som bærer oss:** Ikke våre prestasjoner, men Guds trofasthet. Selv når vi faller, løfter han oss opp – så lenge vi ikke bevisst avviser hans frelsende virke.

4. Den fortapte sønn – Guds åpne armer for dem som vender tilbake

Selv om noen fjerner seg fra Gud, forblir hans faderhjerter fullt av kjærlighet.

- **Gud gir ikke opp noen for tidlig:** Den som fjerner seg, er åndelig død – men Gud søker ham.
- **Den himmelske glede over hver og en som vender tilbake:** «Gled dere med meg! For jeg har funnet igjen min sau som var gått tapt ()» (Luk 15, 6-7).
- **Uendelig nåde:** Ingen avgrunn er for dyp for Guds barmhjertighet.

5. Frelsens visshet – Guds uoppløselige trofasthet

Vår frelse er ikke skjør. Den som lever med Gud, kan vite at han blir holdt fast.

- **Gud bevarer sine barn:** Ingen kan rive dem ut av hans hånd (Joh 10, 28).
- **Den Hellige Ånds segl:** Vår frelse er sikret i Kristus (Ef 1, 13).
- **Gud selv virker i oss:** Han gir oss kraften til å holde oss på livets vei (Fil 2,13).

6. Kjennetegn på de som er virkelig frelst – kjærlighet som grunnlag

Det sanne kjennetegnet på de frelste er ikke fullkommenhet, men kjærlighet.

- **Kjærlighet til Gud kommer til uttrykk i lydighet:** Den som elsker Gud, holder hans bud.
- **Kjærlighet til brødre og søstre er uunnværlig:** Den som elsker Gud, elsker også brødrene og søstrene i troen.
- **Guds kraft overvinner verden:** Vår tro er nøkkelen til å forbli i hans nåde.

7 Sammendrag, utsikter

7.1 Fortapt, tilsynelatende eller virkelig frelst?

Alle mennesker lever av natur fra Gud og går glipp av sin egentlige bestemmelse: å elske Gud, sin Skaper, å tjene ham og tilbe ham. I denne tilstanden er de fortapt og går mot evig fortapelse – ikke bare på grunn av sin fjernhet fra Gud, men på grunn av de synder de konkret har begått. Frelse finnes bare gjennom Jesus Kristus, Guds Sønn, som kom til denne verden som sann Gud og sant menneske, levde for oss, døde på korset og sto opp fra de døde på den tredje dagen. Han sitter nå ved Faderens høyre hånd i himmelen. Bare gjennom ham kan vi finne tilgivelse og komme inn i et helbredet, forsonet forhold til Gud.

En ekte omvendelse til Jesus Kristus er det avgjørende vendepunktet i et menneskes liv. Det er mer enn bare å be en bønn eller å tilhøre en kirke utad. Det handler om en indre omvendelse av hele hjertet til Jesus som Herre og Frelser. Uten denne omvendelsen, som Bibelen beskriver som gjenfødelse, forblir mennesket – selv om det kaller seg kristent – åndelig dødt og evig fortapt. Det nye testamente viser tydelig: Ikke alle som sier «*Herre, Herre*», skal komme inn i Guds rike, men bare den som gjør Faderens vilje. Selv mennesker som anser seg for å være fromme og kanskje er aktive i kirkelige kretser, kan til slutt stå foran Jesus og høre hans rystende ord: «*Jeg har aldri kjent dere. Gå bort fra meg!*»

Forskjellen mellom et ekte liv i Jesus og et åndelig dødt navnekristendom ligger i om noen virkelig er blitt grepet av Guds kjærlighet, har erkjent sin synd og overgitt sitt liv til Jesus. Den som opplever denne sanne omvendelsen, mottar tilgivelse, Den Hellige Ånd og et nytt hjerte. Han blir forvandlet fra innsiden. Det viser seg i en voksende kjærlighet til Gud og mennesker, i et ønske om helliggjørelse og i at man følger Jesus, selv om det krever ofre. Denne nye livsretningen er kjennetegnet på ekte frelse. Den forblir ikke usynlig, men blir synlig gjennom frukt i livet – ikke som perfeksjon, men som et gjenkjennelig streben etter Guds vilje.

En død tro er derimot ofte vanskeligere å gjenkjenne, fordi den kan se lik ut utad: kirkegang, kristne tradisjoner, kanskje til og med et moralsk liv. Men det avgjørende mangler: det levende forholdet til Jesus, som viser seg i kjærlighet, lydighet og tillit. Den som bare stoler på religiøse prestasjoner eller en engangsbekjennelse eller en første erfaring med Kristus, lever i selvbedrag. Kjernen i frelsen er alltid nåde – men denne nåden forvandler. Den som virkelig har mottatt nåden, forblir ikke i synd og likegyldighet, men opplever Guds kraft til forandring.

Ekte frelse omfatter altså ikke bare en engangsbekjennelse til Jesus, men et liv som forblir i fellesskap med ham. Dette fellesskapet næres gjennom bønn, bibellesning og livet i menigheten, hvor man opplever oppmuntring og også korreksjon. For å følge Jesus betyr å forbli på hans smale vei. Det er ingen enkel vei – det er prøvelser, tilbakeslag og tvil. Men den som holder seg på denne veien, opplever Guds bevarende nåde. Denne nåden bærer oss gjennom alle svakheter, men kaller oss også stadig til omvendelse når vi kommer på avveie.

Det er spesielt farlig når noen luller seg inn i en falsk trygghet fordi de holder fast ved ytre ting: «*Jeg er døpt*», «*Jeg går i kirken*», «*Jeg gjør jo gode gjerninger*». Men hvis hjertet ikke er fylt av ekte kjærlighet og hengivenhet til Jesus, er disse tingene verdiløse. Bibelen viser tydelig at man også kan gjøre mirakler i Jesu navn og likevel gå fortapt til slutt hvis man ikke har et forhold til ham.

Det avgjørende spørsmålet er altså ikke hvor ofte man ber, hvor mye man gir i gave eller hvilke titler man har i menigheten – men: Kjenner jeg Jesus? Lever jeg av hans kjærlighet? Er jeg lydig mot ham, selv om det koster meg noe? Elsker jeg Jesus? Disse spørsmålene er ikke til for å gjøre oss usikre, men for å hjelpe oss å undersøke vårt hjerte ærlig. For Jesus selv sier: «*Bli i meg, så blir jeg i dere.*» Den som lever i denne forbindelsen, kan være sikker på at Guds nåde vil føre ham til målet.

Sann frelse i Jesus betyr å ta imot ham som Herre – ikke bare teoretisk, men praktisk. Det betyr å vende seg bort fra synden og følge ham. Det betyr å lytte til hans ord og omsette det i hverdagen. Den som lever slik, opplever nådens trygghet. Men den som stoler på sine egne gjerninger eller på kirkelige tradisjoner, lever i fare. Det nye testamente gjør det

klart: Den troen som frelser, er en aktiv, lydig tro. Den næres av nåden, men viser seg i livets praksis.

7.2 Frelse skjer NÅ gjennom tro uten gjerninger, og evig frelse skjer gjennom tro som blir synlig gjennom gjerninger.

I Det nye testamente brukes de greske nøkkelordene for frelse (G4991 – σωτηρία – soteria) og frelst (G4982 – σώζω – sozo) og deres avledninger like ofte både for den frelse som allerede er skjedd gjennom Kristus ved vår omvendelse, og for den fremtidige frelse. Denne fremtidige frelsen vil inntreffe når Jesus kommer tilbake og vi går fra dette jordiske, fristelsesfulle livet inn i det fullkomne oppstandelsesfelleskapet med ham, hvor vi verken vil synde eller dø. Denne fremtidige frelsen blir i denne boken omtalt som «evig frelse».

Etter vår første frelse befinner vi oss i mellomtiden på vei mot denne andre, evige frelsen. Kristus har frelst oss – og han vil frelse oss. Han har frelst oss – og han vil frelse oss. Som forskudd på denne endelige frelsen ga han oss sin Ånd ved vår første frelse, som et pant på vår fremtidige, fullkomne frelse.

En undersøkelse av alle 545 frelsesrelaterte bibelvers i kapittel 2 viser: De rundt 250 versene som omhandler den første frelsen, er alltid knyttet til Guds kjærlighet, hans nåde og aksept. De rundt 250 bibelversene som omhandler den andre, evige frelsen, er derimot alltid knyttet til vår vedvarende tro, synlig i troens gjerninger og i våre handlinger.

Nåde – ja, ja og igjen ja! Men likevel menneskelig ansvar for å forme et liv til Guds ære ut fra denne nåden – likevel ja, ja og igjen ja!

Evangeliet er ikke bare det gode budskapet om Guds kjærlighet som frelser oss. Det er samtidig Guds kall til å adlyde ham fra nå av, fordi Jesus er Herren. Den som tar imot Guds kjærlighet og i tro lar Jesus komme inn i sitt liv som Herre, elsker Jesus. Og den som elsker Jesus, gjør noe for ham. For Guds kjærlighets språk er handling.

Den som opplever Guds kjærlighet og forblir kald og likegyldig – eller senere blir avstumpet – begir seg ut på veien til misbruk av nåden. Men Gud lar ikke sin nåde bli misbrukt.

Ved dommedag, som avgjør om man får evig liv, handler det alltid om gjerninger – men på grunnlag av ufortjent nåde.

Betyr dette at evangeliet er opphevet? Tross alt beviser Paulus i Romerbrevet, særlig i kapittel 1-3, at alle mennesker er syndere og at ingen blir frelst gjennom egne gjerninger. Ja, det er håpløst å forsøke å fortjene frelsen gjennom egne prestasjoner. Dette gjelder vår første frelse, inngåelsen av det forsonte forholdet til Gud.

Men når det gjelder den endelige, evige frelsen, sier Paulus også i Romerbrevet:

Rom 2, 6-8 Meng

[Gud] 6 som vil gjengjelde hver og en etter hans gjerninger, 7 nemlig evig liv (vil han gi) dem som utholdende holder fast ved gode gjerninger og søker herlighet, ære og uforgjengelighet; 8 men (sin) vrede og harme dem som er hardnakkede og ikke adlyder sannheten, men tjener urettferdigheten.

Hvordan henger dette sammen? Blir vi til slutt frelst gjennom gjerninger? Blir ikke evig liv bare gitt til dem som tror på Jesus Kristus?

Ja, det passer sammen: De som tror på Jesus Kristus, er de som er lydige i troen (Rom 1, 5). Deres liv er preget av en avgjørende egenskap: De gjør utholdende det gode og streber etter Guds herlighet, ære og uforgjengelighet.

Dette er beskrivelsen av dem som har hørt Guds kall i evangeliet, blitt rettferdiggjort og frelst ved hans nåde og forblir på veien til evigheten. Gud vil gi dem evig liv etter deres gjerninger. Men disse gjerningene er ikke årsaken til deres frelse. Deres frelse er alene grunnlagt på Jesus Kristus og deres tro på evangeliet. Men de har forandret sin holdning, omvendt seg og følger Gud i troens lydighet. Deres troens gjerninger er en følge av deres frelsende tro og samtidig en forutsetning for at de skal

nå målet. Det er ikke den gode begynnelsen alene som frelser, men den trofaste vandringen til enden.

Jesus selv gjør dette klart: Bred er porten og bred er veien som fører til fortapelse, og mange er de som går den. Smal er porten og trang er veien som fører til livet. Porten alene er ikke nok – veien hører alltid med.

Jakob bekrefter dette: Tro uten gjerninger er død. En slik tro kan ikke frelse. Ekte tro blir først levende og fullendt gjennom gjerninger.

Troens gjerninger frelser oss ikke i seg selv. Men virkelig frelsende tro viser seg i troens gjerninger – som på sin side bekrefter vår frelse.

Guds nåde i Jesus Kristus har ifølge disse to avsnittene fire virkninger og hensikter for oss troende – og alle er en del av Guds plan om å gi oss evig liv. Denne veien begynner med vår omvendelse, og **Guds nåde lærer oss**

- til å tjene den levende og sanne Gud,
- å fornekte ugudelighet og verdslige begjær,
- å leve fornuftig, rettferdig og gudfryktig i denne verden
- å vente på det salige håp og den herlige tilsynecomsten av vår store Gud og frelser Jesus Kristus.

Er denne ventetiden på Herren virkelig nødvendig for frelsen? Ja, det er en del av vår frelse som er forordnet av Gud.

Den som hører og tror på Kristi ord, mottar umiddelbart evig liv. Han eller hun trenger ikke å vise til noen gjerninger for å bli akseptert. Mennesket står umiddelbart i det rette forholdet til Gud og er hos Gud når det dør.

Men den som ikke vil høre Guds Sønns røst, vil ha levd sitt liv i ondskap og til slutt høre dommen om fortapelse.

Her blir det klart: Å høre i bibelsk forstand er ikke bare å lytte, men alltid å høre for å adlyde. Den som tror, adlyder – og den som ikke adlyder, tror ikke. Derfor snakker Det nye testamente ofte om «troens lydighet».

Ekte tro på Jesus omfatter hele personligheten og har klare konsekvenser: Den viser seg ved at vi hører på Gud og gjør gode gjerninger. Å gjøre godt – av kjærlighet til Gud og mennesker – er den guddommelige målestokken for frelsende tro. Den som lever i denne holdningen, beviser sin tros ekthet og vil, fordi han virkelig tror, bli frelst. Men den som gjør det onde, tror ikke på Jesus – og går fortaapt. Disse menneskene har aldri hørt Jesu kall eller vendt seg bort fra det.

Joh 5, 24 Slt

*[Jesus Kristus taler] 24 Sannelig, sannelig sier jeg dere: **Den som hører mitt ord og tror på ham som har sendt meg, har evig liv** og kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet.*

Joh 5, 28-29 Meng

*28 Ikke undre dere over dette! For den time kommer da alle som hviler i gravene, skal høre hans røst, 29 **og de skal komme fram: de som har gjort det gode, til oppstandelse til liv**, men de som har gjort det onde, til oppstandelse til dom.*

Jes 50, 4-5 Meng

4 Herren Gud har gitt meg en tunge som en disippel, for at jeg skal kunne oppmuntre de trette; han vekker meg hver morgen, han vekker mitt øre, så jeg kan lytte til hans ord. 5 Herren Gud har åpnet mitt øre, og jeg har ikke vært motvillig, jeg har ikke trukket meg tilbake.

Mk 12, 28-31 F

***Hør, Israel** – Herren er vår Gud, Herren alene. Og du skal **elske Herren din Gud** av hele ditt hjerte, av hele din sjel og av all din kraft – og din neste som deg selv.*

3 Joh 1, 11 Meng

*Kjære, ta **ikke** det onde til etterfølgelse, men det gode: den som **gjør** det gode, er av **Gud**; den som **gjør** det onde, har **ikke** sett **Gud**.*

Jak 2, 17 Slt

17 Slik er det også med troen: Hvis den ikke har gjerninger, er den i seg selv død.

Heb 9, 28 Meng

28 På samme måte vil også Kristus, etter at han én gang er blitt ofret for å ta bort manges synder, for andre gang, uten (forbindelse til) synd, komme til dem som venter på ham, for å frelse dem.

Rom 3, 28 Slt

28 Så kommer vi nå til den konklusjon at mennesket blir rettfærdiggjort ved troen, uten gjerninger etter loven.

Rom 2, 6-8 Meng

[Gud] 6 som vil gjengjelde hver og en etter hans gjerninger, 7 nemlig evig liv (vil han gi) dem som utholdende holder fast ved gode gjerninger og søker herlighet, ære og uforgjengelighet; 8 men (sin) vrede og harme dem som er hardnakkede og ikke adlyder sannheten, men tjener urettferdigheten.

Rom 8, 13 Slt

13 For hvis dere lever etter kjødet, skal dere dø; men hvis dere ved Ånden dreper kroppens gjerninger, skal dere leve.

Rom 2, 6-11; Rom 3, 28; Rom 5, 1; Rom 8, 13; Rom 6, 20-23; Apg 5, 32; Rom 1, 5; Hebr 5, 9; 1 Petr 4, 17; Mk 16, 16; Rom 2, 8; Gal 5, 7; 2 Tess 1, 8; 1 Petr 4, 17; Mt 7, 14; Jak 2, 14-26; Jes 50, 4-5; Mk 12, 28-31; Joh 5, 24; Hebr 5, 9; Hebr 11, 8; Hebr 13, 17; Rom 1, 5; Apg 6, 7; Jak 2, 17; 3 Joh 1, 11

7.3 Også evig frelse skjer bare av nåde og trofasthet og Guds barmhjertighet

Det er Guds nåde og trofasthet og den tro (og de gjerninger) som de har frembrakt i meg etter min frelse, som bevarer meg i frelsen, men som en gang ble gitt meg helt av nåde og vil bli gitt meg fullt ut.

Hvorfor skulle vi ellers **håpe** på Kristi nåde på den dagen (evigheten), når vi kan være sikre på den (1 Pet 1, 13)? Og hvorfor må en Onesiforus, som Paulus virkelig anser som gjenfødt (Filemon 1, 10), og som tjener Kristus upåklagelig etter beste evne og samvittighet, først finne «barmhjertighet» hos Herren på «den dagen»? Svaret er: *Til slutt er det*

bare Kristi nåde og barmhjertighet som redder en gylden tro ved overgangen til evigheten. Ingen kommer til slutt til himmelen gjennom egne prestasjoner, det er fortsatt ufortjent nåde som grunnlag. Men Gud har vevd vår del – tro (troens gjerninger) – så tett sammen med sin del – Guds bevarende kraft og nåde – at det blir et uoppløselig hele som bare er effektivt i sin helhet og når målet.

Den evige frelse er for dem som ikke misbruker den nåde som er gitt dem gratis, men viser seg verdige og gjør noe av denne nåden til Guds ære. Og det er vår barmhjertige, men også hellige Herre som avgjør dette.

1 Petr 1, 13 Sl

*13 Derfor, omgjord dere med deres sinn, vær nøkterne og **sett hele deres håp til den nåde som skal bli dere til del ved Jesu Kristi åpenbaring.***

2 Tim 1, 16-18 Meng

16 Herren vise sin barmhjertighet mot Onesiforus' hus, for han har ofte styrket meg og ikke skammet seg over mine lenker, 17 men etter at han kom til Roma, søkte han ivrig etter meg og fant meg også. 18 Herren (Jesus) la ham finne barmhjertighet hos (Gud) Herren på den dagen! Hvor mange viktige tjenester han ellers har gjort (oss) i Efesos, vet du selv best.

Rom 5, 21 Sl

21 For slik synden har hersket i døden, slik skal også nåden herske gjennom rettferdighet til evig liv gjennom Jesus Kristus, vår Herre.

1 Pet 1, 13; 2 Tim 1, 16-18; Rom 5, 21; Filem 1, 10

7.4 Lønnen for å følge Kristus

Nåde og ansvar

Bibelen lærer oss at evig liv både er en ufortjent gave fra Guds nåde og en belønning for et trofast og lydig liv i Jesu etterfølgelse. Disse to aspektene hører uatskillelig sammen: nåde og ansvar.

Ekte tro er synlig

Den som virkelig tror, elsker Kristus og tjener ham. Disse gjerningene bekrefter troen og viser at den er ekte. Frelsende tro viser seg alltid i handling.

Gave og løfte om belønning

Evig liv er dermed en gave til alle som oppriktig stoler på Jesus, og samtidig er det forbundet med løftet om en belønning. Den troendes trofasthet og hengivenhet på jorden avgjør størrelsen på belønningen i himmelen. Noen blir rikelig belønnet fordi de har tjent Gud trofast i kjærlighet og lydighet. Andre blir frelst, men uten spesiell lønn, fordi deres gjerninger ikke hadde varig verdi. Men det finnes også en alvorlig advarsel om at den som lar de mulighetene Gud har betrodd ham ligge ubrukt og forblir åndelig trøtt, til slutt kan bli forkastet og gå tapt.

Lignelsen om talentene

Jesus viser dette blant annet i lignelsen om talentene. Den som forøker det han er betrodd, blir belønnet og får større ansvar i evigheten. Den som imidlertid ikke gjør noe med det han har mottatt, blir kastet ut i den ytterste mørke til de vantro.

Prøvelse og lønn ifølge Paulus

Paulus snakker om at en kristens gjerninger til slutt vil bli prøvet i ilden. Den som trofast bygger på Kristus, vil hans gjerninger bestå, og han vil motta lønn. Den som derimot lever med falske motiver eller likegyldighet, vil hans gjerninger brenne opp. Han kan bli frelst, men bare som gjennom ild – uten spesiell lønn.

Hjertets holdning er avgjørende

Ikke alle gjerninger for Gud blir automatisk belønnet. Det avgjørende er hjertets holdning, lærer Jesus oss i Bergprekenen. Den som tjener av kjærlighet til Kristus og ikke for å behage mennesker, vil bli rikelig belønnet av Gud. Den som derimot søker menneskers bifall, har allerede mottatt sin lønn her og vil gå tomhendt ut i evigheten.

Sann storhet gjennom tjeneste

Sann storhet i Guds rike ligger i tjenesten. Den som ydmyker seg selv og tjener andre i kjærlighet, vil bli opphøyet i evigheten og rikelig belønnet.

Veien til storhet i himmelriket

Ja, vi kan ønske å være store i himmelriket, men veien dit er å TJENE, å gjøre selv det vi sier og lærer, og å lide for Kristi skyld. Og likevel kan vi være helt avslappede og trenger ikke å involvere oss i noen tilsynelatende maktkamp. Rangeringen i himmelen vil til slutt være slik som Faderen i himmelen har forutsett.

Sammendrag: Tro som gir lønn

Oppsummert gjør Det nye testamente det klart: Evig liv er en nådegave til alle som stoler på Jesus i troen. Men denne frelsende troen viser seg alltid i et liv preget av kjærlighet, tjeneste og trofasthet. Den som lever slik, vil ikke bare arve evig liv, men også motta rik lønn i evigheten. Men den som misbruker den mottatte nåden på en likegyldig eller egoistisk måte, risikerer å ende opp med tomme hender i evigheten eller til og med miste sin frelse.

7.5 Det er harde ord, hvem kan høre dem? Om Guds pedagogikk og balansen i vår nåværende forkynnelse

Er du ikke enig eller helt uenig i konklusjonen og budskapet i denne boken? Det ble Jesus også beskyldt for av mange av dem som fulgte ham, i Johannes-evangeliet, med hensyn til hans tale. Spørsmålet er snarere om den «harde talen» er riktig eller feil.

Jeg har en oppgave til deg før du leser videre. Den krever litt tid, innsats og omhu, men det er bare meningsfullt å lese videre her hvis du gjør den:

1. **Noter eller merk alle løfter fra Gud og Jesus og alle oppmuntrende vers bare fra Matteusevangeliet.**

Hvor mange prekenes har du hørt om dette?

2. I neste trinn **noterer** eller **markerer** du alle **åpne advarsler eller trusler** fra Jesus i **Matteusevangeliet**.

Sammenlign deretter: *Hvor mange prekener, andakter eller bibelstudier har du allerede hørt om dette?*

Gjenspeiler det du hører fra Guds ord gjennom andre, på en balansert måte det Jesus sa? Hvis ikke, har du fått presentert en ensidig Jesus, og du har et forvrengt bilde av hvordan Jesus er.

Oppmuntring og krav – et balansert evangelium?

Jeg har selv undersøkt Matteusevangeliet nærmere som eksempel. For dette har jeg delt alle tekstpassasjer inn i fire områder og markert dem med farger, og til slutt evaluert dem (for mer informasjon, se «Oversikt» på nettsiden). Resultatet er som følger:

I Matteusevangeliet ser vi en bemerkelsesverdig balanse mellom Guds trøst og krav.

Omtrent 15 % av teksten inneholder oppfordringer om hva vi som troende skal gjøre, mens 13 % understreker trøst, løfter og Guds kjærlighet. Den største delen, omtrent 32 %, er imidlertid viet til Jesu harde tale, som kunngjør advarsler, konsekvenser og dom. Omtrent 40 % av teksten er nøytral.

Denne vektingen utfordrer oss: Oppfatter vi Jesus i hele hans sannhet, eller tar vi bare opp de behagelige aspektene av hans budskap?

I dagens prekenlandskap – også i det evangelikale miljøet – blir nesten utelukkende Guds godhet og barmhjertighet vektlagt. Hans hellighet og det alvorlige kravet som også rettes mot troende, blir ofte neglisjert. Resultatet? Et forvrengt evangelium som gir et ensidig bilde av Gud og skaper etterfølgere som ikke virkelig kjenner ham i sin helhet og følger ham med full alvor. Men Bibelen viser tydelig: Guds hellighet er like sentral som hans kjærlighet.

Dette gjelder ikke bare Matteusevangeliet, men også de øvrige skriftene i Det nye testamente. Men Gud, som en god lærer som vet at vi fremfor alt trenger mye oppmuntring som Jesu etterfølgere, fremstiller ofte

svært alvorlige forhold på en pedagogisk følsom måte, slik at de blir lettere å akseptere for oss.

Eksempler fra brevene – oppmuntring og klare grenser

Apostlene og Jesus selv understreker ofte vanskelige, men nødvendige sannheter i sitt budskap, innlemmet i trøst og oppmuntring.

1. Renhet og hellighet – «Flykt fra utukt!» (1 Kor 6, 15-20)

Paulus oppfordrer korinterne til å være bevisste på at de tilhører Kristus og til å ære Gud gjennom renhet. Her tar han utgangspunkt i det positive, uten å komme med trusler. Likevel blir det klart i andre passasjer : Fortsatt utukt fører til utestenging fra Guds rike. Positiv oppmuntring og klare advarsler er begge nødvendige.

2. Hengivenhet til den sanne Kristus – «Ingen annen Jesus!» (2 Kor 11, 2-4)

Paulus formaner menigheten kjærlig om ikke å la seg forføre. Han sammenligner dette med Evas fristelse, som endte i åndelig død. Selv om den advarende konsekvensen bare antydes, er budskapet klart: Vår evige frelse avhenger av vår vedvarende hengivenhet til den sanne Kristus og det sanne evangeliet.

3. Livsførsel – «Ingen arv i Guds rike!» (Ef 5, 3-11)

Paulus understreker at Jesu etterfølgere skal leve annerledes. Positiv oppmuntring og klare konsekvenser – som utestenging fra frelsen ved vedvarende synd – går hånd i hånd. Oppfordringen om å ære Gud suppleres med alvorlige advarsler mot et ugudelig liv.

4. Åndelig styrke – «Ta på dere Guds rustning!» (Ef 6, 10-13)

Paulus oppmuntrer til å ta på seg Guds rustning for å vinne den åndelige kampen. Han sier ikke hva som skjer hvis vi ikke gjør dette – antagelig for å rette fokuset mot veien til seier. Likevel er det klart: Denne veien er uten alternativ, og nederlag krever omvendelse og gjenopprettelse gjennom Kristus.

Konklusjon

Forkynn et balansert evangelium

Bibelens budskap viser et spenningsfelt mellom trøst og krav. I vår forkynnelseskultur er det avgjørende å holde begge deler i balanse for å forkynne Guds helhet. Ensidig vektlegging – enten det er bare på kjærlighet eller bare på dom – fører til et forvrengt bilde av Gud og en feilaktig etterfølgelse.

Vår frelse avhenger av et vedvarende trosforhold til Kristus. Dette innebærer at vi erkjenner hele Kristus: den kjærlige frelseren og den rettferdige dommeren. Bare slik kan vi forbli trofaste mot ham, møte ham med ærefrykt og gå livets vei til målet.

7.6 Konklusjoner

Tro, gjerninger og evig frelse

Undersøkelsen av de mange bibelstedene om frelse og tro i Det nye testamente viser tydelig at veien til evig frelse ikke kan reduseres til en engangsbekjennelse. Bibelen fremstiller snarere frelsen som en vei som begynner med omvendelse, men fullendes gjennom et liv i troens lydighet til det siste.

1. **Den frelsende troen er en lydig, aktiv tro:** Analysen viser at ekte frelsende tro alltid griper hele personligheten. Den viser seg i lydighet mot Guds ord og i gode gjerninger. Å høre ordet i bibelsk forstand betyr ikke passiv lytting, men aktiv gjennomføring. Den som tror, følger. Den som tror, gjør godt. Den som tror, forblir på den smale veien.

Jesus selv beskriver evig liv som målet for dem som gjør Guds vilje og gjør godt, mens de som gjør ondt, går til dommen (Mt 7, 15-28; Joh 5, 28-29). Paulus oppsummerer livet til dem som blir evig frelst som et vedvarende liv og streben etter Guds herlighet gjennom gode gjerninger og avskjed fra det onde (Rom 2, 7; Rom 8, 13). Jakob gjør det klart (Jak 2, 17-26) at tro uten gjerninger er død. Troen på Jesus er begynnelsen, men vedvarende lydighet og trofasthet i hverdagen viser at denne troen er ekte.

2. **Frelse er nåde – og likevel kreves det trofasthet til det siste:** Skriften understreker Guds nåde som grunnlaget for all frelse. Ingen blir rettfærdiggjort gjennom gjerninger. Likevel forblir mennesket ansvarlig for å la denne nåden virke i livet. Det nye testamente viser at den endelige frelsen er knyttet til vedvarende tro, som kommer til uttrykk i troens gjerninger. Disse troens gjerninger er ikke årsaken til frelsen, men beviset på at troen er ekte.

Paulus sier i Romerbrevet 2, 6-8 at Gud til slutt vil belønne hver og en etter hans gjerninger: Den som utholder å gjøre det gode, skal få evig liv. Denne teksten er ikke i strid med nåden, men beskriver konsekvensen av et liv som er preget av Guds nåde.

3. **Veien er like nødvendig for frelsen som begynnelsen:** Jesus beskriver veien til frelse som smal og vanskelig. Inngangen gjennom den trange døren er begynnelsen. Men veien selv fører først til den endelige frelsen. Den som gir opp i begynnelsen, vil ikke nå målet. Den frelsende troen viser seg ved at den varer. Nåden gjør oss i stand til å adlyde, men denne adlydigheten forblir nødvendig.
4. **Håp og helliggjørelse er en del av frelsen:** Bibelen gjør det klart at å vente på Kristus og streve etter helliggjørelse er vesentlige elementer i troens vei. I Heb 9,28 står det at Kristus vil vise seg for dem som venter på ham, til frelse. Denne holdningen av å vente er ikke passivitet, men uttrykker seg i et liv i hengivenhet og helliggjørelse.

Skriften viser (Tit 2, 11-13) at Guds nåde ikke bare frelser oss, men også oppdrar oss til et gudfryktig liv (). Forventningen om Kristi gjenkomst styrker oss i helliggjørelsen. Den endelige frelsen er dermed nært knyttet til et liv som leves i håp om Kristus og i avstand fra synden.

5. **Den endelige dommen vil vurdere livets frukt:** Dommen ved tidens ende vil avsløre gjerningene. Jesus og apostlene understreker at det ikke handler om et nytt grunnlag for frelse, men om at troens virkelighet blir synlig. Gjerningene viser om

troen var ekte. Den som har forlatt troen, misbrukt nåden og forblir i synd, vil gå fortapt.

6. **Forsikring om nåde:** Gjennom Guds nåde blir vi frelst. Gjennom Guds nåde forblir vi frelst, selv om vi faller på veien. Gud tar oss alltid imot, uansett hvor ofte vi faller på den smale veien, når vi vender tilbake til ham.
7. **Advarsel mot misbruk av nåden:** Et sentralt resultat av undersøkelsen er advarselen mot en feil forståelse av nåden. Nåden er ikke en fribillett til synd. Den som misbruker nåden, devaluerer den. Skriften advarer mot å forvrengte nåden til utskeielser. Nåden fører til helliggjørelse. Den som forlater helliggjørelsen, forlater nådens vei.
8. **Nåde og ansvar utgjør en enhet:** Bibelen opprettholder spenningen mellom nåde og ansvar. Mennesket blir frelst alene av nåde. Men denne nåden virker i livet. Den som forblir i nåden, blir frelst. Men den som forlater nåden, enten det er gjennom vantro, synd eller lunkenhet, mister frelsen. Menneskets ansvar er å forbli i nåden.

Konklusjon: Resultatene av undersøkelsen fører til en klar og samtidig utfordrende konklusjon: Frelsen er en nådegave som mottas gjennom troen. Men denne troen er en lydig, aktiv tro som varer til enden. Den som slutter å tro på , slutter å adlyde og ikke innretter sitt liv etter Guds vilje, mister frelsens gave.

Ekte nåde er ikke billig, men krever hele vårt liv. Men den gir oss også kraften til å gå denne veien – helt til målet, til evig herlighet med Kristus.

7.7 (Haster) anbefalte praktiske skritt for en trofast og vedvarende etterfølgelse i vår frelse – for enkeltpersoner og Kristi legeme

Jeg anbefaler på det sterkeste følgende praktiske tiltak for å fremme og sikre at vi som enkeltpersoner og som menighet kan følge Jesus trofast og frelsende. Listen er ikke uttømmende.

1. Individuell styrking i troen

- **Styrke håpet:** Guds ord minner oss om Jesu gjenkomst og den evige herlighet.
- **Eksemplariske biografier:** Les livshistorier om troende kristne som trodde til det siste.
- **Teologi om lidelse:** Gjenoppdagelse og undervisning om lidelse og forfølgelse i henhold til Jesu og apostlenes løfter.
- **Fremme av utholdenhet og forpliktelse:** Allerede i oppdragelsen gjennom sport, forpliktende engasjement og forbilder.
- **Oppmuntring og formaning:** Nøkkelen til personlig vekst og forankring i troen.
- **Daglig bibelstudium:** Selvstendig bibellesning beskytter mot overfladisk undervisning og fordyper troen.

2. Tiltak på menighetsnivå

- **Preken og undervisning:** Fremme hengivenhet til Jesus og løsrivelse fra verdslige ting gjennom klare, bibelske prekener.
- **Andaktsmateriale:** Utvikling av dypere bøker og andaktsbøker som formidler bibelske sannheter om frelse og etterfølgelse.
- **Kunst og medier:** Bruk av moderne kristen kunst (f.eks. bilder, teater, filmer) som tydeliggjør veien til evig liv, spesielt en moderne nyversjon av bildet «Den brede og den smale vei».

- **Kulturell sensitivitet:** Undervisning om forskjellen mellom form og innhold i gudstjenesten og livet.
- **Menighetsdisiplin:** Gjenoppdagelse og implementering av bibelsk menighetsdisiplin som svar på økende individualisme.
- **Prekeninnhold:** Skape balanse mellom Guds kjærlighet og hellighet for å fremme ærefrykt for Gud og ekte omvendelse.

3. Viktige læresetninger

- **Rettferdige frukter av omvendelse:** Nødvendige tegn på ekte etterfølgelse og forutsetning for frelse.
- **Frelse gjennom nåde og trofasthet:** Frelsen blir gitt gjennom nåde, men bevares gjennom vedvarende tro og hengivenhet.
- **Tid og ansvar:** Større kunnskap og ressurser innebærer større ansvar overfor Gud. Samtidig blir også den minste trofasthet sett og æret av Gud.
- **Oppdragelse i gudsfrykt:** Opplæring i å skille mellom kulturelle påvirkninger og bibelsk sannhet.
- **Teamarbeid med Gud:** Samarbeid mellom guddommelig nåde og menneskelig ansvar på veien til frelse
- **Oppmuntring gjennom forbilder:** Fremme av etterfølgelse gjennom åndelige forbilder, inkludert Jesus som det ultimate forbilde.

Konklusjon

En balansert lære, personlig hengivenhet og fellesskapsengasjement er avgjørende for å bevare troen og forbli Jesu menighet på veien mot evigheten. Både individuelle og fellesskapelige tiltak er nødvendige for å fremme en dyp og effektiv etterfølgelse.

Vedlegg Motargumenter og svar fra Guds ord

1 *Motargument: «Frelse kommer bare gjennom tro, ikke gjennom gjerninger»*

Man kan innvende at frelse bare er mulig gjennom tro, ikke gjennom gjerninger. Hele Det nye testamente er fullt av dette vitnesbyrdet. Og det er riktig. Ingen fortapt synder i denne verden – og det er vi alle fra fødselen av – kan bli frelst uten et helbredet forhold til Gud. Alle må først bli frelst fra sitt gudfiendtlige liv og vesen og bli et Guds barn gjennom gjenfødselen fra Guds ord. Og dette må skje bevisst gjennom egen erkjennelse av sin synd og Guds nåde – en skinnfrelse av babyer som ikke vet hva som skjer med dem, finnes ikke i hele Skriften. Når noen blir frelst fra sine synder, skjer det bevisst her og nå. Og denne frelsen skjer alene av nåde, uten noen innsats fra egne gjerninger. Med gjenfødselen gir Gud oss kjærlighet til vår herlige frelser Jesus Kristus og Gud Fader, og også kjærlighet til våre brødre og søstre. Han gjør oss i stand til å elske ham og våre trosbrødre og -søstre og følge hans bud gjennom sin Ånd som bor i oss.

Og herfra begynner vårt eget ansvar for å elske Gud og for å forvalte de talenter vi har fått av Gud. Hvert gjenfødt Guds barn vil bare bli evig frelst hvis det – så begavet av Guds frie kjærlighet – som frukt av sin frelse også elsker Gud tilbake i henhold til sin innsikt og sine muligheter – og det er troens gjerninger for Gud, utført ETTER den (tidlige) frelsen.

Motsetningen ligger nå i å ville gjøre gjerninger for enten tidsbegrenset eller evig frelse UTEN forutgående tidsbegrenset frelse, det vil si uten først å bli forsonet med Gud. Slike gjerninger fra det gamle mennesket kan ikke behage Gud, for det er døde gjerninger som utføres av urene syndere i selvtrettferdighet og forsøk på selvforløsning, og som ikke kan gjøre oss rettferdige for Gud.

Derfor, når vi leser i Det nye testamente at syndere uten forutgående forsoning med Gud ønsker å bli frelst gjennom gjerninger, mislykkes de alltid, og Skriften fordømmer deres forsøk på å bli rettferdige for Gud av egen kraft.

«Hvis dere ikke gjør dette og dette, kan dere ikke bli frelst» (etter Apg 15, 1)

Slike (falske) påstander – refererer til det frelsende forholdet til Gud NÅ, ikke til himmelen. Apostlene gjør det klart at det grunnleggende frelste forholdet til Gud NÅ ikke er avhengig av (slike og andre) formelle oppfyllelsskrifter. Og det er heller ikke den evige frelsen. Ingen ren formell oppfyllelse frelser noen, utelukkende ved omvendelsen av Guds kjærlighet til ham og ved den evige frelsen av vår kjærlighet til Gud.

Apostlene kjemper med all sin kraft mot et falskt evangelium som er basert på formelle oppfyllelser som forutsetning.

Vi kommer verken inn i et frelst forhold til Gud eller inn i himmelen gjennom egne gjerninger. Men apostlene skiller

- vår frelste stilling nå for Gud gjennom troen på evangeliet helt uten gjerninger fra vår
- fremtidige evige frelse ved å holde fast ved troen på Kristi frelsende nåde og ved troens gjerninger som gjøres i og for Gud.

På den annen side vitner Guds ord helt klart om at ingen som hevder å være gjenfødt og å elske Gud, vil bli frelst uten troens gjerninger, der hans egen kjærlighet til Gud kommer til uttrykk.

Ser vi hvor nært frelse med og frelse uten gjerninger synes å ligge hverandre?

Det spørsmålet vi alltid må stille oss når Skriften handler om frelse gjennom gjerninger, er:

Er personen det dreier seg om, i det hele tatt forsonet med Gud?

Hvis ikke, nytter ingen gjerninger noe for å bli behagelig for Gud og bli frelst for tid og evighet.

Hvis ja, er det viktig for etterfølgerne å elske Gud tilbake og uttrykke dette gjennom troens gjerninger.

La oss se på noen bibelsteder om dette – alltid med denne distinksjonen i tankene.

Først retter vi blikket mot de gjerninger vi gjør som naturlige verdensborgere, uten å være frelst av Gud.

Joh 7,7 Meng

7 Verden kan ikke hate dere, men den hater meg fordi jeg vitner om at alle dens gjerninger er onde.

Mt 23,3 Meng

3 Alt det de sier til dere, skal dere gjøre og følge, men døm ikke etter deres gjerninger, for de sier det, men gjør det ikke.

Mt 23,5 Meng

5 Alle sine gjerninger gjør de for å bli sett av folk.

Joh 3,19 Meng

19 Men dommen består i at lyset er kommet til verden, men menneskene elsket mørket mer enn lyset, for deres gjerninger var onde.

Rom 3,20 Meng

20 For ingen blir rettferdiggjort for Gud ved lovgjerninger, for loven gir (bare) kunnskap om synd.

Rom 3,28 Meng

28 For vi mener at mennesket blir rettferdiggjort ved tro uten lovgjerninger.

Apg 26,20 Meng

Men [jeg] forkynte først for dem i Damaskus, så i Jerusalem og i hele Judea og for folkeslagene at de skulle omvende seg og vende seg til Gud og gjøre gjerninger som var verdige omvendelsen.

Heb 6,1 Meng

1 Derfor vil vi (nå) se bort fra grunnleggende læresetninger om Kristus og gå videre til full modenhet, uten å legge grunn igjen med omvendelse fra døde gjerninger og tro på Gud.

Gjennom de eksemplariske bibelstedene som er vurdert, blir det klart: Det naturlige mennesket gjør onde gjerninger eller ingen gjerninger

som kan behage Gud. Døde gjerninger er det forgjeves forsøket på å behage Gud uten å ha vendt seg til Gud og blitt frelst gjennom troen. Gud aksepterer ikke slike gjerninger.

Først kommer omvendelsen til og troen på Gud og hans ufortjente nåde, **og først da kommer** gjerninger som behager Gud gjennom Jesus Kristus i vårt liv.

Hebr 9,14 Meng

Hvor mye mer vil da Kristi blod, som ved den evige Ånds kraft har ofret seg selv som et feilfritt offer til Gud, rense vårt samvittighet fra døde gjerninger, så vi kan tjene den levende Gud!

Tit 3,5 Meng

5 Han har frelst oss – ikke på grunn av rettferdige gjerninger som vi selv har utført, men etter sin barmhjertighet – gjennom gjenfødelsens bad og den hellige ånds fornyelse.

Mt 5,16 Meng

16 På samme måte skal også deres [de frelste disiplenes] lys skinne for menneskene, så de kan se deres gode gjerninger og prise deres Far som er i himmelen.

Rom 2, 6-8 Meng

6 [Gud] som vil gjengjelde hver og en etter hans gjerninger, 7 nemlig evig liv (vil han gi) dem som utholdende holder fast ved gode gjerninger og søker herlighet, ære og uforgjengelighet; 8 derimot (sin) vrede og harme dem som er hardnakkede og ikke adlyder sannheten, men tjener urettferdigheten.

Jak 2, 17.26 Meng

17 Slik er det også med troen: har den ingen gjerninger (å vise til), er den i seg selv død. ... 26 For likesom kroppen uten ånd er død, så er også troen uten gjerninger død.

Ef 2, 10; Tit 2, 14; Tit 1, 16; Åp 3, 1-3; Åp 2, 26; Rom 2, 6-8; Åp 22, 12; Joh 7, 7; Mt 23, 3; Mt 23, 5; Joh 3, 19; Rom 3, 20; Rom 3, 28; Apg 26, 20; Mt 5, 16; Hebr 6, 1; Hebr 9, 14; Tit 3,5; Ef 2, 10; Tit 2,14; Tit 1, 16; Jak 2, 17.26; Åp 3, 1-3; Åp 2, 26; Rom 2, 6-8; Åp 22, 12

2 *Motargument: «Vi er beseglet med Den Hellige Ånd, og ingen andre enn Jesus kan bryte seglet, og han vil ikke gjøre det.»*

Guds Ånd, som Gud i sin nåde har gitt oss, er garantien for at Gud til slutt vil oppreise oss til liv sammen med Kristus. Hvis vi ikke mister Guds Ånd underveis, vil vi bli frelst. Kan vi i det hele tatt miste Guds Ånd igjen når vi først har fått den? Vi har ikke bare fått Den Hellige Ånd ved vår omvendelse, vi er til og med beseglet med ham. Og Guds segl kan ingen røre, ingen kan bryte det, unntatt Guds Lam selv (Åp 5, 5).

Beseglingen med Den Hellige Ånd i Det nye testamente tilsvarer omskjæringen i Det gamle testamente.

Begge er tegn og realiteter på tilhørighet til Guds folk. Kunne noen i den gamle pakt miste sin tilhørighet til Guds folk, selv om han var omskåret? Ja, det viser Paulus i Romerbrevet i kapittel 2.

Og hvordan kommer vi i den nye pakt til åndelig omskjæring og til å motta Den Hellige Ånd? Gjennom vår gudgitte rettferdighet ved troen, slik vi lærer av Abraham i Romerbrevet 3.

Omskjæringen var seglet på den rettferdighet som Abraham fikk av Gud (Rom 4,11). Årsaken var troen, seglet bekrefter bare den utøvede troen. Når årsaken er borte, blir også seglet ugyldig. Det er ikke seglet som bærer innholdet, innholdet gir seglet virkning. Det ser vi også ved at Guds segl kan bli fratatt oss igjen, og at vi som følge av det kan miste Guds Ånd igjen.

I Det gamle testamente har vi et eksempel på tapet av Den hellige ånd.

Vi skal ikke være og leve som Saul. Saul ble først fylt av Den Hellige Ånd for å være konge over Israel. Senere forlot Guds Ånd ham på grunn av hans synd (1 Sam 15+16).

Nå kan man innvende at alt dette er fra Det gamle testamente, og at vår frelse er fullkommenere i Det nye testamente. Det nye testamente snakker et annet språk. Det gamle testamente skal tjene som forbilde for oss i Det nye testamente. Der blir de åndelige sannhetene fremstilt på en levende måte, mens de i Det nye testamente er mer usynlige,

men likevel mye mer virkelige. Ikke annerledes, men forsterket slik som i den gamle pakt, er mottoet for Det nye testamente.

1 Kor 10, 10-12 Meng

... 10 Murr ikke, som noen av dem gjorde, og som derfor led døden ved ødeleggeren. 11 Alt dette skjedde med dem som et eksempel og er skrevet ned som en advarsel for oss, som står foran verdens ende. 12 Den som tror han står fast, må passe på at han ikke faller!

Hebr 4, 2-11Meng

2 For frelsesbudskapet er blitt forkynt for oss like godt som for dem, men det ordet de hørte, hjalp dem ikke, fordi det ikke ble forenet med tro hos dem som hørte det. ... 11 La oss derfor være ivrige etter å komme inn i den hvilen, så ingen faller og dermed gir det samme advarende eksempel på ulydighet!

Og i Det nye testamente gjelder ikke de samme, men enda strengere standarder. Johannes sier til oss

1 Joh 3, 15 Meng

15 Alle som hater sin bror, er en morder, og dere vet at ingen morder har evig liv som varig eiendom i seg.

Ikke bare fysisk drap, men også onde tanker mot trosbrødre og -søstre er, ved vedvarende uomvendelighet, en grunn til å miste sin frelse i den nye pakt.

Ja, Jesus Jesus kan potensielt slette oss fra livets bok (Åp 3, 5).

Ja, vi kan synde til døden (1 Joh 5, 16).

Ja, de som tviler i troen, befinner seg allerede på randen av ilden (Jud 1, 22-23).

Ja, vi kan synde med vilje og miste vår frelse (Heb 10, 26).

Ja, vi kan vende oss bort fra troen og vende tilbake til vårt gamle, skitne liv uten Kristus (2. Pet. 2, 22).

Og i sum: Ja, Gud kan bryte sitt segl. Og han vil bryte seglet hos dem som gjør urett. Vi kan miste Den Hellige Ånd, forskuddet på vår frelse.

Ef 1,13 Meng

*13 I ham er også dere, **etter at** dere har hørt sannhetens ord, frelsesbudskapet om deres frelse, og **kommet til tro, blitt beseglet med den lovede Hellige Ånd.***

2 Tim 2, 19 SlT

*19 Men Guds faste grunnvoll består og bærer **dette segl**: Herren kjenner sine egne! Og: **Alle som påkaller Kristi navn, skal vende seg bort fra urettferdighet!***

Jer 22, 24 Meng

*24 Så sant jeg lever, sier Herren, selv om Konja, sønn av Jojakim, konge av Juda, var **en segrling** på min høyre hånd, **ville jeg rive deg av den.***

Hes 28, 12-16 Meng/SlT

*[Kongen av Tyrus som bilde på Lucifer] **Du som var bildet [bokstavelig: seglet] på fullkommenhet, full av visdom og fullendt skjønnhet** 13 i Eden, Guds hage, befant du deg, ... **15 Du var fullkommen i dine veier fra den dagen du ble skapt, til synd ble funnet i deg.** 16 Gjennom dine mange handelsforretninger er ditt indre blitt fylt med ugudelighet, og du har syndet. Derfor har jeg kastet deg ut fra Guds berg og utryddet deg, du beskyttende kerub, fra midten av de brennende steinene. **17 Ditt hjerte har blitt hovmodig på grunn av din skjønnhet; du har ødelagt din visdom for din glans skyld.** Derfor har jeg kastet deg ned på jorden og gjort deg til et skuespill for kongene. 18 Med dine mange misgjerninger, gjennom urettferdigheten i din handel, har du vanhelliget dine helligdommer; **da lot jeg en ild gå ut fra deg som fortærte deg, og jeg har gjort deg til aske på jorden, for øynene på alle som så deg.** **19 Alle som kjenner deg blant folkeslagene, er forferdet over deg; du er blitt til skrekk og er borte for alltid!***

Jer 22, 24; Åp 5, 5; Ef 1,13; Jer 22, 24; Hes 28, 12-16; Rom 4, 9-11; Rom 2, 25; 2 Tim 2, 19; 1 Kor 10, 10-12; Heb 4, 2-11; 1 Joh 3, 15; Åp 3, 5; 1 Joh 5, 16; Jud 1, 22-23; Heb 10, 26; 2 Petr 2, 22

3 Motargument: «Frelsen i Det gamle testamente var ufullkommen, mens den i Det nye testamente er så fullkommen at vi ikke kan gå fortapt.»

Det nye testamente vitner om at Guds handlingsprinsipper er universelle. Han dømmer både englene i himmelen og de troende før lovgivningen, etter lovgivningen og de troende i den nye pakt etter de samme prinsippene. Det som skjedde før oss med frafall fra Gud og påfølgende tap av forholdet til Gud, tjener som en advarsel til oss om at vi ikke skal gjøre det samme og lide samme skjebne. Ingen steder i Det nye testamente står det at vi kan bevare vår frelse gjennom en spesiell status i den nye pakt, selv om vi forlater Gud. Frelsen som Kristus brakte, er fullkommen. Men den er fullkommen for den som forblir i frelsen, i Kristi frelsesrom, ja, i forbindelse med Kristus. Gud frelser sitt folk gjennom prøvelser – og det er fullkomment fra hans side – men han bevarer ikke sitt folk gjennom en ugjenkallelig engangshandling.

Hebr 2, 1-3 Meng

1 Derfor må vi holde oss desto fastere til det vi har hørt, for ikke å gå tapt. 2 For hvis det ord som ble kunngjort gjennom engler var urokkelig, og hver overtredelse og hver ulydighet fikk sin rettmessige straff, 3 hvordan skal vi da unnslippe (straffen) hvis vi ignorerer en så stor frelse?

Jud 1, 5 Meng

5 Men jeg vil minne dere om – selv om dere allerede kjenner alle disse fakta – at Herren (først) reddet Israels folk fra Egypt, men andre gang ødela de som ikke trodde.

Hebr 2, 1-3 Meng

1 Derfor må vi holde oss desto fastere til det vi har hørt, for ikke å gå tapt. 2 For hvis det ord som ble forkynt ved engler, var ubrytelig, og hver overtredelse og ulydighet fikk sin rettfærdige straff, 3 hvordan skal vi da unnslippe (straffen) hvis vi ignorerer en så stor frelse?

Hebr 10, 26-32 Meng

26 For hvis vi med vilje synder etter å ha fått kunnskap om sannheten, er det ikke lenger noe offer for syndene våre, 27 men bare en fryktelig ventetid på dommen og ildens begjær, som skal fortære de opprørske. 28 Hvis noen har forkastet Moseloven, må han uten nåde dø på

grunnlag av (vitnesbyrdet fra) to eller tre vitner. 29 Hvor mye strengere straff vil da ikke bli gitt den som har tråkket Guds Sønn under føttene, ansett blodet fra pakten som verdiløst og spottet med nådens Ånd! 30 Vi kjenner jo den som har sagt: «Hevnen er min, jeg vil gjengjelde», og et annet sted: «Herren skal dømme sitt folk.» 31 Det er forferdelig å falle i den levende Guds hender.

2 Pet 2, 4-10 Meng

4 Gud har ikke engang vist nåde mot syndige engler, men har kastet dem ned i den dypeste avgrunn, i mørkets lenker, hvor de holdes til dommens dag. 5 Han sparte heller ikke den gamle verden, men holdt bare Noah, rettferdighetens forkynner, i live sammen med syv andre (personer), da han lot syndfloden komme over den gudløse menneskeheten. 6 På samme måte la han byene Sodoma og Gomorra i aske og dømte dem til undergang, og gjorde dem dermed til et advarende eksempel for fremtidige gudløse. 7 Men den rettferdige Lot, som led sterkt under den utsvevende livsstilen til de ugudelige, reddet han. 8 For de ulovlige handlingene som den rettferdige, som bodde blant dem, måtte se og høre dag etter dag, forårsaket hans rettferdige sjel kvaler. 9 Således forstår Herren å redde de gudfryktige fra prøvelsen, mens han holder de urettferdige tilbake til dommens dag for å soning, 10 særlig de som i begjær etter urenhet etterkaster kjødet og ikke anerkjenner noen som herre over seg.

Hebr 2, 1-3; Jud 1, 5; 2 Petr 2, 4-10; Hebr 10, 26-32

4 *Motargument: «Kristi verk er fullkomment – trenger eller må vi gjøre noe i tillegg?»*

Kristi verk: fullkommenhet og ansvar

Kristi forsoningsverk på korset er fullkomment og danner grunnlaget for vår frelse. Ingenting kan eller må legges til det. Samtidig fortsetter Kristus sitt verk som yppersteprest ved å gå i forbønn for sine etterfølgere og bevare dem. Men vår frelse avhenger ikke bare av dette verket: Den krever vår kontinuerlige etterfølgelse og trofasthet.

Utvelgelse og etterfølgelse

Gud kjenner de utvalgte som vil bli frelst til slutt. For oss er dette imidlertid ikke synlig. Vi kan bare se på oss selv som utvalgte hvis vi lever i Guds vilje. Den som lever i synd, viser at han ikke tilhører de utvalgte. Skriften understreker at en innledende omvendelse og fullstendig frelse fra synden ikke er noen garanti for endelig frelse – det avhenger av at Kristi etterfølgere forblir trofaste mot sin fullkomne Herre Jesus Kristus.

Utfordringer og sikkerhet

Ingen kan være sikker på at de ikke likevel vil falle. Vår sikkerhet ligger i Jesus, som som fullkommen yppersteprest går i forbønn for oss, bevarer oss og sørger for at vi ikke blir fristet utover vår evn . Denne sikkerheten avhenger imidlertid av vår vilje til å ta imot hans bevaring og følge ham.

Eksempler fra Bibelen

Til tross for Jesu fullkomne frelse, gjelder følgende når vi befinner oss i Guds frelse:

- **Endetiden og fristelser:** Faderen forkorter trengselstiden, slik at de utvalgte i det hele tatt kan seire. Den som ikke seirer, viser at han ikke var utvalgt. Selv hans fullkomne frelse i begynnelsen av vårt trosliv endrer ikke noe på dette.
- **Tilbedelse av dyret:** Den som tilber dyret, viser at han aldri har stått i Lammets livsbok. Også her er det seieren som teller, og ikke vår fullkomne innledende frelse gjennom Kristus.

I alle fall blir det klart: Uansett hvor fullkommen frelsen gjennom Kristus er, frigjør den oss ikke fra vårt eget ansvar for å følge Jesus konsekvent.

Men den gode nyheten er:

- **Oppmuntring gjennom Guds trofasthet:** Gud gir oss ikke fristelser som overgår vår evne. Han sørger for at vi kan bestå dem.

Konklusjon

Frelse er en kontinuerlig prosess som er basert på Kristi nåde og trofasthet. Vår sikkerhet ligger ikke i en engangs troopplevelse, der vi en gang for alle blir fullstendig frelst gjennom Jesus, uansett hvordan vi lever etterpå. Vår sikkerhet ligger snarere i det daglige forholdet til vår fullkomne frelser, som elsker oss og som yppersteprest bevarer oss og spesielt for oss former våre omstendigheter slik at vi med våre egne muligheter kan følge ham til enden. Ære være ham som gjennom sin makt og kjærlighet fører oss trygt til målet!

Hebr 9, 12 Sl

[Kristus kom] 12 ikke med blod fra bukker og kalver, men med sitt eget blod, en gang for alle, inn i helligdommen og oppnådde evig frelse.

Hebr 5, 9 Sl

9 Og etter at han [Kristus] var fullkommet, ble han for alle som adlyder ham, opphavet til evig frelse.

Joh 10, 27-28 Sl

27 Mine sauer hører min røst, og jeg kjenner dem, og de følger meg; 28 og jeg gir dem evig liv, og de skal ikke gå tapt i all evighet, og ingen skal rive dem ut av min hånd.

1 Kor 10, 13 Meng

Gud er trofast: han vil ikke la dere bli fristet utover deres evner, men vil samtidig med fristelsen også skape en utvei, slik at dere kan bestå den.

Hebr 9, 12; Hebr 5, 7-9; Joh 10, 27; Hebr 7,25; 1 Kor 10, 13

5 **Motargument: «Guds tempel er her, Guds tempel er her!»**

Guds folks tilstedeværelse i Guds nærhet og i det lovede land i den gamle pakt og de troendes frelse i den nye pakt er uoppløselig forbundet med Guds nærvær – gjennom hans Ånd – i hans tempel. Guds tempel har aldri hatt varig ukrænkelighet og sikkerhet. Guds tempel vil bare bestå hvis tempelets folk lever i samsvar med Guds frykt. Hvis folket ikke lever etter Guds vilje, men lever lovløst og gjør

ondt, vil Herren forlate sitt tempel og overgi det til ødeleggelse. Det er et av Guds prinsipper.

1. I Det gamle testamente tåler Gud først mye og tilgir også sitt folk når de omvender seg, og gjenoppretter sitt folk. Men det finnes og fantes også for mye synd. Da trekker Gud seg ut av sitt tempel på grunn av sitt folks grusomheter, og overgir sitt tempel til ødeleggelse.
2. Også Det nye testamente forsikrer oss om at Den hellige ånds tempel, de nytestamentlige troende, kan ødelegges gjennom synd og forførelse til synd. Og det greske ordet som brukes for dette i Det nye testamente (G2647 – καταλύω – katalyo) er det samme som brukes i Det nye testamente for ødeleggelsen av det ytre tempelet.

1 Kor 3, 16-17 Meng

16 Vet dere ikke at dere er Guds tempel, og at Guds Ånd bor i dere? 17 Hvis noen ødelegger Guds tempel, vil Gud ødelegge ham, for Guds tempel er hellig, og det er dere!

Jer 7, 1-15 Meng 4 Stol ikke på løgnaktige ord når dere sier: «Dette er Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens tempel!» 5 For bare hvis dere oppriktig forbedrer deres livsførsel og alle deres gjerninger, ... 7 bare da vil jeg la dere bo på dette stedet, i dette landet som jeg har gitt deres fedre, fra evighet til evighet.

1 Kor 3, 16-17; 2 Kr 7, 17-22; Jer 7, 1-15; Hes 8; Hes 9; Rom 14, 20; Luk 21, 6

6 Motargument: «De frelste er helliget en gang for alle»

Gud har med ett offer for alltid fullkommet dem som blir helliget. De er tilgitt, og Gud vil aldri mer huske deres synder. Disse sannhetene, slik de presenteres for oss av forfatteren av Hebreerbrevet, høres evige og uomstøtelige ut.

Frelsens fakta er imidlertid ikke bare statisk fastsatt i denne beskrivelsen. Det bekrefter også forfatteren av Hebreerbrevet.

De blir og forblir vår

- i tillit til Jesus og hans offer og
- gjennom vår påtroppende påberopelse i troen.

De som er helliget av Gud, men vender seg bort fra Gud, løper mot sin undergang, selv om de tidligere var fullstendig helliget.

Vår nye posisjon som Kristi etterfølgere – helliget i Kristus – er den som er fullkommen og som uansett vil oppnå frelse. Og hvis vi i denne posisjonen forblir forbundet med en etterfølgelse av praktisk helliggjørelse i våre liv gjennom vår etterfølgelse av Jesus, vil vi også oppleve frelsen.

Hebr 10, 14-18 Meng

*10 Og på grunn av denne viljen (Guds) **er vi helliget en gang for alle gjennom Jesu Kristi legemes offer.** ... 14 For ved ett eneste offer har han for alltid brakt dem som (ønsker å) bli helliget (av ham) til målet.*

Hebr 10, 23-39 Meng

*23 La oss holde fast ved bekjennelsen av håpet, for han som har gitt løftet, er trofast. ... 28 Hvis noen har forkastet Moseloven, må han uten nåde dø på grunnlag av (vitnesbyrdet fra) to eller tre vitner. 29 Hvor mye strengere straff vil da ikke bli gitt den som har tråkket Guds Sønn under føttene og **ansett blodet fra pakten, som han er helliget ved, for verdiløst og spottet nådens Ånd!***

Hebr 12, 12-14 Meng

*14 **Strebe ivrig etter fred med alle og etter helliggjørelse, uten hvilken ingen skal se Herren.***

Hebr 10, 14-18; Hebr 10, 23-39; Hebr 12, 12-14

7 Motargument: Brente gjerninger og likevel frelst

Ved å ta imot evangeliet om Jesus Kristus og følge ham, legger vi det riktige grunnlaget for vår fremtidige frelse. På veien til himmelen kan vi

imidlertid fortsatt følge Kristus mer eller mindre lydig og godt og bygge enten gull, sølv og edelstener på det, eller tre, høy og halm. Og for det vil vi motta en tilsvarende lønn eller ingen lønn i himmelen. Den største lønnsødeleggeren for himmelen er å gjøre det rette av feil motiver. Den som opphøyer seg selv i sin tjeneste for Jesus, vil ikke motta noen lønn for det, og hans livsbyggverk på fundamentet Jesus Kristus vil brenne opp. Den som blir reddet som gjennom ild, men ikke mottar noen lønn fordi hele sitt livsverk brenner opp i Guds dom, hadde fortsatt sitt livreddende fundament. Og det er hans tro på Kristus, som er så ekte at han i det minste gjør det som Jesus i sin bergpreken definerte som nødvendig for frelsen for å bevare våre livshus:

Dette inkluderer å gjøre Guds vilje av hele sitt hjerte, renhet i tanker og handlinger, tilgivelse overfor andre og viljen til å gå den smale veien som fører til livet. Den som bryter disse budene og ikke bærer god frukt, viser at han ikke gjør Guds vilje og dermed ikke vil komme inn i det evige liv.

1 Kor 3, 11-15 Meng

11 For ingen kan legge et annet grunnlag enn det som er lagt, og det er Jesus Kristus. 12 Men om noen bygger videre på dette fundamentet med gull, sølv og edelstener, (eller) med tre, høy og halm – 13 så vil hver manns verk bli åpenbart, for dommedagen vil vise det, fordi det åpenbares i ild, og ilden vil prøve hvordan hver manns verk er. 14 Hvis noens arbeid, som han har bygget videre på, holder stand (i ilden), skal han få lønn; 15 men hvis noens arbeid brenner opp, skal han bære skaden: han selv skal bli frelst, men bare som gjennom ilden.

Mt 7, 21-23 Meng

21 Ikke alle som sier til meg: Herre, Herre! skal komme inn i himmelriket, men den som gjør min Fars vilje i himmelen.

Mt 7, 12-13 Meng

12 Alt det dere forventer av mennesker, skal dere også gjøre mot dem, for i det består (oppfyllelsen av) loven og profetene. – 13 Gå inn (i Guds rike) gjennom den trange porten, for bred er porten og bred er veien som fører til fortapelse, og mange er det som går inn på den. .

Mt 7, 24-27 Meng

24 Derfor vil hver og en som hører disse mine ord og handler etter dem, være som en klok mann som har bygget sitt hus på klippegrunn.

Mt 6, 1 Meng

1 Pass på at dere ikke utøver deres rettferdighet [«velgjørenhet»] foran folk for å bli sett av dem, ellers har dere ingen lønn (å forvente) hos deres Far i himmelen!

8 Motargument: «Fare for stolthet over gjerninger, fare for sammenligning, fare for å dømme, fare for fortvilelse, fare for motløshet»

Hvordan kan vi unngå faren for stolthet over egne gjerninger?

Skriften avviser kraftig alle sammenlignende tanker blant oss etterfølgere.

Å se på Jesu tjenende eksempel er helbredende og beskytter oss mot uheldige sammenlignende og dømmende tanker og vår egen tjenende holdning, helt til døden.

Selv den mest hengivne kristne gjør til syvende og sist bare det han eller hun skylder Gud og det som er verdig Jesu kjærlighet til ham eller henne. Og å innse dette er frelse for sjelen.

Men Gud motstår også alle våre mulige følelser av mindreverd. Vi er alle avhengige av Guds kjærlighet, tilgivelse og nåde. Og Gud vil ikke knuse det knekte røret og slukke den glødende veken. Når vi lar Jesus rense oss, tilgir han oss og renser oss fra all urettferdighet, og vi blir elsket og verdsatt i hans øyne.

Det handler alltid om å få mest mulig ut av mitt eget liv for Jesus – og for det trenger vi hverandre og kan hjelpe hverandre.

Det er åndelig farlig å snakke om egne åndelige prestasjoner – nemlig når det handler om å opphøye seg selv eller om å fremstå som bedre enn andre. Men når det handler om å fremme andre i troen, er det helt

vanlig i Skriften å fortelle – i all ydmykhet – om hva Gud har gjort gjennom ens eget liv.

Dessuten er det ekstremt viktig og helbredende å holde fast ved sin egen frelse ved nåde og sin egen forsøkelighet og tilbøyelighet til å falle, for ikke å dømme broren og søsteren ovenfra, men i ydmykhet forsøke å stå ved deres side og hjelpe dem opp.

Da kan vi bli fristet til å tenke: Hvis vi bare blir frelst for evig gjennom troens gjerninger, hvor mange troens gjerninger er da nok? Det ville føre til frykt i stedet for frihet i Kristus.

Jesus forhindrer dette ved å bruke Peter som eksempel: Det handler først og fremst ikke om (troens) gjerninger, men om vi elsker Jesus.

Vi elsker fordi han først elsket oss. Vi gjør troens gjerninger fordi vi tror på ham som har frelst oss av nåde. Bare den som først selv har opplevd Guds kjærlighet og nåde, kan og vil elske Gud tilbake og dermed forbli i Guds frelsesrom. Vi er allerede i Guds frelsesrom, derfor kan vi puste lettet ut, for vi trenger ikke først å fortjene himmelen. Det fjerner ubehagelig prestasjonspress fra oss. Vi kan og trenger bare å leve ut fra den kjærligheten vi selv har opplevd, uten først å måtte gi noe til Gud selv.

Ingen gjerninger fra et menneske som ikke er frelst av Kristus og som ikke kjenner Gud, vil bringe ham eller henne til himmelen. Og det er slik, selv om gjerningene til de ufrelste tilsynelatende ser like ut som de som de frelste gjør. Uten syndenes forlatelse og Guds kjærlighet som vi har mottatt, er det ingen frelse og ingen redning. Uten først å bli forsonet med Gud fra vår naturlige fiendskap mot ham, er alle våre gjerninger døde gjerninger. Det er og forblir slik at vi bare blir frelst av nåde og av tro, en ekte tro som går inn i hjertet og armene og føttene og som på grunn av Guds kjærlighet, som vi selv har opplevd, engasjerer seg for Gud og mennesker i denne verden.

Spør ikke: Hvor mange gjerninger er nok? Spør heller: Elsker du slik du ble elsket?

Joh 21, 17 Meng

Simon, Johannes' sønn, elsker du meg?

Og FØRST DA følger oppdraget og gjerningene for Jesus. Vi får sitte ved Jesu føtter som Maria (Luk 10, 40-42).

Vår motivasjon fra kjærligheten til Jesus, som elsket oss så høyt, til å bare elske ham tilbake, er den desidert største og viktigste delen i vårt liv og i Skriften, å følge Jesus fullt og helt.

Først etter det kommer hellige og alvorlige ord av formaning.

Når vi gjør det vi gjør av kjærlighet til Gud, av kjærlighet til Jesus, gjør vi alt riktig. Og det vil beskytte oss mot enhver form for dårlig motivasjon.

Åp 1, 5-6 Meng

5 Ham som elsker oss og har frelst oss fra våre synder ved sitt blod 6 og gjort oss til konger og prester for sin Gud og Far: hans er æren og makten i all evighet! Amen

Joh 21, 17 Meng

Simon, Johannes' sønn, elsker du meg?

Fil 2, 1-11 Meng

1 Hvis det nå finnes en formaning i Kristus, hvis det finnes kjærlig oppmuntring, hvis det finnes fellesskap i Ånden, hvis det finnes inderlig medfølelse og barmhjertighet, 2 så gjør min glede fullkommen ved at dere er enige, ved at dere har den samme kjærlighet og enstemmig streber etter det samme mål 3 og ikke gjør noe av rettferdighet eller forfengelig ambisjon, men i ydmykhet anser hverandre høyere enn seg selv; 4 hver og en skal ikke (bare) se på sin egen fordel, men også på den andres. 5 La en slik holdning være i dere alle, slik den også var i Kristus Jesus; 6 for selv om han hadde Guds skikkelse, anså han ikke likheten med Gud som noe han måtte holde fast på med makt; 7 nei, han gav avkall på seg selv (sin herlighet) ved å ta på seg en tjeners skikkelse, bli helt menneskelig og bli funnet i menneskelig skikkelse; 8 han ydmyket seg selv og ble lydig til døden, ja, til døden på korset. 9 Derfor har Gud også høyt opphøyet ham og gitt ham det navn som er over alle andre navn, 10 for at i Jesu navn skal hvert kne bøye seg for

alle som er i himmelen og på jorden og under jorden, 11 og hver tunge bekjenne at Jesus Kristus er Herre, til ære for Gud, Faderen.

Lk 17, 10 Slt

10 Det er det samme med dere: Når dere har gjort alt det dere er pålagt, skal dere si: «Vi er uverdige tjenere; vi har bare gjort vår plikt.

Lk 22,25-27 Meng

25 Men han sa til dem: «Kongene over folkeslagene hersker med makt over dem, og deres herskere lar seg kalle 'velgjørere'. 26 Men blant dere skal det ikke være slik, men den største blant dere skal være som den yngste, og den som sitter øverst, som den som serverer. 27 For hvem er størst: den som sitter ved bordet, eller den som serverer? Jo, den som sitter ved bordet. Men jeg er blant dere som den som serverer.

1 Kor 15, 10 Meng

10 Men ved Guds nåde er jeg det jeg er, og hans nåde mot meg har ikke vært forgjeves, men jeg har gjort langt mer enn alle de andre, ikke jeg, men Guds nåde som er med meg.

Gal 6, 4 Meng

4 Men hver og en skal prøve sitt eget verk, og da kan han rose seg selv, men ikke overfor andre.

Mt 6, 1 Meng

1 Pass på at dere ikke utøver deres rettferdighet [«velgjørenhet»] foran folk for å bli sett av dem, ellers har dere ingen lønn (å forvente) hos deres Far i himmelen!

Mt 23, 11-12 Meng

11 Den største blant dere skal være deres tjener. 12 Men den som opphøyer seg selv, skal bli ydmyket, og den som ydmyker seg selv, skal bli opphøyet.

Joh 21, 21-22 Meng

*21 Da Peter så ham, spurte han Jesus: «Herre, hva skal skje med ham?»
22 Jesus svarte ham: «Hvis det er min vilje at han skal bli (i live) til jeg kommer, hva angår det deg? Følg meg!»*

Mt 12, 20 Meng

*Han vil ikke knuse et knekket rør og ikke slukke en **glødende veke**.*

Mt 6, 1-4; Lk 17, 10; Joh 21, 17; Mt 23, 11-12; Fil 2, 1-11; Lk 22,25-27; 1 Kor 15, 10; Gal 6, 4; Åp 1, 5-6; 2 Kor 1, 12; Hebr 13, 18; 2 Kor 12, 19; Gal 6, 1; Jud 1, 22-23; Mt 12,20; Jes 57,15; 1 Joh 1, 9; Joh 21, 21-22

9 Svar: «Vår frelse er alltid og bare «i Kristus». Er du «i Kristus», er du trygg.»

Gjennom troen er vi «i» Jesus Kristus og «i Kristus» og «i» Guds kjærlighet og beskyttelse og løftes rom, og har tilgang til Gud og tillit gjennom ham.

(Bare) den som er «i Kristus», er og forblir frelst.

Hvordan kommer vi «inn i Jesus»?

Gjennom troen på Jesus fra vår side, gjennom gjenfødselen fra Guds side. Vi er forbundet med Jesus gjennom vår tro på ham og opprettholder vårt forhold til ham gjennom vår tro på ham.

Hvor er vår frelse? I KRISTUS. Vi har oppfyllelsen av alle Guds løfter I KRISTUS. For å ha del i alt det Gud har lovet, må jeg være I KRISTUS.

Og det er interessant å se HVOR Guds kjærlighet er, HVOR Guds bevarelse er og HVOR Guds frelse er:

De er alltid I Jesus Kristus. Er du I KRISTUS, er du trygg og frelst. Forlater du Kristus, forlater du kilden til evig liv og frelse. Derfor, bli I HAM og kom tilbake til HAM, for bare I HAM er livet – nå og i evigheten.

Ef 1, 7 SlT

7 I ham har vi frelsen gjennom hans blod, tilgivelse for overtreddene etter rikdommen av hans nåde.

Rom 8, 38-39 F

Ingenting kan skille oss fra Guds kjærlighet, som er I KRISTUS JESUS, vår Herre.

Joh 15, 5-6 Meng

5 Jeg er vintreet, dere er grenene. Den som blir i meg, og jeg i ham, bærer mye frukt. Uten meg kan dere ikke gjøre noe. 6 Den som ikke blir i meg, blir kastet bort som en gren og tørker ut. Så samler man dem og kaster dem på ilden, og de brenner opp.

Ef 3, 11-12; Joh 15, 5-6; Rom 8, 38-39; 2 Kor 1, 18-21; Ef 1, 7; Ef 3, 12

10 Sammenheng: Motargumenter og svar fra Guds ord

Presentasjon av motargumenter mot frelse gjennom tro alene og tilbakevisning av disse

Motargument 1: Frelse skjer bare gjennom tro, ikke gjennom gjerninger

Argumentasjon: Frelse skjer av nåde og ikke gjennom egne gjerninger (Ef 2, 8-9). Gjerninger før omvendelsen er «døde gjerninger» og kan ikke behage Gud (Heb 6, 1). Den frelsende troen er en engangshandling og ikke en prosess.

Motargument: Tro fører nødvendigvis til gjerninger (Jak 2, 17. 26). Jesus lærer at sanne disipler må gjøre Guds vilje (Mt 7, 21-23). Gode gjerninger er et tegn på ekte frelse (Ef 2, 10).

Motargument 2: Vi er beseglet med Den Hellige Ånd, og ingen kan bryte seglet

Argumentasjon: Troende er beseglet med Den Hellige Ånd (Ef 1,13). Ingen kan rive dem ut av Jesu hånd (Joh 10,27-29).

Motargument: Skriften viser eksempler på at Gud opphever sitt segl på grunn av ulydighet (Jer 22, 24). Jesus lover trygghet bare for dem som følger ham (Joh 10, 27).

Motargument 3: Frelsen i Det gamle testamente var ufullkommen, i Det nye testamente er den fullkommen

Argumentasjon: Frelsen i den nye pakt er endelig, siden den er basert på Jesu fullkomne offer (Heb 7, 25).

Motargument: Prinsippet om trofasthet mot Gud forblir det samme i begge pakter (Jud 1, 5). Den som ikke forblir i Kristus, mister frelsen (Joh 15, 6).

Motargument 4: Kristi verk er fullkomment – vi kan ikke gjøre noe for å bidra til det

Argumentasjon: Jesus fullbrakte frelsen (Joh 19, 30), og den som tviler på dette, forringer hans offer.

Gjendrivelse: Bibelen skiller mellom grunnlaget for frelsen og nødvendigheten av å forbli i den (Mt 7, 24-27).

Motargument 5: Guds tempel er her, Guds tempel er her!

Argumentasjon: De troende er Den hellige ånds tempel (1 Kor 3, 16), som Gud ikke ødelegger.

Gjendrivelse: Guds tempel kan bli øde og forlatt på grunn av synd (Hes 8, 6-7).

Motargument 6: De frelste er helliget en gang for alle

Argumentasjon: Den som en gang er helliget, forblir hellig (Heb 10, 14).

Motargument: Helliggjørelse er en prosess, ikke en avsluttet tilstand (Heb 10, 19-22).

Motargument 7: Brente gjerninger og likevel frelst

Argumentasjon: I 1 Kor 3, 15 Slt står det: «Hvis noens verk brenner opp, vil han lide skade, men han selv vil bli frelst, men som gjennom ild.» Av dette konkluderes det at selv ved manglende eller dårlige gjerninger går ikke frelsen tapt.

Motargument: Paulus snakker i dette avsnittet om ansvaret til lærere og forkynnere. «Verket» refererer til deres undervisningsvirksomhet og ikke generelt til handlingene til hver enkelt troende. Passasjen viser at selv om gjerningen blir prøvet og muligens brent, garanterer dette ikke automatisk personens frelse. Andre steder advares det mot en falsk følelse av trygghet (Heb 10, 26-27). Jesus sier at den som tror, har evig liv (Joh 5, 24).

Motargument: Bare den som holder fast ved troen til slutten, vil oppnå frelse (Hebr 3, 14).

Motargument 8: Fare for stolthet over gjerninger, fare for sammenligning, fare for å dømme, fare for motløshet

Argumentasjon: Hvis gode gjerninger anses som nødvendige for frelsen, kan det oppstå stolthet over egne prestasjoner. På samme måte kan vektlegging av gjerninger føre til at man sammenligner seg med andre eller dømmer andre. De som føler seg ute av stand til å gjøre nok gjerninger, kan bli motløse.

Motargument: Skriften understreker at gode gjerninger er et resultat av troen og ikke noe å være stolt av (Ef 2,8-10). Alle har forskjellige gaver, og derfor er sammenligninger upassende (Rom 12,4-6). Jesus lærer oss å ikke dømme andre (Mt 7, 1-2). Frelsen avhenger ikke av mengden av gjerninger, men av Guds nåde (Fil 1, 6). Den som virkelig er gjenfødt, forblir trofast (1 Joh 2, 19).

Motargument: Det finnes eksempler på mennesker som har falt fra troen (2. Pet. 2, 20-22).

Svar og KONKLUSJON

Vår frelse er alltid og bare i Kristus – er du i Kristus, er du trygg

Vår frelse ligger ikke i oss selv, men alene i Kristus. Han bærer oss med sin uforanderlige kjærlighet (Joh 10, 28-29). Men Jesus advarer: «Den som IKKE BLIR I MEG, blir kastet bort som en gren og visner» (Joh 15, 6).

Gud ønsker at alle skal omvende seg (2 Pet 3,9). Faderen tar imot den fortapte sønnen med glede (Lk 15,20-24). Derfor kan vi med tillit si: «Vi hører ikke til dem som trekker seg tilbake, men til dem som tror og blir frelst» (Heb 10,39).

Jesus er vår gode hyrde (Joh 10,11). Selv når vi vakler, forblir han trofast (2 Tim 2,13). Han gir oss alt vi trenger for å forbli i ham: sitt ord, sin Ånd og sin nåde. Når vi svikter, forblir døren til tilgivelse åpen (1 Joh 1,9). Den som følger Jesus NÅ, forblir i Kristus. Og den som er i Kristus, kan leve i dyp glede og trygghet – i dag, i morgen og i all evighet.

